

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கீதாரத்தினமும் சகல சாஸ்திரஸாரமுமாகிய

சிவகதை

மூலஸ்ரீமாதேவம்,

மருவூர்

பிரம்மபுரீ-கணேசசாஸ்திரியரவர்கள்

இயற்றிய தமிழ் வியாக்கியானமும்

இவை

சித்தாந்தசரபம் - அஷ்டாவதானம்

சிவபுரீ - கலியாணசுந்தர யதீந்திரரால்

பார்வைவிடப்பட்டு,

மஹாஸூன உபகாரசங்க உதவிக்காரியதரிசி

கா - ஜம்புலிங்க முதலியாரால்

சென்னை

பிரசிடென்ஸி பிரஸில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1916.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ சிவகதை.

மூலமும் உரையும்.

முதலாவது அத்தியாயம்.

ஸூத்ரீவாக்கியம்.

சுயாதஸு ஸ்வகூபாஸி ஸுஜகெவரு ஸுகிஷ்ட |
சுநுமுஹாநஹஸஸு ஸவஹஸஸு ஸவஷஜ ||

அதாதஸஸம்ப்ரவக்ஷயாமி சுத்தகைவல்யமுத்திதம்
அநுக்ரஹாந்மஹேசஸ்ய பவதுக்கஸ்யபேஷஜம். (க)

வியாக்யானம்—சுத்த கைவல்யமுத்திதம் - சுத்தகைவல்லிய முத்தியையளிப்பதும், பவதுக்கஸ்ய-சம்சார துக்கத்திற்கு, பேஷஜம் - மருந்தானதுமான (சிவகதையெனும் இரத்தினத்தை) மஹேசஸ்ய - மகேச்சுரனாகிய (சிவபெருமானது), அநுக்ரஹாத் - அருளால், ஸம்ப்ரவக்ஷயாமி - நன்குரைக்கின்றேன்.

பொழிப்புரை—சுத்தகைவல்லியமுத்தியை யளிப்பதூஉம், சம்சார துக்கத்திற்கு மருந்தானதூஉமான, சிவகதையெனும் இரத்தினத்தைச் சிவபெருமானது அநுக்கிரகத்தினு லுரைக்கின்றேன்.

நுட்பம்—சூதவிருஷி சம்வாத உருவமாகவே வியாஸமாமுனிவர் புராணங்களை யியற்றியுள்ளார். ஆதலின், பாத்தும புராணத்துள் விளங்கும் சிவகதையெனும் இந்நூலை யியற்றுவதிலும் சூதவிருஷி சம்வாத உருவமாகவே துடங்கிக்கொண்டனர். சுலோகத்தில் “சுய” என்று ஆரம்பித்திருக்கும் சொல்லானது, சொன்மாத்திரையில் சிவகதையெனு மிவ் வரிய பெரியநூலை யாரம்பித்தற்குரிய மங்களத்தைக் கூறுவதாகும். இங்கு “அய” சப்தத்திற்கு மங்களப்பொருட்படுந் தன்மையை,

பிரமாணம்—ஓங்காரஸாதஸப்தஸ்சத்வாவேதௌபிரம்ஹணஃபரரா |
கணஃலிக்ஷாவநியோதௌ தஸ்தாநாஃமஹிகாவஃஹ

ஓங்காரஸாதஸப்தஸ்சத்வாவேதௌபிரம்ஹணஃபரரா
கண்டம்பித்வாவநிர்யாதௌ தஸ்மாந்மாந்களிகாவபௌ.

ஓம் சுய - என்ற இவ் விருசொற்களும் முன்பிரம்மனது கண்டத்தைப் பேதித்து வெளிவந்தனவாதலின், இவ் விரண்டும் மங்களார்த்தத்தை யுடையவைகளாம் என்னும் வியாசபகவான் வசனத்தாற் காண்க.

சுத்தகைவல்யம் ஐந்தாவது முத்தியாகும். இப் பரமுத்தியானது சிவபெருமானால் பேரருளுடன் கூறப்பட்ட சிவகீதையெனும் மிவ் வரியநூலாலேயே பெறப்படுவதாம். இங்கு ஐவகைமுத்தியென்றது மற்ற வெம்மதத்தினும் கூறப்படவில்லை. இம் முக்தியைச் சொருபமுத்தியெனவும் கூறுவதுண்டு. முத்தியினில் ஐந்துவகையும் இந் நூலிலேயே பதின்மூன்றாவ தத்தியாயத்தில் விரிவாக வுரைக்கப்படும். இச் சிவகீதையெனும் இரத்தினத்தைப் பிறப்பெனும் பிணிக்கு மருந்தென்றும் கூறினார். பிணி நீங்கிச் சுகிக்க மருந் துட்கொள்ளவேண்டிய தவசியம்போலச் சம்ஸார நீங்கிச் சுகிக்க விந்நா லுபதேசம் அவசியமாம். இங்கு மூலத்தில் சிவகீதாரத்தினமென்று கூறுவிடினும், வடமொழியில் ஒன்றன்பாலாயுள்ள பெயருரிச் சொற்களால், இப் பெயர்ச்சொல்லை வருவித்துக் கொள்வதற்குரிய குறியிருத்தலால், இந்நூலுக் குரையியற்றிய வடமொழி யாசிரியர்களின் கூற்றிற்கிணங்க இச் சொல்லை வருவித்துப் பொருள் கூறப்பட்டது. அற்றேல் பிறப்பெனும் பிணிக்கு மருந்தென்று கூறியபடியால், மருந்துட்கொள்ளும் முறை வைத்தியருக்கே தெரியுமல்லாது மற்றையர் கூறுவது எவ்வித மொவ்வுமெனின், இவ் வாசங்கை நீங்கவே, சிவபெருமானது அருளால் கூறுகின்றேனென்று கூறலாயிற்று. இனிச் சிவனே சம்சார வைத்தியனென்பதை,

யசர்வேத சதருத்திரீயம்.

சுய்யவொஹ்யயிவகூர ப்ரயஜொஹெஹ்வொலிஷக |

அத்யவோசததிவக்த்தா பிரதமோதைவ்யோபிஷக

மாற மொழியோனும் முதற்றேவனுமான வைத்தியனே கூறினான் என்பதினாலறிக.

ஸ்லோகம்.

நகர-கணாந-ஷாநெந-ந-க டாநெநஸவஸாவிவா |
கெவய-ஹ-த-த-ஹ கி-த-ஜாநெந-நகெவய-ஹ ||

நகர்மணாமநுஷ்டாநைர்ந தாநைஸ்தபஸாபிவா
கைவல்யம்லபதேமர்த்யஃ கிம்துஞ்ஞாநேநகேவலம். (உ)

வியாக்யானம்—மர்த்யஃ - மனிதன், கைவல்யம் - கைவல்ய முக்தியை, கர்மணம் - கருமங்களினுடைய, அநுஷ்டாநை-அநுஷ்டாநங்களால், நலபதே - அடைகிறதில்லை, தாணை- தானங்களாலும் ந - அல்ல, தபஸாஅபிவா - தவத்தினாலேயும், ந - அல்ல, கிம்து - மற்ற நெதனாலோவெனின், கேவலம் - தனித்த, ஞாநேந - ஞானத்தினாலேயே.

பொழிப்புரை—மனிதன் கருமங்களி னனுஷ்டானங்களாலும் ஈதல்களாலும் தவத்தினாலும் கைவல்யமென்னும் முக்தியை யடை கின்றானல்ல. பின் னெதனாலெனின் ஞானத்தினாலேயாம்.

நுட்பம்—கருமங்களின் அநுஷ்டானங்களால் என்றதனால், சோதிஷ்டோமாதி வேள்விகளைச் செய்தலால் என்பது பெறப்பட்டது. இக் கருமங்களின் அநுஷ்டானங்களால் முக்தி கைகூடா தென்பதை,

நாராயணீயா யாஜ்ஞிக் யுபநிடதம்.

பிரமாணம்—நகர-கணாந-ஷாநெந-ந-க டாநெநஸவஸாவிவா |

நகர்மணாநப்ரஜயாதேந

கருமங்களாலும் சந்தானங்களாலும் பொருளாலும் அல்ல என்பதினாலறிக.

அற்றேல் கருமங்களைப்பிரிதல் வேண்டுமென்று கூறும் மறைமொழிகள் அவலமோவெனின், அற்றன்று. எல்லாக் கருமங் களையும் சிவபெருமான் பொருட்டென்றே பயனைவிரும்பாது புரிந் தால் அவ் விறைவனது பிரஸாதம் சித்திக்கும். அவ் வருளால் சித்த மலந்துலையப் பின்னர் ஞானம்சித்திக்கும். ஆதலின் கருமங்களை நசு வரங்களான அவைகளின் பயன்களை விரும்பிப் புரிந்தால் ஞான ஹேதுவாகாதென்றேயறிக. ஈதல்களாலும்வ்விதமேயென்க.இவெள கீகப்பயன்களை விரும்பிச் செய்யும் தவத்தாலு மங்ஙனமேயாம். ஞானத்தாலேயே கைவல்யமெனு முக்திகூடும். இத்தகைய ஞானம் சிவஞானமேயாம்.

சுவேதாச்சுவதரோபநிடதம்
 விஸ்வெஸ்யுகம்பரிவெஷிதாரா ஸாஸந்தஜாக்ஷா
 சுஜதாஹவதி.

விஸ்வஸ்யைகம்பரிவேஷிதாரம் ஸாஸந்தம்ஞாத்வா அம்ரு
 தாபவந்தி.

விசுவத்தை வியாபித்தவனும் ஏகனுமான அவ்வீசனை யறிந்து
 அமிருதராகின்றனர் என்பதனானும்,

அதர்வசிகோபநிடதம்.

ஸ்ரீவணகொய்ய ஸ்ரீவங்காஸலபுஷ்பதபுஷ்பரிதபுஜ
 ஸ்ரீவங்கோத்யேயஸ் ஸ்ரீவம்கரஸ்ஸர்வமந்யத்பரித்யஜ்ய

சுபத்தை யளிப்பவன் சிவ னொருவனே. மற்றெல்லாவற்றை
 யும் நீக்கி விடுத்துத் தியானிக்கத்தகுந்தவன் என்பதனானும்,

திருமந்திரத் திருமுறை.

சிவமான ஞானந் தெளியவொண் சித்தி

சிவமான ஞானந் தெளியவொண் முத்தி

சிவமான ஞானஞ் சிவபரத்தே யேகச்

சிவமான ஞானஞ் சிவானந்த நல்குமே.—என்பதனானும்,

சிவஞானசித்தியார் சுடகூடம்.

ஞானத்தால் வீடென்றே நான்மறைகள் புராண

நல்லவாக மஞ்சொல்ல வல்லவா மென்னு

மூனத்தா ரென்கடவ ரஞ்ஞா னத்தா

லுறுவதுதான் பந்தமுயர் மெய்ஞ்ஞா னந்தா

னானத்தா லதுபோவ தலர்கதிர்முன் னிருள்போ

லஞ்ஞானம் விடப்பந்த மறுமுத்தி யாகு

மீனத்தார் ஞானங்க ளல்லா ஞான

மிறைவனடி ஞானமே ஞான மென்பார்-என்பதனுமறிக.

ஸ்லோகம்.

நாஜாயஜ்ணகாரணெய்வாவ-தீவதிநாவுரா ।

யாவெபாகாஸிவமீதாவொ முஹொஹுதாஹிஸா ॥

நாமாயதண்டகாரண்யே பார்வதிபதிநாபுரா

யாப்ரோக்தாஸிவகீதாக்யா குஹ்யாத்குஹ்யதமாஹிஸா (ந)

வியாக்யானம்—புரா - முன்னம், தண்டகாரண்யே - தண்டகா

ரணியமென்ற வனத்தின்கண், பார்வதிபதிநா - பார்வதிநாதனை

(சிவபெருமானால்), ராமாய-இராமன் பொருட்டு, சிவகீதாக்க்யா - சிவகீதையென்று பெயர்பெற்ற, யா - எந்த (பிரும்மவித்தையானது,) ப்ரோக்தா - கூறப்பட்டதோ, ஸா - அப் பிரும்மவித்தை, குஹ்யாத் - இரகசியத்திலும், குஹ்யதமாஹி - மிக்க இரகசியமன்றோ.

பொழிப்புரை—முன்னம் தண்டகாருணியமெனும் வனத்தின்கண் சிவபெருமானால் இராமன்பொருட்டுச் சிவகீதை யென்று பெயர்பெற்ற எந்தப் பிரும்மவித்தையானது கூறப்பட்டதோ அஃது இரகசியத்திலும் இரகசியமன்றோ.

நுட்பம்—முன் சிவஞானத்தாலேயே முக்தி கைகூடுமென்று கூறியபடி அச் சிவஞானம் சிவகீதையெனு மிவ் வரிய பெரிய நூலாலேயே நன்கு பெறக்கூடியது. ஆதலால் இவ் வரிய நூலின் மகிமையை நன் கறிவதற்கென இதன் தோற்றத்தின் தேசகாலங்களைக் குறிக்கின்றார். தண்டகாருணிய மென்றதினாலே மிக்கப் பரிசுத்தமான விடத்திலேயே இக் கீதை உபதேசிக்கத் தக்கதெனக் குறிக்கப்பட்டது. இராமனின் பொருட் டென்றதனால் இராமன் சிவபக்தியில் சிறந்தவராதலால் சிவபக்தி யுடைய வருக்கே யிதை யுபதேசிக்க வேண்டும் என்பதும் பெறப்பட்டது. வால்மீகி ராமாயணத்தில் அத்ரபூர்வம் என்னும் வாக்கியம் இராமன் சிவப்பிரஸாத மெய்திய நலமும், நைவபச்யாமி என்னும் வாக்கியம் இராமன் அசுவமேதத்தால் சிவாராதனம் புரிந்தவாய்மையும், ஸ்ரீமதோ நீலகண்டஸ்ய என்னும் வாக்கியம் இராமன் சிவஞான திருவாணையைக் கடவாததன்மையும், க்ருதாபிஷேகம் என்னும் வாக்கியம் இராமன் சிவஞான அனுக்ரகத்தையும் சீதை பார்வதியாரது அனுக்கிரகத்தையும், லட்சுமணன் நந்தியம்பெருமானது அனுக்ரகத்தையும் மடைந்தார்க ளென்பதையும், மஹாதேவப்ரஸாதாச்ச என்னும் வாக்கியம் தசரதனும் தாசரதியும் சிவானுக்கிரகமெய்தினாரென்பதையும் தெரிவித்தலினால் இராமன் சிறந்த சிவபக்த சிரோமணி யென்ப திற்றட்டில்லை. இவ்விராமனின் மூலமூர்த்தியாகிய விண்டுவும் சிவபக்தியுடையாரே.

கூர்மபுராணம்.

பி—ம்--ஓரஃஸா நஸுவபுவிஷாநாஃ ஸவனவாஜிமஃஸாஸப-ஃயாஃ||

தஸ்யஸிஷெஷாஜஹாவிஷா ஸவ-ஃஸா நஃஹாடியிஃ ||

ஈஸாநஸ்ஸர்வவித்யாநாம் ஸௌவாதிகுருர்புதாஃ

தஸ்யஸிஷ்யோமகாவிஷ்ணுஃ ஸர்வஞ்ஞானமஹோததிஃ

எல்லா வித்தைகளுக்கும் அதிபனான அவனே ஆதிசூரு ஓ தே
வர்களே ! எல்லா வித்தைகளுக்கும் நிதியான மஹாவிஷ்ணு அவ
ருக்குச் சிஷ்யர் என்பதனானும்,

சிவபுராணம்.

ஶ்ரீஶ்ரீஶ்ரீபாயநஸாக்ஷா திஷ்ணுரெவஸநாதநஃ ।
கொஹநஸக்தொருஷ்ணுவெதிதம்பரெஸுரபு ॥

க்ருஷ்ணத்வைபாயநஸ் ஸாக்ஷாத்விஷ்ணுரேவஸநாதநஃ
கோஹ்யந்யஸ்தத்வதோருத்ரம் வேத்திதம்பரமேஸ்வரம்

வியாஸபகவான் முன்னவராகிய விஷ்ணுவே. மற்ற எவன் எல்
லாம் வல்லவனான உருத்திரரை யுள்ளபடியறிவான் என்பதனானும்,
யசர்வேதம்.

விஷ்ணுரிஜாவரஸுவிதவாநு

விஷ்ணுரித்தாபரமஸ்யவித்வாந்

இவனது தத்துவத்தை விஷ்ணுவே யறிவார் எனும் வசனத்
தாலும் காண்க.

முன்னம் என்றதனால் இராமாவதார காலத்தி லென்றும், அத
னால் கிருஷ்ணாவதார காலத்தில் அருச்சுனனுக் குபதேசித்த கீதை
க்கு முதலாக சிவகீதை யென்பது விசதமாகின்றது. சிவகீதை
யெனும் பிரும்மவித்தை யென்பது, யாதுகாரணம்பற்றிக் கூறப்பட்ட
து எனின் சிவப்பிரமச் சொற்கள் ஒரு பொருளுடைய சொற்க
ளாதலால் என்க. சுவேதாச்சுவதரோபநிடதம்.

தெசுக்ஷரெஸுஹவரெக்ஷநம் தெவிஜிபாவிஜெநிஹி
தெயத்ருமபுஜெ । ஶ்ரீஶ்ரீஶ்ரீவிஜிபாஹயஜுதநு விஜிபாவிஜிபா
விஜெநிபாஹயஸுஸொநுஃ ॥

த்வே அக்ஷரேப்ரம்பரேத்வநந் தேவித்யாவித்யேநிஹிதே
யத்ரகூடே, ஶ்ரீமத்வவித்யாஹ்யம்ருதந்து வித்யாவித்யாவித்யே
ஶுதேயஸ்துஸோந்யஃ.

பிரும்மமாயும் பரமாயும் அனந்தமாயும் உள்ள அக்ஷரனிடத்
தில் வித்தையும் அவித்தையுமாகிய இரண்டும் இரகசியமாய் வைக்
கப்பட்டன. அவித்தை ஶ்ரீமத்வித்தையோவெனின் (அக்ஷர மல்லது
அமிருதம். இவ்வித்தியா வித்தைகளை யெவன் ஆள்வோனோ அவன்
அந்நியனும்.

சுவேதாச்சுவதரோபநிடதம்.

ததஃ வரஃஸுஹவரஃஸுஹஃ - ஸாஸா தாஜாக்ஷா
சுஜுதாலவந்தி.

ததஃ பரம்ப்ரஹம்மபரம்ப்ரஹந்தம் - ஈஸந்தம்ஞாத்வா ஆம்
ருதாபவதி.

பின்னர் பிறும்மமாயும் பரமாயும் யாண்டும் பரந்தவனும்
ஆகிய அவ்வீசனை யறிந்து முக்தராகின்றார்கள் என்பதனானும்,

யசுர் நாராயணியயாஜ்ஞிக் யுபநிடதம்.

ஐதஸ்துஃவரஃஸுஹ வரஃஸுஹஃஸுஹஃஸுஹஃ |
உளயுரூதவிருவாக்ஷம் விஸ்வரூபாயவெநமஃ ||

ருதம்ஸத்யம்பரம்ப்ரஹ புருஷம்க்ருஷ்ணபிங்களம்
ஊர்த்வரேதம்விருபாக்ஷம் விஸ்வரூபாயவைநமஃ

ருதனாயும் சத்தியனாயும் பரம் பிறும்மமாயும் புருஷனாயும் கரு
நிறமும் பொன்னிறமும் பெற்றவனாயும் மேனோக்கிய ரேதனாயும்
விருபாக்ஷனாயும் உள்ள விசுவரூபனுக்கு நமஸ்காரம் என்பதனானும்,

அதர்வசிரோபநிடதம்.

சுய சுஸாஹுரூதவரஃஸுஹ யஸாஹுரூபயுஜாண
வனவஸுஹதிஸுஹயதீதஸாஹுரூதவரஃஸுஹஃ .

அத கஸ்மாதுச்யதேபரம்ப்ரஹ யஸ்மாதுச்சார்யமாண
ஏவப்ரஹதிப்ரம்ஹயதீதஸ்மா துச்யதேபரம்ப்ரஹ.

எதனால் பரப்பிரம்மமென்று கூறப்படுகின்றது. உச்சாரண
மாத்திரத்தில் எங்கும் பரந்த பிறும்மத்தினிடம் அடையச் செய்கி
ன்றபடியால், பரப்பிரம்மமென்று கூறப்பட்டது. என்பதனானும்,

அதர்வசிகோபநிடதம்.

ரூஹஸுமவாநுயஸுஹ

ருத்ரஸ்ஸபகவாந்யஸ்சப்ரம்ஹ

எவன் பிறும்மமோ அப்பகவன் உருத்திரனே.

ஸவ-ராணிஸுஹயதீதிஸுஹ

ஸர்வாணிப்ரம்ஹயதீதிப்ரம்ஹ

எல்லாவற்றையும் பரவச்செய்த லுடன் கூடியவனாதலின் பிரம்
மம் என்பதனானும்,

ஸ்ரீ கண்டபாஷியம்.

ஸகலநிமஜஸாரஸாஜாஸநிபாநஸ்ய, ஹஸரிவஸவ-
 வஸுவதி வரஜெஸார ஜஹாஜெவராஜ, ஸஹபுஹிதி
 வய-பாயவாஹக ஸஸஸாரபுகாஸித வரஜஜஹிஜவிதா
 ஸஸ்ய, ஸஸஸஜஹிதநிவிதஜெதந ஸஜுவாஸநாநு
 மஹஸஜஹித நிஜபுஸாஜஸஜவித வராவாஜ-
 ஸாஜ-ஸ்ய, வரபுஹணம் .

ஸகலநிகமஸாரஸாமரஸ்யநிதாநஸ்ய, பவஸிவஸர்வ பஸுபதி
பரமேஸ்வர மஹாதேவருத்ர ஸம்புபிரபிருதி பர்யாயவாசக ஸப்த
ஸாரபிரகாஸித பரமமஹிமவிலாஸஸ்ய, ஸ்வஸேஷபூத நிகிலசேதந
ஸமுபாஸநாநு குணஸமுதித நிஜபிரஸாதஸமர்பித புருஷார்த்த
ஸார்த்தஸ்ய, பரப்ரம்ஹணஃ.

சகலவேத சாரசமரஸத் தன்மையிருப்பிடமாக விருப்பவனும், பவசிவசர்வ பசுபதி பரமேச்சுர மகாதேவ ருத்திரசம்பு என்பதாதி பர்யாயச் சொற்சாரத்தால் விளங்கிய வரியமகிமை விளக்கத்தை யுடையோனும், தனக்குள்ளடங்கிய சகல சேதனர்களது உபாசனைக் கிணங்கத் தோன்றிய தனது திருவருளால் கொடுக்கப்பட்ட புரு ஷார்த்தத்தை யுடையோனுமாகிய பரப்பிரும்மத்தினது. என்பத னுனும் காண்க.

இரகஸ்யத்திலும் ரகசியமென்றது.

பகவத்கீதை.

ஸ்ரீராமஸுவ-ஹ்ருதாநாஹ்ருதெஷுஸெஜ-நதிஷுதி ।
 ஸ்ரீராமஸுவ-ஹ்ருதாநி யஹ்ருதாநி ராமயா ॥

தெவஸரணம் வசு-ஹாவெநஹாத |

ததஸா தாசுவராஸ்ராந்திஸா நஸ்பா வஸிஸாஸு தடி ||

ஈஸ்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம் ஹ்ருத்தேதேஸார்ஜுநதிஷ்டதி
ப்ராமயந்ஸர்வபூதாநி யந்த்ராஸூடாநிமாயயா

தமேவஸரணங்கச்ச ஸர்வபாவேநபாரத

தத்ப்ரஸாதா த்பராம்பாந்திம் ஸ்தாநம்ப்ராப்யஸிஸாஸ்வதம்

பகவத்கீதை.

ஓ அருச்சுனா மாயையாகிய யந்திரத்தையடைந்த எல்லாப் பிராணிகளையும் பிரமிக்கச்செய்துகொண்டு எல்லாப் பிராணிகளின் இருதயத்தில் எந்த வீச்சுரன் இருக்கின்றானோ அவனையே எல்லாத் தன்மையாலும் சரணமடைவாயாக. ஓ பாரத, அவனருளாலேயே மேலாகிய சாந்தியையும் அழிவற்ற பதத்தையு மடைவாய்.

என்பதா தியரிய சிவபஹிமைகளைக் கூறும் வாக்யங்களடங்கிய பகவத்கீதையே இரகசியமென்னப்படும். இதனினும் இரகசியமாயுள்ளது பக்தியோகம், விரசாதீக்கை, சிவப்பிரா தூர்ப்பாவம், விபூதி விஸ்தாரயோகம், விசுவரூபதர்சனையோகம், உபாஸனைவிதி, பிரஸாதம் அல்லது திருவருட்சிறப்பு, மோக்ஷயோகம், பஞ்சகோச உபாசனை முக்தியோகம் என்ற வரிய தத்துவரகசியங்கள் சிவகீதையெனும் மிவ் வரிய நூலிலேயே கூறப்படுகின்றனவாதலின் இது இரகசியத்திலும் இரகசியமென்பது நன்கொவ்வு மென்க. இவ் வரிய நூலைத் தக்கபரிபாக்கிளுக்கே யுபதேசிக்க வேண்டுமென்றும் அறிக.

ஸ்லோகம்.

யஸ்ய ஸாரணஜாதௌ ந ஸுணாங்கிய புவாஹிஸா ।

புரஸாதநதகுமாராய ஸந்தேநாபிஹிதாஹிஸா ॥

(சு)

யஸ்யாஸ்ஸமரணமாத்ரேண ந்ருணாம் முக்த்ருதுவாஹிஸா
புரஸாதநதகுமாராய ஸந்தேநாபிஹிதாஹிஸா

வியாக்யானம்—யஸ்யாஃ - எந்தக் கீதையினது, ஸ்மரணமாத்ரேண - நினைத்த மாத்திரத்தில், ந்ருணாம் - மனிதருக்கு, த்ருவா - நித்தியமான, ஸா - முற்கூறிய கைவல்யமென்ற, முக்திஹி - முக்தி வித்திக்கின்றதன்றோ, ஸா - அந்தக் கீதையானது (சிவகீதையானது), ஸந்தேன - கந்தபகவானால், புரா - முன்னம், ஸாத்ருமா ராய - சநத்குமாரரின் பொருட்டு, அபிஹிதா-கூறப்பட்டது.

பொழிப்புரை—எந்தக் கீதையை நினைத்த மாத்திரத்தில் மனிதருக்கு சத்யமான முற்கூறிய கைவல்யமெனும் முக்தி சித்திக்கின்றதோ. அச் சிவகீதையே கந்தபகவானால் முன்னம் சநத்குமாரருக்குபதேசிக்கப்பட்டது.

நுட்பம்—இங்கு நினைத்தமாத்திரத்தி லென்றதனால் இக்கீதையின் மஹிமை விளக்கப்பட்டது. இக் கீதையிற் சிவபெருமானது அருள் மிக்கப் பாலிக்கப்பெற் றிருக்கின்றமையின் இது ஞானத்தையளித் துக் கைவல்யமெனும் முக்திக் காளாக்குகின்றதென்பதையறிக. சிவ பெருமானது திருவருளாலேயே முக்தியேதுவானஞானம் நிகழும்.

சுவேதாச்சுவதரோபநிடதம்

பிரமாணம்—யொ_தபெ_தவா_தநா_தவ்ய_தயஜ_தவா_தரஸா_த அ_தஸா_தயி_த கொ_தரா_தபெ_தயா_தஹ_தவி_தஃ | ஹிரண_தய_தம_தஃ_தவ_தஸ_தய_ததஜாய_த ஜா_தந_தஸ_ததெ_தநா_தவ்ய_தய_தயா_தவ_தஸ_தய_தந_தக_த ||

யோதேவாநாம்பிரதமம்புரஸ்தாத்விஸ்வாதிகோரத்ரோபஹர்ஷிஃ - ஹிரண்யகர்பம்பய்யதஜாயமாநம் ஸநோபுத்யாசுபயாஸம்ப்யுக்து

எல்லாவற்றிற்கு மேலோனும் மகருவியாயு முள்ள எந்த உருத்திரன் தேவருள் முதலோனும் எதிரில் தோன்றுகின்றவனுமான இரண்யகர்ப்பனைப் பார்த்தானே, அத்தேவன் நமக்குச் சுபமான ஞானத்தை யளிக்கட்டும்.

மாண்டேக்கியோபநிடதகாரிகை.

நி_தவ_தய_ததஸ_தவ_தய_தயஜ_தவா_தநா_தஸா_தந_தவ்ய_தய_தயா_தவ_தய_த ||

நிவ்ரதேஸ்ஸர்வதுஃகாநா மீஸாநம்பிரபுரவ்யயஃ

எல்லாத் துக்கங்களையும் துலைக்க அவ்வியயனான ஈசானனே சக்தியுடையவன்.

சிகரிணீமாலை.

ஸ_தவ_தய_ததஜ_தய_தயஜ_தவா_தநா_தஸா_தந_தவ்ய_தய_தயா_தவ_தய_த ||

ஸுகம் தத்பூமாக்யம்நிரதிஸயமப்ராக்ருதமபிரஸாதாயத்தம் தேகலுபவமஹாரோகபிஷஜஃ - உபாயோத்ரஜ்ஞாநம்கலுஸிவவிஸுத்தாத்மவிஷயம்பிரஸாதே ஸத்யேவதிரிபுரஹரதே தச்சபவதி

அலௌகிகமும் அழிவற்றதும் அகண்டமுமான அச் சுகமானது பிறப்பெனும் பெரும்பிணியைத் தீர்க்கும் வைத்தியரான தங்க

ளது அருளுக்கு வசமன்றோ. இதற் குபாயம் சுத்தான்மனான
மன்றோ. ஓ திரிபுரஹ்ரண சிவனே அத்தகையனானமும் தங்களது
திருவருள்தோன்றியகாலத்தே சித்திப்பதாம்.

கந்தபகவானால் சனற்குமாரருக் கென்றதனால், குருசிஷ்யபரம்
பரையாகவே இந்நூல் வெளியிடவேண்டு மென்பதாயிற்று.

திருமந்திரத் திருமுறை.

வரும்வழி போம்வழி மாபா வழியைக்

கருவழிக் கண்டவர் காண வழியைப்

பெரும்வழி யாநந்திப் பேசும் வழியைக்

குருவழி யேசென்று கூடலு மாமே.—என்பதனுமறிக.

ஸ்லோகம்.

ஸநதகுமாரஃ^கப்ரோவாச வ்யாஸாயமு^ஸநிஸத்தமாஃ ।

உஹ^ஹஃ^ஹக்யவா^ஹதிரெகேண ப்ரததௌபாதராயணஃ ॥

(௩)

ஸநத்குமாரஃப்ரோவாச வ்யாஸாயமுநிஸத்தமாஃ

மஹ்யம்க்ருபாதி^ஹரேகேண ப்ரததௌபாதராயணஃ

வியாக்யானம்—மூநிஸத்தமாஃ-ஓ முனிவர்களே, ஸநத்குமாரஃ
சனத்குமாரர், வ்யாசாய - வ்யாஸருக்கு ப்ரோவாச - உபதேசித்
தார், பாதராயணஃ - வ்யாஸர், க்ருபாதி^ஹரேகேண - கருணையின்மிகு
தியால், மஹ்யம் - என்பொருட்டு ப்ரததௌ - அளித்தனர்.

பொழிப்புரை—ஓ முனிவர்களே சனத்குமாரர் வியாஸருக் குப
தேசித்தனர். வியாஸர் கருணையின்மிகுதியினால் என்பொருட் டளித்
தனர்.

நுட்பம்—இதனால் எவற்றையும் குருவழியே யறியவேண்டு
மென்று கூறியதாயிற்று.

திருமந்திரம்.

குருவென் பவனே வேதாகமங் கூறும்

பரவின்ப னாகிச் சிவயோகம் பாவித்

தொருசிந்தை யின்றி யுயர்பாச நீக்கி

வருநல் குரவன்பால் வைக்கலு மாமே.

கடவல்லியோபநிடதம்.

பிரமாணம்—புராவஹராநி^ஹஷாயத (ப்ராப்யவராந்நிபோ
ததஃ) பெ ரியோர்களையடைந்து அறியுங்கள்.

சுநநுபுராகுமதிரதுநாஷி (அநந்யப்ரோக்தேகதி
ரத்ரநரஸ்தி) - மற்றவர் உபதேசிக்காவிடில் கதி யிங்கில்லை என்ப
தாதி வாக்கியங்களாற் காண்க.

ஸ்ரீலோகம்.

உக்து^நஉத^நக^நஸ^நம^ந சி^நந^நதா^ந த^நவ்ய^நமி^ந த^நந்^நவ்யா^ந
ஸ^நஹி^ந த^நவ^நத்ரா^ந ந^நயா^ந ஸ^நவா^ந க்ஷ^நஹ^நத்ரி^நஸ^நவ^நத்ரி^ந || (சு)
உக்தம்ச^நதே^நக^நஸ^நம^ந சி^நந^நதா^ந த^நவ்ய^நமி^ந த^நந்^நவ்யா^ந
ஸ^நஹி^ந த^நபு^நத்ரா^நந்ய^நதா^நதே^நவா^ந க்ஷ^நஹ^நப்^நய^நம்^ந தி^நச^நஸ^நப^நந்^நதி^நச^ந

வியாக்யானம்--தேந - அவரால் அவ்வியாஸபகவானால், உக்
தம்ச - கூறப்பட்டதாவது, ஸூதபுத்ர - ஓ சூதபுத்திரனே, த்வயா
உன்னால், இதம் - இக்கீதையானது, கஸ்மைசித் - எவருக்காவது
(பரிபாகமற்ற எவனுக்காவது), தாதவ்யம் - கொடுக்கக்கூடியது,
ந - அல்ல, அந்யதா - அல்லாவிடில், தேவாஃ - தேவர்கள், கூழ்ப்
யந்தி - கலக்கமுறுவார்கள், சபந்திச - சபிப்பார்கள்.

பொழிப்புரை—அவ் வியாஸபகவானால் கூறப்பட்டதாவது, ஓ சூதபுதல்வனே உன்னால் இக்கீதையானது பரிபாகமற்ற எவனுக் காவது உபதேசிக்கக்கூடியதல்ல. அங்ஙனமல்லாது உபதேசித்தால் தேவர்கள் கலக்கமுறுவார்கள் அன்றியும் சபிப்பார்கள்.

நுட்பம் — இக் கீதையானது அபக்குவர்க்கு உபதேசிக்கப்
படாது. அபக்குவராவா,

திருமந்திரம்.

மன்னுமல மைந்து மாற்றும் வகையோரான்
றுன்னிய காமாதி தோயுந்தொழி னீங்கான்
பின்னிய பொய்யன் பிறப்பிறப் பஞ்சாதா
னன்னிய னாவ னசற்சீட னாமே.—என்றதனாற்காண்க.

இனிப் பரிபாக மற்றவருக்கு இக்கீதையை யுபதேசித்தால் தேவர்கள் சபிப்பதேன் எனின் அதன் காரணத்தைப் பின் கூறுகின்றார்.

ஸ்ரீலோகம்.

சுயவ்யுஷ்டாஜயாலிபுரா ஹமவாநுஸாஜாராயணம் |
ஹமவாநுஷெவதாஸவ-காம் கிஞ்சுபஹுநிஸவநிவ || (௭)

அத்ப்ருஷ்டோ மயாவிப்ராஃ பகவாந்பாதராயணஃ
பகவந்தேவதாஸ்ஸர்வாஃ கிம்க்ஷுப்யந்திஸபந்திச

வியாக்யானம்—விப்ராஃ - விப்பிரர்களே, அத - பிறகு, பக
வான்-பகவானுன, பாதராயணஃ-வியாஸர், மயா-என்னால், ப்ருஷ்டஃ-
கேட்கப்பட்டார், பகவன் - ஓபகவனே, ஸர்வாஃ தேவதாஃ - எல்
லாத் தேவர்களும், கிம் - ஏன், க்ஷுப்யந்தி - கோபம் கொள்கின்
றனர், ஸபந்திச - ஏன் சபிக்கின்றனர்.

பொழிப்புரை—ஓ விப்பிரர்களே பிறகு பகவானுன வியாஸர்
என்னால் கேட்கப்பட்டார் அதாவது எல்லாத் தேவர்களும் ஏன்
கோபிக்கின்றார்கள் ஏன் சபிக்கின்றார்கள்.

ஸ்லோகம்.

தாஸாமத்ராஸ்திகாஹா நிர்யயாக்ஷுப்யந்திதேவதாஃ ।

பாராஸர்யோதமாமாஹ யத்ப்ருஷ்டம்ஸ்ருணுவத்ஸல (அ)

தாஸாமத்ராஸ்திகாஹா நிர்யயாக்ஷுப்யந்திதேவதாஃ
பாராஸர்யோதமாமாஹ யத்ப்ருஷ்டம்ஸ்ருணுவத்ஸல

வியாக்யானம்—தேவதாஃ - தேவர்கள், யயா - எதனால் (எந்தக்
கீதை யுபதேசத்தால்,) க்ஷுப்யந்தி - கோபிக்கின்றனரோ, அத்ர -
இக்கீதை யுபதேசத்தில், தாஸாம் - அத்தேவர்களுக்கு, ஹாநிஃ - கெ
டுதி, காஅஸ்தி - யாதுளது, அத - பிறகு, பாராசர்யஃ - வியாஸர்,
மாம் - என்னை, (நோக்கி) ஆஹ - கூறினார், வத்ஸல - ஓ வச்சலனே
யத் - யாதொன்று, ப்ருஷ்டம் - (உன்னால்) கேட்கப்பட்டதோ,
தத் - அதை, ச்ருணு - கேட்பாயாக.

பொழிப்புரை—தேவர்கள் யாதொரு கீதை யுபதேசத்தால்
கோபிக்கின்றனரோ, அக்கீதை யுபதேசத்தில் அவர்களுக்குக்கெடுதி
யாதுளது. அதற்கு வியாஸர் எனக்குரைத்ததாவது, ஓ வச்சலனே
யாதொன்று உன்னால் வினவப்பட்டதோ அதைக் கேட்பாயாக.

ஸ்லோகம்.

நித்யாநிஹோத்ரிணோ விப்ராஸஸ்தியேக்ருஹமேதிநஃ ।

தவஸ்வஸவ-ஹெவா ஸுராணாங்காஹெநவஃ ॥ (ஆ)

நித்யாநிஹோத்ரிணோ விப்ராஸஸந்தியேக்ருஹமேதிநஃ
தவஸ்வஸவ-ஹெவா ஸுராணாங்காஹெநவஃ

வியாக்யானம்—க்ருஹமேதிந் - கிருஹஸ்தாச்ரமிகளான, யே விப்ராஃ - எந்த அந்தணர்கள், நித்யாக்நிஹோத்ரிணஃ - நியதமாய் அக்நிஹோத்திரம் செய்கின்றவர்களாய், ஸந்தி - இருக்கின்றனரோ தே, ஏவ - அவர்களே, ஸுராணாம் - தேவர்களுக்கு, ஸர்வபலதாஃ - எல்லாப் பலன்களையும் கொடுக்கும், காமதேநவஃ - காமதேனுக்களாம்.

பொழிப்புரை—கிருஹஸ்தாச்ரமிகளான, எந்த வந்தணர்கள் நியதமாய் அக்நிஹோத்திரம் செய்கின்றவர்களாய் இருக்கின்றனரோ, அவர்களே தேவர்களுக்கு எல்லாப் பயன்களையும் கொடுக்கும் காமதேனுக்களாம்.

நுட்பம்—இங்குக் கருமிகள்செய்யும் வேள்விகள் தேவர்களுக்கு நல்லுணவாதலின் எல்லாப் பயன்களையும் கொடுக்கும் காமதேனுக்கள் என்று சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டதறிக.

ஸ்லோகம்.

ஹக்ஷுஃஸௌஜ்யம்ஹவெயம்ச யஜ்ஜிஷ்டஸ்ஸுபர்வணாம் ।

ஹுஸுஹுதேநஹவிஷா ததவஸுஹுதேதிவி ॥

(ய)

பக்ஷயம்போஜயம்சபேயம்ச யத்யதிஷ்டம்ஸுபர்வணாம்

அக்நௌஹுதேநஹவிஷா தத்ஸர்வம்ஸ்யதேதிவி

வியாக்யானம்—பக்ஷயம் - புசிக்கப்படுவதும், (கலத்திலிடாது புசிக்கப்படுவதும்,) போஜயம்ச - கலத்திலிட்டுப் புசிக்கப்படுவதும், பேயம்ச - அருந்தப்படுவதுமான, யத் யத் - யாது யாது, ஸுபர்வணாம் - தேவர்களுக்கு, இஷ்டம் - விரும்பப்படுகின்றதோ, தத் - ஸர்வம் - அஃதெல்லாம், அக்நௌ - நெருப்பில் ஹுதேந - ஓமம்செய்யப்பட்ட, ஹவிஷா - அவிர்ப்பாகத்தால், திவி - தேவலோகத்தில், ஸ்யதே - அடையப்படுகின்றது.

பொழிப்புரை—கலத்திலிடாது புசிக்கப்படுவதும் கலத்திலிட்டுப் புசிக்கப்படுவதும் அருந்தப்படுவதுமாகிய யாது யாது தேவர்களால் விரும்பப்படுகின்றதோ அவையெல்லாம் நெருப்பில் ஓமம் செய்யப்பட்ட அவிர்ப்பாகத்தால் தேவலோகத்தில் அடையப்படுகின்றது.

ஸ்லோகம்.

நா ந டிஷிஸு ரோஸாநா லிஷிவிபிபுஷிவி ।

ஷெய்யெநுய்யாநீதாஷுஃவஷாமுஹெயிநாடி ॥ (கக)

நாந்யதஸ்திஸுரோஸாநா மிஷ்டவித்திப்ரதந்திவி

தோக்த்ரீதேநுர்யதாநீதா துக்கதா க்ருஹமேதிநாம்

வியாக்யானம்—ஸுரோசாநாம் - தேவர்களுக்கு, திவி - சொர்க்கத்தில், இஷ்டவித்திப்ரதம் - விரும்பப்பட்டதைச் சாதித்துக் கொடுப்பது, அந்யத் நாஸ்தி - மற்றதில்லை, யதா - எங்ஙனம், தோக்த்ரீ - நற்கரவையுள்ள, தேநு - பசுவானது, நீதா - (மற்றவர்களால்) கைப்பற்றப்பட்டதாயின், க்ருஹமேதிநாம் - கிருஹஸ்தர்களுக்கு, துக்கதா - துக்கத்தைக் கொடுப்பதோ.

பொழிப்புரை—தேவர்களுக்குச் சொர்க்கத்தில் விரும்பப்பட்டதைச் சாதித்துக் கொடுப்பது மற்றேதுமில்லை. எங்ஙனம் நற்கரவையுள்ள பசு மற்றவரால் கவரப்படின் கிரகஹ்தர்களுக்குத் துக்கத்தின் பொருட்டாகின்றதோ.

ஸ்லோகம்.

தயெவஜ்ஞாநவாநுவிஷுநா ஷெவாநாஷுஃவஷெவவெசு ।

திஷாரஸைநவிஷுந்தி ப்ரவிஷ்டாவிஷயம்நுணாம் ॥ (கஉ)

ததைவஜ்ஞாநவாந் விப்ரோதேவாநாம்துஃகதோபவேத்
த்ரிதஸாஸ்தெநவிக்நந்தி ப்ரவிஷ்டாவிஷயம்நுணாம்

வியாக்யானம்—ததெவ - அங்ஙனமே, ஜ்ஞாநவாந் - ஞானவானான, விப்ர - அந்தணன், தேவாநாம் - தேவர்களுக்கு, துஃகத - துக்கத்தைக் கொடுக்கின்றவன், பவேத் - ஆவான், தெந - ஆதலால், த்ரிதஸா - தேவர்கள், ந்ருணாம் - மனிதர்களது, விஷயம் - (மங்கை புதல்வராதி) விஷயத்தை, ப்ரவிஷ்டா - பிரவேசித்தவர்களாய் நின்று, விக்நந்தி - இடையூறு செய்கின்றார்கள்.

பொழிப்புரை—அங்ஙனமே ஞானவானாகிய வந்தணன் தேவர்களுக்குத் துக்கவேதுவாகின்றான். ஆதலால் தேவர்கள் மனிதர்களது மங்கை புதல்வராதி விஷயங்களில் பிரவேசித்தவர்களாய் நின்று இடையூறு செய்கின்றார்கள்.

நுட்பம்—இங்கு, கருமங்களைப் புரிவோர்க்கே தேவரிடம் பத்தியுதிக்கும்; வைராக்கியத்தைப் பெற்று விஷயாதிகளை வெறுத்துத் தள்ளி யுபாஸனை செய்வோருக்குச் சிவனிடம் பத்தி யுதிக்குமே யன்றி மற்றேது மிராதாதலின் இத்தகைய வைராக்கியமுடையோன் தேவப்பிரீதி யேதுவான கருமங்களைச் செய்யாதது பற்றித் தேவர்களுக்குத் துக்க ஏதுவாகின்றான் என்று கூறப்பட்டது. கிருகஸ்தனுக்குச் சுகவேதுவான பசுவை எவனாவது கைப்பற்றி விடுவானாகில், அதனால் அவர்களுக்குத் துன்ப முண்டாவது போலவே தேவர்களுக்குஞ் சுகவேதுவான கருமத்தைப் பெரிதாய் நினைக்காது ஞானத்தையே பெரிதென்று நினைத்துத் தேவப் பிரீதியைச் செய்யாதவன் துன்பவேதுவாவான் என்பது காண்க.

ஸ்லோகம்.

ததோநஜாயதெஹகி ஸ்ரிவெகஸ்யாபிதேஹிநஃ ।

தஸ்யாஹிதௌஷாஹெநவ ஜாயதேஸாஹபாணிநஃ ॥ (கங்)

ததோநஜாயதேபக்தி ஸ்ரிவேகஸ்யாபிதேஹிநஃ

தஸ்மாதவிதௌஷாம்நைவ ஜாயதேஸாஹபாணிநஃ

வியாக்யானம்—ததஃ - ஆதலால், கஸ்ய அபி தேஹிநஃ - (ஞானமார்க்கஞ் சென்ற எம் மனிதனுக்கும்), ஸ்ரிவெ - சிவனிடம், பக்திஃ - பத்தியானது, நஜாயதெ - உண்டாகின்றதில்லை, தஸ்மாத் - ஆனதுபற்றியே, அவிதௌஷாம் - அறிவில்லாதவர்க்கும், ஸாஹபாணிநஃ - சூலபாணி விஷயமான (பத்தியானது), நவநஜாயதெ - உண்டாகின்றதே யில்லை.

பொழிப்புரை—ஆதலால் ஞானமார்க்கஞ் சென்ற எம்மனிதனுக்கும் சிவனிடம் பக்தியானது உண்டாகின்றதில்லை. ஆனதுபற்றியே அறிவில்லாதவர்க்கும் சூலபாணி விஷயமான பக்தியானது உண்டாகின்றதில்லை.

நுட்பம்—இங்கு ஞானமார்க்கஞ் சென்ற எம் மனிதனுக்கும் என்றதனால் உறுதியான பக்தியில்லாமல் நற்பரிபாக மிராமல் ஞானமார்க்கஞ் சென்ற எம் மனிதற்குமென்றறிக. இனி ஞானமார்க்கஞ் செல்லுவதற்குச் சரியான பரிபாக மெதனால் வருமெனின் அதைக் கோடிஜந்மார்ஜிதைஃ புண்யைஃ சிவேபக்தி என்ற சுலோகத்தில் கூறுவதைப் பின்னர் கண்டு தெளிக.

ஸ்லோகம்.

யயாகுயுஹிஜாதாவி ஐயெயிவிஜிதநுணாடி |

ஜாதவாவிஸிவஜாதாநம் நவிஸ்ராஸம்ஹஜத்யுஷ ||

(௧௪)

யதாகதம்சிஜ்ஜாதாபி மத்யேவிச்சித்யதேந்ருணாம்
ஜாதம்வாபிஸிவக்ஞாநம் நவிஸ்வாஸம்பஜத்யலம்

வியாக்யானம்—ந்ருணாம் - மனிதருக்கு, யதாகதஞ்சித் - எவ்
விதமாவது (எப்புண்ணியத்தாலாவது), ஜாதா அபி - (பத்தி) உண்
டாயினும், மத்யே - இடையில், விச்சித்யதே - சேதிக்கப் படுகின்
றது (துலேகின்றது), சிவஞ்ஞாநம் - சிவஞ்ஞாநமானது, ஜாதம்,வா,
அபி - உண்டாயினும், அலம் - போதுமான, விச்வாசம் - நம்பிக்
கையை (க்கொடுக்குந் தன்மையை), நபஜதி - அடைவதில்லை.

பொழிப்புரை—மனிதருக்கு எப்புண்ணியத்தாலாவதுபக்தியுண்
டானாலும் இடையில் (தேவர்களால்) துலைந்துவிடுகின்றது; சிவஞா
னம் உண்டாயினும் அது போதுமானதா யேற்படுவதில்லை.

நுட்பம்—பக்தியுண்டாயினும் இடையே (தேவர்களால்) துலை
ந்துவிடுகின்ற தென்றதனால், பக்தியின் காரியமாகிய சிவதத்துவா
ராய்ச்சிக்கு முந்தியே துலைந்துவிடுகின்ற தென்பதறிக. இங்குச் சிவ
ஞானம் உண்டாயினும் என்றதனால் உறுதியான பக்தியினால் உண்
டாகு முண்மையான சிவஞான மல்லாமல், போலியா யுண்டாகுஞ்
சிவஞானம் என்றறிக.

ருஷிகள்கேள்வி.

யஜெயுவஜெவதா விவஜாஹாந்திதந-ஓஹுதாடி |

வளரூஷந்தத்ரு கஸ்யூஷாயிதந-ஓகிவ-ஓவிஷுதி ||

(௧௫)

யத்யேவம்தேவதா விக்ரமாசரந்திதந-ஓப்ருதாம்

பௌரூஷம்தத்ர கஸ்யாஸ்தியேநமுக்திர்பவிஷ்யதி

வியாக்யானம்—ஏவம் - இங்ஙனம், தேவதா : - தேவர்கள்,
தந-ஓப்ருதாம்- மனிதருக்கு, விக்ரம் - இடையூறை, ஆசரந்தி,யதி,-
செய்வார்களாயின், யேந - எந்தப் புருஷயத்தினத்தால், முக்தி : -
முக்தியானது, பவிஷ்யதி - நிகழுமோ, பௌருஷம் - அத்தகைய
பௌருஷயத்நமானது, தத்ர - இங்கு, கஸ்ய - யாருக்கு, அஸ்தி -
உளது.

பொழிப்புரை—இங்ஙனம் தேவர்கள் மனிதருக் கிடையூறுசெய்
வார்களாயின் எந்தப் பிரயத்தினத்தினால் முக்திகிட்டுமோ அத்த
கைய புருஷயத்தினமானது நங்கு எவனுக்குளது.

ஸ்லோகம்.

ஸத்யம்ஸுதாத்மஜப்ரஹி தத்ரோபாயோஸ்திவாநவாந
ஸுதவாச | கொடிஜந்மார்ஜிதைஃபுண்யஸ்ரிவேபக்திஃப்ர
ஜாயதே || (கசு)

ஸத்யம்ஸுதாத்மஜப்ரஹி தத்ரோபாயோஸ்திவாநவாந |
ஸுதவாச | கோடிஜந்மார்ஜிதைஃபுண்யஸ்ரிவேபக்திஃப்ர
ஜாயதே.

வியாக்யானம்—ஸுதாத்மஜ - சூதபுத்திரரே, தத்ர - இவ்விஷ
யத்தில், உபாயோஸ்தி - உபாயம் உளதா, நவா - இல்லையா, ஸத்
யம் - உண்மையை, ப்ரஹி - கூறும் (என்றவுடன் சூதர்), கோடி
ஜந்மார்ஜிதைஃ - அநேகப் பிறப்புகளில் சம்பாதிக்கப்பட்ட, புண்
யைஃ-புண்ணியங்கனால், ஸ்ரிவே- சிவனிடம், பக்திஃ- பத்தியானது,
ப்ரஜாயதே - உண்டாகின்றது, (என்றனர்).

பொழிப்புரை—ஓ சூத புத்திரரே இவ்விஷயத்தில் உபாயமுள்
ளதா அல்லது இல்லையோ உண்மையைக் கூறு(மென்றவுடன் சூதர்)
அநேகப் பிறப்புகளில் சம்பாதிக்கப்பட்ட புண்ணியங்களால் சிவ
னிடம் பக்தியுதிக்கின்றது.

இங்கு கோடி என்றதனால் அநேகம் என்றும், சிவ என்றத
னால் தூய்மை என்று மறிக.

ஒளவைக்குறள்.

பல்லாழி காலம் பயின்றரனை யர்ச்சிக்கில்
நல்லறிவு சற்றே நகும். என்ற கருத்து மிது.

ஸ்லோகம்.

ஐஷ்வரஹிதாஜிக்ஷாணி தெநாஹதிநவஃ |
ஸ்ரிவாபுண்யியாகாநாநு வரித்யுயயாவியி || (கௌ)

இஷ்டாபூர்தாதிகர்மாணி தேநாசரதிமாநவஃ
ஸ்ரிவார்பணதியாகாமாந் பரித்யஜயதாவிதி

வியாக்யானம்—மாநவ : - மனிதன், தேந - அச்சிவப்பிரஸாதத்தால், இஷ்டாபூர்தாதிகர்மாணி - வேள்வி சிவாலயம் கிணறு, அன்னசத்திரம், குளம், இவைகளாதியை நிரூமித்தல் முதலிய கருமங்களை, காமாந் - பயனின் விருப்பத்தை, பரித்யஜ்ய - விடுத்து, சிவார்ப்பணதியா - சிவன் பொருட்டென்ற எண்ணத்தோடு, யதாவிதி - விதிப்படி, ஆசரதி - செய்கிறான்.

பொழிப்புரை—மனிதன் அச்சிவப்பிரஸாதத்தாலேயே வேள்வி, சிவாலயம், கிணறு, அன்னசத்திரம், குளம் இவைகளை நிரூமித்தல் முதலிய கருமங்களின் பயனை விரும்பாது சிவன் பொருட்டென்ற வெண்ணத்தோடு விதிப்படி செய்கின்றான்.

ஸ்லோகம்.

சுநுமுஹாதெநஸுஹொஜ-ஃ யதெஸுஜ்யெஷாநரஃ ।
ததெதாலீதாஃவவாயுதெ விவஹிக்ஷாஸுரெஸுராரஃ ॥ (கஅ)
அநுக்ரஹாத் தேநஸம்போர்ஜா யதேஸுத்ருடோநரஃ
ததோபீதாஃபலாயந்தே விக்ரம்ஹித்வாஸுரேஸ்வரா :

வியாக்யானம்—தேந - அதனால், ஸம்போ : - சம்புவினது அநுக்ரஹாத் - அநுக்கிரஹத்தினால், நரஃ - மனிதன், ஸுத்ருடஃ-சலியாச்சித்தமுடையவனாக, ஜாயதே - ஆகின்றான், ததஃ - ஆதலால், ஸுரேஸ்வரா : - தேவர்கள், விக்ரம்-இடையூறை, ஹித்வா - விடுத்து, பீதாஃ - பயந்தவர்களாய், பலாயந்தே - ஓட்டம் பிடிக்கின்றார்கள்.

பொழிப்புரை—அதனால் சிவாநுக்கிரஹத்தால் மனிதன் சலியாதசித்தமுடையவனாகின்றான். ஆதலால் தேவர்கள் விக்ரம் செய்தலைவிடுத்துப் பயம் கொண்டு ஓட்டம் பிடிக்கின்றார்கள்.

கருத்து—கருமங்களைச் சிவன் பொருட்டு என்றே பயனை விரும்பாது செய்யவேண்டுமென்பதாயிற்று.

ஸ்லோகம்.

ஜாயதெநஸுஸுருஷா வரிதெவாஜ்யெஷாநரஃ ।
ஸுருணதொஜாயதெஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநாநேவவிமுச்யதே ॥ (கக)

ஜாயதேதேநஸுஸ்ருஷா சரிதேசந்த்ரமௌளிந :
ஸ்ருண்வதேதாஜாயதேஞாநம் ஜ்ஞாநாதேவவிமுச்யதே

வியாக்யானம்—தேந - ஆதலால், சந்த்ரமௌளிநஃ - சிவபெருமானது, சரிதே - சரித்திரத்தில், ஸுஸ்ருஷா - கேட்கவிச்சை, ஜாயதே - உண்டாகின்றது, ச்ருண்வதோ - கேட்போனுக்கு, ஞாநம் - ஞானமானது, ஜாயதே - உண்டாகின்றது, ஞானுத், ஏவ, - ஞானத்தினாலேயே, விமுச்யதே - முக்தியை யடைகின்றான்.

பொழிப்புரை—ஆதலால் சிவபெருமானது சரித்திரத்தைக் கேட்க விச்சையுதிக்கின்றது ச்ரவணம் செய்தால் ஞானமுதிக்கின்றது; ஞானத்தினாலேயே முக்தி யடைகின்றான்.

நுட்பம்—ஈண்டு ஆதலால் என்றதனால் தேவர்கள் இடையூறு செய்யாததனால் என்று அறிக. அதனால் தடையற்றுச் சிவபக்தி விருத்தியாக; அவனது மஹிமையை யறிய விரும்பிச் சிவமஹிமா விசாரம் செய்யவே ஞானம் நிகழ்கின்றது ஞானத்தினாலேயே முக்தியென்பது மூன்றாவது சுலோகத்தி னுரையில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. இனி ஞானமென்பது யாதெனின்? கூறுவாம்.

சூதஸம்ஹிதை யஞ்ஞவைபவகண்டம்.

பிரமாணம்—ஜ்ஞாநாநாஸம்புவிஜ்ஞாநம் வரிஷ்டந்நேதரத்பவேத் வேத வாச்யஸமுத்பந்நம் ஸரிவஜ்ஞாநம்நிஸுபணே ஸம்யஜ்ஞாநம்மயாக்யாதம்

என்றதனால் சிவஞானமென்றே யறிக.

ஸ்லோகம்.

ஶஹுநாதுகிஜுதேந யஸுஹகிஸிவெஹுஜா !
ஜஹாவாவொவொவளவகொடிமுஷ்வாவிஜுஹுதே || (௨௦)

பஹுநாத்ரகிமுத்தேந யஸ்யபக்திஸ்சரிவேத்ருடா
மஹாபாபோபபாபௌக கோடிக்ரஸ்தோபிமுச்யதே

வியாக்யானம்—அத்ர - ஈண்டு, பஹுநா, உக்தேந - மிக்கஉரைப்பதனால், கிம் - யாது உளது, யஸ்ய - எவனுக்கு, சிவே - சிவனிடம், த்ருடா - உறுதியான, பக்திஃ - பக்தியானது உளதோ, (அவன்) மஹாபாபொ பபாபௌக கோடிக்ரஸ்தோபி - பிரும்ம

ஓறத்தியாதி மகாபாதகங்களினதும் உபபாபங்களினதமான கூட்டங்களில் பொருந்தினவனாயினும், முச்யதே - முத்தனாகின்றான்.

பொழிப்புரை—ஈண்டு மிக்க வரைப்பதனால் யாதுளது எவனுக் குச் சிவனிடம் உறுதியான பக்தியுளதோ, அவன் எத்தகைய பாவங்களினின்றும் நீங்கி முத்தியடைகின்றான்.

திருமந்திரம்.

சிவசிவ வென்றிடத் தீவினை யாளர்
சிவசிவ வென்றிடத் தீவினை மாளும்
சிவசிவ வென்றிடத் தேவரு மாவர்
சிவசிவ வென்றிடச் சிவகதி தானே.

என்றதனூற் காண்க.

ஸ்லோகம்.

ஐங்கிங்வித் துராடாய க்ஷயகம்ஜயெவ்வா |

யொடிதெநியெநாஸள தெஸெடிதஜமத்யழ || (உக)

ருத்தம்கிஞ்சித்ஸமாதாயக்ஷுல்லகம்ஜலமேவவா
யோதத்தேநியமேநாஸௌ தஸ்மைதத்தேஜகத்ரயம்

வியாக்யானம்—ருத்தம் - கிஞ்சித் - சிறப்புற்ற எதையாவது, கூடூல்லகம் - அற்பமானதையாவது, ஜலம் ஏவ வா - ஜலத்தையே யாவது, ஸமாதாய - எடுத்து, யஃ - எவன், நியமேந - நியதமாய், தத்தே - (சிவன்பொருட்டு) கொடுக்கின்றானே, அஸௌ - இச்சிவ பெருமான், தஸ்மை - அவன் பொருட்டு, ஜகத்ரயம் - மூவுலகத்தையும், தத்தே - அளிக்கின்றார்.

பொழிப்புரை — சிறப்புற்றதா யெதையாவது யல்லது அற்ப
மானதையாவது அல்லது ஜலத்தையாவது எடுத்து எவன் நியத
மாய்ச்சிவபெருமானிடம் சமர்ப்பிக்கின்றானோ. அவனுக்கு அவ்
விறைவன் மூவுலகையும் அளித்தருளுகின்றார்.

திருமந்திரம்.

புண்ணியஞ் செய்வார்க்குப் பூவுண்டு நீருண்டு
அண்ண லாரதுகண் டருள்புரியா நிற்கும்
எண்ணிலி பாவிக ளெம்மிறை யீசனை
நண்ணறி யாம னடிவுகின் றுநே.

ஸ்லோகம்.

தத்ராப்யஸக்தோநியமாந நமஸ்காரம்ப்ரதக்ஷணம் |
யஸ்கரோதிமஹேஸஸ்ய தஸ்மைதுஷ்டோபவேச்சிவம் || (உஉ)

தத்ராப்யஸக்தோநியமாந நமஸ்காரம்ப்ரதக்ஷணம்
யஸ்கரோதிமஹேஸஸ்ய தஸ்மைதுஷ்டோபவேச்சிவம் :

வியாக்யானம்—தத்ர அபி-அதிற்கூட, அசக்தம் - சத்தியற்றவனாகிய, ய:-எவன், நியமாத்-நியமமாக, மஹேசஸ்ய-மகேச்சுரனுக்கு, நமஸ்காரம்-கீழ் விழுந்து வணங்குதலையும், ப்ரதக்ஷணம்-சுற்றிவருதலையும், கரோதி - செய்கின்றானே, தஸ்மை - அவனிடம், சிவம்-சிவபெருமான், துஷ்டம்-திருப்தியுடையவராக, பவேத் - ஆவார்.

பொழிப்புரை—அதனில் கூட சத்தியிராது எவன் சிவபெருமானுக்கு நியமமாய்ப் பிரதக்ஷண நமஸ்காரங்களைச் செய்கின்றானே அவனிடம் அவ்விறைவன் திருப்தியுள்ளவராகின்றார்.

ஸ்லோகம்.

புடக்ஷணாஸஸக்தோவி யஸாந்தேதவிந்தயேச்சிவம் |
மஹேஸஸ்ய தஸ்யாபீஷ்டம்ப்ரயச்சதி || (உ௩)

ப்ரதக்ஷணாஸஸக்தோபி யஸ்வாந்தேசுந்தயேச்சிவம்
கச்சந்ஸமுபவிஷ்டோவா தஸ்யாபீஷ்டம்ப்ரயச்சதி

வியாக்யானம்—ப்ரதக்ஷணாஸ-ப்ரதக்ஷணங்களில், அபி-கூட, அசக்தம்-சக்தியற்றவனான, ய:-எவன், கச்சந்-நடந்து கொண்டேயாவது, ஸமுபவிஷ்டோ வா-உட்கார்ந்துகொண்டேயாவது, சிவம்-சிவனை, ஸ்வாந்தே-மனதினில், சிந்தயேத்-சிந்திப்பானே, தஸ்ய-அவனுக்குச் (சிவன்), அபீஷ்டம் - விரும்பிய பொருளை, ப்ரயச்சதி-அளித்தருளுகின்றார்.

பொழிப்புரை—ப்ரதக்ஷணங்களிற் கூடச் சத்தியற்ற எவன் நடந்துகொண்டேயாவது உட்கார்ந்துகொண்டேயாவது சிவனை மனதினில் சிந்திப்பானேயாகில் சிவ பெருமான் அவனுக்குக் கோரும் பொருளைக் கொடுத்தருளுகின்றார்.

திருக்கருவையந்தாதி.

இருக்கினு நிற்கும் போது மிரவுகண் மெயிலும் போதும்
பொருக்கென நடக்கும்போதும் பொருந்தியுண்டெய்க்கும்போதும்

முருக்கிதழ் கனிவா யாரை முயங்கிநெஞ் சழியும் போதும்
திருக்களா வுடைய நம்பா சிந்தையுன் பால தாமே.

என்றதானுங் காண்க.

ஸ்லோகம்.

ஊ நஃஸிஹகாஷஸ்ய வஹாணிவநஜாநயபி |
வநாநிவநஜாநயேவ யஸ்யப்ரீதிகராணிவெ ||

(௨௪)

சந்தநம்பில்வகாஷ்டஸ்ய புஷ்பாணிவநஜாநயபி
பலாநிவநஜாநயேவ யஸ்யப்ரீதிகராணிவை

வியாக்யானம்—யஸ்ய-எவருக்கு, பில்வகாஷ்டஸ்ய சந்தனம்-
வில்வக்கட்டையின் சந்தனமும், வநஜாநி - கானகத்திற் றேன்றிய,
புஷ்பாணி - புஷ்பங்களும், அபி - மலர்களும், வநஜாநி - காட்டி-
லுள்ள, பலாநி ஏவ - பழங்களுமே, ப்ரீதிக ராணிவை - திருப்தியை
யுண்டு பண்ணுவனவோ.

பொழிப்புரை—எவனுக்கு வில்வக்கட்டையின் சந்தனமும்கான
கத்திற்றேன்றிய மலர்களும் கானகப் பழங்களுமே திருப்தியை
யுண்டு பண்ணுவனவோ. இங்குக் கானகத்திற்றேன்றிய பழங்களெ
ன்றது விளா, நெல்லி, நாவல், இலந்தை முதலிய சிவநிவேத
னத்திற்குரிய கனிகள் என்றறிக.

ஸ்லோகம்.

ஊஷாந்தஸ்யஸேவாயாம் கிமஸ்திபுவநத்ரயே |
வநேஷுயாத்ருஸ்ரீதீர் வர்த்ததேபரமேஸிதா ||

(௨௫)

துஷ்கரந்தஸ்யஸேவாயாம் கிமஸ்திபுவநத்ரயே
வநேஷுயாத்ருஸ்ரீதீர் வர்த்ததேபரமேஸிதா :

வியாக்யானம்—தஸ்ய - அச் சிவபெருமானது, ஸேவாயாம் -
பூசையில், துஷ்கரம் - செய்யக்கூடாதது, புவனத்ரயே - மூவுலகி-
லும், கிம் அஸ்தி - யாது உளது, பரமேஸிதா : - சிவபெருமானு
க்கு, வநேஷு - கானகத்திலுள்ள பூஜோபகரணங்களில், யாத்
ருசீ - எங்ஙனம், ப்ரீதி : - பிரியமானது. வர்த்ததே - உளதோ.

பொழிப்புரை—அச் சிவபெருமானது பூஜாவிஷயத்தில் சாத்தி
யமல்லாதது, மூவுலகிலும் யாதுளது ; சிவபெருமானுக்குக் கானக
த்திலுள்ள பூஜோபகரணங்களில் எங்ஙனம் பிரீதியுளதோ.

ஸ்லோகம்.

உததெஷ்விநாஸ்தெவ மூஜெஷ்விதாஜஸ் |

தத்தெஷ்விதாஜஸ்மெஷ்வ யஸ்தெவதாநதெஷ்வதாஜ || (௨௬)

உத்தமேஷ்வபிநாஸ்த்யேவ க்ராமஜேஷ்வபிதாத்ருஸ்

தந்த்யக்த்வாதாத்ருஸந்தேவம் யஸ்தேவேதாந்யதேவதாம்

வியாக்யானம்—க்ராமஜேஷ்வ - கிராமங்களிற் றேன்றிய, உத்
தமேஷ்வ - அபி - சிறந்தவைகளான (பூ கனி முதலியவைகளிலும்,
தாத்ருஸ் - அங்ஙனம் (பிரீதியானது), நாஸ்தியேவ - இல்லவேயி
ல்லை, தாத்ருஸம்-அங்ஙனம் அற்ப சமர்ப்பணத்தினாலேயே அபார
மானப் பிரீதியுடையோனாகிய, தம் தேவம் - அத்தேவனை, த்யக்த்
வா - விடுத்து, யஃ - எவன், அந்யதேவதாம் - இதர தேவதையை,
ஸேவேத - சேவிப்பவனோ.

பொழிப்புரை—கிராமங்களிற் றேன்றிய சிறந்த பூ கனிகளிலும்
அவ்வளவு பிரீதி யில்லவே யில்லை. அங்ஙனம் அபாரகருணாநிதியான
அத்தேவனை விடுத்து எவன் இதரதேவதையை உபாசிக்கின்றானோ.

ஸ்லோகம்.

ஸஹிஹாரீரயீந்தெஷ்விதாஜகாஷ்மதெஷ்விகாஜ |

கிந்தயஸ்யாவஸிதாஜகாஷ்மதெஷ்விகாஜ || (௨௭)

ஸஹிபாகீரதீந்த்யக்த்வா காங்குதேம்ருகத்ருஷ்ணிகாம்

கிந்துயஸ்யாஸ்திதாரிதம் கோடிஜந்மஸுஸஞ்சிதம்

வியாக்யானம்—ஸஃ - அவன், பாகீரதீம் - கங்காநதியை, த்ய
க்த்வா - விடுத்து, ம்ருகத்ருஷ்ணிகாம் - கானனீரை, காங்குதெ
ஷ்வி - விரும்புகின்றனன்றோ, கிம் து - மற்றோவெனின், யஸ்ய -
எவனுக்கு, கோடி-ஜந்மஸு ஸஞ்சிதம் - அநேகப் பிறப்புகளிற்சம்
பாதிக்கப்பட்ட, தாரிதம் - பாவமானது, அஸ்தி - உளதோ.

பொழிப்புரை—அவன் கங்காநதியை விடுத்துக் கானனீரை
விரும்புகின்றவ னன்றோ மற்றோவெனின் எவனுக்கு அநேகப்பிறப்
புகளில் சம்பாதிக்கப்பட்ட பாவமுளதோ.

நுட்பம்—அற்ப பூஜையாலேயே மிக்க கருணை கூரும் சிவபெ
ருமானை விடுத்து வேறு தெய்வத்தை யுபாஸித்தல் கங்காநதியை
விடுத்துக் கானனீரை விரும்புதலுக் கொப்பாகும்.

இத்தகையரையே, உமாபதிசிவம்.

நெற்குத்துண்ணு துமிகுத்திக் கைவருந்திக் கறவை நிற்க, மல
கேறந் துளந்தளர்ந்து குளிர்பூஞ்சோலை வழியிருக்கக் குழியில்வி
ழுந் தளறுபாய்ந்து, விலைதருமென் கரும்பிருக்க விரும்பைமென்று
விளக்கிருக்க மின்மினித் தீக்காய்ந்து நொந்தார். — எனத் திரு
வாய்மலர்ந் தருளினர்.

ஸ்லோகம்.

தஸ்யப்ரகாஸதேநாயம் த்வர்தோமோஹாந்தசேதஸஃ ।

நகாலநியமோயத்ர நதேஸஸ்யஸ்தலஸ்யச (௨அ)

தஸ்யப்ரகாஸதேநாயம் த்வர்தோமோஹாந்தசேதஸஃ

நகாலநியமோயத்ர நதேஸஸ்யஸ்தலஸ்யச

ஸ்லோகம்.

யத்ராஸ்யசித்தம்ரமதே தத்ரத்யானேநகேவலம் ।

ஸ்வாத்மத்வேநஸிவஸ்யாஸௌ ஸிவஸாயுஜ்யமாப்துயாத் (௨ஆ)

யத்ராஸ்யசித்தம்ரமதே தத்ரத்யானேநகேவலம்

ஸ்வாத்மத்வேநஸிவஸ்யாஸௌ ஸிவஸாயுஜ்யமாப்துயாத்

வியாக்யானம்—தஸ்ய மோஹாந்த சேதஸஃ - அந்த அஞ்ஞா
ன விருளால் மூடப்பட்ட மனதுடையவனுக்கு, அயம் - இந்த, அர்
தத் - தத்துவமானது, ந ப்ரகாஸதே - விளங்குகிறதில்லை. யத்ர
எவ்விழைவனது விஷயமாக, காலநியம் - காலநியமும் (இக்கால்மே
யிவருக்குரியது) என்பதும், ந - இல்லையோ, தேசஸ்ய - தேசத்தி
னுடையதும், ஸ்தலஸ்ய ச - இருக்கும் ஸ்தானத்தினுடையதுமான,
நியமமும், ந - இல்லையோ, அஸ்ய-இவனது, சித்தம் - மனமானது,
யத்ர-எவ்விடத்தில் எக்காலத்தில், ரமதே-உருசிக்கின்றதோ, தத்ர-
அத்தேச காலங்களில், சிவஸ்ய - சிவனை, ஸ்வாத்மத்வேந - தானாக
கேவலம், - த்யானேந - தியானத்தினாலேயே, அஸௌ - இங்ஙனம்
தியானிக்கும் மனிதன், சிவஸாயுஜ்யம் - சிவஸாயுஜ்ய முத்தியை,
ஆப்துயாத் - அடைவான்

பொழிப்புரை—அஞ்ஞான இருளால் மூடப்பட்ட மனதுடைய
வனுக்கு இத்தத்துவமானது விளங்குகின்றதில்லை எவ்விழைவனது
விஷயமாய்க் காலதேச விருப்பிடங்களின் நியமமில்லையோ இவ
னது மனமானது எத்தேச காலங்களில் உருசிக்கின்றதோ அத்தேச

காலங்களில் சிவனைத் தானாகவே தியானிப்பதினாலேயே இங்ஙனம் தியானிப்பவன் சிவஸாயுச்சியத்தை யடைகின்றான்.

நுட்பம்—ஈண்டுச் சிவனைத் தானாகவென்றதனால் சிவோகம் பாவனை விதிக்கப்பட்டதற்கு அற்றேல் சருவஞ்ஞான சிவபெருமானைத் தானாகப் பாவித்த லொவ்வுமோ வெனின் சிவோகம் பாவனை யளவிலடங்கா மஹிமையுடையதாதலின் குற்றமின்றென்க.

சிவோகம் பாவனையாவது கருடோகம் பாவனை போலும், கருடோகம்பாவனை யாவது மாந்திரிகன் ஆதிதேவிக கருடனை நாடோறும் பயின்றுவந்த பயிற்சி விசேடத்தால் அம்மந்திர ரூபமே தானாக அநநியபாவனை செய்து தன்னறிவு அதன் வயத்ததாம்படி உறைத்துநின்றல். அவ்வாறு நின்று அம் மந்திரக்கண் கொண்டு பார்ப்பவே அஃது அவ்விட வேகத்தைமாற்றுதல் ஒரு தலையாகலின் அப்பாவனை ஈண்டைக் குவமையாயிற்று. (இது திராவிடமகா பாஷ்யத்திற்குண்டது.)

தரிசனோபநிடதம்.

பிரமாணம்—ஊயுரொ தவிர ஓவாக்ஷம் விஸ்வரூபம்
ஹேஸ்வரம் | ஸொஹீத்யாஹேஸ்வரெணெவ யோயெஹே
யீஸ்வரேஸ்வரம் ||

ஊர்த்வரேதம்விருபாக்ஷம் விஸ்வரூபம்மஹேஸ்வரம்
ஸோஹமித்யாதரேணெவ த்யாயேத்யோகீஸ்வரேஸ்வரம்

மேனோக்கிய ரேதசவுடையவனும் நெற்றிக்கண்ணனும் விச்வரூபனும் யோகீச் சுரர்களால் சேவிக்கப் படுகிறவனும் ஆகிய சிவபெருமானை அவனை யான் என்று ஆதரவுடன் தியானிக்கவேண்டும்.

உருத்திர இருதய உபநிடதம்.

கயிஷ்டாநம்ஸஜஸுஸு ஜமதஸுத்யுவிஷ்டநம் |
கஹஜஸ்திநிஸ்தித்ய வீதஸோகோஹவெநுநி ||

அதிஷ்டாநம்ஸமஸ்தஸ்ய ஜகதஸ்ஸ த்யசித்தநம்
அஹமஸ்மீதிநிஸ்சித்ய வீதஸோகோபவேந்முநி :

எல்லா ஜகத்திற்கும் ஆதாரமாயும். மெய்ஞ்ஞான வடிவனும் ஆகிய இறைவன்யானே யாகிறேன் என்று மௌனியாய்த் தியானிப்பவன் சோகத்தைத் தாண்டுகின்றான்

அஞ்ஞானத்தைத் தொலைக்கவேண்டும் (சோஹம் பாவனை)
அவனை யானென்ற பாவனையால் பூஜிக்கவேண்டும்.

சாண்டில்லியோபநிடதம்.

உபாஸெஸெவாஹரிசிஸஸுஹவிஜவதி ||

உபாஸ்தேஸோஹமிதிஸப்ரஹ்மவித்பவதி

அவனே யானென்று உபாலிப்பவன் சிவஞானியாகின்றான்.

பைங்களோபநிடதம்.

சுஹஸுஹாவீத்ய நுஸந்தாநம்குர்யாத் ||

அஹம்ப்ரஹ்மாஸ்மீத்ய நுஸந்தாநம்குர்யாத்

யானே சிவனாகின்றேனென்று அநு சந்தானம் செய்ய வேண்டும்.

மஹோபநிடதம்.

ஸுஹெவாஹரிசிஜாக்வாலீதஸாகொஹவெநுநிஃ ||

ப்ரஹ்மைவாஹமிதிஜ்ஞாத்வாவீதஸோகோபவேந்முநி :

சிவனே யானென்றறிந்த முனிவன் துக்கத்தைத் தாண்டுகின்றான்.

அந்நபூர்ணோபநிடதம்.

தஜிஜ்ஜாவிஷயஸுஹ ஸத்யஜ்ஞாநஸுவாபயஸு |

ஸனகஸுஹாஹவீதி க்யதக்யதெதாஹவெநுநிஃ ||

தத்வித்யாவிஷயம்ப்ரஹ்ம ஸத்யஜ்ஞாநஸுகாத்வயம்

ஏகம்ப்ரஹ்மாஹமஸ்மீதி க்ருதக்ருத்யோபவேந்முநி :

வித்தைக்கு விஷயமானவனும் உண்மையறிவானந்தனும் அத் துவயனும் ஏகனுமான (பிரமமே) சிவனே யானென்று கிருதகிருத தியனாகின்றான்.

தூர்யாதீதாவ தூதோபநிடதம்.

சுஹஸுஹேதிவிஞாநாக் கஹ கொடிஸ்தாஜி-தஸு |

ஸஹிதஹித்யாயாதி ||

அஹம்ப்ரஹ்மேதிவிஜ்ஞாநாத் கல்பகோடிஸ்தார்ஜிதம்

ஸஞ்சிதம்விலயம்யாதி

யானே சிவன் என்ற தியானத்தால் அநேக கற்பங்களிற் சம்பாதிக்கப்பட்டுள்ள கருமங்கள் துலையின்றன என்பதாதிபுபநிடதங்களாலும்,

திருவாசகம்.

சிவனென யானும் தேறினன் காண்க.

எனும் திராவிட வேதத்தானும்,

திருமந்திரம்.

கருட னுருவங் கருது மளவிற்
பருவிடந் தீர்ந்து பயங்கெடு மாபோற்
குருவி னுருவங் குறித்தவப் போதே
திரிமலந் தீர்ந்து சிவனவ னாமே.

எனும் திருமந்திர மாலையானும்,

சிவஞானசித்தியார்.

கண்டவிவை யல்லேனா னென்றகன்று காணாக்
கழிபரமு நானல்லே னெனக்கருதிக் கசிந்த
தொண்டினெடு முளத்தவன்றா னின்றகலப் பாலே
சோகமெனப் பாவிக்கத் தோன்றுவன்வே றன்றி
விண்டகலு மலங்கௌல்லாங் கருடதியா னத்தின்
விடமொழியு மதுபோல விமலதையு மடையும்
பண்டைமறை கருமதுநா னானே னென்று
பாவிக்கச் சொல்லுவதிப் பாவகத்தைக் காணே.

எனந் திராவிடோபநிடதத்தானும் காண்க.

ஸ்லோகம்.

சுதிஸு தராயஸ்ரீஹுருதேஸாம்ஸாதிபோபியஃ
ஸதஸ்ராஜாஹமஸ்மீதிவா திரம்ஹந்திஸாந்வயம் ||

(௩௦)

அதிஸ்வல்பதராயஸ்ரீர்பூதேஸாம்ஸாதிபோபியஃ
ஸதஸ்ராஜாஹமஸ்மீதிவா திரம்ஹந்திஸாந்வயம்

வியாக்யானம்—பூதேஸாம்ஸாதிபோபி - மனிதனுக்கு அதிப
னாயுள்ளவனும், அதிஸ்வல்பதராயஸ்ரீஃ - மிக்க வற்பமானவாயுநீ
யும் செல்வத்தையு முடையோனுமாய், யஃ - யாதொருவனுளானோ,
ஸஃது - அவனோவெனின், அஹம் - யான், ராஜா அஸ்மீ இதி - அரச
சனாகின்றேனென்று, வாதினம் - சொல்லுகின்றவனை, ஸாந்வயம் -
அவனுடைய வினத்தோடுகூட, ஹந்தி - கொல்லுகின்றான்.

போழிப்புரை—மனிதருக்கே யதிபனாயும் மிக்க வற்பவாயுநீ
யும் செல்வத்தையும் உடையோனா யெவனுளானோ? அவன் யானே
அரசன் என்று கூறுவோனை அவனினத்தோடுகூடவதைக்கின்றான்.

ஸ்லோகம்.

கதாராவிஸவபுரொகாநா ஐக்ஷயெஸ்வய-வாநபி ।

ஸிவஸிவொஹமஸீதி வாஜிநயம்யக்ஞசந ॥

(௩௧)

கர்த்தாபிஸர்வலோகாநா மக்ஷயைஸ்வர்யவாநபி

ஸிவஸிவொஹமஸீதி வாதிநம்யக்ஞசகஞ்சந

ஸ்லோகம்.

சூதநாஸஹதாஜாதூ வாமிநங்குராதெஹுஸ்ய ।

யஜாராய-காஜொக்ஷாணாம் வாராயாஸ்யயெநவெ ॥ (௩௨)

ஆத்மநாஸஹதாதாத்மய பாகிநம்குருதேப்ருஸம்

தர்மார்த்தகாமமோக்ஷாணாம் பாரம்யாஸ்யதயேநவை

வியாக்யானம்—ஸர்வலோகாநாம் - எல்லா வுலகங்களுக்கும், கர்த்தா அபி - படைப்போனாயினும், அக்ஷயைஸ்வர்யவாநபி - குன்றாத வைசவர்யத்தை யுடையவனாயினும், சிவஃ - சிவபெருமான், சிவொஹம் அஸ்மி இதி - சிவனேயாகின்றே எனன்று, வாதிநம் - கூறுவோனான, யக்ஞசகஞ்சந - எவனையும், ஆத்மநாஸஹ - தன்னோடுகூட, ப்ருஸம் - நன்றாய், தாதாத்மய பாகிநம் - தாதான்மியத்தை யடைவோனாக, குருதே - செய்கின்றான், யேநவை - எதனாலேயே, தர்மார்த்த காமமோக்ஷாணாம் - அறம்பொருளின்ப வீடுகளின், பாரம் - கரையை, யாஸ்யத - அடைவீர்களோ.

பொழிப்புரை—எல்லா வுலகங்களையும் படைப்போனாயினும் சிவபெருமான் சிவொஹம் என்று கூறுவோனான எம்மனிதனையும் தன்னோடு நன்கைக்கியப் படுத்திக் கொள்ளுகின்றார் அறம்பொருளின்ப வீடுகளின் கரையை எதனாலேயே யடைவீர்களோ.

இங்கு தாதான்மியம் என்றதனால் முக்தியென் றறிக. இம் முக்தியே பரமுக்தி யென்றும் கூறப்படுவதாம்.

ஸ்லோகம்.

ஔநயஸ்தவக்ஷரீ வுதவாஸுபதாபிதம் ।

முநயஸ்தத்ப்ரவக்ஷயாமி வ்ரதம்பாஸுபதாபிதம்

வியாக்யானம்—முநயஃ - ஓ முனிவர்களே, பாசுபதாபிதம் - பாசுபதம் என்று பெயர்பெற்ற, தத் - அந்த, வ்ரதம் - விரதத்தை, ப்ரவக்ஷயாமி - உரைக்கின்றேன்.

பொழிப்புரை—ஓ முனிவர்களே, பாசபதமென்று வழங்கு மவ்
விரதத்தை யுரைக்கின்றேன்.

பிரமாணம்—இனிப் பாசபத விரதமானது யாதெனின்,
வ்ருதஜெததாஸுபதம் சுமிரிதிஹஸு வாயுரிதிஹஸு ஜல
ஸிதிஹஸு ஸுரூபிதிஹஸு வெஜாஜெதிஹஸு வவ-ஃவாஜஜஹ
ஸு ஜநஜதெஜதாநி உக்ஷ-ஃஷிஹஸுநி | சுமிரிதஜாஹிநா
ஹஸுமயுஹீக்ஷா, விஜுஜுஜாஹாநிஹஸுபுஸெக தஸூதத
ஜெததாஸுபதம் வஸுவாஸவிஜெகூய

வ்ரதமேதத்பாஸுபதம் அக்நிரிதிபஸ்ம வாயுரிதிபஸ்ம ஜல
மிதிபஸ்ம ஸ்தலமிதிபஸ்ம வ்யோமேதிபஸ்ம ஸர்வம்வாஇதம்
பஸ்ம மநஇத்யேதாநி சக்ஷ-ஃஷிபஸ்மாநி - அக்நிரித்யாதிநா
பஸ்மக்ருஹீத்வா, விம்ருஜ்யாங்காநிஸம்ஸ்ப்ருஸேத் தஸ்மாத்
வ்ரதமேதத்பாஸுபதம் பாஸுபாஸவிமோக்ஷாய என்றுகூறி
ய அதருவசிரோபநிடதாதி வாக்கியங்களாலும்,

சூதஸம்கீதை.

வாநஸாகூலிவஜ்ஜாந வலிஜ்ய-ஃஜாநிவாஃமவாஃ |

சுமிஹோத்ருஸுஜ-ஃதநம் ஹஸூஜாயாஜரெணவ ||

புநஸ்ஸாகூசசிவஜ்ஞாந வித்யர்த்தம்முநிபுங்கவா :

அக்நிஹோத்ரஸமுத்ப்நநம் பஸ்மாதாயாதரேணச

என்பதாதி வாக்கியங்களாலும் பிரதி பாதிக்கப்பட்டுள தறிக.

நுட்பம்—பாசபதம், பிரதம், சிரோமிரதம், அத்தியாசிரமம்,
சாம்பவம், ஐசவரம் என்பன பாசபத விரதத்திற்குப் பெயராகச்
சூதசங்கிதையிலேயே கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் பசுமம், ஐச
வரியம், ஐசவரம் என்பனவும் (பாதாதி கேசாந்தம் அக்கினி முத
லிய மந்திரங்கொண்டு தரிக்கப்படும்) விபூதி விரதமாகிய பாசபதவிர
தத்துக்குப் பெயராமென்க. இந்த விபூதி விரதானுஷ்டான வாயி
லாக உமாசமேதராகிய சிவபெருமான் தியானிக்கப்படுங்கால் இந்த
யோகம் பாசபத யோகமெனப் படுமென்க.

ஸ்லோகம்.

கூபகூத-ஃவிரஜாஃஜீக்ஷாஃ ஹ-ஃதிரு-ஃஜாகூயாபரிணஃ || (௩௩)

க்ருத்வா துவிரஜாந்தீக்ஷாம் பூதிருத்ராக்ஷதாரிண :

ஐவந்தொவெஹாராவொ ஸ்வொநாஜஸஹஸ்கு |
ஸந்தஜெதெநததகூவொ வெஹ்வொதநாஜவாவொ || (௩௪)

ஐபந்தோவேதஸாராக்யம் ஸம்போர்நாமஸஹஸ்ரகம்
ஸந்த்யஜ்யதேநமர்த்யத்வம் தைவீந்தநாமவாபஸ்யத

வியாக்யானம்—விரஜாந்தீக்ஷாம் - விரசாதீக்கையை, க்ருத்வா -
செய்து, பூதிருத்ராக்ஷதாரிணம் - விபூதி ருத்திராக்கங்களைத் தரித்த
வர்களாய், வேதஸாராக்யம் - வேதஸாரமென்று பெயர் பெற்ற,
ஸம்போர் நாமஸஹஸ்ரகம் - சிவஸஹஸ்ர நாமத்தை, ஐபந்தோ -
ஐபித்தவர்களாய்க் கொண்டு (இருங்கள்), தேந-அதனால், மர்த்யத்
வம் - மனிதத்தன்மையை, ஸந்த்யஜ்ய - துலைத்து, தைவீம் தநாம் -
தெய்வத்தன்மை பெற்ற தேகத்தை, அவாபஸ்யத - அடைவீர்கள்.

பொழிப்புரை—விரசாதீக்கையைச் செய்து விபூதி ருத்திராக்
கங்களை யணிந்தவர்களாய் வேதஸாரமென்ற சிவஸஹஸ்ர நாமத்
தைச் செபம் செய்துகொண்டிருங்கள். அதனால் மனிதத் தன்மை
யைத் துலைத்துச் சிவனருள் பாலிக்க யோக்கியமான தேகத்தைப்
பெறுவீர்கள்.

நுட்பம்—இங்கு மனிதத்தன்மையைத் துலைத்து என்றதனால்
மனதின் அழுக்கைத் துலைத்து என்றும் தெய்வத் தன்மைபெற்ற
என்றதனால் சிவனருள் பாலிக்க யோக்கியமான என்றும் கொள்க.

ஸ்லோகம்.

ததஃபுஸதெநாஹமவாநு ஸங்கரொவொகஸங்கரஃ |
ஹதாஃபுஸதெநாஜெதெ வெஹ்வொவஃபுஜாவொதி || (௩௫)

ததஃப்ரஸந்நோபகவாந் ஸங்கரோலோகஸங்கரஃ
பவதாந்த்ருஸ்யதாமேத்ய கைவல்யம்வஃப்ரதாஸ்யதி

வியாக்யானம்—ததஃ - பின்னர், லோகசங்கரஃ - உலகெல்லா
வற்றிற்கும் சுகமளிப்போனான, பகவான் - பகவானான, சங்கரஃ -
சிவபெருமான், பவதாம் - உங்களுக்கு, த்ருச்யதாம் - காணப்படுந்
தன்மையை, ஏத்ய - பெற்று, (பிரஸந்நராயத் தோன்றி) கைவல்
யம் - முக்தியை, வஃ - உங்களுக்கு, ப்ரதாஸ்யதி - அளித்தருளுவார்.

பொழிப்புரை—பின்னர் உலகமனைத்தினுக்கும் சுகமளிப்போ
னான பகவானாகிய சிவபெருமான் உங்கள் முன்னிலையில் பிரஸந்நரா
யாவிர்ப்பவித்துக் கைவல்ய மெனும் முக்தியை யுங்களுக் களித்
தருளுவார்.

ஸ்லோகம்.

ராமாயஜஃகாரணெய்யதாஜாதஃஹஸஃஹவஃ ।

தகவஃஹவஃபுவக்ஷாஜிஸ்ரஃணஃஹகியொமிநஃ ॥ (௩௬)

ராமாயதண்டகாரண்யே யத்ப்ராதாத்ருதம்பஸம்பவ :

தத்ஸர்வம்வ:ப்ரவக்ஷ்யாமி ஸ்ருணுத்வம்பக்தியோகிந :

வியாக்யானம்—தண்டகாரண்யே - தண்டகாரண்யத்தில், கும் பஸம்பவ: - குடபவமுனிவராகிய வசத்தியர், ராமாய-ராமன்பொரு ட்டு, யத் - யாதொன்றை, ப்ராதாத் - உபதேசம் புரிந்தாரோ, தத் ஸர்வம் - அதெல்லாவற்றையும், வஃ - உங்களுக்கு, ப்ரவக்ஷ்யாமி - கூறுகின்றேன், பக்தியோகிநஃ - பக்தியுடையவர்களாய், ஸ்ருணுத் வம் - கேளுங்கள்.

பொழிப்புரை — தண்டகாரண்யத்தில் அகத்தியமா முனிவர் ராமன் பொருட்டு எதை யுபதேசித்தனரோ, அஃதெல்லாவற்றையு முங்களுக் குரைக்கின்றேன் நீங்கள் பக்தி யுடையோர்களா யிருந்து கேளுங்கள்.

பக்தியோகவத்தியாய ழ்ஹ்ஹ்ஹ்.

உ

சிவாயாம்நம:

இரண்டாவது

வைராக்கியயோக அத்தியாயம்.

ருஷிகள்வினா.

கிஷ்யபுஜாமதொமஸுஜா ராஜஃஹஸஃஹவஃ ।

கூயஃவாவிரஜாஃஹக்ஷாஃ காரயாமாஸராகவம் ॥ (௩௭)

கிமர்த்தமாகதோகஸ்த்யோ ராமசந்த்ரஸ்யஸந்நிதிம்

கதம்வாவிரஜாந்தீக்ஷாம் காரயாமாஸராகவம்

வியாக்யானம்—அகஸ்த்யஃ- அகத்தியமா முனிவர், கிமர்த்தம்- எதற்காக, ராமசந்த்ரஸ்ய - இராமனது, ஸந்நிதிம்- எதிரில், ஆகத்- வந்தார், விரஜாந்தீக்ஷாம் - விரஜாதீகையை, ராகவம் - ராமனுக்கு, கதம்வா - எங்ஙனம், காரயமாஸ - செய்துவைத்தார்.

பொழிப்புரை—ருஷிகள் கேட்கின்றனர். அகத்தியமா முனிவர் எதற்காக ராமனிடம் வந்தார். விரசாதீக்கையை ராமனுக் கெவ்விதம் செய்து வைத்தார்.

ஸ்லோகம்.

தத்கிஜாவ்வாநுராஜி மமந்தகிதூஹ-ஹி |
ராவணேநயதாவீதா பஹுதாஜநகாத்மஜா || (௨)

தத்கிமாப்தவாந்ராமம் பலந்தத்வக்துமர்ஹவி
ராவணேநயதாவீதா பஹுதாஜநகாத்மஜா

ஸ்லோகம்.

ததாவியொமஹிவெந விவபநாஸராவவஃ |
நிநி-ஹிநிரஹங்காரொ நிராஹாரொஹிவாநிஸம் || (௩)

ததாவியொகதூகேந விலபந்நாஸராகவஃ
நிர்நித்ரோநிரஹங்காரோ நிராஹாரோதிவாநிஸம்

வியாக்யானம்—தத: - அதனால், ராம: - ராமன், கிம் பலம் - என்னபயனை, ஆப்தவாந் - அடைந்தான், தத் - அதை, வக்தும் - சொல்லுவதற்கு, அர்ஹவி- யோக்கியமாகின்றீர்கள். ஜநகாத்மஜா- ஜநகன் பெண்ணாகிய, வீதா- வீதையானவள், ராவணேந - ராவணனால், யதா - எப்பொழுது, ஹுதா - அபகரிக்கப்பட்டாளோ.

ததா - அப்போது, வியோகதூகேந - பிரிவாற்றாமையா லுண்டாய துக்கத்தால், ராகவ: - இராமர், திவாநிஸம்-இரவும் பகலும். நிர்நித்ர: - நித்திரையற்றவராயும், நிரகங்கார: - அகங்கார மற்றவராயும், நிராஹார: - ஆகார மற்றவராயும், விலபந்- புலம்பிக்கொண்டும், ஆஸ - இருந்தார்.

பொழிப்புரை—அதனால் ராமன் என்ன பயனை யடைந்தான் அதைத் தாங்கள் சொல்லுவீர்களாக. ஜனகன் பெண்ணாகிய வீதையானவள் ராவணனால் எப்பொழுது அபகரிக்கப்பட்டாளோ.

அப்போது பிரிவாற்றாமையா லுண்டாய துக்கத்தால் ராமன் இரவும் பகலும் நித்திரையற்றும் அகங்காரமற்றும் ஆகாரமற்றவனாகவு மிருந்து புலம்பிக்கொண்டிருந்தார்.

இராமாயணம்.

சாயுந் தம்பி திருத்திய தண்டளிர்
தீயு மங்கவை தீர்கெனுஞ் செவ்விருந்

தாயு மாவி புழுங்க வழங்குமால்
வாயு நெஞ்சம் புலர மயங்குவான்.

பிரிந்த வேதுகொல் பேரபி மானங்கொல்
தெரிந்த தில்லை திருமலர்க் கண்ணியைப்
பொருந்த வாயிரங் கற்பங்கள் போக்குவான்
இருந்து கண்டிலன் கங்குலி னீற்றோ.

ஸ்லோகம்.

ஜோகூ_தஜெஹ_ததஃ_தபாணாநு ஸாநுஜோரவ_தநந_தந_த |
யொவா_தஜா_தவதிஜ_தகா_ததஸ_தஸநி_தயி_தஜாம_தஜ_த || (ச)

மோக்துமைச்சத்ததஃப்ராணாந் ஸாநுஜோரகுநந்தந :
லோபாமுத்ராபதிர்ஜ்ஞாத்வா தஸ்யஸந்நிதிமாகமத்

வியாக்யானம்—ததஃ - பிறகு, ஸாநுஜ:- சகோதரனுடன்கூடிய,
ரகுநந்தநஃ - ராமன், ப்ராணாந் - பிராணங்களை, மோக்தும் - துற
ப்பதற்கு, ஐச்சத் - விரும்பினன், லோபாமுத்ராபதி:- அகத்தியமா
முனிவர், ஞாத்வா - அறிந்து, தஸ்ய - அவ்விராமனது, ஸந்நிதிம் -
சந்நிதியை (எதிரில்), ஆகமத் - அடைந்தார்.

பொழிப்புரை—பிறகு சகோதரனுடன் கூடிய ராமன் உயிர்துற
க்க விரும்பினன். அகஸ்தியமாமுனிவ ரிதையறிந்து ராமனுக்கெதி
ரில் தோன்றினார்.

ஸ்லோகம்.

கூ_தயெ_தந_தவொயயாஜாவ_த வஸ்வாராவார_ததாஜ_தநி_த |
கி_தவ்ஷீ_ததவிராஜெ_தஜா_தகா_தகஸ_தவிவாய_ததா_த || (ரு)

அதைநம்போதயாமாஸ ஸம்ஸாராஸாரதாம்முநி :
கிம்விஷீதவிராஜேந்த்ர காந்தாகஸ்யவிசார்யதாம்

வியாக்யானம்—அத - பின்னர், முநிஃ - முனிவர், ராமம் - ரா
மனை (ராமனுக்கு), ஸம்ஸாரா ஸாரதாம் - ஸம்ஸாரம் துச்சமென்
பதை, போதயாமாஸ - போதித்தார், ராஜேந்த்ர - ஓ அரசருள் சிற
ந்தவனான ராமா, கிம் - ஏன், விஷீதவிராஜே - துக்கிக்கின்றனை, காந்தா-
காதலி யென்கின்றனையே அவன், கஸ்ய - யாருக்கு, விசார்யதாம் -
விசாரித்தறியத் தக்கது (என்றனர்) அகஸ்தியர்.

பொழிப்புரை—பிறகு, முனிவர் ராமனுக்குச்சம்ஸாரம் துச்சம்
என்பதைப் போதனை செய்தார். அகத்தியர் கூறியதாவது அரச

ருள் சிறந்தவனான ஓ ராமனே மனைவி யென்கின்றனையே அவள் யாருக்கென்று விசாரித்தறியத் தக்கது.

நுட்பம்—இங்கு விசாரித்தறியத் தக்கது என்றதனால் ஞானி நிலையின் வழி விசார உருவமாய்ப் போதிக்கின்றார் என்பதறியக் கிடக்கிறது, ஈண்டு அனுபவம் இருவகையாம். அஞ்ஞானியின் அனுபவம் ஒன்று; மற்றொன்று ஞானியின் அனுபவம். பாசத்தால்கட்டுண்டவன் அஞ்ஞானி, பாசநீங்கிச் சிவஞானம் பெற்றவன் ஞானியாம். பாசபந்தமுள்ள வரையில் சீவத்துவமுளது. பாசமானது அஞ்ஞானம் ஆவிருதி மலம் மாயை ஸுப்தி மஹாமோஹம். அவித்தியை என்பதாதிச் சொற்களால் வழங்கப்படுவதாம். இம்மாயையின் வசப்பட்டு அல்லற்படுவோர்களே சீவர்களாம் பசுக்களென்றும் வழங்குவதுண்டு. இதற்குக்காரணம்,

ஜாபாலியுபநிடதம்.

பிரமாணம்—கயம்ஜீவாம்பஸவஹதி கயந்தததிரிதிஸத
ஔவாஹ யயாதுணாஸிநோ விவேகஹீநாஃ வாபெபு
ஷாஃ கபுஷபாஹிகபுஸுநியுகாஃ வாகுஷாஃவஸஹா
ஸஸாஸிஸ்யபுஷாநாஃ மவாடியம்பஸவஃ யயாததாஸிநஹவ
ஸவபுஜ்ஞாஸம்பஸவதிஃ ||

கதம்ஜீவாம்பஸவஹதி கதந்தததிரிதிஸதமுவாச யதாத்ரு
ணாஸிநோ விவேகஹீநாஃ பரப்ரேஷ்யாஃ க்ருஷ்யாதிகர்மஸுநி
யுக்தாஃ ஸகலதுக்ஸஹாஸ்ஸவஸ்வாமிபத்யமாநாஃ கவாதயம்ப
ஸவஃ யதாதஸ்வாதாமிநஇவ ஸர்வஜ்ஞாஸம்பஸுபதிஃ

சீவர்களைப் பசுக்களென்றும் ஈச்சுனை பசுபதியென்றும் ஏன் கூறப்படுகின்றது என்று வினவப்பதில் கூறியதாவது. எங்ஙனம் புற்களைப் புசிப்பனவும் விவேகமற்றனவும் பிறனால் ஏவப்படுகின்றனவும் சுகிப்பனவும் தனது எஜமானனால் கட்டப்படுவனவுமாய்ப்பசுக்களுளவோ அவ்விதமே பசுக்களான சீவர்களாம் அவைகளின் எஜமானன்போல ஸர்வஞ்ஞனும் இறைவனுமாகிய பசுபதியாம். என்பதாதி மறைமொழிகளைக் கண்டறிக. இங்ஙனம் ஸம்ஸார பந்தத்தில் கிடந்துழலும் சீவர்களின் நிலையே (அனுபவமே) அஞ்ஞானிநிலையாம்.

ஞானிநிலையாவது ஈதெல்லாம் மாயாவிகாரம் துச்சமென்றெழுதுக்கித்தள்ளிப் பேரின்பமான சிவானந்தத்தைப் பெறுதற்குறிய

வுபதேசாதியை யோர் ஆசிரியரிட மிருந்து பெற்றுச் சிவபெருமானது உபாஸனையால் நிகழுவதான அவனது அருளால் ஞானத்தைப் பெற்றுச் சுகிக்கும் பெரியோர்களின் அனுபவம் அல்லது நிலையேயாம். இங்குச் சீதையைவிட்டுப் பிரிந்து துக்கித்துக் கொண்டு இருக்கும் ராமனுக்கு ஞானநிலையை யுபதேசித்துத் துக்கத்தை விலக்குவதற்காக, முனிவர் ஓ ராமனே நீ இங்ஙனம் துக்கித்தல் யுக்தமன்று. மனைவியை யிழந்தேன் என்கின்றனையே மனைவியாவது யார் எவனுக்கு அதைச் சற்று யோசித்துப்பார், அங்ஙன மாராய்ந்து பார்க்குங்கால் மனைவியென்பதும் கணவனென்பதும் சித்தியாது ஞானிக்குச் சகலமும் சிவமென்று தோன்றுமே யொழிய வேறு தோற்றாது ஆதலின் சகலத்தையும் ஸீதாதேவியாய்ப் பார்க்காமல் சற்று யோஜனை செய்துபார் என்பதாதி ஞானியின் நிலையா மனுபவத்தைக் கூறினார்.

ஸ்லோகம்.

ஜஃகிம் நவிஜாநாதி ஷேஹோயம் பாஞ்சபௌதிகம் ।

நிர்லேபஃ பரிபூர்ணஸ்ச ஸச்சிதாநந்தவிக்ரஹம் ॥ (சு)

ஜட்கிம் நவிஜாநாதி தேஹோயம் பாஞ்சபௌதிகம்

நிர்லேபஃ பரிபூர்ணஸ்ச ஸச்சிதாநந்தவிக்ரஹம்

வியாக்யானம்—பாஞ்சபௌதிகம் - ஐம்பூதங்களின் னின்றுண்டாய, அயம் தேஹம் - இச்சடலம் (தேகம்), ஜடம் - சடமென்று, நவிஜாநாதிகிம் - (நீ) யறியவில்லையா என்ன, நிர்லேபம் - அஸங்கனும், பரிபூர்ணம் - வியாபகனும், ஸச்சிதாநந்த விக்ரஹம் - உண்மையறிவானந்த வடிவனுமாகிய,

பொழிப்புரை—பஞ்சபூதங்களி னின்றுந் தோன்றிய இச்சரீரம் சடமென்பதை நீ யறியாயாவென்ன, அசங்கனும் வியாபகனும் சச்சிதாநந்தனுமாகிய,

ஸ்லோகம்.

சூத்மாஸம்ஜாயதே நெவ்ரீயதே நவஜஃ பவாக் ।

ஆத்மாஸம்ஜாயதே நைவம் ரியதே நச துஃகபாக்

வியாக்யானம்—ஆத்மா - ஆன்மா, நஸஞ்ஜாயதே ஏவ - உண்டாவதேயில்லை. நம்ரியதே - (மறுபடியும் இறப்பதுமில்லை), துஃகபாக்சந - துக்கமுடையதுமில்லை.

என்பனவற்றா லறிக. இங்ஙன மனாதியான சீவனது அனாதி
சிவத்துவத்தை யனாதியாய்த் தடைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கு
மானவமான அஞ்ஞானமானது நீங்கினால் தடைப்பட்டிருந்தசிவத்
துவம் அபிவியத்தமாம். இவ்வாறு அபிவியத்தமான சிவத்துவத்தை
புடைய சீவர்களே முக்தர்களாம்.

திருமந்திரம்.

அனாதி சிவரூப மாகிய வான்மாத்
தனாதி மலத்தாற் றடைப்பட்டு நின்றது
தனாதி மலமும் தடையற்ற போதே
யனாதி சிவ ரூபமாகிய வாரே.

என்றபடி இத்தகைய முத்தான்மாவினிலை துக்க மற்ற நிலையா
தலின் ஈண்டு அதைக் கூறியதறிக.

ஸ்லோகம்.

ஸூரியோஸாஸாஸர்வலோகஸ்ய சக்ஷுஷ்ட்வேநவ்யவஸ்திதஃ || (எ)

ஸூர்யோஸாஸாஸர்வலோகஸ்ய சக்ஷுஷ்ட்வேநவ்யவஸ்திதஃ

தயாவிலாக்ஷுஷ்ட்வேநவ்யவஸ்திதஃ |

ஸூர்யோஸாஸாஸர்வலோகஸ்ய சக்ஷுஷ்ட்வேநவ்யவஸ்திதஃ || (அ)

ததாபிசாக்ஷுஷ்ட்வேநவ்யவஸ்திதஃ

ஸர்வபூதாந்தராத்மாபி தத்வத் துக்கைநலிப்யதே

வியாக்யானம்—அஸை ஸூர்யஃ - இச்சூரியனானவன், ஸர்வ
லோகஸ்ய - எல்லா வுலகிற்கும், சக்ஷுஷ்ட்வேநவ்யவஸ்திதஃ -
கண்ணின் தன்மையுடையோனாகத் தீர்மானிக்கப் பட்டவன் (ஆகி
ன்றான்), ததாபி - அங்ஙனமாயினும், சாக்ஷுஷ்ட்வேநவ்யவஸ்திதஃ - கண்
சம்பந்தமான குற்றங்களால், கதாசித் - ஒருக்காலும், நலிப்யதே-
சம்பந்திப்பதில்லை. ஸர்வபூதாந்தராத்மாபி - எல்லாப் பூதங்களி
னுள் நிற்கின்றவனான வான்மாவாயினும், தத்வத் - அதுபோலவே,
துக்கைஃ - துக்கங்களோடு, நலிப்யதே - சம்பந்திப்பதில்லை.

இச்சூரியன் எல்லா வுலகினுக்குங் கண்ணாயினும் கண்களின்
குற்றங்களா லெங்ஙனம் சம்பந்திப்பதில்லையோ, அங்ஙனமே எல்
லாப் பூதங்களினுள் ஆன்மா நிற்கும் பொருளாயினும் துக்கங்க
ளோடு பொருந்துவதில்லை.

இனி முற்கலோகத்தில் கூறிப்போந்த ஞானி நிலையாவது;
சிவத்துவம் நீங்கிச் சிவத்துவ மபிவ்யக்த மானவர்களின் நிலையே
யாம். அதாவது சிவானந்தானுபவ நிலையேயென்க. இதையே,

பிரமாணம்— தைத்திரீயோபநிடதம்.

ஐஹவிக்ஷுஷ்ட்வேநவ்யவஸ்திதஃ || (அ)

ப்ரஹ்மவித்ப்ரஹ்மவைவஸ்திதஃ || (அ)

பிரும்மத்தை (சிவத்தை) யறிந்தவன் பிரும்ம (சிவ) மாகின்
றான். சத்தியமாயும் ஞானமாயும் அனந்தமாயு முள்ளது பிரும்மம்.

திருமந்திரம்.

சிவமா யவமான மும்மலந் தீரப்
பவமான முப்பாழைப் பற்றறப் பற்றத்
தவமான சத்திய ஞானனந்தத்தே
துவமார் தூரியஞ் சொருபம தாமே.

என்பதாதி மறைமொழிகளா லிந்நிலையே பிரதி பாதிக்கப்பட்ட
ளது. இத்தகைய நிலைமையிலிலேயே தடைப்பட்டிருந்த சச்சிதா
நந்தம் தோற்ற முற்றுச் சிவமாவது. சிவத்திற்குத் துக்கமென்பதே
யணுகாவாதலின், சிவத்துவம் பெற்ற ஞானிக்கும் துக்கமணுகாது
என்பதாம்.

கடவல்லியுபநிடதம்.

வஸுத்யெய்யாயஸவ-ஓவொகஸ்ய உக்ஷுந-ஓலிவ-ஓதவாக்ஷு-
ஓஷெஸ-ஓஹு-ஓஷெஓ ||

ஸூர்யோயதாஸர்வலோகஸ்ய சக்ஷுர்நலிப்யதேசாக்ஷு-
ஷெர்பாஹ்யதோஷை :

ஸருவ பூதங்களுக்கு மந்தரான்மாவாயினும் ஸருவபூதங்களின்
குற்றங்களோடு சம்பந்திப்பதில்லை யென்பதற்கு மட்டும் இங் குதா
ரணம் கூறப்பட்டதறிக.

அவதாரிகை.

இங்ஙனம் ராமனைப் பார்த்து அகத்தியமா முனிவர் ஓ ராமனே
சீதையெனும் காந்தையை விட்டுப் பிரிந்து விட்டேன் நான் மிக
வும் துக்கியென்கின்றனையே சீதையின் தேகத்தின் பிரிவாற்றாமை
யால் துக்கத்தை யனுபவிக்கின்றனையா? அல்லது சீதையின் ஆன்மா
வின் பிரிவாற்றாமையா? என்று இருவித வினாவைக் கேட்பதுபோல
மனதில் கருதிப் பின்னர் சீதையின் ஆன்மாவை விட்டுப் பிரிந்தது
பற்றித் துக்கத்தை யனுபவிக்கின்றே னென்பது குற்றமென்பதைச்
சென்றசுலோகத்தால் நிரூபித்துஇனிச் சீதையின் தேகத்தைவிட்டுப்
பிரிந்ததுபற்றி துக்கியென்பதும் யுக்தமல்லவென்று நிரூபிக்கின்றார்.

ஸ்லோகம்.

ஓஷெஹாவிஓவிரொணயம் ஓகஜீவொஜவாதகஃ ।

ஓஹு-ஓதவஹி-நாகாஓஷெ ஸிவாஓஷெ-ஓக்ஷு-ஓதவிவா ||

தேஹோபிமலபிண்டோயம் முக்தஜீவோஜடாத்மகஃ
தஹ்யதேவஹ்நிநாகாஷ்டைஸ் ஸரிவாத்யைர்பக்ஷயதேபிவா

வியாக்யானம்—மலபிண்டம் - மலபிண்டமாயும், ஜடாத்மகஃ - சடவுருவா யுள்ளதும் (ஆகிய) அயம் தேஹோபி - இத்தேகமும், முக்தஜீவஃ - உயிரை யிழந்து விட்டதானால், வஹ்நிநா- நெருப்பால், காஷ்டைஃ - கட்டைகளோடுகூட, தஹ்யதே - எரிக்கப்படுகின்றது, அதவா - அல்லது, ஸரிவாத்யை - நரி முதலியவைகளால், பக்ஷயதே - புசிக்கப்படுகின்றது.

போழிப்புரை—மலபிண்டமாயும் சடமாயுமுள்ள இத்தேகமானது சீவனை யிழந்து விடுமாயின் தீயால் கட்டைகளோடு கூட தகிக்கப்படுகின்றது. அல்லது நரிமுதலியவைகளால் புசிக்கப்படுகின்றது.

திருவிளையாடல்.

நாய்நம தெனநரி நமதெனப் பிதா
தாய்தம தெனநமன் றனதெனப் பிணி
பேய்நம தெனமன மதிக்கும் பெற்றிபோ
லாய்நம தெனப் படும்யாக்கை யாரதே. என்றதனாற்காண்க.

ஸ்லோகம்.

தயாவிநெ நவஜா நந்தி விரஹே தஸ்யுகாவ்யயா ।

ததாபிநைவஜா நந்தி விரஹே தஸ்யகாவ்யதா

வியாக்யானம்— ததாபி - அங்ஙனமாயினும், நஜாநந்த்யேவ - அறிகின்றார்களில்லை. தஸ்ய - அத்தகைய சரீரத்தினது, விரஹே பிரிவில், காவ்யதா - எத்துக்கமுள்ளது.

போழிப்புரை—மலபிண்டமாயும் சடமாயும் நெருப்பிற்காவது நரி முதலியவைகளுக்காவது இரையாகிய தேகத்தை, அருகிலிருக்கப்பெறுது இழந்துவிட்டே னென்று கூறித் துக்கிக்கின்றனையே யிஃதுயுக்தமல்ல வென்று இங்குக் கூறியதா யறியற்பாலது.

அவதாரிகை,

இங்ஙனம் ராமனைக் குறித்துக் கூறி யினி யஞ்ஞானிகளது அனுபவ மயக்கத்தைப் பொதுவாகக் கூறுகின்றார்.

ஸ்லோகம்.

ஸௌவண-மௌரீ-ஹி-வ-பாயா ஹவஹ்யூஜனாவிவா ॥ (க௦)

வீநா த-மஸ நாவொம ஹமஸ-ஹி-கூ-வ-மகா ।

ஸுவர்ணகௌரீ தூர்வாயா தளவச் சாமளாபிவா
பீநோத்துங்கஸ்தநாபோக புக்நஸுகூத்மாவலக்நகா

வியாக்யானம்— ஸுவர்ணகௌரீ - பசும்பொன்னிற முடையாள், தூர்வாயா, தளவத், (அல்லது) அருகம்புல்லின்தளம்போலச் சாமளா - சாமள வர்ணமுடையவளும், பீநோத்துங்க ஸ்தநாபோக புக்நஸுகூத்மாவலக்நகா - பருத்து முயர்ந்து முள்ளத் தனதடத்தால் வாட்டமுற்ற சிற்றிடையாளும்.

பொழிப்புரை—பசும்பொன்னிறமுடையாளும் அல்லது அருகம்புல்லின் தளம்போல சாமள வர்ணமுடையவளும் பருத்துமுயர்ந்து முள்ளத் தனதடத்தால் வாட்டமுற்ற சிற்றிடையாளும்.

ஸ்லோகம்.

வ்யுஹநி தம்ஸஜவநா ரகுவாடிஸரோரஹா || (கக)

ராகாசந்த்ரமுகிபிம் பப்ரதிபிம்பரதச்சதா |

நீலேந்தீவரநீகாஸ நயநத்வயஸோபிதா || (கஉ)

ப்ருஹந்நிதம்பஜகநா ரக்தபாதஸரோருஹா
ராகாசந்த்ரமுகிபிம் பப்ரதிபிம்பரதச்சதா
நீலேந்தீவரநீகாஸ நயநத்வயஸோபிதா

வியாக்யானம்— ப்ருஹந்நிதம்பஜகநா - பருத்த பின்னிடையாளும், ரக்தபாதஸரோருஹா - சிவந்த பாதார விந்தத்தையுடையாளும், ராகாசந்த்ரமுகி - பூர்ண சந்திரன் போன்ற முகத்தினளும், பிம்பப்ரதி பிம்பரதச்சதா - கொவ்வைக்கனிக்கு நிகரான உதட்டையுடையாளும், நீலேந்தீவர நீகாசநயநத்வயஸோபிதா - நீலோத்பலத்திற்கு நிகரான கண்களால் விளங்குவாளும்.

பொழிப்புரை—பருத்த பின்னிடையாளும் சிவந்த பாதாரவிந்தத்தையுடையாளும் பூர்ண சந்திரன்போன்ற முகத்தினளும் கொவ்வைக்கனிக்கு நிகரான உதட்டையுடையாளும் நீலோத்பலத்திற்கு நிகரான கண்களால் விளங்குவாளும்.

ஸ்லோகம்.

உதகொகிலஸல்லாபா உததிரடிமாமிநீ |

கடாகைஷர நுக்ருஹ்ணாதி ஜாம்பஞ்சேஷஸரோத்தமை ||

மத்தகோகிலஸல்லாபா மத்தத்விரதகாமிநீ

கடாகைஷர நுக்ருஹ்ணாதி மாம்பஞ்சேஷஸரோத்தமை :

வியாக்யானம்—ஏஷம் - இவன் (இவ்வான்மா) ஸ்த்ரீசந - பெண்ணுமல்ல, ஏஷம் - இவன், புமாந்ந - புருஷனுமல்ல, அயம் - இவன் நபும்ஸகர் சநஎவ - நபும்ஸகனுமல்ல, அமூர்த்தர் - மூர்த்தியற்றவனும், புருஷம் - சரீரத்திலுள்ளவன், பூர்ணம் - நிறைந்தவன், த்ரஷ்டா - காண்போன், தேஹீ - தேஹதாதான்மிய முடையவன், ஸர் - அவன், ஜீவனர் - சிவிக்கச்செய்வோன்.

பொழிப்புரை—இவ்வான்மா ஆணுமல்ல பெண்ணுமல்ல அலியுமல்ல காணக்கூடிய வருவற்றவன் சரீரத்திலுள்ளவன் நிறைந்தவன் காண்போன் தேகதாதான்மிய முடையவன் அவன் சிவிக்கச்செய்வோன்.

கருத்து—இங்கு இவ்வான்மா ஆணுமல்ல பெண்ணுமல்ல அலியுமல்ல என்றதனால் ஆண், பெண், அலி யென்பது அங்கங்களை நோக்கி வந்தது ஆதலின் அவை தேகதருமமேயன்றி யான்ம தருமமல்லவென்றறிக.

சுவேதாசுவதரோபநிடதம்.

பிரமாணம்—நவஹீ நபுரோநெ நஷநெ நவவாயம் நபுஸகம் |

யஜுஹீரோயநெ தநெ தநஸபுஜநெ த ||

நசஸ்த்ரீநபுமாநேஷ நைவசாயம்நபும்ஸகர்

யத்யச்சரீரமாதத்தேதேந தேநஸபுஜ்யதே

இவன் ஆணுமல்ல பெண்ணுமல்ல அலியுமல்ல எவ்வெத்தேகம் மெடுப்பானோ அவ்வத்தேகத்தோடு கூடுவான் என்று கூறியது காண்க. இனி அமூர்த்தன் நேரில் காணக்கூடிய வருவமுடையவன் அல்ல என்றதனால் உயிர் கூறப்படும் சேதனவருவம் சூரியமல்ல வென்பதுமறிக. புருஷம் - தேகத்திலுள்ளவன் என்றதனால் தேகாதியைப் பிரவர்த்திக்கச் செய்கின்றவன், தேகம் சடமாதலின் தானே பிரவர்த்தியாது சேதனனாகிய வான்மாவாலேயே பிரவர்த்திக்கவேண்டும் என்பதறிக.

பௌஷ்கராகமம்.

புவதஃபோநொஷஹா ஹிஸுதநாயிஷிதஸுஹா |

ஸுதஃபுவதஃதிஸுநாநுக்ஷாஜமதகெவபாஹிவசு |

யஸுபுவதஃகஸுஸாய போதஃதிவரிவஃதெ ||

ப்ரவர்தமானோதேஹா திஸ்சேதநாதிஷ்டிதஸ்ஸதா

ஸ்வதஃப்ரஸ்ருத்திஸுநாநு த்வாஜ்ஜகத்தத்வேகடாதிவத்

யஸ்துப்ரவர்தகஸ்ஸோய மாத்மேதிபரிபட்யதே

சேதனனால் அதிஷ்டிக்கப்பெற்றே எப்பொழுதும் தேகாதி
பிரவர்த்திக்கின்றது. ஜகத்தத்துவத்தில் குடாதிபோல தானே பிர
விர்த்தி யற்றதாதலால் என்க இதனைப் பிரவர்த்திக்கச் செய்வோன்
எவனோ அவனே யான்மா எனப்படும்.

என்பதாதி வாக்கியங் காண்க. இனி பூர்ணன் என்றதனால்
வியாபகன் என்பதறிக. அற்றேல்

வாமாஹுஸதஹாமஸுஸுதயாகஹிதஸுஸு |

ஹாமொஜீவஸுஸுவிஜேயஸுஸு ஹநந்த்யாயகஹிதெ ||

வரலாக்ரஸுதபாகஸ்யஸுததாகல்பிதஸ்யச

பாகோஜீவஸ்ஸவிஜேயஸுஸு சாநந்த்யாயகல்பதே

மேவிய சீவன் வடிவது சொல்லிடல்

கோவின் மயிரொன்று நூறுடன் கூறிட்டு

மேவிய கூறதுவாயிரமாயினால்

ஆவாயின் கூறு நூறுயிரத்தொன்றே.

என்ற உபநிடதம் திருமந்திரம் முதலிய முன்னூற்களில் சீவன்
அணுவிலும் சிறிய பரிமாணமுடையோன் என்றது அவலமோவெ
னின் அல்லவென்க. சீவன் உண்மையில் வியாபகனே யாயினும் பா
சத்தாற் கட்டுண்டு தேகத்தினிற் சிறைப்பட்டு அணுவாயினான்.

காமிகம்.

நித்யஜ்ஞாநயொஹைஷஃ வுதிஜ்ஞாநம்ஸாஸுதஃ |

வ்யாவகொவிஸுரீரொஷிநு வதஃதவ்யாவகஃபுஹஃ ||

நித்யஜ்ஞாநமயோஹயேஷஃ வ்ருத்திஜ்ஞாநஞ்சஸாஸ்வதம்

வ்யாபகோபிஸுரீரேஸ்மிந் வர்ததேவ்யாபகஃப்ரபுஃ

ஆன்மா மனதிற்கு அந்நியனாயினும் மந்திரியும் அரசனும் போலக்கூடியுள்ளன.

இயற்கையில் ஆளமாளாத மந்திரி அரசன் ஆணைகொண்டு ஆள்வதுபோல் இங்கு ஆன்மாவால் மனமறிவதறிக. அற்றேல் ஆன்மாவாலேயே மனம் அறிகின்றது என்பது என்னை? ஆன்மாவே நேரில் மனதை அவாவாமல் அறியக்கூடாதோவெனின் அல்ல. எங்ஙனம் எனின் சூரியனால் நேரில் தகிக்கமாளாத துரும்பை அச்சூரியனொளியின் சம்பந்தத்தால் சூரியகாந்தம் தகிப்பதுபோலென்க. இங்ஙனம் நேரில் அறியாது தனது அறிவால் மனதையை யறியச்செய்வது பற்றி ஆன்மா காண்போன் என்றது.

காமிகம்.

விந்ராது ஸுதயது ந்ராந ஸ்யம்ஸுதயதெதயா |

சிந்மா த்ரஸ்சேதயத்யந்யாந் ஸ்வயஞ்சேதயதேததா

சிந்மாத்திரன் இதரங்களை அதாவது மனதிகளை அறியச்செய்கிறவன் அவனே அங்ஙனம் அறியச் செய்யப்படுகிறான்.

சீவஞானபோதம்.

விடிஞ்ஞாணிபுஸ்யாந்ராந் |

விதந்த்யக்ஷாணிபும்ஸார்தாந்

என்பதாதி வாக்கியங்களா லறிக, இவனே தேகாபிமானியென்பது எல்லோருக்கு மனுபவசித்தமாதலின் அதை யிங்கு விரிக்கவில்லை. இங்ஙனம் சீவனது உருவமாதலால், மங்கையை விட்டுப் பிரிந்து அனுபவிக்கின்றதாய்க் கூறும் துக்கத்திற்கு ஏதுவானது சீதையின் ஆன்மாவை விட்டுப் பிரிந்தது என்பது யுக்தமல்ல என்று கூறினார்.

அவதாரிகை.

இனித் தேகத்தைப்பற்றி நினைத்துத் துக்கிக்கின்றேன் என்பதும் யுக்தமல்ல என்பதை யுக்தியுடன் நிரூபிக்கின்றார்.

ஸ்லோகம்.

யாதநுந்தீஜைஹுஸ்யாஸா ஸிவிணாதிசாஜிவா | (கக)

ஸாநபஸ்யுதியதிஹிநஸ்யுணொதிநஜிவ்யதி ||

யாதந்வங்கீம்ருதுர்பாலா மலபிண்டாத்மிகாஜடா

ஸாநபஸ்யுதியதிஹிநஸ்யுணொதிநஜிக்ரதி

வியாக்யானம்—தந்வங்கீ - மெல்லியள் (என்றும்), ம்ருதுஃ - அழகியவள் (என்றும்), பாலா - சிறுமி (என்றும்), யா - எவள் (கூறப்படுகின்றாளோ), மலபிண்டாத்மிகா - மலபாண்ட வருவமானவளும், ஜடா - சடமானவளும் (ஆகிய சரீரவருவமான) ஸா - அவள், நபஸ்யுதி - பார்க்கின்றதில்லை, யதிஹிநஸ்யுதி - ஒன்றையும், நச்யுணொதி - கேட்பதுமில்லை, நஜிக்ரதி - முகருவதில்லை.

போழிப்புரை—மெல்லியள் என்றும் அழகியவள் என்றும் சிறுமியென்றும் எம்மங்கை கூறப்படுகின்றாளோ, மலபிண்டமாயும் சடமாயுமுள்ள தேகவருவான அவள் பார்ப்பதுமில்லை கேட்பதுமில்லை முகருவதுமில்லை.

பார்த்தல் கேட்டல் முகருதல் முதலிய தருமங்கள் ஆன்மாவுக்கே யுளவாதலால் மலாகாரமாயும் ஜடமாயுமுள்ள தேகம் பார்ப்பது முதலிய தொழிலைச் செய்கின்றதென்று கூறுவதும் அதைக் கண்டு மயங்குவதும் தக்கதல்ல என்று கூறப்பட்டதா யறிக.

ஸ்லோகம்.

ஹிஜாத்ரந்தஸ்யாபுத்வாத்யக்ஷஸ்வராகவ |

யாபுராணாடியிகாஹெஸவ ஹந்ததெஸ்யாஹிணாஸடி ||

சர்மமாத்ரந்ததுந்தஸ்யாபுத்வாத்யக்ஷஸ்வராகவ

யாபுராணாததிகாஸைவஹந்ததேஸ்யாத்க்ருணாஸ்பதம்

வியாக்யானம்—ராகவ - ஓராகவனே, தஸ்யாஃ - அவளுடைய, ததும் - தேகத்தை, சர்மமாத்ரம் - தோல்மாத்திரமென்று, புத்வா - அறிந்து, த்யக்ஷஸ்வ - (விரும்பாது) தள்ளிவிடுவாயாக, யா - எம்மங்கை, ப்ராணாத் - பிராணனிலும், அதிகா - மேற்பட்டவளோ, ஹந்த - அந்தோ, ஸா ஏவ - அவளே, தே - உனக்கு, க்ருணாஸ்பதம் - துக்கவதுவாம்.

பொழிப்புரை — ஓ ராகவனே அம்மங்கையின் தேகத்தைத் தோல் மாத்திரமாயறிந்து விரும்பாது தள்ளிவிடுவாயாக. எம்மங்கை பிராணனிலும் மதிகமோ, அந்தோ! அவளே யுனக்குத் துக்க ஏதுவாம்.

ஸ்லோகம்.

ஜாயந்தெயதிலுதெஹுஃ ஷெஹாஸ்தாஹஸ்திகாஃ |
சூதூயதெகஸ்தெஹுஃ பரிவலிணஸுநாதநம் || (௧௮)
ஜாயந்தேயதிபூதேப்யம் தேஹாஸ்தத்பாஞ்சபௌதிகாஃ
ஆத்மாயதேகஸ்தேஷு பரிபூர்ணஸ்ஸநாதநம்

வியாக்யானம்—தேஹாஃ - தேகங்கள், பூதேப்யம் - பூதங்களினின்றே, யதி ஜாயந்தே - உண்டாகின்றனவன்றோ. தத் - ஆதலின் பாஞ்சபௌதிகாஃ - பஞ்சபூதத்தினது விகாரங்களேயாம், ஆத்மா - ஆத்மாவானவன், யதேகஸு - யாதொரு சாக்ஷியாயும், தேஷு - அத்தேகங்களில், பரிபூர்ணம் - பூரணனாயும், ஸநாதநம் - ஸநாதனனாயுமுள்ளவன்.

பொழிப்புரை—தேகங்கள் பூதங்களிலேயே யுண்டாகின்றனவன்றோ. ஆதலால் பஞ்சபூதங்களின் விகாரங்களேயாம். ஆன்மாதேகசாக்ஷியும் பரிபூர்ணனும் ஸநாதனனுமாம்.

இங்கு ஆன்மாதேகத் துண்ணின்று மனதையே யறியச்செய்கின்றான் ஆதலால் சாக்ஷியென்று கூறப்பட்டது. பரிபூர்ணனென்பது முன்னம் விளக்கப்பட்டது. ஸநாதனன் என்றதனால் அனாதியென்றறிக.

ஸ்லோகம்.

காகாந்தாதசூகஸ்காந்தம் ஸவஸுஹஸுஹோதராஃ |
நிலிதூதாயாமுஹாஸுதா ததவஸிநதாஹதா || (௧௯)
காகாந்தாததத்ரகம் காந்தம் ஸர்வஸுஹோதராஃ
நிர்மிதாயாங்க்ருஹாவல்யாம் ததவச்சிந்நதாங்கதம்
நஸஸுஸுதாஹதூதாயாமுநகாஹிதூதிஜிஹதி |
தததா தூவிதெஹுஃ பரிவலிணஸுநாதநம் || (௨௦)
நபஸ்தஸ்யாந்துதக்தாயாம் நகாஞ்சித்க்ஷதிம்ருச்சதி
தத்வதாத்மாபிதேஹேஷு பரிபூர்ணஸ்ஸநாதநம்

வியாக்யானம்—தத்ர - இஃதிங்ஙனமிருக்க, கா - எவன், காந்
தா - மங்கை, கஃ - எவன், காந்தஃ - கணவன், ஸர்வே - எல்லோ
ரும், ஸஹோதராஃஎவ - உடன்பிறந்தவர்களே, க்ருஹாவஸ்யாம் -
வீடுகள், நிர்மிதாயாம் - கட்டப்பட்டனவாயின், ததவச்சின்னதாம் -
அதனுள் தடுக்கப்பட்ட (அடங்கின) தன்மையை, கதம் - அடைந்
ததான, நபஃ - ஆகாயமானது, தஸ்யாம் - அவ்வீடுகள், தக்தாயாம்-
தஹிக்கப்பட்டனவாயின், காம்சிதக்ஷதம் - ஒருகெடுதியையும், நரு
ச்சதி - அடைவதில்லையே, தத்வத் - அதுபோல, பரிபூர்ணஃ - பரி
பூர்ணனும், ஸநாதனஃ - எப்பவுமுள்ளவனுமான, ஆத்மாபி - ஆன்
மாவும், தேகேஷு - தேகங்களில்.

பொழிப்புரை—இஃதிங்ஙனமிருக்க, எவன் மனைவி, எவன் கண
வன், எல்லோர்களும் ஸகோதரர்களே. வீடுகள் கட்டப்படுமாயின்
அவைக்குடங்கிய வாகாயமானது அவ்வீடுகள் தஹிக்கப்பட்டபின்
ஒர்கெடுதியையும் எங்ஙனம் அடையாதோ, பரிபூர்ணனும் ஸநாத
னனுமான வான்மாவும் தேகங்களில் அங்ஙனமேயாம்.

நுட்பம்—இஃதிங்ஙனமிருக்க வென்றதனால், ஆன்மா தேகேந்
திரியமனமாதிகளுக் கந்நியனாயிருக்க வென்றறிக. மனைவி, கணவன்
முதலிய சொற்களால் கூறப்படுவது தேகமே ஆன்மாவன் நென்ப
தாம். முற்கூறிய வேதுக்களால் இவ்விரண்டில் ஒன்று மியையவில்லை
யாதலின் மனைவியாவது எவன் என்பதாதி கூறப்பட்டதறிக. இனிச்
சரீரமழிந்தால் சீவன் அழிவதில்லை, சரீரம் தோன்றினால் சீவன்
தோன்றவேண்டுமென்ற நியமுமில்லை ஆன்மா (வருவப்பொருளாத)
லனாதியும் விபுவமாதலால், இதற்கு உதாரணமாக வீட்டுள் ஆகாய
மும்போலென்று கூறப்பட்டது. இதனால் தோன்றுவதும் அழிவ
தும் தேகத்திற்கே யன்றி யான்மாவுக் கல்லவென்பது அறியவேண்
டியது.

ஸ்லோகம்.

ஹநுரோநஷுதெஷ்வஸ்யயநெந்வவிஹநுந |

ஹந்தாவெநுநுதெஹந்தஃ ஹதஷுநுநுதெஹதஸு ||

ஹந்யமானேஷுதேஷ்வேவஸ்வயம்நைவவிஹந்யதே

ஹந்தாசேந்மந்யதேஹந்தும் ஹதஸ்சேந்ம்ந்யதேஹதம்

வியாக்யானம்—ஸ்வஸ்வரூபம் - தன் ஸ்வரூபத்தை, விதித்வா - அறிந்து, இதம் - இந்த, துஃகம் - துக்கத்தை, த்யக்த்வா - விடுத்து, ஸுகீ - ஸுகமுடையவனாய், பவ - ஆகுக.

பொழிப்புரை—தன் ஸ்வரூபத்தை யறிந்து இத்துக்கத்தை விடுத்துச் சுகம்பெறுவாயாக.

நுட்பம்—ஈண்டு தேகாதிகளுக் கந்நியமா யிருத்தலே தனக்கு ளது என்று அறிதலே தனதுருவத்தை யறிதல் ஆதலால் அஃதி ங்கு விதிக்கப்பட்டது.

பைங்களோபநிடதம்.

பிரமாணம்—தஸ்யா தஜாவிவாராயெஜ்ஜ மஜ்ஜீவபரா துநம் |

தஸ்மா த்ஸதாவிசாரயேஜ்ஜ கஜ்ஜீவபரா த்மநம்

ஆதலால் எப்பொழுதும் சடம் சித் பரன்களை விசாரிக்கவேண்டும்.

தரிசனோபநிடதம்.

சூ-தஸ்யரூபவிஜ்ஞாநா தஜ்ஞாநஸ்யபரிசுஷயம் |

ஆத்மஸ்வரூபவிஜ்ஞாநா தஜ்ஞாநஸ்யபரிசுஷயம்

ஆன்ம உருவத்தின் ஞானத்தால் அஞ்ஞானத்தின் துலைவு.

திருமந்திரம்.

தன்னை யறியத் தனக்கொரு கேடில்லை

தன்னையறி யாமற் றானே கெடுகின்றான்

தன்னை யறியு மறிவை யறிந்தபின்

தன்னையே யர்ச்சிக்கத் தானே.

தன்னை யறிந்தக்கால் பாசங்களையும் பரனையும் அறியலாகும் ஆதலால் இங்ஙனம் கூறப்பட்டது.

இராமர்கேள்வி.

ஃ-நெஹஸ்யநெநாஃஃவம் நெநவவெதுரஜாதூநம் ||

முநேதேஹஸ்யநோ துஃகம் நைவசேத்பரமாத்மநம்

வீ தாவியொமஃஃவாஹிபூம் ஹவ்ஜீகூரூதகயபூ |

ஸஜாநஹூயதெயொய-ஸு நாவீ திக்ஷயெரிதம் || (உச)

வீதாவியோகதுக்காக்நிர்மாம் பஸ்மீகுருதேகதம்
ஸதாதுபூயதேபோர்தஸ்ஸ நாஸ்தீதித்வயேரிதம்

வியாக்யானம்— முனே - ஓ முனிவரே, துக்கம் - துக்கமானது, தேஹஸ்ய - தேகத்திற்கு, ந - அல்ல, பரம் - மற்றோவெனின், ஆத்மனச - ஆன்மாவுக்கும், நைவசேத் - இல்லாவிடில், வீதாவியோகதுக்காக்நிர் - வீதையின் பிரிவினாலுண்டாகிய துக்கமெனும் அக்கிரியானது, மாம் - என்னை, கதம் - ஏன், பஸ்மீகுருதே - தகிக்கின்றது, ஸதா - எப்பொழுதும், யம்அர்த்தம் - யாதொருவிஷயமானது, அதுபூயதே - அனுபவிக்கப்படுகின்றதோ, ஸம் - அவ்விஷயமானது, நாஸ்தீதி - இல்லையென்று, த்வயா-தங்களால், நரிதம்-கூறப்பட்டது.

போழிப்புரை— ஓ முனிவரே துக்கமானது தேகத்திற்கல்ல. மற்றோவெனின் ஆன்மாவுக்கு மல்லவெனின் சீதையைவிட்டுப் பிரிந்த துக்கமெனும் அக்கிரியானது என்னைக் கொளுத்துகின்றதேன் எப்பொழுதும் யாதொரு விஷயமானது அனுபவிக்கப்பட்டு வருகின்றதோ அஃது இல்லையென்று தங்களால் கூறப்பட்டதே.

நுட்பம்— இங்கு இராமன் முனிவரைப் பார்த்து எப்பொழுதும் அனுபவிக்கப்படும் துக்கத்தைத் தாங்கள் தேகத்திற்கு மல்ல ஆன்மாவிற்குமல்ல என்று அனுபவவிரோதமாய் உரைக்கின்றீர்களே. அதை நான் அங்கீகரிப்ப தெவ்விதமென்று ஆசங்கை கொண்டான் என்பதறிக.

ஸ்லோகம்.

ஜாயதாந்ததுவிஸூஷம் சுயம்ஹிநிவஹவ
சுநொஷிநாஷ் கொஹாசூயெநஜம் துஷ்யதவ்யுத
ஸவஸ்யவாபிதூக்ஸ்ய தத்ப்ருஹிமுநிஸ்த்தம || (௨௫)

ஜாயதாந்தத்ரவிஸ்வாஸம் கதம்மெமுநிபுங்கவ
அந்யோஸ்திநாஸ்திகோ போக்தாயேநஜந்துப்ரதப்யதே
ஸகஸ்யவாபிதூக்ஸ்ய தத்ப்ருஹிமுநிஸ்த்தம

வியாக்யானம்—தத்ர - அவ்விஷயத்தில், மே - எனக்கு, விச்வாஸம் - நம்பிக்கையானது, கதம்ஜாயதாம் - எங்ஙனம் உண்டாகும்

முனிபுங்கவ - ஓ முனிவர்கோனே, யேந - யாதொரு துக்கத்தால், ஐந்துஃ - சீவன், ப்ரதப்யதே - தபிக்கின்றானே, (அத்தகைய துக்கத்தை) போக்தா - அனுபவிக்கின்றவன், அஸ்தி - இருக்கவேண்டியதே)கின்றான், நாஸ்தி - இல்லை(யெனின்) அந்யஃ - வேறு, கஃ-எவன், ஸுகஸ்ய, துக்கஸ்ய, வா, அபி - சுகத்திற்குந் துக்கத்திற்கும் ஏதுவாவான், முனிஸத்தம - ஓ முனிவரே, தத்ப்ருஹி - அதனையுரைக்கவேண்டும்.

பொழிப்புரை— இவ்விஷயத்தில் எனக்கு எவ்விதம் நம்பிக்கையுண்டாகும். ஓ முனிவர்கோனே எதனால் சீவன் தவிக்கின்றானே அத்துக்கத்தை யனுபவிக்கின்றவன் ஒருவனிருக்கவேண்டும். அல்லவெனின் ; வேறு எவன் சுகதுக்கத்திற் கேதுவாம். ஓ முனிவரே அதனையுரைக்கவேண்டும்.

இங்கு இராமன் முனிவரை நோக்கித் துக்கியென்ற வனுபவத்திற்கேது யாதென்று வினாவினாரென்று அறிக.

அகஸ்தியர்விடை.

ஐஹிகேயாஸாஹவீரோயா யயாஸம்மோஹ்யதேஜகத் || (௨௬)

தூர்ஜ்ஞேயாஸாம்பவீமாயா யயாஸம்மோஹ்யதேஜகத்

வியாக்யானம்— தூர்ஞ்ஞேயா - அறியவரியதான, ஸாம்பவீ - சம்பு ஸம்பந்தமான, மாயா - மாயை (யேஏது), யயா - எந்தமாயை, யால், ஜகத் - உலகம் (சீவர்கள்), ஸம்மோஹ்யதே - பிரமிப்பதோ.

பொழிப்புரை—அறியவரியதும் சம்பு ஸம்பந்தமுமாகிய மாயை (யேஏதுவாம்) எந்தமாயையால் சீவர்கள் பிரமிக்கின்றனரோ.

இங்குச் சம்புசம்பந்தமான என்றதனால் சம்புவுக் கடங்கிய என்பது அறிக.

ஸ்லோகம்.

ரோயாஹ்நுபுக்ரதிவிஜா நூயிநஹ்நுஹ்நுபுக்ரதி ||

கூஸ்யாவயவஹ்நுதந வ்யாஹ்நுஸவ்யுரிஜமக || (௨௭)

மாயாந்துப்ரக்ருதிம்வித்யா நமயிநந்துமஹ்நுஸ்வரம்

அஸ்யாவயவபூதேந வ்யாப்தம்ஸர்வமிதம்ஜகத்

வியாக்யானம்—மாயா ம் து-மாயையையோ வெனின், ப்ரகிருதி ம்-ப்ரகிருதி (முதற்காரணம்) என்று, வித்யாத் - அறிக, மாயிரம்து - மாயையை வசப்படுத்தியோனை, மஹேச்வரம் - மஹேச்சுரனென்ற றிக. அஸ்ய - இவனது, அவயவபூதேந - அவயவமா யிருப்பவனால், இதம்ஜகத் ஸர்வம் - இச்செகமெலாம், வ்யாப்தம் - வியாபிக்கப் பட்டுள்ளது.

நுட்பம்—முற் சுலோகத்தில் மாயை சம்பு சம்பந்தமானது என்று கூறப்பட்டது. இதற்கு மேற்கோளாக சுவேதாச்சுவதரம் கூறிய (மாயா ம் து) என்ற சுருதியே இங்கு சுலோகமாய்க் கூறப் பட்டது.

ஸ்லோகம்.

ஸத்யஜ்ஞாநாந்ஜகோநந்தோ விபுரா த்மா மஹேச்வரஃ |
தஸ்யைவாம்ஸோஜீவலோகே ப்ராணிநாம்ஹ்ருதயேஸ்திதஃ ||

ஸத்யஜ்ஞாநாந்ஜகோநந்தோ விபுரா த்மா மஹேச்வரஃ
தஸ்யைவாம்ஸோஜீவலோகே ப்ராணிநாம்ஹ்ருதயேஸ்திதஃ

வியாக்யானம்—ஸத்யஞானாத்மகஃ - சத்தியஞானவடிவனும், அனந்தஃ - தேசகாலவரையற்றவனும், விபுஃ - வியாபகனுமாயுள்ள, ஆத்மா - ஆன்மாவனவர், மஹேச்வரஃ - மகேச்வரனாவார், தஸ்ய ஏவ அம்சஃ - அவருடைய அம்சமே, ஜீவலோக - ஜீவலோகத்தில், ப்ராணிநாம் - பிராணிகளது, ஹ்ருதயே - இருதயத்தினில், ஸ்திதஃ - உள்ளவன்.

பொழிப்புரை — ஸத்யஞானவடிவனும் தேசகாலவரையற்ற வனும் - விபவ (மான) ஆன்மாவே மஹேச்வரனாவான். அவனுடைய அம்சமே ஜீவலோகத்தில் பிராணிகளுடைய இருதயத்திலுள்ளவன்.

நுட்பம்—முந்திய சுலோகத்தில் சம்புவுக்கடங்கியதே மாயையெ ன்று கூறிய பாசத்தினைத் துலைக்கவேண்டுமாயின் அதையடக்கியாளு வோனான சிவபெருமானது சொரூபம் விளங்கவேண்டுமாதலின் அவ னிலக்கணத்தைச் சத்தியஞானந்த வென்பதாதி யால் கூறிப் பின் னர் ஆன்மாவினிலக்கணத்தையும், அவனம்சமே யென்பதாதி யால் கூறினார். பரமான்மா வியாபகச்சித்தாதல்போல ஆன்மா

ஏகதேசச்சித்தாய் விளங்கலின் சாதி யொருமைப்பற்றி அம்சமென
வும், பரமான்மா ஆன்மாவின்னிடத்து அத்துவிதமுற்றிருத்தலின்
பிராணிகள் இருதயத்திலுள்ளவனென்றும் கூறினார்.

பிரமாணம்—

தாயுமானவர்.

அப்பொருளு மான்மாவு மாரணநூல் சொன்னபடி
தப்பிலாச் சித்தொன்றஞ் சாதியினு லெப்படியுந்
தேர்ந்துவிதஞ் சிவாகமமே சொல்லுகிட்டை
யாரு மிடத்தத்து விதமாம்.

ஸ்லோகம்.

விஹுவிம்மாயயாவஹ ஜ்யாயந்தே காஷ்டயோகதம் |
சுநாஹிக்ஷுஸம்பஜா ஸுததம்ஸாஹிதம் || (௨௯)

விஸ்புலிங்காயதாவஹே ர்ஜாயந்தேகாஷ்டயோகதம்
அநாதிகர்மஸம்பத்தா ஸ்தத்வதம்சாமஹேசிதம்

வியாக்யானம்— யதா - எங்ஙனம், காஷ்டயோகதம் - கட்டை
யின் ஸம்பந்தத்தால், வஹே - நெருப்பினின்றும், விஸ்புலிங்கா -
தணற்பொறிகள், ஜாயந்தே - உண்டாகின்றனவோ, தத்வத் - அது
போலவே, அநாதிகர்மஸம்பத்தா - அனாதியான கருமங்களோடு பொ
ருந்தியவர்களும், மஹேசிதம் - மகேச்வரனது, அம்சா - அம்சங்களு
வார்கள் (சீவர்கள்).

பொழிப்புரை—எங்ஙனம் கட்டையின் ஸம்பந்தத்தால் நெருப்
பினின்று தணற்பொறிகள் உண்டாகின்றனவோ அங்ஙனமே அநாதி
கருமங்களிற் பொருந்திய வர்களும் மகேச்வரனது அம்சங்களாயு
முள்ளவர்கள் சீவர்கள்.

நுட்பம்— ஈண்டும் அம்சமென்றது இரண்டுஞ் சித்தென்னுந்
தருமநோக்கி ஒளபசாரிகமாய்க் கூறப்பட்டது.

பிருகதாருண்ணியம்.

யயாவஹிவிஹுவிம்மாவஹுஜ்யாயந்தி வனவஹிவாஸாஜாஹுதம் ||
யதாக்கேர்விஸ்புலிங்காவ்யுச்சரந்தி ஏவமேவாஸ்மாதாத்மம்

ஸ்லோகம்.

சுநாஹிவாஸநாயுதம் க்ஷேத்ரஜாஹதிதஷ்டதம் |

ஹிநாஸாஜிஹஹகார ஸிதம்வதிவதுஷ்டயம். || (௩௦)

அநாதிவாஸநாயுத்தாம் க்ஷேத்ரஜாஹிதிதேஸ்ம்ருதாம்
மநோபுத்திரஹங்கார ச்சித்தம்சேதுஷ்டயம்

வியாக்யானம்—அநாதிவாஸநாயுக்தாஃ-அநாதிவாஸநையுடைய
வர்களான, தே - அச்சீவர்கள், க்ஷேத்ரஜ்ஞா இதி - க்ஷேத்திரஞ்
ஞர்கள் என்று, ஸம்ருதாஃ - கூறப்பட்டவர்கள், மனஃ - மனம், புத்தி -
புத்தி, அஹங்காரஃ - அகங்காரம், சித்தஞ் சேதி - சித்தம் என்று
இங்ஙனம், சதுஷ்டயம் - நான்குளது.

பொழிப்புரை—அனாதி வாசனை யுடையவர்களான அச்சீவர்கள்
க்ஷேத்திரஞ்ஞர்கள் என்று கூறப்படுவார்கள், மனம் புத்தி சித்த
மகங்காரமென நான்குளது.

நுட்பம்.— இங்கு அனாதி வாஸநையுடைய வர்களென்றதனால்
வாஸநையால் வந்த பலத்தைப் புசிப்பவர்கள் என்பது அறிக.
இனிச், சீவசொருபத்தையறியச், சாதனமான அந்தக்கரணத்தின்
உருவத்தைக் கூறுகின்றனர், மனம் புத்தியென்பதாதினால்.

ஸ்லோகம்.

சுந்தக்கரணநித்யாஹுஸ்துதெவ திபிம்பிதாஃ |
ஜீவகூப்பாபூயுஃகர்பு மஹொத்தாரணவதே || (௩௧)

அந்தக்கரணநித்யாஹுஸ்ததத்ரதேப்ரதிபிம்பிதாஃ
ஜீவத்வம்ப்ராப்தயுகர்ம பலபோக்தாரஏவதே

வியாக்யானம்.—அந்தக்கரணம் - (முற்கூறிய நான்கும்) அந்
தக்கரணம், இதி ஆஹுஃ - என்று கூறுகின்றார்கள்; தத்ர - அங்கு,
ப்ரதி பிம்பிதாஃ - ப்ரதிபிம்பித்தவர்களான, தே - அவர்கள், ஜீவத்
துவம் - சீவத்து வத்தை, ப்ராப்தயுஃ - அடைவார்கள், தே எவ -
அவர்களே, கர்மபல போக்தாரஃ - கருமபலத்தைப் புசிப்பவர்களாம்.

பொழிப்புரை.— முற்குறிக் கப்பட்ட நான்கும் அந்தக்கரண
மென்று கூறப்படும் (அதனில் பிரதிபிம்பித்தவர்கள்) சீவத்து வத்
தைப்பெறுவோர்கள். அவர்களே கருமபலத்தைப் புசிப்பவர்கள்.

நுட்பம்.— இங்கு பிரதிபிம்பித்தவர்கள் என்றதனால் எங்ங
னம் பிரதிபிம்பத்திற்கு ஏதுவான நீர்முதலிய பொருள்கள் நீங்கி
னால் பிரதிபிம்பம் துலேகின்றதோ அங்ஙனமே சீவத்து வத்திற்கு

ஏதுவான பாசம் நீங்கினால் சீவத்துவம் துலேகின்றது என்பதை யித னுலறிக.

ஸ்லோகம்.

ததெதாவெஷயிகுந்தெஷாஃ ஸுவஃவாஹுஃவெஷெவவா |

தவனவஹுஃஜெதெஹாமா யதநெவ்ஜிநுஸுரீரகெ || (௩௨)

ததேதாவெஷயிகம்தேஷாம் ஸீகம்வாதுஃகமேவவா
தஏவபுஞ்ஜதேபோகா யதநேஸ்மின்சரீரகே.

வியாக்யானம்—ததஃ - ஆதலால், தஏவ - அவர்களே, தே
ஷாம் - அவர்களது, வைஷயிகம் - விஷயஸம்பந்தமான, ஸுகம் வா-
ஸுகத்தையாவது, துக்கம் ஏவவா - துக்கத்தையாவது, போகாயத
நே - புசிப்பதற்கிடமாகிய, அஸ்மிந் சரீரகெ - இச்சரீரத்தின்கண்,
புஞ்ஜதே - புசிக்கின்றார்கள்.

போழிப்புரை—ஆதலால் அவர்களே அவர்களது விஷயஸம்பந்த
மான சுகத்தையும் அல்லது துக்கத்தையும் புசிக்கவிடமான இச்
சரீரத்தின்கண் ணனுபவிக்கின்றார்கள்.

ஸ்லோகம்.

ஸூவராஹுஃமஹேவதி திவியஃவஹுஃவெத |

ஸூவராஸுதபுக்ஷாஸுஃஸுக்ஷாமாஸுதாஹு || (௩௩)

ஸ்தாவரம்ஜங்கமம்சேதி த்விவிதம்வபுருச்யதே

ஸ்தாவராஸ்தத்ரவ்ருக்ஷாஸ்யு ஸ்ஸுக்ஷ்மாகுல்மலதாதயஃ

வியாக்யானம் —வபுஃ - சரீரம், ஸ்தாவரம் - ஸ்தாவரம், ஜங்க
மஞ்ச - ஜங்கமும், இதி - என்று, த்விவிதம் - இருவிதமாய், உச்ய
தே - கூறப்படுவதாய், தத்ர - ஆண்டு, ஸ்தாவராஃ - ஸ்தாவரங்கள்,
வ்ருக்ஷாஃ - விருக்ஷங்கள், ஸுக்ஷ்மாஃ - சூக்குமங்களான, குல்மலதா
தயஃ - செடி கொடி முதலியவைகளே, ஸ்யுஃ - ஆவன.

போழிப்புரை—சரீரமானது தாவரம் ஜங்கமம் என்றிருவகை
யாம் ஆண்டுத்தாவரங்கள் விருக்ஷங்கள் சூக்குமங்களான செடி கொடி
முதலியன.

ஸ்லோகம்.

சுணஜாஸெஷஜாஸுது ஐஹஜாஹதிஜம்மஜாஃ |

பொநிஜெநுபுஷஜுஃதஸரீரகூயபெஹிநம் || (௩௪)

ஸூரணுஜெநுநுஸாயந்தி யயாகஜெயயாஸுதம் |

ஸுபுஹுஜுஃபுஹுஹெதி ஜீவவனவாலிஜெநுதெ || (௩௫)

அண்டஜாஸ்வேதஜாஸ்தத்வ த்கர்பஜாஇதிஜங்கமாஃ

யோநிமந்யேப்ரபத்யந்தே சரீரத்வாயதேஹிநம்

ஸ்தாணுமந்யேதுஸம்யந்தி யதாகர்மயதாச்ருதம்

ஸுக்யஹம்துஃக்யஹஞ்சேதி ஜீவஏவாபிமந்யதே.

வியாக்பானம்— ஜங்கமாஃ - ஜங்கமங்கள், அண்டஜாஃ - முட்டையிலிருந்துந்தோன்றுவதான பக்ஷி பாம்புமுதலியன, ஸ்வேதஜாஃ - வியர்வையிலிருந்துண்டாவன, தத்வத் - அங்ஙனமே, கர்ப்பஜாஃ - கருப்பையினின்றனுண்டாவன, இதி - என (வழங்கப்படும்) அந்யேதேஹிநம் - இதர தேகிகள் (தேவர்கள்), சரீரத்வாய - சரீரத்துவத்தின் பொருட்டு, யோநிம் - கர்ப்பகோசத்தை, ப்ரபத்யந்தே - அடைகின்றார்கள்.

அந்யே - இதரர்கள் (நரகிகள்), யதாகர்மம், யதாச்ருதம் - கர்மத்திற்கும் மறைக்குமிணங்க, ஸ்தாணும் - ஸ்தாவரசரீரத்தை, அது ஸம்யந்தி - அடைகின்றனர், அஹம், ஸுகி, - யான் சுகி, அஹம், துக்கி, ச, - யான் துக்கியென்று, ஜீவஏவ - சீவனே, அபிமந்யதே - அபிமானிக்கின்றான்.

பொழிப்புரை—ஜங்கமங்கள், அண்டஜங்கள் ஸ்வேதஜங்கள் கருப்பஜங்கள் என வழங்கப்படும் (தேவர்) இதர தேஹிகள் சரீரத்தைப் பெறுவதற்கெனக் கருப்பையை யடைகின்றனர் மற்றவர்கள் (அதாவது நரகிலிருந்து வருவோர்) கருமங்களுக்கும் சாத்திரங்களுக்கு மிணங்க (ஸ்தாவரம்) புல்பூண்டு செடி கொடி மரங்களாய் இருக்குந் தன்மையை யடைகின்றனர். யான் சுகி யான் துக்கியென்று சீவனே யபிமானிக்கின்றவன்.

ஸ்லோகம்.

நிவெபுபொவிவரஹொஜ்ஜா திவெபா ஹிதஸ்ஸஹோயயா |

நிர்லேபோபிபரம்ஜ்யோதி ர்மோஹிதச்சம்புமாயயா

வியாக்கியானம்—நிர்லேபஃ - நிர்லேபனும், பரம்ஜ்யோதிஃ அபி - பரஞ்சோதியாவோனுமாயினும், சம்புமாயயா - சம்புமாயையால், மோஹிதஃ - மயங்குவோனாகின்றான்.

நுட்பம்—முந்திய ஸ்லோகத்தில் சீவனே சுகியென்றும் துக்கியென்றும் அபிமானிக்கின்றான் என்று கூறப்பட்டது, பிறகு மாயை துலைந்தால் எவன் பரஞ்சோதியும் சுகதுக்க மற்றவனுமாகின்றானோ அவனே சுகிதுக்கியென்ற வனுபவத்தையுடையோன் என்பது எங்ஙனமொவ்வுமெனின் அதற்கேதுவை ஆன்மாவின் கன்மத்திற்குத் தக்கபடி சம்புவாற் காரியப்படுத்துகிற மாயையால் மோகத்தைப் பெற்று என்று கூறினார்.

ஸ்லோகம்.

காஹொக்ரோதஸ்ததாலோபோ மதோமாத்ஸர்யமேவச || (௩௬)

ரொஹஸ்தேத்யுரிஷ்டமபி ஹொகாரமதவிஷஃ |

காமஃக்ரோதஸ்ததாலோபோ மதோமாத்ஸர்யமேவச
மோஹச்சேத்யரிஷ்ட்வர்க மஹங்காரகதம்விதுஃ

வியாக்யானம்—காமஃ - காமம், க்ரோதஃ - க்ரோதம், ததாலோபஃ - அந்நனமே லோபமும், மதஃ - மதமும், மாத்ஸர்யஃ ஏவச - மாச்சரியமும், மோஹஃச - மோஹமும், இதி அரிஷ்ட்வர்க்கம் - ஆகிய இவ்வறுவகைச்சத்துருக்களும், அகங்காரகதம் - அகங்காரத்தினிலடங்கியது என்று, விதுஃ - அறிகின்றார்கள்.

பொழிப்புரை—காமம் குரோதம் லோபம் மதம் மாச்சரியம் மோஹம் எனுமிவ்வாறு பகைகளும் ஆங்காரத்தினிலடங்கு மெனப்படும்.

ஸ்லோகம்.

ஸவனவஸ்யுதேஜீவஸ்த ஜாதுஷஸ்யபொஃ || (௩௭)

ஸஹஸ்தேதஜஹாவாஹ ஜீவஸ்ஸஹா தாஹதஃ |

ஸவனவஸ்யுதேஜீவஸ்த ஜாதுஷஸ்யபொஃ || (௩௮)

ஸௌவபத்யதேஜீவ ஸ்வப்நஜாக்ரதவஸ்தயோஃ.

ஸுஷுப்தௌததபாவாச்ச ஜீவச்சங்கரதாங்கதஃ

ஸௌவமாயயாஸ்ப்ருஷ்டஃ காரணம்சுகதுக்கயோஃ

வியாக்யானம் — ஸஃ - ஜீவஃ, ஏவ - அச்சீவனே, ஸ்வப்நஜாக்ரதவஸ்தயோஃ - சொப்பனம் சாக்கிரமில்விரு அவத்தைகளிலும், பத்யதே - கட்டுப்படுகிறான், ஜீவஃ- சீவன், ஸுஷுப்தௌ - சுஷுப்தியில், ததபாவாச்ச - அஃதிராததால், சங்கரதாம் - சுகத்தையனுபவிக்குந்தன்மையை, கதஃ - அடைந்தவனாகின்றான், ஸௌவ - அவனே, மாயயா - மாயையால், ஸ்ப்ருஷ்டஃ - சம்பந்திக்கப் பெற்றவனாய்க்கொண்டு, ஸுகதுக்கயோஃ - சுகதுக்கங்களுக்கு, காரணம் - ஏதுவாகின்றான்.

பொழிப்புரை — அச்சீவனே ஜாக்கிரம் ஸ்வப்நம் என்ற வவஸ்தைகளில் கிடந்துழலுகின்றான். சுழுப்தியில் அந்தக்கரணம் ஒடுங்கியிருக்கின்றமையால் சீவன் சிவனாகின்றான் அதாவது சுகமடைகின்றான். பின்னரும் அவனே மாயாகருமத்தால் சுகதுக்கம்பெற்று அல்லல்படுகின்றான்.

நுட்பம் — இங்கு மூலத்தில், சுஷுப்திகாலத்தினில் சங்கரத்துவத்தையடைகின்றான் என்று கூறியுளதாயினும் சங்கரத்துவம் என்றதற்குச் சுகத்தையனுபவிக்குந்தன்மையென்றே பொருள் கொள்ளவேண்டியதே யுசிதம். என்னை? தத்துவ காரியங்கள் பெரும்பாலும் மில்லையாகலின் என்க.

கைவல்லியோபநிடதம்.

பிரமாணம்—ஸுஷுப்திகாலையஸுகையேவீநே தரோஹிஹி

தஸுபராவரெதி ||

ஸுஷுப்திகாலேசகலேவிலீநே தமோபிபூதஸ்ஸுகருபமேதி.

சுஷுப்திகாலத்தினில் எல்லாமொடுங்கவே தமசிநூல் ஆக்ரமிக் கப்பட்டுச் சுகருபனாகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

ஸுசூளரஜதவக்ஸுஃ ராயபாஜஸ்யுதேரீவ |

ததெதாவீவகஜோநநநகொபுத்ராஜ் ஐஃவஹாக் ||

ஸுக் தெளரஜதவத்விச்வம் மாயயாத்ருச்யதேசிவே
ததேதாவிவேகஜ்ஞாநேந நகோப்யத்ராஸ்திதுக்கபாக்.

✓ வியாக்யானம்—ஸுக் தெள-இப்பியில், ரஜதவத்-வெள்ளிபோல
விச்வம் - எல்லாம், சிவே - சிவனிடம், மாயயாத்ருச்யதே - மாயை
யால்காணப்படுகிறது, ததஃ - ஆதலால், விவேகஜ்ஞாநேந - விசாரித்
தவறிவால், அத்ர - இங்கு, கஃஅபி - ஒருவனும், துக்கபாக் - துக்
கத்தைப்பெறுவோனாக, நாஸ்தி - இல்லை.

பொழிப்புரை — இப்பியில் வெள்ளிபோல எல்லாப் பிரபஞ்ச
மும் சிவனிடம் மாயையால் காணப்படுகின்றது. ஆதலால் ஈண்டு
விசாரித்தறியுங்கால், துக்கமடைவோனெவனுமில்லை.

நுட்பம்—இப்பியில் வெள்ளிபோலென்றதனால், இப்பியை யறி
யாதகாலத்து வெள்ளி தோன்றுவதும் இப்பி தோன்றியகாலத்து
வெள்ளி தோன்றாததும் எங்ஙனமோ அதுபோல, சிவஞான மிராத்
காலத்து உலகுதோன்றும், சிவஞானகாலத்தில் உலகு தோன்றாது
என்பதறிக. சிவனிடம் என்றதனால் சிவனே ஸர்வாதாரன் என்பதும்
மாயையால் என்றதனால், மாயையே யுலகாய்ப் பரிணமிக்கின்ற
தென்பதுமறிக.

ததேதாவிரஜிஷ்வாக் கிஷ்யாஹிதவ்யஸை |
இராமர்வினா-ஃநஸவ-ஃரிஷ்வாக் யாஜ்ஞெக்யபரிதஃ|| (சுய)

ததேதாவிரமதுக்காத்வம் கிம்முதாபரிதப்யஸே

முநேஸர்வமிதம்ஸத்யம் யந்மதக்ரேத்வயேரிதம்.

வியாக்யானம்—ததஃ - ஆதலால், த்வம் - நீ, துக்காத் - துக்
கத்தினின்றும், விரம - ஒழிவடைவாயாக. கிம் - ஏன், முதா - வியர்த்
தமாக, பரிதப்யஸே - பரிதவிக்கிறனை, இராமன் கூறியதாவது,
முநே - ஓ முனிவரே, மதக்ரே - எனக்கெதிரில், த்வயா-உங்களால்,
யத் - யாதொன்று, ஈரிதம் - கூறப்பட்டதோ, இதம் ஸர்வம்-இதெல்
லாம், ஸத்யம் - உண்மை.

பொழிப்புரை—ஆதலால் நீ துக்கத்தினின்று ஒழிவடைவாயாக
என்வியர்த்தமாய்த் தவிக்கின்றனை. இராமன் ஓ முனிவரே என்னிடம்
தங்களால் கூறப்பட்டதெல்லாம் உண்மையே.

ஸ்லோகம்.

தயாவிநஜஹாதெத தூரஸ்யாஜிஷுணம் |

சித்குயபாஜியாஜிஷுணம் நஷாவிஜிவிஜி || (சுக)

ததாபிநஜஹாத்யேத த்ப்ராரப்தாத்ருஷ்டமூல்பணம்
மத்தம்குர்யாத்யதாமத்யம் நஷ்டாவித்யமபித்விஜம்.

வியாக்யானம்—ததா அபி - அங்ஙனமாயினும், ஏதத்- இத்துக்க
மானது, நஜஹாதி - விடவில்லை, உல்பணம் - கடுமையான, ப்ராரப்
தாத்ருஷ்டம் - பிராரப்தகருமமானது, யதா - எங்ஙனம், மத்யம் - மத்
யமானது, நஷ்டாவித்யம் - அவித்தை துலையப்பெற்றவனாகிய, த்வி
ஜம்அபி - அந்தணனையும், மத்தம்குர்யாத் - மதிக்கச்செய்கின்றதோ.
(அவ்வாறு என்றறிக.)

பொழிப்புரை—அங்ஙனமாயினும் இந்தத் துக்கமானது விட
வில்லை. கடுமையான ப்ராரப்தகருமமானது அஞ்ஞானம்நீங்கிய வந்த
ணனையும் எவ்வாறு கள்ளானது மதிக்கச்செய்யுமோ அவ்வாறென்க.

நுட்பம்—இங்குப் பிராரப்தமானது என்றதனால் - அனுபவிக்கத்
தொடங்கியவினை, யதாவது ஸஞ்சிதம், ப்ராரப்தம், ஆகாமியம் என்
பதான மூவ்வகைக்கருமத்தினுள் ஏற்கனவே சம்பாதித்துப் பரிபாக
மில்லாமல் அப்பரிபாகத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு அந்தக்கர
ணத்தில் பொருந்தி வாஸநாமயமாய் நிற்கும் கருமமே சஞ்சிதமாம்
இச்சஞ்சிதகருமங்களுள் பரிபாகப்பட்டு அனுபவிக்க எழுந்த கரு
மமே பிராரப்தம். அனுபவிக்கவந்த இச்சென்மத்தில் இனிச் செய்
யுங்கருமமே ஆகாமியமாம். இதனுள் பிராரப்தத்தைத்தடுக்க மா
ளாது. அது ஞானத்தினுற்றலையாது. இதற்குதாரணம் ஞானி
யாயினும் கட்டுடித்தால் அவனுக்கு எங்ஙனம் மதத்தை யுண்டாக்
குமோ அங்ஙனமே பிராரப்தமும் வருத்துபாதாம் ஞானத்தினுற்
றலையாதென்றறிக. இதையேபின் னிருபிக்கின்றனர்.

ஸ்லோகம்.

ததூதூரஸ்யஹாமாவி நஜஹாதிவிவெகிநம் |

தத்கிஷஹுநாதெத நூரஸ்யஸிவஸ்யதம் || (சுஉ)

தத்வத்ப்ராரப்தபோகோபி நஜஹாதிவிவேகிநம்
தத்கிம்பஹுநோக்தேந ப்ராரப்தம்ஸசிவஸ்ம்ருதம்.

வியாக்யானம்—தத்வத் - அதுபோல, ப்ராரப்தபோகம் - பிராப்தகருமமானது, விவேகிநம் அபி - விவேகியைக்கூட, நஜஹாதி - விட்டுவிடாது, ததம் - ஆதலின், பஹுநோக்தேந - மிக்கக்கூறுவதால், கிம் - யாதுளது, ப்ராரப்தம் - பிராரப்தமானது, ஸம்ஸரிவம் அச்சிவனென்றே, ஸ்மிருதம் - தீர்மானிக்கப்பட்டது.

பொழிப்புரை—அதுபோல ப்ராரப்தகருமமானது விவேகியைக்கூடவிடாது. ஆதலின் மிக்கக்கூறுவதால் யாதுபயன் பிராரப்தமானது சிவன் என்று எண்ணப்பட்டது. இங்குச் சிவன் என்கூறியது ஒளபசாரிகவபேதம் என்பதறிக. சிவபெருமானைத்தடுப்பது எவராலும் மாளாததுபோல பிராரப்தத்தையும் தடுக்கமாளாது ஆதலால் அங்ஙனம் கூறப்பட்டது. சிவபெருமான் என்ற சொல்லுக்கு முற்கூறிய ஒப்புமை ஸம்பந்தத்தால் கௌணவிருத்தியிலக்கணையால் வலியுடையது என்று ஆகுபெயர்கொள்க.

ஸ்லோகம்.

வாயுதேஜாஹிவாராது ஹைகாரொவிதாஜ்யஸம் |

சுத்யந்தபீடிதோஜீவ ஸ்தூலதேகம்விமுஞ்சதி || (௪௩)

பாததேமாம்திவாராத்ர மகங்காரோபிதாத்ருசம்

அத்யந்தபீடிதோஜீவ ஸ்தூலதேகம்விமுஞ்சதி.

வியாக்யானம்—தாத்ருசம் - அங்ஙனமான, அஹங்காரோபி - அஹங்காரமும், மாம் - என்னை, திவாராத்ரம் - இரவும் பகலும், பாததே - தொந்தரவுசெய்கின்றது, அத்யந்தபீடிதம் - மிக்கத்தொந்தரவுபெறுவானாகில், ஜீவம்-சீவன், ஸ்தூலதேகம் - தூலதேகத்தினை, விமுஞ்சதி - விடுகின்றான்.

பொழிப்புரை—அங்ஙனமான அஹங்காரமும் என்னை இரவும் பகலும் தொந்தரவு செய்கின்றது, மிக்கத்தொந்தரவடைவானாகில் சீவன் தூலதேகத்தை விடுகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

தஸாஜீவாஹ்யெபேஹ்யம் உபாயங்கிரயதாங்க்யா |
தஸ்மாஜீவாப்தயேமஹ்யம் உபாயங்கிரயதாம்த்வயா

வியாக்யானம்—தஸ்மாத் - ஆதலால், ஜீவாப்தயே - ஜீவிப்பதன்நிமித்தம், மஹ்யம் - எனக்கு, உபாயம் - உபாயமானது, த்வயா - உங்களால், கிரியதாம் - கற்பிக்கத்தக்கது.

பொழிப்புரை —ஆகையால் (நான்) ஜீவிப்பதின் பொருட்டு எனக்கொரு உபாயமானது உம்மால் சொல்லத்தக்கது.

இரண்டாவதத்தியாய முற்றிற்று.

முன்னு வ தத்தியாயம்.

அகஸ்தியர்விடை.

நமுஹாதிவஹ்வயுஃ காமக்ரோதாபாஹ்வீஹிதம் |
ஹிதம் நரொஹததஸ்ய ஸுஹிதம் ஸுஹிதம் ||
நக்ருஹ்ணாதிவசம்பத்யம் காமக்ரோதாதிபீடிதம்
ஹிதம் நரோசதேதஸ்ய முமுர்ஷோரிவபேஷஜம்.

வியாக்யானம் — காமக்ரோதாதிபீடிதம் - காமக்குரோதாதிகளால் பீடிக்கப்பட்டவன், பத்யம்வசம் - இதமானசொல்லை, நக்ருஹ்ணாதி - கேட்கின்றதில்லை, தஸ்ய - அவனுக்கு, முமுர்ஷோஃ - உயிர் துறப்போருக்கு, பேஷஜம்இவ - மருந்துபோல, ஹிதம் - இதமானது, நரோசதே - ருசிப்பதில்லை.

பொழிப்புரை — காமக்குரோதம் முதலியவைகளால் பீடையடைந்தவன் இதமான சொல்லைக் கேட்கிறதில்லை. ஆயுள் முடிந்தவனுக்கு ஒளஷதம் யுக்தமாய்த்தோன்றாததுபோல் அவனுக்கும் இதம் ருசிக்காது.

நுட்பம்—சென்ற அத்தியாயத்தி னிறுதியில், துக்கமடையாமலிருப்பதற்கு யாதாவது கூறவேண்டுமென்ற இராமரது வசனத்திற்கு இச்சுலோகத்தினால் பதிலுரைக்கின்றார். ஓ ராம! நீ துக்கமடையாதிருக்க வேண்டுமாயின் துக்க ஏதுக்களான காமக்குரோதாதிகளாய் அறுபகையும் துலைக்கவேண்டுமாதலால் அங்ஙனம் துலைப்பதற்குரிய தத்துவத்தை யுபதேசித்தேன், அது உனக்கு சிதமாய்ப்புலப்படவில்லை யென்பதைப்பொதுவாய்க்கூறி அதற்கு ஓர் உதாரணமும் இச்சுலோகத்திலேயே கூறப்பட்டது.

ஸ்லோகம்.

ஸுபாஸுஹிதம் ஸுபாஸுஹிதம் ஸுபாஸுஹிதம் |
ஸுபாஸுஹிதம் ஸுபாஸுஹிதம் ஸுபாஸுஹிதம் ||

(2)

மத்யேசமுதரம்யாநீதா லீதாதைத்யேநமாயிநா
ஆயாஸ்யதிரசர்ரேஷ்ட ஸாகதம்தவஸந்நிதிம்.

வியாக்யானம்—நரசர்ரேஷ்ட - ஓ நரசர்ரேஷ்டனே, மாயிநா -
மாயாவியான, தைத்யேந - அரக்கனா, மத்யேஸமுதரம் - சமுத்திர
நடுவில், யாஹீதா - யாதொரு லீதையானவள், நீதா - கொண்டு
போகப்பட்டாளோ, ஸா - அச்சீதை, தவ, ஸந்நிதிம், - உன்னருகில்,
கதம் - எப்படி, ஆயாஸ்யதி - வருவாள்.

பொழிப்புரை—ஓ நரசர்ரேஷ்டனே மாயாவியான அரக்கனால்
சமுத்திரநடுவில் எந்தச்சீதை கொண்டு போகப்பட்டனளோ அச்
சீதை உன் சந்நிதிக்கெவ்விதம்வருவாள்.

நுட்பம்.—சீதை இராமனால் கிரகிக்கப்படுவளென்பது அகஸ்
தியரறிந்தும் இராவணனுடைய பராக்கிரமத்தைக் குறிப்பா லுணர்த்
துகின்றார்.

ஸ்லோகம்.

ஹய்யொதெஹதாஸுவயாஜாஸிபிகுடயயவஹ |

கிம்வாஜிரயாஸிணொயஸ்யஸந்திஸுராமநாஃ || (௩)

பத்யந்தேதேவதாஸ்ஸர்வா த்வாரிமார்க்கடயூதவத்

கிஞ்சசாமரதாரிணயோயஸ்யசந்திசுராமநாஃ

வியாக்யானம் — யஸ்ய - எவனது, த்வாரி - வாசற்படியில்,
ஸர்வாஃ, தேவதாஃ - எல்லாத் தேவர்களும், மற்கடயூதவத் - குரங்குக்
கூட்டம்போல, பத்தியந்தே, கட்டப்படுகின்றார்களோ, கிஞ்ச - மே
லும், யஸ்ய - எவனுக்கு, ஸுராமநாஃ - தேவஸ்திரீகள், சாமரக்ரா
ஹிண்யஃ - சாமரம்பிடித்தவர்களாய், ஸந்தி - இருக்கின்றனரோ.

பொழிப்புரை—எந்த ராவணனது வாசலில் எல்லா தேவர்க
ளும் குரங்குக்கூட்டம்போல கட்டுப்பட்டுநிற்கின்றார்களோ அன்றி
யும் எந்த அரக்கனுக்குத் தேவமங்கையர்களெல்லோரும் சாமரம்
வீசுகின்றனரோ.

முந்திய சுலோகத்தில், சீதை எப்படி உன்னிடம் வரக்கூடும்,
என்று கூறினார், அங்ஙனம் அவள் வரமாளாது என்பதற்கு
ஏதுக்களை இச்சுலோகம்தொடங்கி நான்கு சுலோகங்களால் கூறுகி
ன்றார். அவ்வேதுக்களோவெனின், மிக்க பாரக்கிரமமுள்ள அவ்

வரக்கனல் கொண்டுபோகப்பட்ட சீதையைக்கொண்டு வரவேண்டுமானால் அவ்வரக்களை வென்றால் தான் முடியும் அவனையோவெல்லமானாது என்று கூறத்தொடங்கினார்.

ஸ்லோகம்.

ஹஜ்ஜத்ரீயொகீவிஷாம் யஸ்யஹ்வரதர்ப்பிதம் |

நிஷ்டக்ஸ்யஜயம் சுப்தவஹவிஷ்யதி || (ச)

புங்க்தேதத்ரிலோகீமகிலாம் யஸ்யஹ்வரதர்ப்பிதம்
நிஷ்கண்டகம்தஸ்யஜயம் கதம்தவபவிஷ்யதி.

வியாக்யானம் — யம் - எவன், ஹ்வரதர்ப்பிதம் - சிவபெருமானது வரங்களால் கர்வமடைந்தவனுய்க்கொண்டு, த்ரிலோகீம் அகிலாம் - முவ்வுலகளைத்தையும், நிஷ்கண்டகம் - தடையற்று, புங்க்தே - புசிக்கின்றனோ, தஸ்ய - அவனுடைய, ஜயம் - ஜயமானது, தவ - உனக்கு, கதம் - எங்ஙனம், பவிஷ்யதி - ஏற்படும்.

பொழிப்புரை—எவன் சிவபெருமானது வரத்தினால் கர்வமடைந்தவனுய் முவ்வுலகளைத்தும் இடையூறற்றுப் புசிக்கின்றனோ அவனை நீ எவ்விதம் செயிக்கக்கூடும்.

ஸ்லோகம்.

ஹஜ்ஜத்ரீயொகீவிஷாம் யஸ்யஹ்வரதர்ப்பிதம் |

நிஷ்டக்ஸ்யஜயம் சுப்தவஹவிஷ்யதி || (ரு)

இந்திரஜிந்நாமபுத்ரோய ஸ்தஸ்யாஸ்தீசவரோத்ததம்

தஸ்யாக்ரேஸங்கரேதேவாம் பஹுவாரம்பலாயிதாம்

வியாக்யானம்— யம் - எவன், ஈசவரோத்ததம் - ஈஸ்வரன்கொடுத்தவரங்களால் மதங்கொண்டவனும், இந்திரஜித் - இந்திரஜித், நாம - என்று பிரசித்திபெற்றவனுமாய் உளனோ அவன், தஸ்ய - அந்த ராவணனுக்கு புத்ரன், தஸ்ய - அவ்விந்திரஜித்தின், அக்ரே - முன், ஸங்கரே - உயுத்தத்தில், தேவாம் - தேவர்கள், பஹுவாரம் - அநேக முறை, பலாயிதாம் - பயந்து ஓடினவர்கள்.

பொழிப்புரை — எவன் சிவபெருமானது வரங்களால் மதித்தவனுமாய் இந்திரசித்தென்று பிரசித்தி பெற்றவனுமாயிருக்கின்

றானே. அவன் ராவணனுக்குப் புதல்வன். அவனெதிரில் உயுத்தத் தில் நிற்கமாளாது தேவர்களும் பன்முறை பயந்தோடினார்கள்.

ஸ்லோகம்.

கூலகண-பாஹ்யொஹ்ராதா யஸ்யா ஹிஸ-ரஸ-உதநம் |
சுந்யாஹிவ்யாஸஸ்யாபுதூ விராஜீவீஹிஷணம் || (கூ)

கும்பகர்ணஹ்வயோப்ராதா யஸ்யாஸ்திஸ-ரஸ-உதநம்
அந்யோதிவ்யாஸ்தரஸம்யுக்தம் சிரஞ்சீவீவிபீஷணம்.

வியாக்யானம்—ஸ-ரஸ-உதநம் - தேவருக்கந்தகனான, கும்பகர் ணஹ்வயம் - கும்பகருணனென்பவன், யஸ்ய - எனனுக்கு, ப்ராதா - சகோதரானே எனனுக்கு, அந்யம்-மற்றொரு சகோதரன், திவ்யாஸ்திர ஸம்யுக்தம் - திவ்வியாஸ்திரங்களையுடையோனும், சிரஞ்சீவி - வெ குகாலம் சீவித்திருப்பவனுமாகிய, விபீஷணம் - விபீஷணனென்ப வனே.

பொழிப்புரை—தேவருக்கந்தகனாய்க் கும்பகர்ணனென்று பெய ருள்ளவன் எனனுக்குச் சகோதரனே, எனனுக்கு மற்றொரு சகோ தரன் திவ்வியாஸ்திரங்களையுடையோனும் வெகுகாலம் சீவிப்போ னுமான விபீஷண னென்பவனே.

ஸ்லோகம்.

ஐ-ம-ப்யஸ்யாஹிமுகாவ்யம் ஐ-ஜ-ப்யம்ஹிவஜாநவெவம் |
உத-ர-ம-வ்யாயஸ்ய வத-தெகொடிஸாவ்யா || (எ)

துர்கம்யஸ்யாஸ்திலங்காக்யம் துர்ஜயம்தேவதானவைம்
சதுரங்கம்பலம்யஸ்ய வர்த்ததேகோடிஸங்க்யயா.

வியாக்யானம் — யஸ்ய - எனனுக்கு, துர்க்கம் - எவராலும் போகமாளாததான, லங்காகாக்யம்-இலங்கையென்ற நகரம், அஸ்தி- உளதோ, யஸ்ய - எனனுக்கு, தேவதானவைம் - தேவாசுரர்களால் துர்ஜயம் - ஜயிக்கமாளாததான, சதுரங்கம்பலம்-நால்வகைச்சேனையும், கோடிஸங்க்யயா - கோடிக்கணக்காய், வர்த்ததே - இருக் கின்றதோ.

பொழிப்புரை—எவனுக்கு எவராலும் போகக்கூடாததான லங்கையென்ற நகரம் உளதோ, எவனுக்குத் தேவாசுரர்களால் செயிக்கக்கூடாததும் கோடிக்கணக்காயுமுள்ள நால்வகைச் சைன்னியம் உளதோ.

ஸ்லோகம்.

வனசுகிநாகுபாஜையி ஸகயொரவம்நந்தி |
சுகாங்குதகரொயதும் வாயுஹுஞ் சிஸம்பயா ||
தயாகுங்காஜொஹந ஜயந்தஸ்யாவிவாம்சலி |

ஏகாகிநாத்வயாஜேயி ஸகதம்ரகுநந்தந
ஆகாங்குதேகரேதார்த்தும் பாலச்சந்த்ரமஸம்யதா
ததாத்வம்காமமோஹேந ஜயம்தஸ்யாபிவாம்சலி

வியாக்யானம் — ரகுநந்தன - ஓ ரகுவம்சத்திலுண்டான ராமனே, ஸி - அவ்விராவணன், ஏகாகிநா - ஒருவனான, த்வயா-உன்னால், கதம் - எப்படி, ஜேயி - செயிக்கப்படுவான், பாலி - குழந்தை, யதா-எப்படி, சந்த்ரமஸம்-சந்திரனை, கரேதார்த்தும்-கையில்வைத்துக்கொள்ள, ஆகாங்குதே - விரும்புகின்றதோ, ததா - அதுபோல, த்வம்-நீ, காமமோஹேந - காமமயக்கத்தால், தஸ்ய - அவனது, ஜயம்-ஜெயத்தை, அபிவாஞ்சலி - விரும்புகின்றாய்.

பொழிப்புரை—ஓ ரகுநந்தன அவ்விராவணன் ஒருவனாகிய உன்னால் எப்படி செயிக்கப்படுவான், குழந்தை சந்திரனைப் பிடித்துக் கையில் வைத்துக்கொள்ள எவ்விதம் விரும்புகின்றதோ அவ்விதமே நீ காமமயக்கத்தால் அவ்விராவணனை செயிக்கவிரும்புகின்றாய்.

இராமர்வினா.

க்ஷத்ரியோஹம்நிஸ்ரஜ ஹாயுரொக்ஷஸாஹுதா (அ)
யஜிதம்நநிஹந்யாஸ ஜீவநெநெஹிகிம்மயம் |
க்ஷத்ரியோஹம்முரிச்ரேஷ்ட பார்யாமேரக்ஷக்ஷஸாஹ்ருதா
யதிதம்நநிஹந்மயாச ஜீவநேமேஸ்திகிம்பலம்.

வியாக்யானம் — முரிச்ரேஷ்ட - ஓ முனிவர்கோனே, அஹம் - நான், க்ஷத்திரியி-க்ஷத்திரியன், மேபார்யா-எனது மனைவி ரக்ஷஸா -

அரக்கனால், ஹ்ருதா - அபகரிக்கப் பட்டாள், தம் - அவ்வரக்கனை, ஆச - சீக்கிரமாய், நநிஹந்மியதி - கொல்லாவிடில், மே - எனக்கு, ஜீவநே - ஜீவிப்பதில், கிம் பலம் அஸ்தி - என்ன பயனுள்ளது.

போழிப்புரை — ஓ முனிவரே, யான் கூதத்திரியன் எனது மனைவி அரக்கனால் அபகரிக்கப்பட்டனள் அவ்வரக்கனைச் சீக்கிரமாய்க் கொல்லாவிடில் சீவிப்பதில் எனக்கு யாது பயன்.

ஸ்லோகம்.

சுதஸ்தேதத்வபோதேந நமேகிஞ்சித்ப்ரயோஜநம் || (கய)

அதஸ்தேதத்வபோதேந நமேகிஞ்சித்ப்ரயோஜநம்

வியாக்யானம் — அதஃ - ஆதலால், தே - தங்களது, தத்வபோதேந - தத்துவஞான உபதேசத்தால், மே - எனக்கு, நசிஞ்சித்பிரயோஜநம் - கொஞ்சமும் பிரயோஜனமில்லை.

போழிப்புரை — ஆதலால் தங்களது தத்துவோபதேசத்தால் எனக்கு ஒரு பயனுமில்லை.

ஸ்லோகம்.

காஹேசுராயாடியஸுவெஹ் ஹுதெதெதஸுநுஜே ||

சுஹாகாரொவிநித்யம் ஜீவநஹந்தாஹ்ஜேதஃ || (கக)

காமக்ரோதாதயஸ்ஸர்வே தஹ்யதேதஸ்ததார்மம
அகங்காரோபிமேநித்யம் ஜீவநம்ஹந்துமுத்யதஃ.

வியாக்யானம் — காமக்ரோதாதயஸ்ஸர்வே - காமம் குரோதம் முதலியவைகளெல்லாம் என்னிடமுள, தைஃ - அவைகளால், மம ததஃ - எனதுதேகம், தஹ்யதே - கொளுத்தப்படுகின்றது, அஹங்காரோபி - அகங்காரமும், மே - எனது, ஜீவம் - ஜீவனை, ஹந்தும் - கொல்லுவதற்கு, நித்தியம் - எப்பொழுதும், உத்யதஃ - தயாராயிருக்கின்றது.

போழிப்புரை — காமம் குரோதம் முதலியவைகளெல்லாம் என்னிடமிருக்கின்றன. அவைகளால் எனது தேகம் கொளுத்தப்படுகின்றது. அகங்காரமும் எனது சீவனைக்கொல்லுவதற்கு எப்பொழுதும் தயாராகவேயிருக்கின்றது.

ஸ்லோகம்.

ஹுதாயாம் நிஜகாந்தாயாம் ஸதுணாவதிதஸ்யவா |
யஸ்யுதகஸுஹுதாஸ்யாதுயொகஸுபுரஸுஷாயஸி || (கஉ)
ஹருதாயாம்நிஜகாந்தாயாம் சத்ருணாவமதஸ்யவா
யஸ்யதத்வபுபுத்யாஸ்யாத்ஸ லோகேபுருஷாதமஃ.

வியாக்யானம்—நிஜகாந்தாயாம் - தனது மனைவி, ஹருதாயாம் -
அபஹ்ரிக்கப்பட்டிருக்கும்போது, சத்ருணாவமதஸ்யவா - அல்லது
சத்துருவால் அவமானம் செய்யப்பட்டவனான, யஸ்ய - எனனுக்கு,
தத்வபுபுத்யா - தத்துவஞா நேச்சையானது, ஸ்யாது - உண்டாகின்
றதோ, ஸி - அவன், லோகே - உலகத்தில், புருஷாதமஃ - புருஷருக்
குள் அதமனையாவான்.

பொழிப்புரை — தனது மனைவி அபகரிக்கப்பட்டிருக்கும் பொ
ழுது அல்லது சத்துருவா அவமானமடைந்தவனாயிருக்கும் பொழு
தாவது - எனனுக்குத்தத்துவோபதேசம்பெற அல்லது தத்துவா
ராய்ச்சிசெய்யவேண்டுமென்ற விருப்பமுண்டாகின்றதோ உலகத்தில்
அவன் புருஷருக்குள் அதமனையாவான்.

ஸ்லோகம்.

தஸ்யுதஸ்யவயொவாயாம் இவ்யிக்ஷாம்ஸுயிஷுநெ |
ஹுஹிஸிஸிநிஸாஷு-உயகஸுதாநாநெஷாஷுஸிஸிஸு ||

தஸ்மாத்தஸ்யவதோபாயம் லங்கயித்வாம்புதிம்முநே
ப்ருஹிமேமுநிசார்தூல த்வத்தோநாந்யோஸ்திமேகுருஃ.

வியாக்யானம்—முநே - ஓ முனிவரே, தஸ்மாத் - ஆதலால்,
அம்புதிம் லங்கயித்வா - கடலைத்தாண்டி, தஸ்ய வதோபாயம் - அவ
னைக்கொல்லுமுபாயத்தை, ப்ருஹி - கூறுங்கள். முநிசார்தூல -
ஓ முனிச்சரேஷ்டரே, மே - எனக்கு, த்வத்தஃ - உங்களிலும், அந்யஃ -
அந்நியரான, குருஃ - ஆசிரியர், நாஸ்தி - இல்லை.

பொழிப்புரை — ஓ முனிவரே, ஆதலால் கடலைத்தாண்டி உயுத்
தத்தில் அவனைக்கொல்லுவதில் எனக்கு உபாயத்தைக் கூறுங்கள்
முனிவருட் சிறந்தவரே தங்களைத் தவிர எனக்கு வேறு குருவில்லை.

அகஸ்தியர்விடை.

சுமஸ்யு உவாஹ—வனவஹெஹுரணயாஹி வாவ—தீவதிப்யயம் |
ஸஹெதஸஹெநாஹமவாந வான்மிதாய—ஹுஜாஸ்யுதி ||

அகஸ்த்யஉவாச—ஏவம்சேச்சரணம்யாஹி பார்வதீபதிமவ்யயம்
ஸசேத்ப்ரஸந்நோபகவான் வாஞ்சிதார்த்தம்ப்ரதாஸ்யதி.

வியாக்யானம்—ஏவம்சேத் - இங்ஙனமாயின், அவ்யயம் - அவ்யயரான, பார்வதீபதம் - சிவபெருமானே, சரணம்யாஹி - சரணமடைவாயாக, ஸ் பகவாது - அப்பகவான், ப்ரஸந்நஃ சேத் - பிரஸந்நராயின், வாஞ்சிதார்த்தம் - விரும்பியபொருளை, ப்ரதாஸ்யதி - கொடுப்பார்.

பொழிப்புரை—இங்ஙனமாயின் அவ்வியயரான பரசிவத்தைச் சரணமடைவாயாக. அந்த பகவான் பிரஸந்நரானால் விரும்பிய பொருளைக் கொடுப்பார்.

ஸ்லோகம்.

ஹெஹெஹெபஸ்யுக்ரஹெஹெ ஹ—ஸிணாஸு ஹ்ணாவிவா |
ஸஹெதவ்யுஃக்யம்வாஹு ஸங்கராநு—ஹ்விநா || (கரு)

தேவைரஜேயச்சக்ராத்யைர்ஹரிநாப்ருஹ்மணாபிவா
ஸதேவத்யஃகதம்வாஸ்து சங்கராநுக்ரஹம்விநா.

வியாக்யானம் — சக்ராத்யைஃ - இந்திராதிகளான, தேவைஃ - தேவர்களாலும், ப்ரும்மண - பிரும்மனாலும், ஹரிநாபிவா - விஷ்ணுவாலும், அஜேயஃ - ஜெயிக்க மாளாதவனான, ஸ் - அவ்விராவணன், சங்கராநுக்கிரஹம்விநா - சிவபெருமானது திருவருளின்றி, கதம்-எங்ஙனம், தே வத்யஃஅஸ்து - உன்னால் கொல்லப்படுவோனாவான்.

பொழிப்புரை—இந்திராதிகளான தேவர்களாலும் பிர்ம்மனாலும் விஷ்ணுவினாலும் செயிக்கக்கூடாதவனான அவ்விராவணன் சங்கரனது அருளின்றி எங்ஙனம் உன்னால் கொல்லப்படுவோன் ஆவான்.

ஸ்லோகம்.

சுதஸூரங்கீக்ஷயிஷ்யாஸி விரஜாமஜோஹிதம் |

தெநராமெடுணைதடுகூ ஹிகூதெஜோபொஹவ || (௧௬)

அதஸ்த்வாம்தீக்ஷயிஷ்யாமி விரஜாகமமாச்சரிதம்

தேநமார்க்கேணமர்த்யத்வம் ஹித்வாதேஜோமயோபவ.

வியாக்யானம்—அதம் - ஆகையால், விரஜாகமம் ஆச்சரிதம் - விரசாகமத்தைபாச்ரயித்தவனாய், த்வாம்தீக்ஷயிஷ்யாமி - உனக்குத்தீக்ஷசெய்துவைக்கின்றேன், தேந மார்க்கேண - அவ்வழியால், மர்த்தியத்துவம் - மனிதத்தன்மையை, ஹித்வா - விடுத்து, தேஜோமயம் - தேஜோமயனாக, பவ - ஆய்விடு.

பொழிப்புரை—அவ்விறைவனது அருள்வேண்டிமாதலால் விரசாக்கிரமத்தைக்கொண்டு உனக்குத் தீக்ஷசெய்து வைக்கின்றேன் அம்முறையால் மனிதத்தன்மையவிட்டு திவ்வியதேகமுடையோனாவாய். ✓

ஸ்லோகம்.

நுட்பம்—சிவபெருமான் திருவருளிணையடையவேண்டிமாயின் தீட்சையத்தியாவசிய மாகலின் இராமனைத் தீட்சைசெய்து கொள்ளும்படி அகத்தியர் கூறினார்.

வனநஹகூரூரணௌசுதுநு ஸவடூநகூரோநவாஹுஸி ||

ஸுததவாஹ || சுயபுணரீரூரீஸூ டிணவநுநிஸுதம் ||

உவாஹுஃபநிபுதம் பூஹுஷேநாந்தராஹநா (௧௭)

தேனஹத்வாரணைசத்ருன் ஸர்வான்காமாநவாபஸ்யஸி

ஸுததவாச—அதப்ரணம்பராமஸ்தம் தண்டவந்முனிஸத்தமம்,

உவாசதுஃக்கநிர்முக்தம் ப்ரஹ்ருஷ்டேநாந்தராத்மநா

வியாக்யானம்—தேந - அவனது அருளால், சத்ருந் - பகைவர்களை, ரணை - யுத்தத்தில், ஹத்வா - கொன்று, ஸர்வாந் காமாந் -

எல்லாவிருப்பத்தையும், அவாபஸ்யஸி - பயன்படுத்திக்கொள்வாயாக, அத - பிறகு, ராமம் - இராமன், தம் - அம்முனிவரை, தண்டவத்பிரணமய - ஸாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்கரித்து, துக்கநிர்முக்தம் - துக்கத்தினின்று விடுபட்டு, ப்ரஹ்ருஷ்டேந அந்தராத்மனா - களித்தமனையுடையோனாய், உவாச - சொன்னான்.

பொழிப்புரை — அவனதருளால் பகைவர்களை யுத்தத்தில் கொன்று விருப்பமெல்லாவற்றையும் பெற்றிடுவாயாக பிறகு இராமன் துக்க நீங்கினவனாய் அம்முனிவரரை ஸாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்கரித்து, களித்த மனையுடையோனாய்ச் சொல்லியதாவது.

இராமர்வினா.

கூதாயெ-பூஹம்-நேஜாதொ வாஹி தாயெ-பூரிமாதம்||

வீதாஹம்-யிஹ்-நஸூ யதிரெகி-ஹ்-பூஹம்||

சுதஸூ-விரஜாம்-தீக்ஷாம் ப்ரஹ்-நிஸுதம் (கக)

க்ருதார்த்தோஹம்முநேஜாதோ வாஞ்சிதார்த்தோமமாகதம்.

பீதாம்புதிஃப்ரஸந்நஸ்த்வம் யதிமேகிமுதூர்லபம்

அதஸ்த்வம்விரஜாம் தீக்ஷாம் ப்ரஹ்-நிஸுதம்.

வியாக்யானம்—முநே - ஓ முனிவரே, அஹம்-யான், க்ருதார்த்தம்ஜாதம் - க்ருதார்த்தத்தைனேன், மம - எனக்கு, வாஞ்சிதார்த்தம் - விரும்பியபொருள், ஆகதம் - கிடைத்துவிட்டது, பீதாம்புதி - கடலுண்டவரான, த்வம் - தாங்கள், ப்ரஸந்நோயதி - பிரஸந்நரானால், மே - எனக்கு, தூர்லபம்கிமு - கிடைக்காததுயாதானது, முநிஸுதம் - ஓ முனிவரே, அதம் - அதலால், த்வம் - தாங்கள், மே - எனக்கு, விரஜாம் தீக்ஷாம் - விரசாதீக்கையை, ப்ரஹ் - கூறுங்கள்.

பொழிப்புரை—ஓ முனிவரே, யான் க்ருதார்த்தத்தைனேன். விரும்பியபொருள் கிடைத்தது. கடலுண்டவரான தாங்கள் எனக்குப்பிரசன்னரானால் கிடைக்காதது யாதானது. ஓ முனிவரே அதலால் விரசாதீக்கையைக் கூறுங்கள்.

பின் துக்கத்தைத் துலையச் செய்வோனென்றும், எக்காலத்து முள்ளவனென்றும், பரமேச்சுரன் மும்மூர்த்திகளுக்கும் இறைவனென்றும் (மாயையிலும்) அவ்வியத்தத்திலும் பரனென்றும் கூறுகின்றார்களோ.

ஸ்லோகம்.

ஐஹணாஜநகம்விஷ்ணு வஹ்வஹ்யாயோஸ்தாசிவம் |
யாக்ஷாநாநாவஸ்யாநாநிவிஸ்யாயுஷ்யுயக்ஷயுயக்(உஉ)

ப்ரஹ்மணோஜநகம்விஷ்ணோர்வஹ்நேர்வாயோஸ்தாசிவம்
த்யாத்வாக்நிநாவஸத்யாக்நிம் விசோத்யசப்ருதக்ப்ருதக்.

வியாக்யானம்—ப்ரும்ஹணஃ - பிரம்மனுக்கும், விஷ்ணோஃ - விஷ்ணுவுக்கும், வஹ்நேஃ - அக்கினுக்கும், ஜநகம் - உத்பத்திஹேதுவான, ஸதாசிவம் - ஸதாசிவனை, த்யாத்வா - தியானித்து, அக்நிநா - அக்நியால், ஆவஸத்தியாக்நிம் - ஆவஸத்யமென்றவக்கிரியை, ப்ருதக்ப்ருதக் - தனித்தனியாய், விசோத்ய, ச - நன்றாய்ச்சோதித்து.

பொழிப்புரை—பிரம்ம விஷ்ணு அக்நி வாயுக்களை யுண்டாக்கியோனான ஸதாசிவனைத் தியானித்து, அக்நியால் ஆவஸத்யமென்ற அக்நியைத் தனித்துத்தனியே சோதித்து.

அக்நியாலாவஸத்யாக்நியை என்றதினால், ஞானவைவராக்கிய ஐசுவரிய உருவமான கார்ஹபத்தியா ஹவநீயதக்ஷிணாக்கிரியென்ற திரேதாக்நியால், ஆவஸத்திய அக்நியை என்றதினால் அவஸத என்பதற்குத் தேகமென்று பொருள் கொள்க. அங்கு அக்நிபோல பிரகாசிக்கின்றவனாதலால் சீவனையே அக்நியாகக் கூறப்பட்டது. சீவனை இருபத்துநான்கு தத்துவங்களினின்றும் வேறு என விசாரித்து அறிந்து, இருபத்துநான்கு தத்துவங்களுக்கும் புறம்பேயுள்ளவன் சீவன் உருவது தத்துவமாவான் அவனிலும் புறம்பான உசுவது தத்துவத்தையுங் கடந்தவரே சிவபெருமானாவார்.

ஸ்லோகம்.

வஹ்விதாநிஸாபஜ்யோயாக்ஷாமுணவிபிக்ருதாஸு |
 ரோத்ராஃவஹ்வதஸுஸுத்ரோத்ராஃசிஷுதஃபரம் || (௨௩)
 வனகரோத்ரோத்ரஃஹி ஷாடிஸாந்தவ்யவஹ்விதம் |
 ஹ்வித்யாஸாஸ்யோயாக்ஷாமுணவிபிக்ருதாஸு
 பஞ்சபூதாநிஸம்யம்ய த்யாத்வாகுணவிதிக்ரமாத்
 மாத்ராஃபஞ்சசதஸ்ரஸ்ச த்ரிமாத்ராத்விஸ்ததஃபரம்.
 ஷகமாத்ரமமாத்ரம்ஹி த்வாதசாந்தவ்யவஸ்திதம்
 ஸ்தித்யாஸ்தாப்யாம்ருதோபூத்வா வ்ரதம்பாசுபதம்சரேத்.

வியாக்யானம்—பஞ்சபூதாநி - ஐம்பூதங்களை, ஸம்யம்ய - நன்
 கறிந்து, குணவிதிக்ரமாத் - குணங்களின் விதியின் முறையின்படி,
 த்யாத்வா - சிந்தித்து, பஞ்ச, மாத்ராஃ - ஐந்து மாத்திரைகளையும்,
 சதஸ்ரஃ - நான்கு மாத்திரைகளையும், த்ரிமாத்ராஃ - மும்மாத்திரை
 களையும், ததஃபரம் - அதன் பின்னர், ஷகமாத்ரம் - ஓர் மாத்திரை
 யையும், அமாத்ரம் - மாத்திரையற்றதையும், த்வாதசாந்தவ்யவஸ்தி
 தம் - த்வாதசாந்தத்திலுள்ளவனையும், ஸ்தித்யா - உற்பத்தி (யாதி
 க்கிரமத்தி) னால், ஸ்தாப்ய - சிந்தித்து (தீர்மானம்செய்து) அம்
 ருதஃ, பூத்வா - அம்ருதனாய் நின்று, பாசுபதம், வ்ரதம் - பாசுபதம்
 ருதத்தை (விரசாதிக்ஷயை). சரேத் - செய்யவேண்டும்.

பொழிப்புரை—ஐம்பூதங்களை அறிந்து, குணங்களது விதியின்
 முறைமையின்படி சிந்தித்து, ஐந்து மாத்திரைகளையும் நான்குமாத்
 திரைகளையும், மும்மாத்திரைகளையும், இருமாத்திரைகளையும், பிறகு
 ஒரு மாத்திரையும், மாத்திரையற்றதையும் த்வாதசாந்தத்திலு
 ள்ளவனையும் உற்பத்தியாதிக் கிரமத்தினால் சிந்தித்து, அம்ருத
 னாய் இருந்து விரசாதிக்கை உருவமான பாசுபத விரதத்தைச்
 செய்வானாக.

நுட்டம்—ஐம்பூதங்களை=பிருதிவியப்பு தேயு வாயு ஆகாயங்
 களை அறிந்து, குணங்களின் முறைமையின்படி = சத்தபரிசுருபரச
 கந்தமெனும் குணங்களின் முறையின்படி, ஆகாயம் சத்தகுணமு
 டையது. வாயுவுக்குப் பரிசம் தேயுவுக்கு உருவம் அப்புவுக்கு இர

ஸம் பிருதிவுக்குக் கந்தம் என்றபடி சிந்தித்து, பிறகு ஐம்மாத்திரைகள்=பிரிதிவிக்குச் சத்தப்பரிசு உருவாஸகந்தம் என்ற ஐந்துகுணங்களுள்வாய் அங்ஙனமே ஜலத்திற்குக் கந்த நீங்கலாக மற்ற நான்கு குணங்களுள்ளதாகவும் தேயுவுக்குக் கந்தாசங்கள் நீங்கலாக மற்ற முக்குணங்களுளதாயும், வாயுவுக்குச் சத்தப்பரிசங்களுள்ளதாகவும், ஆகாயத்திற்குச் சத்தமொன்றே யுளதாகவும் அறிந்து, மாத்திரையற்றதையும்=மாத்திரையற்றது மரைத்து அகங்காரமென்ற இருதத்துவங்களேயாம். இவைகளையும் அறிந்து, துவாதசாந்தத்திலுள்ளவனென்றால்=பரசிவம் என்று பொருள் கொள்க. எப்படியெனில் பூகங்கள் ஐந்து மாத்திரைகள் ஐந்து, மாத்திரையற்ற மஹத்தகங்காரங்கள் இரண்டு. ஆக இப்பன்னிரண்டுமே துவாதச என்று கூறப்படும், இவைகளுக்கு அந்தத்தில் அப்பாலுள்ளவன், சிவபெருமான் என்று பொருள் கொள்க, அல்லது துவாதசாந்தம்=யோகிகளால் தரிசிக்கப்படும் ஓர் இடம் அதாவது சிரசில் உள்ளது அந்த இடத்தில் இருப்பவனான சிவபெருமான் என்று பொருள் கொள்க. உற்பத்திக் கிரமமாவது சிவபெருமானால் ஆகாயம்வாயு அக்ரி ஜலம் மண் என்ற முறையே உற்பத்திகிரமமாம். இவ்விதம் சிந்தித்து, அமிருதனாய் நின்று சுழிடுவாவினீ. தம், வாழ்வு, ஹ்ருய்யுயி சுஹரீர்தெ சுரீதம் ஹ்ருணி|| அக்ரியெனது வாக்கிலுள்ளவன் வாக்கு இருதயத்தில், இருதயம் என்னிடத்தில், யான் அமிருதத்தில், அமிருதம் பிறும்ஹத்தினிடத்தில்=என்று மறைகூறியவாறு எல்லாவற்றையும் பரசிவத்தினிடம் ஒடுக்கியதனால் அமிருதனாய் நின்று பாசுபத விரதத்தைச் செய்தல் வேண்டுமெனப்பட்டது.

ஸ்லோகம்.

ஹ்ருதம்வாஸுபதம் கூரிஷ்ராலீஸோஸதம்|

பூதரொவதுஸாக்ஷம் நியாயாழிஷ்ராவயா || (௨௫)

உவொஷிதஸ்ஸுவிஸாதம் ஸுக்ஷாம்பாஸுபதம் |

ஸுக்ஷயஜோவலீதஸ்ஸு ஸுக்ஷோயாநுயெவநம் || (௨௬)

ஜஹ்யா திரஜாஜெந்தெஃ ப்ராணாவாநாஜிஸ்யதஃ |
 சுநுவாகாந்தஜெகாஹ ஸ்விஜாஜ்யவாநிவப்யக் || (உஎ)

சூதநுஜீவஸாரொவ்ய யாதெகசுஹதிஜெந்தெஃ |
 ஹஸாஜாயாநிரித்யாஜெஃ விஜ்ஜாமாநிஸஸ்யபெசு ||

இதம்வ்ரதம்பாசுபதம் கரிஷ்யாமிஸமாஸதஃ

ப்ராதரேவதுஸங்கல்பம் நிதாயாக்நிம்ஸ்வசாகயா.

உபோஷிதச்சசிஸ்நாதஃ சுக்லாம்பரதரஸ்வயம்

சுக்லயஜோபவீதச்ச சுக்லமால்யானுலேபநஃ.

ஜஹ்யாத்விரஜாமந்தரைஃ ப்ராணாபாநாதிபிஸ்ம்ருதஃ

அதுவாகாந்தமேகாக்ர ஸ்ஸமிதாஜ்யசருந்பருதக்.

ஆத்மந்யக்நீந்ஸமாரோப்ய யாதேஅக்நேதிமந்த்ரதஃ

பஸ்மாதாயாக்நிரித்யாத்யைஃ விம்ருஜ்யாங்காநிஸம்ஸ்ப்ருசேத்.

வியாக்யானம்—இதம் - (முன்கூறிய) இந்த, பாசுபதம்வ்ருதம் - பாசுபதமெனும்விருதத்தை, ஸமாஸதஃ - சுருக்கமாய், கரிஷ்யாமி - செய்கிறேன், உபோஷிதஃ - முதனாள் உபவாஸமிருந்து அதாவது பட்டினியிருந்து, ப்ராதரேவது - காலையிலேயே (எழுந்து), சசி - சசியாய் அதாவது தந்தசுத்திமுதலியன செய்துகொண்டு, ஸ்நாதஃ - தீர்த்தமாடினவனாப்க்கொண்டு, சுக்லாம்பரதரஃ - வெளுப்பு வஸ்திரம் தரித்து, சுக்லயஜோபவீதீ, ச - வெளுத்தபூணூலையுடையோனாய், சுக்லமால்யானுலேபநஃ - வெள்ளைமாலேப்பூச் சணித்து, ஸங்கல்பம் நியாய - சங்கற்பஞ்செய்து, ஸ்வசாகயா - தனது சரகைக்குள்ள மந்திரத்தால், அக்நிம் - அக்கிரியை, நிதாய - ஸ்தாபித்து (வைத்து) ப்ராணாபாநாதிபிஃ - பிராணாபாநாதிகளான, விரஜாமந்தரைஃ - விரஜாமந்திரங்களால், அதுவாகாந்தம் - அவ்வனுவாகம்முடிய, ஏகாக்ரஃ - ஒருவழி (ஒற்றுமை) ப்பட்ட (மனதுடையோ) னாய், உச்சரித்துக் கொண்டு ஸமிதாஜ்யசருந் - சமித்து, நெய், அவிசு இவைகளை, ப்ருதக் - தனித்தனியாய் ஜஹ்யாத் - ஓமம்செய்தல் வேண்டும், (பின்னர்), யாதே அக்நே இதிமந்த்ரதஃ - யாதே அக்நே என்ற மந்த்ரம்.

திரங்களால், அக்ரிம் - அக்ரியை, ஆத்மரி - தன்னிடம், ஸமாரோப்ய-
பாவித்து, அக்ரிஃ இத்யாத்யைஃ - அக்ரி என்பதாகிகளான மந்திரங்
களால், பஸ்ம, ஆதாய - விபூதியையெடுத்து (அணிந்துபின்) விம்ரு
ஜ்ய - நீரினில் கலந்து, அங்காதி - அங்கங்களில், ஸம்ஸ்ப்ருசேத் -
நன்றாயணியவேண்டும்.

பொழிப்புரை—முன் கூறிய பாசபதவிரதத்தைக் சுருக்கமாய்ச்
செய்கின்றேன் முதல்நா னுபவாசமிருந்து ஆகாரமெடாது விடியற்
காலத்திலெழுந்து சுத்திசெய்து தீர்த்தமாடிச் சுசியாய் வெளுப்பு வஸ்
திரங்களைத்தரித்துப் புதிப்பூணூலைதரித்து வெள்ளைமலைப்பூச்சணி
ந்து சங்கல்பம்செய்துகொண்டு தனக்குறியசாகைக்குள்ள மந்திரத்
தால் அக்ரியை தாபித்துப் பிராண பானாதி விரசாமந்திரங்களை
அவ்வது வாகம் முடிய ஒற்றுமைப்பட்டமனதுடன் உச்சரித்துக்
கொண்டு சமித்து நெய் அவிஸ் இவைகளைத் தனித்தனியே ஓமம்
செய்தல்வேண்டும். பிறகு யாதெகசுஷ்ட என்று தொடங்கிய மந்திரங்
களால் தன்னிடம் அக்ரியை ஆரோபித்து, சுழிர் திலஸு, என்பது
முதலாகிய ஆறுமந்திரங்களால் விபூதியையெடுத்து ஜலத்துடன்
கலக்காமல் முதலில் உடம்பில்பூசிப் பிறகு நீரிலிட்டு முப்பட்டையா
யணிதல்வேண்டும்.

ஸ்லோகம்.

ஹ்ரு ஹ்ரு நோஜிஜோவித்யாநு ஹ்ருவா தகஸாஹ்ருவஃ |

வாஹ்ருவஃ ஹ்ருவஃ தநித்ய ஹ்ருவஃ தநஹ்ருவஃ || (உக)

பஸ்மச்சநோத்விஜோவித்வான் மஹாபாதகஸம்பவைஃ

பாபைர்விமுச்யதேநித்ய ம்முச்யதேநசஸம்சயஃ.

வியாக்யானம்—பஸ்மச்சநஃ - விபூதியணிந்து, த்விஜஃ - உப
நயநச்சடங்கு பெற்ற, வித்வான் - ஆராய்ச்சியுடையோன், மஹாபாத
கஸம்பன்வஃ - மஹாபாதகங்களால் உண்டாய பாபை-பாவங்களினின்
றும், நித்யம் - எப்பொழுதும், முச்யதே - விடுபட்டவனாகின்றான்,
முச்யதேச - முக்தியையுமடைகின்றான், ஸம்சயஃ - ஸந்தேகமில்லை.

பொழிப்புரை— எக்காரணத்தால் விரசாக்கியிலிருந்துண்டாய விபூதி அக்நியின் வீர்யமோ? அதனால் விபூதியணுவோன் வீர்யவா னாவான். தேகமுழுதும் விபூதியைப் பூசுவதையே முக்கியமாய்க் கொண்டவனும், விபூதியிட்டுப் படுப்போனும் இந்திரியங்களைய்தன் வழி செல்லவிடாது அடக்கியோனுமான அந்தணன் எல்லாப்பாவங் களினின்றும் விடுபட்டுச் சிவனோடு ஐக்கியமடைகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

வனவங்குரூபாஜிஹாஹா ம ஸிவநாஸிஹஸுக் || (௩௧)

ஐஹிதஸுஹிதாஸிதாஜி தெநஸவபாயபாஸிவலி |

ஐத்யுக்ஷாஹிதாஸிதாஜி தெநஸவபாயபாஸிவலி || (௩௨)

ஏவம்குருமஹாபாக சிவநாமஸஹஸ்ரகம்.

இதம்துஸம்ப்ரதாஸ்யாமி தேனஸர்வார்த்தமாபஸ்யலி

இத்யுக்த்வாப்ரததெளதஸ்மை சிவநாமஸஹஸ்ரகம்.

வியாக்யானம்—மஹாபாக - ஓ மஹாமஹிமையோனான இராமா, ஏவம் - இங்ஙனம், குரு - செய், (அதாவது) இதம் - இந்த, சம்போஃ - சம்புவினது, நாமஸஹஸ்ரகம் - ஸஹஸ்ரநாமத்தை, ஸம்ப்ரதாஸ்யாமி - உபதேசிக்கின்றேன், தேந - அதனால், ஸர்வார்த்தம் - எல்லாப் பொருளையும் ஆபஸ்யலி - அடைவாய், இத்யுக்த்வா - என்று சொல்லி, தஸ்மை - அவ்விராமனுக்கு, சிவநாமஸஹஸ்ரகம் - சிவஸஹஸ்ரநாமத்தைப் ப்ரததெள - உபதேசித்தனர்.

பொழிப்புரை—ஓ மஹாபாக்கியவானான இராம! இவ்விதம் சிவஸஹஸ்ரநாமம் அதாவது சிவனாயிரப்பெயரை உச்சரிப்பாயாக. இதை யுனக்குக் கொடுத்தருள்கின்றேன் அதனால் விரும்பிய பொருளையெல்லாம் யடைவாயாக என்று கூறி ராமனுக்குச் சிவஸஹஸ்ரநாமத்தை யுபதேசித்தனர்.

ஸ்லோகம்.

வெடிஸாராலியந்தித்யு ஸிவபுத்யுக்ஷகாரக ||

உத்யுததநராஜிஹ ஜபநித்யுஹிவாநிஸம் || (௩௩)

வேதஸாராபிதம்நித்யம் சிவப்ரத்யக்ஷகாரகம்

உக்தஞ்சதேனராமத்வம் ஜபநித்யம்திவாநிசம்.

வியாக்யானம்—தேந - அம்முனிவரால், உக்தம்ச - கூறப்பட்டதாவது, ராம - ஓ ராமா, த்வம் - நீ, வேதஸாராபிதம் - வேதஸாரமென்று வழங்குவதும், சிவப்ரத்யக்ஷகாரகம் - சிவபெருமானைப் பிரத்தியக்ஷமாகச் செய்வதுமாகிய (சிவஸஹஸ்ரநாமத்தை) நித்யம் - பிரதி தினமும், திவாநிசம் - பகலுமிரவும், ஜப - ஜெபித்துக்கொண்டிரு.

அம்முநிவரால் கூறப்பட்டதாவது ஓ ராமா நீ வேதஸாரமென்று
வழங்குவதும் சிவபெருமானைப் பிரத்தியக்ஷமாகச் செய்வதுமாகிய
ஸஹஸ்ரநாமத்தைப் பிரதிதினமும் பகலுமிரவும் ஜபித்துக்கொண்
டிரு.

ததஃப்ரஸந்நோபகவாந் மஹாபாஸபதாஸ்த்ரகம் ।

தஃப்ரஸந்நோபகவாந் மஹாபாஸபதாஸ்த்ரகம் (௪௩)

ததஃப்ரஸந்நோபகவாந் மஹாபாஸபதாஸ்த்ரகம்

துப்யம்தாஸ்யதிதேந த்வம்ஸத்ரும்ஹத்வாப்யஸ்யலிப்ரியாம்

ததஃப்ரஸந்நோபகவாந் மஹாபாஸபதாஸ்த்ரகம்

ஸஹாரகாலேஜகதாம் அஸ்த்ரம்தத்பார்வதீபதேஃ (௩௩)

தஸ்யைவாஸ்த்ரஸ்யமாஹரதம்யாத் ஸமுத்ரம்ஸோஷயிஷ்யலை
ஸம்ஹாரகாலேஜகதாம் அஸ்த்ரம்தத்பார்வதீபதேஃ

வியாக்யானம்—ததஃ-பின்னர், பகவாந்-இறைவன், ப்ரஸந்நஃ-பிரஸந்ந
ராய், துப்யம் - உன்பொருட்டு, மஹாபாஸபதாஸ்த்ரகம் - மகாபா
ஸபதாஸ்திரத்தை, தாஸ்யதி - கொடுப்பார், தேன-அதனால், த்வம்-
நீ, ஸத்ரும் - சத்துருவை, ஹத்வா - கொண்டு, ப்ரியாம் - பத்தி
னியை, ஆப்யஸ்யலி- அடைவாய், தஸ்யைவாஸ்த்ரஸ்ய-அதேயஸ்திர
த்தின்; மாஹரதம்யாத் - மகிமையால், ஸமுத்ரம் - கடலை, ஸோஷ
யிஷ்யலி - வற்றச்செய்வாய், ஜகதாம் ஸம்ஹாரகாலே-உலகங்களின்
ஸம்ஹாரகாலத்தில், (பிரளயகாலத்தில்) பார்வதீபதேஃ - பார்வதீ
பதிக்கு, ததஅஸ்த்ரம் - அந்த அஸ்திரமே (யுளது.)

பொழிப்புரை—பின்னர் இறைவன் பிரஸந்நராய் உன்பொருட்டு
மஹா பாஸபதாஸ்திரத்தைக் கொடுப்பார். அதனால் நீ சத்துருவைக்
கொண்டு லீதையையடைவாய் அதே யஸ்திரத்தின் மகிமையால்
கடலை வற்றச்செய்வாய் யுகாந்தத்தில் பார்வதீபதிக்கு அந்த அஸ்தி
ரமேயுளது.

ததஃப்ரஸந்நோபகவாந் மஹாபாஸபதாஸ்த்ரகம்

ததஃப்ரஸந்நோபகவாந் மஹாபாஸபதாஸ்த்ரகம் (௩௪)

ததலாபேதாநவாநாம் ஜயஸ்தவஸுதூர்லபஃ

தஸ்மால்லப்தும்ததேவாஸ்தம் ஸரணம்யாஹிஸங்கரம்

வியாக்யானம்-ததலாபே - அது கிடைக்காவிடில், தவ- உனக்கு, தாந
வாநாம்-அஞ்சுரர்களது, ஜயம்-ஜயமானது, ஸ-துர்லபம்-கிடைக்காது,
தஸ்மாத் - ஆதலால், தத் அஸ்த்ரம், ஏவ - அந்த அஸ்திரத்தையே
லப்தும் - அடைவதற்கு, சங்கரம் - சங்கரனை, சரணம்யாஹி - சர
ணம் அடைவாயாக

பொழிப்புரை—அது கிடைக்காவிடில் உனக்கு அரக்கர்களது ஜயம்
கிடைக்காது ஆதலின் அந்த அஸ்திரத்தையே அடைவதற்குச்சங்
கரனைச் சரணமடைவாயாக.

மூன்றாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உதய-பாய்யாயம்!

ஸ்லோகம்.

என வஸுக்ஷா ரு-நிஸ்ருஷ்டே உதே தவநிநிஜாஸ்ரம்! சுயாநாநி ரா
நாநி-வஸுஷு-மொழாவரீ தடே (க)

ஏவமுக்த்வாமுநிஸ்ரேஷ்டே கதேதஸ்மிந்நிஜர்ச்சரமம்
! அதராமகிரௌராம-புண்யேகோதாவரீ தடே

வியாக்யானம்—ஏவம்-இவ்விதம், உக்த்வா - கூறி, தவமிதி, முநிஸ்
ரேஷ்டே - அம் முனிவரர், நிஜாஸ்ரமம் - தனது ஆச்ரமத்தை, கதே
அடையவே, அத - பிறகு, ராமம்- இராமன், ராமகிரௌ - இராமகிரி
யென்ற மலையில், புண்யே - தூய்மைபொருந்திய, கோதாவரீ தடே-
கோதாவரிக் கரையில்.

பொழிப்புரை,—இங்ஙனம் கூறி யம்முனிவர்கோனாகிய வகத்தியர்
தனதாச்ரமத்திற்குச் சென்ற பின்னர் இராமன் இராமகிரியென்னும்
பெயரியவரையினில் புண்ணியமாய கோதாவரிக்கரையில்.

ஸ்லோகம்.

ஸிவலிங்கம்-புதிஷ்டாவ்ய க்ருகூஜீக்ஷாயயாவியி

லகுதி-லகுஷி-தவஸு-மொ-நா-ஜ-கூஷால-நெய-பு-தம் (உ)

சிவலிங்கம்ப்ரதிஷ்டாப்ய க்ருத்வாதீக்ஷாம் யதாவிதி
புதிபூஷித ஸர்வாங்கோருத்ரா க்ஷாபரணையுதம்

வியாக்யானம்.—சிவலிங்கம் - சிவலிங்கத்தை, ப்ரதிஷ்டாப்ய - தாபனம் செய்து, யதாவிதி - விதிவழுவாது, தீக்ஷாம் - தீக்கையை, க்ருத்வா - செய்து, பூதிபூஷிதஸர்வாங்கஃ - விபூதியால் அலங்கரிக்கப் பெற்ற சகலாவயவங்களை யுடையோனும், ருத்திராக்ஷாபரணை - உருத்திராக்காபரணங்களோடு, யுக்தஃ - கூடியவனும்.

பொழிப்புரை.—சிவலிங்கத்தைத் தாபித்து விதிவழுவாமல் தீக்கை செய்து தேகமெங்கும் விபூதியணிந்து ருத்திராக்கங்களையுந் தரித்து.

சுண்டு இஃதறிக. இராமாவதார காலத்தில் மாத்திரமேயன்றி மூலதேவராகிய ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவும் சிவபூஜைசெய்து சிறப்புற்றவரென்பதை,

ருக்குவேதம்.

சுவஸ்திரயெரோதொரோஜயநா ராஜ்யதெஜநிஜ

வாராவித்ரம் வஜ்யதிரெஷா நாவஜெயயாயி

தவஸ்ரீயேமருதோமாரஜயந்த ருத்வேயத்தேஜநிம

சாரூசித்ரம் பதம்யத்விஷ்ணோ ருபமந்யதாயி

என்ற பிரமாணத்தாலும் இதனுண்மைப் பொருளை விளக்கவந்த

பராசரபுராணம்.

நளஜ்ஜலிம்மஹாவிஷ்ணு வக்ஷ்யாமஹஸிவா

ஜயம்வாராவித்ரம்வஜ்யதிரெஷா நாவஜெயயாயி

ரௌத்ரலிங்கம்மஹாவிஷ்ணுப்ரகத்யா சுத்தம்சிலா

மயம்சாரூசித்ரம்ஸமப்யர்ச லப்தவான் பரமம்பதம்

என்ற சுலோகத்தாலு முணர்க.

ஸ்லோகம்.

சுவிஷிஜ்ஜலெஃபஹெண்ய ம்ளதஜீவியஹஹெவெஃ

சுஷ்யிசுவாந்யபஹெஷ வுஷ்யந்யமெஹாவி

(௩)

அபிஷிச்யஜலைபுண்யைர்கௌதமீவிர்துஸம்பவைஃ-

அர்ச்சயித்வாவந்யபுஷ்பைஸ்தத்வத்வந்யபலைரபி-

வியாக்யானம்—புண்யை; - புண்ணியங்க ளாயுள்ள, கௌதமீவிர்துஸம்பவை! - கௌதமீ நதியிலுள்ள ஜலை - தீர்த்தங்களால், அபிஷிச்ய - அபிஷேகம் செய்து, வந்யபுஷ்பைஃ - வனத்திலுள்ள மலர்களாலும், தத்வத், வந்யபலை: அபி - அங்ஙனமே வனத்திலுள்ளகனிகளாலும் அர்ச்சயித்வா - ஆராதித்து.

பொழிப்புரை—புண்ணியமாய கௌதமீ நதி தீர்த்தங்களால் அபிஷேகஞ் செய்து வனத்திலுள்ள மலர்களாலும் கனிகளாலுமர்ச்சனை செய்து.

வியாக்யானம்—சாந்தோ மனதை யடக்கியவனும், தாந்தோ-புலன்களை யடக்கியோனும், ப்ரஸந்நாத்மா - சுத்த சித்தமுடையோனும் (ஆகிய ராமன்) ஹ்ருத்பங்கஜை - இருதய கமலத்தில், ஸமாவீநம்-வீற்றிருப் போனும், உமாமஹோர்த்ததாரிணம் - உமைபாதி சரீரமாய்ப் பெற்றவனும், சதுர்புஜம்-நான்கு கரத்தோனும், திரிணயநம்-மூக் கண்ணனும், வித்யுத்பிங்கஜடாதரம் - மின்னல் மஞ்சள் நிறம்பெற்ற சடைதரித்தோனும்.

ஸ்லோகம்.

கோடிஸூர்யப்ரதீகாஸம் உஃசிகோடிஸூர்யதலம்
ஸர்வாபரணஸம்யுக்தம் நாகயக்ஞோரபவீதிரம்
வ்யாக்ரசர்மாம்பரதரம் வரதாபயதாரிணம்
வ்யாக்ரசர்மோத்தரீயம்ச ஸூராஸூரநமஸ்க்ருதம்
பஞ்சவக்த்ரம்சந்த்ரமௌளி பிந்த்ரிஸூலடமருதரம்

(எ)

ஸ்லோகம்.

கோடிஸூர்யப்ரதீகாஸம் - சந்த்ரகோடிஸூர்யதலம்
ஸர்வாபரணஸம்யுக்தம் நாகயக்ஞோரபவீதிரம்
வ்யாக்ரசர்மாம்பரதரம் வரதாபயதாரிணம்
வ்யாக்ரசர்மோத்தரீயம்ச ஸூராஸூரநமஸ்க்ருதம்
பஞ்சவக்த்ரம்சந்த்ரமௌளி பிந்த்ரிஸூலடமருதரம்
வியாக்யானம்,— கோடிஸூர்யப்ரதீகாஸம் - கோடி ஸூரியன்களுக்கு நிகரும் கோடிசந்த்ரஸூர்யதலம் கோடிசந்திரன்களையோலவாநந்தகர னும், ஸர்வாபரணஸம் யுக்தம்-சகலாபரணங்களுடையோனும், நாகயக்ஞோரபவீதிரம்-அரவத்தைப் பூணுலாய்க் கொண்டவனும், வ்யாக்ரசர்மாம்பரதரம் - புலித்தோலையோனும், வரதாபயதாரிணம் வேண்டும் பயன்களைக்கொடுப்பதும் பயனீங்கச்செய்தலுமாய் முத்திரைதரிப்பவனும், வ்யாக்ரசர்மோத்தரீயம், ச - புலித்தோலை மெலாடையாய்க் கொண்டவனும், ஸூராஸூரநமஸ்க்ருதம் - தேவராலும் அசுரராலும் வணங்கப்பெற்றவனும், பஞ்சவக்த்ரம் - ஐந்துமுகத்தோனும், சந்த்ரமௌளிம்-சந்திரனை சிரத்தினால் தரித்தவனும், த்ரிசூலடமருதரம் முச்சூல வடுக்கைகளைத்தரித்தவனும்.

ஸ்லோகம்.

நித்யம்சூர்யஸூரதஸூரம் யு-வக்ஷாஸிவ்யுயு
ணவநித்யம்சூர்யஸூரதஸூரம் மதஸூர்யஸூரதஸூரம்
நித்யம்சூர்யஸூரதஸூரம் த்ருவமக்ஷாமவ்யம்
ஏவம்நித்யம்ப்ரஜபதோ கதம்மாஸசதுஷ்டயம்

(அ)

வியாக்யானம்.—நித்யம்ச-நித்தனும், சாச்வதம் எல்லாவவஸ்தைகளிலும் விளங்குவோனும், சுத்தம் - மாயையைக் கடந்தோனும், த்ருவம் - மாற்றமுறாதவனும், அக்ஷரம்-அக்கரனும், அவ்யம் - நாசமற்றவனும் (ஆகிய) மஹேச்வரம் - மகேச்சுரனை, த்யாயந் - தியானம் செய்துக்கொண்டு (இருந்தான்) ஏவம் - இங்ஙனம், நித்யம்-பிரதிதினமும் பிரஜபதஃ ஜபம்செய்துகொண்டுவர, மாஸச துஷ்டயம்-நான்கு மாதம் - கதம் - சென்றது.

பொழிப்புரை—ஈண்டு சென்ற ஐந்தாவதுசுலோகம் முதல் பத்தாவது சுலோகம் வரையில் ஒரே அன்வயம் ஆதலின் பொழிப்புரையிங்குக் கூறப்பட்டது.

உட்கரண புறக்கரணங்களை யடக்கித் தெளிவான மனதுடையோனான இராமன் இருதயகமலத்தின்கண் விளங்குவோனும் உமையோர்பாகனும் நான்கு கைகளை யுடையோனும் முக்கண்ணனும் மின்னல் வர்ணமுள்ள சடையைத் தரித்தோனும் கோடிசூர்யஸமனும் கோடிசந்திரன்போல வானந்தகரனும் சகலாபரணங்களுடையோனும் அரவப்பூணூலுடையோனும் புலித்தோலாடையோனும் வரம் அபயம் னையளித்தருளும் முத்திரை தரித்தவனும் புலித்தோலைமேலாடையாய்-இவைகக்கொண்டவனும், தேவாஸுரர்களால் வணங்கப்பெற்றோனும் ஐந்து முகத்தோனும் சந்திரகலைதரித்தவனும் முச்சூலவுடுக்கைகளைக் கைகளிலேந்தியோனும் காலவரையில் அடங்காதவனும் எல்லாவவஸ்தைகளிலும் விளங்குவோனும் மாயையைக்கடந்தவனும் மாற்றமுறாதவனும் அக்கரனும் நாசமற்றவனுமான சிவபெருமானை, இவ்வாறு பிரதி தினமும் ஜபஞ்செய்துகொண்டுவர நான்குமாதங்கழிந்தது.

நுட்பம் - ஈண்டு (மாஸமேகம்) என்ற சுலோகத்தால் சிவோபாஸளநயின்நியமும்சாந்தஃ என்ற சுலோகத்தால்சிவோபாஸளநயின்ஸர்தனத்தையும் கூறிப்பின்னர்ஹ்ருத்பங்கஜே என்றுதொடங்கிஇருதய கமலத்தில் உபாலிப்பதாகிய தகரவித்யோபாஸனையும்அவ்வாறு இறைவனது சொருபத்தை உமாதேஹார்த்ததாரினம் என்றுதொடங்கி த்ரீசூலடமூரு என்பதீரூய்விளக்கி அவனதுமகிமையை நித்யஞ்ச சாச்வதம் என்றசுலோகத்தால் விளக்கியதும் காண்க. இதன்விரிவு யின் உபாஸநாயோகாத்தியத்தில் நன்குவிரித்துரைக்கப்படும் ஆண்டுக்காண்க.

தமரகர்ண்யாதஸம்ப்ரந்தஃ யாவத்பர்யேதிபுஷ்கரம்

வியாக்யானம்—தவிஜாஃ-ஆந்தணர்களே, ராமஸ்ய-ராமனுக்கு, புரஃ
எதிரில், தாவதௌவ - அவ்வளவிலேயே, மஹாதேஜஃ - ஓர் பேரொளி.
ஆவீத் - உண்டாச்சது, தேநதேஜஸா - அவ்வொளியால், (அச்சோ

தியால்)ஸம்ப்ராந்தஃ - கலக்கமுற்றஹனாய், ஸஃ-அவ்விராமன், தசதிசஃ-
பத்துத்திக்குகளையும், ௩ அபர்யது - காணவில்லை.

போழிய்யுரை—இராமனுக் கெதிரில் ஓர் பெருஞ்சோதி தோன்றி யது அச்சோதியால் கலக்கமுற்றவனாய் இராமன்பத்துத்திக்குகனையும் அறியாதுபிரமித்தான்.

ஸ்ரீலோகம்.

சுயீகரெசுக்ஷணவநுணம் மொஹம்யாதொநுபா^{க்}ஜி
விவிந்த^{க்}தக^{க்}யாஜாஸ மெத^{க்}யா^{க்}ஜிஜெஸா^{க்} (கக)
அந்திக்ருதேக்ஷணஸ் தூர்ணம் மோஹம்யாதொந்ருபாத்மஜி
விசிந்த்யதர்கயாமாஸ தைத்யமாயாம்த்விஜேஸ்வரா^{க்}

லியர்க்யானம்—தூர்ணம்-உடனே, அந்தீக்ருதேகூஷ்ணம் - ஒன்றையும்
பார்க்கமாளாத கண்களை யுடையவனாய், மோஹம்யாதம் - மூர்ச்சை
யடைந்து, ந்ருபாத்மஜம் - ராமன் விசிந்தய - (பின்னர் தெளிந்து) சிந்
தித்து, த்விஜேஸ்வரம் - ஓ அந்தண சிரேஷ்டர்களே, தைத்யமாயாம்
அரக்கமாயென்று, தர்க்கயாமாஸ - நினைக்கலாயினான்.

பொழிப்புரை—அரசகுமாரனான ராமன் ஒன்றையும் காணமா ளாது கண் ஒளியிழந்து அறிவு கலங்கிநின்று பின்னர் தெளிந்து சிந்தித்து இஃதோர் அரசுக்கமாயை யென்று நினைத்தனன். ஓ அந்தணர்களே.

ஸ்ரீலோகம்.

கூடுதலாகத் தாயை ஹாஷிர் வஜுகுத் தாய நவ் வுகுத்
கவிய நுரி தெவ்-காணெ ழி-வ் யாணெ ஹாஷிர்-தி தெத் (க2)

லியாக்யானம். — அத-பின்னர், உத்தாய - எழுந்து, மஹாவீரஃ - மஹா
வீரனாகிய (ராமன்) ஸ்வகம்தநு: - தனது தனுவை, ஸஜ்யம்க்ருத்வா-
நானேற்றி, திவ்யாஸ்தரைஃ-திவ்வியாஸ்திரங்களால் அபிமந்திரிதைஃ-
அபிமந்திரிக்கப்பட்ட. நிசிதைஃ - கூர்மையாகிய, பாணைஃ - பாணங்க
ளால் அவித்யத்-அடித்தான்.

பொழிப்புரை—பின்னர் எழுந்து மஹாவீரனாகிய ராமன் தனது வில்லை நானேற்றித்தில்வியாஸ்திரங்களால் அபிமந்திரிக்கப்பட்டகூர் மையாகிய பாணங்களால் அடித்தனன்.

ஸ்லோகம்.

சூழெய்வாரணம் ஸௌரீயம் ஜோஹநம் ஸௌரபாவதம் ।

விஷ்ணுச்சக்ரம் மஹாச்சக்ரம் காலச்சக்ரம் வைஷ்ணவம் ॥

(கக)

ராளஜ்யவாஸபதம் ப்ராஹ்ம கௌபேரம் குலிசாரிலம் ।

வாமவாஜிஹ-இந்ருஷாணயம் ப்ராயஜ்ஜராவ்வம் ॥

(கௌ)

ஆக்நேயம்வாருணம் ஸௌம்யம் மோஹநம் ஸௌரபார்வதம்
விஷ்ணுச்சக்ரம் மஹாச்சக்ரம் காலச்சக்ரம் வைஷ்ணவம்
ரவுத்ரம்பாசுபதம் ப்ராஹ்மம் கௌபேரம் குலிசாரிலம்
பார்கவாதிபஹுநிர்யஸ்த்ராண்யம் ப்ராயுந்தராகவ

வியாக்யானம்—அயம் - இந்த, ராகவஃ - இராமன், ஆக்நே
யம் - அக்நியஸ்திரம், வாருணம் - வருணஸ்திரம், ஸௌம்யம் -
சந்திராஸ்திரம், மோஹனம் - மோஹனஸ்திரம், ஸௌரம் -
சூரியாஸ்திரம், பர்வதம்-பருவதாஸ்திரம், விஷ்ணுச்சக்ரம் - விஷ்ணு
ச்சக்ரம், மஹாச்சக்ரம் - மஹாச்சக்கரம், காலச்சக்ரம் - காலச்சக்கரம்,
வைஷ்ணவம் - வைஷ்ணவாஸ்திரம், ரௌத்ரம் - ருத்திராஸ்திரம்,
பாசுபதம் - ஈசாஸ்திரம், ப்ராம்மம் - பிரம்மாஸ்திரம், கௌபேரம் -
குபேராஸ்திரம், குலிசாரிலம் - வஜ்ஜிரவாயுவஸ்திரம், பார்கவாதி
பஹுநி - பராக்கவம் முதலிய பல, அஸ்த்ராணி - அஸ்திரங்
களை, ப்ராயுந்த - பிரயோகித்தான்.

பொழிப்புரை—இந்த இராமன் அக்கினியஸ்திரம் வருணஸ்
திரம் சந்திராஸ்திரம் மோஹனஸ்திரம் சூரியாஸ்திரம் பருவதாஸ்
திரம் வைஷ்ணவாஸ்திரம் ருத்திராஸ்திரம் பாசுபதாஸ்திரம் பிர
மாஸ்திரம் குபேராஸ்திரம் வஜ்ஜிரவாயுவஸ்திரம் பார்கவம் முத
லிய பல அஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்தான்.

கக-கௌ.

ஸ்லோகம்.

தஷ்ணுதஜவியஸூணி வாலூணஸூ ஜஹீவதே ।

விஷ்நாநிஜஹாஸூ காகா ஜவநீரயள ॥

(கஅ)

ததக்ஷணேந ஜஜ்ஜாதநஸூஸூகராஜ்யதம் ।

தகுணீரவாமவ்வித்ராணம் மொயிகாவிஜஹீவதே ॥

(கக)

தஸ்மிந்தேஜலிஸஸ்த்ராணி சாஸ்த்ராண்யஸ்ய மஹீபதே:
 விலீநாநிமஹாக்ரஸ்யகரகா யிவநீரதௌ
 ததக்ஷணேநஜஜ்வால தநுஸ்தஸ்ய கராச்சியுதம்
 தூணீரம்சாம்கூளித்ராணம் கோடி-காபிமஹீபதே:

வியாக்யானம்—தஸ்மின் - அந்த, தேஜலி - தேஜசில் (சோதியில்,) அஸ்ய - இந்த, மஹீபதே: - அரசனுடைய, ஸஸ்த்ராணி - ஆயுதங்களும், அஸ்த்ராணிச - அஸ்திரங்களும், நீரதௌ - சமுத்திரத்தில், மஹாப்ரஸ்ய - மாமேகத்தினது, கரகா:இவ - திவலைகள் போல, விலீனானி - ஒடுங்கிவிட்டன, தத - பின்னர், க்ஷணேன - ஓர்கணத்தில், தஸ்ய - அந்த, மஹீபதே: - அரசனுடைய, தனு: - வில்லும், தூணிரம் - அம்புருத்தூணியும், அங்குளித்ராணம் - விரல்முடியும், கோதிகாஅபி - உடும்புத்தோலும், கராத் - கையிலிருந்து, ச்யுதம் - நழுவிபதாய்க் கொண்டு, ஜஜ்வால - சொலித்தது.

பொழிப்புரை—அந்தச் சோதியில் இந்த அரசனுடைய ஆயுதங்களும் அஸ்திரங்களும் சமுத்திரத்தில் மகாமேகத்தினது திவலைகள்போல ஒடுங்கிவிட்டன. பின்னர் ஓர்கணத்தில் அந்த அரசனது வில்லும் அம்புருத்தூணியும் விரல் கவசமும் உடும்புத்தோலும் கையினின்றும் நழுவிபதாய்ச் சொலித்தது. அ-கக.

ஸ்லோகம்.

தஜ்ஜஹ்வாலக்ஷணோஜீதம் பபாதலஹிவிருஹி-தம் |

கூயாகிவி-தூரொராரிம் ஜாநஹுஜிவநீம்-தம் || (௨௦)

ஜீவிதாக்கோலயா விஷ்டஸூக்ரம் ஸரணம்-தம் |

ஹரொணாவ்ஜநநஹெ-தம் ஸஹொநஹிஸஹஸூ-கம் || (௨௧)

ஸிவஹ்ஜணவஹி-ருஜிள ப்ரணநாஜி வ-நம் வ-நம் |

ததத்த்ருஷ்ட்வாலக்ஷமணோபீதம் பபாதபுவிமூர்சிதம்

அதா கிம்சித்கரோராமம் ஜாநஹ்யாமவநீம்கதம்

மீலிதாசேஷாபயாவிஷ்டஸம் ஸம்கரம் ஸரணம்கதம்

ஸ்வரேணாப்யுச்சரந்நுச்சை. ஸம்போர்நாமஸஹஸ்ரகம்

ஸிவம்சதண்டவத்பதிமௌ ப்ரணநாம பந-பந:

வியாக்யானம்—தத் - அதனை, த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து, லக்ஷ்
மண: - லக்குமன், பீத: - பயந்தவனாய், மூர்ச்சித: - மூர்ச்சித்தவ
னாய், புவி - பூமியில், பபாத - விழுந்தான், அத - பிறகு, ராம: -
ராமன், அகிஞ்சித்கர: - ஒன்றும் செய்ய முடியாதவனாய், ஜானுப்
பாம் - முழங்கால்களால், அவனீம்கத: - பூமியையடைந்து, பயா
விஷ்ட: - பயங்கொண்டவனாய், மீலிதாக்ஷ: - மூடியகண்களையுடைய
வனாய்க் கொண்டு, சங்கரம் - சங்கரனை, சரணம்கத: - சரணமடைந்
தனன், சம்போ: - சிவனது, நாமஸஹஸ்ரகம் - ஆயிரம் நாமத்தை,
உச்சை: - உரக்கவும், ஸ்வரேண - சத்தத்தோடு, உச்சரன் -
உச்சரித்துக்கொண்டு, சிவம் - சிவனை, பூமௌ - பூமியில் விழுந்து,
தண்டவத் - தடிபோல (ஸாஷ்டாங்கமாய்,) புன:புன: - மீண்டும்,
மீண்டும் ப்ரணநாம - நமஸ்கரித்தான்.

பொழிப்புரை—அதனைப்பார்த்து இலட்சுமணன் பயந்தவனா
ய்ப் பூமியில் மூர்ச்சையாக விழுந்தான். பிறகு இராமன் ஒன்றுஞ்
செய்ய முடியாதவனாய் முழங்கால்களால் பூமியை அடைந்து பயங்
கொண்டவனாய் மூடியகண்களோடு சங்கரனைச் சரணமடைந்தனன்.
சிவபிரானது ஆயிரந்திருநாமங்களை உரத்த சத்தத்தோடு உச்சரித்
துக் கொண்டு சிவபிரானைப் பூமியில் விழுந்து தடிபோலச் சாஷ்டாங்
கமாய் மீண்டும் மீண்டும் நமஸ்கரித்தான். ௨௦-௨௧.

ஸ்லோகம்.

வநநஸூபநுவபவஹாஸீக ஸஷோஜிணவஸூநந ॥ (௨௨)

வவாவஸுபாவொரம் வவபதாஸூவகவிரெ ।

கூபகணெநஸீதாஸஸுதலம் தேஜ: சூடியக ॥ (௨௩)

உநீவிதாக்கோராஜஸூபாவஜ்யாவபூபஸூதி ।

புநஸ்சபூர்வச்சாலீத் ஸப்தோதிங்மண்டலம்ஸ்வநந்
சசாலவஸுதாக்கோரம் பர்வதாஸ்சசகம்பிரே
அதக்ஷணெநஸீதாம் ஸஸீதலம் தேஜ: ஆதயத்
உந்மீலிதாக்கோராமஸ்து யாவத்யாவத்ப்ரபஸ்யதி

வியாக்யானம்—புன:ச - மீண்டும், பூர்வவத் - முன்போலவே,
ஸப்த: - தொனியானது, திங்மண்டலம் - திசைகளை, ஸ்வனன் -
ஒலிக்கச் செய்கின்றதாய், ஆஸீத் - உண்டாச்சது, வஸுதா-பூமி,

பூஷிதம் - குறுகிய கழுத்துக்கம்பளம்போன்ற தசையால் அலங்காரம் பெற்றதும், ரத்னபல்யாணஸம்யுக்தம் - ரத்னகம்பளத்தோடு கூடியதும், ஸ்வேதசாமரை: - வெண்சாமரங்களால், நிபத்தம் - அலங்கரிக்கப்பட்டுளதும், கண்டிகாகர்கரீஸ்ப்பதை: - மணிகளின் ஓசையால், தஸதிஸ: - பத்துத்திசைகளையும், பூரயந்தம் - நிரம்பச்செய்கின்றதும், ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தம் - சகலவலங்காரங்களோடு கூடியதுமாகிய, வ்ருஷபம் - இடபத்தை, ததர்ச - கண்டான்.

பொழிப்புரை—அவ்வளவில் அமுதமதனத்தினு லுண்டாகிய நவநீதத்தினுடைய திரள்போன்றதும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் மரகதம்போன்ற இரண்டு கொம்புகளையுடையதும் நீலமணிபோன்ற கண்களையுடையதும் குறுகிய கழுத்துக் கம்பளம்போன்ற தசையால் அலங்காரம் பெற்றதும் ரத்தின கம்பளத்தோடு கூடியதும் வெண்சாமரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் மணிகளின் ஓசையால் பத்துத்திசைகளையும் நிரம்பச் செய்கின்றதும் சகல அலங்காரங்களோடு கூடியதுமாகிய இடபத்தைக் கண்டான்.

உச, உரு, உசு.

ஸ்லோகம்.

தத்ராஸீநம்மஹாதேவம் ஸுத்தஸ்பதிகவிக்ரஹம் ॥ (உ௭)

கொடிஸௌஞய-புஷ்பீகாஸம் கொடிஸீதாஸ-ஸீதம் ।

வ்யாவுவரீ-பாஸ்யாஸம் நாமயஜ்ஞோபவீதிநம் ॥ (உ௮)

ஸவ-பாஸ்காரஸம்யுக்தம் விஷ்ணு-திம்மஜடாயாஸம் ।

நீலகண்டம்வ்யாக்ர சர்மோத்தரீயம் சந்த்ரஸெகரம் ॥ (உ௯)

நாநாவிதாயுதோத்பாதி தஸபாஹுந்த்ரிலோசநம்

யுவாநம்புர-ஷஸ்ரேஷ்டம் ஸச்சிதாநர்தவிக்ரஹம் ॥ (௩௦)

தத்ராஸீநம்மஹாதேவம் ஸுத்தஸ்பதிகவிக்ரஹம்
கோடிஸௌஞய-புஷ்பீகாஸம் கொடிஸீதாம் ஸுஸீதலம்
வ்யாக்ரசர்மாம்பரதரம் நாகயஜ்ஞோபவீதிநம்
ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தம் வித்யுத்பிங்கஜடாதரம்
நீலகண்டம்வ்யாக்ர சர்மோத்தரீயம் சந்த்ரஸெகரம்
நாநாவிதாயுதோத்பாதி தஸபாஹுந்த்ரிலோசநம்
யுவாநம்புர-ஷஸ்ரேஷ்டம் ஸச்சிதாநர்தவிக்ரஹம்

வியாக்யனம்—தாரத் - அவ்விருஷபத்தின் மீது, ஆவீனம் - வீற்றிருக்கின்றவனும், ஸுத்தஸ்படிகவிக்கரஹம் - சுத்தஸ்படிகம், போன்ற தேகமுடையவனும், கோடிசூர்யப்ரதீகாஸம் - கோடிசூரியன் போல் சொலிக்கின்றவனும், கோடிஸீதாம் ஸுஸீதளம் - கோடிசந்திரன்போலக் குளிர்ச்சிபொருந்தியவனும், வ்யாக்ரசர்மாம் பரதரம் - புலித்தோலாடை தரிக்கின்றவனும், நாகயஜ்ஞோபவீதினம் - அரவப்பூணூலோனும், ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தம் - சகலாலங்காரமுடையோனும், வித்யுத்பிங்கஜடாதரம் - மின்னல்போலப் பொன்னிறமாகிய ஜடைதரித்திருக்கின்றவனும், நீலகண்டம் - கறைக்கண்டனும், வ்யாக்ரசர்மோத்தரீயம் - புலித்தோலை மேலாடையாகக் கொண்டவனும், சந்த்ரசேகரம்-சந்திரனைச் சிரஸில்தரிக்கின்றவனும், நாநாவிதாயுதோத்பாஸிதஸஸாஹும் - பற்பலவிதமாகிய வாயுதங்களால் விளங்கும் பத்துக்கைகளையுடையவனும், த்ரிலோசனம் - முக்கண்ணனும், யுவானம் - யௌவனமுடையோனும், புருஷச்ரேடம் - புருஷசிரேஷ்டனும், ஸச்சிதானந்தவிக்ரஹம் - சச்சிதானந்த வடிவனுமாகிய, மஹாதேவம் - மஹாதேவனையும், கண்டான்.

போழ்ப்புரை—அந்த இடபத்தின்மீது வீற்றிருக்கின்றவனும் சுத்தஸ்படிகம் போன்ற தேகமுடையவனும் கோடிசூரியன் போல் சொலிக்கின்றவனும் கோடிசந்திரன் போன்ற குளிர்ச்சிபொருந்தியவனும் புலித்தோலாடை தரிக்கின்றவனும் அரவம் பூணூலுடையோனும் சகல அலங்காரமுடையவனும் மின்னல்போன்ற பொன்னிறமாகிய சடைதரிக்கின்றவனும் நீலமாகிய கண்டமுடையவனும் புலித்தோலை மேலாடையாகக் கொண்டவனும் சந்திரனைச் சிரசில் தரிக்கின்றவனும் பலவிதமான ஆயுதங்களால் விளங்கும் பத்துத் திருக்கைகளையுடையவனும் மூன்று திருக்கண்களையுடையவனும் யவ்வனமுடையவனும் புருஷசிரேஷ்டனும் சச்சிதானந்த வடிவனுமாகிய மஹாதேவனையுங் கண்டான். ௨௪, ௨௮, ௨௯, ௩௦.

ஸ்லோகம்.

ததெதுவவஸஃவாஸீநாஃ பஞ்ணஃவஃஜநிலாநநாஃ ।

நீலெஃஜீவரஜாஸீலாஃவஃஜநூரகதவ்ரஹாஃ ॥ (௩௧)

ஜகதூலாரணஸ்யஃகூலாநாதிஃதாராஃவிதாஸிவ ।

விய்யுக்திதியரோதஃமகஃவலாரஹராவஸாஃ ॥ (௩௨)

(五 五)

(158)

(15.15)

ஸௌந்தர்யஸாரஸம்தோஹாம் ததர்ஸரகுநந்தநஃ

வியாக்யானம்—தத்ர ஏவ - அவ்விடத்திலேயே, ஸுவாஸீனாம் - ஸுகமாக வீற்றிருக்கின்றவனும், பூர்ணசந்த்ரநிபானனாம் - பூர்ணசந்திரன்போன்ற முகமுடையவனும், நீலேந்தீவரதாமாபாம் - நீலாற்பலக் காந்தியுடையவனும், முக்தாபரணஸம்யுக்தம் - முக்தாபரணமணிந்தவனும், தாராம்சிதாம் - நக்ஷத்திரங்களை அடிகூடிய, ராத்ரிம்இவ - ராத்திரியைப் போன்றவனும், விர்த்யலக்ஷிதிரோத் துங்ககுச பாரபராலஸாம் - விர்தயகிரிபோல் உந்ததமாகிய குசபரங்களால் சிரமங்கொண்டவனும், ஸதஸத்ஸம்ஸயாவிஷ்ட மத்ய தேஸாந்தராம் - உளதோ இல்லையோவெனும் ஐயத்திற்கிடமாகிய இனாடப்பக்கத்தை யுடையவனும், வராம் - உத்தமியும், திவ்யாபரணஸம்யுக்தாம் - திவ்யமலர்வஸ்திரங்களைத் தரித்தவனும், நீலேந்தீவரலோசனாம் - நீலாற்பலம்போன்ற கண்களை யுடையவனும், அலகோத்பாவலிவதனாம் - மின்னெற்றியில் படிந்த (சூர்ணகுந்தள மெனும்) கேசங்களால் விளங்கும் முகமுடையவனும், தாம்பூலக் ராஸ சோபிதாம் - தாம்பூலக்கவளத்தால் விளங்குகின்றவனும்

சிவாலிங்கநஸம்ஜாதபுலகோத் பாவலிவிக்ரஹாம் - சிவனது ஆலிங்
கனத்தாலுண்டாகிய புளகத்தால் (சந்தோஷ மயிர்ச்சிலிப்பால்)
விளங்கும் தேகமுடையவனும், சச்சிதானந்தரூபாய்யாம் - சச்சிதா
னந்த வுருவமுடையவனும், ஸௌந்தர்யஸாரஸந்தோஹாம் - செள
ந்தரியசாரத்திரஹயுள்ளவனும், ஜகன்மாதரம் - லோகமாதாவும்
ஆகிய, அம்பிகாம் - அம்பிகையை, ரகுநந்தனஃ - ராகவன், ததஸ்ம்-
கண்டான்.

௩௩½.

பொழிப்புரை—அவ்விடத்திலேயே சுகமாய் வீற்றிருக்கின்றவ
னும் பூரணசந்திரன்போன்ற முகமுடையவனும் நீலோற்பலகாந்தி
யுடையவனும் பிரகாசிக்கும் மரகதகாந்தியுடையவனும் முத்தா
பரணமணிந்தவனும் நட்சத்திரங்களோடு கூடிய இராத்திரிபோன்
றவனும் விந்தியகிரிபோலும் உன்னதமாகிய குசபாரங்களால் சிர
மங்கொண்டவனும் உளதோ இல்லையோவெனும் ஐயத்திற்கிடமா
கிய இடைப்பக்கத்தை யுடையவனும் உத்தமியும் திவ்வியபரண
ங்களை யணிந்தவனும் திவ்வியசந்தனம் பூசிபவனும் திவ்வியமலர்
வஸ்திரங்களைத் தரித்தவனும் நீலோற்பலம்போன்ற கண்களையு
டையவனும் முன்னெற்றியிற்படிந்த சூர்ணாகுந்தள மென்னும் கே
சங்களால் விளங்கும் முகமுடையவனும் தாம்பூலக் கவளத்தால்
விளங்குகின்றவனும் சிவபிரானது ஆலிங்கனத்தாலுண்டாகிய புள
கத்தால் பிரகாசிக்கும் தேகமுடையவனும் சச்சிதானந்தவுரு
வமுடையவனும் செளந்தரிய சாரத்திரனை யுடையவனும் லோக
மாதாவுமாகிய அம்பிகையை இராகவன் கண்டான்.

ஸ்லோகம்.

ஸஸுவாஹநஸம்ஸஜாநு நானாயுஸஸகூராநு ||

(௩௬)

ஸுஹஜயந்தராஜீநி ஸாரோநிவரிமாயதஃ |

ஸஸகாந்தாஸாராயுதாநு ஜிக்வாவாநு வரிதஸ்திதாநு ||

(௩௭)

கூமுமம்மரம்மாரம்மம் மம்மவகூமஜாயம் |

காமம்மம்ஜபுதீகாமம் விஜயுதாம்தாஸிதாயுதம் ||

(௩௮)

ஜபந்தகேகேநஸாரம்ஜாயுதாயம் ஜநாஜம்மம் |

ஸ்வஸ்வவாஹநஸம்பத்தாந் நானாயுதஸத்கராத்

ப்ரஹதரதம்தராஜீநி ஸாமாநிபரிகாயத.

ஸ்வஸ்வகாம்தாஸ மாயுக்தாந்திக்பாலாத் பரிதஸ்திதாத்

வூவந்தவாரதீய-தூ-தீவ-கூ-ம-ஜடாயாரம் ॥

கூவ-பிரஸாபெவ-வந்த-நினைவம் ।

மமாதி-தடிநீய-தூ-வ-யி-நீவி-ஹம் ॥

ஸ்தா-ஸ்தா-ர-தூ-வந்த-மிரிஜாவதி ।

பஸ்சாச்சதூர்முகம்தேவம் ப்ரஹ்மானம் ஹம்ஸவாஹநம்

சதூர்வக்த்ரைஸ்ச தூர்வேதருத்ரஸூக்தைத்ரமேஹஸ்வரம்

ஸ்துவந்தம்பாரதீயுக்தம் தீர்கூர்சம்ஜடாதரம்

அதர்வஸிரஸாதேவம்ஸ்து வந்தம்முநிமண் - லம்

கங்காதிதடிநீயுக்தமம்புதிம்நீலவிக்ரஹம்

ஸ்வேதாஸ்வதரமந்த்ரேண ஸ்துவந்தம்கிரிஜாபதிம்

வியாக்யானம்—பஸ்சாத் - பின்னல், ஹம்ஸவாஹனம் - அன்னவாஹனத்தின் மீது வீற்றிருக்கின்றவனும், சதூர்வக்த்ரை - நான்கு முகங்களாலும், சதூர்வேதருத்ரஸூக்தை - நான்கு வேதங்களிலுள்ள ருத்திரசூக்தங்களால், மேஹஸ்வரம் - மகேஸ்வரனை, ஸ்துவந்தம் - ஸ்துதிசெய்கின்றவனும், பாரதீயுக்தம் - ஸர்வதீயோடு கூடியவனும், சதூர்வக்த்ரம் - நான்முகனும் ஆகிய, ப்ரம்மானம் தேவம் - பிரம்மதேவனையும், அதர்வஸிரஸா - அதருசிரசுபரிடதத்தால், தேவம் - இறைவனை, ஸ்துவந்தம் - தோத்திரம் செய்கின்றதும், தீர்கூர்சம் - நீண்ட தாடியுடையதுமாகிய, முனிமண்டலம் - முனிக்கூட்டத்தையும், கிரிஜாபதிம் - உமாபதியாகிய இறைவனை, ஸ்வேதாஸ்வதரமந்த்ரேண - ச்வேதாஸ்வதர உபரிடதத்தால், ஸ்துவந்தம் - தோத்திரம் செய்கின்றவனும், கங்காதிதடிநீயுக்தம் - கங்கைமுதலிய நதிகளோடுகூடியவனும், நீலவிக்ரஹம் - கருத்தமேனியனுமாகிய, அம்புதிம் - சமுத்திரனையும் கண்டான்.

பொழிப்புரை—பின்னல் அன்னவாஹனத்தின்மீது வீற்றிருக்கின்றவனும் நான்கு முகங்களாலும் நான்குவேதங்களிலுள்ள உருத்திர ஸூக்தங்களால் மேஹஸ்வரனை ஸ்துதிசெய்கின்றவனும் ஸர்வதீயோடு கூடியவனும் நான்முகனும் ஆகிய பிரமதேவனையும் அதருவசிரசுபரிடதத்தால் இறைவனை தோத்திரஞ் செய்கின்றவரும் நீண்டதாடிகளை யுடையவருமாகிய முனிக்கூட்டத்தையும் உமாபதியாகிய இறைவனை ச்வேதாஸ்வர உபரிடத்தால் ஸ்தோத்திரம் செய்கின்றவனும் கங்கைமுதலிய நதிகளோடுகூடியவனும் கருத்தமேனியனுமாகிய சமுத்திரராஜனையுங் கண்டான். நக, சக.

ஸ்லோகம்.

சுநந்தாஜிஹாநாமாநு கெவாஸகிரிஸந்நிபாநு || (சஉ)

கெவவ்யோபநிஷத்பாடாநு மணிரத்நவிபூஷிதாநு ।

ஸுவண்ணவேத்ரஹஸ்தாட்யம் நந்திரம்புரதஸ்திதம் || (சங)

அநந்தாதிமஹாநாகாந் கைலாஸகிரிஸந்நிபாந்
கைவல்யோபநிஷத்பாடாந் மணிரத்நவிபூஷிதாந்
ஸுவர்ணவேத்ரஹஸ்தாட்யம் நந்திரம்புரதஸ்திதம்

வியாக்யானம்—மணிரத்நவிபூஷிதான் - மணிச்ரேஷ்டங்களால்
அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களும், கைவல்யோபநிஷத்பாடான் - கை
வல்யோபநிடத்ததைப் பாராயணம் செய்கின்றவர்களும், கைலாஸ
கிரிஸன்னிபான் - கைலாஸகிரி போன்றவர்களுமாகிய, அநந்தாதி
மஹாநாகான் - அநந்தன்முதலிய மஹாநாகர்களையும், புரத -
முன்னால், ஸ்திதம் - நிற்கின்றவரும், ஸுவர்ணவேத்ர ஹஸ்தாட்
யம் - பொற்பிரம்பு கையிற் பிடித்தவருமாகிய, நந்திரம் - நந்தி
யையும் கண்டான்.

பொழிப்புரை—மேன்மையான ரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்
பட்டவர்களும் கைவல்யோபநிடதத்தைப் பாராயணஞ் செய்கின்ற
வர்களும் கைலையங்கிரி போன்றவர்களுமாகிய அநந்தன் முதலிய
மகா நாகர்களையும் முன்னால் நிற்கின்றவரும் பொற்பிரம்பு கையிற்
பிடித்தவருமாகிய நந்திதேவரையுங் கண்டான். சஉ,சங.

ஸ்லோகம்.

தக்ஷிணேஷுகாரஞ்சம் மணஸம்பர்வதோபமம்

மயூரவாஹநாருடமுத்தரேஷண் முகம்ததா || (சச)

மஹாகாலம்சசண்டேஸம் பார்ஸ்வயோர்பீஷணக்ருதிம்

காடாநிராஹுஜ்ஜீவாநிஸந்நிஹம் || (சரு)

திரிபாஷ்குடிநாகாரம் நடஹ்ருந்நிரிபிவநம் ।

நாநாவிகாரவடிநாநு கொடிஸஃப்ரயோயிவாநு || (சசு)

தக்ஷிணேஷுகாரூடம் கணேஸம்பர்வதோபமம்

மயூரவாஹநாருடமுத்தரேஷண் முகம்ததா

மஹாகாலம்சசண்டேஸம் பார்ஸ்வயோர்பீஷணக்ருதிம்

காலாக்கிரூத்ரம் தூரஸ்தம் ஜ்வலத்தாவாக்நிஸர்நிபம்
 த்ரிபாதம்குடிலாகாரம் நடத்ப்ருங்கிரிடிம்புந்
 நாநாவிகாரவதநாந் கோடிஸ்ப்ரமதாதிபாந்

வியாக்யானம்—தக்ஷிணே - தென்பக்கத்தில், மூஷிகாருடம் -
 மூஞ்சுறின் மீதேறியவரும், பர்வதோபமம் - மலைபோன்றவரும்
 ஆகிய, கணேசம் - கணபதியையும், உத்தரே - வடபக்கத்தில்,
 மயூரவாஹனாருடம் - மயில்வாஹனத்தில் வீற்றிருக்கின்றவரும்
 ஆகிய, ஷண்முகம் - ஆறுமுகனாகிய முருகக்கடவுளையும், பார்
 ஸவயோஃ - பாரிசங்களில், பீஷணாக்ருதிம் - பயங்கரமாகிய உருவ
 முடையவர் ஆகிய, மஹாகாலம் - மஹாகாளரையும், சண்டே
 சம் - சண்டேசனையும், தூரஸ்தம் - சற்றுத் தூரத்திலுள்ளவனும்,
 ஜ்வலத்தாவாக்நிஸன்னிபம் - சொலிக்கும் காட்டுத்தீபோன்றவ
 ரும் ஆகிய, காலாக்கிரூத்ரம் - காலாக்கிரூத்திரரையும், புரதஃ -
 எதிரில், த்ரிபாதம் - மூன்றுகால்களையுடையவரும், குடிலாகாரம் -
 கோணலாகிய தேகமுடையவரும், நடத்ப்ருங்கிரிடிம் - நடனம்
 செய்யும் பிருங்கிரிடியையும், நாநாவிகாரவதநான் - பற்பலவிகார
 முடைய முகத்தினர்களாகிய, கோடிசு - கோடிக்கணக்காயுள்ள
 ப்ரமதாதிபான் - பிரமதகணாதிபர்களையும் கண்டான்.

பொழிப்புரை—தென்பக்கத்தில் மூஷிகத்தின் மீதாரோகணித்
 தவரும் மலைபோன்றவருமாகிய கணபதியையும் வடபக்கத்தில்
 மயில் வாகனத்தின்மீது வீற்றிருக்கின்றவராகிய ஆறுமுகக்கட
 வுளையும் பக்கங்களில் பயங்கரமாகிய உருவமுடையவராகிய மகா
 காளரையும் சண்டேசரையும் சற்றுத் தூரத்திலுள்ளவரும் சொ
 லிக்கும் காட்டுத்தீபோன்றவருமாகிய காலாக்கினி ருத்திரரையும்
 மூன்று கால்களையுடையவரும் கோணலாகிய தேகமுடையவரும்
 நடனஞ்செய்யும் பிருங்கிரிடியையும் பற்பலவிகாரமுடைய முகத்
 தினர்களாகிய கோடிக்கணக்காயுள்ள பிரமத கணாதிபர்களையுங்
 கண்டான்

சச,சரு,சக.

ஸ்லோகம்.

நாநாவாஹநஸ்யந்தூ வாரிதொரிதூஜணௌ ।

வ்வாக்ஷர்ஜவாஸகூந வலிஷ்வீஜ்யாயராஜிகாந ॥

(சஎ)

ஜிவ்யாந்தூகமீதாநி மாயதிநூஸ்யந்தூகம் ।

ததூதெதூயஸ்கூதூ ஜவகிஜகஜஸகம் ॥

(சஅ)

நாநாவாஹனஸம்யுக்தம் பரிதோமர்த்ருமண்டலம்
 பஞ்சாஷ்டரீஜபாஸக்தான் வலித்தவித்யாதராதிகான்
 திவ்யருத்ரககீதாநி காயத்கின்நரப்ருந்தகம்
 தத்ரத்ரையம்யகம்மந்த்ரம் ஜபத்விஜகதம்பகம்

வியாக்யானம்—நாநாவாஹனஸம்யுக்தம் - பற்பலவாஹனங்
 களிலேறியவர்களும், பரித - சூழ்ந்துநிற்கும், மாத்ருமண்டலம் -
 மாதிரு (அன்னை அதாவது ஸப்தமாதிருக் கூட்டத்தையும்) பஞ்
 சாஷ்டரீஜபாஸக்தான் - பஞ்சாஷ்டரஜபத்தில் விருப்புற்றவர்களா
 கிய, வலித்தவித்யாதராதிகான் - சித்தர் வித்தியாதரர் முதலியவர்
 களையும், திவ்யருத்ரககீதானி - திவ்வியருத்திர சரிதகீதங்களை,
 காயத்கின்னரப்ருந்தகம் - பாடுகின்ற கின்னரக்கூட்டத்தையும்,
 தத்ர - அங்கு, த்ரையம்பகம் - திரியம்பகம் என்று தொடங்கிய,
 மந்த்ரம் - மந்திரத்தை, ஜபத்விஜகதம்பகம் - ஜபிக்கும் அந்தணக்
 கூட்டத்தையும் கண்டான்.

பொழிப்புரை—பற்பல வாகனங்களி லாரோகணித்தவர்களும்
 சூழ்ந்துநிற்கும் மாதிருக்கூட்டத்தையும் பஞ்சாட்சரஜபத்தில் விரு
 ம்புற்றவர்களாகிய சித்தர் வித்தியாதரர் முதலியவர்களையும் திவ்
 வியருத்திர சரிதகீதங்களை பாடுகின்ற கின்னரக் கூட்டத்தையும்
 அங்குதிரியம்பக மென்று தொடங்கிய மந்திரத்தை ஜபிக்கும் அந்
 தணர்கூட்டத்தையுங் கண்டான். சௌ, சஅ.

ஸ்லோகம்.

மாயந்தவீணயாநீதந்த்ருத்யந்தம்நாரதம்திவி ।

ந்ருத்யதோநாட்யந்த்ருத்யேந ரம்பாதீநப்ஸரேகணாந் ॥ (சக)

காயந்தம்வீணயாகீதம்ந்ருத் யந்தம்நாரதம்திவி

ந்ருத்யதோநாட்யந்த்ருத்யேந ரம்பாதீநப்ஸரேகணாந்

வியாக்யானம்—திவி - ஆகாயத்தில், வீணயா - வீணையினால்,
 கீதம் - பாட்டை, காயந்தம் - பாடுகின்றவரும், ந்ருத்யந்தம் -
 நடனம்செய்வோருமாகிய, நாரதம் - நாரதரையும், நாட்யந்த்ருதி
 யேந - நாட்டியந்த்ருத்தத்தோடு, ந்ருத்யதோ - நடனமாடுவதாகிய,
 ரம்பாதீந் - அரம்பைமுதலியவர்களான, அப்ஸரேகணாந் - அப்ஸ
 ரஸ்திரீகளின் கூட்டங்களையும் கண்டான்.

பொழிப்புரை—ஆகாயத்தில் வீணையினால் பாட்டைப்பாடுகின்றவரும் நடனம் செய்வோருமாகிய நாரதரையும் நாட்டியசாஸ்திரத்தின்படி நடனம் செய்வோர்களாகிய அரம்பைமுதலிய அப்ஸரஸ்திரீகளையும் கண்டான்.

ஸ்ரீலோகம்.

மாயவ்விதநயராஜீநாம் மயவக்ஷாணாங்கடிவகம் ।

கம்புராஸ்தாஸம் உருகண - கருணாதாமதள || (௫௦)

காயத்சித்ரரதாதீநாம் கந்தர்வாணம்கதம்பகம்
கம்பலாச்வதரௌசம்பு கர்ணகுண்டலதாங்கதௌ

வியாக்யானம்—காயச்சித்ராரதாதீநாம் - பாடுகின்றவர்களான்
சித்ரரதன் முதலியவர்களாகிய, கந்தர்வாணம் - கந்தர்வர்களது,
கதம்பகம் - கூட்டத்தையும், சம்புகர்ணகுண்டலதாம் - இறைவ
னுக்குக் காதணியாயிருக்குந் தன்மையை, கடுதள - அடைந்தவர்க
ளாகிய, கம்பலாச்வதரௌ - கம்பல அச்வதரர்களையும் கண்டான்.

பொழிப்புரை—பாடும் சித்திரரதர்முதலிய கந்தர்வக்கூட்டத்
தையும் சிவபெருமானுக்குக் காதணியாயுள்ள கம்பலாச்வதரர்களை
யும் கண்டான். ௩௦.

ஸ்ரீலோகம்.

மாயம் தளவ நு மளநீதம் கவாலம்கவம்தயா ।

வணவெடிவஸஹாஂடிஷ்டாக்யதாயெ-பாஸவ-நஷ-நஃ॥ (ருக)

காயந்தொளபநநகௌகீதம் கபாலம்கம்பலம்ததா
ஏவம்தேவஸபாம்த்ருஷ்ட்வா க்ருதார்த்தோரகுநந்தன:

வியாக்யானம்—கீதம் - கீதத்தை, காயந்தொள - பாடுகின்ற
வர்களாகிய, பந்நகொள - பந்நகர்களாகிய, கபாலம் - கபாலனையும்,
கம்பலம் - கம்பலன் இவர்களையும் கண்டான், ஏவம் - இவ்விதம்,
தேவஸபாம் - தேவஸபையை, த்ருஷ்ட்வா - கண்டு, ரக்ருநந்தன -
ராகவன், க்ருதார்த்த - திருதார்த்தனாயினன் (தன்னியனாயினன்).

பொழிப்புரை—சீதத்தைப் பாடுகின்றவர்களாகிய பந்நகர்களாகிய கபாலகம்பலர்களையும் கண்டான். இவ்வாறு தேவஸபையைக் கண்டு ராமன் கிருதார்த்தனானான். நுக.

ஹஷ-ஃமஜீடியாவாஹஸு வநெவஃஹஸுராஃ |

ஹிவ்யநாமஸஹஸ்ரேண ப்ரணநாமபுநஃ ||

(௫௨)

ஹர்ஷகத்கதயாவாசாஸ்துவந்தேவம்மஹேச்வரம்
திவ்யநாமஸஹஸ்ரேண ப்ரணநாமபுநஃ

வியாக்யானம்—ஹர்ஷகத்கதயா - சந்தேதாஷ்த்தால் தழுதழுத்த, வாசா - வாக்கியத்தால், தேவம் - இறைவனாகிய, மஹேச்வரம் - சிவபெருமானே, ஸ்துவன் - ஸ்தோத்திரம் செய்கின்றவனாய்க் கொண்டு, திவ்யநாமஸஹஸ்ரேண - திவ்வியமாகிய நாமங்களின் ஆயிரத்தால், புநஃபுநஃ - மீண்டும், ப்ரணநாம - நமஸ்கரித்தான்,

பொழிப்புரை—ஸந்தேதாஷ்த்தால்தழுதழுத்த வாக்கியத்தால் இறைவனாகிய சிவனை ஸ்தோத்திரம் செய்துகொண்டு திவ்யநாமஸஹஸ்ரத்தால் பன்முறை நமஸ்கரித்தான். (௫௨)

நான்காவதத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவ தத்தியாயம்.

ॐ

ஸ்ரீஸூத்ரவாஹ - ஸ்ரீஸூத்ராகூறியது.

ஹிவ்யநாமஸஹஸ்ரேண ப்ரணநாமபுநஃ |

ஹிவ்யநாமஸஹஸ்ரேண ப்ரணநாமபுநஃ ||

(௬)

அதப்ராதூரபூத்தத்ர ஹிரண்மயரதேதாமஹார்
அநேகதிவ்யரத்நாம் சுகிம்மீரிததிகந்தரஃ

வியாக்யானம்—அத - பிறகு, தத்ர - அங்கு, அநேகதிவ்யரத்நாம்சுகிம்மீரிததிகந்தரஃ - எண்ணிறந்த திவ்யரத்நங்களின் காந்தியால் சித்திரவர்ணத்தோடுகூடிய திசைவெளிகளை யுடையதும், மஹார் - பெரிதுமாகிய, ஹிரண்மயரதஃ - ஸ்வர்ணமயமானரதம், ப்ராதூரபூத் - ஆவிர்ப்பவித்தது (தோன்றியது.)

பொழிப்புரை—பிறகு அங்கு எண்ணிறந்த திவ்யரத்நங்களின் காந்தியால் சித்திரவர்ணமாக்கப்பட்ட திசைவெளிகளையுடையதும் பெரிதுமாகிய பொன்மயமாகிய ரதம்தோன்றியது. ௬.

- நடிபொங்கவங்காபு ஸீவாஹுததஷயம் ।
 ஸீவாஹுததஷயம் ஸீவாஹுததஷயம் ॥ (௨)
 ஸீவாஹுததஷயம் ஸீவாஹுததஷயம் ॥
 ஸீவாஹுததஷயம் ஸீவாஹுததஷயம் ॥ (௩)
 ஸீவாஹுததஷயம் ஸீவாஹுததஷயம் ॥
 ஸீவாஹுததஷயம் ஸீவாஹுததஷயம் ॥ (௪)
 ஸீவாஹுததஷயம் ஸீவாஹுததஷயம் ॥
 ஸீவாஹுததஷயம் ஸீவாஹுததஷயம் ॥ (௫)
 ஸீவாஹுததஷயம் ஸீவாஹுததஷயம் ॥
 ஸீவாஹுததஷயம் ஸீவாஹுததஷயம் ॥ (௬)
 ஸீவாஹுததஷயம் ஸீவாஹுததஷயம் ॥
 ஸீவாஹுததஷயம் ஸீவாஹுததஷயம் ॥ (௭)

நத்யுபாந்திகபங்காட்ய மஹாசக்ர சதுஷ்டய
 முக்தாதேதாரணஸம்யுக்தம் ச்வேதச்சத்ரசதாவ்ருத
 சுத்தஹேமகுரைராத்ய துரங்ககணஸம்யுக்தம்
 முக்தாவிதாநவிலஸ தூர்த்வதிவ்யருஷத்வஜ
 மத்தவாரணிகாயுக்தம் பஞ்சதத்வோபசோபித
 பாரிஜாததருத்பூத புஷ்பமாலாபிரஞ்ஜித
 ம்ருகநாபிஸமுத்பூத கஸ்தூரீமதபங்கில
 கர்பூராகருதூபோத்த கந்தாக்ருஷ்டமதுவ்ரத்
 ஸம்வர்த்தகனகோஷாட்ய நானாவாத்யஸமந்வித
 வீணாவேணுஸ்வநாஸக்த கிந்நரீகணஸங்குல

வியாக்யானம்—நத்யுபாந்திகபங்காட்ய மஹாசக்ர சதுஷ்டய
 டய: - கௌதமீந்திக்கரையிலுள்ள சேற்றினால் பூசப்பட்டுள்ள
 பெரிய நாலுசக்கரங்களையுடையதும், முக்தாதேதாரணஸம்யுக்தம் -
 முத்துத்தேதாரணங்களுடையதும், ச்வேதச்சத்ரசதாவ்ருத - எண்
 ணிறந்த வெண்குடைகளால் சூழப்பட்டதும், சுத்தஹேமகுரை: -
 சுத்தமாகிய பொற்குளம்புகளோடு, ஆட்யதுரங்ககணஸம்யுக்தம் -
 கூடியகுதிரைவரிசைகளையுடையதும், முக்தாவிதாநவிலஸ தூர்த்
 துவதிவ்யவ்ருஷத்வஜ - முத்துகளால் நிரமிக்கப்பட்ட மேல்விதாநத்
 தில் விளங்கும் வ்ருஷபத்துவஜத்தையுடையதும், மத்தவாரணிகா
 யுக்தம் - மதித்த யானைகளையுடையதும், பஞ்சதத்வோபசோபி
 த: - ஐந்துதத்துவாதிஷ்டான தேவர்களோடுகூடி விளங்குவதும்,
 பாரிஜாததருத்பூத புஷ்பமாலாபிரஞ்ஜித - பாரிஜாதவிருக்ஷத்தி
 லுண்டாகிய புஷ்பமாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும், ம்ருக

நாபிஸமுத்பூதகஸ்தூரீமதபங்கில: - கஸ்தூரிமானிடம் உண்டா
கிய கஸ்தூரீமதபங்கம்படியப் பெற்றதும், ஸம்வர்த்தகனகோ
ஷாட்ய: - பிரளயகாலமேகங்களினுடையதுபோன்ற ஒலி முழக்
கத்தையுடையதும், நானாவாத்யஸமந்வித: - எண்ணிறந்த வாத்திய
விசேஷங்களோடு கூடியதும், வீணாவேணுஸ்வராஸக்தகிந்ரீகண
ஸம்குல: - வீணைபுல்லாங்குழல் மிருதங்கம் இவைகளின் நாதத்
தில் விருப்புற்ற கிந்நரஸ்திரீகூட்டத்தோடு கூடியதுமாயிருந்தது.

பொழிப்புரை—அது கௌதமீந்திக்கரையிலுள்ள சேற்றினால்
பூசப்பட்ட நாலுபெருஞ்சக்கரங்களையுடையதும் முத்துத் தோர
ணங்களையுடையதும் வெண்குடைகளால் சூழப்பட்டுள்ளதும்
சுத்தமாகிய பொற்குளம்புகளையுடைய குதிரைவரிசைகளையுடைய
தும் முத்துக்களால் நிரமிக்கப்பட்ட மேல்விதானத்தில் விளங்
கும் வருஷபத்துவஜமுடையதும் மதித்த யானைகளையுடையதும்
ஐந்துதத்துவாதிஷ்டான தேவர்களோடுகூடி விளங்குவதும், பாரி
ஜாதபுஷ்பமாலைகளால் லலங்கரிக்கப்பட்டதும் அற்புதமாகிய கஸ்
தூரீமதபங்கம் படியப்பெற்றதும், பிரளயகாலமேகங்களினது
போன்ற ஒலிமுழக்கத்தையுடையதும், எண்ணிறந்த வாத்திய
விசேஷங்களோடுகூடியதும் வீணை புள்ளாங்குழல் மிருதங்கம்
இவைகளின் நாதத்தில் விருப்புற்ற கிந்நரஸ்திரீகூட்டத்தோடு
கூடியதுமாயிருந்தது.

கூ.

ஸ்லோகம்.

வணவங்குக்ஷாரயஸ்ய ஜெஷ்டாஷ்டாஷ்டாய-புஸங்கரம் ।

சுமயாஸஹிதஸ்துதபதவெவிஸதஜா ॥ (எ)

ஸாரநீரஜநெதூணாம் ஸுதவாரிவாலநெம் ।

ஜிவ்யஜநவாநெதஸு ப்ரஹ்மஷ்டாநீவநொஹிதம் ॥ (அ)

ஏவம்க்ருத்வாரதச்ரேஷ்டம் வருஷாதுத்தீர்யசங்கரம்

அம்பயாஸஹிதஸ்தத்ர படதஸ்பேஅவிசத்ததா

ஸாரநீரஜநேத்ராணாம் ச்வேதசாமரசாலநைம்

திவ்யவ்யஜநவாதைஸ்சப்ரஹ்ருஷ்டோநீலலோஹிதம்

வியாக்யானம்—ஏவம் - இவ்விதம், ரதச்ரேஷ்டம் - ரதச்ரேஷ்
டத்தை, க்ருத்வா - (தோன்ற)ச்செய்து, சங்கரம் - சங்கரன், வரு

ஷாத் - வ்ருஷபத்தின்மீதிருந்து, உத்தீர்ய - இறங்கி, அம்பயாஸஹித - அம்பிகையோடுகூடியவராய், தத்ரா - அந்தரதத்திலுள்ள, படதல்பே - வஸ்திராஸநத்தில், அவிசத் - உட்கார்ந்துகொண்டனர், ஸுரநீரஜநேத்ராணாம் - தேவமங்கையர்களது, ச்வேதசாமரசாலனை - வெண்சாமரச் சலனங்களாலும், திவ்யவ்யஜநவாதைஸ்ச - சிறந்தவிசிறியின் காற்றினாலும், நீலலோஹித - சிவபெருமான், ப்ரஹ்ருஷ்ட - மிகவும் ஸந்தோஷித்தனர்.

பொழிப்புரை—இவ்வாறு ரதச்ரேஷ்டத்தைத் தோன்றச்செய்து சங்கரன் விருஷபத்திலிருந்திறங்கி அம்பிகையோடு கூடியவராய் ரதத்தையடைந்து அதிலுள்ள வஸ்திராஸநத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டனர். தேவமங்கையர்களது வெண்சாமரசங்களாலும் சிறந்தவிசிறியின் காற்றினாலும் சிவபெருமான் மிகவும் திருப்தியடைந்தனர்.

அ.

ஸ்லோகம்.

கூணக் கூணநியூநெந் ஜெஜ்ஜீரஸிஜிநெதஃ ।

வீணாவெணவூநெந்ஜெஜ்ஜீரஸிஜிநெதஃ ॥ (கூ)

ஸுகவாகுகவாராவெஃ ஸுதவாராவதஸூநெஃ ।

க்வணத்கங்கணரித்வாநை மஞ்ஜமஞ்ஜீரசிஞ்ஜிதை
வீணவேணுஸ்வநைகீதை பூர்ணமாவீஜ்ஜகத்த்ரயம்
சுகவாக்யகலாராவை ச்வேதபாராவதஸ்வநை

வியாக்யானம்—க்வணத்கங்கணரித்வாநை - ஒலிக்கின்றகடகநாதங்களாலும், மஞ்ஜமஞ்ஜீரசிஞ்ஜிதை - இனியதண்டை ஒலிகளாலும், வீணவேணுஸ்வநை - வீணைபுள்ளாங்குழல்களின் நாதங்களாலும், கீதை - பாட்டுகளாலும், சுகவாக்யகலாராவை - கிளிவாக்யங்களின் இனியகுரலாலும், ச்வேதபாராவதஸ்வநை - வெண்மாடப்புறாக்களின் சப்தங்களாலும், ஜகத்ரயம் - மூவுலகமும், பூர்ணம் - நிரம்பியது, ஆவீத் - ஆச்சுது.

பொழிப்புரை—ஒலிக்கும் கடகநாதங்களாலும் இனியதண்டை ஒலிகளாலும் வீணவேணுக்களின் நாதங்களாலும் கீதங்களாலும் கிளிகளின் இனியகுரல்களாலும் வெண்மாடப்புறாக்களின் சப்தங்களாலும் மூவுலகமும் நிரம்பியதாச்சுது.

கூ.

(50)

பொழிப்புரை—அதற்குப்பிறகு சிவபெருமான் நமஸ்கரித்துக் கொண்டிருக்கின்றவனாகிய ராமனை எழுந்திருக்கச்செய்து மிக்கத் திருப்தியடைந்த மனதோடு அவனைத் தமது அற்புதமாகிய ரதத் திற்கு வரவழைத்தனர்.

ஸ்லோகம்.

கமண்டலுஜலை ஸ்வச்சை ஸ்வயமாசம்யயத்நதம் ||

ஸமாசாம்யாதபுரதம் ஸ்வாங்கேராமமுபாநயத் ||

(கஉ½)

கமண்டலுஜலை: ஸ்வச்சை ஸ்வயமாசம்யயத்நதம்

ஸமாசாம்யாதபுரதம் ஸ்வாங்கேராமமுபாநயத்

வியாக்யானம்—ஸ்வச்சை - நிர்மலமாகிய, கமண்டலுஜலை - கடத்திலுள்ள தீர்த்தங்களால், ஸ்வயம் - தான், ஆசம்ய - ஆசமனம்செய்து, யத்நதம் - விதிப்படி, புரதம் - எதிரில், ஸமாசாம்ய - ராமனையும் ஆசமனம்செய்யச்செய்து, அத - பின்னர், ராமம்! - ராமனை, ஸ்வாங்கே - தனது மடிமீது, உபாநயத் - வரவழைத்து இருக்கச்செய்தனர்.

பொழிப்புரை—சுத்தமாகிய கடத்திலுள்ள ஜலத்தால் ஆசமனஞ்செய்து பின்னர் எதிரில் விதிப்படி ஆசமனஞ்செய்வித்து ராமனை தமது மடிமீது வைத்துக்கொண்டனர்.

கஉ½.

ஸ்லோகம்.

அததிவ்யம்தநுஸ்தஸ்மை ததௌ தூணீரமக்ஷயம் ||

(கங)

மஹாபாஸுபதம்நாம திவ்யமஸ்த்ரம்ததௌ ததம் ||

உக்தஸ்தேநராமோபிஸாதரம் சந்த்ரமௌனிநா ||

(கச)

அததிவ்யம்தநுஸ்தஸ்மை ததௌ தூணீரமக்ஷயம்
மஹாபாஸுபதம்நாம திவ்யமஸ்த்ரம்ததௌ ததம்
உக்தஸ்தேநராமோபிஸாதரம் சந்த்ரமௌனிநா

வியாக்யானம்—அத - பின்னர், தஸ்மை - அந்தராமன்பொருட்டு, திவ்யம்தநுஸ்தஸ்மை (வில்லை)யும், அக்ஷயம் - குறைவற்ற, தூணீரம் - அம்புருத்தூணியையும், ததௌ - கொடுத்தார், ததம் - அதன்பின்னர், மஹாபாஸுபதம்நாம - மஹாபாஸுபதம் எனும்பெயரிய திவ்யம், அஸ்த்ரம் - திவ்வியாஸ்திரத்தையும், ததௌ - கொடுத்தார், தேந சந்த்ரமௌனிநா - அந்த சந்த்ரகூடனாகிய (இறைவனால்), ராம - இராமன், ஸாதரம் - மிக்கஆதரவோடும், உக்தம் - கூறவும் பட்டான்.

பொழிப்புரை—பின்னர் அந்தராமன் பொருட்டுத் திவ்வியவில்
லையும் குறைவற்ற அம்புருத்தூணியையும் கொடுத்தார். அதன்
பின்னர் மஹாபாகபதம் எனும் திவ்வியாஸ்திரத்தையும் அளித்
தார். அன்றியும் அந்த சந்திரசூடனாகிய இறைவனால் ராமன் மிக்க
ஆதரவுடன் கூறவும்பட்டான். கசு.

ஸ்லோகம்.

ஐமநாஸகரம்ரௌத்ர முக்ரமஸ்த்ரமிதம்ந்ருப ।

சுகுதாநெஹ்யொதூவ்யம் ஸாமாந்யஸமராதிகே ॥ (கரு)

சுந்யநாஸிஹ்யதீவ்யாத ரெகஸ்யஹ்வநத்யயே ।

தஸ்யாநாணாத்யொராநி ஹ்யொதூவ்யம்வஸ்யதே ॥ (ககூ)

சுந்யநெஹ்யத்யஹ்வநத்யயே ஐமநாஸகரம்ரௌத்ர முக்ரமஸ்த்ரமிதம்ந்ருப ।

ஐகந்நாஸகரம்ரௌத்ர முக்ரமஸ்த்ரமிதம்ந்ருப
அதோநேதம்ப்ரயோக்தவ்யம் ஸாமாந்யஸமராதிகே
அந்யந்நாஸ்திப்ரதிகாத மேதஸ்யபுவந்த்ரயே
தஸ்மாத்ப்ராணாத்யயே ராமப்ரயோக்தவ்யமுபஸ்திதே
அந்யதைதத்ப்ரயுக்தம்சேத் ஐகத்ஸம்ஸூயக்ருத்பவேத்

வியாக்யானம்—ந்ருப - ஓ அரசனே, இதம் - இந்த, அஸ்த்
ரம் - அஸ்திரமானது, உக்ரம் - தீக்ஷணமாயும், ரௌத்ரம் - பயங்
கரமாயும், ஐகந்நாஸகரம் - உலகையழிப்பதாயுமுள்ளது, அத் -
ஆதலால், இதம் - இது, ஸாமாந்யஸமராதிகே - ஸாமான்னிய
யுத்தமுலியவற்றில் ப்ரயோக்தவ்யம்ந - பிரயோகிக்கக்கூடியதல்ல,
ஏதஸ்ய - இவ்வஸ்திரத்திற்கு, புவனத்ரயே - முவ்வுலகிலும், ப்ரதீ
காதம் - தடுக்கக்கூடியது, அந்யத் - வேறொன்று, நாஸ்தி - இல்லை,
தஸ்மாத் - ஆதலால், ராம - ஓ ராமா, ப்ராணாத்யயே - பிராண
பத்து, உபஸ்திதே - வந்தபொழுது, ப்ரயோக்தவ்யம் - பிரயோ
கிக்கவேண்டியது, அந்யதா - மற்றபொழுது, ப்ரயுக்தம்சேத் -
பிரயோகிக்கப்படுமாயின், ஐகத்ஸம்ஸூயக்ருத் - உலகையழிக்கின்
றது, பவேத் - ஆகும்.

பொழிப்புரை—ஓ அரசனே இந்த அஸ்திரமானது தீக்ஷணமா
யும் பயங்கரமாயும் உலகையழிப்பதாயுமுள்ளது. ஆதலால் இது

ஸாமான்னியயுத்தம் முதலியதில் பிரயோகிக்கக்கூடியதல்ல. இவ் வஸ்திரத்திற்கு முவ்வுலகிலும் தடுக்கக்கூடியது வேறு ஒன்று இல்லை. ஆதலால் ஓ ராமா ப்ராணாபத்து வந்தபோது இது பிரயோ கிக்கக்கூடியது. மற்றஸமயத்தில் பிரயோகித்தால் உலகையழிக்கிற தாகும்.

கரு.

ஸ்லோகம்.

கூபாஹ-மயஸ-ரஸெஸுஷாநு நொகவாநாநுஹஸுரம் || (கௌ)

உவாஹவாஸிஸீ-சுஃ ஸுஃஸிஸுஃபு-யஹ ||

ராவவொயம்உதொஸெஸு ராவணம்நிஹநிஷ்யதி || (கஅ)

தஸெஸுஷெவொவயூ கூஸிதிஷெதாவரொஸியா ||

தஸூஅநாநாநாஸெதூ ஹவெதாய-ஹ-ஸி-ஷாஃ || (கக)

ஸாஹாயூஸிஸூக-வ-ஃ-த-யெநஸுஸூஹவிஷ்ய ||

அதாஹமயஸு-ர-ச்ரேஷ்டாந் லோகபாலாந்மஹேஸ்வரஃ
உவாசபரமப்பீரதஃ ஸ்வம்ஸ்வமஸ்த்ரம் ப்ரயச்சத
ராகவோயம்சதைரைஸ்தரை ராவணம்நிஹநிஷ்யதி
தஸ்மைதேவைரவத்யத்வமிதிதத்தோவரோமயா
தஸ்மாத்வாநரதாமேத்யபவம்தோ யுத்ததுர்மதா.
ஸாஹாய்யமஸ்யகுர்வம்து யேநஸ்வஸ்தாபவிஷ்யத

லியாக்யானம்—அத - பின்னர், மஹேஸ்வர. - மகேசுவரன்,
லோகபாலாந் - உலகபாலர்களாகிய, ஸு-ர-ச்ரேஷ்டாந் - தேவ
ச்ரேஷ்டர்களை, ஆஹமய - கூப்பிட்டு, பரமப்பீரத - மிக்கப்பிரீதி
யடைந்தவராய், உவாச - கூறலானார் (தேவர்களாள்,) ஸ்வம்ஸ்வம்-
தங்கள் தங்களது, அஸ்த்ரம் - அஸ்திரத்தை, ப்ரயச்சத - கொடுங்
கள், தைஃஅஸ்த்ரைஃச - அந்த அஸ்திரங்களாலும், அயம் - இந்த,
ராகவஃ - இராகவன், ராவணம் - ராவணனை, நிஹநிஷ்யதி-கொல்லு
வான் வதம்செய்வான், தஸ்மை - அந்த ராவணனுக்கு, மயா - என்
னால்தேவைஃ - தேவர்களால், அவத்யத்துவம் - வதமடையாதிரு
த்தல், இதி - என்னும், வரம் - வரம், தத்த - அளிக்கப்பட்டுள்ளது,
தஸ்மாத் - ஆதலால், வாநரதாம் - வாநரத்தன்மையை, ஏத்ய -
அடைந்து, யுத்ததுர்மதாஃ - யுத்தத்தில் ஆவலுள்ளவர்களாய், பவந்
த - நீங்கள், அஸ்ய - இவனுக்கு (இந்தராமனுக்கு), ஸாஹாய்
யம் - உதவியை குர்வந்து - செய்வீர்களாக.

நாராயணாஸ்த்ரம் தைத்யாரி: ரௌத்ரமஸ்த்ரம்புரம்தர:
 ப்ரஹ்மாபிப்ரஹ்மதண்டாஸ்த்ரமாக்நேயாஸ்த்ரம்தநம்ஜய:
 யாமியம்யமோபிமோஹாஸ்த்ரம் ரக்ஷோராஜஸ்ததாததௌ
 வருணோவாருணம்ப்ராதாத் வாயவ்யாஸ்த்ரம்ப்ரபம்ஜந
 கௌபேரம்சகுபேரோபி ரௌத்ரமீஸாநௌவச

வியாக்யானம்—ததா - அப்போது, தைத்யாரி - விஷ்ணுவான
 வர், நாராயணாஸ்த்ரம் - நாராயணாஸ்த்ரத்தையும், புரந்தர: -
 ருத்திரர், ரௌத்ரம் அஸ்த்ரம் - ருத்திராஸ்திரத்தையும், ப்ரும்
 ஹாபி - பிரமனும், ப்ரும்ஹதண்டாஸ்த்ரம் - ப்ரும்மதண்டாஸ்
 திரத்தையும், தனஞ்ஜய: - அக்நி, ஆக்நேயாஸ்த்ரம் - ஆக்நேயாஸ்
 திரத்தையும், யம் அபி - யமனும், யாம்யம் - யமாஸ்திரத்தையும்,
 ரக்ஷோராஜ: - நிருதி, மோஹாஸ்த்ரம் - மோஹாஸ்திரத்தையும்,
 ததௌ - கொடுத்தான், வருண: - வருணன், வாருணம் - வரு
 ணாஸ்திரத்தையும், ப்ரபஞ்ஜந: - வாயு, வாயவ்யாஸ்த்ரம் - வாயு
 வஸ்திரத்தையும், குபேர: அபி - குபேரன், கௌபேரம் - குபேரா
 ஸ்திரத்தையும், ஈசாந: - ஈசாநன், ரௌத்ரம் - ரௌத்திராஸ்திரத்
 தையும், ப்ராதாத் - கொடுத்தான்.

பொழிப்புரை—அப்போது விஷ்ணு நாராயணாஸ்திரத்தையும்
 ருத்திரன் ரௌத்திராஸ்திரத்தையும் பிரமன் ப்ரும்மதண்டாஸ்
 திரத்தையும் அக்நி ஆக்நேயாஸ்திரத்தையும் யமன் யமாஸ்திரத்
 திரத்தையும் நிருதி மோஹாஸ்திரத்தையும் கொடுத்தான். வரு
 ணன் வருணாஸ்திரத்தையும் வாயு வாயுவஸ்திரத்தையும் குபேரன்
 குபேராஸ்திரத்தையும் ஈசானன் ஈசானாஸ்திரத்தையும் கொடுத்
 தான்.

ஸ்லோகம்.

ஸௌரமஸ்த்ரம்ததௌஸூர: ஸௌம்யம்ஸௌமஸ்துபாவகம் ।

விஸ்வஜெவாஜிவஸுவிஸ்வ வஸுவாவாஸவாபிதம் ॥

(உச)

ஸௌரமஸ்த்ரம்ததௌஸூர: ஸௌம்யம்ஸௌமஸ்துபாவகம்
 விஸ்வஜெவாஜிவஸுவிஸ்வ வஸுவாவாஸவாபிதம்

வியாக்யானம்—ஸூர: - சூரியன், ஸௌரம் அஸ்தரம் - ஸூர்
மாஸ்திரத்தையும், ஸோம: - சந்திரன், ஸௌம்யம் - ஸோமாஸ்
திரத்தையும், ததௌ - கொடுத்தான், விஸ்வேதேவா: - விஸ்வே
தேவர், பாவகம் - பாவகாஸ்திரத்தையும், வஸவ - வஸுக்கள்,
வாஸவாபிதம் - வாஸவமெனும் அஸ்திரத்தையும், தஸ்மை - அவ்
விராமன்பொருட்டு, தது - கொடுத்தனர்.

பொழிப்புரை—சூரியன் சூரியாஸ்திரத்தையும் சந்திரன் சந்தி
திராஸ்திரத்தையும் கொடுத்தான். விஸ்வேதேவர் பாவகாஸ்திரத்தை
யும் வஸுக்கள் வாஸவமெனும் அஸ்திரத்தையும் அந்தராமன்
பொருட்டுக் கொடுத்தனர். உச

ஸ்வேலகம்.

சுயதஷ்டிபுணரெயுஸாராரொடிஸாயாதஜ: ।

புராஞ்ஜலிபுயதௌகூர் ஹத்யுக்தௌவஜிஜீவக ॥ (உரு)

அததுஷ்ட ப்ரணம்யேஸம் ராமோதஸரதாத்மஜ:

ப்ராஞ்ஜலி ப்ரயதௌபூத்வா பக்தியுக்தௌவ்யஜிஜ்ஞிபத்

வியாக்யானம்—அத - பிறகு, தசரதாத்மஜ: - தசரதன்தநய
னாகிய, ராம: - ராமன், துஷ்ட: - களிப்பெய்தியவனாய், ஈசம் -
ஈசுவரனை, ப்ரணம்ய - நமஸ்கரித்து, ப்ராஞ்ஜலி: - அஞ்ஜலிசெய்த
வனாய், ப்ரயத பூத்வா - வணக்கமுற்றவனாய், பக்தியுக்த - பக்தி
யுடையோனாய், வ்யஜிஜ்ஞிபத் - விண்ணப்பம்செய்து கொண்
டான்.

பொழிப்புரை—பிறகு தசரதன் தநயனாகிய ராமன் களிப்பெய்
தியவனாய் ஈசுவரனை நமஸ்கரித்து அஞ்ஜலிசெய்தவனாய் வணக்க
முடையோனாய் பக்தியுடையோனாய் விண்ணப்பம் செய்துகொண்
டான். உரு.

ஸ்வேலகம்.

ஹவநாநஷெணெவநொஹ்வொவணாஸ்ய: ।

தத்ருக்ஷாகாயிஷ்டம் ஹிஷ்டம் ஹிஷ்டம் ஹிஷ்டம் ॥ (உ௬)

சுநெககொடியஹுத ராக்ஷஸாவஹதூராம் ।

ஸவெ-ஹ்வாய்யநிரதாஸ்திவஹதூஜிதெஜ்யாம் ॥ (உ௭)

சுநெககொடியாஸ்ய-தூரம் வஹிஜிதெதாநிஹொதிருணம் ।

சுயநெககொடியாஸ்ய-தூரம் வஹிஜிதெதாநிஹொதிருணம் ॥ (உ௮)

பகவந்மாதுஷேணைவ நோல்லங்க்யோலவணாம்புதி
 தத்ரலங்காபிதம்துர்கம் துர்ஜயம்தேவதாநவை
 அநேககோடயஸ்தத்ர ராக்ஷஸாபலவத்தரா
 ஸர்வேஸ்வாத்யாயநிரதாஸ் ஸிவபக்தாஜிதேந்த்ரியா
 அநேகமாயாஸம்யுக்தா புத்திமந்தோக்நிஹோத்ரிண
 கதமேகாகிராஜேயா மயாப்ராத்ராச ஸம்யுகே

✓ வியாக்யானம்—பகவந் - ஓ பகவனே, மாதுஷேணை - மனித
 னால், லவணாம்புதி - உவர்க்கடலானது, உல்லங்க்யௌவ - தாண்
 டக்கூடியதேயல்ல, தத்ர - அங்கு, தேவதாநவை - தேவாஸுரர்க
 ளால், துர்ஜயம் - ஜயிக்கக்கூடாததாகிய, லங்காபிதம் - லங்கை
 யெனும், துர்கம் - கோட்டையுளது, தத்ர - அங்கு, பலவத்தரா -
 மிக்கப்பலவான் ளாகிய, ராக்ஷஸர் - அரக்கர்கள், அநேககோடிய -
 அநேக கோடிக்கணக்கா (யிருக்கின்றனர்) ஸர்வே - அவர்களெல்லோ
 ரும், ஸ்வாத்யாயநிரதா - வேதாத்தியயன சீலர்களும், சிவபக்தா -
 சிவபக்தர்களும், ஜிதேந்த்ரியா - இந்திரியங்களை யடக்கியவர்களும்,
 அநேகமாயாஸம்யுக்தா - பலமாயையுடையோர்களும், புத்திமந்
 த - புத்திமான்களும், அக்நிஹோத்ரிண - அக்நிஹோத்திர
 முடையவர்களுமாயிருக்கின்றனர். ஏகாகிரா - ஏகாகியாகிய, மயா-
 என்னாலும், ப்ராத்ராச - ஸகோதரனாலும், ஸம்யுகே - யுத்தத்தில்,
 கதம் - எப்படி, ஜேயா - ஜயிக்கக்கூடியவராவார்.

பொழிப்புரை—ஓ பகவனே மனிதனால் உவர்க்கடலானது தா
 ண்டக்கூடியதேயல்ல. அங்குத் தேவாஸுரர்களால் ஜயிக்கக்கூடிய
 தல்லாத லங்கையெனும் கோட்டையுளது. மிக்கப்பலவான்களாகிய
 அரக்கர் கோடிக்கணக்கா யிருக்கின்றனர். அவர்களெல்லோரும்
 வேதாத்தியயன சீலர்களும் சிவபக்தர்களும் இந்திரியங்களை யட
 க்கியவர்களும் பலமாயையுள்ளோர்களும் புத்திமான்களும் அக்கநி
 ஹோத்திரமுடையவர்களுமாயிருக்கின்றனர். ஏகாகியாகிய என்ன
 லும் என் சகோதரனாலும் யுத்தத்தில் எப்படி ஜயிக்கக்கூடியவர்க
 ளாவார்.

உஅ.

ஸ்லோகம்.

ஸ்ரீஹாஷிவ உவாவ.

ராவணஸ்யவ்யொராஜ ரக்ஷஸாவிபோரணெ ।

விவாரொநக்யாகாய-ஷ்ஷஸ்ய ஸ்ரீதஸ்யஸோமதஃ ॥

(உக)

(KO)

வியாக்யானம்—ராஜஸ்திரீ லங்கணஸக்தம் - ராஜஸ்திரீயை
யடைவதில் விருப்புற்றவனான, ராவணம் - ராவணனை, நிஹநிஷ்ட

யலி - வதம்செய்வாய், பாநாஸக்த்ரிபு - கட்குடிப்போனான
சத்ருவானவன், ஸமராங்கணை - யுத்தகளத்தில், ஜேதும்ஸுகர -
ஜெயிக்களளிதானவன், அதர்மஸஹித - அதருமமுடையோ
னாகிய, சத்ரு - பகைவன், பாக்யேநஏவஹி - பாக்கியத்தாலேயே
யன்றோ, லப்யதே - கிடைக்கின்றான், அதீதவேதசாஸ்த்ரோபி -
வேதசாஸ்திரங்களைக் கற்றுணர்ந்தவனாயினும், ஸதா - எப்போ
தும், தர்மரத அபிவா - தருமத்தில் விருப்புற்றவனாயினும்.

பொழிப்புரை—ராஜஸ்த்ரியை யடைவதில் விருப்புற்றவனான
ராவணனைவதைப்பாய். கட்குடிப்போனாகிய சத்துரு யுத்தகளத்
தில் எளிதில் ஜயிக்கப்படுவானன்றோ. அதருமமுடையோனாகிய
சத்துரு பாக்கியத்தினாலேயே கிடைக்கின்றான். வேதசாஸ்திராத்
தியயனம் செய்வனாயினும் எப்போதும் தருமத்திலேயே விருப்
புற்றவனாயினும்.

ஸ்லோகம்.

விநாஸகாலேஸம்ப்ராப்தே தர்மமார்காத்ச்யுதோபவேத் |

வீர்யந்தேதேவதாஸ்ஸர்வாஸ்ஸததம் யேநபாபிநா || (௩௩)

ப்ராஹ்மணாஃஷயஸெஸுவதஸ்ய நாஸஸ்யஸ்யூதம் |

கிஷ்கிந்தாநகரேராம தேவாநாமம்ஸஸம்பவா || (௩௪)

வாநராபஹவோஜாதா துர்ஜயாபலவத்தரா

ஸாஹாய்யந்தேகரிஷ்யந்தி தைர்பதாநபயோநிதிம் || (௩௫)

விநாஸகாலேஸம்ப்ராப்தே தர்மமார்காத்ச்யுதோபவேத்

பீர்யந்தேதேவதாஸ்ஸர்வாஸ்ஸததம் யேநபாபிநா

ப்ராஹ்மணாஃஷயஸ்சைவதஸ்ய நாஸஸ்யஸ்யம்ஸ்தித

கிஷ்கிந்தாநகரேராம தேவாநாமம்ஸஸம்பவா.

வாநராபஹவோஜாதா துர்ஜயாபலவத்தரா

ஸாஹாய்யந்தேகரிஷ்யந்தி தைர்பதாநபயோநிதிம்

வியாக்யானம்—விநாசகாலே - விநாசகாலமானது, ஸம்ப்ராப்
தே - வரின், தர்மமார்க்காத் - தருமமார்க்கத்தினின்றும், ச்யுத -
நழுவியவன், பவேத் - ஆவான், யேந - எந்த, பாபிநா - பாபியால்,
ஸ்ததம் - எப்போதும், ஸர்வாதேவா - ஸகலதேவர்களும், ப்ராம்
ஹணம் - பிராமணர்களும், ருஷ்யசௌவ - ருஷிகளும், பீர்யந்தே -
வருத்தப்படுகின்றார்களோ, தஸ்ய - அவனுக்கு, நாச - நாசமா

(൩൫)

ஸஸ்த்ரையுத்தேஜயோயத்ரதத்ராஸ்த்ராணி நயோஜயேத்
அஸ்த்ராணிமுசந்திவ்யாநிஸ்வயமேவவிநஸ்யதி

வியாக்யானம்—யத்ரயுத்தே - எந்த யுத்தத்தில், சஸ்த்ரை - ஆயுதங்களால், ஜய - ஜயம்(கிட்டுமோ), தத்ர - அங்கு, அஸ்த்ராணி - அஸ்திரங்களை, நயோஜயேத் - பிரயோகிக்கக்கூடாது. திவ்யாநிஅஸ்த்ராணி - திவ்யாஸ்திரங்களை, முஞ்சந் - விடுவோன், ஸ்வயமேவ - தானே, விநஸ்யதி - அழிகின்றான்.

பொழிப்புரை—எந்தயுத்தத்தில் ஆயுதங்களால் ஜயம்வருமோ அங்கு திவ்யாஸ்திரங்களைப் பிரயோகிக்கக்கூடாது. பிரயோகிப்பான் தானே அழிகின்றான்.

௩௭.

ஸ்லோகம்.

சுயவாகிஸ்வஹுஞ்சூந ஶ்யெவொதூஜிதம்ஜகத் ।

ஷ்யெவவாஸ்யுதேநித்யம் மயாஸம்ஹ்ரியதேபிச ॥

(௩௮)

சுஹுஷெகோஜகந்ம்ருத்யுர்ம்ருத்யோர பிமஹீபதே ।

மமவக்த்ரகதாஸ்ஸர்வே ராக்ஷஸாயுத்ததூர்மதா ॥

(௩௯)

நிமித்தமாத்ரம்த்வம்பூயா கீர்திமாபஸ்யஸிங்கரே ॥

நிமித்தமாத்ரம்த்வம்பூயா கீர்திமாபஸ்யஸிங்கரே ॥

(௪௦)

அதவாகிம்பஹுஞ்சூந மயேவொத்பாதிதம்ஜகத்

மயேவபால்யதேநித்யம் மயாஸம்ஹ்ரியதேபிச

அஹமேகோஜகந்ம்ருத்யுர்ம்ருத்யோர பிமஹீபதே

க்ரஸேஹமேவஸகலம் ஜகதேததச்சராசரம்

மமவக்த்ரகதாஸ்ஸர்வே ராக்ஷஸாயுத்ததூர்மதா

நிமித்தமாத்ரம்த்வம்பூயா கீர்திமாபஸ்யஸிங்கரே

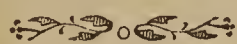
வியாக்யானம்—அதவா - இனி, பஹுஞ்சூநகிம் - மிக்கக் கூறுவதால்பாது, ஜகத் - உலகு, மயாஏவ - என்னாலேயே, உத்பாதிதம் - உண்டாக்கப்பட்டது, மயாஏவ - என்னாலேயே, நித்யம் - எப்போதும், பால்யதே - இரக்ஷிக்கப்படுகின்றது, மயா - என்னால், ஸம்ஹ்ரியதேச - சங்கரிக்கப்படுகின்றது, அஹமேக - யான் ஒருவனே, ஜகந்ம்ருத்யு - உலகத்துக்கு ம்ருத்தியு, மஹீபதே - அரசனே, ம்ருத்யோரஅபி - ம்ருத்யுவுக்கும் ம்ருத்யு, அஹமேவ - நானே, சராசரம் - சராசரமாகிய, ஏதத் - இந்த, ஜகத்ஸர்

வம் - ஜகமெல்லாவற்றையும், க்ரஸே - விழுங்குகிறேன், யுத்ததுர்
மதாஃ - யுத்தத்தில் மதங்கொண்ட, ராக்ஷஸாஸர்வே - அரக்கர்க
ளெல்லாரும், மமவக்த்ரகதா - எனதுவாயில் சென்றிருக்கின்ற
னர். த்வம் - நீ, நிமித்தமாத்ரம் - நிமித்தமாத்திரமாய், பூயா -
ஆகுக, ஸங்கரோ - யுத்தத்தில், கீர்த்திம் - கீர்த்தியை, ஆப்ஸ்யஸி -
அடைவாய். ச௦.

பொழிப்புரை—இனி மிக்கக்கூறுவதால் யாது. உலகு என்ன
லேயே உண்டாக்கப்பட்டுள்ளது. என்னுடைய எப்போதும் காக்கப்
படுகின்றது. என்னால் சங்கரிக்கப்படுகின்றது. யான் ஒருவனை உல
கத்திற்கும் மிருத்யு. அரசனை ம்ருத்யுவுக்கும் ம்ருத்யுநானேசராசர
மாகிய இச்சகமெல்லாவற்றையும் விழுங்குகின்றேன். யுத்தத்தில்
மதங்கொண்டவரான அரக்கர்களெல்லாரும் எனது வாயில் அகப்
பட்டிருக்கின்றனர். நீ நிமித்தமாத்திரமாவாயாக. யுத்தத்தில் கீர்த்
தியை அடைவாய். ச௦.

ஐந்தாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆறாம் அத்தியாயம்.

ஸ்ரீராஜ உவாஹ.

ஹவநுதகுரெவி துஜஹஷெத துஜாயதெ ।

ஸஹஸ்பிகஸங்காஸஹிணெது ஸுஹஸௌரஃ ॥ (க)

சிஞத ஸ்ஹுதஹஸிஹிநாகுதிஃ வஹஸுரஹிவயுக் ।

சுஹயாஸஹிதொதெதுவ ரஸெஸுபுரெஸுஹ ॥ (உ)

பவந்நத்ரமேசித்ரம் மஹதேததத்ப்ரஜாயதே
ஸுத்தஸ்படிகஸம்காஸஸ்திரிணேத்ரஸ் சந்த்ரஸேகர.
மூர்தஸ்த்வம்துபரிச்சிந்நாக்ருதி. புருஷருபத்ருக்
அம்பயாஸஹிதோத்ரைவரமஸேப்ரமதைஸ்ஸஹ

ஸ்ரீராஜஃ உவாஹ - இராமன் கூறியதாவது.

வியாக்யானம்—பகவந் - ஓ பகவனே, மே - எனக்கு, அத்ர -
இவ்விஷயத்தில், ஏதத் - இந்த, மஹத் - பெரிய, சித்ரம் - ஆச்
சரியம், ப்ரஜாயதே - உண்டாகின்றது (அதாவது), ஸுத்தஸ்படிக

ஸங்காஸ - சுத்தமானஸ்படிகம் போன்றவரும், த்ரிணேத்ர - முக்கண்ணுடையோரும், சந்த்ரஸேகர - சந்திரனை சிரவியினில் தரிப்போரும், மூர்த்த - உருவுடையோருமாகிய, த்வம்து - நீரோ வெனின், பரிச்சின்னாக்ருதி - ஏகதேசமூர்த்தியாயுள்ளவர் (அதாவது அளவையிலடங்கியவர்), புருஷபத்ருக் - புருஷபருவமெடுத்தவராய், அம்பயா - தேவியோடு, ஸஹித் - கூடியவராய், அத்ராவ - இங்கே, ப்ரமதேஸஹ - ப்ரமதகணங்களோடுகூட, ரமஸே - விலாஸம்செய்கின்றீர்.

பொழிப்புரை—ஸ்ரீ ராமபிரான் கூறியதாவது ஓ பகவனே எனக்கு இவ்விஷயத்தில் இப்பெரிய வியப்புண்டாகின்றது. அதாவது சுத்தஸ்படிகம் போன்றவரும் முக்கண்ணரும் சந்திர சேகரரும் உருவங்கொண்டவருமாகிய, நீரோவெனின் ஏகதேச மூர்த்தியாய் அதாவது பிண்டப்பொருளாய் உள்ளவர். புருட உருவங்கொண்டு தேவியுடன் கூடியவராய் இவ்விடத்திலேயே ப்ரமதகணங்களோடுங்கூட விலாஸம் செய்கின்றீர்.

க.

தாத்தபரியம்—முந்திய அத்தியாயத்தினிறுதியில் சிவபெருமான் ஸ்ரீராமனைநோக்கித் தானே ஸகலசராசரங்களுள் ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிலயங்களுக்கும் காரணன் என்றுபதேசித்ததாய்ப் பிரதிபாதிக்கப் பட்டது, அதனைக்கேட்டு அவ்விழைவனது உருவத்தையும் பார்த்து இராமன் சிவபெருமானுக்கும் பிரபஞ்சத்திற்குமுள்ள அத்வைதத்தன்மையைக் கண்டு பேராச்சரியமுற்று வினவுகின்றான். சுத்தஸ்படிகம்போன்றவர் என்பதுமுதல் விலாஸஞ் செய்கின்றீர் என்பதீராய் கூறியதனால் சிவபெருமான் ஏகதேசமாய் அளவையிலடங்கிய மூர்த்தியென்று கொண்டு அத்வைதத்தன்மையில் முறணுபாட்டைக்கூறத் தொடங்கியது காண்க.

ஸ்லோகம்.

கூங்குலம்பவஹுதாஜி ஜகதேதச்சராசரம் ।

தஜ்ஞஹிநிரிஜாகாந்த மயிதேநுக்ரஹையதி ॥

(ங)

த்வம்கதம்பஞ்சபூதாதி ஜகதேதச்சராசரம்

தத்ப்ருஹிகிரிஜாகாந்த மயிதேநுக்ரஹையதி

வியாக்யானம்—த்வம் - நீர், கதம் - எப்படி, பஞ்சபூதாதி - பஞ்சபூதங்களை யாதியாயுடையதும், சராசரம் - அசைவதும்

அசையாததுமாகிய, ஏதத் - இந்த, ஜகத் - ஜகம்ஆகிறீர், தே-உமக்கு, மயி - என்னிடம், அதுக்ரஹ்யதி - அதுக்கிரகமிருக்குமாயின், கிரிஜாகாந்த - ஓ பார்வதிநாதனே, தத் - அதை, ப்ருஹி - கூறும்.

போழிப்புரை—நீர் எப்படி பஞ்சபூதாதியும் சராசரமுமாகிய இப்பிரபஞ்சமாகக் கூடும் ஓ பார்வதிநாதா உமக்கு என்னிடமனுக்கிரஹமிருக்கு மாயின் அதனைக்கூறும். ௩.

தாத்தபரியம்—நீர்என்றதனால் முற்கூறியபடிசரமூர்த்தியும்பரிச்சின்னராயிருக்கின்றவரும் புருஷ வடிவருமாகிய நீர் என்று கொள்க. சரமாயும் அசரமாயுமிருக்கும் பிரபஞ்சத்தோடு அத்துவிதத்தன்மை பெறுதல் எங்ஙனம் ஒவ்வும். என்று வினவியதறிக. உமக்கு அதுக்கிரஹமிருக்குமாயின், என்றதனால் இது சாமான்னியமாய்த் தெரிந்துகொள்ளக்கூடியதல்ல சிவாநுக்கிரஹத்தாலேயே தெரிந்து கொள்ளக்கூடியது என்பதுகருத்து.

ஸ்லோகம்.

ஸ்ரீ ஸிவ உவாஹ.

ஸ்ருணுராமமஹாபாக துர்ஜஞ்ஞயமமரைபி |
தத்வக்ஷ்யாமியத்நேந ப்ரஹ்மசர்யேணஸுவ்ரத ||

(அ)

வாரம்யாஸ்யஸ்யநாயா ஸாத்யேநஸம்ஸாரவாரிதே: |

ஸ்ருணுராமமஹாபாக துர்ஜஞ்ஞயமமரைபி
தத்ப்ரவக்ஷ்யாமியத்நேந ப்ரஹ்மசர்யேணஸுவ்ரத
பாரம்யாஸ்யஸ்யநாயா ஸாத்யேநஸம்ஸாரவாரிதே:

வியாக்யானம்—ஸ்ரீ ஸிவ:உவாச - ஸ்ரீ சிவபெருமான் கூறிய தாவது, ராம - ஓ ராமா, மஹாபாக - மஹாபாக்கியவானே, யத் - யாதொன்று, அரைமரபி - தேவர்களாலும், துர்ஞ்ஞயம் - அறிதலறிதோ, தத் - அத்தகைய (அத்துவிதத்தன்மையை) ப்ரவக்ஷ்யாமி - கூறுகின்றேன், ஸுவ்ரத - நல்லரியமமுடையோனே, ப்ரும்ஹசர்யேண - பிறும்ஹசர்யத்தோடு, யத்நேந - நன்றாய்க்கவனித்து அதாவது, ஏகாக்கிரசித்தத்தோடு, ச்ருணு - கேட்பாயாக, யேந - எதனால் எதைக்கேட்ட மாத்திரத்தில், ஸம்ஸாரவாரிதே: -

ஸம்ஸாரக்கடலினின்றும், பாரம் - கரையை, அநாயாஸாத் - ஸுலபமாய், யாஸ்யஸி - அடைவாயோ.

பொழிப்புரை—ஸ்ரீ சிவபெருமான் கூறியதாவது ஓ ராமா மஹாபாக்கியவானே யாதொன்று தேவர்களாலு மறிதற்கரிதோ அத்தகைய அத்துவிதத்தன்மையைக் கூறுகின்றேன். ஓ நியமவானே பிறும்ஹச்யத்தோடும் ஏகாக்கிரசித்தத்தோடுங் கேட்பாயாக. எதனைக்கேட்டதினால் ஸம்ஸாரக்கடலினின்றும் சுலபமாய்க் கரையேறுவாயோ.

ஸ்லோகம்.

ஐஸ்ரீதெவஹ-ஓதாநி யெவலொகாஸ்த-ஐஸ்ரீ || (ந)

ஸரீ-ஐஸ்ரீ-ஐஸ்ரீ-ஓதாநி ராக்ஷஸாஐஷ்யஸ்யா ।

ஐஸ்ரீதெயாநிவாநாநி ஸ்வாவராணிவராணிவ || (சு)

மநுவ-ஐஸ்ரீ-ஐஸ்ரீ-நாமா ஸ்வெ-ஐஸ்ரீ-ஐஷ்யஸ்யா ।

த்ருஸ்யந்தேபஞ்சபூதாநி யேசலோகாஸ்சதூர்தஸ
ஸமுத்ராஃபர்வதாதேவா ராக்ஷஸாருஷ்யஸ்ததா
த்ருஸ்யந்தேயாநிசாந்யாநி ஸ்தாவராணிசராணிச
கந்தர்வாஃப்ரமதாநாகாஸ்ஸர்வே தேமத்விபூதயஃ

வியாக்யானம்—பஞ்சபூதாநி - பஞ்சபூதங்கள், த்ருஸ்யந்தே - காணப்படுகின்றன, யேச - யாதொரு, சதூர்ததச - பதினான்கு, லோகாஃ - உலகங்களும், ஸமுத்ராஃ - கடல்களும், பர்வதாஃ - மலைகளும், தேவாஃ - தேவர்களும், ராக்ஷஸாஃ - அரக்கர்களும், ருஷ்யஸ்யா - ருஷிகளும் காணப்படுகின்றனரோ, அந்யாநிச - மற்றுமுள்ள, யாநி - யாதொரு, ஸ்தாவராணி - அசரங்களும், சராணிச - ஜங்கமங்களும், கந்தர்வாஃ - கந்தர்வர்களும், ப்ரமதாஃ - பிரமதகணங்களும், நாகாஃ - நாகர்களும், த்ருஸ்யந்தே - காணப்படுகின்றனரோ, தேஸர்வே - அவர்களெல்லோரும், மத்விபூதயஃ - எனது அம்சங்கள் ஆகின்றன.

பொழிப்புரை—பஞ்சபூதங்களும் யாதொரு பதினான்கு உலகங்களும் கடல்களும் மலைகளும் தேவர்களும் அரக்கர்களும் ருஷிகளும் காணப்படுகின்றனரோ, மற்றுமுள்ள யாதொரு ஸ்தாவர

ஜங்கமங்களும் கந்தர்வர்களும் பிரமதர்களும் நாகர்களும் காணப் படுகின்றனரோ, அவர்களெல்லோரும் எனது அம்சங்கள் ஆகின்றனர்.

(ரு.)

ஸ்லோகம்.

புராபுரா ஹாடியொடிவாஃ உருஷாஃகாஜாஜாகுதிஃ || (எ)

ஜிஷாஃபுரயயஃஹ்வெஃஜிஷியதாஃமிரிஃ |

ஹாஃகாபுராஃஜவ்யொடிவா ஹாஃதயாவஃதஸ்யீதாஃ || (அ)

புராப்ரஹ்மாதயோதேவாஃ த்ரஷ்ட்டிகாமாமமாக்ருதிம்

மந்தரம்ப்ரயயுஸ்ஸர்வே மமப்ரியதரங்கிரிம்

ஸ்துத்வாப்ராஞ்ஜலயோதேவா மாந்ததாபுரஸ்திதாஃ

வியாக்யானம்—புரா - பூர்வம், பிரும்ஹாதயஃ - பிரும்மாமுதலிய, தேவாஃ - தேவர்கள், ஸர்வே - எல்லோரும், மம - எனது, ஆக்ருதிம் - ஆகாரத்தை(உருவத்தை), த்ருஷ்டிகாமாஃ - பார்க்க விரும்பியவர்களாய், மம - எனக்கு, ப்ரியதரம் - மிக்கப்பிரியமாகிய, மந்தரம்கிரிம் - மந்தரபர்வதத்தை, ப்ரயயுஃ - அடைந்தார்கள் தேவாஃ - தேவர்கள், மாம் - என்னை, ஸ்துத்வா - தோத்திரம் செய்து, ததாப்ராஞ்சலயஃ - அஞ்சலி செய்தவர்களாய், புரதஃஸ்திதாஃ - நின்றார்கள்.

பொழிப்புரை—பூர்வம் பிரம்மாதியரான தேவர்களெல்லோரும் என் உருவத்தைக்காண விரும்பியவர்களாய் எனக்கு மிக்கப் பிரியமான மந்தரபர்வதத்தை யடைந்தனர். தேவர்கள் என்னைத் துதிசெய்து அஞ்ஜலிகட்டிக்கொண்டு முன் நின்றார்கள்.

கூ.

தாத்திரியம்—முன்சுலோகத்தில்சாமான்னியமாய் இராமனுக்கு கூறிப் பின்னர் அதனை அதருவசிர உபநிடதங் கூறியவாறு கூறலானார் அதாவது, “தேவாஹவைஸ்வர்கம் ஸ்லோகமகந் தேதேவாருத்ரமப்ரச்சந் கோபவாநிதி” என்பதாதி அதருவசிர உபநிடதங்காண்க.

ஸ்லோகம்.

தாநுஷுஷ்டாஃயொடிவாநு லீலாகுலிதவெதஸஃ |

வ

தெஷாஃஹ்வஹுதஃஜோநஃ ஹுஷாஜீநாஃஜிவெளகஸாஃ || (கூ)

தாந்த்ருஷ்டாதமயாதேவாந் லீலாகுலிதசேதஸஃ

தேஷாம்அபஹ்ருதம்ஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்மாதீநாஃதிவெளகஸாம்

வியாக்யானம்—அத - பிறகு, லீலாகுலிதசேதஸ: - விளையாட்டில் குதூஹலமான மனமுடையவர்களான, தான் - அந்த, தேவாந்தேவர்களை, த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து, மயா - என்னால், தேஷாம் - அந்த, ப்ரும்ஹாதீநாம் - பிறும்மாதியர்களான, திவௌகஸாம் - தேவர்களது, ஜ்ஞாநம் - ஞானமானது, அபஹ்ருதம் - அபகரிக் கப்பட்டது.

பொழிப்புரை—பின்னர் விளையாட்டால் குதூஹலமான சித்தமுடையவர்களான அத்தேவர்களைக் கண்டு என்னால் அப்பிறும்ஹாதி தேவர்களுடைய ஞானமானது அபகரிக்கப்பட்டது. கூ.

ஸ்லோகம்.

சூஸம்ஸ்தேஸக்ருதஜ்ஞாநாந் மாமாஹு:கோபவாநிதி ।

சுயாப்ருவமஹம்தேவா நஹமேவபுராதந: ॥ (க0)

சூஸம்ஸ்தேஸக்ருதஜ்ஞாநாந் மாமாஹு:கோபவாநிதி ।

சுயாப்ருவமஹம்தேவா நஹமேவபுராதந: ॥ (கக)

ஆஸம்ஸ்தேஸக்ருதஜ்ஞாநாந் மாமாஹு:கோபவாநிதி

அதாப்ருவமஹம்தேவா நஹமேவபுராதந:

ஆஸம்ப்ரதமமேவாஹம் வர்தாமிசஸுரேஸ்வரா:

பவிஷ்யாமிசலோகேஸ்மிந் மத்தோதாந்யோஸ்திகஸ்சந

வியாக்யானம்—தே - அத்தேவர்கள், ஆஸந் - உட்கார்ந்து கொண்டனர், அஞ்ஞானாத் - அறியாமையால், மாம் - என்னை, பவாந் - நீர், க: - யார், இதி - என்று, அஸக்ருத - பலதடவை, ஆஹு: - கேட்டனர், அத - பின்னர், அஹம் - நான், தேவாந் - தேவர்களை(நோக்கி), அப்ருவம் - கூறினேன், ஸுரேஸ்வரா: - ஓ தேவச்சுரேஷ்டர்களே, அஹமேவ - நானே, புராதந: - பூர்வபுருஷன், அஹமேவ - யானே, ப்ரதமம் - ஸ்ருஷ்டிக்குமுன், ஆஸம் - இருந்தேன், வர்த்தாமிச - இருக்கின்றேன், பவிஷ்யாமிச - இருப்பேன், அஸ்மிந் - இந்த, லோகே - ஐகத்தில், மத்த: - என்னிலும், அந்ய - இதரன், கஸ்சநநாஸ்தி - யாருமில்லை.

பொழிப்புரை—அத்தேவர்கள் உட்கார்ந்துகொண்டனர். அறியாமையால் என்னை நீ யார் என்று அடிக்கடி கேட்டனர். பின்னர் நான் அத்தேவர்களை நோக்கிக் கூறினேன். (அதாவது) ஓ தேவச்சுரேஷ்டர்களே யானே பூர்வகாலத்தில் இருந்தேன் ஸ்ருஷ்டிக்கு

முன் (அதாவது பிரளயத்திலும்) இருந்தேன். இப்பொழுது மிருக்கின்றேன். இனியுமிருப்பேன். இச்சகத்தில் என்னிலும் இதரன்யாருமில்லை. கக.

தாத்தபரியம்—இங்கு யானேபுராதனன் என்றதனால் தான் தோற்றமுடையவரல்ல என்பதும், ஸ்ருஷ்டிக்குமுன் இருந்தவன் என்றதனால் தானே பிரம்மனை யுண்டாக்கி அவரால் பிரபஞ்சங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கச் செய்தவர் என்பதும் அறிக. இருக்கின்றேன் இருப்பேன் என்றதனால் எக்காலத்திலுமழிவில்லாதவர், காலவரைக்குட்படாதவர் என்பதும் ஏகாரத்தேற்றத்தால் அங்ஙனம் தன்னைத் தவிர யாருமில்லை யென்றதாகவும் காண்க. கக.

ஸ்லோகம்.

வ்யதிரிக்தம்சமத்தோஸ்தி நான்யத்கிஞ்சித்ஸரேஸ்வராஃ ।

நிதேயாநிதேயாஹம்நவொ ஸ்ரஹ்ணாஃஸ்ரஹ்ணாஸ்திஃ ॥ (கஉ)

வ்யதிரிக்தம்சமத்தோஸ்தி நான்யத்கிஞ்சித்ஸரேஸ்வராஃ

நிதேயாநிதேயாஹம்நவொ ஸ்ரஹ்ணாஃஸ்ரஹ்ணாஸ்திஃ

வியாக்யானம்—ஸரேஸ்வராஃ - தேவச்ரேஷ்டர்காள், மத்தம் வ்யதிரிக்தம் - யானில்லாத அந்யத் - மற்றது, கிஞ்சித்ச - யாதும், ந - இல்லை, நித்யஃ - நித்தியனும், அநித்யஃ - அழிவுடையதும், அஹம் - யான், அநக் - பாவமற்றவனும் (சுத்தனும்), ப்ரும்ஹணம் - ஸத்யோஜாதாதி பஞ்சப்பிரும்ஹங்களினுடைய, ப்ரும்ஹணஸ்திஃ-பிரும்ஹம் எனும் பெயருக்கேதுவாயுள்ளவனும் யானே.

பொழிப்புரை—ஓ தேவசிரேஷ்டர்காள் யானில்லாத மற்றையாதுமில்லை. நித்தியனும் அநித்தியனும் யான். சுத்தனும் ஸத்யோஜாதம்முதலிய பஞ்சப்பிரும்ஹங்களுக்கும் பிரும்ஹமென்றபெயருக்கு ஏதுவாயுள்ளவனும் யானே. கஉ.

தாத்தபரியம்—இங்குநித்தியனும் அநித்தியனும் என்றதனால் அவரவர் வினைக்கேற்றமாயையைத் துணையாச்சேர்த்து வெளிப்படுத்தலின் சீவர்களும், காரியப்படுத்தலின் சடங்களும் யானென்றனர்.

ஸ்லோகம்.

ஐக்ஷணாஃவஹம்வொஹம் ஸ்ரஹ்ணாஃஸ்ரஹ்ணாஸ்திஃ ।

ஐக்ஷணாஃவஹம்வொஹம் ஸ்ரஹ்ணாஃஸ்ரஹ்ணாஸ்திஃ ॥ (கங)

தக்ஷிணாம்ச உதம்சோஹம் ப்ராஞ்சஃ ப்ரத்யஞ்ச ஏவச
அதம்சோர்த்வஞ்ச விதிஸஃ திஸம்சாஹம்ஸுரேஸ்வராஃ

வியாக்யானம்—ஸுரேஸ்வராஃ - தேவச்ரேஷ்டர்களே, தக்ஷிணாஞ்ச - தென்திசையிலுள்ளவையும், உதஞ்சஃ - வடதிசையிலுள்ளவையும், ப்ராஞ்சஃ - கிழக்கிலுள்ளவையும், ப்ரத்தியஞ்சஃ - மேற்றிசையிலுள்ளவையும், அஹம் ஏவ - யானே, அதம்ச - கீழ்ப்பக்கமும், ஊர்த்வம்ச - மேற்பக்கமும், விதிஸஃ - இடைத்திசைகளும், திஸம்ச - திசைகளும். அஹம் - யானே.

பொழிப்புரை—ஓ தேவச்ரேஷ்டர்களே தென்திசையிலுள்ளவையும் வடக்குத்திக்கிலுள்ளவையும் கிழக்கிலுள்ளவையும் மேற்றிசையிலுள்ளவையும் யானே. கீழ்ப்பக்கமும் மேற்பக்கமும் இடைத்திசைகளும் திசைகளும் யானே. கந்.

தாத்தபரியம்—இங்கு அஹமேவபுராதநஃ ஆஸம்ப்ரதமமேவாஹம் பவிஷ்யாமிசஸுரேஸ்வராஃ. என்பதுமுதல் கூறியுள்ள சுலோகங்களால் ஸோப்ரவீத் அஹமேகஃ ப்ரதமமாஸம்வர்தாமிச பவிஷ்யாமிசநாந்யஃ கஸ்சிந்மத்தோவ்யதி ரிக்தஇதி ஸோந்தராதந்தரம் ப்ராவிஸத்தஸோஹம்நித்யாநித்யோஹம்ப்ரஹ்மாஹம்ப்ராஞ்சஃ ப்ரத்யம்சோஹம் தக்ஷிணாம்சோதஞ்சோஹமதம்சோர்த்வம்ச திஸம்ச விதிஸம்சாஹம்புமாநபுமாம்ஸ்த்ரியம்சாஹம்” என்பதாதி அதருசிர உபநிடதவாக்கியங்களை யநுவதித்தது காண்க.

ஸ்லோகம்.

ஸாவித்ரீ சாவரிமாயத்ரீ ஸ்ரீ வஹோநவஹோநவி ।

சுரீஷ்டஹ்மதஹ்மஷ்டஹ்ம வஜ்ரஹ்மஹ்மயஃ ।

(கச)

ஸாவித்ரீ சாபிகாயத்ரீஸ்த்ரீ புமாநபுமாநபி
த்ரிஷ்டுப்ஜகத்யநுஷ்டுப்ச பந்திஸ்சம்தஸ்த்ரியமயஃ

வியாக்யானம்—ஸாவித்ரீச - ஸாவித்ரியும், காயத்ரீ அபி - காயத்ரியும், ஸ்த்ரீ - பெண்ணும், புமான் - ஆணும், அபுமாந் அபி - அலியும்(நபும்ஸகனும்), த்ரிஷ்டுப் - திரிஷ்டுப்புள்ளனும், ஜகதீ - ஜகதீஎன்னப்படுவதும், அநுஷ்டுப் - அநுஷ்டுப் என்னப்படுவதும், பந்திஃச - பந்திஎன்னப்படுவதுமாகிய, சந்தஃ - சந்தமும், த்ரியமயஃ - மூன்றுவேதச்சொருபனும்(யானே.)

பொழிப்புரை—ஸாவித்திரீயும் காயத்ரீயும் பெண்ணும் ஆணும் அலியும் திருஷ்டிபஜகதீ அநுஷ்டிப் பந்திஎனும் சந்தங்களும் மூன்று வேதங்களும் யானே. கச.

தாத்திரியம்—ஈண்டுத்ரிஷ்டிபஎன்றதும்முப்பாதமுடையகாயத்ரீஎனும் சந்தம் ஜகதீ பன்னிரெண்டு அக்ஷரசந்தம் அநுஷ்டிப் எட்டக்ஷரபாதசந்தம் பந்தி ஐந்தக்ஷர பாதசந்ததமென்பது த்ரயீ (மூன்றுவேதம்) இருக்கு எஜுஸ் ஸாமம் என்ற வேதங்கள் என்பதாமறிக.

ஸ்லோகம்.

ஸத்யோஹம்ஸர்வதஸ்ஸாந்த ஸ்த்ரேதாக்நிர்கௌரவம்குருஃ ।

மளரஹம்ஹாரம்வாஹம் ஜ்ஞளரஹம்ஜமதாம்விலஃ ॥ (கரு)

ஸத்யோஹம்ஸர்வதஸ்ஸாந்த ஸ்த்ரேதாக்நிர்கௌரவம்குருஃ
கௌரஹம்கஹ்வரம்சாஹம் த்யௌரஹம்ஜகதாம்விபுஃ

வியாக்யானம்—அஹம் - யான், ஸத்யம் - ஸத்தியன், ஸர்வதஃ - எவ்வாற்றாலும், சாந்தஃ - சாந்தன், த்ரேதாக்நிஃ - கார்ஹபத்தியம் ஆஹவனீயம் தக்ஷிணாக்நிஎன்ற மூன்றக்கிரி, கௌரவம் - குருத்துவம், குருஃ - ஆசிரியன்(உபதேசம்செய்வோன்), அஹம் - யான், கௌஃ - வாக்கு, கஹ்வரம்ச - குஹையும், அஹம் - யான், த்யௌஃ - ஆகாயமும், ஜகதாம்விபுஃ - ஜகதீசனும், அஹம் - யான்.

பொழிப்புரை—யான் ஸத்தியன், மிக்கசாந்தன், கார்ஹபத்தியாஹவனீய தக்ஷிணாக்கிரி, குருத்துவம் உபதேசம் செய்வோன். யான் வாக்கு. குஹையும் யான். ஆகாயமும் ஜகதீசனும் யான். இங்கு குஹையெனின் இருதய குஹையென்றறிக. கரு.

ஸ்லோகம்.

ஜெயஷ்ணவஃஸுரஸுரஷ்ஃ வஷிஃஷோஹிபாஃவதிஃ ।

சூயெஃஹம்ஹவாநீஸஃ தெஜோஹம்வாஜிரபுஹம் ॥ (ககூ)

ஜ்யேஷ்டஸ்ஸர்வஸுரஸ்ரேஷ்டஃ வர்ஷிஷ்டோஹமபாம்பதிஃ
ஆர்யோஹம்பகவாநீஸஃ தேஜோஹம்சாதிரப்யஹம்

வியாக்யானம்—ஜ்யேஷ்டஃ - வயதிற்பெரியோனும் ஸர்வஸுரஸ்ரேஷ்டர், சகலதேவர்களுக்கும் ஸ்ரேஷ்டர், வர்ஷிஷ்டஃ - மழை

பெய்யச்செய்வோனும், அபாம்பதி - சமுத்திரனும், அஹம் - யானே. ஆர்ய - (ஸகல)பூஜ்ஜியனும், அஹம் - யான், பகவாந் - உற்பத்தி, விநாசம், பூதங்கள்வருதல், போதல், வித்தியை, அவித் தை இவைகளையறிவோனும், ஈச - (சகலத்தையும்) ஆள்வோனும், தேஜ - சோதியும், அஹம் - யானே, ஆதி - அபி - காரணனும், அஹம் - நானே.

பொழிப்புரை—வயதிற்பெரியோனும் சகலதேவச்சேஷ்டனும் மழைபெய்யச்செய்வோனும் சமுத்திரனும் நானே. ஸகல பூஜ்யனும் யான். உற்பத்திவிநாசங்கள் பூதங்கள் வருதல் போதல் வித்தை அவித்தையிவைகளை யறிந்தவனும் ஆள்வோனும் சோதியும் யானே. காரணனும் யானே.

ககூ.

ஸ்லோகம்.

ஃஸ்வஹெஹம்யஜுர்வேதஃ ஸாமவேதோஹமாத்மபூ -

சூயவஹ்ணஸுஹெத்ராஹம் ததாசாங்கிரஸாவரஃ ||

(கௌ)

ருக்வேதோஹம்யஜுர்வேத - ஸாமவேதோஹமாத்மபூ -
ஆதர்வணஸ்சமந்த்ரோஹம் ததாசாங்கிரஸாவரஃ

வியாக்யானம்—அஹம் - நான், ருக்வேத - ருக்குவேதம், யஜுர்வேத - யஜர்வேதமும், ஸாமவேத - ஸாமவேதமும், அஹம் - யான், ஆத்மபூ - பிறும்மதேவனும், ஆதர்வணஸ்சமந்த்ர - அதருவவேதமந்திரமும், அஹம் - நான், ஆங்கிரஸாவர - (பிருகஸ்பதிநூல்) ஆங்கிகிரஸமந்திரமும், ததா - நான்.

பொழிப்புரை—நான் இருக்குவேதம். யஜுர்வேதமும் ஸாமவேதமும் நான். தருமதேவனும் அதருவவேதமும் நான். ஆங்கிரஸமந்திர (பிருகஸ்பதிநூலும்) நானே.

கௌ.

ஸ்லோகம்.

இதிஹாஸபுராணாநி கல்போஹம்கல்பவாநஹம் |

நாராஸம்ஸீசகாதாஹம் வித்யோபநிஷதோஸம்யஹம் ||

(கஅ)

இதிஹாஸபுராணாநி கல்போஹம்கல்பவாநஹம்
நாராஸம்ஸீசகாதாஹம் வித்யோபநிஷதோஸம்யஹம்

வியாக்யானம்—இதிஹாஸபுராணாநி - இதிகாஸபுராணங்களும், கல்ப்ப - கல்ப்பமும், அஹம் - நான். கல்ப்பவாந் - கல்ப்பத்தை

செய்தவனும், அஹம் - நான். நாராஸம்ஸீசாதாச - நாராஸம்ஸீ
என்னும் காதையும், அஹம் - நான், வித்யோபநிஷத் - வித்தை
யைப் பிரதிபாதிக்கும் உபநிடதங்களும், அஹம்அஸ்மி - நானாகின்
றேன்.

பொழிப்புரை—(சிவரகவிய முதலிய) இதிகாச (பதினெண்
மஹா) புராணங்களும் கல்ப்பமும் நான். கல்ப்பத்தை செய்த
வனும் நான். நாராஸம்ஸீ எனும் வைதிககாதையும் நான். பிரும்ம
வித்தையைப் பிரதிபாதிக்கும் உபநிடதங்களும் நானாகின்றேன்.கஅ.

ஸ்லோகம்.

ஸ்ரோகாஸ்து ராணிவெவாஹ மதுவ்யாப்யாநமேவச ।

வ்யாப்யாநாநிதயாவிஜ்யா ஐஷ்டஹுதயோஹுதிஃ ॥ (கக)

உதேதாஉதயஹுதொகஃ வரவொகொஹைக்ஷரம் ।

வஹிஸூஹுதயாஹுதஃ வஹஸூஹைவ்யம் ॥ ௨௦)

ஸ்லோகாஸ்து ராணிசைவாஹ மதுவ்யாக்யாநமேவச

வ்யாக்யாநாநிதயாவித்யா இஷ்டம்ஹுதமதாஹுதிஃ

தத்தேதாதத்தமஹம்ஸோகஃ பரலோகோஹமக்ஷரம்

பஹிஸ்சாஹம்ததாசாந்தஃ புரஸ்தாதஹமவ்யயம்

வியாக்யானம்—ஸ்லோகாஃ - ஸ்லோகங்களும், ஸுத்திராணி -
ஸுத்திரங்களும், அஹம்எவ - நானே, அதுவ்யாக்யாநம்எவச -
(அதுவ்யா) உபவியாக்கியாநமும், வ்யாக்யாநாநி - வியாக்கியாநங்
களும், ததாவித்யா - வித்தையும், இஷ்டம் - யாகமும், ஹுதம் -
வைஸ்வதேவாதீஹாமமும், அதஆஹுதிஃ - பிராணஹுதியும்,
தத்தஃ - தானம்செய்யப்பட்டதும், அதத்தம் - கொடுக்கப்படாத
தும், அஹம் - நான், லோகஃ - பூவுலகமும், பரலோகஃ - ஸ்வர்க்
காதிவுலகும், அஹம் - நான், அக்ஷரம் - பிரம்மமும், அஹம் -
நான், பஹிஸ - வெளியிலும், அந்தஃ - உள்ளும், புரஸ்தாத் - எதி
ரிலும், அஹம் - நான், அவ்யயம் - நாசம்அல்லாததும் நான்.

பொழிப்புரை—ஸ்லோகங்களும் ஸுத்திரங்களும் நானே. உப
வியாக்கியானமும் வியாக்கியானங்களும் வித்தையும் யாகமும்
வைஸ்வதேவாதி ஹோமமும் பிராணஹுதியும் தானம்செய்யப்
பட்டதும் தானம் செய்யப்படாததும் நான். பூவுலகும் சுவர்க்க

முதலிய வுலகும் நான். அக்ஷரமான பிருமஹமும் நான் உள்ளும் வெளியிலும் எதிரிலும் நான். நாசமற்றதும் நான். ௨௦.

ஸ்லோகம்.

ஜெஹா கிஸூ ஹந்தே ஸூ ஹந்தா தந்மா த்ராணீந்த்ரியாண்யஹம் ।

ஸஹிஸூ ஹந்தேஹங்காரோ விஷயாண்யஹமேவஹி ॥ (௨௧)

ஜ்யோதிஸ்சாஹந்தமஸ்சாஹம் தந்மா த்ராணீந்த்ரியாண்யஹம்
புத்திஸ்சாஹமஹம்காரோ விஷயாண்யஹமேவஹி

வியாக்யானம்—ஜ்யோதிஃச - சோதியும், அஹம் - நான், தமஃச - அஞ்ஞானமும், அஹம் - நான், தந்மாத்திராணி - சப்த முதலியவையை யறிவனவாகிய, இந்திரியாணி - ஞானேந்திரியங்களும், அஹம் - நான், புத்திஃச - புத்தியும், அஹங்காரஃ - அகங்காரமும், விஷயாணி - சப்தஸ்பரிசருபரஸகந்தங்களும், அஹம் ஏவஹி - யானே.

தாத்திரியம்—சோதியும்நான், அஞ்ஞானமும் நான், சப்தமுதலியவையை யறிவனவாகிய இந்திரியங்களும் நான், புத்தியும் நான், அஹங்காரமும் நான், சப்தஸ்பரிசருபரஸகந்தங்களும் நானே.

ஸ்லோகம்.

ஐஹாவிஷ்ணுஹெஸா ஹந்தேஹெஷாவிநாயகஃ ।

ஐஹேஷா திஸ்யஸிஸூ ஹந்திதிவஹாஹெணாநிலஃ ॥ (௨௨)

ஹெஸாஹந்தேஸாநா ஹந்தேஹெஷாவிநாயகஃ ।

தவஸ்துஹவஸ்துஹெஷாவிநாயகஃ ॥ (௨௩)

ப்ரஹ்மாவிஷ்ணுர்மஹேஸோஹ முகாஸ்கந்தேதாவிநாயகஃ
இந்த்ரோக்நிஸ்சயமஸ்சாஹம் நிருதிர்வருணோநிலஃ
சுபேரோஹந்தேஸாநா பூர்புவஸ்ஸ்வர்மஹர்ஜநஃ
தபஸ்ஸத்யம்சப்ருதிவீ சாபஸ்தேஜோநிலோஸ்மயஹம்

வியாக்யானம்—ப்ரஹ்மா - பிரமனும், விஷ்ணுஃ - விஷ்ணுவும், மஹேசஃ - சங்கரரும், அஹம் - நான், உமா - பார்வதியும், ஸ்கந்தஃ - ஸுப்ரம்மணயனும் ஸ்கந்தரும், விநாயகஃ - கணநாதரும் நான், இந்த்ரஃ - இந்திரனும், அக்நிஃச - அக்நியும், யமஃச - யமனும், அஹம் - நான், நிருரிதிஃ - நிருருதியும், வருணஃ - வருண

னும், அநில: - வாயுவும் நான், குபேர: - குபேரனும், அஹம் - நான், ததாஸசான: - ஈசானரும் நான், பூ: - பூவுலகமும், புவ: - புவர்லோகமும், ஸ்வ: - ஸுவர்லோகமும், மஹ: - மஹர்லோகமும், ஜந: - ஜநோலோகமும், தப: - தபோலோகமும், ஸத்யம்ச - ஸத்தியலோகமும் (நான்), பிருதிவிச - பிருதிவியும், ஆப: - ஜலமும், தேஜ: - தேயுவும், அநில: - வாயுவும், அஹம்அஸ்மி - நானாகின்றேன்.

பொழிப்புரை—பிரும்ஹாவும் விஷ்ணுவும் உருத்திரனும் நான். பார்வதியும் ஸ்கந்தரும் விநாயகரும் நான். இந்திரனும் அக்நியும் யமனும் நான். நிருருதியும் வருணனும் வாயுவும் நான். குபேரனும் நான். ஈசானனும் நான். பூவுலகும் புவர்லோகமும் ஸ்வர்லோகமும் மஹோலோகமும் ஜநோலோகமும் தபோலோகமும் ஸத்தியலோகமும் நான். பிருதிவியும் ஜலமும் தேயுவும் நானேயாகின்றேன்.

ஸ்லோகம்.

சூகாஸோஹம்ரவிஸ்ஸோமோ நக்ஷத்ராணித்ரஹாஹ்யஹம் ।
ப்ராணஃகால்ததாம்ருத்யு ரம்ருதம்பூதமப்யஹம் ॥ (௨௪)

ஆகாஸோஹம்ரவிஸ்ஸோமோ நக்ஷத்ராணிக்ரஹாஹ்யஹம்
ப்ராணஃகால்ததாம்ருத்யு ரம்ருதம்பூதமப்யஹம்

வியாக்யானம்—ஆகாஸ: - ஆகாயம், அஹம் - நான், ரவி: - சூரியனும், ஸோம: - சந்திரனும், நக்ஷத்ராணி - நக்ஷத்திரங்களும், க்ரஹா: - அங்காரகன்முதலிய கிரகங்களும், அஹம் - நான், ப்ராண: - பிராணனும், கால: - நிமிஷம்முதலிய காலமும், ததாம்ருத்யு: - சகலப்ராணசங்காரகனும், அமிருதம் - முக்தியும், பூதம்அபிசென்றதும், அஹம் - நான்.

பொழிப்புரை—ஆகாயம் நான். சூரியனும் சந்திரனும் நக்ஷத்திரங்களும் அங்காரகன் முதலிய கிரகங்களும் நானே. ப்ராணனும் நிமிஷம்முதலிய காலமும் சகலப்பிராணசங்காரனும் முக்தியும் (இதுவரையில்) சென்றதும் யானே. ௨௪.

ஸ்லோகம்.

ஹ்ருஹ்விஷ்ணுசூர்த்ருஹ்விஸ்டு ஸ்வ-பாகூகொப்யஹம் ।
ஷோடிளதயோஜெய ஹ்ருஹ்-வஸுஷுஸ்யெவ ॥ (௨௫)

பிரமாணம்—ததெஷு தவஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயெயெதி
ததைஷு தபஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி
அது பற்பலபிரஜைகளாவோமென்று சங்கற்பித்தது.

சதருத்திரீயம்.

நஸிவண-ப்யாயவண-ப்யாயவ

நம:பர்ண்யாயசபர்ணஸத்யாயச

என்பதீரூபம் அதருவசிரம் பிரதமகண்டமுமுதம் (ஐகதாகார
னென்று) ஸகலாகாரனென்று கூறப்பட்டுள்ளது. இங்ஙனமே:—

வாயுஸம்ஹிதை.

ஸக்யாஜிவப்யயிவ்யு-கஸிவதக்ஷஸ-ஜீவம் ।

தெநெநகெநத-தஜ்யாஷ-ஜீஜாக-ஹாஜிக்யயா ॥

ஸக்த்யாதிசப்ருதிவ்யந்தம் ஸிவதத்வஸமுத்பவம்

தேநைகேநதுதத்வ்யாப்தம் ம்ருதாகும்பாதிகம்யதா

சக்திமுதல் பிருதிவியீருகச் சிவதத்துவத்தினின்றும் தோன்றி
யது. மண்ணினால் குடம்போல அவ்வொருவனால் அது வியாபிக்கப்
பட்டுள்ளது. இங்ஙனமே எண்ணிறந்த பிரமாணவாக்கியங்கள் சிவ
பெருமான் ஐகதாகாரனென்று கூறுகின்றன. இனி:—

கைவல்யோபநிடதம்.

ஸவெ-ப்யய-ஸவ நஸவெ-ப்யய:

ஸர்வைஸ்சர்ய ஸம்பந்நஸ் ஸர்வேஸ்வர:

சகல ஐசுவரியமுடையோன், சகலேசுவரன்.

சுவேதாச்சுவத ரோபநிடதம்.

விஸாயிகொர-ஜெ-பாஜஹஷி-பி:

விஸ்வாதிகோருத்ரோமஹர்ஷி

விசுவாதிகன் ருத்திரன்மகருஷி.

விஜ்ஜாவிஜெ-பா-ஸதெயஸ-ஸொந-பி:

வித்யாவித்யோ ஈஸதேயஸ்துஸோந்ய:

பசுபாசங்களை நடாத்துவோன் ஈசன் அந்நியனே.

பிரமாணம்—

தைத்திரீயம்.

ாஸா நஸுவ-விஷா நாஸீஸாஸுவ-ஹ-தா நாஃ

ஸாநஸ்ஸர்வவித்யாநாமீஸ் வரஸ்ஸர்வபூதாநாம்

சகல வித்தைகளுக்கு மீசன் சகல பூதங்கட்கு மீசன்.

சதருத்திரீயம்.

நமோஹிரண்யபாஹவே (என்றாரம்பித்து) குலஞ்சாநாம்பதயே) என்பதீரூய் அதருவசிரவிலி உத்தரகாண்டம் இரண்டாங்காண்டத்திலும் சகலாதிபதியென்றும் கூறப்பட்டுளது. இங்ஙனம் கூறிய ஜகதாசாரத்துவம் ஜகதீசுவரத்துவம் என்றிரண்டு தருமங்களையே இவ்வத்தியாயத்திலும் கூறியிருப்பதுகாண்க. இதுகாறும் ஜகத்ஸ்வரூபத்துவங் கூறப்பட்டாலும் இனி ஜகதீசுவரத்துவமும் கூறப்பட்டிருப்பது வரும் சுலோகங்களாலறிக. சகலசேதனசேதனங்களிலும் அந்தரான்மாவாய் விளங்குகின்றமையாலும் ஸர்வ வியாபகனாதலாலும் சகல சொல்லுக்கும் பொருளாயிருக்கின்றமையால் ஜகத்ஸ்வரூபத்துவம் கூறுதல் ஒவ்வும். இது பற்றியன்றோ.

அதருவசிரம்.

யஸ்விஷ்ணுஃ யஸ்ஸிஹேஸ்வரஃ யாவொஃயா யஸ்விநாயகஃ ।

யஸ்ஸுக்ஷ்மஃ யஸ்யெஹஃ யஸ்யாதிஃ யாஹஹஃ ।

யஸ்சவிஷ்ணுஃ யஸ்சமஹேஸ்வரஃ யாசோமா யஸ்சவிநாயகஃ

யஸ்சஸ்கந்தஃ யஸ்சேந்த்ரஃ யஸ்சாக்நிஃ யாசபூஃ

யாதொருவன் விஷ்ணுவோ, யாதொருவன் மஹேஸ்வரனோ, யாதொருவன் சோமனோ, யாதொருவன் விநாயகரோ, யாதொருவன் ஸ்கந்தரோ, யாதொருவன் இந்திரனோ, யாதொருவன் அக்நியோ, யாதொருவன் பூமியோ எனக் கூறியிருக்கின்றது. இதனைச் சீகண்டபாஷ்யத்தில் (க) அத்தியாயம் (ச) பாதம் வாக்கியாந்வயா திகரணத்தில் (அந்வஸ்திதேரிதிகா) என்ற ஸூத்திரத்தின் பாஷ்யத்தில் விரிவாய்க்காண்க. அன்றியும் மேற்போந்தசுலோகங்களினாலும் பிரமாணங்களினாலும் பெருமான் நானே என்றதனால் பிரமமே பிரபஞ்சமாகப்பரிணமித்திருப்பன்னென ஒருசாரார்கூறும்பற்றன்று மற்றென்னையோ வெனின்? முதல்வன் சேதனசேதனப் பிரபஞ்சத்

தில் பாலினெம்போலவும், பழத்தில் மதுரம்போலவும், எள்ளிலெண்ணெய்ப்போலவும் ஒளபச்யேஷிகனியாப்திகொண்டு ஆன்மாக்களுடன் பிறிவறநின்றறிவித்தும், மாயாகாரியங்களைச் சங்கோசவிரிவுசெய்தும் நடத்தலின் எல்லாம் நானே யென்றது காண்க. இக்கருத்துப் பற்றியே, “எல்லாவுலகுமானாய் நீயே” எனவும், “இருநிலனாய்” எனவும், “வானாகி” எனவும், “நினைப்பறநினைந்தானீயலாற் பிரிதுமற்றின்மை” எனவும், தேவாரதிருவாசகங்களில் உண்மைநாயன் மார் திருவாய்மலர்ந்தருளினர்.

ஸ்லோகம்.

ததொஹ்விஸ்ரூபாவாஸ்ய ஸீஷ்டம்சஜபதாம்ஸதா ।

கூஸிதம்பாஸிதம்சாஹம்க்ருதாத மப்யஹம் ॥ (உக)

வாரம்பெவாவாரம்சாஹ மஹம்ஸவஃபராயணம் ।

கூஹம்ஜகத்திதம் திவ்யமக்ஷரம்ஸூக்ஷ்மமவ்யயம் ॥ (உஎ)

ததொஹ்விஸ்ரூபாவாஸ்ய ஸீஷ்டம்சஜபதாம்ஸதா

அஸிதம்பாஸிதம்சாஹம்க்ருதாத மப்யஹம்

பரம்சைவாபரம்சாஹமஹம் ஸர்வபராயணம்

அஹம்ஜகத்திதம் திவ்யமக்ஷரம்ஸூக்ஷ்மமவ்யயம்

வியாக்யானம்—ததஃ - ஆதலால், அஹம் - நான், விஸ்வரூபஃ அஸ்மி - விஸ்வரூபனாகின்றேன் (நான்), ஸதா - எப்போதும், ஜபதாம் - ஜபிக்கின்றவர்களுக்கு, ஸீர்ஷ்டம்ச - சிரஸுமாகின்றேன், அசிதம் - புசிக்கப்பட்டதும், பாசிதம்ச - ஜீர்ணமானதும், அஹம்-நான், க்ருதம்ச - செய்யப்பட்டதும், அக்ருதம்ச - செய்யப்படாததும், அஹம் - நான், பரம்ச - ஸாமான்னியஸத்தையும், அபரம்ச - த்ரவ்யக்தவாதிஸத்தையும், அஹம்ஏவ - நானே, அஹம் - நானே, ஸர்வபராயணஃ - சகலரும் அடையக்கூடியவிடம், அஹம்-நான், ஜகத்திதம் - சகலருக்கும் ப்ரேமைக்கு இடமான, திவ்யம் - தஹராகாசத்திலுள்ளது, அக்ஷரம் - அக்ஷரமும், ஸூக்ஷ்மம் - அணுவும், அவ்யயம் - நாசமற்றதும் நானே.

பொழிப்புரை—ஆதலால் நான் விசுவரூபனாகின்றேன். ஜபிக்கின்றவர்களுக்குச் சிரஸுமாகின்றேன். புசிக்கப்பட்டதும் ஜீர்ணமானதும் நானே. செய்யப்பட்டதும் செய்யப்படாததும் நானே. ஸாமான்னியஸத்தையும் திரவியத்துவஸத்தையும் நானே. யானே

ஸகலமும் நிலைபெறுமிடம். ஸகலருக்கும் பிரேமைக்கு இடமாய்த் தகாராகாயத்திலுள்ளதும் நானே. அக்ஷரமாயுள்ளதும் ஸுகூழ்ம மாயுள்ளதும் நாசமற்றதும் நானே. உள.

ஸ்லோகம்.

புராஜாவத்யுஃவஹித்ருஃ ஸௌஜ்யேஹாஹுஃ நிரயம் ।
சுஹஜெவொபஸம்ஹர்தா மஹாக்ராஸௌஜஸாந்தியிஃ ॥ (உஅ)

ப்ராஜாபத்யம்பசித்ரம்ச ஸௌமியமக்ராஹ்யவக்ரியம்
அஹமேவோபஸம்ஹர்தா மஹாக்ராஸௌஜஸாந்நிதிஃ

வியாக்யானம்—பவித்ரம் - புண்ணியமாகிய, ப்ராஜாபத்தியம்-
புத்திரோத்பத்திசெய்வித்தலும் (நானே), ஸௌம்யம் - அழகா
யுள்ளதும், அக்ராஹ்யம் - அறியக்கூடாததும், அக்ரியம் - முந்
தியேற்பட்டதும் நானே, மஹாகராஸ:- பெருங்கவளத்தோனாகிய,
உபஸம்ஹர்தா - உபசங்காரகன், அஹம்எவ நானே, ஓஜஸாம்
நிதிஃ - தேஜஸுக்கு இருப்பிடமானவனும் யானே.

பொழிப்புரை—புண்ணியமாகிய பிரஜோற்பத்திசெய்வித்தலும்
நானே. ஸௌம்யமாயுள்ளதும் கிரஹிக்கக்கூடாததும் முந்தியதும்
யானே. பெருங்கவளத்தோனான உபசங்காரகன் நானே, தேஜஸு
க்கு நிதியும் நானே. உஅ.

தாத்தபரியம்—புண்ணியமாகிய பிரஜோற்பத்தியென்றது,பிதிரர்
கடனை நற்புதல்வனாலேயே தீர்க்கவேண்டுமாதலின் “ப்ராஜநநம்வை
ப்ரதிஷ்டாலோகேஸாது ப்ராஜாயாஸ்தம் துந்தந்வாநஃ பித்ருணாமந்
ருணோபவதி” என்றசுருதியையநுஸரித்துக் கூறியதுகாண்க. உப
சங்காரகன் இதனை “யஸ்யப்ராஹ்மசக்ஷத்ரம்ச உபெபவதஓதநஃ”
என்பதாதி சுருதிகளாலறிக.

ஸ்லோகம்.

ஹுஜயம்ஜெவதாஸுந புராணஸுநபுச்சிஷ்தஃ ।
ஸிரஸுநாதுரதொயஸு வாஜளஜக்ஷிணதஸ்யா ॥ (உக)
யஸுஸுவெஃதாஸுஸாக்ஷாஜொகா ரொஹந்திரோதகஃ ।
ஹயுஃநாநாஸ்யெயஸா ஜயஸூவநயாஜ்ய ॥ (ங0)
தஸுஜொகாரொவொஹம் ணகொநித்யஸுநாதநஃ ।

ஹ்ருதயம்தேவதாத்வேந ப்ராணத்வேநப்ரதிஷ்டிதம்
 ஸிரஸ்சோத்தரதோயஸ்ய பாதௌ தக்ஷிணஸ்ததா
 யஸ்யஸர்வோத்தரஸ்ஸாக்ஷாதோங்கா ரோஹந்த்ரிமாத்ரகம்
 ஊர்த்வமுந்நாமயேயஸ்மாத்யதஸ்சாபநயாம்யதம்
 தஸ்மாதோம்காரமேவாஹம் ஏகோநித்யஸ்ஸநாதநம்

வியாக்யானம்—தேவதாத்வேந - தேவதையாகவும், ப்ராணத்
 வேந - பிராணனாகவும், ஹ்ருதயம் - இருதயகமலத்தை, ப்ரதிஷ்டி
 தம் - அடைந்திருக்கின்றவன் நானே, உத்தரதம் - மேற்பாகத்
 தில்,யஸ்ய - எவனது,ஸிரஸ்ச - சிரஸும்,யஸ்ய - எவனது,பாதௌ-
 கால்கள், தக்ஷிணதம் - வலதுபாகத்திலு முளவோ (அப்படிப்பட்ட
 தாகிய), த்ரிமாத்ரகம் - மும்மாத்திரைகளுடையதும், ஸர்வோத்த
 ரம் - ஸர்வசிரேஷ்டமுமாகிய, ஓங்காரம் - ஓங்காரமானது, ஸா
 க்ஷாத் அஹம் - நானே, யஸ்மாத் - யாதொருகாரணத்தால், ஊர்
 த்வம்-(உச்சரித்தல் மாத்திரத்தால்) மேலே, உந்நாமயே - ஜீவனை
 செல்லச்செய்கின்றேனோ,அதஸ்ச - பாவத்தைகீழும்,அபநயாமி-போ
 கச்செய்கின்றேனோ கீழவீழ்க்கிறேனோ, தஸ்மாத் - ஆதலால், அஹ
 மேவ - நானே, ஓங்காரம் - ஓங்காரமாகின்றேன், ஏகம் - ஏகனான
 வனும், நித்தியம் - நித்தியனும், ஸநாதநம் - பலகாலமாயுள்ளவனும்
 நானே.

போழிப்புரை—தேவதையாகவும் பிராணனாகவும் இருதயத்தி
 லிருக்கின்றவன் நானே. மேற்பக்கத்தில் சிரஸும் அதாவது அகா
 ரமும் பாதங்கள் மகாரங்கள் வலது பக்கத்திலும் உளவோ
 அப்படிப்பட்ட மும்மாத்திரை வடிவமும் சகல ச்ரேஷ்டமு
 மாகிய ஓங்காரம் நானே. யாதொருகாரணத்தினால் உச்சரித்தல்
 மாத்திரத்தால் ஜீவனை மேல்வரச் செய்கின்றேனோ கீழ்ப்போகச்
 செய்கின்றேனோ ஆதலால் நான் ஓங்காரமாகின்றேன். ஏகனாயுள்ள
 வனும் நித்தியனும் பன்னெடுங்காலமாயுள்ளவனும் நானே.

தாத்திரியம்—ஈண்டு மேற்பக்கம் கீழ்ப்பக்கங்களாய்க் குறித்து
 இருதயத்திற்கு மேற்பக்கங்களும் கீழ்ப்பக்கங்களுமென்பதறிக.
 பிரமாணம்— அதருவச்ரோபநீடதம்.

ஹுஜிஷ்டாஹ்வதாஸ்வ-ஃ ஹுஜிஷ்டாணாஃபுதிஷ்டதாஃ
 ஹுஜிஷ்டியபொநித்யுஃகிஷ்டாஜாதாஃவ-ஃஹுஷ்ட-ஃ
 தஸ்யோகூதாஸ்யுரொகூக்ஷிணதம் வாஹையஉதநம்

பொழிப்புரை—யாதொருகாரணத்தால் பிரம்மாவும் ஹரியும் அடிமுடிகளைக் காணவில்லையா மற்றுமுள்ளதேவர்களும் காணவில்லையோ ஆதலால் நான் அனந்தனென்னப் படுகின்றேன். ௩௪½.

பிரமாணம்—

ருக்குவேதம்.

விஷ்ணு-வெ-வாராஹ-ஓ-வஜ்ராய உ-ஜி-விஜாயநு
 ஸஹஸ்ர-ஸரிசூஸநு வாஜாநேஷணவரோ-ஓகூ
 கூடுவஜா-தாஸிகூடுவவிதாஸி கூடுவஹ-தாஸி
 கூடுவஜெ-ஷோஸி கூடுவஸு-ஷோஸியணவஜஹி
 ரா-ந-வெஜ-ஷாலவதி விஜ்ஞாதாவதிகத-தாவதி
 காரயிதாவதியணவ-வெஜ-ஸிவஸாய-ஜ-ரோ-ஷாதி ||
 ஸு-ஹ-வெ-ஹ-ஸ-ஓகூ-ஸிரோ-நேஷ-வ-ஸஹஸ்ர-
 ஸரிசூஸநு-ஸு-ஹ-நா-ஹ-ஸிரோஜா-நே
 கூடுவஜா-தாஸிகூடுவவிதாஸி கூடுவஹ-தாஸி
 கூடுவஜ-ஷோஸி-ஸு-தாஸி கத-தாஸிகாரயிதாஸி
 ஜெ-ஷோஸி-ஸு-ஷோஸி யணவ-வெஜ-ஸிவஸாய-ஜ-ரோ-
 [ஷோதி]

விஷ்ணுர்வைவாராஹம்ருபமாஸ்தாய பூமிந்விதாரயந்
 ஸஹஸ்ரம்ஸமாஆஸந் பாதாந் பேஷணபரோபூத்வா
 த்வமேவமாதாஸி த்வமேவபிதாஸி த்வமேவப்ராதாஸி
 த்வமேவஜ்யேஷ்டோஸி த்வமேவ ஸ்ரேஷ்டோஸிய ஏவம்மஹி
 மாநம்வேதத்ரஷ்டாபவதி விஜ்ஞாதாபவதிகர்தாபவதி
 காரயிதாபவதிய ஏவந்வேத ஸிவஸாயுஜ்யமாப்நோதி
 ப்ரஹ்மாவைஹம்ஸோபூத்வா ஸிரோந்வேஷ்டவ்யஸஹஸ்ரம்
 ஸமாஆஸந் ப்ரஹ்மாநாஹம்ஸிரோஜாநே
 த்வமேவமாதாஸி த்வமேவபிதாஸி த்வமேவப்ராதாஸி
 த்வமேவத்ரஷ்டோஸி ஸ்ரேஷ்டோஸி கர்தாஸிகாரயிதாஸி
 ஜ்யேஷ்டோஸி ஸ்ரேஷ்டோஸி ய ஏவந்வேத ஸிவஸாயுஜ்யமா
 [ப்நோதி]

என ஆரிபிரமர் சிவபெருமானைத் தேடியுலுத்தார்களுக்கும் வட-
 மொழி வேதமகாவாக்கியங்களுக்கிணங்க.

திராவிடவேதம்.

“செங்கணெடுமாலுஞ் சென்றிடந்துங் காண்பரிய
 பொங்குமலர்பாதம் பூதலத்தைப் போந்தருளி”

மகாபாரதம்.

“ஒரேனந் தனைத்தேட வொளித்தருளு மிருபாதத் தொருவனந்த
 போரேனந் தனைத்தேடிக் கணங்களுடன் புறப்பட்டான்” —

பிரமாணம்— சிவானந்தலகரி சங்கராசாரியசுவாமிகள்.

ஹரிபுஷ்பாஜீ நாஜிவிநி க்ஷுடாஜாஜிஸுஹஹிர்ஸம் |

யாவெஸுஹொ ஸிவதவவஷாஹொஜவஜநம் ||

அரிப்ரஹ்மாதீநாமபிநிகடபாஜாமஸுலபம்சிரம்

யாசேஸம்போஸிவதவ பதாம்போஜபஜநம்

எனப்பிரகாசிக்கும் வடமொழி தென்மொழி வேதமகா வாக்கி
யங்களாலும், மகாபாரதமுதலிய விதிகாச வாக்கியங்களாலும்
அறிக.

ஸ்லோகம்.

மலஹநஜராஜித்யுஸஸாராயஸாமராக ||

(௩௪)

தாரயாஜிதொலக்து தஸுதாரொஹீரிதஃ |

கர்பஜந்மஜராம்ருத்யுஸம்ஸார பயஸாகராத்
தாரயாமியதோபக்தம் தஸ்மாத்தாரோஹீரிதஃ

வியாக்யானம்—யதஃ - யாதொருகாரணத்தால், கர்பஜந்ம
ஜராம்ருத்யுஸம்ஸாரபயஸாகராத் - கருப்பவாஸப்பிறப்புஜரை
மரண ஸம்ஸாரமாகிய சாகரத்தினின்றும், பக்தம் - பக்தனை,
தாரயாமி - கரையேறச்செய்கின்றேனோ, தஸ்மாத் - ஆதலால்,
அஹம் - நான், தாரஃ - தார(னென்று),நரிதஃ - கூறப்படுகின்றேன்.

பொழிப்புரை—யாதொருகாரணத்தால் கருப்பவாஸப் பிறவி
ஜரை மரணஸம்ஸாரமாகிய பயக்கடலினின்றும் பக்தனைக் கரை
யேறச் செய்கின்றேன் ஆதலால் நான் தாரனென்னப்படுகின்றேன்.

ஸ்லோகம்.

உதவிப்யெஷுஹெஷு ஜீவகௌநவஸாஜிஹம் ||

(௩௫)

ஸஞ்ஞேஷாலக்ஷாதஹுஷேஸெயதஸுஞ்ஞேஷ கிதீதஃ |

சதுர்விதேஷுதேஹேஷு ஜீவத்வேநவஸாம்யஹம்

ஸஞ்ஞேமோபூத்வாதுஹ்ருத்தேஸே யதஸ்ஸஞ்ஞேமஃப்ரகீர்த்திதஃ

வியாக்யானம்—யதஃ - யாதொருகாரணத்தால், அஹம் -
நான், சதுர்விதேஷு - நால்வகைகளாகிய, தேஹேஷு - தேகங்
களில், ஹ்ருத்தேஸே - ஹ்ருதயதேசத்தில், ஸஞ்ஞேம பூத்வா -
ஞ்ஞேமனாயிருந்து, ஜீவத்வேன - ஜீவத்தன்மையோடு, வஸாமி -

ஸர்வாந்லோகாந்யதீஸோ ஹமீஸிரீபிஸ்சஸக்திபி:
 ஈஸாநமஸ்யஜகதஃஸ்வர்த்ரு ஸஞ்சக்ஷுரீஸ்வரம்
 ஈஸாநமிந்த்ரஸ்துஷஃஸ்ரீவே ஷாமபிஸர்வதா
 ஈஸாநஸ்ஸர்வவித்யாநாம் யதீஸாநஸ்ததஸ்மயஹம்

வியாக்யானம்—யத் - யாதொருகாரணத்தால், ஈஸஃ அஹம் - ஈஸானுன, ஈஸிரீபி: ஸக்திபி:ச - ஈசிரீசக்திகளால், ஸர்வாந்லோகாந் - ஸகல சராசரங்களையும் ஆளுகின்றேனோ, அஸ்ய ஜகதஃ - இச்சகத்திற்கு ஈசாநனும், ஸ்வத்ருஸம் - ஸ்வர்க்காதிலோகங்களைக் காண்போனும், சக்ஷு: - கண்போன்றவனும், ஈஸ்வரம் - ஈஸ்வரனும், இந்த்ரதஸ்துஷ: - இந்திரனைப்பற்றியுள்ளவைக்கும், ஸர்வேஷாம்அபி - ஏனையஸகலருக்கும், ஸர்வதா - எப்போதும், ஈஸாநம் - ஈஸாநனுமாயுள்ளவன் என்று கூறுகின்றமையாலும், யத் - யாதொருகாரணத்தால், ஸர்வவித்யாநாம் - ஸகல வித்தைகளுக்கும், ஈசாநஃ - இறைவனோ, தத் - ஆதலால், அஹம் - நான், ஈஸாநஃ அஸ்மி - ஈசானானுகின்றேன்.

பொழிப்புரை—ஈசானுன நான் யாதொருகாரணத்தால் ஈசிரீசக்திகளால் ஸகலலோகங்களையும் ஆள்கின்றேனோ? யாதொருகாரணத்தால் இவ்வுலகிற்கு ஈசானனும் ஸ்வர்க்காதி உலகங்களைக் காண்போனும் கண்போன்றவனும் இறைவனும் இந்திராதியர்க்கும் ஸகலருக்கும் ஈசானனுமாகிய (உம்மை வணங்குவாம்) என்று கூறப்படுகின்றேனோ? யாதொருகாரணத்தால் நான் ஸகல வித்தைகளுக்கும் மீசன்? ஆதலால் நான் ஈசானென்னப் படுகின்றேன். நகூ.

ஸ்லோகம்.

ஸ்வ-ஃஸாவாந்ரீக்ஷஹ ரீதஜ்ஞாநந்ரீக்ஷயே ||
 யொமஃவமரீயெயஸூக ஹவாநுஹதொரீதஃ ।

(சக)

ஸர்வபாவாந்ரீக்ஷஹ மாத்மஜ்ஞாநம்ரீக்ஷயே
 யோகம்சகமயேயஸ்மாத் பகவாந்மஹதோமதஃ

வியாக்யானம்—யஸ்மாத் - யாதொருகாரணத்தால், அஹம் - நான், ஸர்வபாவாந் - உற்பத்தியாதி ஸகலபாவகங்களையும், ரீக்ஷகாண்கின்றேனோ, ஆத்மஞானம் - ஆன்மஜ்ஞானத்தை, ரீக்ஷஹம்யதி - நன்றாய் விளங்கச்செய்கின்றேனோ, யோகம்ச - யோகவலித்தியையும், சகமயே - அடையச்செய்கின்றேனோ (ஆதலால்), பக

வாந் - பகவான் (என்று,) மஹதாம் - மகான்களால், மத - எண்ணப்பட்டவன்.

பொழிப்புரை—யாதொருகாரணத்தால் நான் உற்பத்தியாதிஸகலபாவகங்களையும் காண்கின்றேனோ, ஆன்மஞானத்தை பக்தர்களுக்கு அளிக்கின்றேனோ, (யமநியமாதி அங்கங்களுடன் கூடிய), யோகஸித்தியையும் அடையச்செய்கின்றேனோ, ஆதலால் பகவான் என்று மஹான்களால் எண்ணப்படுகின்றேன்.

ஸ்லோகம்.

சுஜஸ்யத்யு ஹாதி விஸுஜாதிஸுஜாதிவ || (சஉ)

ஸவ-பாநுதொகாநுஸுஜாயாதிஃ தெநாஹம்வெஸுஹஸுராஃ ।

அஜஸ்ரம்யத்ப்ரக்ருஹ்ணாமி விஸ்ருஜாமிஸ்ருஜாமிச
ஸர்வாந்லோகாந்ஸ்வமாயாபிஃ தேநாஹம்வைமஹேஸ்வரஃ

வியாக்யானம்—யத் - யாதொருகாரணத்தால், ஸர்வாந்லோகாந் - ஸகல உலகங்களையும், ஸ்வமாயாபிஃ - எனதுமாயைகளால், அஜஸ்ரம் - பிரளயகாலந்தோறும், ப்ரக்ருஹ்ணாமி-என்னிடம்(அடக்கி) ஒடுக்கிக்கொள்கின்றேனோ, விஸ்ருஜாமி - ஸ்ருஷ்டிக்க ஸங்கல்பிக்கின்றேனோ, ஸ்ருஜாமிச - ஸ்ருஷ்டிக்கின்றேனோ, தேந - அதனாலேயே, அஹம் - நான், மஹேஸ்வரஃ - மஹேசுவரனென்னப்படுகின்றேன்.

பொழிப்புரை—யாதொரு காரணத்தால் நான் எனதுமாயைகளால் பிரளயகாலந்தோறும் ஸகல லோகங்களையும் என்னிடம் ஒடுக்கிக்கொள்ளுகின்றேனோ, ஸ்ருஷ்டிக்க வெண்ணுகின்றேனோ, அங்ஙனம் ஸ்ருஷ்டிக்கின்றேனோ, ஆதலால் நான் மஹேசுவரனென்னப்படுகின்றேன்.

ஸ்லோகம்.

ஹிதா தஜோநயொமெ ரொஸுயெ-ஹிதா-ஹிதெ || (சங)

ஸவ-பாநாவாநுஹாபெவஸு ஜத்யவகிஸொஸுஹம் ।

மஹத்ஸ்வாத்மஜ்ஞாநயோகைரஸ்வரயைஸ்துமஹீயதே
ஸர்வாந்பாவாந்மஹாதேவஸ்ஸ்ருஜத்யவதிஸோஸம்யஹம்

வியாக்யானம்—யஃ - யாதொருவன், மஹத்ஸ்வாத்மஞானயோகை - மஹத்தாகிய ஸ்வான்மஞானயோகங்களாகிய, ஐஸ்வர்

யைஸ்து - ஐசவர்யங்களால், மஹீயதே - பூசிக்கப்படுகின்றானே, ஸர்வார் - ஸகலங்களாகிய, பாவார் - பொருள்களையும், ஸ்ருஜதி - ஸ்ருஷ்டிக்கின்றானே, அவதி - ரக்ஷிக்கின்றானே, ஸம்ஹாதேவ் - அப்படிப்பட்ட மஹாதேவன், அஹம்அஸ்மி - நானாகின்றேன்.

பொழிப்புரை—யாதொருவன் மஹத்தாகிய சுவாத்மனான யோகைஸ்வர்யங்களால் ஸகலர்களாலும் பூஜிக்கப்படுகின்றானே சகல ஜகங்களையும் உண்டாக்குகின்றானே காக்கின்றானே அம் மஹாதேவன் யானாகின்றேன். சந¹.

ஸ்லோகம்.

ஊஷாஷிஷ்வஃப்ரஜிஸாந-ஹவ-ஃ வ-ஹவ-ஃ ஹிஜா தஸுஹ

[ஹவமஹ-ஃ || (சச)

சுஹ-ஹிஜா தஸுஜநிஷ-ஃராண-ஃப்ர-த-ஃநாஷிஷ-திவிஸு-தா-ஃ-ஹ-ஃ

ஏஷாஸ்மிதேவ-ஃப்ர-திஸோநா ஸர்வா-பூர்வோ ஹிஜா தஸ்த்வஹமே

[வகர்பே

அஹம்ஹிஜா தஸ்ச ஜநிஷ்யமாண-ஃப்ர-த்யக்ஜநாஸ்திஷ் டதிவிஸ்வ

[தோமுக-

வியாக்யானம்—ஸர்வாஃப்ரதிஸு - ஸகலதிசைகளும், ஏஷு - ஏவ-அஸ்மி - மஹாதேவனாகிய(யானே) இருக்கின்றேன். கர்ப்பே - புவனகோசமத்தியில், பூர்வ-ஃஜாத - முந்தித்தோன்றியவனாகிய இரண்யகர்ப்பனும், அஹம்ஏவ - நானே, ஜாத - உண்டாகிய (உலகும்,) ஜநிஷ்யமாண-ஃ - இனியுண்டாவதும், அஹம்ஹி - யானே, ஃப்ரத்தியக்ஜநா - பக்தஜநங்களும், விஸ்வதோமுக - அக்நியுமாக, திஷ்டதி - மஹாதேவனிருக்கின்றான்.

பொழிப்புரை—சகலதிசைகளும் மஹாதேவனாகிய யானே யாகின்றேன். புவனகோசமத்தியில் முதற்றோன்றியவனாகிய ஹிரண்யகர்ப்பனும் நானே. தோன்றிய உலகும் இனி தோன்றுவதும் நானே. என்னிடம் பக்தநிலைபெற்றவர்களும் அக்நியுமாய் இம் மஹாதேவனாகிய யானையிருக்கின்றேன். சச.

ஸ்லோகம்.

விஸு-தஸுக்ஷ-ஃரா-தவிஸு-தா-ஃ-ஹ-ஃ விஸு-தா-ஹ-ஃ-தவிஸு-த

[ஹ-ஃ || (சரு)

ஸம்வாஹ-ஹ்யாபகி ஸம்பததெத்ய-ஹ்வாஹ-ஹீஜநயநெவ
[ஊகம்.]

விஸ்வதஸ்சக்ஷுருதவிஸ்வதோ முகோவிஸ்வதோஹஸ்த உதவிஸ்வ
[தஸ்பாத்

ஸம்பாஹுப்யாம்தமதிஸம்பதத்ரைர்த்யாவாபூமீஜநயந்தேவஏகம்

வியாக்யானம்—விஸ்வதஸ்சக்ஷு: - எங்குங் கண்களுடையவ
னும், விஸ்வதோமுக: - எங்கும்முகமுடையவனும், விஸ்வதோஹ
ஸ்த: - எங்குங்கைகளுடையவனும், விஸ்வதஸ்பாத் - எங்குங்கால்
களுடையோனும்(நானே) இவனே, பதத்ரை: - பக்ஷிகளோடுகூட,
ஸம்பாஹுப்யாம் - கைகளால், தமதி - பறக்கின்றான், ஏக: - ஒரு
வனாக, தயாவாபூமி - ஆகாயபூமிகளை, ஜநயத் - உண்டாகும், தேவ:-
தேவனும், நானே.

பொழிப்புரை—எங்குங் கண்களுடையவனும், எங்கு முக
முடையவனும், எங்குங்கைகளுடையவனும், எங்குங் கால்களுடை
யவனும், (நானே) இவனே பட்சிகளுடன் கைகளாற் பறக்கின்
றான், ஒருவனாக ஆகாயபூமிகளை உண்டாக்கும் தேவனும் நானே.

ஸ்லோகம்.

வாஹாபூத்யாஹ்யாபகி விஸ்வதேவஜாதவேதம்வ
[ஊகம் || (சக)

கோகோத்யஸ்யநவஸ்யாதி யீராவேஷாஸாந்திஸாஸ்தீநத
[ரேஷாம்.]

வாலாக்ரமாத்ரம்ஹ்ருதயஸ்யமத்யே விஸ்வம்தேவம்ஜாதவேதம்வ
[ரேண்யம்
மாமாத்மாஸ்தம்யேநுபஸ்யந்தி தீராஸ்தேஷாம்ஸாந்திஸாஸ்வதீநேத
[ரேஷாம்

வியாக்யானம்—ஹ்ருதயஸ்ய - இருதயத்தினது, மத்யே -
நடுவில், வாலாக்ரமாத்ரம் - மிக்கச் சூக்ஷ்மமனும், விஸ்வம்தேவம் -
விஸ்வவியாபகனும், வரேண்யம் - (எல்லோராலும்) ஆடையப்படு
வோனும், ஜாதவேதம் - வைஸ்வாநரனுமாய், ஆத்மஸ்தம் - தன்
னிடமிருப்பவனுமாகிய, மாம் - என்னையே, தீரா: - எந்ததீரர்கள்,
அநுபஸ்யந்தி - காண்கின்றனரோ, தேஷாம் - அவர்களுக்கு, ஸாஸ்
வதீஸாந்தி: - எப்பொழுதும் சாந்தியுளது, இதரேஷாம் - மற்றவர்
களுக்கு, ந - அல்ல.

பொழிப்புரை—இருதயத்தின் நடுவில் மிக்க சூக்ஷ்மமனும் விஸ்வவ்யாபகமும் எல்லாராலும் அடையப்படுவோனும் வைஸ்வா நரனுமாய்த் தன்னிடமிருப்பவனுமாகிய என்னை எந்த தீரர்கள் காண்கின்றனரோ அவர்களுக்கே எப்பொழுதும் சாந்தியுளது மற்ற வர்க்கல்ல. சஎ.

ஸ்லோகம்.

சுஹம்யொநிம்யொநிபிதிஷ்டாநி வெகொப்யெஷம்வ-ருண-ஓவம்வ

விபம்வஸவ-ஓ || (சஎ)

சாஸீஸாநம்வ-பா-ஷம்ஷெஷித்யம் விவாய-ஓஸாந்தித்ய-ஓதரெதி ।

அஹம்யொநிம்யொநிமதிதிஷ்டாமி சைகோமயேதம்பூர்ணம்பஞ்ச

[விதஞ்சஸர்வம்

மாமீஸாநம்புருஷம்தேவ மித்தம்விசார்யமாம்ஸாந்திமத்யந்தமேதி

வியாக்யானம்—அஹம் ஏகஃ - யானொருவனே, யொநிம் யொநிம்-காரணந்தோறும், அதிதிஷ்டாமி - அதிஷ்டிக்கின்றேன், பஞ்ச விதம் - ஐம்பூதமாகிய, இதம்ஸர்வம்ச - இதெல்லாம், மயா - என்னால், பூர்ணம் - வியாபிக்கப்பட்டுள்ளது, புருஷம் - புருஷஉருவனும், தேவம் - விலாஸம் செய்வோனும், ஈஸாநம் - ஈஸானனுமாகிய, மாம் - என்னை, இத்தம் - இவ்வாறு, விசார்ய - விசாரித்து, அத்யந்தம், ஸாந்திம் - மிக்கசாந்தியை, ஏதி - அடைகின்றான்.

பொழிப்புரை—யான் ஒருவனே காரணந்தோறும் அதிஷ்டித்திருக்கின்றேன். ஐம்பூதமாகிய ஈதெல்லாம் என்னாலேயே வியாபிக்கப்பட்டுள்ளது. புருஷஉருவமாய் விலாஸஞ்செய்வோனும் ஈசானனுமாகிய என்னை இவ்வாறு விசாரித்துப் பரமசாந்தியை யடைகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

புரணெஷந்தி-நஸொலிம்ஸாஹம்ய-ஓ ||

(சஅ)

ஸி நஸநாயாஹ-த்யுஷாஷ்டரோஹ-த்யுஷாஹிஷ்வாஹெத-ஓ ।

ஜாவஸூரிஓமம் வ-புராவி-த்யுஷ்வாவிக்ஷாபிஹ ||

(சக)

ணவ்யொபிஸாஓயாநாஹஜந்தெதஷாஓ ।

ஸாந்திஸாஸூதீநதரெஷாஓ ||

(ரு௦)

ப்ரானேஷ்வந்தர்மநஸொலிங்கமாஹம்ய

ஸ்மிந்நஸநாயாசத்ருஷ்ணாஷ்டமாச த்ருஷ்ணாம்சித்வா

ஹேதுஜாலஸ்யமூலம் புத்யாசித்தம்ஸ்தாபயித்வாமயீஹ
ஏவம்யேமாம்த்யாயமாநாபஜந்தேதேஷாம்
ஸாந்திஸ்ஸாஸ்வதீநேதரேஷாம்

வியாக்யானம்—(யாதொருவனை) ப்ராணேஷு - ப்ராணன்களி
லும், மநஸோந்தஃ - மனதிற்குள்ளும், லிங்கம் - சூக்குமமாயிருக்
கின்றவனென்று, ஆஹுஃ - கூறுகின்றனரோ, யஸ்மிந் - எவனி
டம், அசனாச - போஜனவிருப்பமும், த்ருஷ்ண - தீர்த்தபா
னேச்சையும், அக்ஷமாச - பொறுமையின்மையும் இருக்கின்றன
வோ, ஹேதுஜாலஸ்ய மூலம் - ஏதுக்கூட்டங்களுக்கு மூலமாகிய,
த்ருஷ்ணம் - (அவனது) ஆசையை, சித்வா - ஒழித்து, இஹமயி -
இவ்வென்னிடம், புத்யா - புத்தியால்(நிச்சயத்தால்), சித்தம் -
மனதை, ஸ்தாபயித்வா - நிறுத்தி, ஏவம் - இவ்வாறு, யே - எவர்
கள், மாம் - என்னை, த்யாயமாநாஃ - தியானிக்கின்றவர்களாய்க்
கொண்டு, பஜந்தே - உபாஸிக்கின்றனரோ, தேஷாம் - அவர்களு
க்கு, காஸ்வதீ - நித்தியமாகிய, சாந்திஃ - சாந்தியாம், இதரேஷாம்-
மற்றவர்களுக்கு, ந - இல்லை.

பொழிப்புரை—யாதொருவனை ப்ராணன்களுக்கும் மனதிற்கும்
உள்ளில் சூக்ஷ்மமாயிருக்கின்றவனென்று கூறுகின்றனரோ, எவ
னிடம் பசியும் தாகமும் கோபமும் இருக்கின்றனவோ. ஹேது
ஜாலங்களுக்கு மூலமாகிய அவனது ஆசையை ஒழித்து என்
னிடம் புத்தியால் மனதை நிறுத்தி இவ்வாறு எவர் என்னை தியா
னிக்கின்றவர்களாய்க் கொண்டு உபாஸிக்கின்றனரோ; அவர்களுக்
கே சாச்வதமாகிய சாந்தியுளது ஏனையர்க்கு அல்ல.

ஸ்லோகம்.

யதொவாவொநிவதஃதெ சுபுராவ்யேநஸாஸஹ ।

சூநஃஹுஷோஃயுக்ஷாநஸிவெதிகுதஃதஹ ॥

(ருக)

யதொவாசோநிவர்த்தந்தே அப்ராப்யமநஸாஸஹ
ஆநந்தம்ப்ரும்மாம்த்யாத்வா நபிபேதிசுதஸ்சந

வியாக்யானம்—வாசஃ - வாக்குகள், மநஸாஸஹ - மனதோடு
கூட, யதஃ - எவனிடமிருந்து, அப்ராப்ய - அடையாது, நிவர்த்
தந்தே - திரும்புகின்றனவோ, ஆநந்தம் - ஆனந்தமான, ப்ரும்ம -
ப்ரும்மமாகிய, மாம் - என்னை, த்யாத்வா - தியானம்செய்து,
சுதஃசந - எக்காரணத்தாலும், நபிபேதி - பயப்படுகின்றதில்லை.

பொழிப்புரை—வாக்கும் மனமும் எவ்நையடையமுடியாமல் திரும்புகின்றனவோ அப்படிப்பட்ட ஆனந்தஸ்வரூபமாகிய ப்ரும் மமாயுள்ள என்னைத் தியானிப்பவன் எக்காரணத்தாலும் பயப் படுகிறதில்லை.

(ருக.)

ஸ்லோகம்.

ஸ்ரௌக்ஷதீஷ்வாஸிதாஹுஃ கௌவ்யஜ்ஞாநஸ்துதீஃ

ஜபந்தொஸிநாஸாநி ஸீய்யாநவராயணாஃ ॥

(ருஉ)

ச்ருத்வேதிதேவாமத்வாக்யம் கைவல்யஞானமுத்தமம்
ஜபந்தோமமநாமாநிமமத்யானபராயணம்

வியாக்யானம்—உத்தமம் - ச்ரேஷ்டமாயும், கைவல்யஞானம் - கைவல்யஞானஹேதுவாயும், இதி - இவ்வாறுள்ள, மத்வாக்யம் - எனது வாக்கியத்தை, ஸ்ருத்வா - கேட்டு, தேவாஃ - தேவர்கள், மம - எனது, நாமாநி - நாமங்களை, ஜபந்தஃ - ஜபிக்கின்றவர்களும், மமஃ - எனது, த்யானபராயணம் - தியானத்தையே முக்கியமாய்க் கொண்டவர்களுமாய் இருந்தனர்.

பொழிப்புரை—சுரேஷ்டமும் கைவல்யஞான ஹேதுவுமாகிய இவ்விதமான எனது வாக்கியத்தைக் கேட்டுத் தேவர்கள் எனது நாமங்களை ஜபிக்கின்றவர்களும் என்னைத் தியானித்தலையே முக் கியமாய்க் கொண்டவர்களுமாய் இருந்தனர்.

(ருஉ.)

ஸ்லோகம்.

ஸ்வெஹேதஸுஸுஷேஹாஃ தெஜஸ்தாயஜ்ஞமதாஃபரா

ததொயெவரிஜ்யஸ்யெத வஜாயாஸிதாஹுஃ ॥

(ருங்)

ஸர்வேதேஸ்வஸ்வதேஹாந்தே மத்ஸாயுஜ்யங்கதாஃபரா
ததோயேபரித்ருச்யந்தே பதார்த்தாமத்விபூதயம்

வியாக்யானம்—தேஸர்வே - அவர்களெல்லோரும், ஸ்வஸ்வ தேஹாந்தே - தத்தம்தேஹமுடிவில், புரா - பூர்வம், மத்ஸாயுஜ்யம் - எனது ஸாயுஜ்யத்தை, கதாஃ - அடைந்தனர், ததஃ - ஆத லால், யேபதார்த்தாஃ - எந்தப் பதார்த்தங்கள், பரித்ருச்யந்தே - காணப்படுகின்றனவோ அவைகளெல்லாம், மத்விபூதயம் - எனது விபூதிகளே.

பொழிப்புரை—அவர்களெல்லோரும் தத்தம் தேஹார்த்தத்
தில் பூர்வம் எனது ஸாயுஜ்யத்தையடைந்தனர். ஆதலால் காணப்
படும் பதார்த்தங்களெல்லாம் எனது விபூதிகளே. ருந.

ஸ்லோகம்.

மயிஸர்வம்ஜாதம் மயிஸர்வம்பிரதிஷ்டிதம் ।

மயிஸர்வம்லயம்பாதிதத்ப்ரும்மாத்வயமஸம்யஹம் ॥

(ருச)

மயிஸர்வம்ஜாதம் மயிஸர்வம்பிரதிஷ்டிதம்
மயிஸர்வம்லயம்பாதிதத்ப்ரும்மாத்வயமஸம்யஹம்

வியாக்யானம்—ஸகலம் - எல்லாம், மயிஸர்வம் - என்னிடமே,
ஜாதம் - தோன்றியது, ஸர்வம் - எல்லாம், மயி - என்னிடம், பிர
திஷ்டிதம் - நிலைபெற்றுள்ளது, ஸர்வம் - எல்லாம், மயி - என்னிடம்,
லயம் - ஒடுக்கத்தை, பாதி - அடைகின்றது, தத் - ஆதலால்,
அஹம் - நான், அத்வயம் - அத்விதீயமாகிய, ப்ரும்மம் அஸ்மி -
ப்ரும்மமாகின்றேன்.

பொழிப்புரை—ஸகலமும் என்னிடம் தோன்றி என்னிடம்
நின்று என்னிடமே ஒடுங்குகின்றது. ஆதலால் யான் அத்வயமா
கிய ப்ரும்மமாகின்றேன். ருச.

பிரமாணம்— னகொரெவாநஜோநதீயாயதஸ்தே
ஏகோதேவருத்ரோநத்விதீயாயதஸ்தே

என்ற வாக்கியங்களாலும் அறிக.

ஸ்லோகம்.

சுணொரணீயாநஹமேவதத்வந்ம ஹாநஹம்விச்வமஹம்விசுத்தஃ ।

வஹாநதநாஹம்புருஷோஹமீசோஹிரண்மயோஹம்சிவருபமஸ்மி

[ர-ருவஸிஷி ॥

அனோரணீயாநஹமேவதத்வந்ம ஹாநஹம்விச்வமஹம்விசுத்தஃ
புராதநோஹம்புருஷோஹமீசோஹிரண்மயோஹம்சிவருபமஸ்மி

வியாக்யானம்—அனோ - அணுவிலும் (சூக்ஷ்மத்திலும்),
அணீயாந் - மிக்கச் சூக்ஷ்மமாயுள்ளவன், அஹம்ஏவ - யானே,
தத்வத் - அங்ஙனமே, மஹாந் - பெரியனும், அஹம் - யானே,

வேதைரசேஷைஹமேவவேத்ய: வேதாந்தக்ருத்வேத விதேவசா
[ஹம்

நபுண்யபாபே மமநாஸ்திநாசோநஜந்மதேஹேந்த்ரியபுத்தயஸ்ச

வியாக்யானம்—அசேஷை: - ஸகல,வேதை:-வேதங்களாலும்
அஹம், ஏவ - நானே வேத்ய: - அறியப்படுவோன், வேதாந்தக்
ருத் - வேதாந்தத்தை (உபநிஷதத்தை)ச்செய்தவனும், வேதவித்
ஏவச - வேதத்தையுணர்ந்தவனும், அஹம் - நான், மம - எனக்கு
புண்யபாபே - புண்ணிய பாபங்கள், நாஸ்தி - இல்லை, நாச: - நா
சம், ந - இல்லை, ஜந்மதேஹேந்த்ரியபுத்தய:ச - பிறவிதேஹேந்
த்ரிய புத்திகளும், ந - இல்லை.

பொழிப்புரை—ஸகல வேதங்களாலும் அறியப்படுவோனும்
வேதாந்தத்தைச் செய்தவனும் வேதமுணர்ந்தவனும் யானே. என
க்குப்புண்ணியபாவங்களும் ஜன்மமும் தேஹேந்த்ரிய புத்திகளும்
இல்லை. (௫௭)

ஸ்லோகம்.

நஹ-ஓரிநாபொநவவஹிரஹி நவாநிநொநெஹி நநெநஹஸு
ணவஹிஷிக்ஷாவரஜாதூர-ஓவம் மஹாஸயம்நிஷ்ணஜிதீயம் ।
ஸஜிஷுஸாக்ஷிம் ஸஜிஸஜிஹீநம் ப்ரயாதிச-ஓவ்வரஜாதூர-ஓ
வம் । (௫௮)

நபூமிராபோநச வஹ்நிரஸ்தி நசாநிலோமேஸ்திநமேநபஸ்ச
ஏவம்விதித்வா பரமாத்மரூபம் குஹாசயம் நிஷ்களமத்விதீயம்
ஸமஸ்த ஸாக்ஷிம்ஸதஸத்விஹீநம்ப்ரயாதிசத்தம் பரமாத்மரூபம்.

வியாக்யானம்—மே - எனக்கு,பூமி:-பிருதிவி, ந - இல்லை,
ஆப: - ஜலம், ந - இல்லை, வஹ்நி:ச - அக்நியும், ந - அஸ்தி இல்லை,
அநில:ச - வாயுவும், ந-இல்லை, நப:ச-ஆகாசமும், நாஸ்தி - இல்லை,
ஏவம் - இவ்விதம், குஹாசயம் - புத்தி குஹையிலுள்ளவனும்,
நிஷ்களம் - மலமாயாதிகளில்லாதவனும், அத்விதீயம் - அத்விதீய
னும் (இரண்டாவதில்லாதவனும்), ஸமஸ்தஸாக்ஷிம் - எல்லாவற்
ிற்கும் ஸாக்ஷியாயுள்ளவனும், ஸதஸத்விஹீநம் - காரியகாரணமில்

லாதவனும், விதித்வா-அறிந்து, சுத்தம் - சுத்தமாகிய, பரமாத்மரூபம் - பரமாத்மஸ்ரூபத்தை, ப்ரயாதி - அடைகின்றான்.

பொழிப்புரை—எனக்குப் பூமி ஜலம் அக்கினி வாயு ஆகாயம் இவைகளில்லை. இவ்விதம் புத்தி குறையிலுள்ளவனும் மலமாயாதிபில்லாதவனும் அத்விதியனும் எல்லாவற்றிற்கும் ஸாக்ஷியாயுள்ளவனும் காரியகாரணமில்லாதவனும் ஆகிய பரமாத்மரூபத்தையறிந்து சுத்தமாகிய பரமாத்மஸ்வரூபத்தை யடைகின்றான். (௫௮)

ஸ்லோகம்.

னவஂஹீஂதக்ஷுதொவெத்யஷுஂராஜிஹீவதெ ।

ஸனவநாநொந்யொஹொகேஷுஂகெவய்யமஹீபதெ ॥ (௫௯.)

ஏவம் மாம்தத்வதோ வேத்தியஸ்துராமமஹீபதே
ஸஏவநாந்யோலோகேஷுஂகைவல்யபலமச்நுதே

வியாக்யானம்—ராம - ஓராமனே, மஹீபதே - அரசனே, ய:-
எவன் மாம் - என்னை, ஏவம் - இவ்விதம், தத்வத:- உள்ளபடி,
வேத்தி - அறிகின்றானே, ஸ:ஏவ - அவனேயன்றி, லோகேஷுஂ-
உலகங்களில், அந்ய:- வேறெவனும், கைவல்யபலம் - கைவல்யபல
த்தை, ந அச்நுதே - அடைகின்றதில்லை.

பொழிப்புரை—ஓராமா ஓ அரசனே எவன் என்னை இவ்விதம் உள்ளபடி யறிகின்றானே அவனேயன்றி உலகங்களில் மற்றெவனும் கைவல்யபல மடைகிறதில்லை. (௫௯)

விபூதியோகமென்னும்

ஆறும் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

— -

விஸ்வரூப தர்ஸன மென்னும்

ஏழாவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீராம ஊவாஹ. ஸ்ரீராமர் சொன்னார்.

ஸ்லோகம்.

ஹவந்யந்யாவபுஷ்டிம் தத்யெவஸ்திதம் விஹா ।
கூதெத்ராத்தரம்மயாலப்தம் தத்வத்தோநைவமஹேஸ்வர ॥ (க)

பகவந்யந்யாவபுஷ்டம் தத்ததைவஸ்திதம்விஹே
அத்ரோத்தரம்மயாலப்தம் த்வத்தோநைவமஹேஸ்வர.

வியாக்யானம்—விஹே - வியாபகனே, பகவந் - பகவனே, ந்யாவ-என்னால், யத் - யாதொன்று, ப்ருஷ்டம் - ப்ரச்னம் செய்யப் பட்டதோ, தத் - அது, ததா, ஏவ - அப்படியே, ஸ்திதம் - உளது, மஹேஸ்வர-ஓமகேஸ்வரனே, அத்ர-இங்கு, த்வத்த: - உம்மிடமிருந்து, உத்தரம் - சங்கைக்குச்சமாதானமானது, மயா - என்னால் லப்தம் ஏவ - பெறப்பட்டிலதே.

பொழிப்புரை—ஓ வியாபகனானபகவனே என்னால் யாதொன்று ப்ரச்னம் செய்யப்பட்டதோ அஃதப்படியேயுளது.ஓமகேஸ்வர ஈண்டு உம்மிடமிருந்து உத்தரம் என்னால் பெறப்பட்டிலதே. (க)

விரிவுரை—முன்னத்தியாயத்தின் துவக்கத்தில் இராமன் சிவபெருமானை நோக்கி ஓ ஸ்வாமி மூர்த்தராயும் பரிச்சின்னராயும் காணப்படும் நீர் பஞ்சபூதாதி ஸகல சராசரமாய் இருக்கிறீர் என்பது எங்ஙனம் பொருந்துவது இவ்வுண்மையை எனக்குரையும் என்று ப்ரச்னைசெய்தான். ஈண்டு “ யாதொன்று ” என்றதனால் அச்சங்கையே என்பதறிக. “ அப்படியே உளது ” என்று கூறிப் பின்னர் “உத்தரம் பெறப்பட்டிலதே” என்றும் கூறியது,பொருண்முறையில் கூறியதையே கூறுதலாகிய குற்றமேயெனின் இறைவனிடமுள்ள பக்திச் சிறப்பினாலும் தத்துவஞானத்திலுள்ள அதிக ஆதரவினாலும் அங்ஙனம் கூறினமையின், குற்றறம் யாதுமில்லையெனும், சாஸ்திரவரம்பறிக.

ஸ்லோகம்.

வாசிஹி நவரீரீணெ ஷெஹைஹவ தஸுவ

உததிஸுவ ஹகுதாநாஃ ஸிதிவ ஹவீயக்ஷம் (உ)

பரிச்சிந்த பரீமாணே தேஹேபகவதஸ்தவ

உத்பத்திஸ்ஸர்வபூதாநாம்ஸ்தி திர்வாவிலய:கதம்.

வியாக்யானம்—பகவத: -பகவனான, தவ - உம்முடைய, பரிச்சின்ன பரீமாணே பரிச்சின்ன பரிமாணமுடையதாகிய, தேஹே - தேகத்தில், ஸர்வபூதாநாம் - ஸகல பூதங்களுடைய, உத்பத்தி: - தோற்றமும், ஸ்திதி: - நிலையும், விலய:வா - ஒடுக்கமும், கதம் - எப்படி.

பொழிப்புரை—பகவனான உம்முடைய பரிச்சின்ன பரீமாண முடையதாகிய தேகத்தில் ஸகல பூதங்களின் தோற்றநிலை ஒடுக்கங்களெப்படி.

விரிவுரை—“ பரிச்சின்ன பரீமாணமுடையதாகிய ” என்றதனால் ஏகதேசமாயுள்ள அதாவது சடைசந்திரகலை தரித்து வெண்ணிறம்பெற்று விளங்கும் திவ்விய சரீரத்தில் என்பது அறிகபரப்ரும்மமாகிய இறைவனிடமிருந்து சகல சராசரங்களும் உண்டாகி நின்றொடுங்குகின்றனவென்று தைத்திரீய உபநிடதம், “யதோவா இமாநிபூதாநி ஜாயந்தேயேந ஜாதாநி ஜீவந்தியத்ப்ரயந்த்ய பிஸம்விஸாதீதி” “ எவனிடமிருந்து இப்பூதங்களுதிக்கின்றனவோ, தோன்றினவை எவனால் ஜீவிக்கின்றனவோ, எதனிடம் ஒடுங்குகின்றனவோ ” ‘ஜந்மாத்யஸ்யத:’ என்பது முதலிய சுருதி சூத்திரங்களால் போதிக்கப்படுகின்றது. பரமான்மாவே ஈண்டு திவ்விய சரீரத்தோடு எதிரில் சந்திதிகொண்டிருப்பவன் அங்ஙனமாயின், தனக்கெதிரில் ஏகதேசத்தில் வீற்றிருக்கும் ஈசன்சரீரத்திலிருந்து சகலசராசரங்களும் தோன்றி நின்றொடுங்குவது எங்ஙனமென்ற ஆசங்கைராமபிரானுக்கு உதித்ததென்க. எதிரில் காணப்படும் சிறியபரிமாணமுள்ள வஸ்துவிலிருந்து மிக்கவிரிந்துள்ள இச்சராசரம்தோன்றி நின்றொடுங்குகின்றனவென்பது ஒருசிறு குடத்தினின்று பெரியமலைதோன்றி நின்றொடுங்குகின்றதென்றால் எங்ஙனம் சங்கிக்கக்கூடியதோ அங்ஙனமே ஆதலால் ஈண்டு சங்கை நிகழ்ந்தது. (உ)

ஸ்லோகம்.

ஸஸாயிகாரஸம்வஹாஃ க்யூநாஜிஷ்ட் தாஸு-ராராஃ
தெஸவெ-க்யூ-க்யூ-ஜெவஹ-வநாநிவத-உ-க்யூ-ஸ ॥ (௩)

ஸ்வஸ்வாதிகாரஸம்பத்தா:கதம் நாமஸ்திதா:ஸ-ராரா-
தேஸர்வேத்வம் ககம்தே புவநாதி சதுர்த்தச ॥

வியாக்யானம்—ஸ்வஸ்வாதி காரஸம்பத்தா: - தத்தமதிகாரத்
தோடு கூடியவர்களான, ஸ-ராரா: - தேவர்கள் உமதுதேகத்தில்
கதம், நாம - எப்படித்தான், ஸ்திதா: - இருக்கின்றவராவர், தேவ-
ஓதேவா, தேஸர்வே - அவர்களெல்லோரும், சதுர்த்தச - பதினா-
ன்கு, புவநாதி - உலகங்களும், கதம் - எங்ஙனம், தவம் - நீர் என்-
பது.

பொழிப்புரை—தத்தமதிகாரத்தோடு கூடியவர்களான தேவர்-
கள் உமது தேகத்தினில் எங்ஙனமிருக்கின்றவராகின்றனர். ஓ
தேவா அவர்களெல்லோரும் பதினான்கு புவனங்களும் எங்ஙனம்
உமது ஸ்வரூபமாகும். (௩)

தாத்தபரியம்—என்றும் பரிச்சின்னபரிமாண முடையதாகிய
இறைவனது தேகத்தில் பற்பல வகைகளாகிய அதிகாரங்களை
யுடைய தேவர்களெல்லோரும் இருக்கின்றதும், அத்தேவர்களும்
சகல சராசரங்களும் இறைவனோடு பேதமற்றிருத்தலும் எங்ஙன-
மென்று ராமனாலாசங்கிக்கப்பட்ட தென்பதுணர்க.

ஸ்லோகம்.

கூதஸுக்ஷாவி ஜெவாத்ருஷம் ஜெஹாரஜிஹாநஹ-ருக்
கூபு-த்யாபிதவி-தூஸ்ய ஸ-ஸய-வெ-தூஜிஹ-ஹி ॥ (௪)

தவத்தஸ்ஸ்ருத்வாபிதேவாத்ரஸந்தேஹோமேமஹாநபூத்
அப்ரத்யாபிதசித்தஸ்ய ஸம்சயம்சேத்துமர்ஹவி.

வியாக்யானம்—தேவ ஓ தேவனே, தவத்த: - உம்மிடமிருந்-
து, ச்ருத்வாபி - ச்ரவணம்செய்தும், அத்ர-இதில், மே - எனக்கு,
மஹாந் - பெரிய, ஸந்தேஹ: - சந்தேகம், அபூத் - உண்டாகியது

அப்ரத்யாயிதசித்தஸ்ய - நிச்சயம்பெறுத சித்தமுடையவனான,
மே - எனது, ஸம்சயம் - சந்தேகத்தை, சேத்தும் - சேதிப்பத
ற்கு, அர்ஹஸி - நீர் தக்கவராகின்றீர் என்றோ.

பொழிப்புரை—ஒ தேவா உம்மிடம் சிரவணம் செய்தும் இவ்
விஷயத்தில் எனக்கு மகத்தாகிய சந்தேகமிருக்கின்றது. நிச்சய
மின்னதென் றுணராத சித்தமுடையவனான என்னுடைய சமுச
யத்தை நீரன்றோ நீக்கத்தக்கவராகின்றீர். (ச)

தாத்திரியம்—“உம்மிடம் சிரவணம்செய்தும்” என்றதனால்
இறைவனுக்கு உபதேசத்திறமையின் குறைசங்கிக்கக்கூடியதல்ல.
மற்று சங்கையின் பெருமைமாத்திரம் அறியற்பாலது அங்ஙன
மிராவிடில் இச்சந்தேகத்தை நீங்கச்செய்யும் திறமுடையவர் நீரே
என்று விளங்கும் பிந்திய வாக்கியத்தோடு முறணுவதாகும் என்க.

ஸ்ரீஹவாநு உவாஹ ஸ்ரீபகவான் சொன்னதாவது.

ஸ்லோகம்.

உபபிஜேஷுஸுஸுக்ஷ்மேபி மஹாவதநுர்யதா |

ஸர்வதாஸ்தேந்யதா வ்ருக்ஷஃகுத ஆயாதிதத்வத | (ரு)

வடபிஜேஷுஸுஸுக்ஷ்மேபி மஹாவதநுர்யதா
ஸர்வதாஸ்தேந்யதா வ்ருக்ஷஃகுத ஆயாதிதத்வத.

வியாக்யானம்—ஸுஸுக்ஷ்மே அபி - மிக்கச்சுக்ஷுமமாயுள்ள
தாயினும், வடபிஜே - ஆலம் வித்தில், ஸர்வதா - எப்போதும்,
யதா எப்படி, மஹாவதநு: - பெரிய ஆலமரமானது, ஆஸ்தே -
அடங்கியுள்ளதோ, அந்யதா - அல்லாவிடில், வ்ருக்ஷ: - மரமானது,
குத: - எதனிடமிருந்து, ஆயாதி - வருகின்றது, தத் - அக்காரண
த்தை, வத - சொல்வாயாக.

பொழிப்புரை—மிக்கச் சூக்குமமாயுள்ளதாயினும் ஆலம்
விதையதனில் எப்போதும் எப்படி பெரிய ஆலமரமானது உள
தோ அல்லாவிடில் அம்மரம் எதனிடமிருந்து வருகின்றது, அக்கா
ரணத்தைச் சொல்வாயாக. (ரு)

ஸ்லோகம்.

ததநூதநளராஜ ஹதாநாஜாமதிவ்யம் ।

ஹாஸெஸ்யவவிணாவி ஜலேக்ஷிஷ்வாவியதே ॥ (க)

நடிஸ்யதவந்வாகா ததசூயாதி வஹ்வத் ।

புராதஹுராதயஹாஹொகொ ஜாயதஸஹ்யஹிணவாதீ ॥ (ங)

ஹவஹிஷ்ஜாமதவஹ ஜாயதஷ்விவியதே ।

ஹியேவஸகஹாராஜ ததஜ்ஜநீஹிஸஹவரத ॥ (அ)

தத்வந்மமதநௌ ராமபூதாநாமா கதிர்லய:

மஹாஸைந்தவ பிண்டோபிஜலேக்ஷிப்தோவிலீயதே.

நத்ருஸ்யதேபுந: பாகாத்தத ஆயாதிபூர்வவத்

ப்ராத: ப்ராதர்யதா லோகோஜாயதே ஸஹர்யமண்டலாத்.

ஏவம்மத்தோ ஜகத்ஸர்வம் ஜாயதேஸ்திவிலீயதே

மய்யேவஸகலம்ராம தத்வஜ்ஜநீஹி ஸஹ்வரத.

வியாக்யானம்—ராம - ஓராமா, தத்வத் - அதுபோல, மம - எனது, தநௌ - தேகத்தில், பூதாநாம் - பூதங்களின், ஆகதி: - தோற்றமும், லய: - ஒடுக்கமும், என்க, மஹாஸைந்தவ பிண்டோபி - பெரிப உப்புத்திரளாயினும், ஜலே - ஜலத்தில், க்ஷிப்த: - போடப்பட்டதாய்க்கொண்டு, விலீயதே - ஒடுங்குகின்றது, நத்ருச்யதே - காணப்படுகின்றதில்லையோ, புந: மீண்டும் பாகாத் - பாகம்செய்தலால் (காய்ச்சுதலால்) பூர்வவத் - முன்போல, தத: - அந்நீரினின்றும், ஆயாதி - தோன்றிவருகின்றது, ப்ராத: ப்ராத: - காலேதோறும்-காலே தோறும், யதா-எப்படி, ஆலோக: - கிரணமானது, ஸஹர்யமண்டலாத்-சூர்யமண்டலத்தினின்றும், ஜாயதே-தோன்றுகின்றதோ, ஏவம்- இதுபோல, மத்த:-என்னிடத்தினின்றும், ஸர்வம் ஜகத்-சகல ஜகமும், ஜாயதே - உண்டாகின்றது, அஸ்தி-நிலைபெறுகின்றது விலீயதே - லயமடைகின்றது, ஸஹ்வரத - நல்லொழுக்கமுடையவனே, ராம - ஓ ராமனே, தத்வத் - அவ்வாறு, மயிஏவ - என்னிடத்திலேயே, ஸகலம் - எல்லாவற்றையும், ஜநீஹி - அறிவாயாக.

பொழிப்புரை—ஓ ராமனே அதுபோலவே எனது தேகத்தில் பூதங்களின் தோற்றலயங்கள். பெரிய உப்புத்திரளாயினும் நீரில் போடப்பட்டதாய்க்கொண்டு ஒடுங்குகின்றது. காணப்படுகின்ற தில்லை மீண்டும் காய்ச்சுதலால், முன்போல் அந்நீரின்னு முண்டாகின்றது; தினந்தோறும் காலையில் எப்படி கிரணமானது சூரிய மண்டலத்தினின்று முண்டாகின்றதோ இங்ஙனமே என்னிடத்தினின்றும் சகல ஜகமும் தோன்றுகின்றது நிற்கின்றது ஒடுங்குகின்றது நல்லொழுக்கமுடையனாகிய ஓ ராமனே அவ்வாறு என்னிடத்திலேயே சகலமுமென்றறிக. (அ)

ஸ்ரீராரி உவாஹ. ஸ்ரீராமர் சொன்னதாவது.

ஸ்லோகம்.

க்யுபிதெவி ஶஹாஹம ஶ்ஜயஸ்யயாஶி ।

நிவத-தெஹு ஶொஶெநவ தஶந்ஸுரோஸிகி ॥ (க)

கதிதேபி மஹாபாகதிக்ஜடஸ்ய யதாதிசி
நிவர்த்ததே ப்ரமோநைவ தத்வந்மமகரோமிகிம்.

வியாக்யானம்—மஹாபாக - ஓ மஹாமஹிமையுடையோனே, கதிதே அபி - சொன்னாலும்கூட, திக்ஜடஸ்ய - திசைப்பிரமமுடையவனுக்கு, திசி - திசையில், (உள்ள) ப்ரம: - மயக்கமானது, யதா - எப்படி, நநிவர்த்ததே ஏவ - நீங்குகின்றதில்லையோ, தத்வத்-அதுபோலவே, மம - எனக்குமுளது, கிம், கரோமி - (யான்) யாது செய்வேன்.

பொழிப்புரை—ஓ மஹாமஹிமையுடையோனே சொன்னாலும்கூட திசைப்பிரமமுடையவனுக்குத் திசையிலுள்ள மயக்கம் எப்படிநீங்குகின்றதில்லையோ அதுபோலவே எனக்குமுளது யான் யாதுசெய்வேன். (க)

ஸ்ரீஹவாநு உவாஹ. ஸ்ரீபகவான் சொன்னதாவது.

ஸ்லோகம்.

யேஸிஸவ-ஸ்யாராரி ஜமஷெதஹுராவா ॥

வத-தெதஶ்ஸ-யாஸி நஶ்ஷு-ஸ்க்ஷிதெஹவாநு ॥ (ஃ)

ஜிவ்யஹக்ஷஹ்ஷாஜாஸ்யாஜி தஹ்யஹ்ஷாஸ்யாஜிஜ ।

தெநவஸ்யஹயஹ்ஷக்ஷா ஜிதெஜஜிணயஹ்யஹ்வஹ் || (கக)

மயிஸர்வம் யதாராம ஜகதேதச் சராசரம்

வர்த்ததே தத்தர்சயாமி நத்ரஷ்டிம் ஸ்மதேபவாந்

திவ்யம்சக்ஷஹ்: ப்ரதாஸ்யாமிதுப்யம் தசரதாத்மஜ

தேந பச்யபயம் த்யக்த்வாமத் தேஜோ மண்டலம்த்ருவம்

வியாக்யானம்—ராம - ஓ ராமனே, ஏதத் - இந்த, சராசரம் - சராசரமாகிய, ஜகத் - ஜகம், ஸர்வம் - எல்லாம், மயி - என்னிடத்தில், யதா - எப்படி, வர்த்ததே - இருக்கின்றதோ, தத் - அதனை, தர்சயாமி - காண்பிக்கின்றேன், பவாந் - நீ, த்ரஷ்டிம் - பார்க்க, ந ஸ்மதே - சக்தியுடையவனாயிருக்க வில்லை, தசரதாத்மஜ - ஓ தசரதன் தனயனே, துப்யம் - உனக்கு, திவ்யம் சக்ஷஹ்: - திவ்யமரண நேத்திரத்தை, ப்ரதாஸ்யாமி - கொடுக்கின்றேன், தேந-அதனால், பயம் த்யக்த்வா - பீதியை விடுத்து, த்ருவம் - நிச்சயமாயுள்ள, மத்தேஜோமண்டலம் - எனது சோதிமண்டலத்தை, பச்ய - பார்ப்பாயாக.

போழிப்புரை—ஓ ராமா இச்சராசரமாகிய ஜகமெல்லாம் என்னிடம் எப்படி உள்ளதோ அதனைக் காண்பிக்கின்றேன் நீ பார்க்கச் சக்தியுடையவனல்லனாகின்றாய் ஓ தசரதன் தனயனே உனக்குத் திவ்விய நேத்திரத்தைத் தருகின்றேன். அதனால் பயத்தை விடுத்து நிச்சயமாயுள்ள எனது தேஜோ மண்டலத்தைப் பார்ப்பாயாக. ✓

சூதர் சொன்னதாவது.

ஸ்லோகம்.

நவஜஹக்ஷஹ்ஷாஜிஷ்டஹ் ஸக்ஷதேஜாக்ஷஹ்ஹ் ।

நரணவாஸஹ்ரணாவி த ந்ஜிநஹ்ஹ்ஹ்ஹ்விநா || (கஉ)

நசர்மசக்ஷஹ்ஷாத்ரஷ்டிம் சக்யதே மாமகம்மஹ:

நரேணவாஸஹ்ரேணாபி தந்மமாதுக்ரஹம்விநா

வியாக்யானம்—மாமகம் - என்னுடையதாகிய, தத் - அந்த, மஹ: - தேஜஸானது, மம - எனது, அதுக்ரஹம் விநா - பிரஸாத மின்றி, நரேணவா - மனிதனாவது, ஸாரேணஅபி - தேவனாவதும், சர்மசக்ஷுஷா - இம்மானிட தேகக்கண்ணால், த்ரஷ்டிம் - பார்க்க, ந சக்யதே - கூடியதாகின்றதில்லை.

போழிப்புரை—எனது அச்சோதியானது எனது அதுக்கிரஹமின்றி மனிதனாவது தேவனாவது மானிட தேகத்திலமைந்த கண்ணினால் பார்க்கக்கூடியதாகின்றதில்லை.

ஸ்லோகம்.

ஐத்யுக்த்வாப்ரததௌதஸ்மை திவ்யம் சக்ஷுர்மஹேஸ்வர: ।

சுதாதர்ஸயதேதஸ் மைவக்த்ரம் பாதாலஸ்நந்திபம் ॥ (கங)

வித்யுத்கோடிப்ரதீகாஸம் அதிபீமம் பயாவஹம் ।

தத்த்ருஷ்ட்வைவபயாத்ராமோ ஜாநுப்யாமவநீமகத: ॥ (கச)

இத்யுக்த்வாப்ரததௌதஸ்மை திவ்யம் சக்ஷுர்மஹேஸ்வர:

சுதாதர்ஸயதேதஸ் மைவக்த்ரம் பாதாலஸ்நந்திபம்

வித்யுத்கோடிப்ரதீகாஸம் அதிபீமம் பயாவஹம்

தத்த்ருஷ்ட்வைவபயாத்ராமோ ஜாநுப்யாமவநீமகத:

வியாக்யானம்—இதி உக்த்வா - இவ்வாறுசொல்லி, மஹேச்வர: - மஹேச்வரன், தஸ்மை - அந்தராமனுக்கு, திவ்யம் - திவ்யமாகிய, சக்ஷு: - கண்ணை, ப்ரததௌ - கொடுத்தார், அத - பின்னர், வித்யுத்கோடிப்ரதீகாஸம் - மின்னல்கொடிபோல் விளங்குவதும், அதிபீமம் - மிக்க பயங்கரமாயுள்ளதும், பாதாலஸ்நந்திபம் - பாதாலம்போற் காணப்படுகின்றதுமான, வக்த்ரம் - வாயை, தஸ்மை - அந்தராமன் பொருட்டு, அதர்சயத் - காண்பித்தனர், பயாவஹம் - பயத்தை யுண்டாக்குவதாகிய, தத் - அவ்வாயை, த்ருஷ்ட்வா ஏவ - பார்த்ததும், ராம: - இராமன், பயாத் - பயத்தினால்

ஜாதுப்யாம் - முழங்கார்களால், அவநிம் - பூமியை, கத: - அடைந்தனன்.

பொழிப்புரை—இங்ஙனம் சொல்லி மஹேச்வரன்; அந்த ராமனுக்கு திவ்யநேத்திரந்தந்தார். பின்னர் மின்னல்கொடிபோல் ஜவலிக்கின்றதும் மிக்கப்பயங்கரமாயுள்ளதும் பாதாளம்போற் காணப்படுகின்றதுமான வாயை அந்த ராமனுக்குக் காண்பித்தனர். அவ்வாயைப்பார்த்ததும் ராமன் பயத்தினால் முழங்கார்களால் பூமியில் விழுந்தனன்.

தாத்தபரியம்—ஈண்டு, முழங்கார்களால் என்றது முழங்கால் படிய என்று கொள்க.

ஸ்லோகம்.

புணரீடிணவஜ்ஞி துஷ்டாவவபந்நீவநம் ।

கூபொக்ராயஹாவீரோ யாவதேவபுபுஸி ॥ (கரு)

வக்துபந்நாநிடிஸாவ டிந்தஸுபுஹாண்கொடியம் ।

வடகாஜவகஷுபெதஜ்வாராவாஸராகுபுலா ॥ (கக)

ப்ரணம்யதண்டவத் பூமௌதுஷ்டாவ சபுந:புந:

அதோத்தாய மஹாவீரோ யாவதேவ ப்ரபச்யதி

வக்த்ரம்புரபிதஸ் தாவதந்தர் ப்ரம்ஹாண்டகோடய:

சடகா இவலக்ஷ்யந்தேஜ்வாலாமாலாஸ மாகுலா:

வியாக்யானம்—பூமௌ - பூமியில், தண்டவத் - தடிபோல், ப்ரணம்ய - நன்குவணங்கி நமஸ்கரித்து, புந: புந - மீண்டும் மீண்டும், துஷ்டாவச - தோத்திரமும் செய்தான், அத - பின்னர், மஹாவீர: - மஹாவீரனாகிய ராமன், உத்தாய - எழுந்து, புரபித:- புரத்தை பேதித்தவனாகிய இறைவனுடைய, வக்த்ரம் - வாயை, யாவத் ஏவ - எவ்வளவில், ப்ரபச்யதி - பார்க்கின்றானோ அவ்வளவில், அந்தர் - வாய்க்குள், ஜ்வாலா மாலாஸ மாகுலா: - ஜ்வாலாமா

லைகளால் வியாபிக்கப் பட்டனவாகிய, ப்ரம்மாண்ட கோடய:-பிரம் மாண்டகோடிகள், சடகா:இவ - ஊர்க்குருவிகளைப்போல, லக்ஷ்யந் தே - காணப்படுகின்றனவாயிருந்தன.

பொழிப்புரை—பூமியில் தண்டம்போல விழுந்து நமஸ்கரித்து மீண்டும் மீண்டும் தோத்திரம் செய்தான் பின்னர் மஹாவீரனாகிய ராமன் எழுந்து திரிபுரமெரித்த விறைவனது வாயைப் பார்க்கவே வாய்க்குள் சுவாலைமலைகளால் வியாபிக்கப்பட்டுப் பிரமாண்டகோ டிகள் ஊர்க்குருவிகளைப்போலக் காணப்பட்டன.

ஸ்லோகம்.

ஸௌரேந்திரவிஷ்ணுரோமயஸுஷுமாராஃ ।

சுபாஸ்யஸௌரேந்திரவிஷ்ணுரோமயஸுஷுமாராஃ ॥

சுபாஸ்யஸௌரேந்திரவிஷ்ணுரோமயஸுஷுமாராஃ ॥

புஷ்பஸௌரேந்திரவிஷ்ணுரோமயஸுஷுமாராஃ ॥ (கஅ)

ஸௌரேந்திரவிஷ்ணுரோமயஸுஷுமாராஃ ॥

விஷ்ணுரோமயஸுஷுமாராஃ ॥ (கக)

புஷ்பஸௌரேந்திரவிஷ்ணுரோமயஸுஷுமாராஃ ॥

உஷ்ணஸௌரேந்திரவிஷ்ணுரோமயஸுஷுமாராஃ ॥ (உ௦)

சுபாஸ்யஸௌரேந்திரவிஷ்ணுரோமயஸுஷுமாராஃ ॥

உஷ்ணஸௌரேந்திரவிஷ்ணுரோமயஸுஷுமாராஃ ॥ (உ௧)

மேருமந்தர விர்த்யாத்யாகிர யஸ்ஸப்தஸாகரா:

த்ருஸ்யந்தே சந்தர ஸௌர்யாத்யா:பஞ்சபூதாநிதேஸுரா:

அரண்யாநிமஹாநாகா: புஷ்பாநி சதுர்த்தச

ப்ரதிப்ரம் ஹாண்டமே வந்தத்ருஷ்ட்வாத சரதாத்மஜ:

ஸௌராஸுராணாம் ஸங்கராமாம்ஸ் தத்ரபூர்வாபராநபி

விஷ்ணோர்தசாவதாராம் ஸ்சதத்கர்தவ்யாந்ய பித்விஜா:

பராபவாம்ஸ்ச தேவாநாம் புரதாஹம் மஹேசிது:

உத்பத்யமானுத்பந் நான்ஸர்வா நபிவிநச்யத:

த்ருஷ்ட்வாராமோ பயாவிஷ்ட: ப்ரணமமமுஹுர்முஹு:

உத்பந்ந தத்வஞானேபி பபூவ ரகுநந்தன:

வியாக்யானம்—மேரு மந்தரம் விந்தியம்முதலிய மலைகளும், கிரய: - மலைகளும், ஸப்த ஸாக ரா: - ஏழு ஸமுத்திரங்களும், சந்த்ரஸூர்யாத்யா: - சந்திரஸூர் யர் முதலியர்களும், பஞ்சபூதாநி - பஞ்சபூதங்களும், தே ஸு ரா: - அத்தேவர்களும், அரண்யாநி - வனங்களும், மஹாநாகா: - மஹா நாகர்களும், சதுர்த்தச - பதினான்கு, புவநாநி - புவனங் களும், த்ருஸ்யந்தே - காணப்பட்டன, தசரதாத்மஜ: - தசரதன் தநயன், ஏவம்து - இவ்வாறே, ப்ரதி ப்ரம்ஹாண்டம் - ப்ரம்மாண் டம்தோரும், த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து, பூர்வாபராத் அபி - நடந்த தும் இனி நடப்பதுமாகிய, விஷ்ணு: - விஷ்ணுவின், தச அவதா ராந்ச - பத்து அவதாரங்களையும், தத்கர்த்த்வாநி அபி - அவதா ரகார்யங்களையும், ஸுராஸுராணாம் - தேவாஸுரர்களுடைய, ஸங்க்ராமாத் - யுத்தங்களையும், தேவாநாம் - தேவர்களுடைய, பராபவாந்ச - தோல்விகளையும், மஹேசிது: - மஹேச்வரனுடைய, புரதாஹம் - புரதகனத்தையும், உத்பத்யமானாந் - உண்டாகின்ற வர்களும், உத்பந்நாத் - உண்டானவர்களும், விநச்யத: - நசிக்கின்ற வர்களுமாகிய, ஸர்வாத் அபி - எல்லோர்களையும், த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து, ராம: - ராமன், பயாவிஷ்ட: - பயங்கொண்டவனாய், முஹு: முஹு: - அடிக்கடி, ப்ரணாம - நமஸ்கரித்தான், ரகு நந்தன: - ரகுநந்தனனாகிய ராமன், உத்பந்நதத்வஞாந: அபி - உதி த்ததத்வஞாநமுடையவனும், பபூவ - ஆனான்.

பொழிப்புரை—மேரு மந்தரம் விந்தியம்முதலிய மலைகளும் ஏழு ஸமுத்திரங்களும் சந்திரசூர்யாதிகளும் பஞ்சபூதங்களும் அத்தேவர்களும் வனங்களும் மஹா நாகர்களும் பதினான்கு புவ னங்களும் காணப்பட்டன. ராமன் இவ்வாறே ப்ரம்ஹாண்டம்தோ ரும் கண்டு நடந்ததும் நடப்பதுமாகிய விஷ்ணுவின்னுடைய பத்து அவதாரங்களையும் அந்த அவதார கிருத்தியங்களையும் தேவாசுரர் களுடைய யுத்தங்களையும் தேவர்களுடைய தோல்விகளையும் மஹேச்வரனுடைய புரதகனத்தையும் உண்டாகின்ற வர்களும்

உண்டானவர்களும் நசிக்கின்றவர்களுமாகிய எல்லோர்களையும் பார்த்து ராமன் பயங்கொண்டவனாய் அடிக்கடி நமஸ்கரித்தான் பின்னர் ராமன் தத்துவஞானமும் உதிக்கப் பெற்றான்.

வீரிவுரை—இங்ஙனம் பரமேச்வரனிடம் சடசேதனங்களாகிய பாசபசுக்கள் எங்ஙனம் அடங்கியுள்ளன என்னும் விஷயத்தில் உள்ள அஸம்பாவனையால் தத்துவஞானம் பிரதிபந்திக்கப்பட்டிருந்தது. அங்ஙனமாகிய பிரதிபந்தமானது திவ்ய நேத்திரத்தால் பகவானுடைய தேகத்தில் சகல சராசரங்களையும் நேரில் கண்டு தெளிந்தமையால் ராமனுக்கு நீங்கவே தத்துவஞான முதித்தவனான் என்றதறிக.

ஸ்ரீராமன் சொன்னதாவது.

ஸ்ரீலோகம்.

கயோபநிஷஜாஸ்வாரொரயெ-ஸ்வ-ஷா-வஸங்கா ॥ (22½)

தெய்வப் பூதாதி-ஹாப்ரஸீஜ் ப்ரவீஜ்விஸ்டுஸ்டாவிஸ்டவண்டி. |
 ப்ரவீஜ்மம்மாபநவண்டிளெஜோந்த, ரணிஸம்ஸாரவயாஜநாயம்

அதோபநிஷதாம் ஸாரைரீர்த்தைஸ் துஷ்டாவசங்கரம்
தேவப்ரபந்நார்த்தி ஹரப்ரவீதப்ரவீத விச்வேச்வரவிச்வவந்த்ய
ப்ரவீதகங்காதரசந்த்ரமௌளே மாம்த்ராணிஸம்ஸாரபயாதநாதம்

வியாக்யானம்—அத - பின்னர், உபநிஷதாம் - உயநிஷதங்களுடைய, ஸாரை: - ஸாரங்களாயுள்ள, அர்த்தை: - விஷயங்களால் (துதிகளால்) ஸங்கரம் - சங்கரனை, துஷ்டாவ - தோத்திரம் செய்தான், ராம: - ராமன், உவாச - சொன்னதாவது, தேவ - ஓ தேவனே, ப்ரபந்நார்த்திஹா - சரணமடைந்தவரது பீடையை நீங்கச் செய்வோனே, ப்ரஸீத - அருள்செய்யும், விச்வேச்வர - சகலங்களுக்கு மீசனே, விச்வவந்த்ய - ஸகலர்களாலும் நமஸ்சரிக்கப்படுவோனே, ப்ரஸீத-அருள்செய்யும், கங்காதர-கங்கைதரிக்கின்றவனே, சந்த்ரமௌளே - சந்திரகலை தரித்த சிரமுடையவனே, ப்ரஸீத - அருள்செய்யும், அநாதம் - ஏனையநாதனில்லாதவனான, மாம் - என்னை, ஸம்ஸாரபயாத் - பவபயத்தினின்றும், த்ராஹி - ரக்ஷியும்.

பொழிப்புரை—பிறகு உபநிடதஸாரங்களாகிய துதிகளால் சங்கரனை தோத்திரம் செய்தான். ராமன் சொன்னதாவது ஓ தேவா சரணமடைந்தவரது பீடையை நீக்குமிறைவா அருள் செய்யும் விச்வேச்வரா விச்வஸேவ்ய அருள்செய்யும் கங்காதரா சந்த்ர கலாதரா அருள்செய்யும் அனாதனை என்னை பவபயத்தினின்றும் ரக்ஷியும்.

ஸ்லோகம்.

கூடுதூணிஜாதம் ஜமஜெதஜீஸகூயெயுவ ஹதூதாநிவஸதி
[நித்யம்]

கூயெயுவஸஹ்வாவியம் ப்ரயாந்திஹதூஸ்யயாவூக்ஷ வதஜா
[யொவி || (உரு¹)]

தவத்தோணிஜாதம் ஜகதேதஜீசத்வய்யேவ பூதாநிவஸந்திநித்யம்
தவய்யேவசம்போவிலயம்ப்ரயாந்திபூமெளயதாவ்ருக்ஷலதாதயோபி

வியாக்யானம்—ஈச - ஓ ஈசா, ஏதத் - இந்த, ஜகத் - ஜகமானது, த்வத்த:ஹி - உம்மிடமிருந்தே, ஜாதம் - உண்டாகியது, பூதாநி - பூதங்கள் உண்டான சராசரங்கள், த்வயி ஏவ - உம்மிடத்திலேயே, நித்யம் - எப்போதும், வஸந்தி - வலிக்கின்றன, ஸ்திதிபெறுகின்றன, சம்போ - ஓ சுகம்தருவோனே, வ்ருக்ஷலதாதய: - மரம்கொடிமுதலியன, யதா - எப்படி, பூமெள - பூமியிலோ அப்படியே, த்வயிஏவ - உம்மிடத்திலேயே, விலயம் - ஒடுக்கத்தை, ப்ரயாந்தி - அடைகின்றன.

பொழிப்புரை—ஓ ஈசா இந்த ஜகமானது உம்மிடமிருந்தே தோன்றியது. உண்டான சராசரங்கள் எப்போதும் உம்மிடத்திலேயே ஸ்திதிபெறுகின்றன. ஓ சம்போ பூமியில் மரம்கொடிமுதலியன எப்படியோ அப்படியே உம்மிடத்திலேயே ஒடுக்கம் அடைகின்றன.

பிரமாணம்—யதூதாவாஹி ஹதூதாநிஜாயந்தெயந

ஜாதாநிஜிவந்தியத்யந்தூவிஸம் விஸந்திதி

பிரமாணம்—

கடவல்லியுப நீடதம்.

யஸ்யஸ்ய ஹ வக்ஷத்ரம் உபேபவத ஓதந்
தஸ்யஸ்ய ஹ வக்ஷத்ரம் உபேபவத ஓதந்

யஸ்யப்ரஹ்ம சக்ஷத்ரம் உபேபவத ஓதந்
தஸ்யஸ்ய ஹ வக்ஷத்ரம் உபேபவத ஓதந்

ஐதத்ரத்திஷ்டாந் தேவரேஷே ப்ருதிவ்யப் ஸம்ப்ரஸீயதே

தேஜஸ்யாவஃஸ்யதே தெஜாவாயளஸ்யதே
வாயுஃஸ்யதே தெஜாவாயளஸ்யதே
சுவ்யதே தெஜாவாயளஸ்யதே
வாயுஃஸ்யதே தெஜாவாயளஸ்யதே

ஐதத்ரத்திஷ்டாந் தேவரேஷே ப்ருதிவ்யப் ஸம்ப்ரஸீயதே
தேஜஸ்யாவஃஸ்யதே தெஜாவாயளஸ்யதே
வாயுஃஸ்யதே தெஜாவாயளஸ்யதே
சுவ்யதே தெஜாவாயளஸ்யதே
வாயுஃஸ்யதே தெஜாவாயளஸ்யதே

எவனுக்கு ப்ரம்ஹ சக்ஷத்ரமாகிய சகல ப்ரபஞ்சமும் அந்ந
மோ பெருங்கவளத்தனாகிய அவ்விறைவனுக்கு நமஸ்காரம் ஒதேவ
ருஷியே உலகத்துக்காதாரமாகிய ப்ருதிவி ஜலத்தில் லயிக்கின்றது
தேஜஸில் ஜலம் லயிக்கின்றது. தேஜஸ் வாயுவில் லயிக்கின்றது.
வாயு ஆகாயத்தில் ஓடுங்குகின்றது அவ்வாகாயம் அவ்யக்தத்தில் ஓடு
ங்குகின்றது ஒ அந்தணரே அவ்யக்தம் நிஷ்களனாகிய புருஷனிடம்
ஓடுங்குகின்றது. புருஷனிலும் பரம் யாதாமில்லை அவனே எல்லை,
அவனே பரகதியாம். என்பதாதி யுபநிடத புராண மொழிக
ளாலு முணர்க.

ஸ்லோகம்.

கூநாயயாகஜிதலிஷ்டாந் தேவரேஷே ப்ருதிவ்யப் ஸம்ப்ரஸீயதே
தேஜஸ்யாவஃஸ்யதே தெஜாவாயளஸ்யதே
வாயுஃஸ்யதே தெஜாவாயளஸ்யதே
சுவ்யதே தெஜாவாயளஸ்யதே

[ரஜ்ஜி ॥ (௨௫)]

தவந் மாயயாகல் பிதமிந்து மௌனே த்வய்யேவத்ருஸ்யத்வமுபை
தி விஸ்வம் ப்ராந்த்யாஜந: பஸ்யதி ஸர்வமேதச் சக்தௌயதா ரூப்
[யமஹிம்சரஜ்ஜெள.

வியாக்யானம்:—இந்துமெள்ளே - ஓ சந்த்ரகலாதரா, விஸ்வம் - ஜகமெலாம், த்வந்மாயயா - உமது மாயையால், கல்பிதம்-கற்பிக்கப்பட்டதாய்க் கொண்டு, த்வயி ஏவ - உம்மிடத்திலேயே, த்ருஸ்யத்வம்-காணப்படுந்தன்மையை, உபைதி - அடைகின்றது, ஜந-ஜனமானது, யதா - எப்படி, சுக்தேள - இப்பியில், ரூப்யம்-வெள்ளியை, ரஜ்ஜௌ - கயிற்றில், அஹிம்ச - ஸர்ப்பத்தையுமோ, அப்படியேஎதத் விஸ்வம் - இஃதெல்லாவற்றையும், ப்ராந்த்யா - ப்ராந்தியால், பச்யதி - பார்க்கின்றது.

பொழிப்புரை—ஓ சந்த்ரகலாதரா ஜகமெல்லாம் உமது மாயையாற் கற்பிக்கப்பட்டதாய்க்கொண்டு உம்மிடத்திலேயே காணப்படுந்தன்மையை யடைகின்றது. ஜனமானது இப்பியில் வெள்ளியையும் கயிற்றில் அரவத்தையும் போல இதனையெல்லாம் ப்ராந்தியால் பார்க்கின்றது.

தாத்திரியம்—இங்கு உமது மாயையால் என்றதனால் உமக்கு வசப்பட்டிருக்கும் மாயையால் என்பதும் உம்மிடத்திலேயே என்றதனால் ஸர்வாதாரன் பரம்பொருளாகிய இவ்விறைவனையென்பதும் சிவம் தோன்றுது உலகமே தோன்றுதற்குக்காரணம் சாம்பவியாகிய மாயையே என்பதும் காணவேண்டியதாகிய இப்பியையும் கயிற்றையும் விடுத்து அவைகளில் வெள்ளியையும் அரவத்தையும் காண்பதற்குப்போலக் காணவேண்டியசிவத்தைவிடுத்து உலகத்தைக்காண்பதற்குக்காரணம் ப்ராந்தியே யென்பதும் அறிக. சிவனையறிந்தோர்க்கு ப்ராந்தி ஏதுவாகிய ஆணவம் நீங்கினமையால் உலகம் காணப்படாமல் சிவமே தோன்றுமென்க இதனை. பரஞானத்தால் பரத்தைத் தரிசித்தார் பரமே பார்த்திருப்பர்பதார்த்தங்கள் பாரார் என்பதாதி முன்னோர் மொழியாலுமுணர்க.

ஸ்லோகம்.

தெஜோபிராவ-ஞய-ஜகதஸ்க்ரம் ப்ரகாசமாநஃ குருஷேப்ப்ரகாசம்
[காஸம் 1 (உசு)]

விநாபு-காஸம்-தவதேவதேவ நத்ருச்யதே விஸ்வமிதம்சுதணேந ॥

தேஜோபிராபூர்ய ஜகத்ஸமக்ரம் ப்ரகாசமாநஃ குருஷேப்ப்ரகாசம்
விநாப்ரகாசம் தவதேவதேவ நத்ருச்யதே விஸ்வமிதம்சுதணேந

வியாக்யானம்—தேவ தேவ - ஓ தேவதேவனே, ஸமக்ரம் - எல்லா, ஜகத் - ஜகத்தையும், தேஜோபி: -தேஜஸ்களால், ஆபூர்ய-

வியாபித்து, ப்ரகாசமாந-விளங்குகின்றவனாய்க்கொண்டு, ப்ரகாசம் விளக்கத்தை குருஷே - செய்கின்றீர் தவ - உமது ப்ரகாசம் விநா-பிரகாசமின்றி, இதம் விச்வம் - இந்தப்பிரபஞ்சமானது, க்ஷணேந-கணப்போதும், நத்ருச்யதே - காணப்படுகின்றதில்லை.

பொழிப்புரை—ஒ தேவதேவா ஸகல ஜகத்தையும் தேஜஸ்களால் வியாபித்து விளங்குகின்றவராய்க்கொண்டு விளக்கத்தைச் செய்கின்றீர். உமது ப்ரகாசமின்றி இப்பிரபஞ்சமானது ஓர் கணப்போதும் காணப்படுகின்றதில்லை.

தாத்தபரியம்—“திவ்” என்னும் ப்ரகாசார்த்தமுடையதா துவினி என்றும்பிறத்ததாதலின் தேவஎனும்சொல் ‘தேவதேவா’ என்றதனால் விளங்கும்பொருள்களுக்குவிளக்கம்தருவோன்என்பது கூறியதாயிற்று ஆஃதெங்ஙனமெனின் இச்சுலோகத்தினால் அதனை விளக்குகின்றார். “ஸகலப்ரபஞ்சத்தையும் தேஜஸ்திகளால்வியாபித்து ப்ரகாசிகின்றவராய்க்கொண்டுப்ரகாசத்தைசெய்கின்றீர்” இங்குள்ளப்ரகாசஎனும்சொல்லுக்குவெளிச்சம்என்பதுபொருளல்லஏனெனின் (அஸப்தமஸ்பர்ஸமரூபம்) சப்தமல்லாததுஸ்பரிசமல்லாததுரூபமல்லாதகடவல்லியுபநிடதம் (நஸந்த்ருஸேதிஷ்டதி ரூபமஸ்ய நசக்ஷுஷாபஸ்யதிகஸ்சநைநம்) இவனது உருவம் நேத்திரத்திற்கு விஷயமாய் இருக்கின்றதில்லைஇவனை ஒருவனும் நேத்திரத்தால் பார்க்கின்றதில்லையஜூர்வேதம்நாராயணீயஜ்ஞகீமுதலியப்ரமாணங்கள்வெளிச்சமல்லாததுஎன்றுவெளிச்சத்தைநிஷேதிக்கின்றமைபாலென்க. ஆதலின்இங்கு சைதன்னியமெனும் சொல்லுக்குபோதப்ரகாசம் என்பது பொருள். இனி விளங்குகின்றவராய்க்கொண்டு விளக்கத்தைச்செய்கின்றீர் என்பதுபுனருக்தி கூறியதைக்கூறுதல்எனும் குற்றமன்றோ வெனின். அல்லமுதலிலுள்ளப்ரகாசச்சொல்லுக்குஸ்வயம்பிரகாசர் என்றும்பிரகாசத்தைச்செய்கின்றீர் என்பதற்குபிரபஞ்சத்தை பிரகாசமுடையதாகச் செய்கின்றீர் என்றும்பொருள் கொள்க “இதனால்சிவன்ஸ்வயம் பிரகாசராயிருந்துகொண்டிரபஞ்சத்தையும்பிரகாசத்தோடு கூடியதாகும்படி செய்கின்றார் என்பது கூறப்பட்டது இதுவே வெதிரேகமுகத்தாலும் “ உமது ப்ரகாசமின்றி ” என்பதாதி பிற்பாதியால் நிரூபிக்கப்பட்டது. இச்சுலோகத்தால்.

பிரமாணம்— கடவல்லியுபநிடதம்.

நததௌஸுயெ-ஹாதிநவஹு

தாரகஃநஹிஷு-தொஹாஃகிக-தொயகீஃ ॥

தெவ்வாந்தேநவாதிஸ்வம்

தஸ்ரூஸாஸவ-இரிஷ்விஸாகி ||

நதத்.ஸூர்யோ பாதிநசந்தர தாரகம்
நேமாவித்யு தோபாந்தி குதோயமக்நி
தமேவபாந்த மநுபாதிஸர்வம் தஸ்ய
பாஸாஸர்வ மிதம் விபாதி:

சூதஸ ம்ஷிதை.

சூழிதலுஞ் சாநடுதாரகாடி நலாந்தியலிநுநிசுலாந்தம் ।
 வு,காஸரிநந்திநுபுலாந்தி புலாஸிஸெஸு வலிநெக
 [நெஷாந்தம் ।

ஆதித்யசந்த்ரா நலதாரகாத்யாநபாந்தி யஸமிந்நநிஸம்மஹாந்தம்
ப்ரகாஸமாநம் தமநுப்ரபாந்தி ப்ரபாஸமஸ்யைவஹிநேதரேஷாம்

தாத்தாரியம்—“அங்குச் சூரியன் விளங்குகின்றதில்லை. சந்திர நக்ஷத்திரமும் இம்மின்னல்களும் விளங்குகின்றதில்லை. இவ்வக் கினி யெங்ஙனம் விளங்குவது. விளங்குகின்றவனாகிய அவனையே அநுஸரித்து விளங்குகின்றன. அவனுடைய விளக்கத்தாலேயே இதெல்லாம் விளங்குகின்றது.”

“சூரியசந்திராக்கினி நக்ஷத்திரங்கள் முதலியன எவனிடம் விளங்குகின்றனவிலையோ எப்போதும் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் அந்த மஹானை யதுஸரித்தே விளங்குகின்றன. இவனுக்கே விளக்கம். ஏனையோர்க்கில்லை.” என்பதாதி பிரமாண வாக்கியங்களின் பொருளை விளக்கப்பட்டது காண்க.

ஸ்ரீலோகம்.

சுலோசு யொடுநவஸுஹம் தஸ்யக்
யதெ துண ரொகொநஹி விந்யுஸெஸஹம் ।
ததிகுஜாஸெத் ஜமஸெ ததிலிஸு நூய
ஸெஸெவதிவநிஸிஸெநாஸி ॥

(26)

அல்ப்பாஸ்ரயோநைவ ப்ருஹந்தமர்த்தம்
தத்தே ணுரேகோ நஹிவிந்த்யசைலம்
தத்வக்த்ரமாத்ரே ஜகதேததஸ்தித்வந்மாய
நையவேதிசநிஸ்சினோமி

வியாக்யானம்—அல்பாச்ரயஃ - சிறிய இடமானது, ப்ருஹந்தம் - பெரிய, அர்த்தம் - பொருளை, நதத்தே ஏவ - தரிக்கின்றதே இல்லை, ஏகஃ - ஒரு, அணுஃ - அணுவானது, விர்த்யசைலம் - விர்தியகிரியை, நஹி - தரிப்பதில்லையன்றோ, தத் - ஆதலின், ஏதத் - இந்த, ஜகத் - ஜகமானது, த்வந்மாயயாஏவ - உமது மாயையாலேயே, வக்த்ர மாத்ரே - முகத்திலேயே, அஸ்தி - இருக்கின்றது, இதி - என்று நிச்சிநோமி - நிச்சயிக்கின்றேன்.

பொழிப்புரை—சிறிய இடமானது பெரிய பொருளைத் தரிக்கின்றதில்லை. ஒரு அணு விர்தியகிரியைத் தூக்காதன்றோ இந்த ஜகமானது உமது முகத்திலேயே இருக்கின்றதைக்கவனித்தால் உமது மாயையே இங்ஙனமென்று நிச்சயிக்கின்றேன்.

ஸ்லோகம்.

ரஜ்ஜௌஹ - ஜஹ்வாயஜெயஜெவ நஜாயதே நாவதி நவெதி. [நாஸம் ||

கூநாயயாகேவமஜா தூருபம் ததெவவிஸூக்ஷயிநீலகண்ட || (௨௮)
ரஜ்ஜௌபுஜங்கோ பயதோ யதைவ நஜாயதே நாஸ்திரசைதிநாஸம் த்வந்மாயயா கேலமாத்ரூபம் ததைவவிச்வம் த்வயிநீலகண்ட:

வியாக்யானம்—ரஜ்ஜௌ - கயிற்றில், யதா-எப்படி, புஜங்க - பாம்பானது, பயதஃ ஏவ - பயத்தைக்கொடுக்கின்றதோ, நஜாயதே - உண்டாகின்றதில்லையோ, நாஸ்தி - இருக்கின்றதில்லையோ, - நாசம் - நாசத்தை, ந ஏதிச - அடைகின்றதுமில்லையோ, நீலகண்ட - ஓ நீல கண்டரே, ததைவ - அப்படியே, த்வயி - உம்மிடத்தில், விச்வம் - ஸகலமும் கேவலம், த்வந்மாயயா - உமதுமாயையாலேயே, ஆத்த ரூபம் - உருப்பெற்றுள்ளது.

பொழிப்புரை—கயிற்றினில் அரவம் கேவலம் பயத்திற்கு மாத் திரம் ஏதுவாகின்றதேயன்றி எப்படி தோற்றம் நிலை ஒடுக்கம் இவையில்லாததோ அப்படியே ஓ நீலகண்டரே உம்மிடம் ஸகல மும் கேவலம் மாயையாலேயே உருக்கொண்டுள்ளது.

ஸ்லோகம்.

விவாய-ஜாணெதவயஹ்நீராயாராவாஜமதா-வெதி (௨௯)
ததவ்யவஸூஜிவிஜ்யெவ வ-ருண-ஹிஜாநுஜியெயதஸூ,
விசார்யமானே தவயச்சரீரம் ஆதாரபாவம் ஜகதாமுபைதி
ததப்யவச்யம் மதவித்யயைவ பூர்ணஸ்சிதாநந்த மயோயதஸ்த்வம்

வியாக்யானம்—விசார்யமானே - விசாரித்துப்பார்க்குங்கால்,
தவ - உமது, சரீரம் - தேகமானது, ஜகதாம்-ஜகங்களுக்கு, ஆதார
பாவம் - ஆதாரத்தன்மையை, உபைதி இதி யத் - அடைகின்ற
தென்பது யாதோ, தத் அபி - அதுவும், அவச்யம் - நிச்சயம், மத்
அவித்யையைவ - எனது அவித்தையினாலேயேயாம், யத் - யாதொரு
காரணத்தால், த்வம்-நீர், பூர்ண - பரிபூர்ணனாகிய, சிதாநந்தமயஃ -
ஞானானந்தஸ்வரூபரோ.

பொழிப்புரை—விசாரித்துப்பார்க்குங்கால் உமது தேஹம்
ஐகங்களுக்கு ஆதாரமாயிருக்கின்றதென்பது எனது ஆவித்தையி
னாலேயேயாம். ஏனெனின் நீர் பரிபூர்ணராகியசிதானந்தமயரன்றோ

ஸ்ரீலோகம்.

வடுஜெஷ்வடுதாழிவாசுயரணாம் ஹோதுமெய்யுலுவிஸ
[ஸுஜெவ)

ஜெனெஷெகுஜெவ்வவநம் வுராரெகுவெதுவூவிநம் நவகிந்தி.
 ஜெவ ॥ (௩௦)

பூஜேஷ்ட பூர்த்தாதி வரக்கிரியாணாம் போக்து பலம் யச்சஸி
[சஸ்தமேவ
ம்ருஷைததேவம் வசனம் புராரேத்வத்தோஸ்தி பிநநம் நசகிஞ்சி
[தேவ

வியாக்யானம்—பூஜேஷ்ட பூர்த்தாதி வரக்ரியாணாம் - பூஜை யாகம், தடாகப்ரதிஷ்டை அன்னசத்திரம் முதலிய புண்ணியகா மங்களின் பயனை, போக்து—புசிப்பவர்க்கு பலம் - ஸ்வர்க்காதி பயனை யச்சலி - கொடுக்கின்றாய் என்பதும், சஸ்தம் ஏவ - பிர ஸித்தமே ஏவம் ஏதத், வசனம் - இங்ஙனம் இவ்வசனமானது, ம்ருஷா - பொய்யே, புராரே - ஓபரமேச்வரா, த்வத்தஃ- உம்மிலும், பின்னம் - அந்நியமாயுள்ள பொருள், கிஞ்சித் ஏவ - சிறிதும், ந-இல்லை.

பொழிப்புரை— பூஜையாகம் தடாகம் ஆந்நஸத்திர ப்ரதிஷ்டை முதலிய புண்ணியகர்மங்களின் பயனைப் புசிப்பவர்களுக்கு ஸ்வர்க் காதி. பயனைகொடுக்கின்றாய் என்பதும் பிரஸித்தமே. இங்ஙனம் இவ்வசனமும் பொய்யே ஓ பரமேஸ்வரா உம்மிலும் பின்னமாயுள்ள பொருள் சிறிதுமிஸ்லை.

இதனால் முதல்வன் சீவர்கள் மாட்டு அபின்னமாக விருந்து அவரவர்கள் கன்மத்தின்படி எவற்றையு முடிப்பானாகலின், முதல்வனுக்கு அந்ரியமாகவொருசெயலுமில்லை யென்பார் “உம்மிலும் பின்னமாயுள்ள பொருள் சிறிதுமில்லை” யென்றனர்.

ஊட்டுவிப்பானு முறக்குவிப்பானு மின்கொன்றொடொன்றை
மூட்டுவிப்பானு முயங்குவிப்பானு முயன்றவினை
காட்டுவிப்பானு மிருவினைப்பாசக் கயிற்றின்வழி
யாட்டுவிப்பானு மொருவனுண்டே தில்லையம்பலத்தே.

எனப் பட்டினத்துச் சுவாமிகள் திருவாக்காற்காண்க.

ஸ்லோகம்.

சூத்ரா நமோபாஸி—தயோவஜ—திவ—தஜோவவாநாஜிஸஹிஃக்ரி யாபிஃ
தொஷம்—கிரீஸோ பஜதீதிமித்யாகுதஸ் தவமூர்த்தஸ்யதுபோக
[விஸ்வா || ௩௧]

அஞ்ஞானமூடா முநயோவதந்தி பூஜோபசாராதிபஹி க்ரியாபிஃ
தோஷம்கிரீஸோ பஜதீதிமித்யாகுதஸ் தவமூர்த்தஸ்யதுபோக
[விப்ஸா]

வியாக்யானம்—கிரீஸஃ - சிவன், பூஜோபசாராதிபஹிஃ க்ரி
யாபிஃ - பூஜோபசாரம் முதலிய வெளிக்கிரியைகளால், தோஷம் -
சந்தோஷத்தை, பஜதி - அடைகின்றான், இதி - என்று, அஞ்
ஞானமூடாஃ - அஞ்ஞானத்தால் மூடர்களாகிய, முநயஃ - முனிவர்
கள், வதந்தி - சொல்லுகின்றனர், மித்யா - இது பொய்யே, அமூர்
த்தஸ்ய - அமூர்த்தனுக்கு உருவமில்லாதவனுக்கு, போகலிப்
ஸாது - போகவிருப்பமோ எனின், குதஃ - எதனால் நிகழும்.

பொழிப்புரை—சிவபெருமான் பூஜோபசாரமுதலிய வெளிக்
கிரியைகளால் பிரீதியடைகின்றான் என்று அஞ்ஞானமூடர்க
ளாகிய முனிவர்கள் சொல்லுகின்றனர். இது மித்தையே. அமூர்
த்தனுக்கு போகவிருப்பம் எதனால் நிகழும்.

இதனால் வெளிக்கிரியைகள் சகலவடிவினனுக்கே வேண்டுமென
வும், நிஷ்களனுக்கு வேண்டியதில்லை யெனவும் உள்ளன்பு இலாதவர்
கட்கு வெளிப்பூசையும் பிரயோசனமில்லை யெனவும் பெறப்பட்டது.
இதனை:—

கோடித்தீர்த்தங்கலந்து குறித்தவை
ஆடினாலுமரனுக் கன்பில்லையேல்
ஒடுநீரினையோட்டைக் குடத்தட்டி
மூடிவைத்திட்ட மூர்க்கனோடொக்குமே.

என்ற தமிழ்வேதத்தாலுணர்க.

ஸ்ரீலோகம்.

கிண்டி ஊர் வாழ்ந்து கொடுக்கவா யத்து ஹெஸாபு கிழ் ஹுஜ்ரெத்
 தெருவொருக்கூடே விதஜ் நெஹுஸுவம் கூவி டிராக்ட் செவலி
 (நெ) || (நஉ)

கிஞ்சித்தளம்வாசுளுகோதகம்வாயத்த்வம் மஹேசப்ரதிக்ருஹ்ய
[தத்ஸே
த்ராலாக்யலக்ஷ்மீமபி தஜ்ஜநேப்யஃ ஸர்வம்த்வவித்யாக்ருதமே
[வமந்யே

வியாக்யானம்—மஹேச - ஓமகேசா, த்வம் - நீர், ஜநேப்யஃ - ஜநங்கலிடமிருந்து, கிஞ்சித்தளம் வா - கொஞ்சம் பத்திரத்தையாவது, சுருகோதகம்வா-ஸ்வற்பதீர்த்தத்தையாவது, ப்ரதிக்ருஹ்ய-பெற்றுக்கொண்டு த்ரைலோக்யலக்ஷ்மீம் அபி - மூவுலகஸாம் ராஜ்யத்தையும் தத்ஸே - கொடுக்கின்றீர், இதியத் - என்பது யாதோ, தத் ஸர்வம் - அஃதெல்லாம், அவித்யாக்ருதம் ஏவ - அவித்தைபால் செய்யப்பட்டதுவே என்று, மந்யே - எண்ணுகின்றேன்.

பொழிப்புரை— ஓ மஹேசா நீர் ஐநங்களிடமிருந்து கொஞ்சம் பத்திரத்தையாவது சொற்பதீர்த்தத்தையாவது பெற்றுக் கொண்டு மூவுலக ஸாம்ராஜ்ஜியத்தையும் கொடுக்கின்றீர் என்பது பாதொன்றுளதோ ஆஃதெல்லாம் அவித்தையால் செய்யப்பட்ட தென்றே எண்ணுகின்றேன்.

முதல்வனை அன்னினியமாகப் பாவித்துச் சிவோகம் பாவனையி
லிருந்து ஒரு காரியம் செய்யவேண்டுமே யொழிய அன்னியமாக
வெண்ணிச் செய்தல் அபிடிரயோசன மென்பார் அவித்தை யென்
றார்.

ஸ்லோகம்.

வ்யாபேநாஷிஸர்வாவிதிஸோதிஸஸ்சத்வம் விச்வமேகம் புருஷ: புரா

[ராணம்

நஷ்டேபிதஸ்மிந்ஸ்தவநாஸ்தி ஹாநிர்கடேவிநஷ்டே நபஸைய

[தேவ || (௩௩)

வ்யாபேநாஷிஸர்வாவிதி ஸோதிஸஸ்சத்வம் விச்வமேகம் புருஷ: புரா

[ணம்

நஷ்டேபிதஸ்மிந்ஸ்தவநாஸ்தி ஹாநிர்கடேவிநஷ்டே நபஸைய

[தேவ

வியாக்யானம்—புராணம் - பழமைபாகிய, புருஷ: - புருஷனாகிய, த்வம் - நீர், ஏகம் - ஒருவரே, ஸர்வா விதிசம் - ஸகலமான திசைவெளிகளையும், திச - திசைகளையும், விஸ்வம் - ஸகலஜகத்தையும், வ்யாபேநாஷி - வ்யாபிக்கின்றீர், தஸ்மிந் - ஸகலமும், நஷ்டே அபி - நாசமடையினும், கடே - குடமானது, விநஷ்டே-நசித்தால், நபஸ: - ஆகாயத்திற்கு, யதா - எப்படியோ அப்படியே, தவ - உமக்கு, ஹாநி: - கேடு, நாஸ்தி - இல்லை.

பொழிப்புரை— புராணபுருஷராகிய நீர் ஒருவரே ஸகல திசை வெளிகளையும் திசைகளையும் ஸகல ஜகத்தையும் வியாபிக்கின்றீர். பிரபஞ்சம் நசிக்கினும் குடம் நசித்தால் ஆகாயத்திற்கு ப்போலவே உமக்கு ஹானியில்லை.

ஸ்லோகம்.

யதெகோகாஸமிக்ஷேம்ஷம் க்ஷுத்ரேஷு பாத்ரேஷு ஜலாந்வி

[தேஷு || (௩௪)

ஹத்யநேகபுத்ரி விம்ஸலாவம் தயாக்ஷித் கரணேஷு டேவ ||

யதைகமாகாசகமர்க்கபிம்பம் க்ஷுத்ரேஷு பாத்ரேஷு ஜலாந்வி

[தேஷு

பஜத் யநேகப்ரதிபிம்பபாவம் ததாத்வமந்தம் கரணேஷு தேவ ||

வியாக்யானம்—ஆகாசகம் - ஆகாயத்திற் செல்லுகின்றதாகிய, ஏகம் - ஓர், அர்க்கபிம்பம் - ஸூர்யபிம்பமானது, ஜலாந்வி தேஷு - ஜலத்தோடுகூடிய, க்ஷுத்ரேஷு - சிறியதுகளாகிய, பா

அத்தியாயம்.]

மூலமும் உரையும்.

க அந

கூதஸூராரொபணாரதநோதி ஸுதிஸூராரொ ஸூவஹிவ
[யொஸூர || (௩௬)

ஸ்தூலஸ்ய ஸுகூத்மஸ்ய ஜடஸ்ய தேஹத்வயஸ்ய சம்போநசிதம்
[விநாஸ்தி
அதஸ்த்வதாரோபணமாதநோதிஸ்ருதி: புராரேஸுகதுக்கயோஸ்
[ஸதா

வியாக்யானம்—சம்புவே - ஓ சம்புவே, ஜடஸ்ய - ஜடமாகிய,
ஸ்தூலஸ்ய - ஸ்தூலமும், ஸுகூத்மஸ்ய - ஸுகூத்மமுமாகிய,
தேஹத்வயஸ்ய - இரண்டு தேஹங்களுக்கும், அம்விநா - ஆத்மா
வின்றி, சித் - சைதன்யமானது, நாஸ்தி - இல்லை, புராரே - ஓ புர
மெரித்த இறைவரே, அத: - ஆதலால், ச்ருதி: - வேதமானது,
ஸதா - எப்போதும், ஸுகதுக்கயோ: - ஸுகதுக்கங்களுக்கு,
த்வதாரோபணம் - உமது ஆரோபணஸம்பந்தத்தை, ஆதநோதி -
ப்ரதிபாதிக்கின்றது.

பொழிப்புரை—ஜடங்களாகிய ஸ்தூல ஸுகூத்மங்களுக்கு
ஆத்மாவின்றி சைதன்யமில்லை - ஓ புரமெரித்தவரே எப்போதும்
ஸுகதுக்கங்களுக்கு, ஆதலால் வேதமானது உமது ஆரோபணத்
தைப்பிரதிபாதிக்கின்றது.

ஸ்லோகம்.

நஸூஹிஹிவொயிஹஸாயதூஹி நஸூகாகணாயகவாசூகாய |
நஸூஸூஹிஹிவொயிஹஸாயதூஹி நஸூகாகணாயகவாசூகாய |
[வொஹி || (௩௭)

நமஸ்ஸச்சிதம்போதி ஹம்ஸாயதுப்யம் நம: காலகண்டாய கலாத்
[மகாய
நமஸ்தேஸமஸ்தாக ஸம்ஹாரகர்த்ரேநமஸ்தே ம்ருஷாசித்த வ்ரு
[த்யைகபோக்த்ரே

வியாக்யானம்—ஸச்சிதம்போதி ஹம்ஸாய - ஸச்சித் ஸமுத்
திரத்திற்கு, ஹம்ஸம்போலுள்ளவராகிய, துப்யம் - உமக்கு, நம: -
நமஸ்காரம், காலகண்டாய - நீலகண்டரும், கலாத்மகாய-கலாஸ்வ
ரூபரும் ஆகிய உமக்கு, நம: - நமஸ்காரம், ஸமஸ்தாகஸம்ஹார
கர்த்தரே - ஸகலபாவங்களையும், சங்காரம் செய்கின்றவராகிய
தே-உமக்கு, நம: - நமஸ்காரம், ம்ருஷாசித்தவ்ருத்யைகபோக்த்ரே -
பொய்யாகிய சித்தவிருத்திகளுக்கு முக்கியசாக்ஷியாயுள்ளவரும் ஆகி
ய, தே - உமக்கு, நம: - நமஸ்காரம்.

பொழிப்புரை—நித்தியபோத ஸமுத்திரத்திற்கு, ஹம்ஸப் பறவைபோலுள்ளவராகிய, உமக்கு நமஸ்காரம். நீலகண்டரும் கலாஸ்வரூபருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். ஸகலபாவங்களையும் சங்கராஞ்செய்வோராகிய உமக்கு நமஸ்காரம் பொய்யாகிய சித் தநிருத்திகளுக்கு ஸாக்ஷியாயுள்ளவருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம்.

ஸூதர் சொல்லியதாவது.

ஊவஃபுணரீவ்யஸூநம் வஃரதஃபுரஃஜவிஷ்ணுதம் ।

விஷ்ணுதஃபுரஜேஸாநம் ஜமஜெரஃபுரஃஜமஃ ॥

(154)

ஏவம்ப்ரணம்யவிச்வேசம் புரதஃப்ராஞ்ஜலி ஸ்திதஃ
விஸ்மிதஃ பரமேசானம் ஜகதேரகுந்தநஃ

வியாக்யானம்—ஏவம் - இவ்வாறு, விச்வேசம் - விச்வேசனை, ப்ரணம்ய - நமஸ்கரித்து, புரதஃ - எதிரில், ப்ராஞ்ஜலி - அஞ்சலி பந்தஞ்செய்துகொண்டு, ஸ்திதஃ - நிற்கின்றவனாகிய, ரகுந்தநஃ - ராகவன், விஸ்மிதஃ - ஆச்சரியங்கொண்டவனாய், பரமேசானம் - பரமேச்வரனைநோக்கி, ஜகதே - சொன்னான்.

பொழிப்புரை—இவ்வாறு விச்வேசனை நமஸ்கரித்து எதிரில் அஞ்சலிபந்தஞ்செய்துகொண்டு நிற்கும் ராகவன் ஆச்சரியங் கொண்டவனாய்ச்சொன்னான்.

ஸ்ரீராமர் சொன்னதாவது.

உபஸம்ஹரவிஸ்வாத்மந் விஸ்வரூபமிதம் தவ ।

ப்ரதீதம் ஜகதேகாத்மயம் சம்போபவதனுக்ரஹாத் ॥ (155)

உபஸம்ஹர விஸ்வாத்மந் விஸ்வரூபமிதம் தவ
ப்ரதீதம் ஜகதேகாத்மயம் சம்போபவதனுக்ரஹாத்

வியாக்யானம்—விச்வாத்மந் - ஓ விச்வஸ்வரூபனே, தவ - உமது, இதம் - இந்த, விச்வரூபம் - விச்வரூபத்தை, உபஸம்ஹர - உபசங்கரித்துகொள்ளும், சம்போ - ஓ சம்புவே, பவத் அனுக் கிரஹாத் - உமது அநுக்கிரஹத்தால், ஜகதேகாத்மயம் - ஜகதேக ஸ்வரூபத்துவமானது, ப்ரதீதம் - விளங்கியது.

பொழிப்புரை—ஓ விச்வரூபனே உமது இவ்விச்வரூபத்தை யடக்கிக்கொள்வீராக. ஓ சம்புவே உமதனுக்கிரஹத்தால் ஜக தேகஸ்வரூபத்துவமானது விளங்கியது.

வ்யாஸ உபநிஷத் பரமஹன்ஸ யோகி ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரிவர்த்தனம் ॥ (சு2)

மணிகுணஹ-ஞாபு₂0 நாமயஜ்ஞோபவீதிந₀ ।

வறாவறவெஃகா தீரீயவ விடிபுதிமஜடாபாஃ ॥

ணகாசி நம்மாஜி ஜெளயிம் வரண ஜெயபுஜம் ।

உ.த. ரு. லு. ஜ. ன். ன். ப. ர. ஸ. ரு. ஸ்ரீமஹிஸ்வரஜயததி ||

ததர்சசந்த்ரவதநம் நீலகண்டம் த்ரிலோசனம்
வ்யாக்ரசர்மாம்பரதரம் பூதிபூஷிதவிக்ரஹம்
பணிகங்கணபூஷாட்யம் நாகயஞ்ஞோபவீதிநம்
வ்யாக்ரசர்மோத்தரீயம்ச வித்யுத்பிங்கஜடாதரம்
ஏகாகிரம் சந்த்ரமௌளிம் வரேண்யமபயப்ரதம்
சதுர்புஜம் கண்டபரசம் ம்ருகஹஸ்தம்ஜகத்பதிம்

வியாக்யானம்—சந்த்ரவதனம் - சந்திரன்போன்ற முகமுடையோனும், நீலகண்டம் - நீலகண்டனும், த்ரிலோசனம் - முக்கண்ணனும், வ்யாக்ரசர்மாம்பரதரம்- புலித்தோலாடையுடுத்தியவனும், பூதிபூஷிதவிக்ரஹம் - விபூதியால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தேஹமுடையவனும், பணிகங்கண பூஷாட்யம் - ஸர்ப்பகங்கணாபரணத்தால் விளங்குகின்றவனும், நாகயஞ்ஞோபவீதிநம் - ஸர்ப்பபூணூலுடையோனும், வ்யாக்ரசர்மோத்தரீயம்ச - வ்யாக்ரசர்மத்தை மேலாடையாய்க்கொண்டவனும், வித்யுத்பிங்கஜடாதரம் - மின்னல்போல்சொலிக்கும் சடையைத்தரிக்கின்றவனும், ஏகாகிரம் - ஒருவனும், சந்த்ரமௌளிம் - சந்திரனை சிரவில்தரிக்கின்றவனும், வரேண்ணியம் - வரமளிப்பவனும் ச்ரேஷ்டனும், அபயப்ரதம் - அபயமளிப்பவனும், சதுர்ப்புஜம் - நான்குகைகளையுடையவனும், கண்டபரசம் - கண்டற்கோடரியுடையோனும், ம்ருகஹஸ்தம் - மாணைக்கையிலுடையவனும், ஜகத்பதிம் - ஜகங்களுக்கீசனுமாகிய இறைவனை, ததர்ச - கண்டான்.

பொழிப்புரை—சந்திரன்போன்றமுகமுடையவரும் நீலகண்ட
ரும் முக்கண்ணரும் புலித்தோலாடையுடுத்தியவரும் விபூதியால்
அலங்கரிக்கப்பட்ட தேஹமுடையவரும் ஸர்ப்பகங்கனாபரணத்
தால் விளங்குகின்றவரும் ஸர்ப்பப்பூணூலுடையவரும் புலித்தோ
லை மேலாடையாகக் கொண்டவரும் மின்னலையொத்து ஜவலிக்
கும் சடையைத்தரிக்கின்றவரும் ஒருவரும் சந்திரனைச்சிரவில்
தரிக்கின்றவரும் வரமளிப்பவரும் அபயமளிப்பவரும் நான்கு
களையுடையவரும் மாணைக்கையிலேந்தியவரும் ஜகங்களுக்கு ஈசனு
மாகிய இறைவனைக் கண்டான்.

ஸ்லோகம்.

சுபாஜ்ஞாயபுராவுஷ்ய ப்ரணஜோபவிவெஸம் ।

சுபாஹாராஜிஹெவெஸாயஜிதேஷ்டாஜிஹ்வி ॥

சுதவஹ்விஹாராக்ஷுஜிதேஷ்டாநாநெஜாஹிதேமஹம் । (சநு)

அதாஜ்ஞாய புரஸ்தஸ்ய ப்ரணம்யோ பவிவெஸம்

அதாஹாராமம் தேவேசோயத்யத் ப்ரஷ்டுமபீச்சஸி

தத்ஸர்வம்ப்ருச்ச ராமத்வம் மத்தோநாந்யோஸ்திதேகுருஃ

வியாக்யானம்—ஸம் - அந்தராமன், அத - பிறகு, ஆஞ்ஞாய - ஈசனென்றுணர்ந்து, ப்ரணம்ய - நமஸ்கரித்து, தஸ்ய - அவ்விசனுக்கு, புரம் - எதிரில், உபவிவேச - உட்கார்ந்துகொண்டான், தேவேசம் - இறைவன், அத - பிறகு, ராமம் - ராமணேநோக்கி, ராம - ஓராமணே, யத் யத் - எவ்வெதை, ப்ரஷ்டும் - கேட்டுத் தெரிந்துகொள்வதற்கு, அபீச்சஸி - விரும்புகின்றனையோ, தத்ஸர்வம் - அதனையெல்லாம், ப்ருச்ச - கேட்டுக்கொள், தே - உனக்கு, மத்தம் - என்னிலும், அந்யம் - அன்னியனாகிய, குருஃ - குருவானவர், நாஸ்தி - இல்லை, என்று ஆஹ - சொன்னார்.

பொழிப்புரை—அந்த ராமன் பிறகு ஈசனென்றுணர்ந்து நமஸ்கரித்து அவருக்கெதிரில் உட்கார்ந்துகொண்டார். இறைவன் பிறகு ராமணேநோக்கி ஓராமணே எவ்வெதைக்கேட்க விரும்புகின்றனையோ அவ்வதனையெல்லாம் கேட்டுக்கொள்வாயாக. உனக்கு என்னிலும் அந்நியராய் குரு இல்லையன்றோ என்றார்.

ஏழாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

பிண்டோத்பத்தி கதனமென்னும்

எட்டாவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீராமர் சொன்னதாவது.

வாஹுஹைதிகஜேஹஸ்ய வொஹிதீவிஹய:ஸிதிஃ ।

ஸாரஹவஹகஜேஹஸ்ய ஹவஹுதீவிஹய:ஸிதிஃ ॥

(க)

பாஞ்சபௌதிக தேஹஸ்ய சோத்பத்திர்விலயஸ்திதி.
ஸ்வரூபம் சகதம்தேஹே பகவந்வக்துமர்ஹஸி

வியாக்யானம்—பாஞ்சபௌதிகதேஹஸ்ய - பஞ்சபூதவிகாரமாகிய தேகத்திற்கு, உத்பத்தி - தோற்றம், ஸ்திதி - நிலை, விலய - ஒடுக்கம் இவைகள், கதம் - எப்படி, தேஹே - இத்தேஹத்தில், ஸ்வரூபம்ச - ஸ்வரூபமும், கதம் - எப்படி, பகவந் - ஓ பகவனே, வக்தும் - சொல்வதற்கு, ஆர்ஹஸி - தக்கவராகின்றீர்.

பொழிப்புரை—பாஞ்சபௌதிகமாகிய ஸ்தூல தேஹத்திற்கு உத்பத்தி ஸ்திதி ஒடுக்கம் தேகத்தில் ஸ்வரூபம் இவை எப்படி? ஓ பகவனே நீர் சொல்லத்தக்கவராயுள்ளவர்.

ஸ்ரீ பகவான் கூறியதாவது.

ஸ்லோகம்.

வஹ்வஹ-ஓதெஹஸ்யோ ஜெஹோயஹ்வஹவிக்ஃ ।

தத்யப்யாநஹ்யஸிஸெஷாணாஹ்வஹகாரிதா ॥ (உ)

பஞ்சபூதைஸ்ஸமாரப்தோதேஹோயம்பாஞ்சபௌதிக:
தத்ரப்ரதானம் ப்ருதிவீசேஷாணாம் ஸஹகாரிதா

வியாக்யானம்—பாஞ்சபௌதிக:-பாஞ்சபௌதிகமாகிய, அயம் தேஹ: - இந்த தேஹமானது, பஞ்சபூதை: - ஐம்பூதங்களால், ஸமாரப்த: - ஏற்பட்டுள்ளது, தத்ர - இச்சரீரத்தில் உள்ளவைகளில், ப்ருதிவீ - ப்ருதிவியானது ப்ரதானம் முக்கியமாயுள்ளது, சேஷாணாம் - ஏனையவைகளுக்கு, ஸஹகாரிதா - கூடவிருக்கும் தன்மையே அப்பிரதானத்தன்மையே என்க.

பொழிப்புரை—பாஞ்சபௌதிகமாகிய இத்தேஹமானது பஞ்சபூதங்களால் உண்டாகியது இச்சரீரத்தில் உள்ள பூதங்களுள் ப்ருதிவியே முக்கியம் இதரபூதங்களுக்கு அமுக்கியத்துவமே யுள்ளது.

ஸ்லோகம்.

ஜராயுஜோண்டஜஸ்சைவஸ் வேதஜஸ்சோத்பிதஸ்ததா

ஹவஹ-த-வி-ஹ்வஹ-ஓதெஹஸ்யோ ஜெஹோயஹ்வஹவிக்ஃ ॥ (ங)

ஜராயுஜோண்டஜஸ்சைவஸ் வேதஜஸ்சோத்பிதஸ்ததா
ஏவம்சதுர்வித:ப்ரோக்த:தேஹோயம்பாஞ்சபௌதிக:

வியாக்யானம்—பாஞ்சபௌதிதஃ - பாஞ்சபௌதிகமாகிய, அயம் - இந்த பார்த்திவமாகிய, தேஹஃ - தேஹமானது, ஜராயுஜஃ - கருப்பையில் நின்றுண்டாவது, அண்டஜஃ - முட்டையில் நின்றுண்டாவது, ஸ்வேதஜஃ - புழுக்கத்தில் நின்றுண்டாவது, உத்பிஜ - வித்திலிருந்துண்டாவதுஎன்று, ஏவம் - இவ்விதம், சதுர்விதஃ - நான்குவிதமாய், ப்ரோக்தஃ - சொல்லப்பட்டுள்ளது.

பொழிப்புரை—பாஞ்சபௌதிகமாகிய இப்பார்த்திவதேஹமானது கருப்பையில் நின்றுண்டாவது முட்டையில் நின்றுண்டாவது புழுக்கத்தில் நின்றுண்டாவது மேலே பேதித்துக்கொண்டு விதையில்நின்றுண்டாவது என்று இவ்விதம் நான்கு விதமாய்ச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ஸ்லோகம்.

ஜாநஸஸ்துபரஃப்ரோக்தஃ தேவாநாமேவஸஸ்ம்ருதஃ ।

தத்ரவக்ஷ்யேப்ரதமத ப்ரதானத்வாத்ஜராயுஜம் ॥ (ச)

மானஸஸ்துபரஃப்ரோக்தஃ தேவாநாமேவஸஸ்ம்ருதஃ
தத்ரவக்ஷ்யேப்ரதமத ப்ரதானத்வாத்ஜராயுஜம்

வியாக்யானம்—மானஸஸ்து - மனம் எண்ணுகிறபடி யுண்டாவதென்று, பரஃ - மற்றொன்று, ப்ரோக்த - சொல்லப்பட்டுள்ளது, ஸஃ - அந்ததேஹமானது, தேவாநாம்ஏவ - தேவர்களுக்கே, ஸ்ம்ருதஃ - உள்ளதாகச் சொல்லப்பட்டது, தத்ர - அவைகளுள், ப்ரதானத்வாத் - முக்கியமாயிருத்தலால், ஜராயுஜம் - கர்ப்பத்திலிருந்துண்டாகும் தேகத்தையே, ப்ரதமதஃ - முதலில், வக்ஷ்யே - சொல்லுகிறேன்.

பொழிப்புரை—மனம் எண்ணுகிறபடி உண்டாவதாய் மற்றொரு சரீரம் உள்ளதென்று சொல்லப்பட்டது. அது தேவர்களுக்கே கருதப்பட்டது அங்கு முக்கியமாயிருத்தலால் ஜராயுஜத்தை யே முதலில் சொல்லுகின்றேன்.

ஸ்லோகம்

ஸாஹுஸோணிகஸஃ - ச வுதிர்வஜராயுஜஃ ।

உரு

ஸ்ரீணாமஹாஸ்யஸுக்லம் ஸீதகாலேவிஸேஷா || (ரு)

சுக்லசோணிதஸம்பூதவ்ருத்திரேவஜராயுஜம்
ஸ்திரீணாமகர்பாசயேசுக்லம் ருதுகாலேவிசேத்யதா

வியாக்யானம்—சுக்லசோணிதஸம்பூதவ்ருத்தி: ஏவ - சுக்ல
சோணிதங்களால் ஏற்பட்ட நிலைமையுடையதே, ஜராயுஜம் - ஜரா
யுஜம் என்பதாம், ருதுகாலே - ருதுகாலத்தில், யதா - எப்
போது, ஸ்திரீணாம் - ஸ்திரீகளது, கர்ப்பாசயே - கர்ப்பகோசத்
தில், சுக்லம் - சுக்லமானது, விசேத் - பிரவேசிக்குமோ.

பொழிப்புரை—சுக்லசோணிதங்களால் ஏற்பட்ட நிலைமை
யுடையதே ஜராயுஜம் என்னப்படும், ருதுகாலத்தில் எப்போது
ஸ்திரீகளின் கர்ப்பகோசத்தில் சுக்லம் பிரவேசிக்கின்றதோ.

ஸ்லோகம்.

ரஜஸாயோஷிதோயுக்லம் ததேவஸ்யாஜராயுஜம் | (சு)

ஸாஹஸ்யாத்ரஜஸஸ்திரீஸ்யாத்ஸுக்லாதிக்யேபுமாந்பவேத் ||

ரஜஸாயோஷிதோயுக்லம் ததேவஸ்யாஜராயுஜம்
பாஹுஸ்யாத்ரஜஸஸ்திரீஸ்யாத்ஸுக்லாதிக்யேபுமாந்பவேத்

வியாக்யானம்—யோஷித: - ஸ்திரீயினுடைய, ரஜஸா - சோ
ணிதத்தோடு, யுக்லம் - கூடியதாய்க்கொண்டு, ததேவ - அச்சுக்
கிலமே, ஜராயுஜம்-ஜராயுஜம் ஆகின்றது, ரஜஸ:-சோணிதத்தின்-
பாஹுஸ்யாத் - மிகுதியால், ஸ்திரீ - பெண், ஸ்யாத் - உண்
டாகும், சுக்லாதிக்யே - சுக்கிலம் மிகுதியாயின், புமான் - ஆண்,
பவேத் - உண்டாகும்.

பொழிப்புரை—ஸ்திரீயின் சோணிதத்தோடு கலந்ததாய்க்
கொண்டு அச்சுக்லமே ஜராயுஜமாகின்றது. சோணிதம்விசேஷமா
யிருந்தால் பெண்ணும் சுக்லம் விசேஷமாயின் ஆணும் உண்டா
கும்.

ஸ்லோகம்.

ஸுக்லசோணிதயோஷாரெஜாயதேதநவஸ்கம் |

ஸீதகாலேவிஸேஷா ஸ்திரீஸ்யாத்ஸுக்லாதிக்யேபுமாந்பவேத் || (சு)

பீத - கூராயஸு - நிதி - ஷ்டு சூஷொஜஸி நாவயி .

சுக்லசாணித்யோஸ்ஸாம் யேஜாயதேதுநபும்ஸக:

ருதுஸ்நாதாபடுவந்நாரீ சதுர்த்ததிவஸேததஃ

ருதுகாலஸ் துரிர் திஷ்ட ஆஷோடசதினாவதி

வியாக்யானம்—அத - இனி, சுக்லசோணியே:-சுக்லசோணி
தங்களுக்கு, ஸாம்யே-ஸமத்துவமாயின், நபும்ஸக: - அலியாய்,
ஜாயதே - தோன்றுகிறது, நாரீ - ஸ்திரீயானவள், சதுர்த்ததிவ
ஸே - நாலாவதுதினத்தில், ருதுஸ்நாதா - ருதுநீங்கி மூழ்கி
சுத்தையாவாள், தத - அதற்குப்பிறகு, ஆஷாடசதினாவதி-பதி
னாறுதினங்கள்வரையில், ருதுகால - ருதுகாலமென்பது, நிர்த்
திஷ்ட: - குறிக்கப்பட்டது.

பொழிப்புரை—சுக்லசோணிதங்கள் ஸமமாயி ருக்கின் ஆணும் பெண்ணுமற்றவனாய்த் தோன்றுகின்றான். ஸ்திரீ நான்காம்ப்தினத் தில் ருது நீங்கிச் சுத்தையாவாள். பிறகு பதினாறுநாள் வரையில் ருதுகாலம் என்பது குறிக்கப்பட்டது;

ஸ்ரீலோகம்.

ததிராயமுஜிநவீஸ்ராக வரகோநுயமுஜிநவீவக || (அ).

ஷெர்பென்ஜிவெஸ்மெஷா ஜாபெதயஜிஸுஸுஸ் ।

வகுவதீ-தஜாராஜாஜாயதெ ஸநஸஸ்யம் || (கூ)

ததிராயுக்மதிநேஸ்தீஸ்யாத்புமாந்யுக்மதிநேபவேத்

ஷோடசேதிவஸைகர்போஜாயதேதயதிஸுப்ருவஃ

சகலவர்த்திதாரர்ஜா ஜாபீதஸநஸம்சயி

வியாக்யானம்—தத்ர - ஆண்டு, அயுக்மதினே - ஒற்றைப்
படைதினத்தில், ஸ்திரீ - பெண்ணாக, ஸ்யாத் - தோன்றும், யுக்
மதினே - இரட்டைப்படைதினத்தில், புமான் - புருஷனாய்,
பவேத் - ஆவான், ஸுப்ருவஃ - அழகுடையமங்கைக்கு, ஷோட
சே - பதினாறாவது, திவஸே - நாளில், கர்பஃ - கருப்பம், ஜாயதே
யதி - உண்டாகுமானால், ஸஃ - அப்பிரஜையானது, சக்ரவர்த்தி -
சக்கிரவர்த்தியாகவாவது, ராஜா - அரசனாகவாவது, ஜாயதே -
பிறக்கின்றான், ஸம்சயஃ - ஸந்தேகமில்லை.

பொழிப்புரை—ஆண்டு ஒற்றைப்படடைதினத்தில் பெண்ணும் இரட்டைப்படடைதினத்தில் ஆணும் தோன்றும் அழகுவாய்ந்த மங்கைக்குப் பதினொருவது தினத்தில் கர்ப்பம் ஏற்படுமாயின் அந்தப்பிரஜை சக்கிரவர்த்தியாகவே அல்லது அரசனாகவே பிறக்கின்றான்.

ஸ்லோகம்.

ஐதஸ்ஸாதாயஸ்யபும்ஸஸாகாங்க்ஷம்முகமீக்ஷதே ।

ததாக்ருதிர் பவேத்கர்ப்பஸ்த வத்பச்யேத்ஸ்வாமிரோமுகம் ॥ (ய)

ருதுஸ்நாதாயஸ்யபும்ஸஸாகாங்க்ஷம்முகமீக்ஷதே
ததாக்ருதிர் பவேத்கர்ப்பஸ்த வத்பச்யேத்ஸ்வாமிரோமுகம்

வியாக்யானம்—ருதுஸ்நாதா - ருதுநீங்கி ஸ்தானம்செய்த
தும், யஸ்ய - எந்த - பும்ஸ - புருஷனது, முகம் - முகத்தை,
ஸாகாங்க்ஷம் - ஆசையோடுகூட, ஈக்ஷதே - காண்கின்றனனோ,
கர்ப - கர்ப்பமானது, ததாக்ருதி - அவனது உருவம்போல
வுருக்கொண்டதாய், பவேத் - ஏற்படும், தத் - ஆதலின, ஸ்வா
மிநஃ - தனது கணவனது, முகம் - முகத்தை, பச்யேத் - பார்க்க
வேண்டும்.

பொழிப்புரை—ருதுநீங்கி ஸ்தானம் செய்ததும் மங்கை எந்
தப்புருஷனது முகத்தை விருப்புற்று நோக்குகின்றனனோ, அந்
தப்புருஷனது உருப்போன்ற உருக்கொண்டதாய் கர்ப்பம் ஏற்
படும். ஆதலால் தனது கணவனது முகத்தையே பார்க்கவேண்டும்.

ஸ்லோகம்.

யாஸ்தீசர்மாவ்ருதிஸ்ஸைக்ஷமா ஜராயுஸ்ஸாரிகத்யதே ।

ஸைக்ஷணிகத்யொயெவா மஸ்தஸ்தீநவவவெஷ்யதே ॥ (கக)

யாஸ்தீசர்மாவ்ருதிஸ்ஸைக்ஷமா ஜராயுஸ்ஸாரிகத்யதே
சைக்ஷணிகத்யொயெவா மஸ்தஸ்தீநவவவெஷ்யதே

வியாக்யானம்—ஸ்தீசர்மாவ்ருதி - ஸ்தீரியின் தோலுருவ
மாகிய (ஆவரணமானது)பையானது, ஸைக்ஷமா - சிறிதாய், யா -

யாதொன்றுளதோ, ஸா - அது, ஜராயு - ஜராயு என்று, நிகத்
யதே - சொல்லப்படுகின்றது, யதஃ - யாதொருகாரணத்தால்,
தஸ்மிந்ஏவ - அதிலேயே, சுக்லசோணிதயோ - சுக்லசோணி
தங்களது, யோக - ஸம்பந்தமானது, பவேத் - ஏற்படுகின்ற
தோ.

பொழிப்புரை—ஸ்தரீயின்தோ லு நவமாகிப பைபானது சிறி
தாய் யாதொன்றுளதோ அது ஜராயு என்று சொல்லப்படுகின்
றது. யாதொருகாரணத்தால் அதிலேயே சுக்லசோணிதங்களின்
ஸம்பந்தம் ஏற்படுகின்றதோ.

ஸ்லோகம்.

த த்ர மெஹ வபேஷ்ய ஸாநே த நவபுரதோஜராயுஜஃ ।
சுணஜாஃ பக்ஷிஸர்ப்பாத்யாஃ ஸ்வேதஜாமசகாதயஃ ॥ (கஉ)

தத்ர கர்போபவேத்யஸ்மாத்தேநப்ரோக்தோஜராயுஜ
அண்டஜாஃ பக்ஷிஸர்ப்பாத்யாஃ ஸ்வேதஜாமசகாதயஃ

வியாக்யானம்—யஸ்மாத் - யாதொருகாரணத்தால், தத்ர -
அங்கு, கர்ப்பஃ - கர்ப்பம், பவேத் - உண்டாகுமோ, தேந -
ஆதலால், ஜராயுஜஃ - ஜராயுஜம்என்று, ப்ரோக்த - சொல்லப்
பட்டது, அண்டஜாஃ - அண்டஜங்கள், பக்ஷிஸர்ப்பாத்யாஃ - பற
வைபாம்புமுதலியன, ஸ்வேதஜாஃ - ஸ்வேதஜங்கள், மசகாதய -
கொசுகுமுதலியன.

பொழிப்புரை—அங்கு கர்ப்பம் உண்டாகின்றமையால் ஜரா
யுஜமென்று சொல்லப்பட்டது, அண்டஜங்கள் பறவை பாம்பு
முதலியன ஸ்வேதஜங்கள் கொசுகு முதலியன

ஸ்லோகம்

உஜ்ஜீவ்யக்ஷயஃ ஸாநே ஜாநஸாஸுஸாஷ்யஃ ।
ஜநகரீவஸாஷேவநிஷிதஃ ஸாநேஜிரெ ॥ (கங்)
ஸாநேஜஸுஜராயுஜஃ ப்ரயஜேரோவிதஜவஃ ।

உத்பிஜ்ஜாவ்ருக்ஷகுல்மாத்யாஃ மாநஸாஸ்சஸாஷ்யஃ
ஜநமகர்ம வசாதேவ நிஷித்தம் ஸ்மரமந்திரே
சுக்லம் ரஜஸ்ஸமாயுக்தம் ப்ரதமே மாவிதத்த்ரவம் ..

வியாக்யானம்:—உத்திஜ்ஜா: - உத்திஜ்ஜங்கள், வருக்ஷ குல்
மாத்தபா: - மரம் செடி, கொடி முதலியன, மாநஸா: - மனதிற்கு
இயைந்தவாறு எடுக்கும் தேகமுடையவர், ஸுரர்ஷ்ய: - தேவரு
ஷிகள், ஸ்மரமந்திரே - யோநிவாயில், நிஷித்தம் - விடப்பட்ட,
சுக்லம் - சுக்லமானது, ஜம்மகர்மவசாத் ஏவ - ஜன்ம கர்மங்களின்
வலியாலேயே, ரஜஸா - சோணிதத்தோடு, ஸமாயுக்தம் - சேர்ந்
ததாகின்றது, ததத்ரவம் - அந்ததிரவமானது, ப்ரதமே - முத
லாவது, மாலி - மாஸத்தில்.

பொழிப்புரை—உத்திஜ்ஜங்கள் மரம் செடி கொடிமுதலியன
மனதிற்குன்றிய வண்ணம் எடுக்கும் உருவமுடையதேகம் தேவ
ருஷிகள்ஸ்திரீகளின் யோநிவாயில் சென்ற சுக்லமானது ஜன்ம
கர்ம பலத்தால் சோணிதத்தோடு கூடிக் கலந்ததாகின்றது அந்
தத்ரவமானது முதலாவது மாசத்தில்.

ஸ்லோகம்.

வருக்ஷகுலமாத்தபா ததத்ரவம் தத்ரவம் ஸுரர்ஷ்யம் ।

வெஸ்வநாஸ்தீயேதா ரோஷிவிண்பு-ஜாயதே ॥ (கச)

புத்துதம் கலலம் தஸ்மாத்தத பேசீ பவேதிதம்

பேசீகனம் த்விதீயேது மாலிபிண்ட: ப்ரஜாயதே.

வியாக்யானம்:—புத்துதம்- நீர்க்குமிழி வடிவமும், தஸ்மாத்-
அதனிலிருந்து, கலலம்- சற்று இறுகியதாயும், தத: - அதற்குப்
பிறகு, பேசீ - முட்டை பையாகவும், பவேத் - ஆகும், த்விதீ
யேது மாலி - இரண்டாம் மாதத்திலாவெனின், பேசீகனம் -
பைகட்டிப் பட்டதாய்க்கொண்டு, இதம் - இது, பிண்ட: - பிண்
டம், ப்ரஜாயதே - ஆகின்றது.

பொழிப்புரை—நீர்க்குமிழிபோலாய் பின்னர் சற்று இறுகிய
தாய் பிறகு கருப்பைபோன்ற வட்டமதாய் ஆகும். இரண்டாவது
மாதத்தில் அந்தப்பை வடிவம் சற்றுக்கட்டிப்பட்டதாய்க் கொ
ண்டு அந்த இறுகிய த்ரவமானது பிண்டமாகின்றது.

ஸ்லோகம்.

கராஷி ஸ்ஷக்ஷாநி துதீயேஸஹவந்தி ॥ (கரு)

கனிவுகிஸுஜீவஸுயதா ஸு-ரோஷிஜாயதே ।

சுதேதாடிசுநீணவாஸெடுத்தெ ஸெதேகி தாவெகோநுதி.

சுமபுத்திமலாமாஸு வகுக்கிவெய்துமவத்தி || (கஅ)

உதயபெய்து தெஷாண்டாவா நாழிஜாயதெ" (கக)

அதோதகூழிண பார்ச்வேதுசேதே மாதாபுமாந்யதி
அங்கப்ரத்யங்பாகாஸ்ச ஸுகூத்மா: ஸ்யுர்யுகபத்ததா
விஹாயச்மச்ரு தந்தாதீந்ஜந்மாநந்தரஸம்பவாந்
சதுர்த்தேவ்யக்த தேஷாம் பாவாநாமபிஜாயதே.

வியாக்யானம்—அத: - ஆதலால், புமான்யதி - புத்திரனாயி
ருந்தால், மாதா - அன்னையாகியகர்ப்பிணி, தக்ஷிணபார்ச்வேது -
வலதுபக்கத்தைக் கீழேவைத்து, சேதே-படுத்துறங்குகின்றனள்
ததா - அப்போது, ஜம்மாநந்த ரஸம்டவான் - பிறந்தபிறகுண்டா
வனவாகிய, ச்மச்ருதந்தாதீந்-மீசைபல்முதலியவைகளை, விஹாய |
விடுத்து (தவிர) அங்கப்ரத்யங்க பாகா:, ச - அங்கப்ரத்யங்
கங்களும், யுகபத் - ஒரேகாலத்தில் ஸுக்ஷ்மா:, ஸ்யு: - ஸுக்ஷ்
மங்களாயுண்டாகும் தேஷாம் - பாவாநாம், அபி - அத்தன்மை
களுக்கும், சதுர்த்தே - நாலாவது மாதத்தில், வ்யக்ததா - விள
க்கமுற்றிருத்தல், ஜாயதே - ஏற்படுகின்றது.

பொழிப்புரை:—ஆதலால் புத்திரனாயிருந்தால் கர்ப்பிணி வலப்பக்கம்கீழாய்ப்படுக்கின்றனள். அப்போதுபிறந்தபிறகுண்டாகக்கூடிய மீசை பல்முதலியவை நீங்கலாகிய மற்ற அங்கப்பிரதயங்களால் ஏககாலத்தில் ஸ்கந்தமங்களாயுண்டாகும் அத்தன்மைகள் நாலாபமாதத்தில் வியக்தமாய்த் தோன்றுகின்றது.

ஸ்ரீலோகம்.

[illegible]

பும்ஸாம்ஸ்தைய ததோபாவா பூதத்வாத்யாஸ்துயோஷிதாம்
நபும்ஸகேசதே மிச்ரா பவந்திரகுநந்தன

வியாக்யானம்:—தருநந்தன - ஓராமா, பும்ஸாம் - புருஷர்ச
களுக்கு ஸ்தைதர்யாதய: - சலனமற்றிருத்தல் முதலிய பாவா:-

தன்மைகளும், யோஷிதாம் - பெண்களுக்கு, பூதத்வாத்யா: - சலனமுதலியவைகளும், நபும்ஸதே - ஆண் பெண்ணல்லாதவனிடம், தேச - அத்தன்மைகள், மிச்சரா: - கலந்தவைகளாகவும், பவந்தி - இருக்கின்றன.

பொழிப்புரை:—ஓராமா புருஷர்களுக்கு நிச்சலமாயிருத்தல் முதலிய தன்மைகளும் ஸ்திரீகளுக்கு சலன்முறுதல் முதலிய தர்மங்களும் அலியினிடம் அவ்விருதன்மைகளும் கலந்தனவாயும் இருக்கின்றன.

ஸ்லோகம்.

ரோதுஜம்வாஸ்யஹுஜயம் விஷயாநபிகாங்குதி ।

ததொரோதுஜெநாஜீஷ்டம் கருய-பாஜஹ-விஷயயெ ॥ (உக)

மாதருஜஞ்சாஸ்யஹ்ருதயம் விஷயாநபிகாங்குதி

ததொ மாத்ருமனோபீஷ்டம் குர்யாத் கர்பவிவ்ருத்தயே

வியாக்யானம்:—அஸ்ய - கர்ப்பப்பிரஜையினது, ஹ்ருதயம் - இருதயகமலமானது, மாத்ருஜம் - அன்னையின் ஹ்ருதயத்தாலுண்டாவதாய்க்கொண்டு, விஷயாந் - விஷயங்களை, அபிகாங்குதி - விரும்புகின்றது. அத: - ஆதலால், கர்ப்பவிவ்ருத்தயே - கர்ப்பவிர்த்தியின்பொருட்டு, மாத்ரு மனோபீஷ்டம் - அன்னையின் மனத்திருப்தியை, குர்யாத் - செய்யவேண்டும்.

பொழிப்புரை:—கர்ப்பத்திலுள்ள பிரஜையினது ஹ்ருதயமானது அன்னையின் ஹ்ருதயத்தாலுண்டாவதாய்க் கொண்டு விஷயங்களை விரும்புகின்றது. ஆதலால் கர்ப்பவிருத்தியின்பொருட்டு கர்ப்பினியின் மனத்திருப்தியைச் செய்யவேண்டும்.

ஸ்லோகம்.

தாஹ்ஸிஹுஜயாம்நாரீரோஹுஜ-ஹுஜநீந்தத: ।

கஜாநாஜொஹஜாநாஸ்ய-ஹ்ருதயம் ॥ (உஉ)

தாஞ்சத்விஹ்ருதயாம் நாரீமாஹுர்தௌஹ்ருதிநீம்தத:

அதாநாத்தோஹதாநாம்ஸ்யுர்கர்ப்பஸ்யவ்யங்கதாம்:

வியாக்யானம்—தத: - ஆதலால் கர்ப்பினியாகிய, த்விஹ்ருதயாம் - இருஹ்ருதயமுள்ளது, தாம் - அந்த, நாரீம் - பெண்ணை, தெளஹ்ருதிநீம் - தெளஹ்ருதிநீஎன்று, ஆஹு: - சொல்லு

கின்றனர், தோஹதாநாம் - விரும்பிய அன்னபானாதிகளை, அதா
னாத் - கொடுக்காவிடில், கர்ப்பஸ்ய - கர்ப்பத்திற்கு, வ்யங்க
தாதய: - அங்கஹீனத்தன்மை முதலியன, ஸ்ய: - எற்படும்,

பொழிப்புரை—ஆதலால் கர்ப்பிணியாகிய இருஹ்ருதய முள்ள அம்மங்கையை தெளஹ்ருதிநீ என்று சொல்லுகின்றனர் கர்ப்பிணிவிரும்பிய அன்னபானாதிகளைத் ததராவிடில்கர்ப்பத்திற்கு அங்கஹீனத்துவமுதலியன ஏற்படும்.

ஸ்ரீலோகம்.

சோதனய-புலிஷ்யெயொலம் தஜாதெ-பாஜாயகெஸநத் |
 ப்ரஹ்மண்பஃவெஜேதித் தோஸ்ஸொராணி தவநஷுத் || (உரு)

மாதுர்யத்விஷயேலோபஸ் ததார்த்தோஜாயதேஸுத
ப்ரபுத்தம்பஞ்சமேசித்தம் மாம்ஸசோணிதபுஷ்டதா

வியாக்யானம்—மாது - அன்னைக்கு, யத்விஷயே - எந்த விஷயத்தில், லோப - ஆசையோ, ஸுத - புதல்வன், ததார்த - அதில் பிரியமுடையவன், ஜாயதே - ஆகின்றான். பஞ்சமே- ஐந்தாம்மாதத்தில், சித்தம் - மனமானது, ப்ரபுத்தம் - நன்று யறியும் யோக்கிதையுடையதாகும், மாம்ஸசோணிதபுஷ்டதா - மாம்ஸரத்தம் இவைபுஷ்டியடையும்.

பொழிப்புரை—அன்னைக்கு எவ்விஷயத்தில் விருப்பமுள் ளதோ அவ்விஷயம் புதல்வனாலும் விரும்பப்படுவதாம் ஐந்தாம் மாதத்தில் மனம் நன்றாயறியக் கூடியயோக்கிதை யுடையபுடை தாம் மாம்ஸரத்தம் இவைகளும் புஷ்டியடையும்.

ஸ்ரீலோகம்.

ஷெஷஸிவாய - நவாகௌடொழிவிவித்தா । (உச)
 ஸௌவண - ளொவறி தளஸுபெருதும்பை - ணுண - தா ॥

ஷஷ்டேஸ்திஸ்நாயுகரகேச லோமவிவித்ததா
பலவர்ணௌசோபசிதௌ ஸப்தமேத்வங்கபூர்ணதா

வியாக்யானம்—ஷஷ்டே - ஆறாம்மாதத்தில், அஸ்திஸ்நாயு
நகரகேசுலாமவிவிக்ததா - எலும்புஸ்நாயுப்பசைநகம் தலைமயிர்

மற்ற இடமுள்ள ரோமம் இவை தோன்றுகின்றன. பலவர்
ணைச - பல வர்ணங்களும், உபசிதௌ விருத்தியடையும்,
ஸப்தமேது - ஏழாமாதத்தில், அங்கபூர்ணதா - அங்கங்களெல்
லாம் பூர்த்தியடையும்.

பொழிப்புரை—ஆறும்மாதத்தில் எலும்புஸ்நாயு நககேச
லோமங்கள் தோன்றும் பலவர்ணங்களும் விருத்தியடையும்
ஏழாம்மாதத்தில் அங்கங்கள் பரிபூர்த்தியாகும்.

ஸ்லோகம்.

வாஶாந்தரிதஹஸ்தாப்யாம் ச்ரோத்ரரம்த்ரம்பிதாயஸஃ ।
உத்திக்நோகர்ப்பஸம்வாஸாதஸ்திகர்ப்பயாந்விதஃ ॥ (௨௫)

பாதாந்தரிதஹஸ்தாப்யாம் ச்ரோத்ரரம்த்ரம்பிதாயஸஃ
உத்திக்நோகர்ப்பஸம்வாஸாதஸ்திகர்ப்பயாந்விதஃ

வியாக்யானம்—பாதாந்தரித ஹஸ்தாப்யாம் - கால்களுக்
கிடையில் சென்றகைகளால், ஸஃ - அந்தகர்ப்பத்திலுள்ள சிசு,
ச்ரோத்ரரந்த்ரம் - காதோட்டைகளை, பிதாய - மூடிக்கொண்டு,
கர்ப்பஸம்வாஸாத் - கர்ப்பவாஸத்தினால், உத்திக்நஃ - மிக்ககி
லேசமுற்றதாய்க் கொண்டு, கர்ப்பபயாந்விதஃ - கர்ப்பவாஸபயத்
தினால் பிடிக்கப்பட்டதாய்க் கொண்டு, அஸ்தி - இருக்கின்றது.

பொழிப்புரை—அந்தக் கர்ப்பசிசுவானது கால்களுக்கிடையில்கென்ற
கைகளால் காதோட்டைகளை மூடிக்கொண்டு கர்ப்ப
வாஸத்தினால் மிக்ககிலேசமுற்றதாய்க் கொண்டு கர்ப்பவாஸ பய
த்தினால் பிடிக்கப்பட்டதாய்க் கொண்டிருக்கின்றது.

ஸ்லோகம்.

சூவிலக்ஷதபூவொயொஹமஹக்ஷஃ வாஶிஸ்யநகஃ ।
ஹாகஷ்ணிகிநிவிஷ்ணஃ ஸாதூநஸொஸந்வித்யுஃ ॥ (௨௬)

ஆவிர்ப்பூதப்ரபோதோஸௌ கர்ப்பதுக்காதிஸம்யுதஃ
ஹாகஷ்டமிதிநிர்விண்ணஃ ஸவாத்மாநம்சோசசீத்யதஃ

வியாக்யானம்—அஸௌ - இந்தச்சிசுவானது, ஆவிர்ப்பூ
தஸ்வருபஃ - தோன்றியநிஜஸ்வரூபத்தை யுடையதாய்க்கொ
ண்டு, கர்ப்பதுக்காதிஸம்யுதஃ - கர்ப்பதுக்கமுதலியவைகளை

யுடையதாய், அத - பிறகு, நிர்விண்ணை - வைராக்கியமுடையதாய், ஹாகஷ்டமிதி - அந்தோ கஷ்டமென்று, ஸ்வாத்மானம் - தன்னைக்குறித்து, சோசசீதி - மிகவும் சோகமடைகின்றது.

பொழிப்புரை—இந்தச் சிசுவானது தோன்றிய நிஜஸ்வரூபத்தையுடையதாய் கர்ப்பதுக்கானுபவத்தோடு கூடியதாய்க் கொண்டுவைராக்கியமுடையதாய் அந்தோகஷ்டமென்று தன்னைக்குறித்து மிக்கசோகமடைகின்றது.

ஸ்லோகம்.

கூநஹந்தாஹாவஹுபஹொஜிஹிஹொஹக்யுகி ।
கூஹவாஹகூஹஸூஹாஹுஹொஹதாஸஹவாஸ்யாஹி (௨௭)
அநுபூதாமஹாஸஹ்ய புரோமமர்ச்சிதோஸைக்ருத்
கரம்பவாலுகாஸ்தப்தாச்சாதஹ்யந்தாஸகாசயா.

வியாக்யானம்—மர்மச்சிதஃ - மர்மங்களைச் சேதிப்பனவாகிய துன்பங்களை யுடைய மஹாஸஹ்யபுரஃ - மிகவும் ஸகிக்கக்கூடாத நரகதேஹங்கள், அஸக்ருத் - பலகோடிமுறை, அநுபூதாஃ - அநுபவிக்கப்பட்டன, கரம்பவாலுகாதப்தாச - (வறுத்தமா) வறுக்கப்பட்ட மாவுபோன்ற மணல்களில் வறுக்கப்பட்டவர்களாய்க் கொண்டு, அஸகாசயாஃ - ஸகஸங்கல்ப்பமற்றவர்களாய், அதஹ்யந்த - தஹிக்கப்பட்டனம்.

பொழிப்புரை—மர்மங்களைச் சேதிப்பனவாகிய துன்பங்களை யுடைய மிகவும் ஸகிக்கக்கூடாதனவாகிய எண்ணிறந்ததேஹங்களைப் பெற்று எவ்வளவோ துன்புற்றனம். வறுத்தமாபோலுள்ள வறுக்கப்பட்ட மணல்களில் வறுக்கப்பட்டு மஹா துன்பத்தோடு தஹிக்கப்பெற்றனம்.

ஸ்லோகம்.

ஜடராநலஸந்தப்த பித்தாக்யரஸவிப்ருஷஃ ।
மஹாஸயெநிஹந்தாஹுஹொஹதாஸஹவாஸ்யாஹி (௨௮)
ஜடராநலஸந்தப்த பித்தாக்யரஸவிப்ருஷஃ
கர்ப்பாசயேநிமக்ரம்து தஹந்தயதிப்ருசம்ஹிமாம்

வியாக்யானம்—கர்ப்பாசயே - கர்ப்பகோசத்தில், நிமக்ரம் - அகப்பட்டுக்கொண்டவனாகிய, மாம் - என்னை, ஜடராநலஸந்த

வியாக்யானம்—ஜடராக்நிப்ரதீபிதே - ஜடராக்நியால் கொ
ளுத்தப்பெற்றதும், தூர்க்கந்தபூயிஷ்டே - கெட்டநாற்றிறைந்
ததுமாகிய, கர்ப்பே - கர்ப்பத்தில், மயா-என்னால், யத் - எந்த,
துக்கம் - துன்பமானது, ஆப்தம் - அடையப்பட்டுளதோ, தஸ்

மாத் - அதிலும், சும்பபாகஜம் - சும்பீபாகமெனும் நரகத்திலுண்டாகும் துன்பமானது, கநீய - அற்பமேயாம்.

பொழிப்புரை—ஐடராக்கினியால் கொளுத்தப்பெற்றதும், செட்டநாற்ற நிறைந்ததுமாகிய கர்ப்பத்தில் என்னால் எந்தத் துன்பம் அனுபவிக்கப்பட்டுமோ அத் துன்பத்திலும் சும்பிபாக் மேனும் நரகத்தில் அனுபவிக்கும் துன்பம் அற்பமேயாம்.

ஸ்ரீலோகம்.

வகுயாவ்வுகெ ஷவாயிகு_{உய} வாந்தா_யசிகு_யவய_யவெ_யக_ய ।

சுபா-உள்குழிலாவழுததூவ்மல-பூயிநா || (15க)

பூயாஸ்ருக்ச்சேஷம்பாயித்வம் வான்தாசித்வம்சயத்பவேத்
ஆசுசௌக்ரிமிபாவச்சதத்ப்ராப்தம்கார்ப்பசாயிநா

வியாக்யானம்—பூயாஸ்ருக்ச்லேஷ்மபாயித்வம் - சீழ்ரத்தம்
கபம் இவைகளைக் குடித்தல், வாரந்தாசித்வம்ச-வாரந்தத்தைப்புசித்
தல், அசுசௌ - மலத்தில், க்ரிமிபாவச-புழுபோலாதல் ஆகிய,
யத் - யாதொன்று, பவேத் - ஏற்படுவதோ, தத் - அஃது, கர்ப்ப
சாயிநா - கர்ப்பத்திலுறங்கியவனாகிய என்னால்,ப்ராப்தம்-அனுப
விக்கப்பட்டுள்ளது.

பொழிப்புரை—சீழ் ரத்தம் கபம் இவைகளைக் குடித்தல்
வாந்தத்தைப் புசித்தல் மலத்தில் புழுபாலாதல் ஆகிய இவைக
ளும் கார்ப்பவாஸம் செய்யும் என்னால் அனுபவிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஸ்ரீலோகம்.

மஹாஸய்யாஹ் ஸஹீராஹ் ஹிஷ்ரஹ் வ்யாஹிஷ்ரஹ் யாவிதக்.

நாதிஸெத ஜெஹாஜ்-ஃபெ-நிஸ்டுஷ-நாசெஷ-தக் || (152)

கர்ப்பசய்யாம்ஸமாருஹ்யதுக்கம் யாத்ருங்மயாபிதத்
நாதிசேதமஹாதுக்கம் நிச்சேஷநரகேஷுதத்

வியாக்யானம்—கர்ப்பசம்யாம் — கர்ப்பமாகிய படுக்கையை,
மாருஹ்ய - அடைந்து, மயா - என்னால், யாத்ருக் - எத்தஸ
கைய, துக்கம் - துன்பம், ஆபி - அடைபப்பட்டதோ, தத் -
அந்ததுக்கத்தை நிச்சேஷநரகேஷம் - ஸகலநரங்களிலும் ஏற்

படுவதாகிய, மஹாதுக்கம் - பெருந்துக்கமானது, நாதிசேதே -
அதிசயிக்கின்றதில்லை.

போழிப்புரை—கர்ப்பகோசத்தையடைந்து என்னால் எத்த
கைய துக்கம் அனுபவிக்கப்பட்டதோ அதனை ஸகல நரகங்களி
லுமுள்ள பெருந்துக்கமும் மீறுகின்றதில்லை

ஸ்லோகம்.

ஊவஹ்ஸுரநுவஹாபுராஜாநாநாஜாதீஸ்யாதநாஃ ।

மோக்ஷோபாயமபித்யாயந்வர்த்ததேதப்யாஸதத்பராஃ ॥ (௩௩)

ஊவம்ஸ்மரந்புராப்தாநாநா ஜாதீஸ்யாதநாஃ

மோக்ஷோபாயமபித்யாயந்வர்த்ததேதப்யாஸதத்பராஃ

வியாக்யானம்—ஊவம் - இவ்வாறு, புரா - பூர்வம், ப்ராப்தாஃ - அடையப்பட்டனவாகிய, நாநாஜாதீஸ்ய - பற்பலதேஹங்களையும், யாதநாஃச - துன்பங்களையும், ஸ்மரந் - நினைந்துகொண்டு, மோக்ஷோபாயம் - மோக்ஷத்திற்கு உபாயத்தை, அபித்யாயந் - சிந்தித்துக்கொண்டு, அப்யாஸதத்பராஃ - அப்பியாஸத்தையே முக்கியமாக்கொண்டவனாய், வர்த்ததே - இருக்கிறான்.

போழிப்புரை—இவ்வாறு பூர்வம் அடையப்பட்ட ஜன்மங்களையும் துன்பங்களையும் நினைத்துக்கொண்டு மோக்ஷோபாயத்தைச் சிந்தித்துக்கொண்டு அப்யாஸதத்பரனாய் இருக்கிறான்.

ஸ்லோகம்.

ஊஷ்ரெஹ்ஸுரநுவஹாபுராஜாதொஜஸுஜஸுஹ்ஸுஹ்வஃ ।

ஸுஹ்ஸுராவீதாஹ்ஸு வநிதிதூ ஜீவிதே ரிதம் ॥ (௩௪)

அஷ்டமேதவக்ஸ்ருதீஸ்யாதாம் ஓஜஸ்தேஜஸ்சஹ்ருத்பவம்
சுப்ரமாபீதரக்தம்சநிமித்தம் ஜீவிதேமதம்

வியாக்யானம்—அஷ்டமே - எட்டாமாதத்தில், தவக்ஸ்ருதீ - தோலும்சலனமும், ஸ்யாதாம் - உண்டாகும், ஹ்ருத்பவம் - ஹ்ருதயகமலத்திலிருந்து திக்கின்றதும், ஜீவிதே - ஜீவனஹேதுவாய், மதம் - சொல்லப்படும், சுப்ரம் - வெண்ணிறமுடையதும், ஆபீதரக்தம்ச-கொஞ்சம் மஞ்சள்நிறம்கலந்த சென்னிறமுடைய

சேஷத்தால், கிஞ்சித்காலம் - ஸ்வல்பகாலம், அவஸ்தானம் - இருத்தல் ஏற்படுகின்றது, ப்ரஸவஸ்ய - பிறத்தலுக்கு, ஸமயம்-சமயம், நவமாதிஷ்ட - ஒன்பதாவது முதலிய, மானேஷ்ட - மாதங்கலில், ஸ்யாத் - ஏற்படும்.

பொழிப்புரை—பீடையடைந்த தேஹமுடையவன்போல, அதன் அப்பியாஸவிசேஷத்தால் கொஞ்சகாலம் இருத்தல் ஏற்படுகின்றது. பிறகு ஒன்பதாவது முதலியமாதங்களில் பிரஸவஸமயம் ஏற்படும்.

ஸ்லோகம்.

ரோதௌஸுவஹாம் நாவீஜோஸ்யித்ராநுவதாரிதா ।

நாவிலூநாவிமல-ஸ்ய ரோத்ராஹாரஸாவஹா ॥ (௩௭)

மாதூரஸ்ரவஹாம்நாடம் ஆச்ரித்யாந்வவதாரிதா
நாபிஸ்தநாடகர்ப்பஸ்ய மாத்ராஹாரஸாவஹா

வியாக்யானம்—மாதூ - அன்னையின், அஸ்ரவஹாம் - ரக்தத்தைவஹிக்கின்ற தாகிய, நாடம் - நாடியை, ஆச்ரித்ய - ஆச்ரயித்து, (பற்றிக்கொண்டு) அந்வவதாரிதா-ஏற்பட்டுள்ள, நாபிஸ்தநாட - தொப்புளிலுள்ள நாடியானது, கர்ப்பஸ்ய - கர்ப்பசிசுவுக்கு, மாத்ராஹாரஸாவஹா - அன்னையின் அன்னரஸத்தைச் சேர்ப்பிப்பதாம்.

பொழிப்புரை—அன்னையின் ரக்தத்தை வஹிக்கின்றதாகிய நாடியைப்பற்றிக்கொண்டு, ஏற்பட்டுள்ள தொப்புளிலுள்ள நாடியானது கர்ப்பத்திற்கு அன்னையின் அன்னரஸத்தைச் சேர்ப்பிக்கின்றதாயுள்ளது.

ஸ்லோகம்.

தெநஜீவதிமலெ-பாவிரோத்ராஹாரெணவொஷிதா ।

கூலியந்த்ரவிநிஷ்டஷ்டம் வதிதம் கூ-கூலிவத-நா ॥ (௩௮)

ரெஜொஸ்யஜிஹ்வஸவ-பா-மொஜராய-வ-ட-ல-வ்யு-தம்॥

நிஷாநிஷுஸா-ப-வா-த-ம் ர-ப-ந-நெஹு-பொ-ஜி-வ-ம் ॥

யந்த்ராஜெவ-விநி-ப-த-ம் வ-த-த-த-ந-ந-ய-ப-த-ம் ॥

தேநஜீவதிகர்ப்போபிமாத்ராஹாரேணபோஷித:
 அஸ்தியந்த்ரவிநிஷ்பிஷ்ட: பதித:குக்ஷிவர்த்மனா
 மேதோஸ்ருக்திக்தஸர்வாங்கோ ஜராயுபுடஸம்வ்ருத:
 நிஷ்க்ராமந்ப்ருசதுக்கார்த: ருதந்நுச்சைரதோமுக:
 யந்த்ராதேவம்விநிர்மு:த: பதத்யுத்தானசாய்யுத

வியாக்யானம்—கர்ப்ப:அபி - கர்ப்பசிசுவம், தேந - அந்தக்
 தொப்புள்நாடியினால், மாத்ராஹாரேண - அன்னையின் ஆகாரத்
 தால், போஷித: - போஷிக்கப்பட்டதாய்க்கொண்டு, ஜீவதி -
 ஜீவிக்கின்றது, அஸ்தியந்த்ரவிநிஷ்பிஷ்ட: - எலும்பினால் சூழப்
 பட்டுள்ள கர்ப்பகோசத்தில் நெருக்குள்ளவனும், மேதோஸ்ருக்
 திக்தஸர்வாங்க: - மேதஸ்(வஸைஎனும் இருதயமாம்ஸம்) ருதி
 ரம் இவைகளால் பூசப்பெற்ற ஸகல அங்கங்களையும் உடையவ
 னும், ஜராயுபுடஸம்வ்ருத: - கர்ப்பவடிவமாகிய ஓர் புடத்தால்
 சூழப்பெற்றவனுமாய், குக்ஷிவர்த்மனா - யோனிவாயாக, பதித:-
 வந்தவனாய்க்கொண்டு, அதோமுக: - கீழ்முகமுடையவனாய், ப்ரு
 சதுக்கார்தத: - மிக்கதுக்கத்தால் பிடிக்கப்பட்டவனாய், உச்சை:
 ருதந் - உரக்கக்கத்திக்கொண்டு, நிஷ்க்ராமந் - வெளிப்படுகின்ற
 வனாகின்றான், ஏவம் - இவ்விதம், யந்த்ராத் - கர்ப்பகோசத்தி
 லிருந்து, விநிர்முக்த: - வெளிப்படுகின்றவனாய்க் கொண்டு, உத்
 தானசாயி - மடிமீது படுக்கக்கூடியவனாய், பததி-விழுகின்றான்.

போழிப்புரை—கர்ப்பசிசுவானது அந்தக்தொப்புள் நாடி
 யால் அன்னையின் ஆகாரத்தினால் போஷிக்கப்பட்டதாய்க் கொ
 ண்டு ஜீவிக்கின்றது. எலும்பினால் சூழப்பட்டுள்ள கர்ப்பகோசத்
 தில் நெருக்குள்ளவனும் மேதஸ்ருதிரம் இவைகளால் பூசப்பெ
 ற்றவனுமாய் யோனிவழிவந்து கீழ்முகமுடையவனாய் மிகவும்
 துக்கத்தால் நொந்தவனுமாய் உரக்கக்கத்திக்கொண்டு வெளிப்
 படுகின்றான். இவ்விதம் கர்ப்பகோசத்திலிருந்து வெளிப்பட்டவ
 னாய்க் கொண்டு மடிமீது வைக்கக்கூடியவனாய் விழுகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

சுகிம் விதகூஷாஹொகெம் ரோஹவெஸிவஜாஷ்விதம் ।
 ஸோஜ-பாராஜிஷ்ஞெஹொ ரகூஷதெஜ்வபாணிஹி ॥

விதுவ ஞாக்ஷஸஃவெதி ராதுவஹாகிநீவி || (சக)

அஞ்சித்கஸ்ததாலோகை; மாம்ஸபேசிவதாஸ்தித;
 ச்வமார்ஜாராதிதம்ஷ்ரிப்யோ ரக்ஷயதே தண்டபாணிபி;
 பித்ருவத்ராக்ஷயம் பேம்திமாத்ருவட்டாகிநீமபி

வியாக்யானம்—ததா - அப்போது, அகஞ்சித்க: - யாதும்
 செய்ய இயலாதவனும், மாம்ஸபேசிவத் - மாம்ஸபிண்டம்
 போல், ஆஸ்தித: - இருக்கின்றவனும், தண்டபாணிபி: - தண்
 டம் கையிலுடையவர்களாகிய, லோகை: - ஜனங்களால், ச்வமார்ஜ
 ஜாராதிதம்ஷ்ட்ரிப்ய: - நாய்பூனை முதலியவைகளினின்றும்,
 ரக்ஷயதே - பாதுகாக்கப்படுகின்றான், ராக்ஷஸம் - அரக்கனை,
 பித்ருவத் - தகப்பனைப்போலும், டாகிநீம் - டாகிநீமுதலிய தே
 வதையை, மாத்ருவத் - தாய்போலும், வேத்தி - எண்ணுகின்
 றான்.

பொழிப்புரை—அப்போது யாதும் செய்ய இயலாதவனும்
 மாம்ஸப் பிண்டம் போன்றவனும் தண்டத்தைக் கையிலுடைய
 வர்களாகிய ஜனங்களால் நாய்பூனை முதலியவைகளால் கேடுவ
 ராதிருப்பதற்காகக்காக்கப்படுகின்றான். ராக்ஷஸனை தகப்பன்போ
 லும் டாகிநீதேவதையை தாய்போல் எண்ணுகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

வஹ்யம் வயொவஹிஜாநாஜீவஹ்நஹஃதஹஸௌவம் ।

ஸௌஷணாவிஹிதாநாடிஸஹ்நாநாயாவதேவஹி || (ச௨)

வ்யூதவணஹ்வவஹம் தாவஸ்தஹ்நஸக்யதே ।

பூயம்பயோவதஞ்ஞானாத் தீர்க்ககஷ்டம்துசைசவம்
 ச்லேஷ்மணாபிஹிதாநாடி ஸஹ்நாநாயாவதேவஹி
 வ்யக்தவர்ணம்சவசனம்தாவத் வக்தும்சசக்யதே

வியாக்யானம்—பூயம் - சீழை, பயோவத் - பாலேப்போல,
 அஞ்ஞானாத் - அறியாமையால் எண்ணப்பட்டது, சைசவம் -
 சிசுப்பருவமானது, தீர்க்ககஷ்டம் - பெருங்கஷ்டத்திற்கு
 ஹேது, யாவத் - எவ்வளவுகாலம், ஸஹ்நா - ஸஹ்நனை
 எனும், நாடி - நாடியானது, ச்லேஷ்மணா - கபத்தால், பிஹிதா-

சூழப்பெற்றதா யிருக்கின்றதோ, தாவத் - அவ்வளவுகாலம் வரையில், வ்யக்தவர்ணம்ச - அக்ஷரசுத்தமாய், வசனம் - வார்த்தையை, வக்தும் - சொல்லுவதற்கு, நசக்யதே - இயலுவதில்லை.

பொழிப்புரை—சீழைப்பாலைப்போல அறியாமையால் எண்ணப்பட்டது சிசுப்பருவமானது பெருங்கஷ்டமேயன்றோ எவ்வளவுகாலம் ஸுஷும்னையெனும் நாடியானது கபத்தினால் சூழப்பட்டு உள்ளதோ அத்தனைகாலம் வரையில் அக்ஷரஸ்பஷ்டமாய் வார்த்தை சொல்ல இயலாதன்றோ.

ஸ்லோகம்.

கூதணவஹமஹ-விருஹிதஃநெவஸக்யதே || (௪௩)

ஐயெவாப்யளவநஃ ப்ராப்யித்யஜரவிஹவஃ ।

மாயத்யுகஸாஹ-ஹெவஸ-தயாகஸாஹவஹதி || (௪௪)

அதௌவசகர்ப்பேபிரோதிதும்நைவசக்யதே

த்ருப்தேதாதயௌவநம் ப்ராப்யம்நமதஜ்வரவிஹவஸ;

காயத்யகஸ்மாதுச்சைஸ்து ததாகஸ்மாச்சவஹதி

வியாக்யானம்—அதௌவச - இக்காரணத்தாலேயே, கர்ப்பேபி - கர்ப்பத்திலும், ரோதிதும் - அழுவதற்கு, நசக்யதே ஏவ - இயலுவதேயில்லை, அத - பிறகு, யௌவநம் - யௌவனப்பருவத்தை, ப்ராப்ய - அடைந்து, த்ருப்த - மதித்தவனாய், நமதஜ்வரவிஹவஸ - ஸ்திரீபோகத்திலேயே ஆவலுள்ளவனாய், அகஸ்மாத் - காரணமின்றி சற்றுகேரம், காயதி - பாடுகின்றான், ததா - அப்படியே, அகஸ்மாத்த - காரணமின்றிச்சற்றுகேரம், வஹதி - ஓடுகின்றான்.

பொழிப்புரை—இக்காரணத்தாலேயே கர்ப்பத்திலும் அழுவதற்கியலுவதேயில்லை. பின்னர் யௌவனப்பருவம் வந்ததும் யாதும் தெரியாதவனாய் மதித்தும் ஸ்திரீபோகமொன்றிலேயே ஆவலுற்றுச்சற்றுகேரம் பாடுவதும் சற்றுகேரம் ஓடுவதும்இவை முதலிய செய்கைகளைச் செய்கின்றான்.

ஸ்லோகம்.

சூரொஹதி தா-ஓநுமாசு ஸாந்தா நு-ஓஜயத்யுவி ।

காஓகெத்யாப ஓஜாஸுந நகாஸூரிஷிவீக்ஷதே ॥ (சரு)

ஆரோஹதி தநுந்வேகாத் சாந்தா நுத்வேஜயத்யபி

காமக்ரோதமதாந்தஸஸந்நகாம்சசிலபிவீக்ஷதே

வியாக்யானம்—வேகாத் - வேகமாய், தநுந் - மரங்களில், ஆரோஹதி - ஏறுகின்றான், சாந்தாந் - அடக்கமுடைய பெரியோர்களை, உத்வேஜயதி - துன்பப்படுத்துகின்றான், காமக்ரோதமதாந்தஸந் - காமக்குரோதங்களால் மதித்து யாதும் தெரியாதவனாய், காந்சித்அபி - எவர்களையும், நவீக்ஷதே - லக்ஷியம் செய்கின்றதில்லை.

பொழிப்புரை—வேகமாய் மரத்தினிலேறுகிறான் பெரியோர்களைத் துன்புறுத்துகின்றான் காமக்குரோதமதத்தால் யாதும் தெரியாதவனாய் எவர்களையும் லக்ஷியம் செய்கின்றதில்லை.

ஸ்லோகம்

சுஸ்ஸி ஓஸஸவிராலாயாவாஓயாஓநயாவயெ ।

உதாநவ-ஓகிண-ஓகவாபி-ஓதாஜாஸநிஸெ ॥ (சக)

சூஸக்தஃ ஸுராவாணாத-ஃ சூதநாடிஹுதஜுஸம் ॥

அஸ்திமாம்ஸவிராலாயாவாமாயாமந்மதாலயே

உத்தாநபூதிமண்கேபாடி தோதரஸந்நிபே

ஆஸக்தஃஸ்மரபாணார்த்தஃ ஆத்மநாதஹ்யதேப்ருசம்

வியாக்யானம்—அஸ்திமாம்ஸவிராலாயாஃ - எலும்புமாம்ஸ நரம்பு இவைகளின் சேர்க்கை வடிவமாகிய, வாமாயாஃ - ஸ்திரீயினது, உத்தாநபூதிமண்கேபாடி தோதரஸந்நிபே - விரிந்து துக்கந்தமுள்ள தவளையின் பிளப்புற்றவயிற்றுக்கு சமானமாகிய, மந்மதாலயே-நிதம்பத்தில், ஆஸக்தஃ - ஆவலுள்ளவனாய், ஸ்மரபாணார்த்தஃ - ஸ்திரீபோகவிச்சையால் நொந்து, ஆத்மநா - மனதினால், ப்ருசம் - மிகவும், தஹ்யதே - தஹிக்கப்படுகின்றான்.

பொழிப்புரை—எலும்பு மாம்ஸம் நரம்பு இவைகளின் சேர்க்கைவடிவமாகிய ஸ்திரீயின் விகாரமாய் காணப்படுவதும் கெட்ட

நாற்றமுள்ளதுமாகிய தவளையின் பிளப்பு அடிவயிற்றுக்கு (ஆஸனத்துவாரத்திற்கு) நிகராகிய நிதம்பத்தில் ஆவலுடையவனாய் ஸ்திரீபோக இச்சையால் நொந்துமனதினால் மிக்க தஹிக்கப்படுகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

சுஷ்ரீபாஸவிராக்ஷஹ்யுகிந்யுதததெதவபஃ । (சௌ¹)

வாரிநாஹியயாபிஹொநகிஹிஹீக்ஷதேஜகத ॥

அஸ்திமாம்ஸவிராத்வக்ப்யஃ கிமந்யத்வர்ததேவபுஃ

வாநாம்மாயயாமுடோநகிஞ்சித் வீக்ஷதேஜகத்

வியாக்யானம்—வாமாநாம் - ஸ்திரீகளின், வபுஃ - தேஹமானது, அஸ்திமாம்ஸவிராத்வக்ப்யஃ - எலும்புமாம்ஸம் நரம்புதோல் இவைகளைக் காட்டிலும், அந்யத் - வேறாக, கிம் - யாது, வர்தத்தே இருக்கின்றது, மாயயா - மாயையால், அஞ்ஞானத்தால், மூடஃ - மோஹித்தவனாய்க்கொண்டு, ஜகத் - ஜகத்தை, கிம்சித் - சிறிதும், நவீக்ஷதே - பரியாலோசனைசெய்து பார்க்கின்றதில்லை.

பொழிப்புரை—ஸ்திரீகளின் தேஹமானது எலும்புமாம்ஸம் நரம்புதோல் இவைகளைக் காட்டிலும் வேறாய் யாதுளது அஞ்ஞானத்தால் மோஹித்தவனாய்க் கொண்டு ஜகத்தைச் சிறிதும் விவேகித்துப் பார்க்கின்றதில்லை.

ஸ்லோகம்.

நிமததெவ்ராணஹவநெஹொஹந்தகீதீஜ்யஸஃ ।

யயாஹிஜாயதெநெநவவிக்ஷ்யதெவஹெஷெநிஹெநஃ ॥ (சௌ²)

நிர்க்கதேப்ராணபவநே தேஹோஹந்தம்ருசீத்ருசஃ

யதாஹிஜாயதேநைவ வீக்ஷ்யதேபஞ்சஷைபர்திரைஃ

வியாக்யானம்—ப்ராணபவேந - ப்ராணவாயுவானது, நிர்க்கதே - வெளிப்போய்விடின், ம்ருசீத்ருசஃ - ஸ்திரீயின், தேஹஃ - தேஹமானது, பஞ்சஷைஃ - ஐந்தாறு, திரைஃ - தினங்களில்

யதாஹி - எப்படி, ஜாயதே - ஆகின்றதோ, ஹந்த - அந்தோந
வீக்யதேஏவ - அது பார்க்கப்படுகின்றதில்லை.

பொழிப்புரை—ப்ரானாவாயுவானது வெளிப்போய்விடின்
ஸ்திரீயின்தேகமானது ஐந்தாறுதினங்களில் எவ்வாறாகுமோ
அந்தோ அதனை ஆலோசித்துப்பார்க்கின்றதில்லை.

ஸ்லோகம்.

ஹாவரிவஸாநஃஜராம் ப்ராப்யாதிஜஃவிதஃ । (சக)

ஸூஷணாவிஹிதாரஸ்கா ஜஹ்நந்தஜீயதி ।

ஸந்நந்தோஜஜிஷ்டஃ கடுதித்தகஷாயபுக் ॥ (ரு)

மஹாபரிபவஸ்தாநம் ஜராம்ப்ராப்யாதிதுஃகிதஃ

ச்லேஷ்மணாபிணிதோரஸ்கோ ஜக்தமந்தம்நஜீர்யதி

ஸந்நதந்தோமந்தத்ருஷ்டிஃ கடுதித்தகஷாயபுக்

வியாக்யானம்—மஹாபரிபவஸ்தாநம் - பெரும் அவமதி
ப்பிற்கிடமாகிய, ஜராம் - கிழத்தன்மையை, ப்ராப்ய - அடை
ந்து, அதிதுஃகிதஃ - மிக்க துன்புறுகின்றவனாகின்றான்,
ச்லேஷ்மணா - கபத்தால், பிஹிதோரஸ்கஃ - மறைக்கப்பட்ட
மார்பினையுடையவனாகின்றான், ஜக்தம் - புசிக்கப்பட்ட, அந்நம்-
உணவு, நஜீர்யதி - ஜரிக்கின்றதில்லை, ஸந்நந்தஃ - உதிர்ந்து
போனபற்களையுடையவனும், மந்தத்ருஷ்டிஃ - குன்றியபார்வை
யுடையவனும், கடுதித்தகஷாயபுக் - கசப்புதுவர்ப்பு கலப்புச்
சுவை இவைகளைப் புசிக்கின்றவனும் ஆகின்றான்.

பொழிப்புரை—பெரும் அவமதிப்பிற்கிடமாகிய கிழத்தன்
மையை அடைந்து மிக்கத்துன்புறுகின்றான். கபத்தினால் கட்
டப்பட்ட மார்புடையவனாகின்றான் உண்டஉணவுசெரிப்பதில்லை.
பற்களுதிர்ந்து பார்வையும்குன்றிப்போனநிலைமையுடையவனாக்
கசப்புதுவர்ப்பு முதலியவைகளைப் புசிப்பவனாகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

வாதஸூகடித்ரீவாக்ரொரஃஉரணௌவஃ ।

மஜாயஃதஸோவிஷ்டஃ பரிவஃதஸஸ்யஃயஃ ॥ (ருக)

வாதபுக்நகடிக்ரீவாகரோருசரணேசபல்:

கதாயுதஸமாவிஷ்ட: பரிபூதஸ்ஸ்வபந்தூவி

வியாக்யானம்—வாதபுக்நகடிக்ரீவாகரோருசரண: - வாயு
வால் தங்கப்பெற்றுக்கோணிய இடை கழுத்து துடை கால்
இவைகளையுடையவனும், அபல்: - பலமற்றவனும், கதாயுதஸமா
விஷ்ட: - அளவிலடங்காத பிணிகளையுடையவனும், ஸ்வபந்தூ
பி: - தனது பந்துக்களால், பரிபூத: - அவமதிக்கப்பட்டவனும்
ஆகின்றான்.

பொழிப்புரை—வாயுவின் பிடியால் கோணிப்போன
இடைகழுத்து கை துடைகால் இவைகளையுடையவனும் பல
மற்றவனும் எண்ணிறந்த ரோகங்களையுடையவனும் தனது பந்
துக்களால் அவமதிக்கப்பட்டவனுமாகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

நிஸ்ஸௌசோமலதிக்தாங்க: ஆலிங்கிதவரோஷித: । (௫௨)

ய்யாயந்நஸுலபாந்போகாந் கேவலம்வர்த்ததே அசல: ॥

நிஸ்ஸௌசோமலதிக்தாங்க: ஆலிங்கிதவரோஷித:

த்யாயந்நஸுலபாந்போகாந் கேவலம்வர்த்ததே அசல:

வியாக்யானம்—நிஸ்ஸௌச: - சுத்தியில்லாதவனும், மலதிக்
தாங்க: - மலத்தால் பூசப்பெற்ற அங்கமுடையோனும், ஆலிங்
கிதவரோஷித: - ஆலிங்கனம் செய்யப்பெற்ற பெருந்தாப
முடையோனும் கேவலம், அஸுலபாந் - எளிதில்கிடைக்காதன
வாகிய, போகாந் - போகங்களையே, த்யாயந் - சிந்தித்துக்கொ
ண்டு, அசல: - அசைவற்றவனாய், வர்த்ததே - இருக்கின்றான்.

பொழிப்புரை—சுத்தியில்லாதவனும் மலம்பூசப்பெற்ற தேக
முடையவனும் தேஹம் கொடுமையாய்ப் எரிக்கப்பெற்றவனும்
எளிதில் கிடைக்காதனவாகிய போகங்களையே சிந்தித்துக்கொ
ண்டு இருக்குமிடம் விட்டசையாம விருக்கின்றான்.

பொழிப்புரை—பெரும்பிணிகளையுடைய பிராணிகளும் எவ்விடம் பயப்படுகின்றனவோ பந்துக்களால் தழுவப்பட்டிருக்கின்றனும் சமுத்திரநடுவிலுள்ள ஸர்ப்பம் கருடனாலேபோல எமனால், கொண்டுபோகப்படுகின்றனர்.

ஸ்லோகம்.

ஹாகாஃ தெஹ பந்வஃ துராஃ குஃஜிநாந்வஃ ஹாரஃணம் ।

கிண்குஹவ ஸ பஃணஜித்யஃ நானீயதேநரஃ ॥ (௫௫)

ஹாகாந்தே ஹாதநம் புத்ராஃ க்ரந்தமாநம்ஸுதாருணம்
மண்டிகே இவஸர்ப்பேண ம்ருத்யுநானீயதேநரஃ

வியாக்யானம்—ஹா - ஹா, காந்தே - ஒ பத்நீ, ஹா - ஹா
தநம் - பணம் - புத்ராஃ - புதல்வர்களே என்று, ஸுதாருணம் -
மிக்கக்கோரமாய் க்ரந்தமானம் - அழுகின்றவனாகிய, நரஃ - மனி
தன், மண்டிகே - தவளையானது, ஸர்ப்பேண இவ - பாம்பினாலே
போல, ம்ருத்யுநா - எமனால், நீயதே - கொண்டுபோகப்படுகின்
றான்.

பொழிப்புரை—ஹா பத்நீ ஹா தனமே புத்திரர்களே என்
றுமிக்கப்பயங்கரமாய் அழுகின்றவனாயினும் தவளையானது ஸர்
ப்பத்தினாலே போல எமனால் கைப்பற்றப்படுகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

ஜிஃவஃ குந்யூஜாதேஷஃ ஜிஃவூஜாதேஷஃ ஸூயிஷஃ ।

யஜஃஃவஃ த்ரியஜாணஸ்ய ஸூயஃதாந்தநூஜிஃ க்ஷஃஃ ॥ (௫௬)

மர்மஸூந்மத்யமானேஷு முச்யமானேஷு ஸந்திஷு
யத்துக்கம் ம்ரியமாணஸ்யஸ்மர்யதாம்தந்முமுகூஷுபிஃ

வியாக்யானம்—மர்மஸு - மர்மஸ்தாநங்கள், உந்மத்யமா
நேஷு - ப்ராணன் வெளிப்படுவதில் தொந்தரையடையும்போ
தும், ஸந்திஷு - ஸந்திபந்தங்கள், முச்யமானேஷு - பிராணனா
ல்விடப்படும்போதும், ம்ரியமாணஸ்ய - மரணாவஸ்தையிலுள்ள
வனுக்கு- யத் - யாதொரு, துஃக்கம் - துக்கமுள்ளதோ, தத் -
அத்துக்கமானது, முமுகூஷுபிஃ - மோகூதத்தில் விருப்புற்றவர்க
ளால், ஸ்மர்யதாம் - சிந்திக்கவேண்டியது.

ஸ்ரீலோகம்.

ஸ்ரீலோகம்.

பொழிப்புரை—அஞ்ஞானத்தால் தகையப்பட்டவனாய் சரியாய் உள்ளசித்தமுடையவன்போலக் கூப்பிடப்பட்டு ஞாதிகளை நினத்தன்மையுடன் கூடிய விழியால் பார்க்கின்றான்.

ஸ்லோகம்.

கய்வாஸௌநகாஸௌ ந ஸௌஹவாஸௌநஸௌநஹி: ।

சுதாநாக்யுஷ்யோணம் தக்ஷதேவரிதஸ்யா ॥ (கக)

அய: பாசேநகாலேந ஸ்நேஹபாசேநபந்துபி:
ஆத்மாநம்க்ருஷ்யமாணம் தக்ஷதேபரிதஸ்ததா

வியாக்யானம்—காலேந - எமனாஸ் அய: பாசேந - இருப்புச்
சங்கிலியாலும், பந்துபி:-பந்துக்களால், ஸ்நேஹபாசேந-ஸ்நேகம்
எனும் கயிற்றினாலும், ஆத்மாநம்-தன்னை, பரித: - இங்குமங்கும்
க்ருஷ்யமாணம் - இழுக்கப்படுகின்றவனாக, தக்ஷதே - காண்கின்
றான்.

பொழிப்புரை—காலனாஸ் இருப்புச்சங்கிலியாலும் பந்துக்க
ளால் ஸ்நேஹபாசத்தாலும் தான் இருபக்கங்களிலும் இழுக்கப்
படுகின்றதாகக்காண்கின்றான்.

ஸ்லோகம்.

ஹிக்ஷயாபாய்யோநஸ்யுஷ்யாஸௌநவரிஸௌநஹி: த: ।

பேத்யௌநாக்யுஷ்யோணஸ்ய நவஸூஷ்யபராயணம் ॥ (க௦)

ஹிக்கயாபாத்யமாநஸ்யச்வாஸேநபரிசஷ்யத:
ம்ருத்யுநாக்ருஷ்யமாணஸ்யநகல்வஸ்திபராயணம்

வியாக்யானம்—ஹிக்கயா- ஹிக்கையெனும் (இருமல்) வியா
தியினால் தொந்தரையடைகின்றவனும் ச்வாஸேந - ச்வாஸத்தால்
பரிசஷ்யத: - தேஹம்வறண்டுபோனவனும் ம்ருத்யுனா - எமனாஸ்,
ஆக்ருஷ்யமாணஸ்ய - இழுக்கப்படுகின்றவனுமான மனிதனுக்கு,
பராயணம் - ரக்ஷகன், ந அஸ்திகலா - இல்லையன்றோ.

பொழிப்புரை—ஹிக்கையென்னும் இருமலால் தொந்தரை
யுற்று ச்வாஸத்தால் வறண்டும் காலபாசத்தால் இழுக்கப்படுகி
ன்றவனுமாகியமனிதனுக்கு ரக்ஷகன் இல்லையன்றோ.

ஸ்லோகம்.

ஸௌஸாராயந்திரோநவொயஜிதௌநயிஷித: ।

கூயாஸ்யோஜிதௌநவொயஜிதௌ ॥ (க௧)

ஸம்ஸாரயந்த்ரமாருடோயமதூதைரதிஷ்டித்:

க்வயாஸ்யாமீதி துக்கார்த்த: காலபாசேநயோஜித்:

வியாக்யானம்:—ஸம்ஸாரயந்த்ரம் - ஸம்ஸாரமாகிய யந்திரத்தில் ஆருட:-ஏறியவனாய், யமதூதை:-யமதூதர்களால், அதிஷ்டித்:-அடக்கப்பட்டவனாய்காலபாசேந-யமபாசத்தால்யோஜித்:-கட்டப்பட்டவனுமாய், க்வ - என்கு, யாஸ்யாமி - செல்லுவேன், இதி - என்று துக்கார்த்த: - சோகத்தினால் வருத்துவோனாகின்றான்.

பொழிப்புரை:—ஸம்ஸாரமாகிய யந்த்ரத்திலேறியவனாய் யமதூதர்க்கு வசங்கதனும் யமபாசத்தினால் கட்டப்பட்டவனுமாய்க்கொண்டு என்கு செல்லுவேன் என்று வருத்தமுறுகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

கிங்கரோமிக்வகச்சாமிகிம்கிருஹ்ணாமித்ய ஜாமிகிம் ।

ஐதிகதவ்யதாமுட: க்ருச்சராத் தே ஹாத்யஜத்யஸூந் ॥ (௬௨)

கிங்கரோமிக்வகச்சாமிகிம்கிருஹ்ணாமித்ய ஜாமிகிம்

இதிகர்த்தவ்யதாமுட: க்ருச்சராத் தே ஹாத்யஜத்யஸூந்

வியாக்யானம்—கிம் - என்ன, கரோமி - செய்வேன், க்வ - என்கு, கச்சாமி - செல்லுவேன், கிம்-எதனை, க்ருஹ்ணாமி-கிரஹித்துக்கொள்வேன், கிம் - எதனை, த்யஜாமி - விடுவேன், இதி - என்று, கர்த்தவ்யதாமுட: - செய்வதின்தென்றுதெரியாதவனாய், க்ருச்சராத் - மஹாகஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு தேஹாத் - தேஹத்திலிருந்து அஸூந் - ப்ராணனை த்யஜதி - விடுகின்றான்.

பொழிப்புரை:—என்னசெய்வேன் என்குசெல்லுவேன் எதைப்பற்றுவேன் எதை விடுவேன் என்று இவ்விதம் செய்வது யாதொன்று அறியாமல் மிகவும் தொந்தரையடைந்து தேஹத்திலிருந்து பிராணனோடு வெளிப்படுகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

யாதநாஜெஹஸம்வஜ்யாயஜி-ஓதொயிஷ்டித்: ।

ஐதொமகூநஹவதியாயாலாயரியாதநா: ॥ (௬௩)

யாதநாதேஹ ஸம்பத்தோ யமதூதைரதிஷ்டித்:

இதோகத்வாநுபவதி யாயாஸ்தாயமயாதநா:

பொழிப்புரை.—யாதொருதேஹமானது கர்ப்பூரசந்தனாதிகளால் எப்போதும் பூசப்பெறுகின்றதோ அழகிய ஆபரணங்களாலும் சிறந்தவஸ்துங்களினாலும் அலங்கரிக்கப்படுகின்றதோ அதேஹமே ஜீவனால் பிரியப்பட்டதாயின் தொடத்தகாததும் பார்க்கத்தகாததுமாகின்றது.

ஸ்லோகம்

நிஷாப்யந்திரியாக்ஷணம் நஸ்தாபயந்த்யபி ।

நிஷ்க்ராமயந்திரிலயாத் க்ஷணம் நஸ்தாபயந்த்யபி

வியாக்யானம்:—நிலயாத் - இல்லத்தினின்றும் நிஷ்க்ராமயந்தி - வெளிக்கொண்டுபோகின்றார்கள் க்ஷணம் அபி - க்ஷணப்போதும் நஸ்தாபயந்தீ - வைத்திருக்கின்றதில்லை.

பொழிப்புரை:—இல்லத்தினின்றும் வெளிக்கொண்டுபோகின்றார்கள் க்ஷணப்போதும் வைத்திருக்கின்றதில்லை.

ஸ்லோகம்.

ஹ்யதேவததம் காஷ்டைத் தத்பஸ்மக்ரியதேக்ஷணாத்

பக்ஷ்யதேவாஸ்ருகாலேநக்ரத் ரகுக்குரவாயஸை ॥

புநந்ருச்யதேஸோத ஜந்மகோடிசதைரபி (சுஅ).

தஹ்யதேவததம் காஷ்டைத் தத்பஸ்மக்ரியதேக்ஷணாத்

பக்ஷ்யதேவாஸ்ருகாலேநக்ரத் ரகுக்குரவாயஸை

புநந்ருச்யதேஸோத ஜந்மகோடிசதைரபி

வியாக்யானம்—ததம் - அதன் பிறகு, காஷ்டைத் - கட்டைகளோடு தஹ்யதே - கொளுத்தப்படுகின்றது தத் - அதுவும் க்ஷணாத் - ஓர்கணத்தில், பஸ்மச - சாம்பலாயும் க்ரியதே - செய்யப்படுகின்றது. அல்லது ஸ்ருகாலேநவா - நரியாலாவது க்ரத்ரகுக்குரவாயஸை - கழுகு நாய் காக்கை இவைகளாலாவது, பக்ஷ்யதே - புசிக்கப்படுகின்றது, புந் - மறுபடியும், ஸை - அதே தேஹமானது ஜந்மகோடிசதை அபி - நூறுகோடி ஜன்மம் எடுத்தாலும் நத்ருச்யதே - காணப்படுகின்றதில்லை.

பொழிப்புரை.—அதன் பிறகு கட்டைகளோடு கொளுத்தப்படுகின்றது. அதுவும் க்ஷணத்தில்சாம்பலாக்கப்படுகின்றது. அல்

லது நரி கழுகு நாய் காக்கை முதலியவைகளால் தின்னப்படுகின்றது. நூறு கோடி ஜந்மமெடுக்கினும் அதே தேஹம் மீண்டும் காணப்படுகின்றதில்லை.

ஸ்லோகம்.

ஓகாவிதாமஹாஜநம் ஸுஜநாஜெகிராயாவஜெகதிகஸ்ய
ஹவெத்யதிஜா ।

ஹகோயதொவ்ஜதிகஜஹஹரோயம் விஸ்வாவிஷ்ணுக்ஷஸஜஸ்
ஹஹஜீவஹாகம் ॥ (௬௬)

மாதாபிதாசுருஜநஸ்வஸ்வஜநோமமேதி மாயோபமேஜகதிகஸ்ய
பவேத் ப்ரதிஜ்ஞா
ஹகோயதொ வ்ரஜதி கர்ம புரஸ்ஸரோயம் விச்ராமவ்ருக்ஷஸத்ரு
சஃகலு ஜீவலோகஃ

வியாக்யானம்—மாயோபமே - இந்திரஜாலப்பொருள்களுக் குநிகராகிய, ஜகதி - (உலகில்), மம - எனது, மாதா - அன்னை, பிதா - எனது தந்தை, சுருஜனஃ - எனதுபெரியோர், ஸ்வஜநஃ - எனதுபந்துஜனம், இதி - என்று, கஸ்ய - எவனுக்கு, ப்ரதிஜ்ஞா - நிச்சயம், பவேத் - ஏற்படும், யதஃ - யாதொருகாரணத் தால், அயம் - இந்த (ஜீவன்) கர்மபுரஸ்ஸரஃ - (தனது) புண்ணியபாவங்களாகிய கர்மங்களை முன்னிட்டவனாக, ஏகஃ - ஒருவனாகவே வ்ரஜதி - போகின்றானே, ஜீவலோகஃ - இம்மனிதலோகமானது, விச்ராம விருக்ஷஸத்ருசஃ கலு - களைப்பாறுமிடமாகிய மரத்திற்கு நிகரேயன்றே.

பொழிப்புரை.— இந்திரஜாலப்பொருள்களுக்கு நிகராயுள்ள இவ்வுலகவாழ்க்கையில் எனது தாய்தந்தை எனது சுரு ஜனம் எனது பந்து என்றுநிச்சயிப்பது எப்படிக்கூடும் ஏனெனின் கர்மத்தோடுகூட தான் ஒருவனே போகும்படி ஆகின்றமையால் இம்மனிதலோகமானது களைப்பாறுதற்குச்சற்றுத்தங்குமிடமாகிய மரத்திற்குஸமானமே யன்றே.

ஸ்லோகம்.

ஹாயம்ஹாயம் வாஸவிக்ஷம்ஸஜெதாஃ ப்ராசஃப்ராசஜெநதெ
நவ்யயாந்தி ।

தஞ்சாவூர் நடுநிலைப்பள்ளி தலைவர் கருத்து
தயவு செய்து பதிவு செய்து கொடுக்கப்படுகிறது. (௭௦)

ஸாயம்ஸாயம்வாஸவ்ருக்ஷம்ஸமேதாஃ ப்ராத் ப்ராதஸ்தேநதேந
ப்ரயாந்தி

த்யக்த்வாந்யோந்யம் தஞ்சவ்ருகூழம் விஹங்காயத்வத்தத்வத்ஜ்
ஞாதயோ ஜ்ஞாதயஸ்ச

வியாக்யானம்—ஸாயம் ஸாயம் - மாலைதோறும் மாலைதோறும், வாஸவ்ருக்ஷம் - வவலிக்கும் மரத்தை, ஸமேதாஃ - சென்று அடைந்துசேர்ந்திருந்தனவாகிய, விஹங்காஃ - பக்ஷிகள், யத்வத்-எப்படி ப்ராதஃ ப்ராதஃ - காலைதோறும் காலைதோறும். தஞ்சவ்ருக்ஷம் - அம்மரத்தை த்யக்த்வா - விட்டுவிட்டு அந்யோந்யம்-ஒன்றிற்கொன்று பிரிந்து, தேநதேந - அவ்வவ்வழியோடு ப்ரயாந்தி - போய்விடுகின்றனவோ, தத்வத் - அதுபோலவே ஜ்ஞாதய-ஞாதிகளும், அஜ்ஞாதயஃ - ஞாதிகளல்லாதவர்களும் என்க.

பொழிப்புரை.—எப்படி மாலைதோறும் மாலைதோறும் வசிக்
கும் மரத்தை யடைந்து ஒன்றுகூடிய பறவைகள் பிறகு காலை
தோறும் காலைதோறும் அம்மரத்தைவிட்டு ஒன்றுக்கொன்று
பிரிந்து அது வது வந்தவழியோடு சென்றுவிடுகின்றதோ அது
போலவே ஜ்ஞாதிகளும் அஜ்ஞாதிகளும் என்றறியத்தக்கது.

ஸ்வேதகம்.

புதிதாய்ஜஹவெஜ் நஜ் நவீஜஹவெ நுதிஃ ।

வாய் நவடிபுராந்தா வலிவீதநிபாந்தரம் || (எக)

ம்ருதிபீஜம் பவேஜ்ஜந்மஜந்மபீஜம் பவேந்ம்ருதி:

கடியந்தரவத்ச்ராந்தோ பமப்ரமீத்யநிசம்நரஃ

வியாக்யானம்—ஜந்ம - பிறவி, ம்ருதிபீஜம் - மரணஹேது
பவேத் - ஆகும், ம்ருதிஃ - மரணமானது, ஜந்மபீஜம் - பிறப்புக்கு
ஏது, பவேத் ஆகும், நரஃ - ஜீவன் கடியந்தர்வத் - ஏற்றுமாம்
போல, அச்ராந்த - ஒய்வின்றி அரிசம் - இடைவிடாமல் பமப்ரா
மீதி - சுற்றிக்கொண்டேயிருக்கிறான்.

பொழிப்புரை.—ஜந்மம் மரணஃஹதுவும் மரணம் ஜந்மஃஹதுவும் ஆகின்றது ஜீவன் ஏற்றுமரம் போல் ஒய்வின்றி எப்போதும் சுற்றிக்கொண்டேயிருக்கிறான்.

ஸ்லோகம்.

மஹைஸுரகுபா வக்ஷ்யாமி ஸுணாஹ்வாஹிதோநுப |

ததேதஸ்ய மஹாவ்யாதே மத்தோநாந்யோஸ்திபேஷஜம் || (௭௨)

கர்ப்பேபும்ஸஃ சுக்ரபாதாத் யதுக்தம் மரணாவதி

ததேதஸ்ய மஹாவ்யாதே மத்தோநாந்யோஸ்திபேஷஜம்

வியாக்யானம்—பும்ஸஃ - ஜீவனுக்கு, கர்ப்பே - கர்ப்பத்தில், சுக்ரபாதாத் - சுக்லம் விழுந்தது முதல், மரணாவதி - மரணம் வரையில், யத் - யாதொன்று உக்தம் - சொல்லப்பட்டதோ, தத ஏதஸ்ய - அந்த இந்த மஹாவ்யாதே - பெரும் பிணிக்கு, பேஷஜம் - மருந்து, மத்தஃ - என்னிலும், அந்யஃ - அந்நியன் நாஸ்தி - இல்லை.

பொழிப்புரை.—ஜீவனுக்குக் கர்ப்பத்தில் சுக்கிலம்சேர்ந்தது முதல் மரணம் வரையில் யாதொன்று சொல்லப்பட்டதோ அவ் விந்தபெரும்பிணிக்கு மருந்து என்னிலும் அந்நியன் இல்லை.

எட்டாவது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

தேஹஸ்வரூபநிரூபணமேனும்.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

ஸ்லோகம்.

தேஹஸ்வரூபம் வக்ஷ்யாமி ஸுணாஹ்வாஹிதோநுப |

ததேதஸ்ய மஹாவ்யாதே மத்தோநாந்யோஸ்திபேஷஜம் || (௭௩)

தேஹஸ்வரூபம் வக்ஷ்யாமிச் ச்ருணுவ்வாவஹிதோநுப

மத்தோநாந்யோஸ்திபேஷஜம் மத்தோநாந்யோஸ்திபேஷஜம்

வியாக்யானம்.—ந்ரூப - ஓ அரசனே தேஹஸ்வரூபம் - தேஹஸ்வரூபத்தை, வக்ஷ்யாமி - சொல்லுகிறேன், அஹிதஃ - ஸாவதானமனதோடிருந்து, ச்ருணுவ்வ- கேட்பாயாக, விஸ்வம்- எல்லாம் பிரபஞ்சம் மத்தஃ ஹி - என்னிடமிருந்தே ஜாயதே -

உண்டாகின்றது. மயி ஏவ - என்னிடமே, ஏதத் - இது ப்ரதா
ர்யதே - நிலைபெறுகின்றது.

பொழிப்புரை.— ஓ அரசனே தேஹஸ்வரூபத்தைச் சொல்
லுகின்றேன் ஸாவதானமனதோடு கேட்பாயாக என்னிடமிரு
ந்தே ஸகல சராசரமும் தோன்றுகின்றது என்னிடமே இதுநிலை
பெறுகின்றது.

ஸ்லோகம்.

ஐயெவெஹிஷ்டாநயீயதெ ஸுகீ ராஹிவத் ।

சுஹந்தநிர்மலஃ பூர்ணஃ ஹிஷ்டாநம் ஐவிசுஹம் ॥ (உ)

மய்யே வேதமதிஷ்டாநே லீயதெ சுக்திருப்யவத்
அஹம்துநிர்மலஃ பூர்ணஃ ஸச்சிதாநந்தவிக்ரஹஃ

வியாக்யானம்—இதம் - பிரபஞ்சமானது, சுக்திருப்யவத் -
இப்பியில்வெள்ளிபோல, அதிஷ்டாநே - அதிஷ்டானமாகிய,
மயிஏவ - என்னிடமே, லீயதே - ஒடுங்குகின்றது, அஹம்து -
யானோவெனின், நிர்மலஃ - நிர்மலமும் பூர்ணஃ - பரிபூர்ண
மும் ஸச்சிதாநந்தவிக்ரஹஃ - ஸச்சிதாநந்தஸ்வரூபனுமா யிருக்கி
ன்றவன்.

பொழிப்புரை— இப்பிரபஞ்சமானது. இப்பியில் வெள்ளி
போல அதிஷ்டானமாகிய என்னிடமே ஒடுங்குகின்றது யானோ
வெனின் நிர்மலமும் பூர்ணமும் ஸச்சிதாநந்தஸ்வரூபனுமான
வன்.

ஸ்லோகம்.

சுஸந்தொநி ரஹங்காரஃ ஸுஹிஸுஹஸநாதநம் ।

கநாஹிவிஹிதாயுதஸநு ஜமதாரணதாஹுகெ ॥ (ங)

அஸங்கோநிரஹங்காரஃ சுத்தம் ப்ரஹ்மஸநாதநம்
அநாத்யவித்யர்யுக்தஸ்ஸந்ஜகத்காரணதாம்வ்ரஜே

வியாக்யானம்.—அஸங்கஃ - ஸம்பந்தமில்லாதவன் நிரஹங்
காரஃ - அஹங்காரமில்லாதவன், ஸநாதநம் - எப்போதுமுள்ள
தாகிய சுத்தம் - மாயையின் கலப்பற்ற ப்ரும்மம் - ப்ரும்மம்

அனாத்வித்யாயுக்த:ஸந் - அனாதியாகிய அவித்தையோடுகூடி
யவனாய்க்கொண்டு, ஜகத்காரணதாம் - ஜகங்களுக்குக்காரணமா
யிருத்தலை, வ்ரஜே - அடைகின்றேன்.

பொழிப்புரை.— ஸம்பந்தமில்லாதவனும் அஹங்காரமில்லாதவனும் எப்போதும் உள்ளப்டும்மமாயுமுள்ளநான் அனாதியாயுள்ள அவித்தையோடுகூடியவனாய்க்கொண்டு ஜகத்காரணனாகின்றேன்.

ஸ்ரீலோகம்.

சுருவ-பாவுராமாவிடிபாதிம-நாபரிணாதிநீ :

ராஜஸூகம் தடுப்பதில் தடி-நணர் வரிசீதி-தாள் || (ச)

ஆதிர்வாச் யாமஹாவித்யாத்ரிகுணாபரிணாமிநீ

ரஜஸ்ஸத்வம்தமஸ்சேதிதத்குணஃ பரிகீர்த்திதாஃ

வியாக்யானம்—அநிர்வாச்யா - துணிந்தோதமுடியாததா
கிய மஹாவித்யா - மஹத்தாகிய அவித்தையானது, த்ரிகுண -
முக்குணமுடையதும் பரிணாமிநீ - பரிணமிக்கின்றதுமாயுள்ளது
தத்குண - அதன்குணங்கள், ரஜஸ் - ரஜஸ் ஸத்வம் - ஸத்து
வம், தமர் ச இதி - தமஸ் என்று, பரிகீர்த்திதா - சொல்லப்பட்ட
டன.

பொழிப்புரை—துணிந்தோதமுடியாத அந்த அவித்தையா
னது முக்குணமுடையதும் பரிணமிக்கின்றதுமானது. அதன்
குணங்கள் ரஜஸ் ஸத்துவம் தமஸ் என்று சொல்லப்பட்டன.

ஸ்ரீலோகம்

ஸகம் ஸுக்ரம் வலிஷ்டம் ஸவஜாநாஸ்தி நூணாம் ।

உருவாவது ரகுவணம் உய்யுயரஜோதிதம் || (௫)

ஸ்த்வம் சுகல்ம் ஸமாதிஷ்டம் ஸுகஜ்ஞானஸ்பதம்ந்ருணம்
துஃக்காஸ்பதம் ரக்தவர்ணம்சஞ்சலஞ்சரஜோமதம்

வியாக்யானம்.—ஸத்வம் - ஸத்துவமானது, சக்லம் - வெண்ணிறமானது என்று ஸமாதிஷ்டம் - சொல்லப்பட்டது ந்ருணம்-மனிதர்களுக்கு ஸுகஞானங்களுக்கிடமாயுள்ளது ரஜ: - ரஜைர்குணமானது துக்காஸ்பதம் - துக்கத்திற்கிடமாயும் ரக்தவர்

ணம் - செந்நிறமுடையதும், சஞ்சலம் - சலித்துக்கொண்டே இருப்பதும் என்று மதம் - சொல்லப்பட்டது.

போழிப்புரை—ஸத்துவமானது வெண்ணிறமுள்ளது என்றும் மனிதர்களுக்கு ஸுகஞானங்களுக்கிடமாயுள்ளதென்றும் சொல்லப்பட்டது. ரஜோகுணமானது துக்கத்திற்கிடமும் செந்நிறமுடையதும் சஞ்சலமாயுள்ளதுமானது என்று சொல்லப்பட்டது.

ஸ்லோகம்

தஸ்க்ருஷ்ணம் ஜடம்ப்ரோக்தம் உதாலீநம் ஸுகாதிஷு |

சுதோமமஸமாயோகாத் சக்திஸாத்ரிகுணாத்மிகா ||

சுதிஷ்டானேசமப்யேவ பஜதேவிச்வரூபதாம் |

பஜதேவ ரஜதவத்ரஜ்ஜெளபுஜங்கோயத்வதேவது |

(௭)

தம்க்ருஷ்ணம் ஜடம்ப்ரோக்தம் உதாலீநம் ஸுகாதிஷு
சுதோமமஸமாயோகாத் சக்திஸாத்ரிகுணாத்மிகா
சுதிஷ்டானேசமப்யேவ பஜதேவிச்வரூபதாம்
சுக்தௌ ரஜதவத்ரஜ்ஜெளபுஜங்கோயத்வதேவது

வியாக்யானம்—தமஃ - தமோகுணமானது க்ருஷ்ணம் - கருநிறமானது, ஜடம் - அசேதனமானது, ப்ரோக்தம் - என்னுஞ் சொல்லப்பட்டது (சிறிதும்பிரகாசமில்லாதது) ஸுகாதிஷு - ஸுகம்முதலியவைகளில் உதாலீநம் - உதாலீனமாயுள்ளது அதஃ - ஆதலால் மம - எனது ஸமாயோகாத் - சேர்க்கையால் த்ரிகுணாத்மிகா - முக்குணஸ்வரூபமாகிய ஸா - அந்த சக்திஃ - மாயாசக்தியானது சுதிஷ்டானே - சுதிஷ்டானமாகிய, மயி ஏவ-என்னிடத்திலேயே சுக்தௌ - இப்பியில், ரஜதவத் - வெள்ளிபோலும் ரஜ்ஜெள - கயிற்றின், புஜங்கஃ - ஸர்ப்பமானது, யத்வத் ஏவது - போலவேயும் விஸ்வபாவதாம் - பிரபஞ்சபாவத்தன்மையை பஜதே - அடைகின்றது.

போழிப்புரை—தமோகுணமானது கருநிறமுடையது. ஜடம் ஸுகாதிகளில் உதாலீனமாயுள்ளது என்றும் சொல்லப்பட்டது. ஆதலால் எனது சேர்க்கையால், முக்குணஸ்வரூபமாகிய அந்த சக்தியானது சுதிஷ்டானமாகிய என்னிடமே இப்பியில் வெள்

ளிபோலும் கயிற்றினில் அரவம்போலும் பிரபஞ்சமாகும்தன்மையைப்பெறுகின்றது.

ஸ்லோகம்.

சூகாஸாதிநிஜாயந்தெதோபுதாநிமாயயா ।

தெராரஸிஜிஃ ஸவஃ தெஹாய்வாஃ ஹஸிஃ ॥ (அ)

ஆகாசாதீநி ஜாயந்தேமத்தோபுதாநிமாயயா

தெராரப்தமிதம் ஸர்வம்தேஹாயம் பாஞ்சபௌதிக்

வியாக்யானம்—மத்தஃ என்னிடமிருந்து மாயயா - மாயையால், ஆகாசாதீநி - ஆகாயம்முதலியனவாகிய பூதாநி - பூதங்கள் ஜாயந்தே - உண்டாகின்றன. தைஃ - அப்பூதங்களால் இதம் ஸர்வம் - இஃதெல்லாம், ஆரப்தம் - உண்டாயின, அயம் - இந்த தேஹஃ - தேஹமானது, பாஞ்சபௌதிக் - பஞ்சபூதங்களால் உண்டாயினது.

போழிப்புரை—என்னிடமிருந்து மாயையால் ஆகாயம்முதலிய பூதங்கள் உண்டாகின்றன அப்பூதங்களாலேயே பிரபஞ்சம் உண்டாயிற்று. இத்தேஹம் ஐம்பூதங்களாலேயே உண்டானது.

ஸ்லோகம்

விசுஜ்ஜாஸிதாஹிநாஹிஷ்டோஸம் ஜாயதேவபுஃ ।

ஸாயவொஸ்தீநிஜிஹி ஜாயந்தேவிசுஜ்ஜாஸா ॥ (ஆ)

பித்ருப்யாமசிதாதந்நாத் ஷட்கோசம் ஜாயதேவபுஃ

ஸ்நாயவொஸ்தீநி மஜ்ஜாச ஜாயந்தே பித்ருதஸ்ததா

வியாக்யானம்—பித்ருப்யாம் - தாய்தந்தையர்களால் அசிதாத் - புசிக்கப்பட்ட அந்நாத் - ஆகாரத்தால் ஷட்கோசம் - ஆறுகோசமாயுள்ளதாகிய வபுஃ - தேஹமானது ஜாயதே - உண்டாகின்றது ஸ்நாயவஃ - சிறுநரம்புகள் அஸ்தீநி - எலும்புகள் மஜ்ஜாச - மஜ்ஜை என்னும் எலும்புநரம்புகளிலுள்ளகசிவு இவைகள் பித்ருதஃ - தந்தையினிடமிருந்து. ஜாயந்தே - உண்டாகின்றன.

பொழிப்புரை—தாய் தந்தையர்களால் புகிக்கப்பட்ட ஆன்னத்தால் ஆறுகோசமாகிய தேஹம் உண்டாகின்றது. சிறு நரம்பு எலும்பு மஜ்ஜை இவைகள் தந்தையினிடமிருந்தாகும் ஆம்சங்கள்.

ஸ்ரீலோகம்

கூடாரம் வசொணிதல்கி ரோதுதமுலவந்திஹி ।

ஹாவாஸ் ருஃஷியியாஸஸு ரோதுஜாஃ விதுஜாஸயா ॥ (௧௦)

தவங்மாம்ஸசோணி துமிதிமா த்ருதஸ்ச பவந் துஹி

பாவாஸ்யு: ஷட்விதாஸ்தஸ்யமாத்ருஜா: பித்ருஜாஸ்ததா

வியாக்யானம்— த்வங்மாம்ஸசோணிதம் இதி - த்வக்கு
மாம்ஸம் ரக்தம் எனும் இவைகள் மாத்ருத:ச - அன்னையினிட
மிருந்து, பவந்திஹி - உண்டாகின்றனவன்றோ, தஸ்ய - சரீரத்தி
ற்கு மாத்ருஜா: - அன்னையினிடமிருந்து உண்டாவனவும் ததா
பித்ருஜா: - தந்தையினிடமிருந்துண்டாவனவுமாகிய பாவா: -
பாவங்கள் ஷட்விதா:; ஸ்யு: - ஆறுவிதங்களாகும்.

பொழிப்புரை—தவக்கு மாம்ஸம் ரக்தம் இவைகள் அன்றை யினிடமிருந்துண்டாவனவன்றோ தேஹத்திற்குத் தாய்தந்தைய ரிடம் உண்டாகும் தாதுக்கள் அறுவகையாகும்.

ஸ்ரீலோகம்

ரஸஜா சு-தஜாஸபஸம்-௮-தாஸா-தஜாஸயா ।

ரஸஜா ஆத்மஜாஸ்ஸப்தஸம்பூதாஸ்ஸாத்மஜாஸ்ததா

வியாக்யானம்:—ரஸஜா: - (பின்சொல்லப்படுகின்றவனாகிய) ரஸஜங்களாகிய ஸப்த - ஏழுமும், ஆத்மஜா:- (ஆத்மஜங்களென) பின் சொல்லப்படுகின்றனவாகிய ஏழும் ததா - அங்ஙனமே ஸ்வாத்ம ஜர் - ஸ்வாத்மஜங்களென்னப்படுவனவும் ஸம்பூதா: - கூடியனவாகி ன்றன.

பொழிப்புரை:—ரஸஜங்கநெனப் பின்சொல்லப்படுகின்றனவாகிய ஏழும் ஆத்மஜங்கநென்னப்படுவனவாகிய ஏழும் அங்ஙனமே ஸ்வாத்மஜங்கநென்னப்படுவனவும் கூடியனவாகின்றன.

ஸ்லோகம்.

ஜீடிவஸ்டோணிதஜெஜொ ஜீஜாஜீஹயகூஜுடிடி ||

ஹுநூஜீதெயவ ஜாடிஜாஸுடிஹவாஜாதுஹவாஜைதாஃ | (கக)

ம்ருதவ: சோணிதம் மேதோமஜ்ஜாப்லீஹாயக்ருத்குதம்
ஹ்ருந்நாபீத்யேவமாத்யா: ஸ்யு: பாவாமாத்ருபவாமதா:

வியாக்யானம்—சோணிதம் - ரக்தம், மேத: - ஹ்ருதயத்திலுள்ளமாம்ஸவிசேஷம் மஜ்ஜா - எலும்புநரம்புகளில்நிகழும்கசிவுப்லீஹா-குல்மம்-என்னப்படும் வயிற்றின்இடப்பக்கத்தில் உள்ளமாம்ஸம் யக்ருத்-காலகண்டமென்னப்படுவது வயிற்றின்வலப்பக்கத்திலுள்ளமாம்ஸம், குதம்-அபானம், ஹ்ருத்- மார்பினின்தாமரைபோன்றுள்ளஹ்ருதயம் நாபீ - தொப்புள், இதிலேவ மாத்யா:- எனும் இவைமுதலிய, ம்ருதவ: - மிருதுவாயுள்ள, பாவா: - பாவங்கள், மாத்ரு பவா: - அன்னையினிடமிருந்துண்டாவன என்றுமதா: - சொல்லப்படுவன.

பொழிப்புரை—ரத்தம், மேதஸ், மஜ்ஜை, ப்லீஹா, யக்ருத், குதம், ஹ்ருத், நாபீ, இவைமுதலிய மிருதுவாகியபாவங்கள் அன்னையிடமிருந்துண்டாவன என்பதாம்.

ஸ்லோகம்

ஸூஸ்ரோகைவஸூரயஹிராயநயொநவாஃ ||

டிஸநாஸூஹூஜித்யாஜி ஹிராவித்யஸஜீஹவாஃ | (கஉ)

ச்மச்ருரோமகசஸ்நாயுஹிராதமநயோநதா:

தசநா: சுக்ரமித்யாதிஸ்திரா: பித்ருஸமுத்பவா:

வியாக்யானம்—ச்மச்ரு (முகத்திலுள்ளரோமம்) மீசைரோம - ரோமம் (மற்றஇடங்களிலுள்ளரோமம்) கச: - தலையிலுள்ளனவாகிய கேசங்கள், ஸ்நாயு - வலை எனும் தாதுவிசேஷம் ஹிராதமநய: - ஸூக்ஷ்ம ஸ்தூலநாடிகள் நகா: - நகங்கள், தசனா: - பற்கள் சுக்ரம் - ரேதஸ் இத்யாதிஸ்திரா: - இது முதலிய ஸ்திரமாகிய அம்சங்கள் பித்ருஸமுத்பவா: - தந்தையினிடமுண்டாவன.

பொழிப்புரை—மீசை ரோமம் கேசம் வளை ஸுகீஷ்மஸ்தூல நாடிகள் நகம் பல் சுக்லம் இதுமுதலியனவாகிய அம்சங்கள் தந்தையினிடமுண்டாவன.

ஸ்லோகம்.

ஸ்ரீரொபசிதிவநெஹ வுஜிஷ்யதீவநெஹ ||

சுமொஹபக்ஷஸ்தாஹ உத்யாஜீநாஸஜாநிதஃ (கங)

சரீரோபசிதிர்வரணோ வருத்திஸ்த்ருப்திர்பலம்ஸ்திதி:

அலோலுபத்வம் உத்ஸாஹ: இத்யாதீந்ரஸஜாந்விது:

வியாக்யானம்:—சரீரோபசிதி:- சரீரஉற்பத்திகாலத்தில் உள் ளபருமன், வர்ண: - நிறம், வருத்தி: - க்ரமமாய்வளருதல், த்ரு ப்தி: - பூரிப்பு, பலம் - வலிமை, ஸ்திதி: - அவயவங்களின் உறுதி த்தன்மை அலோலு பத்வம் - க்ருபணத்தன்மையின்மை, உத் ஸாஹ: - உற்சாகம், இத்யாதீந் - இது முதலியவை, ரஸஜாந்- தாதுவிசேஷத்தாலுண்டாயின என்று, விது: - அறகின்றனர்.

பொழிப்புரை— உற்பத்திகாலத்திலுள்ள பெருமன் நிறம் வளருதல் பூரிப்பு வலிமை அவயவங்களின் உறுதித்தன்மை, க்ரு பணத்தன்மையின்மை, உற்சாகம் இவை முதலிய தாது விசேஷத்தால் உண்டாவன என்பதாம்.

ஸ்லோகம்

உஹாஷஸ்தாஹபக்ஷஸ்தாஹபக்ஷஸ்தாஹ ||

வயதெதாஜீநாமாயஸு நிபயாணீசெவஜாநிதஃ (கச)

இச்சாத்வேஷஸஸுகம்துக்கம் தர்மாதர்மௌ சபாவநா

ப்ரயத்னோ ஜ்ஞாநமாயு: செந்த்ரியாணித்யேவமாத்மஜா:

வியாக்யானம்:—இச்சா - விருப்பம், த்வேஷ: - வெறுப்பு, ஸுகம் - ஷை, துக்கம் - ஷை தர்மாதர்மௌ - புண்ணியபாவங் கள் பாவநா - ஸ்மரணஹேதுவாகிய ஸம்ஸ்காரம் ப்ரயத்ந:- முயற்சி ஜ்ஞாநம் - அறிவு, ஆயு: - ஆயுள், இந்த்ரியர்ணி - இந்த் ரியவ்யாபாரம் இத்யேவம்-இவைமுதலியன, ஆத்மஜா: - ஜீவனால் உண்டாவன.

பொழிப்புரை:— இச்சை, துவேஷம், ஸுகம், துக்கம், புண்ணியபாவங்கள் பாவனை முயற்சி ஞானம் ஆயுள் இந்திரியவியாபாரம் இவமுதலியன ஜீவனால் ஏற்படுவன.

ஸ்லோகம்

ஜோநெத்ரீயாணிஸூவணம் ஸுஸ-நடிஸ-நனயா ||
 ரஸநம்வ்யாணஜித்ராஹம் பங்ஹதேஷாம்ஹமொஹராஃ |
 ஸஜ்ஜஸுஸ-ஸ்யாரா-ஹம் ரஸொமஸுஜதிக்ரீக || (௧௩)

ஞானேந்திரியாணிஸ்ரவணம் ஸ்பர்சனம் தர்சனம் ததாரஸநம் க்ரானமித்யாஹு: பஞ்சதேஷாம் சகோசரா: சப்த: ஸ்பர்சஸ்ததாரூபம்ரஸோகந்த இதிக்ரமாத்

வியாக்யானம்:—ஞானேந்திரியாணி - ஞானேந்திரியங்கள், ஸ்ரவணம் - காது, ஸ்பர்சநம் - தொக்கு, தர்சநம் - கண், ரஸநம் - நாவு, க்ரானம் - மூக்கு, இதி - என்று, பஞ்ச - ஐந்துஎன்றும், ஆஹு: - சொல்லுகின்றனர். தேஷாம் - அவைகளின் கோசரா:ச - விஷயங்களும், க்ரமாத் - முறையே, சப்தம்-சப்தம் ஸ்பர்சம் - ஸ்பர்சம், ரூபம் - உருவம், ரஸம் - ரஸம், (சுவை) கந்தம் - வாசனை, இதி - என்று சொல்லப்படுகின்றன.

பொழிப்புரை—ஞானேந்திரியங்கள் காது தொக்குகண் நாவு மூக்கு என்று ஐந்துள்ளன. அவைகளின் விஷயங்களுமுறையே சப்தம் ஸ்பர்சம் ரூபம் ரஸம் கந்தம் என்று சொல்லப்படுகின்றன

ஸ்லோகம்

வாக்ஸராஃ விஸு-ஷொவஸூநாஹம் கஜெ-ந்ரீயாணிஹி |
 வஹநாஜாநமஜேந விஸு-ஸதய்க்ரீக ||
 கஜெ-ந்ரீயாணாம் ஜாநீயாநஜேநஸெவொஹயாதகம்
 க்ரீயாவெஷாஃநொஹ-ஹிரஹகாரஹதம் வரம்
 சுந்தம் க்ரானஜித்ராஹ-ஸூத்-வெதிவத-ஷய || (௧௪)

வாக்கராங்க்ரிகுதோபஸ்தாந்யாஹு: கர்மேந்திரியாணிஹி
 வசநாதாநகமநவிஸர்கரதய: க்ரமாத்

ஸுகம்துக்கம் சவிஷ்யௌ வஜ்ஞௌயௌமநஸஃக்ரியாஃ
ஸம்ருதி பீதி விகல்பாத்யா புத்திஸ்யாந்நிஸ்சயாத்மிகா
அஹம்மமேத்யஹங்காரஃ சித்தம் சேதயதேயதஃ
ஸத்வாக்யமந்தஃகரணம் குணபேதாத்தரிதாமதம்

வியாக்யானம்—மநஸ - மனவலிற்ரு, ஸுகம் - ஸுகமும்; துக்கம்ச - துக்கமும், விஷயௌ - விஷயங்களென்று, விஜ்ஞே யௌ - அறியத்தக்கவைகளாம், கிரியா - கிரியைகள் ஸ்ம்ருதி பீதிவிகல்பாத்யா - நினைவு பயம் விகல்பம் முதலியனவாம், புத்தி - புத்தியானது நிர்ஸயாத்மிகா - நிர்ஸயவடிவமாம், அஹ ம்மம், - யான் எனது, இதி - எனது, அஹங்கார - அஹங்கார மாம், யத - யாதொருகாரணத்தில் சேதயதே - சிந்திக்கச்செய் கின்றதே தத ஆதலால் சித்தம் - சித்தமென்பதாம், ஸத்வா க்யம் - ஸத்துவமென்னப்படும், அந்தக்ரணம் - அந்தக்ரண மானது குணபேதாத் - குணபேதத்தால் த்ரிதா - மூவ்வகையாய் மதம் - கொள்ளப்பட்டது.

பொழிப்புரை—மனவலிற்ரு ஸுகதுக்கங்கள் விஷயங்களாம். கிரியைகள் நினைவுபயம் விகல்பம் முதலியனவாம். புத்தியானது நிர்ஸயவடிவமாம். யான் எனது என்பது அஹங்காரமாம். சிந்திக் கின்றமையால் சித்தம் என்பதாம். ஸத்துவமென்னப்படும் அந் தக்ரணங்குணபேதத்தால் மூவகையாயுள்ளது.

ஸ்லோகம்.

ஸகூரஜதஜிஜிதிமணாவஸூதூஸாக்ஸிகாஃ ।

சூலிகுஸூலிபுரெகோலிபுலுதயொரிதாஃ ॥

ரஜஸாராஜஸாபாவாஃ கார்கெசூரஜிஜாஜயஃ ।

நிஜூஸூலிபுலுரிஜாஜிவஃநாநாஜூஸூதூஸாஃ ॥ (௨௨)

ஸத்வம் ரஜஸ்தம் இதிசுனாஸ்ஸத்வாத்துஸாத்விகாஃ

ஆஸ்திக்யசுத்திதர்மைகருசிப்ரப்ருதயோமதாஃ

ரஜஸாராஜஸாபாவாஃ காமக்ரோதமதாதயஃ

நித்ராலஸ்யப்ரமாதாதிவஞ்சநாத்யாஸ்துதாமஸாஃ

வியாக்யானம்:—ஸத்வம், ரஜஸ், தம், இதி, - ஸத்வம் ரஜஸ் தம்ஸ் என்று, குண: - குணங்களாம் ஸத்வாத்து - ஸத்துவத்தி னால் (நிகழ்வனவாகிய) ஆஸ்திக்ய சுத்தி தர்மைகருசிப்ரப்ருதய: - ஆஸ்திகத்துவம் சௌசம் தர்மத்திலேயே பிரியம் முதலியன ஸாத்விகா - ஸாத்விகங்களாம் ரஜஸ: - ரஜஸினால் காமக்ரோத

மதாதய: - காமக்ரோதமதங்கள் முதலியனவாகிய ராஜஸா: - ராஜஸங்களாகிய பாவா: - தன்மைகளாம் நித்ராவஸ்யப்ரமாதா திவஞ்சனாத்யா: - நித்திரை சோம்பல் அஜாக்கிரதை வஞ்சனை முதலியன. தாமஸா: - தாமஸ (தமோகுணததாலாகிய) தன்மைகளாம்.

பொழிப்புரை:—ஸத்துவம் ராஜஸ் தமஸ் என்று குணங்களாம், ஸத்துவகுணத்தால் ஏற்படுவன ஆஸ்திக்கியம் செளசம் தர்மசிந்தனை முதலியனவாகிய ஸாத்துவிகத்தன்மைகளாம். ராஜஸிலால் காமக்ரோதமதம் முதலியனவாகிய ராஜஸத்தன்மைகள் ஏற்படுவனவாம். தமோகுணத்தால் நித்திரை சோம்பல் அஜாக்கிரதை வஞ்சனை முதலியனவாகிய தாமஸத்தன்மைகள் ஏற்படுவனவாம்.

ஸ்லோகம்.

ஹ்ஸந்நுஜ்யதாரொம்யாநாவஸ்யாஜ்யாஸ்யஸக்யா: |
ஜெஹோஜாநாந்நுஜ்யதாரொம்யாநாவஸ்யாஜ்யாஸ்யஸக்யா: || (உரு)

ப்ரஸந்நேந்த்ரியதாரோக்யாநாலஸ்யாத்யாஸ்து ஸத்வஜா:
தேஹோமாத்ராத்மகஸ்தஸ்மாதாதத்தேதத்குணாநிமாந்

வியாக்யானம்—ப்ரஸந்நேந்த்ரியதா - இந்திரியங்கள் தெளிவுற்றிருத்தல் ரோகமின்மை சோம்பலின்மை முதலியன ஸத்வஜா: - ஸத்துவகுணத்தினால் உண்டாவன தேஹ: - தேஹமானது மாத்ராத்மக: - பஞ்சபூதங்களின் அம்சங்களாலுண்டானது தஸ்மாத் - ஆதலால், தத்குணாந் - அவைகளின் குணங்களாகிய இமாந் - இவைகளை ஆதத்தே - பெறுகின்றது.

பொழிப்புரை:— இந்திரியசத்திரோகமின்மை சோம்பலின்மை முதலியன ஸத்துவத்தின் காரியங்கள். தேஹமானது பஞ்சபூதங்களின் அம்சங்களாலுண்டானதாதலின் அக்குணகாரியங்களாகிய இவைகளைப் பெறுகின்றது.

ஸ்லோகம்.

ஸஹ்ஸுதாந்நுஜ்யதாரொம்யாநாவஸ்யாஜ்யாஸ்யஸக்யா: |
ஸஹ்ஸுதாந்நுஜ்யதாரொம்யாநாவஸ்யாஜ்யாஸ்யஸக்யா: ||

உதெக்ஷ வணலெக்சுவாகுஹநெநமநந்தயா ।

வ்ருணாணலீதீநாநி வஹகலீபாணி ருக்ஷதா ॥

வ்ருணாவாநளதயாவ்யாநஸலீநொஜாநவஹ்நிகாந ।

நாமஹ்நிகலீபஹ்நிகுக்ஷாஹ்நெவததம் யநஹ்நிக ॥ (உசு)

உதெக்சுவாவாயுவிசுதிஸ்யாநுணாதிவாவஹ் ॥

ஸப்தஸ்ஸ்ரோத்ரம் முகரதாவைசித்ரயம்ஸுக்ஷ்மதாத்ருதி:

பலம்சகநாத்வாயோ: ஸ்பர்ஸஸ்சஸ்பர்ஸதேந்த்ரியம்

உத்க்ஷேபணமபக்சேபாகுஞ்சநெகமநம் ததா .

ப்ரஸாரணமிதீமாநி பஞ்சகர்மாணி ருக்ஷதா

ப்ராணாபாநௌ ததாவ்யாநாஸமாநோதாநஸம்ஜ்ஞகாந்

நாகம் கூர்மம்ச க்ருகரம் தேவதத்தம் தநம் ஜயம்

தஸைதாவாயு விக்ருதிஸ்ததா க்ருஹ்ணாதிவாகவம்

வியாக்யானம்:—சப்த: — சப்தம், ச்ரோத்ரம் - ச்ரோத்ரேந் திரியம் முகரதா வைசித்ரியம் - பேசுந்தன்மையின்விசேஷம் ஸுக்ஷ்மதா - ஸுக்ஷ்மத்துவம், த்ருதி: - தைர்யம் பலம் ச - பல மெனும் குணங்கள் சகநாத் - ஆகாயத்திலிருந்து பெறப்பட்டன. வாயோ: - வாயுவினின்றும் ஸ்பர்ச: - பரிசம், ஸ்பர்சநேந் த்ரியம் - தொக்கிந்திரியம் உத்க்ஷேபணம் - உயரக்கிளம்புதல் அபக்சேபாகுஞ்சநே - கீழிறங்குதல் குறுக்குப்பாய்தல், கமநம் - செல்லுதல் ப்ரஸாரணம் - பரவுதல், இதி - என்று இமாநி - இந்த பஞ்சகர்மாணி - ஐந்துகர்மங்களையும், ருக்ஷதா - கடினத் தன்மை, ப்ராணாபாநௌ - ப்ராணுபானன் இவைகளையும் வ்யாந ஸமாநோதாநஸம்ஜ்ஞகாந் - வியானஸமான உதான என்பவைகளையும் நாகம் - நாகனையும் கூர்மம் - கூர்மனையும் க்ருகரம் - க்ருகானையும் தேவதத்தம் - தேவதத்தனையும் தனஞ்ஜயம் - தனஞ் யஜனையும் ஆகிய ஏதா: - இந்த தச - பத்து வாயுவிக்ருதி: - வாயுவிகாரங்களையும் வாகவம் - லகுத்தன்மையையும் க்ருஹ்ணாதி - பெறுகின்றது.

போழிப்புரை:—சப்தம் காது பேசுந்தன்மையின்விசேஷம் ஸுக்ஷ்மத்துவம் தைர்யம் பலம் எனும் குணங்களை ஆகாயத்திலிருந்து கிரஹிக்கின்றது. வாயுவினின்று பரிசம் தொக்கு இவைகளையும் உத்க்ஷேபணம் அவக்சேபணம்ப்ரஸாரணம் கமநம் ஆகு

ஞ்சநம் எனும் ஐந்துகர்மங்களையும் ப்ராண அபானவ்யான உதா
நஸமானநாக கூர்மக்ருகர தேவதத்தனஞ்ஜய எனும் இந்தப்ப
த்து வாயுனிகாரங்களையும் லகுத்தன்மையையும் கிரஹிக்கின்றது.

ஸ்லோகம்.

தேஷாஜஹ்வுதரஃ ப்ராணஃ நாவேஃ கணாடிவஸ்தித் :
வரத்யஸௌ நாவிகயோர் நாவௌஹுத்யபங்கஜே ||
ஸஹோஜாநாநாநிஸாவொஹுத்யபங்கஜே || (உஅ)

தேஷாம்முக்யதரஃ ப்ராணஃ நாவேஃ கண்டாதவஸ்தித்:
சரத்யஸௌ நாவிகயோர் நாவௌ ஹ்ருத்யபங்கஜே
சப்தோச்சாரணநித் வாவோச்சவாஸாதேரபிகாரணம்

வியாக்யானம்:—தேஷாம் - அவைகளுள் முக்யதரஃ-முக்கிய
மாயுள்ள ப்ராணஃ - பிராணனானது நாவே: - நாவிக்குமேல் கண்
டாத் - கண்டத்துக்குக்கீழ் அவஸ்தித்-இருக்கின்றது அஸௌ-
இந்த (ப்பிராணனானது) நாவிகயோ: - முக்குகளின்!(வழியாய்)
நாவௌ - நாவியிலும் ஹ்ருத்யபங்கஜே - ஹ்ருத்யகமலத்திலும்
சரதி - ஸஞ்சரிக்கின்றது சப்தோச்சாரண நிச்வாசோச்சவாஸா
தே: அபி - சப்தங்களை உச்சரித்தல் உச்சவாஸம் நிச்வாஸமுத
லியதற்கும் காரணம் - ஹேதுவாயுள்ளது.

பொழிப்புரை—அவைகளுள் முக்கியமாயுள்ள பிராணனானது
நாவிக்குமேல் கண்டத்திற்குக்கீழ் உள்ளது. முக்குகளின்வழி
யாய் நாவியிலும் ஹ்ருத்யகமலத்திலும் ஸஞ்சரிக்கின்றது. சப்தோ
ச்சாரணம் முச்சிமுத்தல் முச்சுவிடுதல் முதலியவற்றிற்கும் கார
ணமாயுள்ளது.

ஸ்லோகம்.

கூபாநஸஹ்வுதரஃ ப்ராணஃ கணாடிவஸ்தித் :
நாவிகணௌவங்கணயோர் நாவௌஹுத்யபங்கஜே ||
தஸ்யஃ-ஹ்ருத்யபங்கஜே-நாவிகணௌவங்கணயோர் கணாடிவஸ்தித் : || (உக)

அபானஸ்து குதேமேட்ரே கடிஜங்கோதரேஷவபி

நாபிகண்டே வங்குணையோ ஞ்ருஜாநுஷுதிஷ்டதி
தஸ்யமூத்ரபூரிஷாதிவிஸர்கஃ கர்மகீர்த்தித:

வியாக்யானம்—அபான: து - அபானனாநது குதே - ஆஸ
னத்திலும் மேட்ரே - குஹ்யத்திலும், கடிஜங்கோதரோஷு அபி-
இடைமுழங்கால் வயிறு இவைகளிலும் நாபிகண்டே-நாவியிலும்
கண்டத்திலும் வங்குணையோ: - துடைகளின் ஸந்தியிலும் ஊரு
ஜாநுஷு - துடைமுழங்கால்களின் மத்தியங்களாகிய இடங்க
ளிலும் திஷ்டதி - இருக்கின்றது தஸ்ய - அந்த அவானனு
டைய கர்ம - காரியமானது மூத்ரபூரிஷாதிவிஸர்கஃ - முத்திர
மலமுதலியமோசனம் கீர்த்தித: - என்றுசொல்லப்பட்டது.

போழிப்புரை—அபானனாநது ஆஸனத்திலும் குஹ்யத்தி
லும் இடைமுழங்கால் வயிறு இவைகளிலும் நாவியிலும் கண்ட
த்திலும் துடைகளின் ஸந்திகளிலும் துடைமுழங்கால்களுக்கு
நடுவிலுள்ள இடங்களிலும் இருக்கின்றது. அதன்காரியமானது
மூத்திரமலாதிமோசனம் என்க.

ஸ்லோகம்

வ்யாநோக்ஷிஸ்ரோத்ரகுல்ப்பேஷு ஜிஹ்வாக்ரானேஷுதிஷ்டதி |
பிராணாயாமத்திருதித்யாகக்ரஹணாத்யஸ்யகர்மச || (௩௦)

வ்யாநோக்ஷிஸ்ரோத்ரகுல்ப்பேஷு ஜிஹ்வாக்ரானேஷுதிஷ்டதி
பிராணாயாமத்ருதித்யாகக்ரஹணாத்யஸ்யகர்மச

வியாக்யானம்—வ்யாந: - வியானனாநது அக்ஷிஸ்ரோத்ரகுல்
ப்பேஷு - கண் காது பாதக்கறடுகளிலும் ஜிஹ்வாக்ரானேஷு -
நாவு மூக்குகளிலும் திஷ்டதி - இருக்கின்றது அஸ்ய - இதனு
டைய கர்ம - கர்மமானது பிராணாயாமத்ருதித்யாகக்ரஹணாதி -
பிராணாயாமத்தின் சும்பகரேசகபூரகம் முதலியவாம்.

போழிப்புரை—வியானனாநது கண் காது பாதக்கறடு நாக்
கு மூக்கு இவ்விடங்களில் இருக்கின்றது. இதன் கர்மமானது
பிராணாயாமத்தின் பூரகரேசகமும்பகம்முதலியனவாம்.

ஸ்லோகம்.

ஸமாதெநாவ்யாவ்ய நிவிவஸ்யாந்வஹிநாஸஹ ।

அஸ்திவஸஹஸ்யஷாநாஜிரஸ்யஷாஸவரநு ॥

ஹுதூதீதரஸாநுஸ்யோமாநயநு ஜெஹவஷ்டிக்யுக ॥ (௩௨)

ஸமாதெநாவ்யாவ்யநிகிலம் சரீரம் வஹ்நிநாஸஹ

த்விஸப்ததிஸஹஸ்ரேஷாநாடிரத்திரேஷாஸஞ்சரந்

புக்தபீதரஸாந் ஸம்காநயந்தேஹ புஷ்டிக்ருத்

வியாக்யானம்—ஸமாத: - ஸமானனாது வஹ்நிநாஸஹ - அக்கிரியோடுகூட, நிகிலம், சரீரம் - ஸகல சரீரத்தையும் வ்யாப்ய - வியாபித்துக்கொண்டு த்விஸப்ததிஸஹஸ்ரேஷா - எழுத்திராயிரங்களாகிய நாடிரந்த்ரேஷா - நாடித்வரங்களிலும் ஸஞ்சரந் - ஸஞ்சரிக்கின்றதாய் புக்தபீதரஸாந் - புசிக்கப்பட்டதும் அருந்தப்பட்டதுமாகிய ரஸங்களை ஸம்யக்-ஆநயந் நன்குகொண்டு சேர்க்கின்றதாய் தேஹபுஷ்டியைச் செய்கின்றது.

பொழிப்புரை.—ஸமானனாது அக்கிரியோடுகூட ஸகல சரீரத்தையும் வியாபித்துக்கொண்டு எழுபத்திராயிரம் நாடித்துவரங்களிலும் ஸஞ்சரிக்கின்றதாய், புசிக்கப்பட்டதும் அருந்தப்பட்டதுமாகிய ரஸங்களை நன்குகொண்டு சேர்க்கின்றதாய்த் தேஹபுஷ்டியைச் செய்கின்றது.

ஸ்லோகம்.

உதாநஃ பாதயோராஸ்தேஹஸ்தயோரங்கஸந்திஷா ।

கரீமாஸ்யஜெஹாநயநேநாட்கீணாஜிபுக்ரீதிதம் ॥ (௩௩)

உதாநஃ பாதயோராஸ்தேஹஸ்தயோரங்கஸந்திஷா

கர்மாஸ்யதே ஜேஹாந்நயநோத்க்ரமணாதிப்ரகீர்த்திதம்

வியாக்யானம்—உதாநஃ - உதானனாது பாதயோ: - கால்களிலும் ஹஸ்தயோ: - கைகளிலும் அங்கஸந்திஷா - அங்கஸந்திகளிலும் ஆஸ்தே - இருக்கின்றது அஸ்ய - இதன் கர்ம - கருமமானது தேஜேஹாந்நயநோத்க்ரமணாதி - தேஹத்தை எழுந்திருக்கச்செய்தல் மேல்கிளம்பச்செய்தல் முதலியது என்று ப்ரகீர்த்திதம் - சொல்லப்பட்டது.

பொழிப்புரை—உதானன் கால்களிலும் கைகளிலும் அங்கஸ
ந்திகளிலும் இருக்கின்றது. இதன் (கர்மமா) தொழிலானது
எழுந்திருக்கச் செய்தல் மேல்கிளம்பச் செய்தல் முதலியது
என்க.

ஸ்ரீலோகம்.

கூமாழி யா தஞ்நாஸி து வஃவ நாமாடியஸிதாஃ ।

உதாராதிநிஜெஷாதிசு - திவாஸாதிசு || (15)

தஞ்சைப் புகழ் திஸ்ராகாஜி. தஷாங்கு-வெக்சீ. தி-தம்.

தவகாதிதா தூநாச்ரித்ய பஞ்சநாகாதய: ஸ்திதாஃ

உத்காராதி நிமேஷாதி கூழ்த்திபாஸாதிகம் க்ரமாத்

தந்திரீப்ரக்ருதிசோகாதிதேஷாம் கர்மப்ரகீர்த்திதம்

வியாக்யானம்.—நாகாதயஃ - நாகன்முதலிய பஞ்ச - ஐந்து
ம் (கூர்ம, க்ருகர, தேவதத்த, தனஞ்ஜயர்கள்) த்வகாதிதாதூந்
தொக்குமுதலியதாதுக்களை ஆச்ரித்ய - ஆச்ரயித்துக்கொண்டு
ஸ்திதாஃ - இருக்கின்றன தேஷாம் - அவைகளின் கர்ம - தொழி
லானது க்ரமாத் - முறையே, உத்காராதி - கக்குதல்முதலியது,
நிமேஷாதி - இமைகொட்டுதல்முதலியது கூஷுத்பிபாஸாதிகம் -
பசிதாகம் முதலியது தந்தரீப்ரக்ருதி - சோம்பல்முறித்தல்முத
லியது சோகாதி - சோகமடைதல் முதலியது என்று ப்ரகீர்த்தி
தம் - சொல்லப்பட்டது.

பொழிப்புரை.—நாகன் முதலிய ஐந்துவாயுக்களும் த்வக் முதலிய தாதுக்களைப்பற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளின் தொழில் முறையே, கக்குதல் முதலியது இமைகொட்டுதல் முதலிய துபசிதாகம்முதலியது, சோம்பல்கொட்டாவிமுதலியது சோகம்முதலியது என்பதாம்.

ஸ்ரீலோக.ம்

சுடுதெய்வம்-பொருகொ-டுவெ ழீவ்வொகுவகாஸ்தாம் ।

சுரேஷ்டக்ஷஸ்திரக்ஷாணாம் ஷஜெஸ்தஜஸ்தஸ்திரதாம் ॥

செய்விதாம் தயாடிதெ ஜொதா ரஸநம் ரஸம் । (௩௬)

செந்தும் வெந்நீர் உயர் வெந்நீர் மாதிரி தாவி

அக்நேஸ்து ரோசகம் ரூபம் தீப்தம் பாகம் ப்ரகாசதாம்
 அமர்ஷ தீக்ஷணஸுகூஷ்மாணம் ஓஜஸ்தேஜஸ்து சூரதாம்
 மேதாவிதாம் ததாதத்தே ஜலாத்துரஸநம் ரஸம்
 சைத்யம் ஸ்நேஹம் த்ரவம் ஸ்வேதம்காத்ராதிம்ருதுதாமபி

வியாக்யானம்—அக்நே: - அக்கிரியினிடமிருந்து ரோசகம்-
 நேத்திரேந்திரித்தையும் ரூபம் - உருவத்தையும் தீப்தம் - வெ
 ண்ணிறம்சென்னிறம்முதலிய நிறங்களையும் பாகம் - (உண்ட
 உணவை)ப்பாகம்செய்தல்முதலியதையும் ப்ரகாசதாம் - விளக்க
 த்தையும், அமர்ஷதீஹ்ணஸுகூஷ்மாணம் - பொறுமையின்மை
 கடுரத்தன்மை இளைப்புற்றிருத்தல் இவைகளையும் ஓஜ: - சரீரஸ்
 திதிஹேதுவாகிய குணவிசேஷத்தையும் தேஜ: - ஸந்தாபத்தை
 யும், சூரதாம் - பராக்கிரமத்தையும் மேதாவிதாம் - புத்திசாலித்
 தன்மையையும், ஆதத்தே - கிரஹிக்கின்றது. ஜலாத், து - ஜலத்
 தினின்றும் ரஸநம் - நாவையும், ரஸம் - ரஸத்தையும், சைத்யம்-
 சீதத்தையும் ஸ்நேஹம் - அடர்ந்திருத்தலையும், த்ரவம் - த்ரவத்
 தையும் ஸ்வேதம் - வியர்வையையும், காத்ராதிம்ருதுதாம் - அங்
 கங்கள் மிருதுவாயிருத்தலையும் கிரஹிக்கின்றது.

பொழிப்புரை:—அக்கிரியிடமிருந்து நேத்திரேந்திரியம் உரு
 வம் வெண்மைமுதலிய நிறம் உண்ட உணவை ஜடராக்ரியால்
 பாகம்செய்தல் முதலியது விளக்கம் பொறுமையின்மை கொடு
 ந்தன்மை இளைப்புற்றிருத்தல் இவைகளையும் ஓஜஸ் தேஜஸ்
 சூரத்தன்மை மேதாவித்தன்மை இவைகளையும் கிரஹிக்கின்றது
 ஜலத்தினின்றும் நாவையும் ரஸத்தையும் சீதளத்தன்மையையும்
 அடர்ந்திருத்தலையும் த்ரவத்தையும்வியர்வையையும், அங்கங்கள்
 ம்ருதுவாயிருத்தலையும் கிரஹிக்கின்றது

ஸ்லோகம்.

ஊருபெஷ்டா ணெஹி யம்யெஹெஷ்யா ஸ்யெய்யம் ஊஸளா
 க்ஷமஸுஜோஸஸெஷொஷ்ணீஜாஸாஹுக்ராணியாதவம் || ஊ |
 ஸ்நேஹம்ஸாஸிதம்சூயாஜாயதெஜாநாநா | (ருஅ)

பூமேர்க்ரானேந்த்ரியம் கந்தம்ஸ்தைர்யம்தைர்யஞ்சஸௌரபம்
த்வகஸ்ருங்மாம்ஸமேதோஸ்திமஜ்ஜாசுக்ராணிதாதவஃ
அந்நம்பும்ஸாசிதம் த்ரேதாஜாயதே ஜடராக்நிநா

வியாக்யானம்:—பூமே: - பூமியிலிருந்து க்ரானேந்த்ரியம் -
நாசியிந்த்ரியத்தையும் கந்தம் - நாற்றத்தையும் ஸ்தைர்யம் - கன
த்தையும் தைர்யம் - தைரியத்தையும் கௌரவம் - பருமனையும்
அடைகின்றது. த்வகஸ்ருங்மாம்ஸமேதோஸ்தி மஜ்ஜாசுக்ராணி-
தொக்கு ரத்தம் மாம்ஸம் மேதஸ் (உதை) எலும்பு மஜ்ஜை சுக்
கிலம் இவைகள் தாதவ: - தாதுக்களென்னப்படும், பும்ஸா -
மனிதனால் அசிதம் - உண்ணப்பட்ட அந்நம் - உணவானது ஜட
ராக்நிநா - ஜடராக்கிரியால் த்ரேதா - மூவகை ஜாயதே - ஆகி
ன்றது.

பொழிப்புரை.—ப்ருதிவியிலிருந்து க்ரானேந்த்ரியம் நாற்றம்
கனம் தைரியம் பருமன் இவைகளைப்பெறுகின்றது. தொக்கு
உதிரம் மாம்ஸம் மேதஸ் எலும்பு மஜ்ஜை சுக்கிலம் இவைகள்
ஸப்ததாதுக்களாம். மனிதனால்புசிக்கப்பட்ட உணவுஜடராக்கிரி
யால் மூவகையாகின்றது.

ஸ்லோகம்

மலம்ஸ்தனிஷ்டோபாகஸ்யாந்மத்யமோமாம்ஸதாம்வ்ரஜேத்

மநஃகநிஷ்டோபாகஸ்யாந்மத்யமோமாம்ஸதாம்வ்ரஜேத் ||

(௩௬)

மலம்ஸ்தனிஷ்டோபாகஸ்யாந்மத்யமோமாம்ஸதாம்வ்ரஜேத்
மநஃகநிஷ்டோபாகஸ்யாந்மத்யமோமாம்ஸதாம்வ்ரஜேத்

வியாக்யானம்—மலம் - மலமானது ஸ்தனிஷ்ட: - ஸ்தூலமா
கிய பாக: - அம்சம் ஸ்யாத: - ஆகும் மத்யம: பாக: - மத்திம
பாகமானது மாம்ஸதாம் - மாம்ஸத்தன்மையை வ்ரஜேத் - அடை
யும் மந: - மனமானது கநிஷ்ட: - ஸூக்ஷ்மத்தன்மையுடைய
பாக:ஸ்யாத் - அம்சமாம் தஸ்மாத் - ஆதலால் மந:- மனமானது
அந்நமயம் - அந்நமயம் என்னப்படுவதாம்.

பொழிப்புரை—மலமானது ஸ்தூலமாகியபாகம். மத்திமபா
கம் மாம்ஸமாகின்றது. ஸூக்ஷ்மபாகமானது மனமாகின்றதாத
லின் மனம் அந்நமயமென்றுசொல்லப்படுகின்றது.

வியாக்யானம்:—தேஜஸ: - தேஜஸி (அக்கிரியி) னுடைய
ஸ்தவிஷ்ட: - ஸ்தூலமாகிய பாகமானது அஸ்தி - எலும்பு ஸ்
யாத் - ஆகும் மஜ்ஜா - மஜ்ஜை எனும் தாதுவானது மத்யஸமுத்
பவ: - மத்திமபாகமாம் கரிஷ்டா - ஸூக்ஷ்மபாகமானது வாக்
மதா - வாக் என்று சொல்லப்படுவதாம் தஸ்மாத் - ஆதலால் ஜக
த் - ஜகமானது தோஜோபந்நாத்மகம் - அக்கிரி ஜலமந்நரூபமாக
உள்ளது.

பொழிப்புரை.—ஆக்கிரியினுடைய ஸ்தூலமாகிய பாகமானது எலும்பாகும். மஜ்ஜை எனும் தாது மத்திமபாகமாகின்றது ஸூக்ஷ்மபாகமானது வாக் என்னப்படுகின்றது. ஆதலின் ஜகமானது தேயுஜலாந்நரூபமாயுள்ளது.

ஸ்லோகம்.

லோஹிதாஜ்ஜாயதே மாம்ஸம் மெதஸ்ஸாஸமுத்பவம் ।

மெதஸ்ஸாஸமுத்பவம் மெதஸ்ஸாஸமுத்பவம் । (சஉ)

லோஹிதாஜ்ஜாயதேமாம் ஸம்மேதோமாம்ஸஸமுத்பவம்
மேதஸ்ஸோ அஸ்தீநி ஜாயந்தே மஜ்ஜாவாஸ்திஸமுத்பவா

வியாக்யானம்—லோஹிதாத் - ரத்தத்தினின்றும் மாம்ஸம் - மாம்ஸமானது ஜாயதே - உண்டாகின்றது மேதஸ் - மேதஸ்ஸானது, மாம்ஸஸமுத்பவம் - மாம்ஸத்திலிருந்துண்டாவதாம் மேதஸ் - மேதஸ்விலிருந்து, அஸ்தீநி - எலும்புகள் ஜாயந்தே - உண்டாகின்றன மஜ்ஜா - மஜ்ஜை என்பது அஸ்திஸமுத்பவா:- எலும்பிலிருந்துண்டாவதாம்.

பொழிப்புரை—ரத்தத்தினின்றும் மாம்ஸமும் மாம்ஸத்திலிருந்து மேதஸ்ஸும் மேதஸ்விலிருந்து எலும்புகளும் எலும்புகளிலிருந்து மஜ்ஜையும் உண்டாகின்றது.

ஸ்லோகம்

நாப்யோபிமாம்ஸங்காதாத்ஸக்ரம் மஜ்ஜாஸமுத்பவம் ।

வாதபித்தகபாஸ்சாத்ஸக்ரம் பரிசீர்த்திதாஃ ॥ (சங)

நாடியோபிமாம்ஸங்காதாத்ஸக்ரம் மஜ்ஜாஸமுத்பவம்
வாதபித்தகபாஸ்சாத்ஸக்ரம் பரிசீர்த்திதாஃ

வியாக்யானம்.—மாம்ஸஸங்காதாத் - மாம்ஸச்சேர்க்கையில் நின்றும் நாடிய் அபி - நாடிகளும் உண்டாகின்றன. ஸக்ரம் - ரேதஸானது மஜ்ஜாஸமுத்பவம் - மஜ்ஜையிலிருந்துண்டாகின்றது வாதபித்தகபாஃ ச - வாயு பித்தம் சிலேஷ்மம் ஆகிய இவைகள் அத்ர - இத்தேஹத்தினில் தாதவஃ - தாதுக்கள் என்று பரிசீர்த்திதாஃ - சொல்லப்பட்டுள்ளன

பொழிப்புரை.—மாம்ஸங்களிலிருந்து நாடிகள் உண்டாகின்றன. ரேதஸானது மஜ்ஜையிலிருந்துண்டாகின்றது. வாதபித்தகபங்கள் இத்தேகத்திலுள்ள தாதுக்கள் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளன.

ஸ்லோகம்

ஐஸாம் ஜலிஜலம் ஜேதயம் ரஸஸ்யாம்ஜலயோநவ ।
 க்ஷய்யாஷ்டௌபுரீஷஸ்ய ஸப்தஹிச்லேஷ்மணஸ்சஷட் ॥
 வித்தஸ்யபஞ்ச சத்வாரோ மூத்ரஸ்யாஞ்ஜலயஸ்த்ரயம் ।
 வஸாயாமேதஸொத்வௌது மஜ்ஜாத்வஞ்ஜலிஸம்மிதஃ ॥
 அர்த்தாஞ்சலிததாசக்ரம் ததேவபலமுச்யதே । (சக) ॥
 அஸ்த்நாம்சரீரே ஸங்க்யாஸ்யாத்ஷட்டியுக்தம் சதத்ரயம் ॥

தசாஞ்ஜலிஜலம்ஜேதயம் ரஸஸ்யாஞ்ஜலயோநவ
 ரக்தஸ்யாஷ்டௌ புரீஷஸ்யஸப்தஹிச்லேஷ்மணஸ்சஷட்
 பித்தஸ்யபஞ்ச சத்வாரோ மூத்ரஸ்யாஞ்ஜலயஸ்த்ரயம்
 வஸாயாமேதஸொத்வௌது மஜ்ஜாத்வஞ்ஜலிஸம்மிதஃ
 அர்த்தாஞ்சலிததாசக்ரம் ததேவபலமுச்யதே
 அஸ்த்நாம்சரீரே ஸங்க்யாஸ்யாத்ஷட்டியுக்தம் சதத்ரயம்

வியாக்யானம்—ஜலம் - ஜலமானது தசாஞ்ஜலி - பத்து அஞ்
 ஜலி பரிமாணமுடையதென்று ஜேதய: - அறியத்தக்கது (அஞ்ஜ
 லியெனின் இருசிரங்கைகள் என்பதுபொருள்) ரஸஸ்ய - ரஸத்
 திற்கு (அன்னஸாரத்திற்கு) நவ - ஒன்பது அஞ்ஜலய: - அஞ்ஜ
 லிபரிமாணங்களாம். ரக்தஸ்ய - ரத்தத்திற்கு அஷ்டௌ - எட்டு
 (அஞ்ஜலிகளாம்) புரீஷஸ்ய - மலத்திற்கு ஸப்த - ஏழு அஞ்ஜலி
 பரிமாணமாம் ச்லேஷ்மண: - கபத்திற்கு ஷட் - ஆறு (அஞ்ஜலி
 களாம்) பித்தஸ்ய - பித்தத்திற்கு, பஞ்ச - ஐந்து (அஞ்ஜலிகளாம்)
 வஸாயா: - மாம்ஸத்ரவத்திற்கு, த்ரய: - மூன்று (அஞ்ஜலிகளாம்)
 மேதஸ: - ஹ்ருதயமாம்ஸத்திற்கு த்வௌ - இரண்டாம் மஜ்
 ஜா - மஜ்ஜையானது அஞ்ஜலி ஸம்மித: - ஓராஞ்ஜலி (யாம்) சக்
 ரம் - ரேதஸானது அர்த்தாஞ்ஜலி - அரை அஞ்ஜலியாம் தத்
 வ - அதுவே பலம் - பலம் என்று உச்யதே - சொல்லப்படுகின்

பொழிப்புரை:—ஆண்டு ஸந்திகளிலுள்ள எலும்புகளின் எண்ணிக்கை இருநூற்றுப்பத்து.

ஸ்லோகம்.

ரளரவாஃ ப்ரஸராஃஸ்கந்தஸேசநாஃ ஸ்யுருலூகலாஃ

ஸமுத்ராமண்டலாஸ் ஸங்காவர்தாவாமந குண்டலாஃ ||

ஐத்யஷ்டயாஸஃஐஷ்டா ஸ்ரீரேஷ்ஷிலிங்யம் | (சஅ)

ரேளரவாஃ ப்ரஸராஸ்கந்தஸேசநாஃ ஸ்யுருலூகலாஃ

ஸமுத்ராமண்டலாஸ் ஸங்காவர்தாவாமந குண்டலாஃ

இத்யஷ்டதாஸமுத்திஷ்டாஸ்ஸரீரேஷ்வஸ்தி ஸந்தயஃ

வியாக்யானம்—ரேளரவாஃ - ரேளரவங்கள், ப்ரஸராஃ - ப்ரஸரங்கள், ஸ்கந்தஸேசநாஃ - ஸ்கந்தஸேசனங்கள், உலூகலாஃ - உலூகலங்கள் ஸமுத்ராஃ - ஸமுத்திரங்கள், மண்டலாஃ - மண்டலங்கள், ஸங்காவர்த்தாஃ - சங்காவர்த்தங்கள், வாமநகுண்டலாஃ - வாமனகுண்டலங்கள், இதி - என்று, அஷ்டதாஸண்வகையாய் சரீரேஷு - சரீரங்களில், அஸ்திஸந்தயஃ - அஸ்திஸந்திகள், ஸமுத்திஷ்டாஃ - சொல்லப்பட்டுள்ளன.

பொழிப்புரை.—ரேளரவங்கள் ப்ரஸரங்கள் ஸ்கந்தஸேசனங்கள் உலூகலங்கள் ஸமுத்ரங்கள் மண்டலங்கள் சங்காவர்த்தங்கள் வாமனகுண்டலங்கள் என்று எண்வகையாய் சரீரத்திலுள்ள எலும்புகள் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

ஸ்லோகம்.

ஸாயகொடித்ரயம்ரோம் ஸ்ரீமகேசாஸ்திஸக்ஷணம் ||

ஜெஹ்ஸாஹவஜெஹ் ஜெஹ்ஸாஹவஜெஹ் ||

யஸ்யஜஸாரொநாஜெஹ்வ வஜாஜெஹ்வவநத யெ ||

ஸார்த்தகோடித்ரயம்ரோம் ஸ்ரீமகேசாஸ்திஸக்ஷணம்

தேஹஸ்வரூபமேவந்தே ப்ரோக்த தசரதாத்மஜ

யஸ்மாதஸாரோநாஸ்த்யேவபதார்த்தோபுவநத்ரயே

வியாக்யானம்:—ரோம் ஸ்ரீமகேசாஸ்திஸக்ஷணம் - உரோமங்களுக்கு ஸார்த்தகோடித்ரயம் - மூன்றரைக்கோடிக் (கணக்குள்ளது) ஸ்ரீமகேசாஸ்திஸக்ஷணம் -

மீசை கேசம் இவைகள், த்ரிலக்ஷகாஃ - மூன்றுலக்ஷங்களாம், தசரதாத்மஜ - ஒ தசரதன்புதல்வனே, தேஹஸ்வரூபம் - தேஹஸ்வரூபம், ஏவம் - இவ்வாறு, தே-உனக்கு, ப்ரோக்தம் - சொல்லப்பட்டது. புவநத்ரயே - மூவுலகிலும், யஸ்மாத் - யாதொருதேஹத்தைக்காட்டிலும், அஸாரஃ - ஸாரமற்றது, நாஸ்தி ஏவ-இல்லவே இல்லையோ அப்படிப்பட்டதன்றோ இத்தேஹமானது.

பொழிப்புரை—உரோமங்கள் மூன்றரைக்கோடிக்கணக்குள்ளான. மீசைகேசம் இவைகள் மூன்றுலக்ஷங்களாம் ஒ தசரதன்தநயனே இவ்வாறு உனக்கு தேஹஸ்வரூபம் சொல்லப்பட்டதன்றோ. யாதொன்றைக்காட்டிலும் இழிவாகியது மூன்றுலகத்திலும் இல்லையோ அப்படிப்பட்டதன்றோ இத்தேஹம்.

ஸ்லோகம்.

ஜெஹ்ஹி நவிரோதேந நமஹோபாயஸுஃ ||

சுஹங்காரோணபாவேந க்ரியஜெஹ்ஹஸாஃ || ௧௦

தேஹஸ்மிந்நபிமாநேந நமஹோபாயபுத்தயஃ

அஹங்காரோணபாபேந க்ரியந்தே ஹந்தஸாம்ப்ருதம்

வியாக்யானம்—அஸ்மிந் - இந்த, தேஹே - தேஹத்தினிடத்தில், அபிமாநேந - அபிமானமாகிய, பாபேந - மிக்கக்கெட்டதாகிய, அஹங்காரோண - அஹங்காரத்தால், ஸாம்ப்ருதம் - இப்போது, மஹோபாயபுத்தயஃ - பரசிவவிசாரரூபங்களாகிய புத்திவிருத்திகள், நக்ரியந்தே - செய்யப்படுவதில்லை, ஹந்த - அந்தோ.

பொழிப்புரை—இந்ததேஹத்தினில் அபிமானமாகிய கொடியதாகிய அகங்காரத்தினால் இம்மனிதப்பிறவியில் பிறவிப்பிரிநீங்கி ஸுகம் பெறும் உபாயமாகிய பரசிவவிசாரம் எனும் சித்தவிருத்திகள் செய்யப்படுகின்றதில்லை.

ஸ்லோகம்.

தவ்யாஜெதக்ஷஸாஃ || ௧௧ ||

தஸ்மாதேதத்ஸ்வரூபந்து விபோத்தவ்யம் மநீஷிணா

வியாக்யானம்:—தஸ்மாத் - ஆதலால், ஏதத்ஸ்வரூபம் - (அகங்காரத்திற்கிடமாகிய) தேஹஸ்வரூபமானது, மநீஷிண - புத்திமானால், விபோத்தவ்யம் - நன்கறிந்துகொள்ளவேண்டியது.

பொழிப்புரை—ஆதலால் அஹங்காரத்திற்கிடமாகிய தேஹத்தின் ஸ்வரூபம் புத்திமான்களால் நன்கறிந்து கொள்ளவேண்டியது.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

ஜீவஸ்வரூப கதனமென்னும்

பத்தாவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீராமன் கூறலானார்.

ஸ்லோகம்.

ஹவ நூத்ரஜீவொவள ஜனொஷெ-ஹவதிஷ்தெ ।

ஜாயதெவாகுதொஜீவஹ்ஸா-ஹவ்வாஸ்யுகிவஷ ॥ (க)

பகவந்நத்ரஜீவொஸௌ ஜந்தோர்தேஹேவதிஷ்டதே
ஜாயதே வாகுதொ ஜீவஸ்வரூபம்வாஸ்யுகிவஷ

வியாக்யானம்:—பகவந் - ஓ பகவனே, அத்ர - இந்த, ஜந்தோ - பிராணிகளது, தேஹே-தேஹத்திலுள்ளவனாய், அஸௌ-இதுகாறும்சொல்லப்பட்ட,ஜீவஃ - ஜீவனானவன், அவதிஷ்டதே-தனித்துள்ளவனா அல்லது ஜாயதேவா - உண்டாகின்றனா குதஃ - எக்காரணத்தால், ஜீவஃ - ஜீவன் என்னப்படுகின்றான் அஸ்ய - இந்த ஜீவனது ஸ்வரூபம் வா - ஸ்வரூபம்தான் கிம் - யாது வத-சொல்லும்.

பொழிப்புரை—ஓ பகவனே இந்தப்பிராணியின் தேஹத்திலுள்ளவனாய் இது காறும் சொல்லப்பட்ட ஜீவன் தேகத்திலும் தனித்துள்ளவனா அல்லது உண்டாகின்றவனா எக்காரணத்தால் ஜீவன் என்று சொல்லப்படுகின்றான் இவனது ஸ்வரூபம்தான் யாது சொல்லும்.

ஸ்லோகம்.

தேஹாந் தேவாகுத்ரயாதி கத்வாவாகுத்ரதிஷ்டதி ।

கயோயாதிவாதேஹம் பநநநாயாதிவாவதி ॥ (உ)

தேஹாந்தேவாகுத்ரயாதி கத்வாவாகுத்ரதிஷ்டதி
கதமாயாதி வாதேஹம் புநர்நாயாதிவாவதி

வியாக்யானம்— தேஹாந்தே - தேஹமுடிவில் (மரணத்தி
னில் குத்ர - எங்கு யாதி - செல்லுகின்றான் கத்வாவா - சென்று
குத்ர - எங்கு திஷ்டதி - இருக்கின்றான் கதம் - எப்படி ஆயாதி
வா - வருகின்றான். தேஹம் - தேஹத்தை புநஃ - மறுபடியும்
ந ஆயாதிவா - வந்து அடைகின்றதில்லையா வதி - சொல்லும்.

பொழிப்புரை—தேஹம் நசித்தபின் ஜீவன் எங்கு செல்லுகி
ன்றான்? சென்று எங்கிருக்கின்றான்? எப்படி வருகின்றான்? அல்
லது மறுபடியும் வந்துதேஹத்தையடைகின்றதில்லையா? என்ன
சொல்லும்?

“ஸ்ரீ பகவாந் கூறலானார்”

ஸ்லோகம்.

ஸாயபுஷ்டிஹாஸா மஹாபாக குஹ்யாத் குஹ்யதமம்ஹியத் । (ங)

தேவரபி ஸுதுர்ஜ்ஞேய மிந்த்ராத்யைர்வாமஹர்ஷிபிஃ ॥

சுநுநெஷ்டெநவதூய்யாவி ரவநநந ।

சுஹ்யாத் குஹ்யதமம்ஹியத் தோவக்ஷ்யாமயவஹிதஸ்ஸுருண ॥ (ச)

ஸாதுப்ருஷ்டம்மஹாபாக குஹ்யாத் குஹ்யதமம்ஹியத்

தேவரபி ஸுதுர்ஜ்ஞேய மிந்த்ராத்யைர்வாமஹர்ஷிபிஃ

அந்யஸ்மைநசவக்தவ்யம் மயாபிரகுநந்தன

த்வத்பக்த்யாஹம்பரம்பரீதோவக்ஷ்யாமயவஹிதஸ்ஸுருண

வியாக்யானம்:—மஹாபாக- ஓ மஹாபாக்கியவானே ஸாது-
நன்கு ப்ருஷ்டம்- வினவப்பட்டது யத்ஹி - யாதொன்றே குஹ்
யாத், குஹ்யதமம் - ரஹஸ்யங்களிலும் அறிய ரஹஸ்யமாயுள்ள
தோ. இந்த்ராத்யைஃ - இந்திரன் முதலியவர்களாகிய தேவைஃ
அபி - தேவர்களாலும் மஹர்ஷிபிஃ - மஹாருஷிகளாலும் ஸுது

ர்ஜ்ஞேயம் - எளிதில் அறியமாட்டா ததேதா-ரகுநந்தன - ஓ ரகு
குலத்தில் தோன்றியவனே மயாபி - என்னாலும் அந்யஸ்மை -
மற்றவனுக்கு ந, ஏவ, வக்தவ்யம் - சொல்லக்கூடியதேயல்ல. அ
ஹம் - யான் த்வத்பக்த்யா - உனது பக்தியால், பரம் - மிகவும்
ப்ரீத: - பிரீதி யடைந்தவனாய்க்கொண்டு வக்த்யாமி - சொல்லுகி
ன்றேன் அவஹ் த: - ஏகாக்ரசித்தமுடையவனாய் ச்ருணு - கேட்
பாயாக.

பொழிப்புரை:—ஓ மஹாபாக்கியவானே உன்னால் நன்குவின
வப்பட்டது யாதொரு இவ்வினா ரஹஸ்யத்திலும் ரஹஸ்யமாய்
உள்ளதோ இந்திராதிதேவர்களாலும் மஹருஷிகளாலும் யாதொ
ன்று எளிதில் அறியமுடியாததோ ஓ ரகுகுலத்தில் தோன்றியவ
னே என்னாலும் ஏனையோர்களுக்குச்சொல்லக்கூடாதது ஆயி
னும் யான் உனது பக்தியால் மிகவும் பிரீதியடைந்தவனாய்க்கொ
ண்டு சொல்லுகின்றேன் ஸாவதானனாய்ச் சுவணஞ் செய்வாயாக.

ஸ்லோகம்.

ஸத்யஜ்ஞாநாதூக்ஷாநகைஸ்ஸஹிஷாநஃபிமுஹ: ।

வரஜாதூவாஹ்ஜோதி ரவ்யுதூவ்யகூகாரணம் ॥ (௫)

நித்யோவிஸுத்தஸ்ஸர்வாத்மா நிர்லோபோஹந்நிரஞ்ஜந: ।

ஸவ்யபிஷ்விஹீநஸ்ச நக்ராஹ்யோமநஸாபிச ॥ (௬)

ஸத்யஜ்ஞானாத்மகோநந்தஸ்ஸச்சிதாநந்தவிக்ரஹ:

பரமாத்மா பரஞ்ஜயோதி வ்யக்தேதாவ்யக்தகாரணம்

நித்யோவிஸுத்தஸ்ஸர்வாத்மா நிர்லோபோஹந்நிரஞ்ஜந:

ஸர்வதர்மவிஹீநஸ்ச நக்ராஹ்யோமநஸாபிச

வியாக்யானம்—அஹம் - யான் ஸத்யஞானாத்மக: - ஸத்ய
போதவடிவனும் அநந்த: - அந்தமில்லாதவனும் பரமானந்தவிக்ர
ஹ: - பேரானந்த உருவனும் பரமாத்மா - பரமாத்மாவும் பரம்
ஜ்யோதி: - பரம்சோதியாயுள்ளவனும் அவ்யக்த:-வ்யக்தம் (இந்
திரியங்களுக்கு விஷயம்) அல்லாதவனும் அவ்யக்தகாரணம் -
அவ்யக்தத்திற்கும் அதிஷ்டானமாயுள்ளவனும், நித்ய: - நித்திய
னும் விசுத்த: - நிர்மலனும் ஸர்வாத்மா - ஸகல (பொருள்களின்

ன்வடிவங்களுக்கும் ஆத்மாவாயுள்ளவனும் நிர்லேப: - அஸங்க
னும் (ஸம்பந்தமற்றவனும்) நிரஞ்ஜந: - நிஷ்கிரியனும் ஸர்வதர்ம
விஹீந: ச - ஸகலதர்மங்களுமில்லாதவனும் மநஸாபி - மனதினா
லும் நக்ராஹ்ய: - கிரஹிக்கக்கூடாதவனுமாயுள்ளவன்.

பொழிப்புரை—நான் ஸத்தியபோதவடிவனும் அநந்தனும்
பேரானந்தவடிவனும் பரமாத்மாவும் பரஞ்ஜோதியும் அவ்யக்த
னும் அவ்யக்தத்திற்கும் ஆதாரமாயுள்ளவனும் நித்தியனும் நிர்
மலனும் ஸர்வாத்மாவாயுள்ளவனும் அஸங்கனும் நிஷ்கிரியனும்
ஸகலதர்மங்களுமில்லாதவனும் மனதிற்கும் எட்டாதவனுமாயு
ள்ளவன்

ஸ்லோகம்.

நாஹம்ஸவெ-ந்ரியமு-ராஹு ஸ்வெ-ஷா-ம்-நாஹநொஹுஹு
ஜ்ஞாதாஹம்ஸவ-ந்ரொகஸ்ய 38 ஜ்ஞாதாநவித்யதே || (எ)

நாஹம்ஸர்வேந்த்ரியக்ராஹ்ய ஸர்வேஷாம்-க்ராஹகோஹ்யஹம்
ஜ்ஞாதாஹம் ஸர்வலோகஸ்ய மமஜ்ஞாதாநவித்யதே

வியாக்யானம்:—அஹம் - நான் ஸர்வேந் த்ரியக்ராஹ்ய -
ஸகலேந்த்ரியங்களாலும் அறியக்கூடியவனல்ல ஸர்வேஷாம் -
எல்லாவற்றையும் க்ராஹக: - அறியச் செய்வோன் அஹம்ஹி -
யானேயன்றோ அஹம் - நான் ஸர்வலோகஸ்ய - ஸகல உலகத்
தையும் ஜ்ஞாதா - அறிவோன் மம - என்னை ஞாதா - அறிவோன்
நவித்யதே - இல்லை.

பொழிப்புரை:—நான் எவ்விந்த்ரியத்தாலும் அறியக்கூடாத
வனும் எல்லாவற்றையும் அறியச்செய்வோனுமாயுள்ளவன். நான்
ஸகல உலகங்களையும் அறிகின்றவன். என்னை யறிகின்றவன்
இல்லை.

ஸ்லோகம்.

ஜ-ஞாஹ்வ-விகாராணாம்-பா-ரே-ணா-ஹிகஸ்ய 39

யதெ-தாவா-வொ-நிவத-நெ-சு-பா-வ்ய-நஸாஸஹ || (அ)

தூரஸ்ஸர்வவிகாராணாம் பரமாண்வாதிகஸ்யச
யதேதாவாசோநிவர்த்தந்தே அப்ராப்யமநஸாஸஹ

பொழிப்புரை:— ஸகலவிகாரங்களுக்கும் பரமாணுமுதலியவைகளுக்கும் தூரத்திலுள்ளவன். வாக்குகள்மனதோடுகூட எவனிடம் அடையாமல் திரும்புகின்றனவோ.

[illegible]

ஆநந்தம் ப்ரஹ்மமாம்ஜ்ஞாத்வர்நபிபேதிசுதஸ்சந
யஸ்து ஸர்வாணி பூதாநி மய்யேவேதிப்ரபச்யதி
மாம்சஸர்வேஷுபூதேஷுததோநவிஜுகுப்ஸதே

வியாக்யானம்—ஆநந்தம் - ஆனந்தவடிவமாகிய ப்ரும்ம -
ப்ரும்மமான மாம் - என்னை த்யாத்வா - த்யானம் செய்யின்
குத், ச, ந - எதனாலும் நபிபேதி - பயமடையான் ய், து - யா
தொருவன் ஸர்வாணி பூதாநி - ஸகலபூதங்களையும் மயி, ஏவ, -
என்னிடமே இதி - என்று பச்யதி - பார்க்கின்றானே ஸர்வேஷு-
பூதேஷு ச - ஸகல பூதங்களிலும் மாம் - என்னை (பார்க்கின்
றானே) அவன் தத் - அதன்பிறகு நவிஜுகுப்ஸதே - (எதனை
யும்) வெறுக்கவிரும்பான்,

பொழிப்புரை.—ஆனந்தவடிவமாகிய ப்ரும்மமான என்னைத்
யானம்செய்யின் எதனாலும் பயமடையான் யாதொருவன். ஸகல
பூதங்களிலும் யானே என்றும் காண்கின்றானே. அவன் அதன்
மின்னர் எதனையும் வெறுக்கமாட்டான். ✓

யஸ்யஸவராணி ஹந்தா நிஹ்யாநெத்யவா ஹந்திஜாநதம் ।
கொரொஹஸ்துக்ஸூக வாக்ஸுந-வஸ்யதம் । (க0)

யோடு கூடியவனாய்க்கொண்டு, அவ்யாக்ருத ப்ரும்ஹரூப: - அவ்யாக்ருதப்ரும்ஹவடிவனாய், ஜகத்கர்த்தா-ஜகங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கின்றவனாகிய, மஹேஸ்வர: - மஹேஸ்வரனாகின்றேன்.

பொழிப்புரை:—நான் ஏகனும் வ்யயமில்லாதவன் அங்ஙனமாயினும் அனாதியாகிய அவிதையையோடு கூடியவனாய்க்கொண்டு அவ்யாக்ருதப்ரும்ஹவடிவமாயிருந்து ஜகத்கர்த்தாவாகிய மஹேஸ்வரனாகின்றேன்.

ஸ்லோகம்.

ஜநநோடு த்ருயயாடிஸ்யு ரிஜிஸ்ஸெஷ்ஜமத்ருய்யு || கங்.
ததிந்யிஜமத்ருவ-ஓடிஸ்யு தெஷிவிவீயதே ।

ஞானமாத்ரேயதாத்ருச்யமிதம்ஸ்வப்நேஜகத்ரயம்
தத்வந்மயிஜகத்ஸர்வமத்ருச்யதே ஸ்திவிவீயதே

வியாக்யானம்:—ஸ்வப்நே - கனவினில் உள்ளதாகிய, ஜகத்-ரயம் - மூவுலகும், ஞானமாத்ரே - ஞானமாத்ரீர்த்தில், யதா - எப்படி, த்ருச்யம்-காணப்படுகின்றதோ, தத்வத்-அதுபோலவே, ஜகத்ஸர்வம்-ஜகமெல்லாம், மயி - என்னிடம், த்ருச்யதே - தோன்றுகின்றது, அஸ்தி - இருக்கின்றது, விவீயதே - ஒடுங்குகின்றது.

பொழிப்புரை:—கனவினில் உள்ளதாகிய மூவுலகும் ஞானமாத்ரீர்த்தில் எப்படிக்காணப்படுகின்றதோ அதுபோலவே ஸகலஜகமும் என்னிடம் தோன்றுகின்றது நிற்கின்றது ஒடுங்குகின்றது.

ஸ்லோகம்.

நாநாவிடிர்ஸாயக்தோ ஜீவகெநவஸாஜிஹ்யு || கசு.
வஹகெநேஹி யாணெவ வஹஜாநெஹி யாணிவ ।
ஜெநாஸஹிஹகாரஹி து வெதிவதஹ்யு || கரு.
வாயவஹிஹிதா யாந்திஹிஹிதா தாடி ।

நாநாவித்யாஸமாயுக்தோ ஜீவத்வேந வஸாம்யஹம்
பஞ்சகர்மேந்த்ரியாண்யேவபஞ்சஞானேந்த்ரியாணிச
மநோபுத்திரஹங்காரஸ்சித்தம் சேதிசதுஷ்டயம்
வாயவஹிஹிதாயாந்திலிங்கசரீரதாம்

வியாக்யானம்:—அஹம் - நான், நானாவித்யாஸமாயுக்தம் - எண்ணிறந்த அவித்தைகளோடு கூடியவனாய், ஜீவத்வேந - ஜீவத்தன்மைபெற்று, வஸாமி-வஸிக்கின்றேன். கர்மேந்திரியாணி-கர்மேந்திரியங்கள், பஞ்ச-ஐந்தும், ஞானேந்திரியாணி - ஞானேந்திரியங்கள், பஞ்ச-ஐந்தும், மந: - மனம், புத்தி: - புத்தி, அஹங்கார: - அஹங்காரம், சித்தம் - சித்தம், இதி-என்று, சதுஷ்டயம் - நான்கும், வாயவ: - வாயுக்கள், பஞ்ச-ஐந்து, மினிதா: - இவைகள் கூடியவைகளாய்க்கொண்டு, லிங்கசரீரதாம் - லிங்கசரீரத்தன்மையை, யாந்தி-அடைகின்றன.

பொழிப்புரை:—நான் எண்ணிறந்த அவித்தைகளோடு கூடியவனாய் ஜீவத்தன்மை பெற்றுவஸிக்கின்றேன். கர்மேந்திரியங்கள் ஐந்து, ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்து மனோபுத்திசித்தாஹங்காரங்களாகிய நான்கு, வாயுக்கள் ஐந்து ஆகிய இவைகள்கூடி லிங்கசரீரத்தன்மையைப் பெறுகின்றன.

ஸ்லோகம்.

தத்ராவித்யாஸமாயுக்தம் வெதந்யம் ப்ரதிபிம்பிதம் கஃ.
வ்யாவஹாரிகஜீவஸ்து க்ஷேத்ரஜ்ஞ: பஞ்சாவைவா:
ஸவனவஜமதாஹொகூநா நானொயம்பண்ணுவாவயொ: ||

தத்ராவித்யாஸமாயுக்தம் சைதன்யம் ப்ரதிபிம்பிதம்
வ்யாவஹாரிகஜீவஸ்து க்ஷேத்ரஜ்ஞ புருஷோபிவா
ஸ ஏவ ஜகதாம்போக்தா நான்யோய புண்யபாபயோ:

வியாக்யானம்:—தத்ர - லிங்கமெனப்படும் அந்த ஸுகூத்மசரீரத்தில், ப்ரதிபிம்பிதம் - பிரதிபிம்பிக்கப்பட்ட, அவித்யாஸமாயுக்தம் - அவித்தையோடு கூடிய, சைதன்யம் - சைதன்யமானது, வ்யாவஹாரிகஜீவ: - வ்யாவஹார ஸம்பந்தமதாகிய ஜீவனென்றும், க்ஷேத்ரக்ஞ: - க்ஷேத்திரக்ஞனென்றும், புருஷ: - அபி வா - புருஷனென்றும் சொல்லப்படுகின்றது, ஸ ஏவ - அவனே, புண்யபாபயோ: - புண்யபாவங்களின் பயனாகிய, ஜகதாம் - ஜகங்களை போக்தா - புசிப்பவன், நான்ய: - மற்றவனல்ல.

பொழிப்புரை:—லிங்கதேஹ மென்னப்படும் ஸுகூத்மசரீரத்தில் பிரதிபிம்பிக்கப்பட்ட அவித்தையோடு கூடிய சைதன்யமா

னது வ்யாவஹாரிகஜீவனென்றும் சேஷத்ரக்ஞனென்றும் புருஷ
னென்றும் சொல்லப்படுகின்றது. அவனே அனாதிகளாகிய புண்
ணிய பாபபயன்களைப் புசிப்பவன்:

ஸ்லோகம்.

ஐஹாபிதமுதிகிஷ்ணு ஜாதுக்ஷ்ணபாஹிஷ்ணுதா ।

யயாபிவக்ஷணகாஹிதா ஜிநிஷ்ணுதேவபி । கள.

ததிகிஷ்ணுக்ஷணகாஹிதா ஜிநிஷ்ணுதேவபி ।

இஹாமுத்ரகதிஸ் தஸ்யஜாக்ரத் ஸ்பப்நாதிபோக்த்ருதா

யதாதர்ப்பண காளிம்நாமலிம்த்ருச்ய தேமுகம்

தத்வதந்தஃ கரணகைர் தோஷைராத்மாபித்ருச்யதே

வியாக்யானம்:—தத்ர-அவ்விதமான லிங்கசரீரத்தில் இருக்
கும், தஸ்ய-அவனுக்கு, இஹாமுத்ர-இங்கிருந்து அங்கும் அங்கி
ருந்திங்கும், கதி-செல்லுதலும், ஜாக்ரத்ஸ்வ ப்நாதிபோக்த்ருதா-
ஜாக்ரத்ஸ்வப்நம் முதலியவைகளில் ஸுகதுக்கங்களைப் புசித்தலு
மாம்; முகம் - முகமானது, தர்ப்பண காளிம்நா - கண்ணாடியின்
அழுக்கினால், யதா - எப்படி, மலிநம் - அழுக்குற்றதாய், த்ருச்ய
தே-காணப்படுகின்றதோ, தத்வத் - அதுபோலவே, அந்தகரண
கைஃ - அந்தக்கரணத்திலுள்ள, தோஷைஃ - குற்றங்களால், ஆத்
மாபி - ஆன்மாவும் த்ருச்யதே - காணப்படுகின்றான்.

பொழிப்புரை:—அவ்விதமான லிங்கசரீரத்திலிருந்து கொ
ண்டே இவ்வுலகிலிருந்து ஸ்வர்க்கநரகங்களுக்கும் ஸ்வர்க்கநரக
ங்களிலிருந்து இவ்வுலகத்திற்கும் போக்குவருத்து செய்தலும்
ஜாக்கிரஸ்வப்பனம் முதலியவைகளிலுள்ள ஸுகதுக்கத்தைப்
புசித்தலுமாம். முகமானது கண்ணாடியின்மலத்தினால் அழுக்குற்
றதாய்க்காணப்படுகின்றது; அதுபோலவே அந்தக்கரணதோஷங்
களால் ஆன்மாவும் தோஷமுள்ளதுபோலக் காணப்படுகின்றது.

ஸ்லோகம்.

வாஸுதாயாஸவஸாதிஷ்ணுக்ஷணாத்ருதாஃ ॥

வனகீவாவாஹிநெந வராதுஷ்ணுக்ஷணாத்ருதாஃ । கக

பரஸ்பராத்யாஸவசாதந்தகரணாத்ருதாஃ

எநீபாவாஹிநெநப்ராத்மாதுக்ஷணாத்ருதாஃ

விடாக்யான்ம்:—அந்த: கரணத்மநோ: - அந்தக்கரணன்மா
க்களுக்கு, பரஸ்பராத்யாஸவசாத் - ஒன்றிலொன்றின் ஆரோபத்
தால், ஏகீபாவாபிமாநேந - ஒன்றென்றதன்மையாலாகிய அபிமா
னத்தால், பராத்மா - பரன், துக்கபாகிவ - துக்கமுற்றவன்
போல, ஸ்யாத் - ஆவான்.

பொழிப்புரை:— அந்தக்கராணத்மாக்களுக்கு ஒன்றிலொன்றின் ஆரோபத்தால் ஒன்றென்பதாகிய பாவனையால் வந்த அபிமானத்தால் பரமன் துக்கிபோலாகின்றான்.

ஸ்ரீலோகம்.

சொல்லுகின்றனவென யுரைக்கின்றார் ஸ்ரீ ஸீமா || 20

உய்யுனெனக் குயிலித் தவறு நன்றாடிப் பாதுகாவகாரகாஃ ।

தமிழா தாவி நிறைவொ டுய்யுதெ-டுவெதஸா ॥ ௨௧.

ஸ்ரீவிஜயாபிஷேககுருகுலாட்சரண கதாபாபிகயசிவாந் ।

தது மாணியெயிண்ணு ஹுஜ்ஜீவாவதிஷுதெ ||

சுநபாழுவாவுசெஹைசுபு-வெவ்வறிதழுந்ண.

மருபுமௌஜலத்வேந மத்யாஹ்நார்கமரீசிகா:

சுருச்யந்தே மூடசித்தஸ்யநஹ்யார்த்ராஸ்தாபதாரகா:

தத்வதாத் மாபிநிர்லே போத்ருச்யதே மூட்சேதஸாம்

ஸ்வாவித்யாமாத்ரதோஷணகர்த்ருத்வாதுகதர்மவாந்

ததராசாந்நமயேபிண்டே ஹருதிஜீவோ அவதிஷ்டதே

ஆநகா க்ரம்வ்யாப்யதேஹம் தத்ப்ருவே அவஹிதஸ்ப்ருணு.

வியாக்யானம்:—மருபுமென-பாலைவனத்தில், மத்யாஹ்நார் கம
நீசிகா: - நடுப்பகல் ஸூரியனுடைய கிரணங்கள், மூடசித்தஸ்ய -
மூடபுத்தியுடையோனுக்கு, ஜலத்வேந - ஜலமாக, த்ருச்யதே -
காணப்படுகின்றன, ஆர்த்ரா: - ஈரமுடையன, நஹி - அல்ல, தாப
காரகா: - தாபத்தையே செய்வனவாம், தத்வத் - அது போலவே,
நிர்லேப: - அஸங்கனாகிய ஆத்மா, அபி - ஆன்மாவும், மூடசேத
ஸாம் - மூடபுத்தியுடையோர்களுக்கு, ஸ்வாவி த்யாத்மாத்மதோ
ஷேண - தனது அவித்யைவடிவமாகிய தன்னுடைய தோஷத்தி
னால், கர்த்தருத்வாதி கதர்மவாந் - கர்த்திருத்வம் முதனிய தர்மமு
டையவனாய், த்ருச்யதே - காணப்படுகின்றான், தத்ர-ஆண்டு, அந்

நமயே - அன்னவிகாரமாகிய, பிண்டே - பிண்டமான தேஹத்தில், ஹ்ருதி - ஹ்ருதயத்தில், ஜீவஃ - ஜீவன், ஆநகாக்ரம்-நகமுனைவரையிலுமுள்ள, தேஹம் - தேஹத்தை, வ்யாப்ய - வ்யாபித்து, அவதிஷ்டதே, - இருக்கின்றான், தத்-அதை, ப்ருவே - சொல்லுகிறேன்.

பொழிப்புரை:—பாலேவனத்தில் நடுப்பகலிலுள்ள ஸூரிய கிரணங்கள் மூடனுக்கு ஜலமாகத்தோன்றுகின்றன; ஆனால் சித்தி துமீரமுடையனவன்று. கேவலம்தாபத்தையே செய்வனவாம். அது போலவே அஸங்கனாகிய ஆன்மாமூடபுத்தியுடையோர்களுக்குத் தமது அவித்யாதோஷத்தினால் கர்த்திருத்துவம்முதலியனவுடையனாகக்காணப்படுகின்றன. ஆண்டு அந்நவிகாரமாகிய இத்தேகத்தினில் ஹ்ருதயத்தில் ஜீவன் நகமுனைவரையிலும் தேஹத்தைவியாபித்துக்கொண்டிருக்கின்றான். அதனைச் சொல்லுகின்றேன் சாவ தானமாய்க்கேட்பாயாக.

ஸ்லோகம்.

ஸொயனேஹிநாநேந ஜாஸவிணோ விராஜதே || ௨௩ ||
நாபேருர்த்வமதஃ கண்டாத்வ்யாப்யதிஷ்டதியத்ஸதா
தஸ்யமத்யேஸ்திஹ்ருதயம் ஸநாளம்பத்மகோசவத்
அதோமுகஞ்சதத் ராஸ்திஸூக்ஷ்மம் ஸுஹிரமுத்தமம் |

ஸோயம் ததபிமாநேநமாம்ஸபிண்டோவிராஜதே
நாபேருர்த்வமதஃ கண்டாத்வ்யாப்யதிஷ்டதியத்ஸதா
தஸ்யமத்யேஸ்திஹ்ருதயம் ஸநாளம்பத்மகோசவத்
அதோமுகஞ்சதத் ராஸ்திஸூக்ஷ்மம் ஸுஹிரமுத்தமம்.

வியாக்யானம்:—ஸஃ அயம் - அந்த இந்த, மாம்ஸபிண்டஃ- மாம்ஸபிண்டமான தேஹமானது, ததபிமாநேந - அந்த ஜீவாத் மாவின் அபிமானத்தினால், விராஜதே - விளங்குகின்றது. நாபே:- நாபிக்கு, ஊர்த்வம்-மேல்கண்டாத், அதஃ - கண்டத்திற்குக் கீழ், ஸதா - எப்போதும், வ்யாப்ய - வியாபித்து, யத் - யாதொன்று, திஷ்டதி - இருக்கின்றதோ, தஸ்ய - அதன், மத்யே - நடுவில், பத்மகோசவத் - தாமரைமொக்குபோல, ஸநாளம் - காம்போடு கூடியதாய், அதோமுகம் - கீழ்முகமாய், ஹ்ருதயம் - ஹ்ருதய

மானது, அஸ்தி - இருக்கின்றது. தத்ர - அதனில், ஸுசந்தமம்-
நுட்பமும், உத்தமம் - ஸர்வசுரேஷ்டமும், தஹராகாசம் இதி
உக்தம் - தஹராகாசம் என்று சொல்லப்பட்டதும் ஆகிய, ஸு-
ஷிரம் - இடம் - (துவாரமானது) அஸ்தி - இருக்கின்றது.

பொழிப்புரை:—அந்த இம்மாம்ஸபிண்டமானதேதஹமானது
ஜீவனின் அபிமானத்தினால் விளங்குகின்றது. நாபிக்கு மேல்கண்
டத்திற்குக் கீழ் எப்போதும் விஸ்தாரமாயுள்ளது யாதொன்று
(மார்புளதோ) அதன் காம்போடுகூடியதும் தாமரைமொக்குப்
போன்றதும் கீழ்முகமும் ஆகிய இருதயம் இருக்கின்றது. அதில்
நுட்பமாயும் ஸர்வசுரேஷ்டமாயுமுள்ள தஹராகாசமென்ற அவ
காசமொன்றிருக்கின்றது.

ஸ்லோகம்.

தஹராகாஸமீத்யுக்தம் தத்ரஜீவோவதிஷ்டதே || ௨௫.

வாமாபுஸதவாஸஸுஸதயாக்ஷிதஸ்யவ |

வாமஜீவஸவிஜ்ஞேய ஸ்வாநஜ்யாயக்ஷுதே ||

தஹராகாஸமீத்யுக்தம் தத்ரஜீவோவதிஷ்டதே

வாலாக்ரஸதபாகஸ்யஸததாகல்பிதஸ்யஸ

பாகோஜீவஸவிஜ்ஞேயஸஸசாநந்த்யாயகல்பதே.

வியாக்யானம்:—தத்ர-அங்கு, ஜீவ: - ஜீவன் அவதிஷ்டதே-
இருக்கின்றான், வாலாக்ரஸதபாகஸ்ய-கேசமுனையின் நூறிலார்
பங்கின், ஸததா கல்பிதஸ்ய ஸ - நூறுகச்செய்யப்பட்ட, பாக: -
பாகமானது, ஸ: - முற்கூறிய, ஜீவ: - ஜீவனென்று, விக்ஞேய: -
அறியத்தக்கது, ஸ ஸ - அச்சீவனும், ஆநந்த்யாய - (அபரிச்சின்
னத்தன்மைக்கு,) அந்தமின்மைக்கு, கல்பதே-தக்கவனாகின்றான்.

பொழிப்புரை:—அங்கு ஜீவன் இருக்கின்றான். கேசமுனையி
னை நூறுக்கிய அந்த பாகத்தையும் நூறுக்கினால் நிகழும்பாகமா
னது ஜீவனும். அந்த ஜீவன் அந்தமுருத்தன்மையையுடையான்
என்பதாம்.

ஸ்லோகம்.

கஜஸ்கஸுஸுரோஜய கெஸராஜவஸவ-த: | ௨௬.

புஸ்யதாஹுத்யாஹாபெய்யாயாவிய-பூஷஸுராக்ஷு ||

கதம்பகுஸுமோத்பத்தகேஸரா இவஸர்வத்
ப்ரஸ்ருதாஹ்ருதயாந் நாட்யோ யாபிர்வ்யாப்தம் சரீரகம்

வியாக்யானம்:—கதம்பகுஸுமோத்பத்த கேஸரா: இவ -
கடப்பம் பூவினிலுள்ள கேஸரங்கள் போல, ஹ்ருதயாத்-ஹ்ருத
யத்தினின்று, நாட்ய:-நாடிகள், ஸர்வத் - எங்கும், ப்ரஸ்ருதா-
பரவியிருக்கின்றன. யாபி: - எந்தநாடிகளால், சரீரகம் -சரீரமா
னது, வ்யாப்தம் - வியாபிக்கப்பட்டுளதோ.

போழிப்புரை:—கடப்பம் பூவினிலுள்ள கேஸரங்கள் போல
ஹ்ருதயத்தினின்று நாடிகள் எங்கும் பரவியிருக்கின்றன.
எவைகளால் சரீரம் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ.

ஸ்லோகம்.

ஹிதம்வயம்வ்யயஜ்ஞி தஸூரெ-தூஹிதாஃஸூய-தா: | உ௭.
ஆஸஹிதம்வயஜ்ஞி தஸூரெ-தூஹிதாஃஸூய-தா யொமவிதூரெ: |

ஹிதம்பலம்ப்ரயச்சந்திதஸ்மாத்தேநஹிதாஸ்ம்ருதா:
த்வாஸப்ததிஸஹஸ்ரைஸ்தாஸ்ஸங்க்யாதாயோகவித்தமை:

வியாக்யானம்:—யஸ்மாத்-யாதொரு காரணத்தால், ஹிதம்-
ஹிதமென்னப்படும். பலம் - பலத்தை, ப்ரயச்சந்தி - தருகின்ற
னவோ, தேந - ஆதலால், ஹிதா: - ஹிதங்கள், (என்று) ஸம்ரு
தா: - சொல்லப்பட்டன. தா:- அந்நாடிகள், யோகவித்தைமை-
யோகமுணர்ந்த பெரியோர்களால், த்வாஸப்ததி ஸஹஸ்ரை? -
எழுபத்திராயிரம் என்பதாக, ஸங்க்யாதா: - கணக்கிடப்பட்டு
ள்ளன.

போழிப்புரை:—யாதொருகாரணத்தால், அந்நாடிகள், ஹித
மென்னப்படும் பலத்தைத்தருகின்றனவோ, அக்காரணத்தால்,
ஹிதா என்னப்பட்டுள்ளன. அந்நாடிகள், யோகமுணர்ந்தபெரி
யோர்களால், எழுபத்திராயிரமென்பதாகக் கணக்கிடப்பட்டு
ள்ளன.

ஸ்லோகம்.

ஹிதயா தூஷா நிஷாநா யயாக-பாடி, ஸூயஸூயா | உ௮.
வனகொ தூஸாதூஷா ௨-வ்யாவிஷயிநித-தா: ||

ஹ்ருதயாத்தாஸ்து நிஷ்க்ரந்தா யதார்க்காத்ரச்மயஸ்ததா
ஏகோத்தரசதம் தாஸ்துமுக்யாவிஷ்வக்விநிர்க்கதா:

வியாக்யானம்:—அர்க்காத்- சூரியனிடமிருந்து, ரச்மய-கிரணங்கள், யதா - எவ்வாறோ, ததா - அவ்வாறே, தா: - அந்த நாடிகள், ஹ்ருதயாத் - ஹ்ருதயத்தினின்றும், நிஷ்க்ரந்தா: - வெளிப்பட்டிருக்கின்றன, தாஸ - அந்நாடிகளுள், ஏகோத்தரசதம் - நூற்றொன்றாடிகள்; முக்யா: - முக்யங்களாய், விஷ்வக் - எங்கும், விநிர்க்கதா: - பரவியிருக்கின்றன.

பொழிப்புரை: — ஸூரியனிடமிருந்து கிரணங்கள் எப்படியோ அப்படி அந்த நாடிகள் ஹ்ருதயத்தினின்றும் வெளிப்பட்டிருக்கின்றன. அந்நாடிகளுள் நூற்றொரு நாடிகளே முக்கியங்களாய் எங்கும் பரவியிருக்கின்றன.

ஸ்லோகம்.

வஹ்னீஹொயயாநஜெநாநாபுக்ஷேஹொயா । உசு.
சுநஜெகொயுக்ஷாநாபீ 2-ருய-ஹொய-ஹொய-ஹொய ॥

வஹந்த்யம்போயதாநத்யோ நாட்ய: கர்மபலம்ததா
அநந்தைகோர்த்வகாநாடி மூர்த்தபர்யந்தமஞ்ஜஸா

வியாக்யானம்:—நத்ய: - நதிகள், யதா - எப்படி, அம்ப: - ஜலத்தை, வஹந்தி - வஹிக்கின்றனவோ, ததா-அப்படி, நாட்ய-நாடிகள், கர்மபலம் - கர்மபலத்தை வஹிக்கின்றது; அவைகளுள், அஞ்ஜஸா - நேராக, மூர்த்தபர்யந்தம் - சிர்ஸ்வரையில், ஊர்த்வகா - மேனோக்கிச் செல்லுகின்றதாயும், அநந்தா - அழிவற்ற பதத்தைத்தருவதாயும், ஏகா - ஓர் நாடியுள்ளது.

பொழிப்புரை—நதிகள் ஜலத்தை வஹிக்கின்றனபோல, நாடிகள், கர்மபலமாகிய ஸுகந்தங்கள் வஹிக்கின்றன. அவைகளுள், கபாலம்வரையில் நேராகச் செல்லுகின்றதும், அனந்தமாகிய பதத்தை யடைவதற்குத் துவாரமாயுமுள்ள ஓர் நாடியுள்ளது.

ஸ்லோகம்.

புதீநிபநிஸுஜஸ நிக-தாவிஷயொநு-வா: । ௩௦.

நாபுஸுஜி-ஹொய-ஹொய-ஹொய-ஹொய-ஹொய-ஹொய ॥

HF

யதா ராஹு-ரத்ருச்ச்யோ பித்ருச்ச்யதே சந்த்ரமண்டலே
தத்வத்ஸர்வகதோப்யாத்மா லிங்கதேஹேபித்ருச்ச்யதே.

வியாக்யானம்—யதா-எப்படி, ராஹு-ராஹு என்று சொ
ல்லப்படும் கருப்பானது, அத்ருச்ச்ய: அபி-காணப்படாததாயினும்,
சந்த்ரமண்டலே - சந்திரமண்டலத்தில், த்ருச்ச்யதே - காணப்படுகி
ன்றதோ, தத்வத் - அதுபோல, ஆத்மா-ஆன்மாவானவன், ஸர்வக
தோபி - எங்கும் உள்ளவனாயினும் (அறியப்படாத வருவமுடையோ
னாயினும்) லிங்கதேஹே அபி - ஸுக்ஷ்மதேகத்திலும், த்ருச்
யதே - காணப்படுகின்றான்.

பொழிப்புரை:—ராஹு காணப்படாததாயினும் சந்திரமண்ட
லத்தில் காணப்படுகின்றதுபோல ஆத்மா எங்குமுள்ளவனாய் இரு
ப்பது பற்றி, காணப்படாத வருவமுடையோனாயினும், ஸுக்ஷ்ம
தேஹத்தின் அங்கமாகிய மனதினில் காணப்படுகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

ஐஸ்ரீபாநயயாகுஃஹ வடாகாஸாவிஐஸ்ரீதெ ।
ததவத்ஸர்வகதோப்யாத்மா லிங்கதேஹேபித்ருச்ச்யதே ॥ ௩௩.

த்ருச்ச்யமானேயதாகும்பே கடாகாசோபித்ருச்ச்யதே
தத்வத்ஸர்வகதோப்யாத்மா லிங்கதேஹேபித்ருச்ச்யதே.

வியாக்யானம்:--த்ருச்ச்யமானே-காணப்படுகின்றதாகிய,கும்பே-
குடத்தினில், கடாகாச: அபி- குடாகாசமானது, யதா - எப்படி,
த்ருச்ச்யதே -காணப்படுகின்றதோ, தத்வத்-அதுபோலவே,ஆத்மா-
ஆன்மா, ஸர்வகத: அபி - எங்குமுள்ளவனாயினும், லிங்கதேஹே,
அபி - ஸுக்ஷ்மதேஹத்திலும், த்ருச்ச்யதே - காணப்படுகின்றான்.

பொழிப்புரை.—ஆகாசமும் காணப்படுகின்றதாகிய குடத்தி
னில் குடாகாச வருவமாக எப்படிக்காணப்படுகின்றதோ அப்படி
யே எங்குமுள்ளவனாயினும் ஆன்மா லிங்கதேஹத்தில் காணப்படு
கின்றான்.

ஸ்லோகம்.

நிஸ்ரூப: வரீவ-ஓணை-காவி ஸ்ரீதேவஸ்ய-ஓதெ ॥
ஜாநுதாஸெ யயாஜெய ஜிவிவூகூவிஸெஷய: ॥ ௩௪.
வ்யாபெரதி நிஷியாநவ-காநு ஹந-ஓஸதிஸாயயா ।

வியாக்யானம்:—தத்தத்கர்மாநுஸாரேண - அவனவன்கர்மங்களுக்குத்தக்க, ஜாக்ரத்போகோபலப்தயே - ஜாக்கிரத்காலஸுகதுக்கங்களையனுபவிக்க, லிங்கதேஹஸமுத்பவா: - லிங்கதேஹஸம்பந்தமாகிய, அந்த:கரணத்தினவைகளாகிய, வ்ருத்தய: - விருத்திகள், நாடிபி-நாடிகளால், யாந்தி - செல்லுகின்றன. இதம் - இந்த, லிங்கசரீராக்யம் - லிங்கசரீரமென்பது, ஆமோக்ஷம்-மோக்ஷம்வரையில், நவிநச்யதி - நாசமடைகின்றதில்லை.

பொழிப்புரை:—அந்தந்தக் கரும்த்திற்குத் தக்கபடியுள்ள ஜாக்ரத்கால ஸுகதுக்கங்களைப் புசிக்க லிங்கதேகத்தினின்றும் தோன்றுவனவாகிய விருத்திகள், நாடிகளால் செல்லுகின்றன. இந்த லிங்கசரீரமானது மோக்ஷம் வரையில் நாசமடைகின்ற தில்லை.

ஸ்லோகம்.

சூதஜானெநநநெஷ ஷூநாவிஷெஸுஸரீரகே ।

சூதஸூர-ஓவாவஸூரநஜ்-ஹூரித்யுனிய்யதே ॥ ௩௮.

உதாஜிதெவபெயடிஷ்டாகாஸக்யஜ்ஜிதி ।

வபெநநெஷயயாகாஸம் ஸூர-ஓபெணாவதிஷ்டதே ॥ ௩௯.

ஆத்மஜ்ஞானேநநஷ்டே அஸ்மிந்நாவித்யேஸ்வசரீரகே

ஆத்மஸ்வரூபாவஸ்தாநம் முக்திரித்யபிதீயதே

உத்பாதிதே கடேயத்வத் கடாகாசத்வம் ருச்சதி

கடேநஷ்டே யதாகாசம் ஸ்வரூபேணாவதிஷ்டதே

வியாக்யானம்:-அஸ்மிந்-இந்த, ஸ்வஸரீரகே-தனதுசரீரமானது? ஆத்மஜ்ஞானேந-ஆத்மஞானத்தால் ஸாவித்யே-அவித்தையோடுகூட, நஷ்டே-நாசமெய்திப்போகவே, ஆத்மஸ்வரூபாவஸ்தாநம்-ஆத்மஸ்வரூப நிலைமையானது, முக்தி: - முக்தி, இதி - என்று, அபிதீயதே - சொல்லப்படுகின்றது, (ஆகாசமானது) கடே - குடமானது, உத்பாதிதே - உண்டாக்கப்பட்டின், யத்வத் - எப்படி, கடாகாசத்வம் - குடாகாசத்தன்மையை, ருச்சதி - அடைகின்றதோ, கடே - குடமானது, நஷ்டே - நாசமாயின், ஆகாசம் - ஆகாசமானது, ஸ்வரூபேண - தன் உருவத்தோடு, அவதிஷ்டதே - தனித்திருக்கின்றதோ.

பொழிப்புரை—இந்தத் தனது சரீரமானது ஆத்மஞானத்தால் அவித்தையோடுகூட நாசமடையவே பரமாத்மஸ்வரூப மாத்திரமாய் நின்றலே முக்தியென்னப்படுவதாம். குடமுண்டாயின் ஆகாசம் குடாகாசத்தன்மையை அடைகின்றது. குடம் நசிக்கன் ஆகாசம் தான்மாத்திரமாய்த் தனித்திருத்தலும்போலவாம். எண்டுக்குஸ்தானத்தில் தேகத்தை வைத்துக்கொள்க.

ஸ்லோகம்.

ஜாநுதஜ்-ஹூயவஸாக ஸ்வஹொஉவஸூரிதே ।

௪௦.

வெயாவஸூரம் திரொயாய ஷெஹாடிஸூயவக்ஷணாடி ॥

ஜாசுரத்கர்மக்ஷயவசாத் ஸ்வப்நபோக உபஸ்திதே
போதாவஸ்தாம் திரோதாய தேஹாத்யாஸ்ரயலக்ஷணம்
கர்மோத்பாவிதஸம்ஸ்காரஸ்தத்ரஸ்வப்நரிரம்ஸயா
அவஸ்தாம்சப்ரயாத்யந்யாம் மாயாவீசாத்மமாயயா.

ஸ்ரீலோகம்.

பூதாதிகர்மவசதோ வாஸநாமாத்ரவஸ்திதாந்

னத்தில்) வாஸுதே: - வாஸனைகளாலாகியதும், கர்மசோதித - கர்மத்தினால் ஏவப்பட்டதுமாகிய, ப்ரபஞ்ச: - பிரபஞ்சமனைது, ஜக்ரத்பூமள - ஜாக்கிரதவஸ்தையில், யதா-எப்படியோ, தத்வத்- அப்படியே, கர்த்ருகர்மக்ரியாத்மக: - கர்த்தாகர்மம் கிரியை இவைகள் ஸ்வரூபமாய், த்ருச்யதே - காணப்படுகின்றது. ஆத்மா - ஆத்மாவானவன், நிஸ்ஸேஷபுத்தி ஸாக்ஷீ - ஸகலபுத்தி ஸாக்ஷியாகிய, ஸ்வயம் ஏவ - தானே, ப்ரகாசதே - விளங்குகின்றான்.

பொழிப்புரை:—அக்காரணத்தால் பரமாத்மாவுக்கு அவ்விதமாகிய வாஸனாமாத்திரத்திற்கு ஸாக்ஷியாயிருத்தலாம். ஸ்வப்பனத்தில் வாஸனைகளாலாகியதும் கர்மத்தினால் ஏவப்பட்டதுமாகிய ப்ரபஞ்சமானது ஜாக்கிரத்தில் போலவே கர்த்திரு கர்மக்ரியாவடிவமாய்க் காணப்படுகின்றது. ஆத்மா ஸகல புத்தி ஸாக்ஷியாய்த் தான் விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றான்.

ஸ்ரீலோகம்.

வாஸநாத ஸாக்ஷிக்ஸ்ஸாக்ஷிணஸாபஉய்யுதெ :

வஞ்சகநாயகத்தின் கை-தாவினாவளாக || சகா.

நெதீயஸாஅயஸாஜெஸவஹாயஃ புவஸுதி ।

வாஸுனாமாத்ரயாகுதித்வம் ஸாகுதினாஸ்வாபஉச்ச்யதே

பூதஜந்மநியத்பூதம் கர்மதத்வாஸனாவசாத்

நேதீயஸ்த்வாத்வயஸ்யாத்யே ஸ்வப்நம்ப்ராயஃப்ரபச்யதி

வியாக்யானம்:—ஸாக்ஷிண: - ஆத்மாவுக்கு, வாஸனாமாத்ரஸாக்ஷித்வம் - வாஸனாமாத்ரத்திற்கு ஸாக்ஷியாயிருத்தலே, ஸ்வாப: - ஸ்வப்பனம், உச்சயதே - என்று சொல்லப்படுகின்றது. பூதஜந்மநி - பூர்வஜன்மத்தில், யதகர்ம - எந்தக்கர்மமானது, பூதம் - ஏற்பட்டுள்ளதோ, தத்வாஸனாவசாத்-அதன் வாஸனாவசத்தால், ப்ராய: - விசேஷமாய், ஆத்யேவயஸி - குழந்தைப்பருவத்தில், தேநீயஸ்த்வாத் - அவ்வாஸனையுள்ள நெருங்கியிருத்தலால், ஸ்வப்பனம்-ஸ்வப்பனத்தை. ப்ரபச்சயதி - காண்கின்றான்.

பொழிப்புரை:—ஆத்மாவுக்கு வாஸனாமாத்திர ஸாக்ஷித்வமே ஸ்வப்பனம் என்பதாம். பூர்வஜன்மத்தில் எக்காரியங்கள் நிகழ்ந்தனவோ அவைகளின் வாஸனையின் வசத்தால் விசேஷமாய் பால்ய வயஸில் அவ்வாஸனைகள் நெருங்கியிருத்தலால் ஸ்வப்பனம் காணுகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

உயெய்யவயஸிகாக-ஸூதா தரணா நாநிஹாதி-தஃ || சஎ.

வ்யாபெணவீக்ஷதேஸ்வப்நம் வாஸநாகர்மணோவ-ஸாக் |

மத்யேவயஸி கார்க்கஸ்யாத்கரணநாநிஹார்திதஃ

ப்ராயேணவீக்ஷதேஸ்வப்நம் வாஸநாகர்மணோர்வசாத்

வியாக்யானம்:—மத்யே வயஸி-நடுப்பருவத்தில், கரணநாம்-கரணங்களின், கார்க்கஸ்யாத் - வலிமையால், இஹ - விஷயத்தில், அர்த்திதஃ - பீடிக்கப்பட்டவனாய்க்கொண்டு, ப்ராயேண - விசேஷமாய், வாஸநாகர்மணோ - வாஸநாகர்மங்களின், வசாத் - வசத்தினால், ஸ்வப்நம் - ஸ்வப்பனத்தை, வீக்ஷதே-காண்கின்றான்.

பொழிப்புரை:—நடுப்பருவத்தில் கரணங்களின் வலிமையால் விஷயத்தில் அல்லற்பட்டவனாய்க்கொண்டு விசேஷமாய் வாஸநாகர்மங்களின் வசத்தால் ஸ்வப்பனத்தைக் காண்கின்றான்.

ஸ்லோகம்.

ஜயாஸஃ வரவொகஸு கசி-விஜ்ஜாஹிஸம்ஹதழ || சஅ.

ஹாவிநொஜநூநொநா-ஓவம் ஸ்வஸூதாவ்யஸூதி |

இயாஸு: பரலோகம் துகர்மவித்யாதி ஸம்ப்ருதம்

பாவிநொஜந்மநொரூபம் ஸ்வப்ந ஆத்மாப்ரபச்யதி

வியாக்யானம்:—பரலோகம் இயாஸு:, து-பரலோகம் செல்லும் தருணமுடையோனாகிய, ஆதமா - ஜீவன், கர்மவித்யாதிஸம்ப்ருதம் - கர்மம் வித்தைமுதலியதனால் ஸம்பாதிக்கப்படுவதாகிய, பாவிந் ஜந்மந: - வரும் ஜன்மத்தின், ரூபம்-உருவத்தை, ஸ்வப்நே-ஸ்வப்பனத்தில், பச்யதி - பார்க்கின்றான்.

பொழிப்புரை:—பரலோகம் செல்லும் தருணமாகிய மரணஸம்பகாலத்தில் ஜீவன் கர்மவித்தை முதலியவைகளால் வரப்போவதாகிய ஜன்மத்தின் உருவத்தை ஸ்வப்பனத்தில் காண்கின்றான்.

ஸ்லோகம்.

யதிக்ஷவதநாஹுந ஸூநொமமநிணொ || சக.

சூகஸு-ஹுவக்ஷளயததே நீஹநியநாயஹி |

வனயம்ஜாஹு க்ஷஸ்வஹ-ஓஜிள ஸூநொசூதாஹிஸம்ஹநு ||

சூவீதகரணமுஜாஃ காரணெநெநதிநெவதாஃ ॥

யத்வத்ப்ரபதநாத்ச்யேந: ச்ராத்நோககநமண்டலே

ஆகுஞ்ச்யபக்ஷளயததே நீடேநிலயநாயநீ:

ஏவம்ஜாக்ரத் ச்வப்நபூமௌஸ்ராத ஆத்மாபிஸஞ்சரந்.

ஆபீதகரணக்ராமகாரணேனைதிசைகதாம்

வியாக்யானம்:--ச்யேந: - பருந்தானது, யத்வத்-எப்படி, ககந

மண்டலே - ஆகாயத்தினில், ப்ரபதநாத்-மிகவும் ஸஞ்சரித்தலால்,

ச்ராத்ந: - சிரமமடைந்ததாய்க்கொண்டு, நீ: - செல்லுகின்றதாய்,

பக்ஷள - இரக்கைகளை. ஆகுஞ்ச்ய - அடக்கிக்கொண்டு, நீடே -

கூண்டினில், நிலயநாய - வந்து தங்குவதன்பொருட்டு, யததே -

யததனிக்கின்றதோ, ஏவம் - இவ்வாறு, ஆத்மா - ஜீவனும், ஜாக்

க்ரத்ஸ்வப்நபூமிகளில், அபிஸஞ்சரந் - திரிந்துழன்றுச்ராத்ந: -

சிரமமுற்றதாய்க்கொண்டு, ஆபீதகரணக்ராம: - இந்திரியமனாங்க

ங்களாகியகரணங்களை யொடுக்கிக்கொண்டு, காரணேந -காரணமா

கிய ஈச்வரனிடம், ஏகதாம்-ஒன்றுபடுதலை, யாதி-அடைகின்றது.

பொழிப்புரை—எப்படி பருந்தானது ஆகாயமண்டலத்தில்மிகவும்

சஞ்சரித்து சிரமமடைந்ததாய்க்கொண்டு செல்லுகின்றதாய்ரக்கை

களை ஒடுக்கிக்கொண்டு, கூண்டினில் வந்து தங்குதலின் பொரு

ட்டுஎத்தனிக்கின்றதோ, அப்படியே ஆத்மாவும் ஜாக்க்ரஸ்வப்பன

பூமிகளில் திரிந்துழன்று சிரமமடைந்ததாய்க்கொண்டு கரணவர்க்

கங்களை யொடுக்கிக்கொண்டு காரணத்தோடு சேர்ந்து அடங்குகி

ன்றது.

ஸ்லோகம்.

நாஸீராமெ-ஹரிநியாணாராகுஷ்யாஜாயவாஸநாஃ ॥

ஸவ-ஹ்ரலிக்ஷாகாய-ஹ விஜாநா-தாவிலீயதே । நுக.

ஈரஹ்ராவெ-வ்யாகுதேய யயாஸ-ஹ வ்யாஹவெச ॥

கூதீவ்ரவ-ஹ்விய யயாஹவ-திவா-தந: । நுஉ.

நாடமார்க்கைரிந்த்ரியானாமாக்ருஷ்யாதாயவாஸநா:

ஸர்வம்க்ரவித்வாகார்யம்சவிஞ்ஞானாத்மாவிலீயதே

ஈச்வராக்யே வ்யாக்ருதேதய தாஸ-ஹமயொபவேத்

க்ருத்ஸ்நப்ரபஞ்சவிலயஸ்ததாபவதிசர்த்மந

வியாக்யானம்:—விஞ்ஞானாத்மா-ஜீவன், நாடமார்த்தகை. -நாடமார்த்தங்களால், இந்திரியானாம்-இந்திரியங்களது, வாஸநா:-வாஸனைகளை, ஆக்ருஷ்ய-ஆகர்ஷித்து, ஆதாய-எடுத்துக்கொண்டு, ஸர்வம் சகார்யம் - ஸகலகாரியத்தையும், க்ரவித்வா-ஒடுக்கிக்கொண்டு ஈச்வராக்யே-ஈச்வரனெனும் அவ்யாக்ருதே-அவ்யாக்ருதத்தில், வினீயதே - விலயமடைகின்றான். அத - அவ்விதமிழுத்துக்கொண்டு சென்றபிறகு, யதா-எப்படி ஸுகமய; - சுகஸ்வரூபன், பவேத் - ஆவானே, ததா - அவ்விதம், ஆத்மந: - ஜீவான்மனுக்கு க்ருதஸ் நப்ரபஞ்சவிலய: - ஸகலப்ரபஞ்சத்திற்கும், லயம் பவதி - ஆகின்றது.

பொழிப்புரை:—ஜீவன் நாடமார்த்தங்களால் இந்திரியங்களது வாஸனைகளை ஆகர்ஷித்துச்சேர்த்துக்கொண்டு ஸகல காரியங்களையும் அடக்கிக்கொண்டு ஈச்வரனெனும் அவ்யாக்ருதத்தில் விலயமடைகின்றான். பின்னர் எப்படி ஸுகமயனாவானே அவ்வாறு ஆத்மனுக்கு ஸகலப்ரபஞ்சவிலயம் ஏற்படுவதாம்.

ஸ்லோகம்.

யோஷித:காமஜ்யோநாயா ஸ்ஹொமான்னையயாஸாஸ்ய ||
ஸகூநநிபொஹ்யோநானா: கெவலஸ்யா | ௫௩.

யோஷித:காம்யமானாயாஸஸம்போகாந்தேதுயத்ஸுகம்
ஸஆனந்தமயோ அபாஹ்யோ நான்தர: கேவலஸ்ததா

வியாக்யானம்:—காம்யமானாயா:-காமமுடையவளாகிய, யோஷித: - மங்கைக்கு, ஸம்போகாந்தே - ஸம்போகத்தின் கடைசியில் யத்ர - எப்படி, சுகம் - சுகமுள்ளதோ, அப்படியே -அந்த, ஆனந்தமய: - ஆனந்தமயன் அபாஹ்ய: - வெளிவஸ்துவைப்பற்றியதுமல்ல, ஆந்தர: - உள்ளத்தைப்பற்றியதுமல்ல, ததா, கேவல: - கேவலம் அவ்யக்தஸுகனே.

பொழிப்புரை:—சுற்றின்பமுடைய மங்கைக்கு போக இறுதியில் எப்படி சுகமோ அப்படியே அவ்வானந்தமயன் வெளியைப்பற்றியாவது உள்ளத்தைப்பற்றியாவது நிகழ்வதின்றி. கேவலம் அவ்வியக்தமாகிய ஸுகமேயாம்.

ததாஹம்ஸுகமஸ்வாப்ஸம்நைவகிஞ்சிதவேதிஷம்
அஞ்ஞானமபிஸாக்ஷயாதிவ்ருத்திபிஸ்சாதுபூயதே
இத்யேவம்ப்ரத்யபிஞ்ஞாபிபஸ்சாத்தஸ்யோபத்யதே
ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்த்யாக்யமேவேஹாமுத்தரலோகயோஃ
பஸ்சாத்கர்மவசாதேவவிஸ்புலிங்காயதாநலாத்
ஜாயந்தேகாரணாதேவமநோபுத்யாதிகாநிது

வியாக்யானம்:—ததா - அப்படி, அஹம் - நான், சுகம்- சுகமாக அஸ்வாப்ஸம் - தூங்கினேன், கிஞ்சித் - யாதும், ந அவேதிஷம் - அறிந்தேனில்லை (என்பதாம்) அஞ்ஞானம் அபி - அவிததையும், ஸாக்ஷ்யாதிவ்ருத்திபி:ச-ஸாக்ஷ்யாகாரவிருத்திகளால், அநுபூயதே - அநுபவிக்கப்படுகின்றது. இதி - இவ்வாறாதலால், ஏவம் முற்கூறியவாறே, தஸ்ய - அந்த ஜீவனுக்கு பஸ்சாத் - பின்னர் ப்ரத்யபிஞ்ஞா அபி - ப்ரத்யபிஞ்ஞையும் (ஸ்மரணமும்) உபஜாயதே- உண்டாகின்றது, ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்த்யாக்யம், ஏவ - ஜாக்ரம், ஸ்வப்நம் - ஸுஷுப்தி எனும் மூன்று அவஸ்தைகளே, இஹாமுத்ர, லோகயோ: - இவ்வுலகிலும் ஸ்வர்க்கநரகங்களிலும் ஏற்படுவன. பஸ்சாத் - ஸுஷுப்திக்குப்பிறகு கர்மவசாத், ஏவ கர்மவசத்தினாலேயே அநலாத் - அக்கிரியிவிருந்துவிஸ்புலிங்கா - நெருப்புத்தணற் கண்டங்கள்போல, காரணாத்ஏவ - காரணத்திலிருந்தே, மனோபுத்யாதிகாநிது-மனம் புத்தி இந்திரியங்கள், ஜாயந்தே - வெளிப்படுகின்றன.

பொழிப்புரை:—அங்கனம் யான் சுகமாய்த்தூங்கினேன் ஒன்றுமறியேன்என்பதாம்அஞ்ஞானமும்ஸாக்ஷ்யாதிவிருத்திகளால் அநுபவிக்கப்படுகின்றது. ஆதலின்பிறகு அவனுக்கு முற்கூறியவாறு அநுபவஸ்மரணமுண்டாகின்றது, ஜாக்ரத்ஸ்வப்பனம் சுஷுப்தி எனும் மூன்றவஸ்தைகளே இவ்வுலகிலும் ஸ்வர்க்கநரகங்களிலும் உள்ளன. சுஷுப்தியின் இறுதியில் கர்மவசத்தாலேயே அக்கிரியினின்றும் நெருப்புத்தணற்கண்டங்கள்போலக்காரணத்தினின்று மனோபுத்தியாதிகள் தோன்றுகின்றன.

ஸ்லோகம்.

வயஃவகுண-வபொயதிநிஜஸ்வலிவாஸயெ । ௫௮.

தெரெவொஐதசூயாதி விஜாநாதூதயெக்யவாக்||

விஜாநாதூகாரணாதூதயாதிஷ்டஸ்யாவிஸ: । ௫௯.

ஐயுதெஸவ-ஹெஷ்வ நஷெஷாபாதுஐயுதா||

பய:பூர்ணகடோ யத்வந்நிமக்நஸ்ஸலிலாசயே

தையேவோத்த்ருத ஆயாதி விஞ்ஞாநாத்மாததைத்யஜாத்

விஞ்ஞானாத்மகாரணாத்மாததாதிஷ்டந்நதாபிஸ:

த்ருயதேஸர்வ மேஷ்வேவநஷ்டேஷ்வாயாத்யத்ருச்யதாம்

ஏவம் ஜீவஸ்வரூபம்தேப்ரோக்தம் தசரதா த்மஜ

வியாக்யானம்:—அர்யமா - ஸூர்யன், ஏகாகார:-ஒரே ஒரு வனாயினும் தத்தத்த்கார்யேஷு - அவ்வக்காரியங்களில் எப்படியோ, ஏவம் - அப்படியே, பரஃபுமான் - பரமபுருஷனாகிய கூடஸ்த:-கூடஸ்தனாகிய, ஸ:-அந்த ஆத்மா கச்சதி-போகின்றதுபோலவும் ஆகச்சநீ - வருகின்றதுபோலுமாம், ஆத்மா - ஆன்மா, ஸ்வபாவாத் - இயற்கையில், ஸ்வயம்ஜ்யோதி: - ஸ்வயம்ஜ்யோதியாய், தேஹாத்யதீத: அபி - தேஹாதிகளுக்கதீதனாயினும் மோஹமாத்ராரந்தராயத்வாத் - அஞ்ஞானமெனும் ஓர் தடையால், ஸர்வம் - ஸகலமும், தஸ்ய - அவனுக்கு, உபபத்யதே - ஒவ்வுவதாம், தசரதாத்மஜ - தசரதன்மகனே, தே- உனக்கு, ஏவம் - இவ்வாறு, ஜீவஸ்வரூபம் - ஜீவஸ்வரூபமானது, ம்ரோக்தம் - சொல்லப்பட்டது.

பொழிப்புரை:--ஸூர்யன் ஒருவனையாயினும் அவ்வக்காரியங்களில் எப்படியோ அப்படியே பரமபுருஷனாகிய கூடஸ்தனுமாம். அதுபோலவே அவன் போகின்றதுபோலும் வருகின்றதுபோலும் காணப்படுகின்றான். ஆன்மா இயற்கையில் ஸ்வயஞ்ஜோதியாய் தேஹாதிகளுக்கதீதனாயினும் அஞ்ஞானமெனும் ஓர் தடையினாலேயே அவனுக்கு ஸகலமும் ஒவ்வுவதாம் ஓ தசரத தநயனே உனக்கு இவ்வாறு ஜீவஸ்வரூபம் சொல்லப்பட்டது.

பத்தாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஜீவகத்தியாதி நிருபணமெனும்.

பதினேராம் அத்தியாயம்.

பகவான் கூறியதாவது.

ஸ்லோகம்.

ஜெஹாநா மகிணஸ்ய வாகொகமகிணயா ।

வக்ஷ்யாநிநுபஸாடி-ஞாஜி துஸ்யுண-ஸாஹித: ॥ க.

தேஹாந்தரகதிம்தஸ்யபரலோககதிம்ததா

வக்ஷ்யாமிந்ருபசார்தூல மத்த:ச்ருணுஸமாஹித:

வியாக்யானம்:-ந்ருபசார் தூல-ஓ ராஜச்ரேஷ்டனே, தஸ்ய அந்த
ஜீவனுடைய, தேஹாந்தரகதிம்-வேறுதேஹத்தைப்பற்றுதலையும்,
பரலோககதிம் - லோகாந்தரம் செல்லுதலையும், வக்ஷ்யாமி-சொ
ல்லுகிறேன், மத்தத்-என்னிடமிருந்து, ஸமாஹிதஃ - ஸாவதான
மானவனாய்ச்ருணு - கேட்டுத்தெரிந்துகொள்வாயாக.

பொழிப்புரை:—ஓ அரசவீரனே ஜீவனுடைய வேறு தேஹம் பிராப்தியையும் லோகாந்தரகதியையும் சொல்லுகின்றேன். என்னிடம் ஸாவதனனாய்க்கேட்பாயாக.

ஸ்ரீலோகம்.

ஹதூவீ தயே தஸுது தஜஸாஜாஃஸநநஃ

ஸ்ரீராமஜெஹஸ்யாயிம் மஹ்யை தெநஜீவநயநாணடி || 2.

புக்தம்பீ தம்ய தஸ்த்யத்ர தத்ர ஸாதா மபந்தனம்

ஸ்தூல தேஹஸ்யலிங்கஸ்யதேந ஜீவநதாரணம்

வியாக்யானம்:-யத்-எதனால்(எந்தஉணவு)புத்தம்-புசிக்கப்பட்ட
தோ,பீதம்-அருந்தப்பட்டதோ,தத்ரஸாத்-அவ்வன்னபானஸார
த்தால், ஸ்தூலதேஹஸ்ய-ஸ்தூலதேஹத்திற்கும்,லிங்கஸ்ய-லிங்
கதேஹத்திற்கும், ஆடபந்தனம் - நூதனமாகிய, பற்று ஏற்படுகி
ன்றது, தேந் - அதனால், ஜீவநதாரணம் - பிராணவாயுவைத்தரித்
தலாம்.

பொழிப்புரை:—எதனால் எந்த உணவு புசிக்கப்பட்டதோ
எது அருந்தப்பட்டதோ அவ்வன்னபான ரஸத்தால் ஸ்தூல
ஸூக்ஷ்ம தேஹங்களுக்கு புதிதுபுதிதாகிய பற்றேற்படுகின்றது.
அதனால் பிராணதாரணமாம்.

ஸ் லோகம்.

வறையிநாஜரயாவாவி லீயுதெஜா஁ரொநயஃ ।

பெருஷணாதெநஹதூஸ்ம் வீதம்வாநவஹத்யுழ || ௩.

வ்யாதிநாஜரயாவாபிபீட்யதே ஜாடரோ நஸ:

சீலவத்மனாதேந புக்தாநம்பீதம் வானபசத்யலம்

வியாக்யானம்:—வ்யாதிநா ரோகத்தினாலாவது, ஜரயாவா - அல்லது ஜரையினாலாவது, ஸ்லேஷ்மண - உதித்து ஒங்கிய ச்லேஷ்மத்தால் ஜடர: - ஜடரத்திலுள்ள அநல: - அக்கினியானது

பீட்யதே - பீடிக்க (அடக்கப்படுகின்றது) தேந - அதனால் புக்தா
ந்நம், பீதம்வா - புசிக்கப்பட்ட அன்னமும், அருந்தப்பட்டதும்
ஆகிய உணவுகளை அலம்போதுமானபடி நபசதி -பாகம் செய்கின்
றதில்லை.

பொழிப்புரை.—வியாதியினாலாவது ஜரையினாலாவது கபம்
ஒங்கிஜடராக்கினியின் வலியைத்தணிக்கின்றது. அதனால்புசிக்கப்
பட்ட அன்னபானாதிகள், போதுமானபடி பாகமாகின்றதில்லை.

ஸ்லோகம்.

ஹுதுவீ தாஸாலாவா டாஸாஷுஞ்சியாதவஃ ।

ஹுதுவீ தாஸெநெவ டெஹெலிம்வந்திவாயவஃ ॥ ச.

புக்தபீதரஸாபாவாத் ததாசுஷ்யந்தி தாதவஃ

புக்தபீதரஸேநைவதேஹேலிம்பந்திவாயவஃ

வியாக்யானம்:— புக்தபீதரஸாபாவாத் - புசிக்கப்பட்டதும்
அருந்தப்பட்டதுமாகிய உணவுகளுக்கு ரஸம் ஏற்படாமையால்,
ததா - அப்போது, தாதவஃ - தாதுக்கள், சுஷ்யந்தி - வற்றிப்போ
கின்றன, தேஹே - தேஹத்தினில், புக்தபீதரஸேநைவ - அன்ன
ரஸத்தினாலேயே, வாயவஃ - வாயுக்கள், லிம்பந்தி தாதுவிருத்தி
செய்கின்றன.

பொழிப்புரை:—அன்னபான ரஸமில்லாமையால் அப்போது
தாதுக்கள் வற்றிப்போகின்றன. தேஹத்தினில் அன்னபான ரஸத்
தினாலேயே வாயுக்கள் தாதுக்களை புஷ்டிசெய்விக்கின்றன.

ஸ்லோகம்.

ஸமீகரோதியதஸமா தஸமானோவாயுருச்யதே ।

ததாநீம்ததாஸாபாவாத் ஆமபந்தனஹானிதஃ ॥ ௩. ௩.

பரிபக்வரஸத்வேந யதாம்ரம்வ்ருந்தஃபலம் ।

ஸயமேவபுதத்யாசுததாலிங்கம்தநோர்வ்ரஜேத் ॥ ௪.

ஸமீகரோதியதஸமா தஸமானோவாயுருச்யதே

ததாநீம்ததாஸாபாவாத் ஆமபந்தனஹானிதஃ

பரிபக்வரஸத்வேந யதாம்ரம்வ்ருந்தஃபலம்

ஸயமேவபுதத்யாசுததாலிங்கம்தநோர்வ்ரஜேத்

வியாக்யானம்:—யத்-யாதொருகாரணத்தினால் ஸமீகரோதி-
அன்னபானரஸத்தை, நாடிகளில், செல்லும்படி செய்கின்றானே
தஸ்மாத் அக்காரணத்தால், ஸமானவாயு: - ஸமானவாயுஎன்று
உச்யதே - சொல்லப்படுகின்றது. ததாரீம் - அப்போது, தத்ரஸா
பாவாத் - அன்னபானரஸமின்மையால் ஆமபந்தனஹாதித:-ஆமபந்
தனமின்மையால் யதா-எப்படி பலம் - கனியானது பரிபக்வரஸத்
வேந - பரிபக்குவமாகிய ரஸமுடைதுபற்றி கௌரவத் - கனத்தி
னால், காம்புகெட்டு விழுகின்றதோ, ததா - அப்படி, ஆசு - சீக்கிர
மாய் ஸ்வயம்எவ - தானே பததி - விழுகின்றது, லிங்கம் - சூக்ஷ்
மதேஹமானது தநோ: - ஸ்தூல தேஹத்தினின்றும் வ்ரஜேத் -
வெளிப்போகின்றது.

போழிப்புரை.—அன்னபானரஸங்களை ஸகலநாடிகளிலும்ஸம
ப்படுத்தி போஷணம் செய்தலால் ஸமானவாயுஎன்னப்படுகின்றது
அப்போது அன்னபான ரஸமில்லாமையால் ஆமபந்தனம் இல்லா
ததுபற்றிப்பழமானது, பரிபக்குவமாகிய ரஸமுடையதுபற்றி
கனத்தினால் காம்புகெட்டுப் பிரிவதுபோல உடனே நசிக்கின்றது.
சூக்ஷ்மதேஹத்தினின்றும் பிரிந்துபோகின்றது.

ஸ்லோகம்.

தததஸ்ஸதாநாதபாக்ருஷ்யஹிருஷிகாணம்சவாஸநா: |
ஆத்யாத்மிகாதிபூதாநிஹ்ருத்பத்மேசைகதாங்கத
ததோர்த்ஸவக்ப்ராணவாயுஸம்யுக்தோநவவாயுவி
ஊர்த்வோச்ச்வாலீபவத் யேஷத்தாதேநைகதாங்கத: || ௪.

தத்ததஸ்தாநாதபாக்ருஷ்யஹிருஷிகாணம்சவாஸநா:
ஆத்யாத்மிகாதிபூதாநிஹ்ருத்பத்மேசைகதாங்கத
ததோர்த்ஸவக்ப்ராணவாயுஸம்யுக்தோநவவாயுவி
ஊர்த்வோச்ச்வாலீபவத் யேஷத்தாதேநைகதாங்கத:

வியாக்யானம்:—தத்ததஸ்தாநாத் - அதனதன் ஸ்தானத்தி
லிருந்து, ஹ்ருஷிகாணம் - இந்திரியங்களின், வாஸநா:-வாஸனை
களையும், ஆத்யாத்மிகாதிபூதாநி - புத்தி சித்தாதிகளையும் தே
ஹத்திற்கு ஸாதனமாயுள்ள பூததுட்பங்களையும், அபாக்ருஷ்ய-
ஆகர்ஷித்துக்கொண்டு, ஹ்ருத்பத்மே - ஹ்ருதயகமலத்தில், ஏக
தாங்கத: - ஒன்றாய் கூடியதாகின்றது, தத: - பிறகு, பிராண

வாயு:-பிராணவாயுவானது. அத்வக: வெளிப்படச்சன்னத்தமாய் நவவாயுபி: - மற்ற ஒன்பது வாயுக்களோடும், ஸம்யுக்த: - சேர்ந்ததாய்க்கொண்டு, ஊர்த்வோச்வாவீ - மேனோக்கிய சுவாசமுடையதாகின்றது, ஏஷ: - ஜீவன் ததா - அப்படியுள்ள, தேந - அந்தப்பிராணவாயுவோடு, ஏகதரம்கத: கூடியவனாகின்றான்.

பொழிப்புரை:—அதனதன் ஸ்தானத்திலிருந்து இந்திரிய வாஸனைகளையும் புத்திசித்தாதிகளையும் வரும்சரீரஸாதனமாகிய பூதாம்சங்களையும், ஆகர்ஷித்துக்கொண்டு, ஹ்ருதயகமலத்தில் ஒன்றாய்க்கூடிப் பிறகு வெளிப்படச்சந்நத்தமாய் மற்ற ஒன்பது வாயுக்களோடும் பிராணவாயுகூடி மேனோக்கிய சுவாசமுடையதாகின்றது. ஜீவன் அவ்வாறுள்ள அந்தப்பிராணவாயுவோடுகூடியவனாகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

உக்ஷுஷோவாபிமூர்த்நோவாநாடமார்க்கம் ஸமாச்ரித: ||
வித்யாகர்மஸமாயுக்தோ:வாஸநாபிஸ்சஸம்யுக்த: || கூ.
ப்ராஞ்ஞாத்மாநம்ஸமாச்ரித்யவிஞ்ஞானாத்மோபஸர்ப்பதி |

சக்ஷுஷோர்வாபிமூர்த்நோவாநாடமார்க்கம் ஸமாச்ரித:

வித்யாகர்மஸமாயுக்தோ:வாஸநாபிஸ்சஸம்யுக்த:

ப்ராஞ்ஞாத்மாநம்ஸமாச்ரித்யவிஞ்ஞானாத்மோபஸர்ப்பதி

வியாக்யானம்:—விஞ்ஞானாத்மா - ஜீவன், வித்யாகர்மஸமாயுக்த: - உபாஸ்தி கர்மஸம்ஸ்காரங்களோடும், வாஸநாபிச: - சுபாசுபவிஷயபோக ஸம்ஸாரங்களோடும்ஸம்யுக்த: - கூடியவனுமாய், ப்ராஞ்ஞாத்மானம் - ப்ராஞ்ஞாத்மாவை ஸமாச்ரித்ய - பற்றிக் கொண்டு,நாடமார்க்கம்ஸமாச்ரித: - நாடமார்க்கத்தைப்பற்றியவனாய்க்ஷுஷோவா - கண்களின் வழியாகவாவது, அத-மூர்த்தந: வா-தலைவழியாயாவது, உபஸர்ப்பதி -செல்லுகின்றான்.

பொழிப்புரை:—ஜீவன் உபாஸ்திகர்மஸம்ஸ்காரங்களோடும் சுபாசுபவிஷய போகவாஸனைகளோடுங்கூடியவனாய் ப்ராஞ்ஞான்மாவைப் பற்றிக்கொண்டு நாடிமார்க்கத்திற்சென்று கண்களின் வழியாயாவது சிரசின்வழியாயாவது செல்லுகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

யயாகுஹொ நீயோநொ ஷெஸாஷெஸானொஹி : க0.
 வவகுண- வனவஸவ-தது ஸசுகாஸாவிததுத-
 வடாகாஸாவ்யுதாயாதி ததுஹிஹொஹாதுநஃ || கக
 வநநெஷ-ஹொஹொயாதி யயாகுஹொநொஹொது
 குஹொஹொதுஹொதுஹொதுஹொதுஹொதுஹொது || க2.

யதாகும்போநீயமானோதேசாத் தேசாந்தரம்ப்ரதி
 கபூர்ணவஸர்வத்ரஸ ஆகாசாபிதத்ரது
 கடாகாசாக்யதாம்யாதி தத்வல்லிங்கம்பராத்மந:
 புநர்தேஹாந்தரம்யாதி யதாகர்மானுஸாரத:
 ஆமோக்ஷாத்ஸஞ்சரத்தேயவம்மத்ஸ்யகலத்வயம்

வியாக்யானம்:—யதா - எப்படி, தேசாத்- ஒரிடத்திலிருந்து
 தேசாந்தரம்ப்ரதி - மற்றொரிடத்திற்கு, நீயமான: - கொண்டுபோ
 கப்படும், கும்ப - குடமானது, ஸர்வத்ர -எங்கும், கபூர்ண:ஏவ-
 ஆகாசபூரணமாகவே யுள்ளதோ, தத்ர - அதிலுள்ள ஆகா
 ச:து - ஆகாசமோஎனின், கடாகாசாக்யதாம் - குடாகா
 சம் எனும்பெயரை, யாதி - பெறுகின்றதோ, தத்வத் - அது
 போல, லிங்கம் - சூக்ஷ்மசரீரம், பராத்மந: - பரான ஆன்மாவுக்
 குள்ளதாய், யதா கர்மானுஸாரத - கர்மானுசாரத்திற்குத் தக்க
 படி, புந: - மீண்டும், தேஹாந்தரம்-வேறுஸ்தூலசரீரத்தை, யாதி-
 அடைகின்றது, யதா - எப்படி, மத்ஸ்ய: - மீன், கூலத்வயம் -
 இருகரைகளையுமே, ஏவம்-இவ்வாறு, ஆமோக்ஷாத் - மோக்ஷம்
 வரையில், ஸஞ்சரதி - சஞ்சரிக்கின்றது.

போழிப்புரை:—ஒரிடத்திலிருந்து குடம் மற்றொரிடம் கொ
 ண்டுபோகப்படின் எங்கும் ஆகாயம்பரிபூர்ணமேயாயினும் அதி
 லுள்ள ஆகாசம் குடாகாசம் எனும் பெயரைப்பெறுகின்றதோ
 பரனாகிய ஆன்மாவுக்கு ஸூக்ஷ்மசரீரமும் அதுபோலவேயுள்ள
 தாய் கர்மானுஸாரமாய் மீண்டும் வேறுஸ்தூலதேஹத்தைப் பற்
 றுகின்றது. மீன் நதிமுதலியதின் இக்கரையிலிருந்து அக்க
 ரைக்கும் அக்கரையிலிருந்து இக்கரைக்கும் சஞ்சரிப்பதுபோ
 லவே மோக்ஷம்வரையிலும் இவ்வாறு ஸஞ்சரிக்கின்றது.

ஸ்லோகம்.

வாவவொமாயவெஹுஜெ டி²டி-டுதொயிஷிதஃ ।யாதநாஜெஹாஸி²த² நாகாநெயவகெவம² ॥ கங.பாபபோகாயசேத்கச்சேத்யமதூதைரதிஷ்டித
யாதனாதேஹமாச்சரித்யநரகானேவகேவலம்

வியாக்யானம்:—பாபபோகாயசேத-பாபபயனைப் புசிக்கவே
ண்டுமாயின், யாதனாதேஹம் - யாதனாதேஹமாகிய, வாயவ்யதே
ஹத்தை ஆச்சரித்ய - பற்றிக்கொண்டு, யமதூதை: - யமதூதர்க
ளால், அதிஷ்டித: - அடக்கப்பட்டவனாய்க்கொண்டு, கேவலம்,
நரகாந்ரவ - கேவலம் நரகங்நனைமாத்திரம், கச்சேத - அடை
வான்.

பொழிப்புணா—பாவங்களின் பயனைப் புசிக்க வேண்டியவனா
யின் யாதனாதேஹமெனும் வாயவ்யதேஹத்தைப்பற்றிக்கொண்டு
யமதூதர்களுக்குட்பட்டுக் கேவலம் நரகங்களையே அடைவான்.

ஸ்லோகம்.

ஐஷாவ-டுத-டாஜிகஜெ-டாணி யொந-ட்திஷ்டி ஸவ-டீடா ।

வித்யுயொக-வ்ரஜதெயேஷய-டுஜிஸி²த² வஹி-டீஷஃ ॥ கச.ய-டுஜி²டா²தி²ம்-த²க²ய²ஷ² வக்ஷணஸூ²வ²டி²க்ஷிண² ।சுயந-வததொயொகம் வித்யுணா²வதத²வா² ॥ கரு.வந்யுயொகெஹிவ்யுஜெஹம் ப்ராப்ய-வ-ஜெவரா²ஸி²யம் ।

இஷ்டபூர்த்தாதி கர்மானியொநுதிஷ்டதிஸர்வதா

பித்ருலோகம்வ்ரஜத்யேஷய தூமாச்சரித்யபர்ஹிஷ

தூமம்ராத்ரிம்தத:க்ருஷ்ணபக்ஷம்தஸ்மாச்சதக்ஷிணம்

அயநம்சததோலோகம்பித்ருணம்சதத:பரம்

சந்த்ரலோகேதிவ்யதேஹம்ப்ராப்யபுங்க்தேமாம்ச்சரியம்

வியாக்யானம்:—ய: - யாதொருவன். ஸர்வதா - எப்போதும்
இஷ்டாபூர்த்தாதி கர்மானி - யாகம் தடாகவாபீ அன்னஸத்திரம்
முதலிய கர்மங்களை, அநுதிஷ்டதி - அநுஷ்டிக்கின்றனோ
ஏஷ: - இவன், பர்ஹிஷ: - அக்கினி ஹேதுவாய்க்கொண்டு,
யாமம் : யமதூதரை, ஆச்சரித்ய - ஆச்ரயித்து, பித்ருலோகம் -
பித்ருலோகத்தை, வ்ரஜதி-அடைகின்றான், தூமம் - தூமதேவதை

ராத்ரிம் - ராத்ரிதேவதை, தத: - அதன்பின்னர், க்ருஷ்ணபக்ஷம் க்ருஷ்ணபக்ஷாபிமானிதேவதை, தஸ்மாச்ச-அதன்பிறகு, தக்ஷிணயனம் - தக்ஷிணயனாபிமானிதேவதை, தத: - அதன் பிறகு பித்ருணாம் - பிதிரர்களுடைய, லோகம் - உலகு, சந்த்ர லோகே - சந்திரலோகத்தில், திவ்யதேஹம் - அற்புதமாகிய. (அம்ருத)தேஹத்தைப் ப்ராப்யபெற்று, பராமச்ரியம் - பெரும் ஸுகத்தை, புங்க்தே - புசிக்கின்றான்.

பொழிப்புரை:—எவன் எப்போதும்யாகம் தடாகவாலீ அன்னஸத்திரம் இவைகள் முதலியவைகளின் பிரதக்ஷை இதுபோன்ற கருமங்களை அநுஷ்டிக்கின்றானோ அவன் தான்பூஜித்த அக்கிரியை ஹேதுவாய்க்கொண்டு யமதூதன்எனப்படும் ஆதிவாஹி க்கர்களாகிய தேவதைகளை அடைந்து பித்ருலோகம் செல்லுகின்றான். தூமதேவதை ராத்ரிதேவதை க்ருஷ்ணபக்ஷாபிமானிதேவதை பிறகு தக்ஷிணாபிமானிதேவதை இவர்களின் மூலமாய் பித்ருலோகத்தை யடைகின்றான் - சந்திரலோகத்தில் திவ்வியமாகிய தேஹத்தைப்பெற்று பெரும் ஸுகபோகத்திலிருக்கின்றான்.

ஸ்லோகம்.

தத உந்ர ஸோநாஸள யாவதஜ்-ஹமவஸை || கசு.
தயெவகஜ்-ஸெஷண யயெதாபுநாபுஜை ||

தத்ர சந்த்ர சந்த்ரஸமாநோஸள யாவத்கர்மபலம்வஸைத்
ததைவகர்மசேஷணயதைதம்புராவ்ரஜைத்

வியாக்யானம்:—தத்ர - அவ்வுலகில், அஸை-இந்த ஜீவன் சந்த்ரஸமாந்-சந்திரன்போன்றவனாய், யாவத்கர்மபலம்-கர்மபலம் உள்ளவரையில், வஸைத் - வலிப்பான், ததாஏவ - அப்படியே கர்மசேஷண-மிஞ்சியுள்ள கர்மவசத்தால், புந: - மீண்டும், யதேதம் - இங்கிருந்து, போனவழியாகவே, ஆவ்ரஜைத் - வருவான்.

பொழிப்புரை:—அவ்வுலகில் இந்த ஜீவன் சந்திரன்போன்றவனாய் கர்மபலம் புசிக்கும் வரையில் வலிப்பான் அப்படியே கர்மசேஷத்தால் இங்கிருந்துபோனவழியே மீண்டும் திரும்பிவருகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

வபுவி-ஹாயஜீவகூ லாஸாஜ்ஜாகாஸஜே திஸம் ||

கசு.

சூகாஸாபாய-ஜோமத்ய வாயொரஹவ்ரஜத்ய ||

கஜெரொடுவெஸ்ஸரிஸாடி) ததொவ்வுஷிவ-வெடிஸௌ || கஅ.
ததொயாந்ரநிலக்ஷாணி ஜாயதெககெ-வொடிதஃ |

வபுர்விஹாயஜீவத்வம் ஆஸாத்யாகாசமேதிஸ:

ஆகாசாத்வாயுமாஸாத்ய வாயோரம்போவ்ரஜத்யத

அத்ப்யோமேகம்ஸமாஸாத்யத தோவ்ருஷ்டிர்பவேதஸௌ
ததோதாந்யாநி பக்ஷ்யாணி ஜாயதேகர்மசோதித:

வியாக்யானம்—ஸ: - அவன், வபு: - அந்த ஸ்தூலதேஹத்
தை, விஹாய - விடுத்து, ஜீவத்வ - ஜீவத்துவத்தை, ஆசாத்ய-
அடைந்து, ஆகாசம் - ஆகாசத்தை, ஏதி-அடைகின்றான், ஆகா
சாத் - ஆகாசத்திலிருந்து, வாயும் - வாயுவை, ஆகத்ய - அடை
ந்து, அத - பின்னர், வாயோ: - வாயுவினின்றும், அம்ப: -
ஜலத்தை, வரஜதி - அடைகின்றான். அத்ப்ய: - ஜலத்திலிரு
ந்து, மேகம் - மேகத்தை, ஸமாஸாத்ய - அடைந்து, ததஃ -
அதன்பிறகு, அஸௌ - இந்த ஜீவன், வ்ருஷ்டி: - மழை, பவேத் -
ஆகின்றான், தத: அதன்பின்னர், கர்மசோதித: - கர்மங்களுக்கு
த்தக்கபடி தாந்யாநி - தாந்யங்களும் பக்ஷ்யாணி - உண்டிகளும்
ஜாயதெ - ஆகின்றான்.

பொழிப்புரை—அவன் அந்தஸ்தூல தேஹத்தை விடுத்து
கேவலஜீவத்துவத்தை மாத்திரமுடையவனாய் ஆகாசம், பின்னர்
வாயு அதன்பிறகு மேகஹேது பிறகுமேகம் இவைகளையடைந்து
பிறகுமழைமுலமாய்க் கர்மங்களுக்குத்தக்கபடி தான்யங்களும்உ
ண்டிகளும் ஆகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

யொநிஜெந்ரபுவடி)னெ ஸரீரக்யாயஜெஹிநஃ || கக.
ஜெந்ரபுவடி)தஸ்யாந்தி யயாகெ-யயாஸு -தஃ |
ததொஹக்யாஸரிஸாடி) விக்ருஷ்டாஹ-ஜெதவரஃ || ௨௦.
ததஸு-கூரஜெஸூவ வ-கூரமலெ-பாவிஜாயதெ |
ததஃ கெ-பாந-ஸாரெணவெக ஸூ-வ-ஹவ-ஸகஃ || ௨௧.

யோநிமந்யேப்ரபத்யந்தேசரீரத்வாயதேஹிந:

முக்திமந்யே நுஸம்யாந்தி யதாகர்மயதாச்ருதம்

ததொந்நத்வம்ஸமாஸாத்யபித்ருப்யாம்புஜ்யதேபரம்

ததஸ்ஸுக்லம் ரஜஸ்சைவ பூத்வாகர்போபிஜாயதே-
தத: கர்மாநுஸாரேண பவேத்ஸ்தரீபுந்நபும்ஸக:

வியாக்யானம்-தேஹிந:ஜீவனுக்கு, சரீரத்வாய-தேஹத்தின்பொ
அந்யே - சிலர், நிதம்பம் - நிதம்பத்தை, ப்ரபத்யந்தே-அடைகின்
றனர், அந்யேது - மற்ற சிலரோவெனின், யதாகர்ம - கர்மத்திற்
கும், யதாச்ருதம் - ச்ரவணத்திற்கும் தக்கபடி, முக்திம் - முக்தி
யை, ஸம்யாந்தி - அடைகின்றனர். தத: - பூவுலகில், ஒஷதிக
ளானபிறகு, அந்நத்வம் - உண்ணப்படும் உணவாதலை, ஸமாஸா
த்ய - அடைந்து, பித்ருப்யாம் - தந்தைதாய்களால், புஜ்யதே -
புஜிக்கப்படுகின்றான். தத:பரம் - அதன்பிறகு, சுக்ரம் - சுக்கிலத்
தையும், ரஜஸ்ச - ரஜஸும், பூத்வா - ஆகி, கர்ப்ப: - கர்ப்பம்,
அபிஜாயதே - உண்டாகின்றது, தத: - அதன்பிறகு, கர்மாநுஸா
ரேண - கர்மத்திற்குத் தக்கபடி, ஸ்தரீபுந்நபும்ஸக: - பெண் ஆண்
அலியாய்த் தோன்றுகின்றான்.

பொழிப்புரை:—ஜீவன்ஸுக துக்கங்களைப் புசிப்பதன்பொரு
ட்டுச்சிலர் நிதம்பத்தையடைகின்றனர். மற்ற சிலர்கர்மானுஷ்டான
சித்தசுத்தியின்படி சிரவணம் செய்தவண்ணம் முக்தியடைகின்
றனர். பூவுலகில் ஒஷதிகளாய் வந்தபிறகு அந்நமாய் தாய்தந்தையர்க
ளால் புசிக்கப்படுகின்றான். பிறகு சுக்கிலமாயும் சோணிதமாயும்
ஏற்பட்டுக் கர்ப்பம் ஏற்படுகின்றது. பிறகுகர்மத்திற்குத் தக்கபடி
பெண் அல்லது ஆண் அல்லது அலி இவ்வுருவாய்த் தோன்றுகி
ன்றான்.

ஸ்லோகம்:

வனவஜீவமதிஃபுராகூரேஹிஸ்யவஜாரிதெ ।

யஸூஸாஹோஹியஹுஸூநு ஸஜாவிஜாரதொஹவெசு ॥ ௨௨.

ஸயாதிதெவயாநெந ஸ்ரஹ்யொகாவயிஹா: ।

சுவிஃஹ-ஹுகாஹிநஃபுராவே ஸஹுஸூபகூரெயொவ்ருஜெசு ॥ ௨௩.

உதாராயணஹிஸாஹி ஸவஹுதாரெயொவ்ருஜெசு ।

சுஹித்யஹுயொகாஹிதஹிவிஜாரதொஹகூரெசு: பாரதீ ॥ ௨௪.

சுஹித்யஹுயொகாஹிதஹிவிஜாரதொஹகூரெசு: பாரதீ ॥ ௨௪.

ஹிவெவபஹிஸநாய ஜீவெவெநயத்யஸௌ ॥ ௨௫.

ஏவம்ஜீவகதி: ப்ரோக்தாமுக்திம்தஸ்யவதாமிதே
யஸ்துசாந்த்யாதியுக்தஸஸ்ஸநஸ்தாவித்யாரதோபவேத்
ஸயாதிதேவயானெநப்ரம் ஹலோகாவதிம்நர:
அர்ச்சிர்பூத்வா திரம்ப்ராப்யசுக்லபக்ஷமதோவ்ரஜேத்
உத்தராயணமாஸாத்யஸம்வத்ஸரமதோவ்ரஜேத்
ஆதித்யசந்த்ரலோகௌதுவித்யுல்லோகமத:பரம்
அததிவ்ய:புமாங்கஸ்சித்ப்ரம்ஹலோகாதிஹைதிஸ:
திவ்யேவபுஷிஸந்தாய ஜீவமேவநம்நயத்யஸௌ

வியாக்யானம்:—ஏவம் - இவ்வாறு, ஜீவகதி:—ஜீவர்களின் கதி
யானது, ப்ரோக்தா - சொல்லப்பட்டது, தஸ்ய - ஜீவனின், முக்
திம் - முக்திச்சிரமத்தை, தே - உனக்கு, வதாமி - சொல்லுகின்
றேன், ய:து - எவன், ஸாந்த்யாதியுக்த:ஸந் - சாந்திமுதலியவைக
ளோடு கூடியவனாய்க்கொண்டு, ஸதா - எப்போதும், வித்யாரத:ப
வேத் - ஸகுணோபாஸனையில் ஆவலுற்றவனாக உள்ளவனே, ஸ:
நர: - அந்த மனிதன், தேவயானேந - தேவயா நமெனும் மார்க்கத்
தினால், ப்ரம்ஹலோகாவதிம் - ப்ரம்ஹலோகமீறாக, யாதி - செல்
லுகின்றான். அர்ச்சி: பூத்வா - அர்ச்சிஸ்வடிவமாய், தினம் - தினா
பிமானியாகிய தேவதையை, ப்ராப்ய-அடைந்து, அதோ-பிறகு,
சுக்லபக்ஷம்-சுக்லபக்ஷாபிமானியாகிய தேவதையை,வ்ரஜேத்-அடை
கின்றான், உத்தராயணம்-உத்தராயணாபிமானிதேவதையை, ஆஸா
த்ய - அடைந்து, அதோ - பிறகு, ஸம்வத்ஸரம் - ஸம்வத்ஸராபி
மானிதேவதையை, வ்ரஜேத் - அடைகின்றான், ஆதித்ய சந்த்ர
லோகௌது - ஆதித்ய சந்திரலோகங்களையும், அத - பிறகு, வித
யுல்லோகம் - வித்யுல்லோகத்தையும் அடைகின்றான். அத - வித்
யுல்லோகம் சென்றபிறகு, திவ்ய:புமாந்- ஆதிவாஹிகனெனும் திவ்
விய புருஷனே, கச்சித் - ஒருவன், ப்ரம்ஹலோகாத் - ப்ரம்ஹலோ
கத்தினின்றும், இஹ - இங்கு, ஏதி - வருகின்றான், ஸ: - அவன்,
ஏநம் - இந்த, ஜீவம் - ஜீவனை, திவ்யே - திவ்வியமாகிய, வபுஷி -
சரீரத்தில், ஸந்தாய - பிரவேசிக்கச்செய்து, நயதி - கொண்டுபோ
கின்றான்.

பொழிப்புரை:—இவ்வாறு ஜீவர்களின் கதி சொல்லப்பட்டது.
இனி அவனுடைய முக்திக்கிரமத்தை உனக்குச் சொல்லுகின்றேன்.
எவன் சாந்தி தாந்திமுதலியவைகளை யுடையவனாய்க் கொண்டு

நீதி

வியாக்யானம்:—யது-யாதொருவன், சுத்தப்ரஹ்மரத:-சுத்தப்ரம்மத்தில், விருப்புற்றவனோ, ஸ: அவன், குத்ரசித் - ஓரிடத்திற்கும் நயாதிஏவ - போகின்றதேயில்லை, தஸ்ய - அவனுடைய, ப்ராண: - பிராணன்கள். ஜலே - ஜலத்தினில், ஸைந்தவ கில்யவத்-உப்புக்கல்போல, விலீயநதே - விலயமடைகின்றன.

போழிப்புரை:—யாதொருவன் சுத்தப்ரம்மத்தை யுபாசிக்கின்றவனோ அவன் ஓரிடத்திற்கும் செல்லுகின்றதில்லை. அவனுடையப்ராணன்கள் * ஜலத்தினில் உப்புக்கல்போல லயமடைகின்றன.

ஸ்லோகம்.

ஸுஷுஷுஷாயயாஸுஷி:ப்ரபஞ்சமாதே ।

ஸுஷுஜாநவதஸுபிவிபந்தேததெவதே ॥

௨௮.

ஸ்வப்நத்ருஷ்டாயதாஸ்ருஷ்டி:ப்ரபுத்தஸ்யவிலீயதே

ப்ரஹ்மஜ்ஞாநவதஸ்தத்வத்விலீயந்தேததைவதே

வியாக்யானம்:—ஸ்வப்நத்ருஷ்டா-ஸ்வப்பனத்தில் காணப்பட்ட ஸ்ருஷ்டி: - ஸ்ருஷ்டியானது, (பிரபஞ்சமானது) ப்ரபுத்தஸ்ய - விழித்துக் கொண்டவனுக்கு, யதா-எப்படி விலீயதே-(காணப்படாமல்) லயமடைகின்றதோ, தத்வத் - அதுபோல, ப்ரஹ்மஞானவத்:-பிரம்மஞானிக்கு, ததைவ - ஞானமுதித்ததும், தே - அவைகள். விலீயந்தே - லயமடைகின்றன.

போழிப்புரை:—ஸ்வப்பனத்தில் காணப்பட்ட ஸ்ருஷ்டியானது விழித்துக் கொண்டதும் எப்படி லயமடைகின்றதோ அது போலப்ரம்மஞானிக்கு ஞானமுதித்ததும் அவைகள் விலயமடைகின்றன.

ஸ்லோகம்.

விஜ்ஞாக்ஷிவிஹீநாயஸுதீபம்ஸூநபெதிஸ: ।

ஹக்ஷாஹநாகாநுவொராந 2ஹாஸாஸவாஸாஸவாந ॥ ௨௯.

வஸூதாசுநஸெஷணக்ஷுஜ்ஞஹ-வெஷெஸௌ ।

* ஜலத்துடன் சேர்ந்த வுப்புத் தன்சுவைமுழுவதும் அச்சலத்திற்காக கித்தன்னோடொப்பச் சமன்செய்து நிற்குமதுபோல விரும்பி உயிரைச்சார்ந்த விறைவனும் தனக்குரிய எண் குணங்களையும் அவ்வுயிரின்கண் பதிப்பித்தன்னோடொப்பச்செய்து நிற்பன்.

வித்யாகர்மவிஹீ நோயஸ்த்ருதீயம்ஸ்தாநமேதிஸ :
 புக்த்வாசநரகாந்கோரான்மஹா ரௌரவரௌரவான்
 பஸ்சாத்ப்ராக்தனசேஷேணக்ஷுத்ர ஜந்தூர்பவேதஸௌ

வியாக்யானம்:—ய : - யாதொருவன், வித்யாகர் - மவிஹீந :
 உபாஸ்திகர்மங்களில்லாதவனே, ஸ : - அவன், த்ருதீயம் - மூன்றா
 வதாகிய ஸ்தானம் இடத்தை, ஏதி - அடைகின்றான், கோரான் -
 மிக்கப் பயங்கரங்களாகிய, மஹா ரௌரவரௌரவான் மஹா ரௌ
 ரவ ரௌரவங்களாகிய, நரகாந் - நரகங்களை, புக்த்வாச - புசித்
 தும், பஸ்சாத் - பின்னர், ப்ராக்த நசேஷேண - பூர்வகர்மசேஷத்
 தால், அஸௌ - இவன், க்ஷுத்ரஜந்து : - இழிய ஜந்துவாய்,
 பவேத் - ஆவான்.

போழிப்புரை:—யாதொருவன் உபாஸ்தி கர்மங்களில்லாத
 வனே அவன் மூன்றாவதாகிய ஸ்தானத்தை யடைகின்றான். மிக்க
 கோரங்களாயுள்ள மஹா ரௌரவரௌரவங்களாகிய நரகங்களை
 யடைந்து துக்கங்களை யனுபவித்துப் பின்னர் பூர்வ கர்ம சேஷத்தி
 னால் இழிய ஜந்துவின் பிறவியைப் பெறுகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

யுகாஸகஜஃஸாஹிஜந்நாஸளயஹதௌவி । ந.௦.

வனவஜீவமதிஃபுராக்ஷாகிந்நுஜ்ஜோதகிஹி ॥

யுகாமசகதம்சாதி ஜந்மாஸௌலபதேபுவி
 ஏவம் ஜீவகதி ப்ரோக்தாகிமந்யத் ச்ரோதுமிச்சலி.

வியாக்யானம்:—அஸள - இந்த ஜீவன், புவி - பூவுலகில்,
 யுகாமசகதம்சாதிஜந்ம - ஈ கொசுக்கு பெருங்கொசுக்கு முதலியவை
 களின் ஜந்மத்தை, லபதே - பெறுகின்றான். ஏவம் - இவ்வாறு
 ஜீவகதி : - ஜீவகதியானது, ப்ரோக்தா - சொல்லப்பட்டது, அந்யத் -
 மற்று, கிம்-எதனை ஸ்ரோதும் - கேட்க, இச்சலி - விரும்புகின்றனை.

போழிப்புரை:—இந்த ஜீவன் பூவுலகில் ஈ கொசுக்கு முதலிய
 வைகளின் ஜந்மத்தைப் பெறுகின்றான். இவ்வாறு ஜீவகதி சொல்
 லப்பட்டது. ஓராமா பின்னும் யாது கேட்க விரும்புகின்றனை
 (என்றனர்.)

வியாக்யானம்:—தத் - கந்தர்வாதிபோகமானது, வித்யாகர்ம
ணை: ஏவ - அநுஸாரேண உபாஸ்திகர்மங்களின் அநுஸாரமாகவே,
பலம் - பயன், பவேத் - ஆகும், ய்வாசயௌவனப் பருவம் உடை
யவனும், சுந்தர: - அழகுடையவனும், சூர் - சூரனும், நீரோக: -

ரோகமில்லாதவனும், பலவான் - பலமுடையவனும் ஸப்தத்வீபாம் - ஏழுத்வீபமுடைய, வஸுமதீம் - பூமியை, நிஷ்கண்டகாம் - குறையாதுமின்றி, புங்க்தேயதி - புசிக்கின்றனாயின், ஸஃ - அந்தபோகமானது, மாநுஷாநந்தஃ - மாநுஷாநந்தமென்று ப்ரோக்தஃ - சொல்லப்பட்டுள்ளது. மநுஷ்யஃ - மநுஷ்யன், தபஸாயுக்தஃ தவமுடையோனாய், கந்தர்வஃ - கந்தர்வனாக, ஜாயதே-உண்டாகின்றனாயின், அஸ்யது - அவனுக்கு, தஸ்மாத் - மாநுஷாநந்தத்தைக் காட்டிலும், ஸதகுணஃ - நூறுபங்கு, ஸ்ம்ருத்ஃ - உள்ள தென்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.

போழிப்புரை.—கந்தர்வாதிபோகம் வித்தியா கர்மங்களின் அநுஸாரமாயுள்ள பலமேயாம். யுவாவாகஷம் அழகுடையவனும் சூரனும் ரோகமில்லாதவனும் பலமுடையவனுமாயுள்ள ஒருவன் ஸப்த ஸமுத்திரங்களால் சூழப்பட்ட உலகை எக்குறையுமின்றி அனுபவிக்கின்றனாயின் அது மாநுஷாநந்தமாம். மனிதன் தவமுடையவனுய்க் கந்தர்வனாயின் மனிதானந்தத்தைக் காட்டிலும் அவனுக்கு நூறு பங்கு மிகுதியாய் ஆனந்தமுள்ளதென்று சொல்லப்பட்டது.

ஸ்லோகம்.

தஸ்யாஹுதமஹணாஜெவமநூவஹாணாம் நஸம்ஸயஃ ।
 வனவம்ஸதமஹணாநநஃஉதரோதூரதொஹவெசு ॥ ௩௭.
 வித்யுணாம்விரவொகாநாஜாநஸம்ஸவஹாம் ।
 ஜெவதாநாஜெயம்ஜெஸ்யமஹரொஸ்யஜித்யாவதெஃ ॥ ௩௮.
 ஸ்ரஹ்ணஸ்வொஹிநாஜாவஹாஸ்யாஜித்யாவதெஃ ॥ ௩௯.

தஸ்மாச்சதகுணோ தேவகந்தர்வாணம்நஸம்ஸய:
 ஏவம்ஸதகுணாநந்த: உத்தரோத்தரதோபவேத்
 பித்ருணாம் சிரலோகாநாம் ஆஜாநஸம்ஸம்பதாம்
 தேவதாநாமதேந்த்ரஸ்ய குரோஸ்தத்வத்ப்ரஜாபதே:
 ப்ரஹ்மணஸ்சைவமானந்தா:புரஸ்தாதுத்தரோத்தரம்

வியாக்யானம் — தஸ்மாத் - அதனிலும், தேவகந்தர்வாணம் - தேவகந்தர்வர்களுடைய ஆனந்தமானது, ஸதகுணஃ- நூறுபங்குதிக

மாம், ஸம்ஸய: ந - ஸந்தேஹமில்லை, ஏவம் - இவ்வாறு, உத்தரோத்
தரத் - மேன்மேல், ஸதகுணாநந்த: - நூறுபங்கானந்தமானது,
பவேத் - ஆகும், சிரலோகாநாம் - நீடித்திருக்கும் உலகங்களையு
டைய, பித்ருணாம் - பிதிருகளுக்கும், ஆஜாநஸுரஸம்பதாம் - தோ
ற்றமுதல் தேவச்செல்வம் பெற்றுள்ளவராகிய, தேவதாநாம்-தேவர்
களுக்கும், அத - பிறகு, இந்தரஸ்ய - இந்திரனுக்கும், குரோ: -
ப்ருஹஸ்பதிக்கும், தத்வத் - அங்ஙனம், ப்ரஜாபதே: - ப்ரஜாபதி
க்கும், ப்ரும்மண:ச - ப்ரும்மத்திற்கும், புரஸ்தாத் - முந்தி, உத்த
ரோத்தரம் - மேன்மேலும், ஆநந்தா: - ஆநந்தங்கள் நூறுபங்கதி
கமாம்.

பொழிப்புரை.—அதனிலும் தேவகந்தர்வர்களுடைய ஆனந்த
மானது நூறுபங்கதிகமாம் ஸந்தேகமில்லை. இவ்வாறே மேன்மேல்
நூறுபங்கதிகமாய் ஆனந்தமுள்ளது. சிரலோக பிதிருக்களுக்கும்
ஆஜானதேவர்களுக்கும் இந்திரனுக்கும் ப்ருஹஸ்பதிக்கும் பிரஜா
பதிக்கும் ப்ரும்மத்திற்கும் உள்ள ஆனந்தமானது முறையே ஒவ்
வொன்றிலும் மேன்மேலும் நூறுபங்கதிகமாயுள்ளது என்றறிக.

ஸ்லோகம்.

ஐநாயிக்யா துபாயிக்யா நநுடிஷிஸுராயெ நகூ.

ஸுராதிரியொவ்ஜிநாகாஹதொயஸுஜிஜொஹவெசு ||

தஸுராவெவஸோவொதாசுநநுஸுராதிரொதாஸம் ||

ஞானதிக்யாத்ஸுகாதிக்யம்நாந்யதஸ்திஸுராலயே
ச்ரோத்ரியோ அவ்ரஜினோ அகாமஹதோயஸ்துத்விஜோபவேத்
தஸ்யாப்யேவம்ஸமாக்யாதா ஆநந்தாச்சோத்தரோத்தரம்

வியாக்யானம்.—ஞானதிக்யாத் - ஞானச்சிறப்பினால், சுகாதி
க்யம் - சுகச்சிறப்பாம், சுராலயே - தேவலோகத்தில், அந்யத்-வேறு,
நாஸ்தி - இல்லை, ச்ரோத்ரிய: - வேதாத்தியயனம்செய்து அர்த்த
முணர்ந்தவனும், அவ்ரஜிந: - பாவச்செயல்களில்லாதவனும், அகா
மஹத் - காமக்கேடில்லாதவனும் ஆகிய, ய: - யாதொரு, த்விஜோ
த்தம: - பிராமணச்ரேஷ்டனுளனோ, தஸ்ய அபி - அவனுக்கும்,
ஏவம் - இவ்வாறு, உத்தரோத்தரம் - மேன்மேல், ஸமாக்யாதா: -
சொல்லப்பட்டனவாகிய, ஆநந்தா: - ஆனந்தங்கள் உள்ளன.

பொழிப்புரை.—ஞானதிக்கியத்தினால் சுகச்சிறப்பாம் இதுவன்றித்தேவலோகத்தியாதுமில்லை. வேதாத்தியயனம் செய்து அர்த்தமுணர்ந்தவனும் கெட்டகாரியங்களில்லாதவனும் காமக்கேடில்லாதவனும் ஆகிய யாதொரு அந்தணவரன் உளனோ அவனுக்கும் இவ்வாறே மேன்மேலும் சொல்லப்பட்ட ஆந்தங்களுள்ளனவாம்.

ஸ்லோகம்.

சூசுஜாநாஹாநாஹிதஸூஜஸாநாஹிதஸூஜ ॥

புராஹுணஃ கரீ-ஹிநெந-ஹவய-ஹெநெநவஹீயதெ ॥ சக.

நவஹிஃ வா-தகெநெநவகரீ-ஹாஜாநவாநுஜி ।

தஸூஜஸ-ஹாயிகொவிபுராஜாநவாநெநவஜாயதெ ॥ சஉ.

ஆத்மஞானாநாநாநாஸ்திதஸ்மாத் தசரதாத்மஜ
ப்ராஹ்மணஃ கர்மபிர்நைவவர்த்ததே நைவஹீயதே
நலப்யஃ பாதகேநைவகர்மணாநாநவாந்யதி
தஸ்மாத்ஸர்வாதிகோவிப்ரஃ ஞானவாநெநவஜாயதே

வியாக்யானம்.—தசரதாத்மஜ - ஓ தசரதன் புதல்வனே, தஸ்மாத் - ஆதலால், ஆத்மஞானாத் - ஆத்மஞானத்திலும், பரம் - சிறந்தது, நாஸ்தி - இல்லை, ப்ராமணஃ-ஆன்மஞானமுடைய அந்தணன், கர்மபிஃ - கர்மங்களால், நவர்த்ததே ஏவ - மேன்மை பெறுதலில்லை, நஹீயதே ஏவ - குறைவுறுதலுமில்லை, ஞானவாந்யதி - ஞானவானாயிருந்தால்; பாதகேந கர்மண - பாவச்செயலால், நலப்யதே - பற்றப்படுகின்றவனல்ல, தஸ்மாத் - ஆதலால், ஞானவாந் - ஞானவானாகிய, விபர ஏவ - பிராஹ்மணனே, ஸர்வாதிகஃ - ஸகலரிலும் உத்தமனாய், ஜாயதே - ஆகின்றான்.

பொழிப்புரை:—ஓ தசரதன் புதல்வனே! ஆதலின் ஆத்மஞானத்திலும் சிறந்தது யாதுமில்லை. ஞானமுடைய அந்தணன் கர்மங்களால் வளருதலாவது தாழ்த்தலாவது இல்லை ஞானவானாயிருந்தால் பாதகச்செயல்களால் பற்றப்படுகின்றவனல்ல. ஆதலால் ஞானவானாகிய அந்தணனே ஸர்வோத்தமனாகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

ஜாக்வாயஃக-ஹா-ஹெநெகரீ-ஹஸூஜஸுபுஷ்யமஹவெசு ।

ய-ஹுதயஹெநெகரீ-ஹஃகொபிஸு-ஹுணஹாஜநெநஃ ॥ சந.

தஹுஃஸிவாவெஹா திஜாநிநஃயஹுஃஹொஜயெஃ ॥

ஞாத்வாய்குருதேகர்ம தஸ்யாக்ஷய்யபலம்பவேத்
யத்பலம்லபதேமர்த்யஃகோடிப்ராஹ்மணபோஜநைஃ
தத்பலம்ஸமவாப்நோதிஞானிநம்யஸ்துபோஜயேத்

வியாக்யானம்:—யஃ - யாதொருவன், ஞாத்வா - அறிந்து,
கர்ம - கர்மத்தை, குருதே - செய்கின்றானே, தஸ்ய அவனுக்கு,
அக்ஷய்யபலம் குறைவற்றபலன், பவேத் - நிகழும், மர்த்யஃ - மனி
தன், கோடிப்ராமணபோஜனைஃ-கோடிப்ராஹ்மணர்களைப்போஜனம்
செய்வித்தலால், யத்பலம் - எந்தப்பயனை, லபதே-பெறுகின்றானே,
யஃ - யாதொருவன், ஞானிநம் - ஞானியை, போஜயேத் - போஜ
னம்செய்விக்கின்றானே அவன், தத்பலம் - அந்தப்பலத்தை, ஸம
வாப்நோதி - பெறுகின்றான்.

பொழிப்புரை:—யாதொருவன், அறிந்து கர்மம் செய்கின்ற
னே அவனுக்குக்குறைவற்ற பயன் நிகழும். மனிதன் கோடிப்ராஹ்
மண போஜனம் செய்வித்தலால் எந்தப்பயனைப் பெறுவானே அந்த
ப்பயனை ஞானிக்குப் போஜனமளிப்பவன் அடைகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

ஜாநவஹஃசிஜஃயஹுஃசிஷ்யதௌநராயஃ ॥

ஸஃஹிஷ்யோணாபிரயதௌயஸ்யாஹிஸராவணவஸஃ॥

சச.

ஞானவந்தம்த்விஜம்யஸ்துத்விஷ்யதேசநராதமஃ
ஸசஷ்யமானோம்ரியதேயஸ்மாதீச்வர ஏவஸஃ

வியாக்யானம்:—யஃதுநராதமஃ - யாதொருநராதமன், ஞானவ
ந்தம் - ஞானவானாகிய, த்விஜம் - அந்தணனை, த்விஷ்யதே-துவே
ஷிக்கின்றானே, ஸஃ - அவன், ஸஷ்யமாண:-தாபத்தால் தஹிக்கப்
பெற்று, ம்ரியதே - நசிக்கின்றான், யஸ்மாத் - யாதொருகாரணத்
தால், ஸஃ - அந்த ஞானியானவன், ஈச்வர ஏவ - ஈச்வரனேயோ.

பொழிப்புரை:—யாதொரு நராதமன் ஞானியாகிய மனிதனை
துவேஷிக்கின்றானே அவன் தாபமடைந்து நசிக்கின்றான் யாதொரு
காரணத்தினால் ஞானியானவன் ஈச்வரனேயோ.

ஸ்லோகம்.

உவாஸகோநயாதெய்வயஸூதநாபொமதி ॥

உவாஸநாநொதாஹுகாநஸூஜாஸூஸூவீநூவ ॥ சரு.

உபாஸகோநயாத்யேவ யஸ்மாத்புநரதோகதிம்

உபாஸநரதோபூத்வாதஸ்மாதாஸ்வஸூகீந்ருப

வியாக்யானம்:—யஸ்மாத் - யாதொருகாரணத்தால், உபாஸ
க: - உபாஸ்திசெய்பவன், புந: - மீண்டும், அதோகதிம் - இழியநி
லைமையை, நயாதிஏவ - அடைகின்றதேயில்லையோ, தஸ்மாத் ஆத
லால், ந்ருப - ஓ அரசனே, உபாஸநரத: பூத்வா - உபாஸனாதத்பர
னாயிருந்து, ஸூகீ - ஸூகமுடையவனாக, ஆஸ்வ - இருப்பாயாக.

பொழிப்புரை:—யாதொரு காரணத்தால் உபாஸகன்மீண்டும்
அதோகதியை அடைகின்றதில்லையோ ஆதலால் ஓ அரசனே உபா
ஸனாதத்பரனாயிருந்து சுகமுடையவனாவாய்.

பதினோராவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

பனிரண்டாவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீராமர் சொன்னதாவது.

ஸ்லோகம்.

ஹவநெவநெவஸ நஸெஸூஸூஹஸூர ।

உவாஸநாவியிஹுஹி டெஸூகூஹுததஸூஹ ॥ க.

பகவந்தேவதேவேஸநமஸ்தேஸ்து மஹேஸ்வர

உபாஸனாவிதிம்ப்ருஹிதேசம் காலம்துதஸ்யசு

வியாக்யானம்:—தேவதேவேச - ஓ தேவதேவேசனே, பகவந்-
ஓ பகவனே, தே - உமக்கு, நம. - நமஸ்காரம், அஸ்து - இருக்
கட்டும், மஹேஸ்வர - ஓ மஹேசுவரனே, உபாஸனாவிதிம் - உபாஸ
னையின் முறையையும், தஸ்யது - அவ்வுபாஸனையின், தேசம் - தே
சத்தையும், காலம் ச - காலத்தையும், ப்ருஹி - சொல்லும்.

பொழிப்புரை — ஓ தேவதேவேசா ஓ பகவனே உமக்கு நமஸ்காரம். ஓ மஹேச்வர தேவரீர் உபாஸனையின் கிரமத்தையும் அதற்குரிய தேச காலகாலங்களையும் சொல்லும். (க)

பகவான் சொன்ன தாவது.

ஸ்லோகம்,

ஸ்ருணு ராமப்ரவக்ஷ்யாமி தேசகாலமுபாஸநம் ।

மதம்சேநபரிச்சிந்நாதேஹாஸ்ஸர்வதிவௌகஸாம் ॥ உ.

ச்ருணு ராமப்ரவக்ஷ்யாமி தேசகாலமுபாஸநம்
மதம்சேநபரிச்சிந்நாதேஹாஸ்ஸர்வதிவௌகஸாம்

வியாக்யானம்:—ராமா - ஓ ராமா, உபாஸனம் - உபாஸனையும், தேசகாலம் - தேசகாலங்களையும், ப்ரவக்ஷ்யாமி - சொல்லுகின்றேன், ச்ருணு - கேட்பாயாக, ஸர்வதிவௌகஸாம் - ஸகலதேவர்களின், தேஹா - தேஹங்கள், மதம்சேந - எனது அம்சத்தினால், பரிச்சிந்நா - வரைந்து (பிரிக்கப்பட்டனவாய்) உள்ளன.

பொழிப்புரை:—ஓ ராமா உபாஸனத்தையும் தேசகாலத்தையும் சொல்லுகின்றேன் கேட்பாயாக. ஸகலதேவர்களின் தேஹங்களும் எனது அம்சத்தினால் வரைந்து பிரிக்கப்பட்டனவாயுள்ளன.

ஸ்லோகம்.

யெகுவந்யதேவதாபக்தாயஜந்தேசரத்தயாந்விதாஃ ।

தேபிமாமேவ ராஜேந்த்ரயஜந்த்யவிதி பூர்வகம் ॥ ந.

யேத்வந்யதேவதாபக்தாயஜந்தேசரத்தயாந்விதாஃ
தேபிமாமேவ ராஜேந்த்ரயஜந்த்யவிதி பூர்வகம்

வியாக்யானம்:—யேது - எவர்கள், அந்யதேவதாபக்தாஃ - அந்நியதேவபக்தர்களிடம் பக்தியுடையவர்களும், ச்ரத்தயா அந்விதாஃ - ச்ரத்தையுடையவர்களுமாய் இருந்துகொண்டு, யஜந்தே - தேவாராதனைசெய்கின்றனரோ, ராஜேந்திர - ஓ அரசச்சீரஷ்டனே, தே அபி - அவர்களும், அவிதிபூர்வகம் - விதிப்படியின்றி, மாமேவ-என்னையே, யஜந்தி - பூஜிக்கின்றனர் (என்பதே).

பொழிப்புரை:—எவர் அந்யதேவரின் பக்தியுடையோரும் ச்ரத்தையுடையோருமாயிருந்து தேவாராதனை செய்கின்றனரோ. ஓ அரசச்சேரஷ்டனே அவர்களும் விதிப்படியின்றி என்னை பூஜிக்கின்றனராகின்றனர். (ந)

ஸ்லோகம்.

யஸ்யாதவ-ஃஸிஷிவிஸ்டம் ஐதோநவ்யதிரிச்யதே ।

ஸவ-ஃக்ரியாணாஹொகூஹம் ஸவ-ஸ்யாஹமேவபுஷி || ச.

யஸ்மாத் ஸர்வமிதம் விச்வம் மத்தோநவ்யதிரிச்யதே
ஸர்வக்ரியாணாம் போக்தாஹம் ஸர்வஸ்யாஹம்பலப்ரதஃ

வியாக்யானம்:—யஸ்மாத் - யாதொருகாரணத்தால் இதம் - இந்த, ஸர்வம் - ஸகல, விச்வம் - பிரபஞ்சமும், மத்தஃ - என்னிலும், ந வ்யதிரிச்யதே - வ்யதிரேகமாவதில்லையோ, ஆதலால், ஸர்வக்ரியாணாம் - ஸகலக்ரியைகளையும், போக்தா-புசிப்பவன், அஹம்-யான், ஸர்வஸ்ய - எல்லோருக்கும், பலப்ரதஃ - கர்மபலதாதா, அஹம் - யான்.

பொழிப்புரை:—யாதொரு காரணத்தால் இச்சகலப்பிரபஞ்சமும் என்னிலும் வேற்றுமைப்படுகின்றதில்லையோ ஆதலால் ஸகல கர்மபோக்தா நான் ஸகலர்களுக்கும் கர்மபலதாதாவும் நான். (ச)

ஸ்லோகம்.

யேநாகாரேணயேமர்த்யாஃ மாரேமவைகமுபாஸதே ।

தேநாகாரேணதேப்யோஹம் ப்ரஸந்நோவாஞ்சிதம் ததே

யேநாகாரேண யேமர்த்யாஃ மாரேமவைகமுபாஸதே

தேநாகாரேண தேப்யோஹம் ப்ரஸந்நோவாஞ்சிதம் ததே

வியாக்யானம்.—யே - எந்த, மர்த்யாஃ - மனிதர், யேந-எந்த, ஆகாரேண - வடிவமுடையனாய் மாம், ஏகம் ஏவ - என்னொருவனையோ, உபாஸதே - உபாஸிக்கின்றனரோ, தேப்யஃ - அம்மனிதருக்கு தேந, ஆகாரேண - அவ்வடிவம்கொண்டவனாய், அஹம் - நான், ப்ரஸந்நஃ - ப்ரஸந்நராய், வாஞ்சிதம் - விரும்பியதை, ததே - கொடுக்கின்றேன்.

பொழிப்புரை:—எந்தமனிதர் எவ்வடிவமுடையவனாய் என்னை யே உபாவிக்கின்றனரோ அம்மனிதருக்கு அவ்வடிவம்கொண்டவ ராய் ப்ரஸந்நராய் வேண்டியபொருளைக் கொடுக்கின்றேன். (ரு)

ஸ்லோகம்.

வியிநாவியிநாவாவி ஹத் திராயெஜாஹ்வாலதெ ।

தெஹ்யஹ்வயஹ்வாஜி ஹ்வனொஹ்வநஸம்ஸயஃ ॥ கூ.

விதிநாவிதிநா வாபிபக்த்யாயேமாமுபாஸதே

தேப்யஃபலம்ப்ரயச்சாமி ப்ரஸந்நோஹம் நஸம்ஸய:

வியாக்யானம்:—விதிநா - விதிப்படியாவது, அவிதிநா வாபி - விதிப்படியில்லாமலாவது, யே - எவர், பக்த்யா - பக்தியோடுகூடிய வராய், மாம் - என்னை, உபாஸதே - உபாவிக்கின்றனரே, தேப்யஃ - அவர்களின் பொருட்டு, அஹம் - நான், ப்ரஸந்நஃ - ப்ரஸந்நராய், பலம் - (வேண்டிய) பயனை, ப்ரயச்சாமி - கொடுக்கின்றேன், ஸம்ஸ ய:ந ஸம்ஸயமில்லை.

பொழிப்புரை:—விதிப்படி யாயினும் விதியில்லாம லாயினும் எவர் என்னைப் பக்தியோடு உபாவிக்கின்றனரோ. அவர்களுக்கு நான் ப்ரஸந்நராய் வேண்டியதைத் தருவேன். ஸந்தேஹமில்லை. (கூ)

ஸ்லோகம்.

சுவிஹத்ஸுதராராரொ ஹஜதேஜாநநுஹாக் ।

ஸாயஹ்வஸஜதவ ஸுஜஹ்வவலிதொஹிஸஃ ॥ எ.

அபிசேத்ஸுதுராசாரோபஜதே மாமநந்யபாக்

ஸாதுரேவ ஸமந்தவஸ்ஸம்யக்வ்ய வலிதோஹிஸஃ

வியாக்யானம்:—ஸுது ராசார. அபி சேத் - மிக்கக்கெட்ட நடத்தையுடையனாயினும், (எவன்) மாம் - என்னை, அநந்யபாக் - ஏனையப்பற்றில்லாதவனாய், பஜதே - பஜிக்கின்றானோ? ஸஃ - அவன், ஸாதுஃ ஏவ - ஸாதுவே (என்று), மந்தவ்யஃ - எண்ணத்தக்கவன், ஹி - யாதொருகாரணத்தினால், ஸஃ - அவன், ஸம்யக் வ்யவலித: - துதிச்சயமுடையவனாகின்றானோ.

பொழிப்புரை.—மிக்கக்கெட்ட நடத்தை உடையோனாயினும் என்னை எவன் ஏனையபற்றைவிடுத்துப் பஜிக்கின்றானோ அவன் ஸாது என்றே எண்ணத்தக்கவன். யாதொருகாரணத்தால் நல்லரிச்சயம் உடையவனாகின்றானோ. (எ)

ஸ்லோகம்.

ஸ்வஜீவகௌநயொவெதி ஜாஜெவெகௌநந்யுயி: ।

தௌநவஸ்யுந்திவாவாநி ஸ்ரஹஹத்யாஜிகாந்யுவி ॥ அ.

ஸ்வஜீவத்வேந யோவெத்தி மாமேவைகமநந்யதி:

தம்நபச்யந்திபாபாநி ப்ரஹ்மஹத்யாதிசாந்யபி

வியாக்யானம்.—ய: - எவன், அநந்யதி: - மற்றதில் மனதைச் செலுத்தாதவனாய், மாம் ஏகம் ஏவ - என்னொருவனையே, ஸ்வஜீவத்வேந - தனது ஆத்மாவாய், வேத்தி - அறிகின்றானோ! தம்-அவனை, ப்ரும்ஹஹத்யாதிகாநி அபி - ப்ரும்ஹஹத்தி முதலியவைகளுமாகிய, பாபாநி - பாவங்களும் நஸ்ப்ருஸந்தி - பரிசுக்கின்றதில்லை.

பொழிப்புரை:—எவன் மற்றதில் மனதைச்செலுத்தாதவனாய் என்னையே தனது ஆத்மாவாய் அறிகின்றானோ. அவனைப் ப்ரும்ஹஹத்திமுதலிய மஹாபாவங்களும் அணுகுகின்றதில்லை. (அ)

ஸ்லோகம்.

உவாஸாவியயஸ்து ஊகாரஃவாரிகீர்த்திதா: ।

ஸஃவஜாரொவஸஃவம-பா ய்யாஸாஜகிரீநீஷிபி: ॥ கூ.

உபாஸாவிதயஸ்தத்ர சத்வார:பரிகீர்த்திதா:

ஸம்பதாரோபஸம்வர்காத்யாஸாகிதிமநீஷிபி:

வியாக்யானம்.—தத்ர - ஆண்டு, உபாஸாவிதய: - உபாஸனாவிதிகள், ஸம்பதாரோபஸம்வர்காத்யாஸா: - ஸம்பத், ஆரோபம், ஸம்வர்கம், அத்யாஸம் இதி - என்று, சத்வார: - நான்குவிதங்களாய், மநீஷிபி: - மேதாவிகளால் (பெரியோர்களால்) கீர்த்திதா: - சொல்லப்பட்டுள்ளன.

பொழிப்புரை.—ஆண்டு உபாஸனாமுறையானவை ஸம்பத் ஆரோபம் ஸம்வர்கம் அத்யாஸம் என்று நான்குவகையாய்ப் பெரியோர்களால் சொல்லப்பட்டுள்ளன. (கூ)

ஸ்லோகம்.

சுஹஸ்யவாயிக்ஷந மஹயொமாஅலிவிந்தநம் ।

சுநந்தம்வெநஹி ஸ்வலியிரஹீரிதம் ॥

க௦.

அல்பஸ்யசாதிகத் வேநகுணயோகாத்விசிந்தநம்

அநந்தம்வைமநஇதி ஸம்பத்விதிருதீரிதம்

வியாக்யானம்:—அல்பஸ்ய - அற்பமாயுள்ளதை, குணயோகாத் - குணஸம்பந்தத்தால், அதிகத்வேந - மஹத்தாய், மந: - மனமானது, அநந்தம்வை - அநந்தமே, இதி - என்பதாய், விசிந்தநம் - சிந்தித்தலானது, ஸம்பத்விதி: - ஸம்பதுபாஸனை என்று, உதீரிதம் - சொல்லப்பட்டுள்ளது.

பொழிப்புரை:—அற்பமாயுள்ளதை குணஸம்பந்தத்தால் மஹத்தாகச் சிந்தித்தல் அதாவது மனம் அநந்தமே என்பமுதலியது ஸம்பத் உபாஸனை என்று சொல்லப்படுவதாம். (௮)

ஸ்லோகம்.

வியாவாரொவ்யொவாஸா ஸாரொவ்வரிகீர்த்தி: ।

யத்வோக்ஸாரஹீய ஹ்வாலீதேத்யுஹாஹுதம் ॥ கக.

விதாவாரோப்யயோபாஸா ஸாரோப: பரிகீர்த்தித:

யத்வதோங்காரமுத்கீதமுபாலீதேத்யுதாஹ்ருதம்

வியாக்யானம்:—விதௌ - விதியில் (கர்மாங்கத்தில்), ஆரோப்ய - ஆரோபித்து, யா - யாதொரு, உபாஸா - உபாஸனையுளதோ, ஸா - அவ்வுபாஸனையானது, ஆரோப: - ஆரோபமென்று, பரிகீர்த்திதம் - சொல்லப்பட்டுள்ளது. யத்வத் - எப்படிபோல (எனின்), ஓங்காரம் - ஓங்காரத்தை, உத்கீதம் - உத்கீதமாக, உபாலீத - உபாஸனைசெய்க, இதி - என்று, உதாஹ்ருதம் - உதாஹரிக்கப்பட்டதோ.

பொழிப்புரை:—அங்கத்தில் ஆரோபித்து யாதொரு உபாஸனையுளதோ அஃது ஆரோபம் எனப்படுவதாம் எப்படியெனின் ஓங்காரத்தை உத்கீதமாக உபாஸனைசெய்க என்று சொல்லப்பட்டதோ, (கக)

ஸ்லோகம்.

சுரொவொஷஹ்வஹ்வண யவவாஸாவியிஸுஸஃ ।
யொஷித்யுதிதிருத டயுஸஸுஹுதஃ ॥ கஉ.

ஆரோபோபுத்திபூர்வேணய உபாஸாவிதிஸ்சஸஃ
யோஷித்யக்ரிமதிர்யத்ததத்யாஸஃ ஸஉதாஹருதஃ

வியாக்யானம்:—புத்திபூர்வேண - புத்திபூர்வமாய், ய - யா
தொரு, ஆரோபஃ - ஆரோபம் உளதோ, ஸஃ உபாஸாவிதிஃ - அவ்
வுபாஸனாவிதியே, (அதாவது) யோஷிதி - ஸ்திரீயினிடம், யத் -
யாதொரு, அக்ரிமதிஃ - அக்ரிபுத்தி செய்வதோ, தத் - அஃது, அத்
யாஸஃ - அத்யாஸம் என்று, உதாஹருதஃ - சொல்லப்பட்டுள்ளது.

பொழிப்புரை:—புத்திபூர்வமாய் யாதொரு ஆரோபம் உளதோ
அதாவது ஸ்திரீயினிடம் அக்கரி புத்திசெய்வது முதலியது அத்தி
யாஸம் என்னப்படுவதாம். (கஉ)

ஸ்லோகம்.

கிரியாயோமெநவொவாஸா வியிஸுஸ்வமஹுதெ ।
ஸஹுத்யுவாயஹ்வயெ ஹுதாநெகொவவீததி ॥

கிரியாயோகேந சோபாஸாவிதிஸ்ஸம்வர்க்கஉச்சயதே
ஸம்வர்த்தவாயுஃ ப்ரளயே பூதாந்யேகொவவீததி

வியாக்யானம்:—கிரியாயோகேந-கிரியாஸம்பந்தத்தினால், உபா
ஸாவிதிஃ - உபாஸனாவிதியானது ஸம்வர்க்கஃ - ஸம்வர்க்கமென்று,
உச்சயதே - சொல்லப்படுவதாம் - (எப்படியெனின்) ப்ரளயே-பிரள
யத்தில், பூதாநி - பூதங்களை, ஸம்வர்த்தஃ - ஸம்வர்த்தமெனும்,
வாயுஃஏகஃ - வாயுஒன்றே, அவவீததி - அடக்கிக்கொள்ளுகிறதோ
அப்படியாம்.

பொழிப்புரை:—கிரியா ஸம்பந்தத்தால் நிகழும் உபாஸனா
றையானது ஸம்வர்க்கமெனப்படுவதாம் அதாவது பிரளயத்தில் பூத
ங்களை ஸம்வர்த்தமெனும் வாயு ஒன்றே அடக்கிக்கொள்ளுகின்றது
என்பதாம். (கஉ)

களுக்குச் செல்லுதலையும் அதனி லுள்ள சரத்தைபையும் விட்டுவிடுக.
எங்கு சித்தம் ஏகாக்கிரப்படுகிறதோ அங்கு த்விஜன் ஸுகமாக
இருந்து தியானிப்பானாக. (௧௭)

ஸ்லோகம்.

கம்பஹேஜேஷு தஸ்ய வாவ்யாவ்ய உஜ்ஜீவாஸ்யிதஃ ।

விவிசுதேசே நிரதஸ்ய ஜீவஸிரஸ்ததஃ ॥

சுத்யாஸ்ரமஸ்ய ஸகலாநீந்திரியாணிநிருத்யசு ।

பக்த்யாஸ்ய ஸ்வகுருந்நத்வா யோகம்வித்வாம்ஸசயோஜயேத் ॥ ௧௭,

கம்பஹேம்ருதுதல்பே வாவ்யாக்ரசர்மணி வாஸ்திதஃ

விவிசுதேசே நிரதஸ்ய ஜீவஸிரஸ்ததஃ

அத்யாஸ்ரமஸ்தஸ்ய ஸகலாநீந்திரியாணிநிருத்யசு

பக்த்யாதஸ்வகுருந்நத்வா யோகம்வித்வாம்ஸசயோஜயேத்

வியாக்யானம்:—கம்பஹே—கம்பளத்தில், ம்ருதுதல்பேவா—அல்லது மிருதுவாகிய வஸ்திரத்திலாவது, வ்யாக்ர சர்மணிவா—புவித்தோலிலாவது, ஸ்திதஃ—இருக்கின்றவனாய், விவிசுதேசே—ஏகாந்தமாகிய இடத்தில், நியதஃ—நியமத்தோடு கூடியவனாய், ஸமகீர்வஸிரஸ்ததஃ—ஸமமார்ய் (கோணலின்றி) கழுத்து தலை உடல் இவை இருக்கும் படியான நிலமையுடையவனாய், அத்யாஸ்ரமஸ்தஃ—விதிப்படி விபூதி தராணம்செய்து கொள்ளுதலாகிய (அத்தியாஸ்ரமமுடையவனாய்), ஸகலாநி—ஸகல, இந்திரியாணிச—இந்திரியங்களையும், நிருத்ய—நிரோதனம்செய்து (தகைந்து) ஸ்வகுருந்—தனது குருவை, பக்த்யா—பக்தியோடுகூட, நத்வா—பணிந்து, வித்வான்—குருமுகமாகமாகவறிந்த வித்தியாநானத்தை அநுஸந்திக்கின்றவனாய், யோகம்—சித்தத்தின் ஏனைய விருத்திகளின் நிரோதனத்தை, யோஜயேத்—செய்குக.

போழிப்புரை:—கம்பளத்தில் அல்லது மிருதுவாகிய வஸ்திரத்திலாவது புவித்தோலிலாவது இருந்து ஏகாந்தமாகிய இடத்தில் நியதனாய் கழுத்து தலை உடல் இவைகளை ஒழுங்காய் இருக்கச்செய்து கொண்டு அத்தியாஸ்ரம விரதம்பூண்டு ஸகலேந்திரியங்களையும் தகைந்து தனதுகுருவைப்பணிந்து தான் உபதேசம்பெற்ற ஸ்வரூபத்தை அநுஸந்தித்துக்கொண்டு சித்தத்தின் ஏனையவிருத்திகளை (நிரோதனம்) தகைய வேண்டும், (௧௭)

ஸ்லோகம்.

யஸுவிஜாநவாநுவத்யுவுகூநஸாஸஹ |

தஸ்யெஹி யாணவஸூநாநிஷிஷாஸூஹவஸாரயெஃ || ௨௩.

யஸ்த்வவிஞ்ஞாநவாந்பவத்யவ்யக்தமநஸாஸதா

தஸ்யேந்திரியாண்யவஸ்யாநி துஷ்டாச்வா இவஸாரதேஃ

வியாக்யானம்:—ய:து — யாதொருவன், ஸதா — எப்போதும், அவ்யக்தமநஸா — மோஹங்கொண்ட மனமுடையவனாய், அவிஞ்ஞானவாந் — விஞ்ஞான மில்லாதவனாய், பவதி — இருக்கின்றானே, தஸ்ய—அவனுக்கு, இந்திரியாணி—இந்திரியங்கள், ஸாரதே:—ரதப்பாகனுக்கு, துஷ்டாஸ்வா: இவ-துஷ்டக்குதிரைகள்போல, அவஸ்யாநி-வசப்படாதனவாம்.

பொழிப்புரை:—யாதொருவன் எப்போதும் மோகங்கொண்டு விஞ்ஞான மில்லாதவனாய் இருக்கின்றானே அவனுக்கு இந்திரியங்கள் தேர்ப்பாகனுக்கு துஷ்டக்குதிரைகள்போல வசப்படாதனவாம். (௨௩)

ஸ்லோகம்.

விஜாநீயஸூஹவதியதேநநிநஸாஸஹ |

தஸ்யெஹி யாணிவஸூநாநிஸஹிஷாஹவஸாரயெஃ || ௨௪.

விஞ்ஞாநியஸ்து பவதிபத்நேநமநஸாஸஹ

தஸ்யேந்திரியாணி வஸ்யாநி ஸதஸ்வா இவஸாரதேஃ

வியாக்யானம்:—ய:து—யாதொருவன், பத்நேந—பத்தினத்தால், விஞ்ஞாநீ—விஞ்ஞாநியாக, பவதி—ஆகின்றானே, தஸ்ய—அவனுக்கு, மநஸா, ஸஹ—மனதோடுகூட, இந்திரியாணி—இந்திரியங்கள், ஸாரதே:—தேர்ப்பாகனுக்கு, ஸதஸ்வா: இவ-நல்ல குதிரைகள்போல, வஸ்யாநி—வசப்பட்டனவாகின்றன.

பொழிப்புரை:—யாதொருவன் உழைத்து விஞ்ஞானியாகின்றானே அவனுக்கு மனஸோடுகூட இந்திரியங்கள் தேர்ப்பாகனுக்கு ஸாதாக்குதிரைகள்போல வசப்பட்டனவாகின்றன. (௨௪)

ஸ்லோகம்.

யஸுவிஜாநவாநுவத்யுவுகூஸஸஹிஷாஸூஹி |

நஸததுஷிஷாஸூநி ஸஸாரிஷிஷி || ௨௫.

வியாக்யானம்:—யஃது-யாதொருவன், விஞ்ஞானஸாரதி:—விஞ்ஞானமாகிய ஸாரதியையுடையோனும், மந:ப்ரக்ரஹ ஏவச-மனமாகிய

கடிவாளத்தை யுடையோனுமாபுள்ளவனோ, ஸஃ—அவன், அத்வநஃ—
வழியின், பாரம்—முடிவாகிய, மம—எனது, பரமம்பதம் ஏவ-பரமமா
கிய பதத்தையே, ஆப்நோதி-அடைகின்றான்.

பொழிப்புரை:—யாதொருவன் விஞ்ஞானமாகிய ஸாரதியை யுடையோனும் மனமாகிய கடிவாளத்தை யுடையோனுமாயினானே அவன் மார்க்கத்தின் முடிவாகிய எனது பரமமான பதத்தையே அடைகின்றான். (உச)

ஸ்ரீலோகம்.

ஹ்யூ தூய்மைக்கென விசுவாசம் உண்டாக்கி
விசுவாசம் உண்டாக்கித் தூய்மைக்கென உண்டாக்கி ॥ ௨௩.
சுவித்திரை நெய் வடிவம் உண்டாக்கித் தூய்மைக்கென ॥
சுவித்திரை நெய் வடிவம் உண்டாக்கித் தூய்மைக்கென ॥ ௨௪.
வெள்ளம் உண்டாக்கித் தூய்மைக்கென உண்டாக்கித் தூய்மைக்கென ॥
வெள்ளம் உண்டாக்கித் தூய்மைக்கென உண்டாக்கித் தூய்மைக்கென ॥ ௨௫.
வெள்ளம் உண்டாக்கித் தூய்மைக்கென உண்டாக்கித் தூய்மைக்கென ॥
வெள்ளம் உண்டாக்கித் தூய்மைக்கென உண்டாக்கித் தூய்மைக்கென ॥ ௨௬.
வெள்ளம் உண்டாக்கித் தூய்மைக்கென உண்டாக்கித் தூய்மைக்கென ॥
வெள்ளம் உண்டாக்கித் தூய்மைக்கென உண்டாக்கித் தூய்மைக்கென ॥ ௨௭.

ஹ்ருத்புண்டரீகம் விரஜம் விசுத்தம் விசுதம்ததா
விசோகம்சவிசிந்த்யாத்ரத்யாயேந்மாம்பரமேச்வரம்
அசிந்த்யுருபமவ் யக்தமநந்தமம்ருதம்சிவம்
ஆதிமத்யாந்தரஹிதம்ப்ரசாந்தம்ப்ரும்ஹகாரணம்
ஏவம்விபும்சிதாநந்தமருபமஜமத்புதம்
சுத்தஸ்படிகஸங்காசமு மாதேஹார்த்தாரிணம்
வ்யாக்ரசர்மாம்பரதரம் நீலகண்டம் த்ரிலோசநம்
ஜடாதரம் சந்த்ரமௌளிம் நாகயஞ்ஞோப வீதிநம்
வ்யாக்ரசர்மோத்தரீயம்ச வரேண்யமபயப்ரதம்
பராப்யாமூர்த்வஹஸதாப்யாம்பிப்ராணம்பரசம்ம்ருகம்
பூதிபூஷிதஸர்வாங்கம் ஸர்வாபரண பூஷிதம்

வியாக்யானம்:—விசோகம்—சோகமில்லாததும், விரஜம்—ராகத் துவேஷாதிகளுக்கிடமில்லாததும், விசுத்தம் — மிக்கச்சுத்த ஸ்வரூப மும், விசதம் - பிரகாசமுமாகிய, ஹ்ருத்புண்டரீகம் - ஹ்ருதய கம லத்தை, விசிந்தய - நன்கு சிந்தித்து, அத்ர - அவ்விதய கமலத்தினில், அசிந்தயரூபம் - மனதிற்கெட்டாத உருவத்தை யுடையவனும், அவ்யக் தம் - இந்திரியங்களுக்கு விஷயமல்லாதவனும், அநந்தம் - அந்த (பரிச் சேத) மில்லாதவனும், அம்ருதம் - நாசமில்லாதவனும், சிவம் - மங்கள கரனும், ஆதிமத்யாந்தரஹிதம் - முதல்நடு முடிவில்லாதவனும், ப்ரசாந் தம் - ராகத்துவேஷாதிகளில்லாதவனும், காரணம்-ஸகலப்ரபஞ்சா திஷ்ட டானமுமாகிய, ப்ரஹ்ம - ப்ருஹ்மமும், விபும் - வியாபகனும், சிதாநந் தம் - சிதாநந்தனும், அரூபம் - உருவமில்லாதவனும், பரமேச்வரம் - பர மேச்வரனுமாயினும், அத்புதம் - அற்புதமாய், சுத்தஸ்படிகஸங்காசம் - சுத்தஸ்படிகம் போன்றவனும், உமாதேஹார்த்ததாரிணம் - உமாதேவி யைப் பாதிதேஹமாய்க் கொண்டவனும், வ்யாக்ரசர்மாம்பரத்ரம் - புலித்தோலை இடையில் அணிந்தவனும், நீலகண்டம் - கறுத்தகண்ட முடையோனும், த்ரிலோசனம் - முக்கண்ணனும், ஜடாதரம் - சடை தரிக்கின்றவனும், சந்த்ரமௌளிம் - சந்திரனைச் சிரவினில் அணிந்தவ னும், நாகயஞ்ஜோபவீதிநம் - அரவப்பூனூலனும், வ்யாக்ரசர்மோத்தரீ யம்ச - புலித்தோலை உத்தரீயமாய் உடையவனும், வரேண்யம் - வர மளிக்கின்றவனும், அபயப்ரதம் - அபயதானம் செய்கின்றவனும், பராப்யாம் - மற்றுமுள்ள, ஊர்தவஹஸ்தாப்யாம் - மேல்நோக்கிய ஹஸ் தங்களால், பரசும் - கோடரியையும், ம்ருகம் - மாணையும், பிப்ராணம் - தரிக்கின்றவனும், பூதிபூஷிதஸர்வாங்கம் - விபூதிபூசிய ஸர்வாங்கங்களை உடையவனும், ஸர்வாபரணபூஷிதம் - ஸகலவாபரணங்களையும் அணிந் துள்ளவனுமாய், ஏவம் - இவ்வாறுள்ள என்னை - த்யாயேத் - தியானம் செய்குக.

பொழிப்புரை:—சோகத்திற்கும் ராகத்துவேஷாதிகளுக்கு மிட மில்லாததும் மிக்கச்சுத்தமும் பிரகாசமுமாயுள்ள ஹ்ருதய கமலத்தை நன்கு சிந்தித்து அங்கு மனதிற்கெட்டாதவனும் இந்திரியங்களுக்கு விஷய மில்லாதவனும் பரிச்சேத மில்லாதவனும் நாசமில்லாதவனும் முதல்நடு முடிவில்லாதவனும் ராகத்துவேஷாதிகளில்லாதவனும் ஸகல ப்ரபஞ்சா திஷ்டானமாயுள்ளவனும் ப்ருஹ்மமும் வியாபகனும் அரூப னும் பரமேச்வரனுமாயுள்ளவனாயினும் அற்புதமாய் சுத்தஸ்படிகம்

உமார்த்தவிக்ரஹாசுத்தாத்ரிணேத்ராசந்த்ரசேகரா
நீலக்ரீவாபராநந்தப்ரமோதாத்தாண்டவப்ரியா
ப்ருஹ்மவிஷ்ணுமஹாதேவைருபாஸ்யாகுணமூர்த்திபி:
ஸர்வமூர்த்திவிஹீநஸ்யஸர்வபூதாதிபஸ்யது
ததாப்யேஷாபராமூர்த்திரித்யேஷாஸாஸ்வதீச்ருதி:

என்ற ஸுதஸம்ஹிதா க்ரந்தத்திலும் இங்ஙனமே பரிபூரண சிதாநந்தவுருவனாயினும் உமார்த்ததேஹங்கொண்டு விளங்குகின்றான் என்று போதிக்கப்படுகின்றது.

ஸ்ரீலோகம்.

வனவலா.தாராணி க்ருகாபுணவம் ஹோதாராணி ।
யுநநிதி-யுநாலுஸாஸூகாதுஸுதிஜாஹநம் ॥ ௩௦.
வெடிவாகெசுரயெஸூஹம் நஸாஸெஸுந-காவிஸுதஸா ।

ஏவமாத்மாரணிம்க்ருத்வாப்ரணவம் சோத்தராரணிம்
த்யாநநிர்மதனாப்யாஸாத் ஸாக்ஷாத்பஸ்யதிமாம்ஜநஃ
வேதவாக்யைரலப்யோஹம்நசாஸ்த்ரைர்நாபிசேதஸா

வியாக்யானம் :—ஏவம் - இங்ஙனம், ஜநஃ - மனிதன், ஆத்மாரணிம் - ஆத்மாவை அரணியாகவும், ப்ரணவம் - ப்ரணவத்தை, உத்தராரணிம்-மேல் அரணியாகவும், க்ருத்வா - செய்து, த்யர்ன நிர்மதனாப் யாஸாத் - தியானமாகிய கடைதலைத்தடையின்றிச் செய்தலால், மாம் - என்னை, ஸாக்ஷாத் பஸ்யதி-ஸாக்ஷாத்காரமாய்த் தரிசிக்கின்றான், அஹம்- நான், வேதவாக்யைஃ-வேதவாக்கியங்களால், அலப்யஃ-அடையக் கூடாதவன், சாஸ்த்ரைஃ-சாஸ்திரங்களாலும், ந-(காணக்கூடியவன்) அல்லன், சேதஸா அபி - மனதாலும், ந - காணக்கூடியவன் (அல்ல.)

பொழிப்புரை--இங்ஙனம் மனிதன் ஆன்மாவை அரணியாகவும் பிரணவத்தை மேலரணியாகவும் செய்து தியானமாகிய உறையச்செய்தலின் அப்பியாஸத்தினால் என்னை ஸாக்ஷாத்கரிக்கப் பெறுகின்றான். நான் வேதவாக்கியங்களாலும் சாஸ்திரங்களினாலுமே காணக்கூடியவனல்லன்.

ஸ்ரீலோகம்.

நாவிரதொ டிபுஸூரிதாநாஸா஁தொநாஸா஁ஹிதஃ ॥
நாஸா஁தஃநஸௌவாவிபுஜாநெநெநநாஸா஁யாசு ।

வியாக்யானம் :—திரிஷு-மூன்று, தாமஸு-அவஸ்தைகளிலும், யத்-யாதொன்று, போக்யம் - புசிக்கப்படும் விஷயமும், போக்தா-புசிப் போனும், போகஃச - போகமும், பவேத் - ஆகுமோ, தத் - அப்படிப்பட்ட, ஜ்யோதிர்லக்ஷணஃ - சோதிவடிவனும், ஸாக்ஷீ - ஸாக்ஷிநுபனும், சிம்மாத்ரஃ-சித்வடிவனும், ஆகிய ஸதாசிவஃ - ஸதாசிவன் அஹம் யான்.

போழிப்புரை :—மூன்றுவஸ்துகளிலும் யாதொருபோக்கியமும் போக்தாவும் போகமுமுளதோ அப்படிப்பட்ட சோதிவடிவனும் ஸாக்ஷியும் சிம்மாத் ரனுமாகிய ஸதாசிவன் யான். (௩௩)

ஸ்லோகம்.

கொடியியூஹ ஸூரிய-பாஹம் உஹ் கொடி ஸூரீ தஹம் ।

ஸூரிய-உஹ் கொடி நய நம் ஸ்மேரவக்த்ரஸரோருஹம் ॥

கோடிமத் யாஹ்ந ஸூர்யாபம் சந்த்ரகோடிஸூரீதளம்
ஸூர்யசந்த்ராக்நிரயநம் ஸ்மேரவக்த்ரஸரோருஹம்

வியாக்யானம் :—கோடிமத் யாஹ்நஸூர்யாபம் - எண்ணிறந்த நடுப்பகற் சூரியன் போல் ஜ்வலிக்கின்றதும், சந்த்ரகோடிஸூரீதளம்- எண்ணிறந்த சந்திரர் போல சீதளமாயுள்ளதும், ஸூர்ய சந்த்ராக்நிரயநம் - ஸூரிய சந்திராக்நிகளை நேத்திரமாய் உடையதும், ஸ்மேரவக்த்ரஸரோருஹம் - புந்நகைகொண்ட முகத்தாமரை மலரையுடையதுமாகிய ஸதாசிவஸ்ருபத்தைத் தியானித்து ஸகல பந்தங்களின்றும் விடுபடுகின்றான்.

போழிப்புரை :—கோடிஸூரியர்போல் ஜ்வலிக்கின்றதும் கோடி சந்திரர்போல ஆனந்தகரமாயுள்ளதும் ஸூர்யசந்திராக்நிகளை நேத்திரமாக வுடையதும் புந்நகைகொண்ட முகத்தாமரை மலரை உடையதும் ஆகிய ஸதாசிவனுடைய திருவடிவத்தைத் தியானித்து ஸகல பந்தங்களினின்றும் விடுபடுகின்றான். (௩௪)

ஸ்லோகம்.

ஊகொ டிடிவஸூவ-ஹ் ஹிதஷு-ம-ஹஃ ஸவ-ஹ்ராவீ

[ஸவ-ஹ்ராதாந்தராத்தா ।

கஜ-பாயுக்ஷஃ ஸவ-ஹ்ராதா யிவாஸஸூக்ஷ்மெதா கெவ

[ஹொ நிம-ஹ்ணஸு ॥

ஏகோதேவஸ் ஸர்வபூதேஷுகூடஃ ஸர்வவ்யாபீஸர்வ பூதாந்த
[ராத்மா
கர்மாத்யக்ஷஸ்ஸர்வ பூதாதிவாஸஸ்ஸாக்ஷீ சேதாகேவலோ நிர்
[குணம்ச

வியாக்யானம்:—ஏகஃ-ஏகனாகிய, தேவஃ-தேவன், ஸர்வபூதேஷு-
ஸகலபூதங்களிலும், கூடஃ-மறைபட்டுள்ளவனும், ஸர்வவ்யாபீ-ஸகலவ்
யாபகனும், ஸர்வபூதாந்தராத்மா-ஸகல பூதங்களிலுள்ளத்திலிருக்கின்ற
வனும், கர்மாத்யக்ஷஃ-கர்மங்களுக்கு அத்தியக்ஷனும், ஸர்வபூதாதிவாஸஃ-
ஸகல பூதங்களிலும் வலிப்பவனும், ஸாக்ஷீ - ஸாக்ஷியாயுள்ளவனும்,
சேதா - அறியச்செய்வோனும், கேவலஃ-கேவலமாயுள்ளவனும், நிர்க்
குணஃ - நிர்க்குணமாயுமுள்ளவன்.

போழிப்புரை :—ஏகனாகிய தேவன் ஸகல பூதங்களிலும் மறை
பட்டுள்ளவனும், ஸர்வவியாபகனும், ஸகல பூதங்களுக்கும் அந்தராத்
மாவாயுள்ளவனும், கர்மாத்யக்ஷனும், ஸகல பூதங்களிலும் வலிக்கின்ற
வனும், ஸாக்ஷியும் அறியச்செய்வோனும், கேவலனும் நிர்க்குணனுமா
யுள்ளவன். (௩௩)

ஸ்லோகம்.

வனகொவஸீஸவ-ஃ ஹ-ஓதாநூ ராஜ்ஜாவெபுகம் ஸீஜம்நித்யு
[ஊயஃகரொதி।

தஜ்ஜாம் நித்யும் யெந-ஹஸ்யு-தி யீராவெஷஷாம் ஸாம்நிஸூ
ஸூ தீநெதரெஷாம் ॥

ஏகோவசீ ஸர்வபூதாந்த ராத்மாப்யேகம் பீஜம் நித்யதா யஃக
[ரோதி

தம்மாம் நித்யம்யேநு பச்யந்திதீராஸ் தேஷாம் சாந்திஸ்ஸரா ஸ்வ
[தீநேதரேஷாம்

வியாக்யானம் :—யாதொருவன், ஏகஃ - ஒப்புயர்வில்லாதவனும்,
வசீ - ஸர்வத்தையும் தன் வசப்படுத்தியவனும், ஸர்வபூதாந்தராத்மா
அபி - ஸகல பூதங்களிலும் அந்தராத்மாவாயுள்ளவனாயினும், ஏகம்,
பீஜம் - ஒப்புயர்வில்லாததாகிய (மாயையான) காரணத்தை, நித்யதா-
(ஞானிகள் தவிர மற்றவர்க்கு) நித்தியமாயிருக்கும்படி, கரோதி - செய்
கின்றானே, நித்யம் - நித்தியனாகிய, தம்மாம் - அவ்வென்னை, யே -
எந்த, தீராஃ - தீரர்கள், (இந்திரியங்களை வென்றவர்) அநுபச்யந்தி -

சாஸ்திராசிரியரது உபதேசத்தால்ஸாக்ஷாத்கரிக்கின்றனரோ, தேஷாம்-
அவர்களுக்கே, சாச்வதீ - நித்யமாகிய, சாந்திஃ - சாந்தியாம், இதரோ
ஷாம் - ஏனையோர்க்கு, ந - அல்ல.

போழிப்புரை :—யாதொருவன் ஒப்புயர்வில்லாதவனும் நியாமக
னும் ஸகலபூதங்களுக்கும் அந்தராத்மாவுமாயுள்ளவனாயினும் மாயை
யாகிய ஒப்புயர்வில்லாத பிஜத்தை நித்தியமாய்இருக்கச்செய்தின்றானே
அவ்வென்னை எந்த தீரர்கள் ஸாக்ஷாத்கரிக்கின்றனரோ அவர்களுக்குச்
சாச்வதமாகிய சாந்தியே யன்றி ஏனையோர்க்கல்ல. (௩௬)

ஸ்லோகம்.

சுழிய-ஓயெகொஹவநம் வுவிஷ்டா ர-ஓவா-ஓவஃ
[திர-ஓவொஹவஃ
வனகஹுயா ஸவ-ஓ-ஓதா-தரா தா ர-ஓவா-ஓவஃ
[ர-ஓவொஹவஃ ||

அக்நிர்யத்தைகோபுவநம் ப்ரவிஷ்டோ ரூபம்ரூபம் ப்ரதிருபோ
[பபூவ

ஏகஸ்ததா ஸர்வபூதாந்தராத்மா ரூபம்ரூபம் ப்ரதிருபோபஹிஸ்ச

வியாக்யானம் :—எப்படி அக்நிஃ - அக்கினியானவன், ஏகஃ - ஒரு
வனாயினும், புவநம்-உலகப்பொருள்களை, ப்ரவிஷ்டஃ-அடைந்தவனாய்க்
கொண்டு, ரூபம் ரூபம்-உருவம் தோறும், ப்ரதிருபஃ - ப்ரதிருபமு
டையவனாய், பபூவ-ஆயினனே, ததா - அப்படியே, ஏகஃ - ஒருவனாயி
னும், ஸர்வபூதாந்தராத்மா - ஸகலபூதங்களுக்கும், அந்தராத்மாவாய்,
ரூபம் ரூபம்-உருவம் தோறும், ப்ரதிருபஃ-பிரதி உருவமுடையோனாய்,
பஹிஃச - வெளியிலும் உள்ளவனாவன்.

போழிப்புரை :—எப்படி அக்கினி ஒருவனாயினும் உலகப்பொ
ருள்களை யடைந்து உருவம் தோறும் பிரதிருப முடையவனாயினனே
அவ்விதமே ஒருவனாயினும் ஸகல பூதங்களுக்கும் அந்தராத்மாவாய்
ரூபம் தோறும் பிரதிருபமுடையவனாய் வெளியிலும் உள்ளன். (௩௭)

ஸ்லோகம்.

வெஷஹோயஃ ப-ஹ-ஹஃ ஹோத ஹோதி-ஹண-ஹ
[ஹோஹஹஹஃ
ஸவவவிதாந ஹோதா து-ஹ-ஹாநாநஹி-ஹய
[நாய விஷ்டெ ||

வேதேஹமாம்யஃ புருஷம் மஹாந்தம் ஆதித்யவர்ணம் தமஸஃ
[பரஸ்தாத்
ஸௌவ வித்வாநம்ருதோத்ரபூயாந்நாந்யஃ பந்தா அயநாயவித்யதே

வியாக்யானம் :—இஹ-இந்த ஸம்ஸாரத்தின்கண், யஃ-யாதொரு, புருஷம் - பூர்ணனும், மஹாந்தம்-வியாபகனும், ஆதித்யவர்ணம் - ஆதித் தன்போல் ஸ்வப்ரகாசனாயிருக்கின்றவனும், தமஸஃ - பிரகிருதிக்கு, பரஸ்தாத் - அதீதனும் ஆகிய, மாம்-என்னை, வேத - அறிகின்றானே, ஸஃவித்வாந் ஏவ - அந்த ஞானியே, அத்ர - இந்தபிரபஞ்சத்தினில், அம்ருதஃ - முக்தனாக, பூயாத் - ஆவான், அயநாய - முக்தியின் பொரு ட்டு, அந்யஃ - வேறு, பந்தாஃ - மார்க்கம், நவித்யதே - இல்லை.

பொழிப்புரை :—இந்தஸம்ஸாரத்தினில் எவன் பூர்ணனும் வியா பகனும் ஸ்வப்ரகாசனும் பிரகிருதிக்கு அதீதனும் ஆகிய என்னை அறி கின்றானே அந்த ஞானியே முக்தனாகின்றான். முக்திக்கு வேறு வழி யில்லை.

(௩௮)

ஸ்லோகம்.

ஹிரண்யுமல-ஃ விடியாதிவ-ருவ-ஃ வெஜாஃ ஸுதவெஷ்டவ
[ஹிணோதி பொஹம்।
தவெவீஷ்ய-ஃ வ-ரா-ஷ-ஃ வ-ராண-ஃ நிஸித்ய-ஃ ம்ருத்யுமுகாத்
[ப்ரமுச்யதே ॥

ஹிரண்யகர்ப்பம் விததாமி பூர்வம்வேதாம் ஸ்சதஸ்மைப்ரஹி
[னோமி யோஹம்
தமேவமீட்யம் புருஷம் புராணம் நிஸ்சித்யமாம் ம்ருத்யுமுகாத்
[ப்ரமுச்யதே

வியாக்யானம் :—அஹம் - யாதொரு நான், பூர்வம் - முதலில், ஹிரண்ய கர்ப்பம் - ஹிரண்யகர்ப்பரை, விததாமி - ஸ்ருஷ்டிக்கின்றே னே, தஸ்மை - அவனுக்கு, வெதாம்ஸ்ச - வேதங்களையும், ப்ரஹி னோமி - உபதேசிக்கின்றேனே, ஏவம் ஈட்யம்-இவ்வாறு துதிக்கப்படு கின்றவனும், புராணம் புருஷம் - புராணபுருஷனும் ஆகிய, மாம்- என்னை, நிஸ்சித்ய - உள்ளபடியறிந்து ம்ருத்யுமுகாத் - ம்ருத்யுவின்வாயி னின்றும் ஸம்ஸாரத்தினின்றும், ப்ரமுச்யதே - விடுபடுகின்றான்.

பொழிப்புரை :—யாதொரு நான் முதலில் ஹிரண்யகர்ப்பனை
புண்டாக்குகின்றேனோ அவனுக்கு வேதங்களை யுபதேசிக்கின்றேனோ
இவ்வாறு துதிக்கப்படுவோனும் புராணபுருஷனுமாகிய என்னை உள்ள
படி அறிபவன் ஸம்ஸாரத்தினின்றும் விடுபடுகின்றான். (நக)

ஸ்லோகம்

வனவம்ஸாந்த்யாதி யுக்தஸ்து வெத்திமாம்யஸ்து தத்வதஃ ।
நிர்முக்தஸ்து வஸந்தாநஃ ஸௌந்தேமய்யேவலீயதே ॥
ஏவம் சாந்த்யாதி யுக்தஸ்து வெத்திமாம்யஸ்து தத்வதஃ
நிர்முக்தஸ்து கஸந்தாநஃ ஸௌந்தேமய்யேவலீயதே

வியாக்யானம் :—யஃ - எவன், ஸாந்த்யாதி யுக்தஃ ஸந் - சாந்தியாதி
களோடுகூடியவனுய்க்கொண்டு, மாம்-என்னை, ஏவம்-இவ்வாறு, தத்வதஃ
உள்ளபடி, வேத்தி - அறிகின்றோனோ, ஸஃ - அவன், நிர்முக்த துக்கஸந்
தாநஃ - துக்க பரம்பரைகளொழியப் பெற்றவனுய்க்கொண்டு அந்தே -
இன்றுதியில், மயி ஏவ - என்னிடமே, லீயதே - அடைகின்றான்.

பொழிப்புரை :—எவன் சாந்தியாதிகளை யுடையவனுய்க்கொண்டு
என்னை இவ்வாறு உள்ளபடி அறிகின்றோனோ அவன் துக்கபரம்பரைக
ளொழியப்பெற்றவனுய்க்கொண்டு இறுதியில் என்னிடமே அடங்கு
கின்றான். (சௌ)

பனிரண்டாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

மோக்ஷேயாகம்.

சூதர் சொன்னதாவது.

ஸ்லோகம்.

வனவம்ஸாந்த்யாதி கௌஸுமெயஸ்து வெத்திமாம்யஸ்து தத்வதஃ ।
வபுஸ்ய நிர்ஜாகாந்தம் ஸபகம் உத்தியக்ஷணம் ।
ஏவம்ச் ச்ருத்வாகொளஸலேயஸ்துஷ்டோ மதிமதாம்வரஃ
பப்ரச்சகிரிஜாகாந்தம் ஸபகம் முக்திலக்ஷணம்

வியாக்யானம் :—ஏவம் - இவ்வாறு (கூறியதை), ச்ருத்வா -
கேட்டு, மதிமதாம்வரஃ - யுத்திமான்களுள் சிரேஷ்டனாகிய, கௌஸு

லேய? - கௌஸல்யையின் புத்திரன் (ராமன்), துஷ்ட:-ஸந்தோஷமெய்
தியவனாய்க் கொண்டு, கிரிஜாகாந்தம்-கிரிஜாகாந்தனை, ஸுபகம்-சோபன
மாகிய, முக்திலக்ஷணம் - முக்திஸ்வரூபத்தை, பப்ரச்ச - கேட்டான்.

போழிப்புரை:—இவ்வாறு கூறியதைக்கேட்டுப் புத்திமான்களுள்
சிறந்தவனாகிய ராமன் ஸந்தோஷித்துகி கிரிஜாநாதனைச் சோபனமாகிய
முக்திஸ்வரூபத்தைக் கேட்டான்.

ஸ்ரீராமர் சொன்னதாவது.

ஸ்லோகம்.

ஹவநு கரணா விஷ்ணுஹ்யகம் ப்ரவீரபி ।

ஸார-புவக்ஷணம் புக்திஃ ப்ரவ, -புனி வரபெஸார ॥ ௨.

பகவந் கருணாவிஷ்டஹ்ருதயத்வம் ப்ரவீதமே

ஸ்வரூபலக்ஷணம் முக்தே: ப்ரப்ருஹிபரமேஸ்வர

வியாக்யானம் :—பகவந் - ஏபகவனே, கருணாவிஷ்டஹ்ருதய -
கருணைமிகுந்த சித்தமுடையோனே,த்வம்-நீர்ப்ரவீத கருணைசெய்யும்,
முக்தே: - முக்தியின், ஸ்வரூபலக்ஷணம்-ஸ்வரூபலக்ஷணத்தை, மே-
எனக்கு, ப்ரப்ருஹி - நன்குசொல்லும்.

போழிப்புரை :—ஏபகவனே கருணாவள்ளலே நீர் கருணைசெய்
யும் முக்தியின் ஸ்வரூபலக்ஷணத்தை எனக்கு நன்கு சொல்லும். (௨)

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னதாவது.

ஸ்லோகம்.

ஸாரொக்ய ப்ரவிஸார-புவ்யம் ஸாஷ்ட-ப்யம் ஸாய-ஹ்யபெவய
கெவய்யம் வெதிதாம்விஜி புக்திராவவ வம்யயா ॥ ௩.

ஸாலோக்யமபிஸாரூப்யம் ஸார்ஷ்ட்யம் ஸாயுஜ்யமேவச
கைவல்யம்சேதிதாம் வித்திமுக்திம்ராகவபஞ்சதா

வியாக்யானம் :—ராகவ - ஏராகவனே, முக்திம் - முக்தி (யை)
யானது, ஸாலோக்யம்-ஸாலோக்யமென்றும், ஸாரூப்பியம்-ஸாரூப்
யமென்றும், ஸார்ஷ்ட்யம் - ஸார்ஷ்ட்யமென்றும், ஸாயுஜ்யம் - ஸாயுஜ்ய
மென்றும், கைவல்யம் - கைவல்லியமென்றும், பஞ்சதா - ஐந்துவகை
யென்பதாக, வித்தி - அறிக.

போழிப்புரை:—ஓராகவா முக்தியானது ஸாலோக்யம் ஸாரூப்யம்
ஸார்ஷ்ட்யம் ஸாயுஜ்யம் கைவல்யமென்பதாக ஐந்துவிதமென்றறிக.

ஸ்லோகம்.

ஜாம் வ-ஞஜயதி நிஷாஸிவ-ஃஜா ஜாநவஜி-ஃதஃ ।

ஸ ஜெ யொகம் ஸஜாஸாடி ஹ-ஜெ யொமா ந்யெஷி காநு॥

மாம் பூஜயதி நிஷ்காமஸ்ஸர்வதா ஜ்ஞானவர்ஜிதஃ

ஸ மே லோகம் ஸமாஸாத்ய புந்தே போகாந் யதேப்விதாந்

வியாக்யானம் :—ஜ்ஞானவர்ஜிதஃ - ஞானமில்லாதவனாய் (என் ஸ்வரூபத்தைபுள்ளபடி யறியாதவனாய்), ஸர்வதா-எப்பொழுதும், நிஷ்காமஃ காமமில்லாதவனாய், மாம்-என்னை எவன், பூஜயதி-(சிவலிங்காதி களில்) பூஜிக்கின்றானே, ஸஃ-அவன், மே-எனது, லோகம்-உலகத்தை, ஸமாஸாத்ய-அடைந்து, யதேப்விதாந்-விரும்பியவண்ணம், போகாந்-போகங்களை, புந்தே - புஜிக்கின்றான். (ச)

போழிப்புரை :—என்னையுள்ளபடி யறியாதவனாய் எப்பொழுதும் காமனையில்லாதவனாய் என்னை எவன் பூஜிக்கின்றானே அவன் எனது உலகத்தைபடைந்து விரும்பியவண்ணம் போகங்களைபுஜிக்கின்றான்.

ஸ்லோகம்.

ஜாக்ஷா ஜாம் வ-ஞஜயெடிஷு-ஸவ-ஃகாஜிவிவஜி-ஃதஃ ।

ஜபா ஸஜாநா-ஹெஸுந்ஜெ யொகெ ஜஹீயதே ॥

ரு.

ஜ்ஞாத்வா மாம் பூஜயேத் யஸ்து ஸர்வகாமவிவர்ஜிதஃ

மயா ஸமாந்ரூபஸ்ஸந் மம லோகே மஹீயதே

வியாக்யானம்:—யஸ்து-யாதொருவன், மாம்-என்னை, ஜ்ஞாத்வா-அறிந்து, ஸர்வகாமவிவர்ஜிதஃ - எக்காமமுமின்றி, பூஜயேத்-பூஜிக்கின்றானே, அவன், மயா - என்னோடு, ஸமாந்ரூபஸ்ஸந் - நிகரான உருவங்கொண்டு, மம - எனது, லோகே - உலகில், மஹீயதே - விளங்குகின்றான்.

போழிப்புரை :—எவன் என்னையறிந்து ஸகலகாமமுமின்றி பூஜிக்கின்றானே அவன் எனக்கு ஸமான்மான ரூபமுடையவனாய் என் லோகத்தில் விளங்குவான். (ரு)

மல்லோகம்.

உஷாபஞ்சதாஹிகலாணி ஜீர்த்தெயு காராதெ தாயம்
 ஸோபிதஹோபாதி நாகுரகாயா விசாரணா சு.
 யதரோதி யதஸாதி யஜ்ஜஹோதி டிசாதி யசு.
 யததஸாதி ததவ-ம் யம் கரோதி டிசவ-ணம் எ.
 ஜீர்த்தெயு ஸ ஸ்ரியம் ஹஜ்ஜ ஜீர்த்தெயு ஹவம் ஹஜ்ஜம்
 இஷ்டாபூர்த்தாதிகர்மாணி மத்ப்ரீத்யை குருதே தாயம்
 ஸோபி தத்பலமாப் நோதி நாத்ர கார்யா விசாரணா
 யத்கரோதி யதஸ்நாதி யஜ்ஜஹோதி ததாதி யத்
 யத்தத் பஸ்யதி தத் ஸர்வம் யம் கரோதி மதர்ப்பணம்
 மல்லோகே ஸ ஸ்ரியம் புந்தே மத்துல்யம் ப்ராபவம் பஜந்

வியாக்யானம் :—யம்-யாதொருவன், இஷ்டாபூர்த்தாதிகர்மாணி-
 யாகம் அன்னசத்திரவாபீகூபதடாகாதிப் பிரதிஷ்டைமுதலிய கர்மங்
 களை, மத்ப்ரீத்யைது - எனது பிரீதியுயர்த்தமாகவே, குருதே-செய்கின்
 ருளோ, ஸோபி - அவனும், தத்பலம் - அதன் பயனை, ஆப்நோதி -
 அடைகின்றான், அத்ர - இவ்விஷயத்தில், விசாரணா - விசாரமானது.
 நகார்யா - செய்யவேண்டாம்., யத்-எதனை கரோதி - செய்கின்றானோ,
 யத் - எதனை, அஸ்நாதி - உண்ணுகின்றானோ, யத்-எதனை, ஜ்ஜஹோதி-
 ஜ்ஜஹாமஞ்செய்கின்றானோ, யத் - எதனை, ததாதி - கொடுக்கின்றானோ,
 யத்தத் - எவ்வெப்பொருளை, பஸ்யதி - பார்க்கின்றானோ, தத்ஸர்வம் -
 அதனையெல்லாம், யம் - எவன், மதர்ப்பணம் - என்பொருட்டு ஸமர்ப்
 பித்தலை, கரோதி-செய்கின்றானோ, ஸம் - அவன், மல்லோகே - எனது
 உலகில், மத்துல்யம் - எனக்குஸமான மாகிய, ப்ராபவம் - மஹிமையை,
 பஜந் - அடைந்துள்ளவனாய், ஸ்ரியம் - போகத்தை, புந்தே - புஜிக்
 கின்றான்.

போழிப்புரை :—யாதொருவன் இஷ்டாபூர்த்தாதிகர்மங்களை
 எனது பிரீதியுயர்த்தமாகவே செய்கின்றானோ அவனுமதன் பிரயோஜ
 னத்தைச் சந்தேமன்னியில் அடைகின்றான். எதனைச் செய்கின்றானோ
 எதனைப் புசிக்கின்றானோ, எதனை ஜ்ஜஹாம் செய்கின்றானோ, எதனைக் கொ
 டுக்கின்றானோ, எவ்வெப்பொருளைக்காண்கின்றானோ அதனையெல்லாம்

என்பொருட்டுஸமர்ப்பணம் செய்வான் என் உலகில் எனக்குநிகராகிய மணிமைபெற்றவனுய்க்கொண்டு போகங்களைப்புஜிக்கின்றான். (சு)

ஸ்லோகம்.

யஸ்து ஸாந்த்யாஜிய-தஸ்ய நோஜாதகௌந வஸ்யதி அ.
ஸ ஜாயதே வரஞ்ஜோதிரதவைதம் ப்ரஹ்ம கேவலம் ।
சு. தஸ்யா-ஓவாவஸ்யா நம் ஐ-கூரிக்யலியதே ॥ சு.

யஸ்து சாந்த்யாதி யுக்தஸ்ஸந் மாமாத்மத்வேந பஸ்யதி
ஸ ஜாயதே பரஞ்ஜ்யோதிரதவைதம் ப்ரஹ்ம கேவலம்
ஆத்மஸ்ஸ்வரூபாவஸ்தாநம் முக்திரித்யபிதீயதே

வியாக்யானம்:—யஸ்து-எவன், சாந்த்யாதி யுக்தஸ்ஸந் - சாந்தி,
தாந்தி(மனவடக்கம்)இந்திரியவடக்கம் முதலியஸாதனங்களை யுடையவ
னுய்க்கொண்டு, மாம் - என்னை, ஆத்மத்வேந - தானாக, பஸ்யதி - காண்
கின்றானே, ஸ: - அவன், அத்வைதம்-அத்வைதமும், பரம்ஞ்யோதி:-
பரஞ்ஜோதி வடிவமும் ஆகிய, கேவலம் ப்ரஹ்ம - ப்ரஹ்மமாகவே,
ஜாயதே - ஆகின்றான், ஆத்ம ஸ்வரூபாவஸ்தாநம் - ஆன்ம ஸ்வரூப
மாத்திரமாய் நின்றல், முக்திரிதி - முக்தி என்று, அபிதீயதே சொல்
லப்படுகின்றது. (சு.)

பொழிப்புரை:— எவன் சாந்திமுதலிய ஸாதனங்களோடுகூடிய
வனுய்க்கொண்டு என்னைத் தானாகக் காண்கின்றானே அவன் அத்து
விதமும் பரஞ்ஜோதியுமாகிய கேவலம் ப்ரஹ்மமாகின்றான். ஆன்ம
ஸ்ரூபமாத்திரமாய் நின்றல் முக்தி என்னப்படுகின்றது.

ஸ்லோகம்.

ஸத்யம் ஜநநநநம் யதாநநம் ஸ ஹ கேவலம் ।
ஸவ-ஓய-ஓவிஹீநம் ஐ நொவாஹாஓமொஹா ॥ சு.
ஸஜாதீயவிஜாதீயவதா-ஓ நாஸிஸம்ஹவாத் ।
சு. தஸ்யா-ஓவாவஸ்யா நம் ஐ-கூரிக்யலியதே ॥ சு.

ஸத்யம் ஜ்ஞானமனந்தம் யதாநந்தம் ப்ரஹ்ம கேவலம்
ஸர்வதர்மவிஹீநஞ்ச மனோவாசாமகோசரம்
ஸஜாதீயவிஜாதீயபதார்த்தானுமஸம்பவாத்

அந்தஸ்தத்வ்யதிரிக்தாநாம் அத்வைதமிதி ஸம்ஜ்ஞிதம்
மத்வா ரூபமிதம் ராம சுத்தம் யதபிதீயதே

வியாக்யானம்:—ஸத்யம் - ஸத்யமும், ஞானம் - அறிவும், அனந்தம் - அந்தமில்லாததும், ஆனந்தம் - பேரின்பமுமாயுள்ள, யத் - யாதொரு, கேவலம் ப்ரஹ்ம - கேவலம் ப்ரஹ்மமுளதோ, ஸர்வதர்ம விஹீநஞ்ச - ஸகல தன்மைகளும் நீங்கப்பெற்றதும், மனோவாசாம் - மனோவாக்குகளுக்கு, அகோசரம் - விஷய மல்லாததுமாயுளதோ, ஸஜாதீய விஜாதீய பதார்த்தாநாம் - தன்னினமும் பிறவினமுமாகிய பொருள்களுக்கு, அஸம்பவாத்-ஸம்பவமின்மையால், தத் வ்யதிரிக்தாநாம் - அதற்கந்நியங்களாகிய பொருள்களுக்கு, அந்தஃ - அபாவமானது, அத்வைதம் இதி-அத்துவிதம் என்று, ஸம்ஜ்ஞிதம்-சொல்லப்பட்டுளது, ராம-ஏ ராம, யத் - யாதொன்று, சுத்தம் - சுத்தம் என்று, அபிதீயதே-சொல்லப்படுகின்றதோ, இதம் ரூபம் - இந்த வடிவத்தை, மத்வா-சிந்தித்து சுத்தமாகின்றான்.

பொழிப்புரை:—ஸத்யமும் ஞானமும் அனந்தமும் பேரின்பமுமான யாதொரு ப்ரும்மமுளதோ யாதொன்று ஸகல தன்மைகளும் இல்லாததும் மனோவாக்குகளுக்கு எட்டாததுமாயுள்ளதோ தன்னினப் பிறவினப் பொருள்களிராமையால் அதற்கந்நியப் பொருள்களின் அந்தமானது அத்வைதமென்று சொல்லப்படுகின்றது ஏராமா யாதொன்று சுத்தம் என்று சொல்லப்படுகின்றதோ இந்தவடிவத்தைச் சிந்தித்துச் சுத்தனாகின்றான்.

க௧.

ஸ்லோகம்.

ஐயெவ ஐயஸுதெ ர-ஓபம் ஜமஹூதாவாஜஜஐ ||

க௨.

வெராஜி மநுவ-நமரம் யயா ஐஷ-ந ஐயஸுதெ |

சுநாஜிவிஜியா விஸூ ஸவ-ஓ ஐயெவ கூஸுதெ ||

க௩.

ஐ ஸா-ஓவஜாநெந யஜாவிஜிா ப்ரணஸுதி |

தநெக வனவ வதெ-ஓஹஜெநாவாஹாஓமொஹாஃ |

க௪.

ஸநெகவ வரஜாநஜஃ ஸ்ரபுகாஸஸிஜா தநா |

மய்யேவ த்ருஸ்யதே ரூபம் ஜகத் ஸ்தாவரஜங்ஸம்

வ்யோம்நி கந்தர்வநகரம் யதா த்ருஷ்டம் ந த்ருஸ்யதே

அநாத்யவித்யயா விஸ்வம் ஸர்வம் மய்யேவ கல்ப்யதே
மமஸ்வரூபஜ்ஞானேந யதாவித்யா ப்ரணய்யதி
ததைக ஏவ வர்த்தேஹம் மனோவாசாமகோசரஃ
ஸதைவ பரமானந்தஃ ஸ்வப்ரகாஸ்சிதாத்மநா

வியாக்யானம்:—மயி ஏவ - என்னிடமே, ரூபம் - உருவமாகிய, ஸ்தாவர ஜங்கமம் - அசையாததும் அசைவதுமாயுள்ள, ஜகத் - ஜகமானது, த்ருச்யதே - காணப்படுகின்றது, வ்யோம்நி - ஆகாயத்தில் கந்தர்வநகரம் - கந்தர்வநகரம் எனும் காஷியானது, த்ருஷ்டம் - காணப்பட்டதாய்க்கொண்டு, யதா - எப்படி, நத்ருச்யதே - காணப்படுகின்றதில்லையோ, விஸ்வம் ஸர்வம் - பிரபஞ்சமெல்லம், அநாத்யவித்யயா, அனாதி அவித்தையினாலே, மய்யேவ - என்னிடமே, கல்ப்யதே - கற்பிக்கப்படுகின்றது, யதா-எப்போது, மம - எனது, ஸ்வரூபஜ்ஞானேந-ஸ்வரூப ஞானத்தால், அவித்யா - அவித்தையானது, ப்ரணய்யதி - நாசமடைகின்றதோ, ததா-அப்பொழுது, மனோவாசாம்-மனோவாக்குகளுக்கு, அகோசரஃ - விஷயமல்லாதவனும், ஸதைவ - எப்பொழுதும், பரமானந்தஃ - பேரானந்தனும், சிதாத்மனா - ஞானவடிவத்தால், ஸ்வப்ரகாஸஃ - ஸ்வயம் பிரகாஸனும் ஆகிய, அஹம் - நான், ஏகஃ ஏவ - ஒருவனே, வர்த்தே - இருக்கின்றேன்.

பொழிப்புரை :—உருவப் பொருளாகிய ஸ்தாவர ஜங்கமமாகிய ஜகமானது என்னிடமே காணப்படுகின்றது. ஆகாயத்தில் கந்தர்வநகரம் காணப்பட்டதாய்க்கொண்டு எப்படி மறைகின்றதோ அப்படியே என்னிடத்திலேயே பிரபஞ்சமெல்லாம் அனாதியவித்தையால் கற்பிக்கப் படுகின்றது. எப்பொழுது எனது ஸ்வரூபஞானத்தால் அவித்தைதுடைக்கின்றதோ அப்பொழுது மனோவாக்குகளுக்கெட்டாதவனும் எப்பொழுதும் பரமானந்தனும் ஞானவடிவம்பற்றி ஸ்வயம்பிரகாசனும் ஆகிய யானொருவனே இருக்கின்றேன். (கசு)

ஸ்லோகம்.

ந காலஃ பஞ்சபூதாநி ந திஸோ விதிஸஸ்ச ந ।

ஃசுநாஸி யதிநி ததா வதெ - ஹரெகமஃ ॥

கரு.

ந காலஃ பஞ்சபூதாநி ந திஸோ விதிஸஸ்ச ந

மதந்யந்நாஸ்தி யத்கிஞ்சித் ததா வர்த்தேஹமேகலஃ

வியாக்யானம்:—கால: - காலம், ந - இல்லை, பஞ்சபூதாநி - பஞ்சபூதங்களும், ந-இல்லை, திஸ: - திக்குகளும், ந-இல்லை, விதிஸஸ்ச-திசைவெளிகளும், ந - இல்லை, மதந்யத் - எனக்கந்நியமாய், யத்கிஞ்சித் - யாதும், நாஸ்தி - இல்லை, ததா - அப்பொழுது, அஹம் - யான், ஏகல: - ஒருவனே, வர்த்தே - இருக்கின்றேன்.

போழிப்புரை :—காலமில்லை ஐம்பூதங்களில்லை திசைகளில்லை திசை வெளிகளுமில்லை எனக்கந்நியமாய் யாதுமில்லை அப்போது யானொருவனே இருக்கின்றேன். (கரு)

ஸ்லோகம்.

ந ஸந்ருஸே திஷ்டதி மே ஸ்வரூபம்
ந சக்ஷுஷா பஸ்யதி மாம்து கஸ்சித் |
ஹ்ருதா மநீஷா மநஸாபிக்லுப்தம்
யே மாம் விதுஸ்தே ஹ்யம்ருதா பவந்தி ||

கசு.

நஸந்த்ருஸே திஷ்டதி மே ஸ்வரூபம்
நசக்ஷுஷா பஸ்யதி மாம்து கஸ்சித்
ஹ்ருதா மநீஷா மநஸாபிக்லுப்தம்
யே மாம் விதுஸ்தே ஹ்யம்ருதா பவந்தி

வியாக்யானம் :—மே - எனது, ஸ்வரூபம் - ஸ்வரூபமானது, ஸந்த்ருஸே - கண்ணெதிரில், நதிஷ்டதி - இருக்கின்றதல்ல, கஸ்சித் - ஒருவனும், மாம்து - என்னையோ வெனின், சக்ஷுஷா - கண்ணால், நபஸ்யதி - பார்க்கின்றதில்லை, மநீஷா - ஸங்கற்பாதிகளை யடக்குகின்றதாகிய, ஹ்ருதா - புத்தியால், மநஸா - நன்குமனனம் செய்யப்படுதலினால், அபிக்லுப்தம் நிச்சயிக்கப்பட்டவனாகிய, மாம் - என்னை, யே-எவர், விது: - அறிகின்றனரோ, தேஹி - அவர்களே, அம்ருதா: - அம்ருதர் முக்தர்கள், பவந்தி - ஆகின்றனர்.

போழிப்புரை :—எனது வடிவங்களவனுக் கெதிர்ப்படுகின்றதல்ல. ஆதலால் அவனும் என்னை இந்திரியங்களால் அறிகின்றதில்லை. ஸங்கற்பாதிகளை யடக்குவதாகிய புத்தியினால் நன்றாய் மநம் செய்யப்படுவதுபற்றி அறியப்படும் என்னை எவர் அறிகின்றனரோ அவர்களே முக்தர்களாகின்றனர். (கசு)

ஸ்லோகம்.

ஸ்ரீராமன் சொன்னதாவது.

கயஜி மவதொ ஜாநம் ஸுஹிம் கித்யஸ்ய ஜாயதே ।
 ததெத்ராபாயம் ஹர ப்ருஹி மயி தெநுக்ரஹோ யதி॥
 கதம் பகவதோ ஜ்ஞானம் சுத்தம் மர்த்யஸ்ய ஜாயதே
 தத்ரோபாயம் ஹர ப்ருஹி மயி தேநுக்ரஹோ யதி

வியாக்யானம் :—ஹர - ஏ ஹரரே, மர்த்யஸ்ய - மனிதனுக்கு,
 பகவதஃ - பகவானது, சுத்தம் ஜ்ஞானம் - சுத்தமான ஜ்ஞானமானது,
 கதம்-எப்படி, ஜாயதே - உண்டாகும், தே - உமக்கு, மயி - என்னிடம்,
 அநுக்ரஹோயதி - அநுக்கிரஹமிருக்கின், தத்ர-அவ்விஷயத்தில், உபா
 யம் - உபாயத்தை, ப்ருஹி - சொல்லும்.

போழிப்புரை :—ஏ ஹரரே மனிதனுக்கு பகவானது சுத்த ஞான
 மானது எப்படி உதிக்கும் உமக்கென்னிடம் அநுக்கிரஹ மிருக்கின்
 அதன் உபாயத்தைச் சொல்லி யருளும். (௧௭)

ஸ்லோகம்.

பகவான் சொன்னதாவது.

விரஜ்ய ஸர்வபூதேப்ய ஆவிரிஞ்சிபதாதபி ।
 க்ருணாம் விதத்ய ஸர்வத்ர புத்ரமித்ராதிகேஷ்வபி॥ ௧௮.
 ஸ்ரஜாயநகரோ லக்ஷ்மா மஹாநம் ஸ ஹ விடிம் ப்ரஜேத் ॥
 உபாயநகரோ லக்ஷ்மா மஹாநம் ஸ ஹ விடிம் ப்ரஜேத் ॥

விரஜ்ய ஸர்வபூதேப்ய ஆவிரிஞ்சிபதாதபி
 க்ருணாம் விதத்ய ஸர்வத்ர புத்ரமித்ராதிகேஷ்வபி
 ஸ்ரத்தாநர்முக்திமாரகேஷு வேதாந்தஜ்ஞானலிபஸ்யா
 உபாயநகரோ பூத்வா குரும் ப்ரஹ்மவிதம் வ்ரஜேத்.

வியாக்யானம்:—ஆவிரிஞ்சிபதாத் - ப்ரஹ்மபதமீருகிய, ஸர்வ
 பூதேப்யஃ அபி - ஸகலபொருள்களிலும், விரஜ்ய - வைராக்கியம்
 பெற்று, புத்ரமித்ராதிகேஷு - புத்ரமித்திராதிகளான, ஸர்வத்ராபி-
 ஸகலங்களிலும், க்ருணாம் - ஜுகுப்ஸையை, விதத்ய - அடைந்து,

முக்திமார்கேஷ - மோக்ஷசாஸ்திரங்களில், ஸ்ரத்தாநு - சிரத்
தை யுடையவனாய், வேதாந்தஜ்ஞானவிபஸ்யா - வேதாந்த ஜ்ஞானம்
பெறவேண்டுமெனும் விருப்பத்தால், உபாயனகர-காணிக்கையோடு
கூடிய கையனாய், ப்ரஹ்மவிதம் - ப்ரஹ்மவித்தாகிய, குரும் - ஆசிரி
யரை, வ்ரஜேத் - அடையவேண்டும்.

பொழிப்புரை:—ப்ரஹ்மபத மீறியுள்ள ஸகல பொருள்களிலும்
ஒழிவடைந்து புத்திர மித்திரகளத்திராதி ஸகலத்தையும் வெறுத்து
மோக்ஷ சாஸ்திரத்தில் சிரத்தை உள்ளவனாய் வேதாந்தஜ்ஞானம்பெற
வேண்டுமெனும் விருப்பத்தால் உபாயனத்தோடுகூடிய கையனாய் ப்ர
ஹ்மஞானியாகிய குருவை அடைவானாக. (௧௧)

ஸ்லோகம்

தத்ய-ஓ வ-ராதஃ க்ருகா ஐணவ தணஜெஹ-ஓ ।

உத்தாயவாஜ்ஜலிம் க்ருகா வாஞ்சிதார்த்தாந் நிவேதயேத் ॥ ௨௦.

ஸைவாபிஃ பரிதோஷ்யைநம் சிரகாலம் ஸமாஹிதஃ ।

ஸவ-ஓவெஜாநுவாக்யா-ஓ ஸ்ருணுயாத் ஸுஸமாஹிதஃ ॥

தமர்த்தம் புரதஃ க்ருத்வா தண்டவத் ப்ரணமேத் குரும்

உத்தாய சாஞ்ஜலிம் க்ருத்வா வாஞ்சிதார்த்தாந் நிவேதயேத்

ஸைவாபிஃ பரிதோஷ்யைநம் சிரகாலம் ஸமாஹிதஃ

ஸர்வவேதாந்தவாக்யார்த்தம் ஸ்ருணுயாத் ஸுஸமாஹிதஃ. (௨௧)

வியாக்யானம்:—தமர்த்தம் - அப்பொருளை, புரதஃ க்ருத்வா -
முன்வைத்து, குரும் - ஆசானை, தண்டவத் ப்ரணமேத் - தடிபோல்
வணங்கவேண்டும், உத்தாய - எழுந்து, அஞ்ஜலிஞ்சக்ருத்வா-கையைக்
கூப்பிக்கொண்டு, வாஞ்சிதார்த்தாந் - வேண்டியவைகளை, நிவேத
யேத் - தெரிவித்துக் கொள்ளவேண்டியது, ஏநம் - இவரை (இச்சுரு
வை), சிரகாலம் - பலகாலம், ஸைவாபிஃ-சேவித்தலால், பரிதோஷ்ய-
ஸந்தோஷப்படுத்தி, ஸமாஹிதஃ-ஜாக்ருதையுடையோனும், ஸுஸமா
ஹிதஃ-சித்தத்தை ஒருமைப் படுத்தியவனுமாய், ஸர்வவேதாந்த வாக்
யார்த்தம் - ஸகல வேதாந்த வாக்கியங்களின் பொருளை, ஸ்ருணுயாத்-
ஸ்ரவணம் செய்வானாக.

பொழிப்புரை:—தான் கொண்டு வந்த பொருளை குருவினெதிரில் வைத்து வணங்கிப் பிறகு தனக்கு வேண்டியவைகளைக் கேட்டுக் கொள்ளவும் குருவை பலகாலஞ் சேவித்து வழிபடுதலால் ப்ரீதியடையச் செய்து அஜாக்கிரதை பின்றியவனும் சித்தத்தை ஒருமைப் படுத்தியவனுமா பிருந்து ஸகல வேதாந்த வாக்கியங்களின் பொருளை ஸ்ரவணம் செய்வானாக. (௨௧)

ஸ்லோகம்.

ஸவ-ஹெஷாநூவாக்யாநாம் ஸயிதா த்ய-ஹிஸ்யஸு ।

ஸ்ரவணம் நாஸி ததாஹுஃ ஸவெ-ஹ தெ ஸ ஹவாஹிநஃ ॥

ஸர்வவேதாந்தவாக்யாநாம் மயி தாத்பர்யநிஸ்சயம்

ஸ்ரவணம் நாம தத் ப்ராஹுஃ ஸர்வே தே ப்ரஹ்மவாதினஃ

வியாக்யானம் :—ஸர்வ வேதாந்த வாக்யாநாம் - ஸகலவேதாந்த வாக்கியங்களுக்கும், மயி-என்னிடம், தாத்பர்ய நிஸ்சயம் - தாத்பர்யத்தின் நிச்சலமானது, ஸ்ரவணம் நாம-ஸ்ரவணம் என்று, ஸர்வே-ஸகல, ப்ரஹ்மவாதினஃ தே - ப்ரஹ்மவாதிகளெல்லோரும், ப்ராஹுஃ - சொல்லுகின்றனர்.

பொழிப்புரை:—ஸகலவேதாந்த வாக்கியங்களின் தாத்பரியத்தை என் விஷயமென விசாரித்து நிச்சயித்துக்கொள்ளுதல் சிரவணம் என்பதாக ப்ரஹ்மவாதிகளெல்லோரும் சொல்லுகின்றனர். (௨௨)

ஸ்லோகம்.

ஹொஹணோஹிஷாநூப-ஹி லிய-ஹிவிநூநஸு ।

ததேவ மநநம் ப்ராஹுஃ வாக்யாந-ஹெஷொபஸ்ய ஹிணஸு ॥

லோஹமண்யாதித்ருஷ்டாந்த யுக்திபிர்யத்விசிந்தனம்

ததேவ மநநம் ப்ராஹுஃ வாக்யார்த்தஸ்யோபப்நம்ஹணம் ।

வியாக்யானம் :—லோஹமண்யாதி த்ருஷ்டாந்த யுக்திபிஃ - இரும்பு ரத்தினம் முதலிய திருஷ்டாந்த யுக்திகளால், யத் - யாதொரு, விசிந்தனம் - சிந்தனையுள்ளதோ, தத்ஏவ - அதுவே, வாக்யார்த்தஸ்ய - வாக்யார்த்தத்தின், உபப்நம்ஹணம் - உபப்நம்ஹணமாகிய, மநநம் - மனனம் என்று, ப்ராஹுஃ - சொல்லுகின்றனர்.

ஸர்வகர்மகூத்யவஸாத்ஸா ஷாத்தகாரோபிசாத்மந்

கஸ்யசிஜ்ஜாயதே சீக்ரம்சிரகாலேந கஸ்யசித்

வியாக்யானம் :—ஆத்மநஃ-ஆன்மாவின், ஸா ஷாத்தகாரஃ அபி-ஸா ஷாத்தகாரமும், கஸ்யசித் - எவனோ ஒருவனுக்கு, ஸர்வகர்மகூத்யவசாத் - ஸகல கர்மங்களும் நீங்கும் வசத்தால், சீக்ரம் - விரைவினில், ஜாயதே - உதிக்கின்றது, கஸ்யசித் - சிலமனிதனுக்கு, சிரகாலேந - பலகாலம்கழித்து உதிக்கின்றது.

பொழிப்புரை :—ஆத்ம ஸா ஷாத்தகாரமும் எவரோ ஒருவருக்கு ஸகலகர்ம ப்ரதிபந்தகங்களும் நீங்கவே விரைவினிலுதிக்கின்றது சிலருக்கு பலகாலத்திற்குப்பின்னர் உதிக்கின்றது. (௨௫)

ஸ்லோகம்

கூடுடஸ்தாநீஹகரீ-காணிகொடிஜநாஜி-தாந்யபி ।

ஜாநெநநெநவவிநஸ்யாநூநத-கூரீ-காய-நெநதாவி ॥ ௨௬.

கூடஸ்தாநீஹ கர்மாணி கோடிஜந்மார்ஜிதாந்யபி

ஜ்ஞானேநைவ விநஸ்யாந்தி நதுகர்மா யுதையபி

வியாக்யானம் :—இஹ - இந்த ஸம்ஸாரத்தினில், கோடிஜந்மார்ஜிதாநி-எண்ணிறந்த பலஜன்மங்களில் சம்பாதிக்கப்பட்டுள்ளனவாகிய, கூடஸ்தாநி கர்மாணி அபி-குவியலாயுள்ளகர்மங்களும், ஜ்ஞானேநைவ - ஜ்ஞானத்தினாலேயே, விநஸ்யந்தி - விநாச மடைகின்றன, கர்மாயுதை : அபி - பலகோடி கர்மங்களாலும், ந - அழிகின்றனவல்ல.

பொழிப்புரை :—ஸம்ஸாரத்தில் பலகோடி ஜன்மங்களில் ஸம்பாதிக்கப்பட்டுள்ள கர்மக்குவியலும் ஜ்ஞானத்தினாலேயே நசிக்கின்றன எவ்வளவு கர்மங்களைச்செய்யினும் அழிவனவல்ல. (௨௬)

ஸ்லோகம்.

ஜாநாடி-ஹ-த-ய-தி-ஹி-த-ஹ-ஹ-வாவாவெவவா ।

கிரியதெவஹ-வாவ-ஹ-வா-நதெநாய-வி-வி-வெ-தெ ॥ ௨௭.

ஜ்ஞானாதூர்த்வம் துயத்கஞ்சித் புண்யம்வா பாபமேவவா

க்ரியதே பஹ-வால்-ப்பம்வா நதேநாயம் விவி-ப்யதே

வியாக்யானம் :—ஞானத் - ஞானேதயத்திற்கு, ஊர்த்வம் - மேல், (பிறகு) புண்யம்வா - புண்ணியமாவது, பாபம்வா - பாவமாவது, யத்கிஞ்சித் - யாதேனும், பஹுவா - ஏராளமாகவாவது, அல்பம் அபிவா - அற்பமாகவாவது, க்ரியதே - செய்யப்படுகின்றதோ, தேந - அக்கர்மத்தினால், அயம் - இந்த ஞானியானவன், ந விஸிப்யதே - பற்றப்படுகின்றதில்லை.

பொழிப்புரை :—ஞானேதயத்திற்குப் பின் புண்ணியமோ பாபமோ யாதேபினும் மிகுதியாவது ஸ்வற்பமாவது செய்யப்படின அக்கர்மத்தால் ஞானியானவன் சிறிதும் பற்றப்படுகின்றதில்லை. (௨௭)

ஸ்லோகம்.

ஸாரிரார ஹிக்ஸ துஹ ரஹ்ஸுஹஜநிநஃ ।

தஜ்ஹொமெநெநவநஹ்ஸுஹ துஹஜொநெநநஸுஹி ॥ ௨௮ ॥

சரீராரம்பகம்யத்து ப்ராப்தம் கர்மஜந்மிநஃ

தத்போகே நைவநஷ்டம் ஸ்யாத்நதுஞானேந நச்யதி

வியாக்யானம் :— ஜந்மிநஃ - ஞானியினது, சரீராரம்பகம் - தேகத்தை உண்டுபண்ணிய, யத்-யாதொரு, ப்ராப்தம் கர்ம-ப்ராப்தகர்மம்உளதோ, தத்து - அது, போகேந ஏவ-போகத்தினாலேயே, நஷ்டம் ஸ்யாத் - நாசமாகும், ஞானேநது - ஞானத்தினாலெனின், ந நச்யதி - நாசமாகின்றதில்லை.

பொழிப்புரை :—ஞானியினது சரீரத்தைப் பயனாய்க்கொண்டுள்ள எந்த ப்ராப்த கர்மமுளதோ அஃது அதனால் புசிக்கவேண்டியனவாய் ஏற்கனவே ஏற்பட்டுள்ள போகங்களைப் புசிப்பதனாலேயே தீருமன்றி ஞானத்தினால் நாசமாகின்றதில்லை. (௨௮)

ஸ்லோகம்.

நிஹொஹொநிரஹஜாரொநிஹொஹொஹ்வஜிஹதஃ ।

ஸவஹொஹொதஷஹொத நஹ்வஹொஹொதாநிஹதாநி ॥

யஹ்வஹொஹொதஷஜீவநஹொஹொதாநியீயதெ ॥ ௨௯ ॥

நிர்மோஹோ நிரஹங்காரோ நிர்லேபஸ் ஸங்கவர்ஜித:
 ஸர்வபூதேஷு சரத்மாநம் ஸர்வபூதாநி சரத்மநி
 ய:பஸ்யந் ஸஞ்சரதேஷ ஜீவந்முக்தோபி தீயதே

வியாக்யானம் :—ய: - எவன், நிர்மோஹ: - மோஹ நீங்கிய
 வனும், நிரஹங்கார: - அஹங்கார மில்லாதவனும், நிர்லேப: -
 ஸம்பந்தமற்றவனும், ஸங்கவர்ஜித: - ஸங்கற்பமற்றவனுமாய், ஸர்
 வபூதேஷு - ஸகலபூதங்களிலும், ஆத்மானம் - ஆன்மாவையும்,
 ஆத்மநிச - ஆன்மாவிடத்திலும், ஸர்வபூதாநிச - ஸகலபூதங்களை
 யும், பச்யந் - பார்த்துக்கொண்டு, ஸஞ்சரதி - ஸஞ்சரிக்கின்றானே,
 ஏஷ: - இவன், ஜீவந்முக்த: - ஜீவன்முக்தனென்று, அபிதீயதே -
 சொல்லப்படுகின்றான்.

பொழிப்புரை :—எவன் மோஹநீங்கியவனும், அஹங்கார
 மில்லாதவனும், ஸம்பந்தமற்றவனும் ஸங்கற்பமற்றவனுமாய் ஸக
 லபூதங்களிலும் ஆன்மாவையும் ஆன்மாவினில் ஸகலபூதங்களை
 யும் பார்த்துக்கொண்டு ஸஞ்சரிக்கின்றானே இவனே ஜீவன்
 முக்தனென்னப்படுகின்றான். (௨௯)

ஸ்லோகம்.

அஹிநிர்ல்வயிநீயத்வ த்ரஷ்டுபூர்வம் பயப்ரதா ।

ததோஸ்யநபயம் கிஞ்சித்தத்வ த்ரஷ்டிரயம்ஜந: ॥

௩௩.

அஹிநிர்ல்வயிநீயத்வ த்ரஷ்டுபூர்வம் பயப்ரதா
 ததோஸ்யநபயம் கிஞ்சித்தத்வ த்ரஷ்டிரயம்ஜந:

வியாக்யானம் :—அஹிநிர்ல்வயிநீ - பாம்புச்சட்டை எனும்
 தோலானது, பூர்வம் - முன்னர் (ஸர்ப்பத்தின் தேஹத்திலிருக்
 கும்போது) யத்வத் - எப்படி, த்ரஷ்டு: - காண்போனுக்கு, பய
 ப்ரதா - பயத்தை உண்டாக்குவதோ, தத: - பிறகு, அஸ்ய - காண்
 போனுக்கு, கிம்சித் பயம் ந - சிறிதும் பயமில்லையோ, தத்வத் -
 அதுபோல, த்ரஷ்டு: - காண்போனுக்கு, அயம் ஜந: - இச்சீவன்
 முக்தன் (என்றறிக.)

பொழிப்புரை :—பாம்புச் சட்டையானது பூர்வம் காண்பவ
 னுக்குப் பயஹேதுவாயும் தேஹத்திலிருந்து பிரிந்தபிறகு காண்

போனுக்குப் பயஹேதுவல்லாததுமா யிருக்கின்றதோ அவ்வாறே இச்சீவன் முக்தனும் காண்பவருக்கு ஆகின்றனென்றறிக. (௩௦)

ஸ்லோகம்.

யஜாஸவெ-ஹ்ருதி-ஹ்ருதகாஜாயெ-ஸ்யவஸம்மதாஃ ।
 சுயஜெ-த்ய-ஹ்ருதஜெ-தாவவெ-த்ய-தாவதந-ஸாஸநஃ ॥ ௩௧.
 யதாஸர்வேப்ரமுச்யந்தே காமாயேஸ்யவசங்கதாஃ
 அதமர்த்யோ அம்ருதோ பவத்யேதாவதநுஸாஸனம்

வியாக்யானம் :—யே - எவ்வாஸனைகள், அஸ்ய - இவனுக்கு, வசந்தாஃ - வசத்திலிருக்கின்றனவோ, ஸர்வே காமாஃ - அவ்வாஸனைகளெல்லாம், யதா - எப்போது, ப்ரமுச்யந்தே - முற்றுமொழிகின்றனவோ, அத் - பிறகு, மர்த்ய - மனிதன், அம்ருதஃ பவதி - முக்தனாகின்றான், ஏதாவத் - இவ்வளவே, அநுசாஸனம் - சினைசூயாம்.

பொழிப்புரை:—இவனிடமுள்ள ஸகல வாஸனைகளும் எப்போது முற்று மொழிகின்றனவோ அதற்குப் பிறகே இம்மனிதன் முக்தனாகின்றான் இவ்வளவே சினைசூயாம். (௩௧)

ஸ்லோகம்.

மோக்ஷஸ்ய ந ஹி வாஸோ-ஹ்ருதி ந மூ-ரஜா-நூ-ஜெவவா ।
 சுஜா ந ஹு-த்ய-ஹ்ருதி-நா-ஸா-ரோக்ஷஜ-திஷ்ட-தஃ ॥ ௩௨.
 மோக்ஷஸ்ய ந ஹி வாஸோ-ஸ்திரக்ராமாந்தரமேவவா
 அஞ்ஞானஹ்ருதயக்ரந்திராஸோமோக்ஷஇதிஸ்ம்ருதஃ

வியாக்யானம் :—மோக்ஷஸ்ய - மோக்ஷமெனும் பொருளுக்கு, வாஸஃ - என்கேயாவது வலித்தல் என்பது, ந அஸ்திஹி - இல்லவேயில்லை, க்ராமாந்தரம் ஏவவா-க்ராமாந்தரம் (வேறு கிராமத்திலிருத்தல்) என்பதும் இல்லை, அஞ்ஞானஹ்ருதயக்ரந்திராசஃ - அஞ்ஞானமெனும் ஹ்ருதயக்ரந்தி நசித்தலே, மோக்ஷஇதி - மோக்ஷம் என்று, ஸ்ம்ருதஃ - கொள்ளப்பட்டது.

பொழிப்புரை:—மோக்ஷமென்பது என்கேயோ கிராமாந்தரம் முதலியதில் இருத்தலென்பது இல்லவேயில்லை அஞ்ஞானஹ்ருதயக்ரந்தி நாசமே மோக்ஷமெனப் படுவதாம். (௩௨)

ஸ்லோகம்.

வ்யக்ஷா ஸ்ராதௌ தபாஷெயஸ்ததெஷ்வபதஸ்யுயம் ।

தஜஜா நவதொரிஃகூஜாயதெநிஹி தாவிதௌ ॥ ௩௩௨

வ்ருக்ஷாக்ராத்ச்யுதபாதோயஃ ஸததைவபதஸ்யதஃ
தத்வஜ்ஞானவதோமுக்திஃ ஜாயதேநிஃசிதாபிது

வியாக்யானம் :—யஃ - யாதொருவன், வ்ருக்ஷாக்ராத் - மரத்
தினுனியினின்றும், ச்யுதபாதஃ - நழுவின கால்களையுடையவனோ,
ஸஃ - அவன், ததா ஏவ - அப்போதே எப்படி, அத்-கீழே, பததி -
விழுகின்றானோ, தத்வத் - அதுபோல, ஞானவதஃ அபி - ஞானவா
னுக்கும், முக்தி - முக்தியோ எனின், நிஃசிதா ஜாயதே - நிச்சயிக்
கப்பட்டதாகின்றது.

பொழிப்புரை:—மரத்தி னுனியினின்றும் தவறினவனுக்கு
உடனே கீழ்விழுதல் எங்ஙனமோ அங்ஙனமே, ஞானவானுக்கு
முக்திப்பேறு நிச்சயிக்கப்பட்டதாகின்றது. (௩௩௨)

ஸ்லோகம்.

தீயெஃஹணாயமெஹவாயஜிவா நஷ்டெதநம் ।

வாரி தஜஜெநஹரெவஃஜா நாதெவவிஜெஹதௌ ॥ ௩௩௩

தீர்த்தேசண்டாலகேஹவாயதிவாநஷ்டசேதநஃ
பரித்யஜந்தேஹமேவம்ஜ்ஞாநாதேவவிமுச்யதே.

வியாக்கியானம்:—தீர்த்தே - தீர்த்தத்திலாவது, சண்டால
கேஹவா - நீசன் இல்லத்திலாவது, நஷ்டசேதனஃ - அறிவிழந்த
வனாய், தேஹம் - தேஹத்தை, பரித்யஜன் - விடுவானாயினும்,
ஞானாத் ஏவ - ஞானத்தினாலேயே, விமுச்யதே - முக்தியடை
கின்றான்.

பொழிப்புரை:—தீர்த்தத்திலாயினும் சண்டாளன் வீட்டிலா
யினும் அறிவிழந்தவனாய் எங்கு மரிக்கினும் ஞானவலியாயே முக்
தனாகின்றான். (௩௩௩)

ஸ்லோகம்.

ஸம்வீதொயெநகெநாஹநக்ஷெவ்வாஹக்ஷெரெவவா ।

ஸயாநெநாயதூகௌத்ராவிஸவஃதூஜெஹதௌதௌஸம் ॥

ஸம்வீதோயேநகேநாச்நந்பக்யம்வாஅபக்யமேவவா
சயாநோயத்ரகுத்ராபிஸர்வாத்மாமுச்யதேத்ரஸஃ

வியாக்யானம் :—யேநகேந - எதனாலாவது, (எவ்வஸ்திரத்தி
னாலாவது), ஸம்வீதஃ - மறைக்கப்பட்ட தேஹமுடையோனாய்,
பக்யம் வா - புசிக்கத் தக்கதையாவது, அபக்யம் ஏவ வா -
புசிக்கத் தகாததையே யாவது, அச்நந் - புசிக்கின்றவனாய், யத்ர
குத்ர அபி - எங்கேயாவது, சயாநஃ - படுக்கின்றவனா யிருக்கின்ற
யினும், யஃ - எவன், ஸர்வாத்மா - எல்லா மான்மாவாயுள்ளவனோ
ஸஃ - அவன், அத்ர - இத்தேஹம் நீங்கியதும், முச்யதே - முக்த
னாகின்றேன்.

பொழிப்புரை:—எதையாவது உடுத்திக்கொண்டும்பக்யமோ
அபக்யமோ எதையாயினும் புசிக்கின்றவனும் எங்கேயாவது படு
க்கின்றவனுமாயினும் எவன் ஸர்வமும் ஆத்மாவாய்க் கொண்ட
வனோ அவன் இத்தேஹ நீங்கவே முக்தனாகின்றான். (௩௩)

ஸ்லோகம்.

க்ஷீராஜஃஆஜ்யதஜாஜ்யாதிஹ்வையஸிதத்புநஃ ।

நதெநெநெவகதாம்பாதிஸம்ஸாரேஜ்ஞானவாஸ்ததாம் ॥

க்ஷீராதுத்ருதமாஜ்யம்யதக்ஷிப்தம்பயஸிதத்புநஃ

நதேநைவைகதாம்பாதிஸம்ஸாரேஜ்ஞானவாஸ்ததாம்

வியாக்யானம் :—க்ஷீராத் - பாலினின்றும், உத்ருதம் - கடை
ந்தெடுக்கப்பட்டதாகிய, யத் - யாதொரு, ஆஜ்யம் - நெய்யுளதோ,
தத் புநஃ - அதுமீண்டும், பயஸி-பாலினில், க்ஷிப்தம் - போடப்பட்ட
தாயின், தேநைவ - அதனோடு, ஏகதாம் - ஒற்றுமையை, நஏவ
யாதி - எப்படி யடைகின்றதில்லையோ, ஞானவான் - ஞானவா
னும், ததா - அப்படியே, ஸம்ஸாரே - ஸம்ஸாரத்தில் கலக்கின்ற
தில்லை.

பொழிப்புரை:—பாலினின்று கடைந்தெடுக்கப்பட்ட நெய்
மீண்டும் அப்பாலினில் எப்படி ஒன்றாய்க்கலப்பதில்லையோ அப்ப
டியே ஞானவானாகிய மனிதன் மீண்டும் ஸம்ஸாரத்தினில் சேருவ
தில்லை. (௩௪)

ஸ்லோகம்.

நித்யஃபுரியோத்யாயிரோராஜஸ்யுணோதிவா ।

ஸஜிஹுதெஹஸைநாடிநாபாஸைநாராவவ ॥

௩௪.

நித்யம்படதியோத்யாயமிமம்ராமஸ்ருணோதிவா

ஸமுச்யதேதேஹபந்தாதநாயாஸைநராகவ.

வியாக்யானம்:—ராம: - ஓ ராமனே, ய: - எவன், இமம் - இந்த, அத்யாயம் - அத்யாயத்தை, நித்யம் - தினந்தோறும், படதி-படிக்கின்றனோ, ஸ்ருணோதிவா - அல்லது சிரவணஞ் செய்கின்றனோ, ராகவ - ஓ ராகவ, ஸ: - அவன், தேகபந்தாத் - தேகச்சிறையினின்றும், அநாயாஸைந - ஆயாஸமின்றி, முச்யதே - முக்தனாகின்றான்.

பொழிப்புரை:—ஓராமனே எவன் இவ்வத்தியாயத்தைத்தினந்தோறும் படனமாவது சிரவணமாவது செய்கின்றனோ, ஓராகவா அவன் தேஹச்சிறையினின்றும் சுருவாய் விடுபடுகின்றான். (௩௪)

ஸ்லோகம்.

✓ ததஸம்ஸயசித்தஸ்த்வம் நித்யஃபுரியோத்யாயிரோராஜஸ்யுணோதிவா ।

சுநாயாஸைநதெநெவஸவ-மோரோக்ஷோஹி ॥ ௩௫.

தத:ஸம்ஸயசித்தஸ்த்வம் நித்யம்படமஹீபதே

அநாயாஸைநதேநைவஸர்வதாமோக்ஷமாபஸ்யவி

வியாக்யானம்:—தத: - ஆதலால், ஸம்ஸயசித்த: - ஸந்தேகசித்தமுடையோனாகிய, த்வம் - நீ, நித்யம் - தினந்தோறும், பட - படிப்பாயாக, மஹீபதே - ஓ அரசனே, ஸர்வதா - எப்படியாயினும், தேந ஏவ - அதனாலேயே, அநாயாஸைந - சிரமமின்றி, மோக்ஷம் - மோக்ஷத்தை, ஆபஸ்யவி - அடைவாய்.

பொழிப்புரை:—ஆதலால் சந்தேக சித்தமுடையோனாகிய நீ தினந்தோறும் படிப்பாயாக. ஓ அரசனே அதனாலேயே சுருவில் எவ்வாற்றினும் முக்தியடைவாய். ✓ (௩௫)

பதின்மூன்றாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

பஞ்சகோலோபபாதனம் என்னும் அத்தியாயம்.

ஸ்ரீராமர் சொன்னதாவது.

ஸ்ரீலோகம்.

ஹமவநுஜிதெதா-ஓபஸ்திஜாநநவிசுஹம் ।

நிஷங்கு_க நிஷிய_கஸா_கத_கநிர்வடி_கநிர்ஜந_க ॥

E.

ஸவ-ஃயஜி-ஃவி ஹீ நம் உஜிடு நாவா லாஜிடு மாலாஃ ।

ஸவ-வ்யாவிதஜா-தாநீக்ஷெதஸவ-தஃஷ்யிதம் ॥

2.

சூதவிடிபாதவொழிநயந்த ஐஹாவநிஷதாம் ।

சுதி-கு-த-ஸ-வ-ஸ-கு-தா-தா-கா-ர-கா-ர-ண-கா-ர-ண- ||

五。

ய தடிஜெஸ்ரீமூரஹ்யம் தஜாஹ்யம்வாக்யம்ஹவெக் ।

சுதேதிராவாயஜாநாநதெஸநவிநாஸிஸாகா ||

5.

பகவந்யதிதேநுபம் ஸச்சிதாநந்த விக்ரஹம்

நிஷ்களம் நிஷ்க்ரியம் சாந்தம் நிரவத்யம் நிரஞ்ஜநம்

ஸ்ர்வதர்மவிஹீநம் சமநோவாசா மகோசரம்

ஸ்ர்வவ்யாபித யாத்மாந மீக்ஷதே ஸர்வதஸ்திதம்

ஆத்மவித்யா தபோமூலம் தத்ப்ராஹ்மோப நிஷத்பரம்

அழூர்த்தம் ஸர்வ பூதாத்மகாரம் காரணகாரணம்

யத்ததத்ரேச்ய மக்ரஹ்யம் தத்க்ரஹ்யம்வாகதம்பவேத்

அத்ரோபாயமஜாநாநஸ் தேநபிந்நோஸ்மிசங்கர

வியாக்யானம் :—பகவந் - ஓபகவனே, தே - உமது, ரூபம் - உருவமானது, ஸச்சிதாநந்த விக்ரஹம் - ஸச்சிதாநந்த வடிவமும், நிஷ்களம் - நிஷ்களம் (நிரவயவமும்), நிஷ்க்ரீயம் - கிரியையில்லாததும், சாந்தம் - எவ்விதப் பயமுமில்லாததும், நிரவத்யம் - குற்றமற்றது, நிரஞ்ஜநம் - அஸங்கமும், ஸர்வதர்மவிஹீநம் - எந்தத்தன்மையிலலாததும், மனோவாசாம் - மனோ வாக்குகளுக்கு, அகோசரம் - விஷயமில்லாததும், ஆத்மாநம் - எந்த ஆத்மாவை, ஸர்வவியாபிதயா - ஸர்வவியாபகத் தன்மையதாய், ஈக்ஷதே - காண்கின்றானே (அங்நனம்), ஸர்வத:ஸ்திதம் - எங்குமுள்ளதும்,

ஆத்மவித்யாதபோமூலம் - ஆத்மவித்தை தவம் இவைகளை ஞான ஸாதனமாய்க் கொண்டுள்ளதும், உபநிஷத்பரம் - உபநிஷதத்தின் தாத்திரியமாயுள்ளதும், அமூர்த்தம் - மூர்த்தமல்லாததும், ஸர்வ பூதாத்மகாரம் - ஸகல பூதாத்மவடிவமும், காரணகாரணம் - காரணங்களுக்கும் காரணமும், யத் - யாதொன்று, அத்ரேச்யம் - காரணக்கூடாததும், அக்ராஹ்யம் யதி - கிரஹிக்க வொணாதது மாயும் உள்ளதாயின், தத் - அத்தகைய, ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மமானது, கதம்வா - எப்படித்தான், க்ராஹ்யம் - கிரஹிக்கக்கூடிய தாய், பவத் - ஆகும், சங்கர - ஓ சங்கரனே, அத்ர - இங்கு, உபாயம் - உபாயத்தை, அஜாநாந: - அறிகின்றவனல்லேன், தேந-ஆதலின், பிநந: அஸ்மி - பேதமுடையோனா யிருக்கின்றேன்.

பொழிப்புரை:—ஒ பகவனே உமது ரூபம் ஸச்சிதானந்த வடிவமும் நிஷ்களமும், நிஷ்கிரியமும், சாந்தமும், குற்றமற்றதும், அஸங்கமும், எத்தன்மையு மில்லாததும் மனோவாக்குகளுக்கெட்டாததுமாயுளதோர் எந்த ஆன்மாவை ஸர்வ வியர்ப்கத்தன்மைய தாய்க் காண்கின்றோனோ அங்ஙனம் எங்குமுள்ளதும் ஆத்மவித்தை தவம் இவைகளால் காணப்படுவதும், உபநிஷதத்தின் தாத்திரியமாயுள்ளதும் மூர்த்தமல்லாததும் ஸகல பூதாத்மவடிவமும் காரணங்களுக்கும் காரணமும் காரணக்கூடாததும் பற்ற ஒணாததுமாய் இங்ஙனம் உள்ளதாயின் அந்த ப்ரஹ்மமானது எப்படித்தான் கிரஹிக்கக்கூடியதாகும் ஓ சங்கரனே இதற்குறிய உபாயத்தை யறியேனாதலின் பேதமுடையோனா யிருக்கின்றேன். (ச)

சிவபெருமான் கூறினார்.

ஸ்லோகம்.

ஸ்ரணௌராஜநுவக்ஷாதிதெத்ராவாயம்ஹாவஜ ।

ஸமணௌவாஸநாலிஸுவிதெக்ஷாஸ்ரஹ்வியாயவ ॥ ௩.

ஸுஹவௌராவிகாந்யாயாததூவிதஹ்வத-ஹ்யை ।

ச்ருணுராஜன்ப்ரவக்ஷ்யாமிதத்ரோபாயம்மஹாபுஜ

ஸகுணௌபாஸநாபிஸ்துசித்தைகாகர்யம் விதாயச

ஸ்தூலஸௌராம்பிகாந்யாயாததத்ரசித்தம்ப்ரவர்த்தயேத்

வியாக்யானம் :—ஹாபுஜ - பெரும் தோளனாகிய, ராம - ஓராமா, தத்ர - அவ்விஷயத்தினில், உபாயம் - உபாயத்தை, ப்ரவக்ஷ்யாமி - சொல்லுகிறேன், ச்ருணு - கேட்பாயாக, ஸகுனோ பாஸனாபி:து - ஸகுனோபாஸனைகளாலேயே, சித்தைகாகர்யம் - சித்த ஏகாக்ரத்தன்மையை, விதாயச-செய்தும், ஸ்தூலஸௌராம் பிகாந்யாயாத்- (வியக்தமாய்க் காணப்படும் கானலின் நீர்போன்ற) நியாயமாய், தத்ர - அதனில், சித்தம் - சித்தத்தை, ப்ரவர்த்தயேத் - பிரவர்த்திக்கச் செய்வானாக.

பொழிப்புரை :—பெருந்தோளனாகிய ஓராமா அதற்குபாயம் கூறுகின்றேன் கேழ்ட்பாயாக ஸகுணோபாஸனைகளால் சித்தை காக்கிரத்தன்மை ஸம்பாதித்து அபிவிருத்தகானனீர் நியாயமாய் அதனில் சித்தத்தைப் பிரவர்த்திக்கச் செய்யவேண்டும். ௫.

ஸ்ரீலோகம்

தவிந நபெவிண்ணஸு-ருபெஹத ந-ருஹ காடி ||

ஐநவ)ராயிஜரா||²த) -நியயெவத-³தஜ்யா ||

67.

சூதலஃதிரஹஃநா ததாவிநவிஹீயதெ ।

தஸ்மிந்நந்நமயேபிண்டேஸ்தூலதேஹதநூப்ருதாம்

ஐம்மவ்யாதிஜராம்ருத்யுநிலயேவர்த்ததேத்ருடா

ஆத்மபுத்திர ஹம்மா னாத்கதாசிந்நவிஹீயதே

வியாக்யானம் : - தநூப்ருதாம் - தேஹிகளுக்கு, தஸ்மிந் - அந்த, அந்நமயேபிண்டே - அந்நவிகார பிண்டமும், ஜந்மவ்யாதி ஜராம்ருத்யுநிலயே - ஜன்மவியாதி ஜரைமரண மிவைகளுக் கிருப்பிடமுமாகிய, ஸ்தூலதேஹே - ஸ்தூல தேஹத்தினில், அஹம் மாணத் - அகங்காரத்தினால், ஆத்மபுத்திஃ - ஆன்ம புத்தியானது, த்ருடா - திடமாய், வர்த்தகதே - இருக்கின்றது, கதாசித் - ஒரு போதும், நவிஹீயதே - நீங்குகின்றதில்லை.

பொழிப்புரை :—பிராணிகளுக்கு அவ்வந்நமயமான பிண்டமும் ஜனன வியாதிஜரா மரணங்களுக் கிருப்பிடமமாகிய ஸ்தூல தேஹத்தினில் அஹங்காரத்தினால் ஆத்மபுத்தி திடமாய் இருக்கின்றது, ஒருபோதும் நீங்குகின்றதில்லை.

ஸ்லோகம்.

சூதாநஜாயதெநிதெஜாஸ்யதெவாகயௌந ||

யஜாயதெஷ்விவிபரிணதெவயதெதவிவ ।

கூயதெநஸ்யதீதெதெஷ்வாவாவபஷஸ்யதாஃ । கூ.

ஆத்மாநஜாயதேநிதீயாம்ரியதேவாகதம்சந

யஜ்ஜாயதே அஸ்திவிபரிணமதேவர்த்ததேபிச

கூயதேநஸ்யதீதீயேதேஷ்ட்பாவாவபுஷஸம்ருதாஃ

வியாக்யானம் :—ஆத்மா - ஆன்மாவானவன், நஜாயதே -
தோன்றுகின்றதில்லை, நிதாஃ - நித்தியன், கதம்சந - எவ்வாற்றா
னும், நவாம்ரியதே - பார்க்கின்றதில்லை, யத் - யாதொருகாரணத்தி
னால், ஜாயதே - தோன்றுகின்றது, அஸ்தி - இருக்கின்றது, விபரி
ணமதே - மாறுகின்றது, வர்த்ததே - வளருகின்றது, கூயதே -
குறைகின்றது, நஸ்யதி - நாசமடைகின்றது, இதி ஏதே - எனு
மிவைகளாகிய, ஷ்ட்பாவாஃ - ஆறு தன்மைகளும், வபுஷஃ - தேகத்
திற்கே, ஸம்ருதாஃ - கொள்ளப்பட்டதோ.

பொழிப்புரை :—ஆன்மா உற்பத்தியாகின்றதில்லை நித்தியம்
எவ்வாற்றானும் அழிகின்றதில்லை யாதொருகாரணத்தினால் தோன்
றல், இருத்தல், மாறுதல், வளருதல், குறைதல், நசித்தல் எனும்
இவ்வாறு பாவனிகாரங்களும் தேகத்திற்கே யுள்ளனவோ. கூ.

ஸ்லோகம்.

சூதூநாநவிகாரிக்வபுஷுநவஸையயா ।

வனவஜா தாவபுஷுஷாஜிதிஸுவிநுயெஷுயஃ ||

கய.

ஆத்மனோநவிகாரித்வம் கடஸ்தநபஸையதா

ஏவமாத்மா வபுஸ்தஸமாதிதிஸம்சிந்தயேத்புத:

வியாக்யானம் :—யதாகடஸ்தநபஸஃ-எப்படி குடத்திலுள்ள
ஆகாயத்திற்கோ அப்படியே, ஆத்மநஃ - ஆத்மாவுக்கு, விகாரித்
வம் - விகாரப்படும் தன்மை, ந - இல்லை, ஏவம் - இவ்விதம், ஆத்மா -
ஆன்மாவானவன், அவபுஃ - தேகத்திற்கந்நியன், இதிபுதஃ - அறி
வாளன், ஸம்சிந்தயேத் - அறியவேண்டும்.

பொழிப்புரை :—குகடத்தி லிருக்கும் ஆகாயத்திற்குப்போலவே ஆன்மாவுக்கு விகாரித்தன்மை இலலை இவ்வாறு ஆன்மாதேகத்திற் கன்னியனென்று சிந்திக்கவேண்டும். (கௌ)

ஸ்லோகம்.

மூஷாநிக்ஷிப்தஹேமாபஃகோசஃப்ராணமயோபவேத்
க்ஷுத்பிபாஸாபராபூதோநாயமாத்மாஜடோயதஃ ||
மூஷாநிக்ஷிப்தஹேமாபஃகோசஃப்ராணமயோபவேத்
க்ஷுத்பிபாஸாபராபூதோநாயமாத்மாஜடோயதஃ

வியாக்யானம் :—மூஷாநிக்ஷிப்தஹேமாபஃ - அச்சினில் வார்க்கப்பட்ட பொன்போன்றதும், க்ஷுத்பிபாஸாபராபூதஃ - பசிதாகங்களால் ஆகுலப்பட்டதுமாகிய, கோசஃ - கோசமானது, ப்ராணமயஃ - ப்ராணமயம், பவேத் - ஆகும், அயம் - அது, யதஃ - யாதொரு காரணத்தால், ஜடஃ - அறிவற்ற, (ஜடமோ) ஆதலால் இது, ஆத்மா - ஆன்மா, ந - அல்ல.

பொழிப்புரை :—அச்சினில் வார்க்கப்பட்ட பொன்போன்றதும் பசிதாகங்களால் வ்யாகுலப்பட்டதுமாகிய கோசமானது ப்ராணமயமென்பதாம் இது ஜடமாதலின் ஆன்மாவல்ல.

ஸ்லோகம்.

விஜ்ஞாநவசூத்யாயெநெநவஸுஜெஹேலிவஸுதி |
சூநெத்யஹிவாஸு ஹநிநெ-வஃஸு-வநீரயிஃ || கக.
சித்ருப ஆத்மாயேனைவஸ்வதேஹமபிபச்யதி
ஆத்மைவஹிபரம்ப்ரும்ஹநிர்லேபஸ்ஸுகநீரதிஃ

வியாக்யானம் :—ஆத்மா - ஆன்மா, சித்ருபஃ - அறிவுவடிவம், யேந ஏவ - எதனாலேயே, ஸ்வதேகம் - தனது தேகத்தை, அபிபச்யதி - முழுதும் அறிகின்றதோ, நிர்லேபஃ-சம்பந்தமற்றதும், சுகநீரதிஃ - ஆனந்தக் கடலுமாகிய, பரம்ப்ரும்ஹ - பரப்ருஹமானது, ஆத்மா ஏவ ஹி - ஆன்மாவே அன்றோ.

பொழிப்புரை :—ஆன்மா அறிவுவடிவமே எதனாலேயே தனது தேகம்முழுதும் அறிகின்றதோ அஸங்கமும் ஆனந்த நிதியுமாகிய பரப்ருஹமானது ஆன்மாவேயன்றோ. (கக)

ஸாத ஂஜாதெநநியெஸாய-ஂவிஜா நயிகொஸாதஃ

ஐஹகத்ய-ஂகூர்விஜா நீஸவனவத-ஂநஸஸாயஃ ||

காமஃக்ரோதஸ்ததாலோபோமோஹோமாத்ஸர்யமேவச

மதஸ்சேத்யரிஷ்ட்வர்க்கோ மமதேச்சாதயோபிவா

மனோமயஸ்யகோசஸ்யதர்மா ஏதஸ்யதத்ரது

யாகர்மவிஷயாபுத்திரவேதசாஸ்த்ரார்த்த நிச்சிதா

ஸாதுஞானேந்த்ரியைஸ்ஸார்த்தம் விக்ஞானமயகோசதஃ

இஹகர்த்ருத்வாபிமானீஸ ஏவது நஸம்சயஃ

வியாக்யானம் :—காமஃ-இச்சை, க்ரோதஃ-கோபம், லோபஃ-
உலோபம் (தனது டொருள்நீங்க மனம்சகிக்காதிருத்தல்) மோஹஃ-
அறிவின்மை, மாத்ஸர்யம் ஏவ ச - மாச்சர்யம் (பொறுமை)
மதஃச - மதமும், இதி - ஆகிய இந்த, அரிஷ்ட்வர்கஃ - அறுவகைக்
கூட்டமும், மமதேச்சாதயஃ அபிவா - மமதை இச்சைமுதலியன
வும், ஏதஸ்ய - இந்த, மனோமயஸ்ய - மனோமயமாகிய, கோசஸ்ய -
கோசத்தின், தர்மாஃ - தர்மங்களாம், தத்ரது - அம்மனோமயகோ
சத்திலேயே, வேதசாஸ்த்ரார்த்த நிச்சிதா - வேதசாஸ்த்ரார்த்தங்
களால் நிச்சயிக்கப்பட்டதும், கர்மவிஷயா - செய்கையை விஷய
மாய்க் கொண்டதுமாகிய, யா - யாதொரு, புத்திஃ - புத்தி
உளதோ, ஸாது-அதுவே, ஞானேந்த்ரியைஃ ஸார்த்தம் - ஞானேந்த்
ரியங்களோடுகூடி, விக்ஞானமயகோசதஃ விக்ஞானமயகோசமென
சொல்லப்பட்டுளது, இஹ இத்தேகத்தினில், கர்த்ருத்வாபிமானீ -
கர்த்ருத்வாபி மானமுடையவன், ஸ ஏவ - அவனேயாம், ஸம்
சயஃ ந - இதில் ஸம்சயமில்லை.

பொழிப்புரை :—காமம், குரோதம், லோபம், மோஹம், மாச்
சரியம், மதம் எனும் இவ்வறுவகை பகைக்கூட்டமும் மமதை
விருப்பம் முதலியனவும் இந்த மனோமயகோசத்தின் தர்மங்களே
யாம் இனி அதனில் வேதசாஸ்த்ரார்த்தத்தை நிச்சையிப்பதும்
கர்மாவை விஷயமாய்க் கொண்டதுமாகிய புத்தியே ஞானேந்த்ரி
யங்களோடுகூடி விக்ஞானமயகோசமென்பதாம் இத்தேகத்தினில்
கர்த்ருத்வாபிமான முடையதுமிதுவே சம்சயமில்லை. (ககூ)

ஸ்லோகம்.

வெஜாஜாஜீநாஃஸஜிஷூநாஃஸா திகாஃஸௌவனவதௌ ।

ஜாயதௌதௌபுஜீநவீஸௌபுஜீஸூநிஸூயா திகா ॥ ககூ.

வ்யோமாதீநாம்ஸமஸ்தாநாம்ஸாத்விகாம்ஸேப்யௌவது
ஜாயதேபுத்திமனவீபுத்திஃஸ்யாந்நிஸ்சயாத்மிகா

வியாக்யானம் :—வ்யோமாதீநாம் - ஆகாயம் முதலியவைகளாகிய, ஸமஸ்தாநாம் - எல்லா பூதங்களின், ஸாத்விகாரஸேப்யஃ - எவ - ஸத்துவாம்சங்களினின்றே, புத்திமனவீ - புத்திமனங்கள், ஜாயதே - உண்டாகின்றன, புத்தி - புத்தியாவது, நிஸ்சயாத்மிகா ஸ்யாத் - நிச்சயவடிவமாம்.

பொழிப்புரை :—ஆகாயமுதலிய எல்லா பூதங்களின் சத்துவாம்சங்களினின்றே புத்திமனங்கள் தோன்றுகின்றன. புத்தியாவது நிச்சயவடிவமேயாம். (ககூ)

ஸ்லோகம்.

வாக்ஷாணிவாடிவாயௌவஸூ நிகரெஃநிபாணிதௌ । [ரோகூ ॥

வெஜாஜாஜீநாஃ ரஜோஃஸௌவொவொஷூ ஹூஷூநௌநௌகூ
வாக்பாணிபாதபாயூபஸ்தாநிகர்மேந்த்ரியாணிது [மாத்
வ்யோமாதீநாம் ரஜோம்ஸேப்யோவ்யஸ்தேப்யஸ்தாந்யநுகூ

வியாக்யானம் :—தாநி - அந்த, வாக்பாணிபாதபாயூபஸ்தாநி - வாக்பாணிபாதம் அபானத்துவாரம் குஹ்யாவயவம் எனும் இவைகளாகிய, கர்மேந்த்ரியாணிது - கர்மேந்த்ரியங்களோ வெனின், வ்யோமாதீநாம் - ஆகாயம் முதலியவைகளின், வ்யஸ்தேப்யஃ - தனித்துள்ளவைகளாகிய, ரஜோம்ஸேப்யஃ - ரஜோ அம்சங்களினின்றும், அநுகூமாத் - முறையே உண்டாகின்றன.

பொழிப்புரை :—அவ் வாக்பாணிபாத பாயுகுஹ்யங்களென்னும் கர்மேந்த்ரியங்கள் ஆகாயம் முதலிய பூதங்களின் பிரத்யேகரஜோம்சங்களினின்றும் முறையே தோன்றுகின்றன. (௨௦)

ஸ்லோகம்.

ஸஜிஷூஷூரஜாஃஸௌஹிஃபௌஷூரணாஜிவாயவஃ ।

ஜாயதௌஸூஷூடிகரெஃவஃஸௌரீரகூ ॥ ௨௧.

ஸமஸ்தீதப்யோரஜோம்சேப்ய: பஞ்சப்ராணாதிவாயவ:
ஜாயந்தேஸப்ததசகமேவம்லிங்கசரீரகம்

வியாக்யானம் :—ப்ராணாதிவாயவஃ - பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், ஸமானன் எனும் வாயுக்கள், பஞ்ச - ஐந்தும், ஸமஸ்தேப்யஃ - சேர்ந்துள்ளவைகளாகிய, ரஜோம்சேப்யஃ - ரஜோம்சங்களினின்றும், ஜாயந்தே - தோன்றுகின்றன, ஏவம் - இங்ஙனம் (கூறிய), ஸப்ததசகம் - பதினேழும், லிங்கசரீரகம் - லிங்கசரீரம் என்பதாம்.

பொழிப்புரை :—பிராணதி வாயுக்களேந்தும் அப்பூதங்களின்
சேர்ந்துள்ள ரஜோம்சங்களினின்றும் தோன்றின. இப்பதினேழு
தத்துவமும் லிங்கசரீரம் என்பதாம். (உக)

ஸ்லோகம்.

வனவம்மிம்மஸ்ரீரந்தாததபாபிவிணவடிதழ் ।

பாஸராய்யாஸயொமா தாக்ஷிநெத நுஸ்யதஃ॥ ௨௨.

ஏவம்லிங்கசரீரம் துதப்தாயஃபிண்டவத்யதஃ

பரஸ்பராத்யாஸையோகாத் ஸாக்ஷிசைதந்ய ஸம்யுதம்

வியாக்யானம் :—ஏவம் - இந்த, லிங்கசரீரம்து - லிங்கசரீரமே எனின், யதஃ - யாதொரு காரணத்தினால், பரஸ்பராத் யாஸயோகாத் - ஒற்றுமைப்பட்டுக் கற்பனையினால், தப்தாயஃ பிண்டவத் - காய்ச்சிய இரும்புத் துண்டம்போல், ஸாக்ஷி சைதன்ய ஸம்யுதம் - ஸாக்ஷியாகிய அறிவோடுகூடியதாகின்றது.

பொழிப்புரை :—இந்த விவகாரமானது யாதொருகாரணத்தினால் ஒன்றோடொன்றின் ஒற்றுமைப்பட்டுக் கற்பனையினால் காய்ச்சிய இருப்புத்துண்டம்போல ஸாக்ஷி சைதன்யத்தோடு கூடியதாகின்றது. (உஉ)

ஸ்ரீலோகம்.

தஜா நடிஃயஃகொஸாஹாதுஃகஃஹுதிவடிதெ

விடினாகுலி-பெயாழ்நாண்டெஹாடுஹாடு-குலஸஸுதம் || ௨௩.

ததநந்தம்யஃகோசோபோக்த்ருத்வம் ப்ரதிபத்யதே
வித்யாகர்மபலாதீநாம்போக்தேஹாழுத்ரஸஸ்ம்ருதஃ

வியாக்யானம் :—ததாநந்தமயஃகோசஃ - அவ்வானந்த மயமாகிய கோசம், போக்த்ருத்வம் - போக்தாவாயிருக்கும் தன்மையை, ப்ரதிபத்யதே - அடைகின்றது, ஸஃ - அவனே, வித்யாகர்ம பலாதீநாம் - உபாஸ்தி கர்மப்பயன் முதலியவைகளை, இஹாமுத்ர - இம்மையிலும் மறுமையிலும், போக்தா - புசிப்பவன், ஸ்ம்ருதஃ - என்று சொல்லப்பட்டவன்.

போழிப்புரை :—அவ்வானந்தமாகிய கோசம் போக்திருத்துவத்தை யடைகின்றது. அவனே இம்மையிலும் மறுமையிலும் உபாஸ்தி கருமபயன் முதலியவைகளைப் புசிப்பவன் எனச் சொல்லப்படுகின்றது. (௨௩)

ஸ்லோகம்.

யதாய்யாஸம்விஹாயெஷஸ்வஸூரூபெணதிஷ்டதி |

சுவித்யாஸா த்ருஸ்யகூஷ்யாக்ஷ்யாத்மாஜாயதேததா || ௨௪.

யதாய்யாஸம்விஹாயெஷஸ்வஸூரூபேணதிஷ்டதி

அவித்யாமாத்ரஸம்யுக்தஃஸாக்ஷ்யாத்மாஜாயதேததா

வியாக்யானம் :—ஏஷஃ - இவ்வான்மா, யதா-எப்போது, அத்தயாஸம் - ஒற்றுமைப்பட்டு மயக்கத்தை, விஹாய - விடுத்து, ஸ்வஸூரூபேண-தன் நிஜரூபத்தோடு மாத்திரம், திஷ்டதி - இருக்கின்றானே, ததா - அப்போது, அவித்யாமாத்ரஸம்யுக்தஃ - அவித்தை மாத்திரத்தோடு கூடியவனாய், ஸாக்ஷ்யாத்மா - ஸாக்ஷிவடிவனாக, ஜாயதே - ஆகின்றான்.

போழிப்புரை :—இவ்வான்மா எப்போது அத்தியாஸத்தை விடுத்து தன் நிஜரூபத்தோடுமாத்திர மிருக்கின்றானே அப்போது அவித்தைமாத்திரத்தோடு கூடியவனாய் ஸாக்ஷிவடிவனாகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

உஷாஹோக்ரணாஜீநாநமஃஹ-ஹெதஸூரூபெணதிஷ்டதி |

சுதெதாஹோக்ரணாய்யாஸாடிய்யாவிக்ஷேநவா த்ருஃ || ௨௫.

ஹெதஸூரூபெணதிஷ்டதிதாவெதிஹெதஸூரூபெணதிஷ்டதி |

த்ரஷ்டாந்தஃகரணாதீநாமதுபூதேஸ்ம்ருதேரபி

அதேநாந்தஃகரணாத்யாஸாதத்யாவித்வேநசாத்மநஃ

போக்த்ருத்வம் ஸாக்ஷிதாசேதித்வைதம்தஸ்யோபபத்யதே

வியாக்யானம் :—அந்தஃகரணாதீநாம் - அந்தஃகரணம் முதலியவைகளுக்கும், அநுபூதேஃ - அநுபவத்திற்கும், ஸ்ம்ருதே: அபி-ஸ்மரணத்தி (நினைவி)ற்கும், த்ரஷ்டா-ஸாக்ஷி (காண்போர்ன்), அத:-ஆதலால் அந்தஃகரணாத்யாஸாத் - அந்தக்கரணத்தோடு அத்தியாஸத்தினால், ஆத்மந: - ஆன்மாவுக்கு, அத்யாஸித்வேநச - அத்தியாஸத்தை யுடையதாயிருக்கும் தன்மையாலும், போக்த்ருத்வம் - போக்தாவாக இருக்கும் தன்மை, ஸாக்ஷிதாச - ஸாக்ஷியாயிருக்கும் தன்மை, இதித்வைதம் - எனுமிங்ஙனம் இருவகையாயிருத்தல், தஸ்ய - அவனுக்கு, உபபத்யதே - ஒவ்வுவதாம்.

போழிப்புரை :—அந்தக்கரணம் முதலியவைகளுக்கும் அநுபவத்திற்கும் நினைவிற்கும் த்ரஷ்டாவாதலால் அந்தக்கரணத்தோடு அத்தியாஸத்தினால் ஆன்மாவுக்கு அத்தியாஸத்தை யுடையதாயிருக்கும் தன்மையாலும் போக்திருத்துவம் ஸாக்ஷித்வம் எனும் இருவகைத் தன்மைகளும் அவனுக்குப் பொருந்துவதாம். (௨௫)

ஸ்லோகம்.

சூதவஸூரவிதஹ்யாததூகாஸெவிராஜதே || ௨௬.

வனகொஹொஜபிதாததூஹுஜெநுஃகே-ஃணஃவம |

கௌதூஜொயிநஃவிஜீஸரீரொயெவத- || ௨௭.

ஆதபஸ்சாபிதச்சாயாதத்ப்ரகாசேவிராஜதே
ஏகோபோஜயிதாதத்ரபுந்தே அந்ய:கர்மண:பலம்
கௌத்ரஜஞம்ரதிரம்வித்திசரீரம்ரதமேவது

வியாக்யானம் :—ஆதப:ச - வெய்யிலும், தத்சாயா - அதன் பிரதிபிம்பமும் (நிழலும்), தத்ப்ரகாசே - அதன் பிரகாசத்திலேயே, விராஜதே - விளங்குகின்றது. தத்ர - ஆண்டு, ஏக: - ஒருவன், போஜயிதா-புசிக்கச்செய்வோன், அந்ய:-மற்றொருவன், கர்மண:-கர்மாவின், பலம் - பயனை, புந்தே - புசிக்கின்றான். கௌத்ரக்ஞம்-ஆன்மாவை; ரதிரம் - ரதத்திலுள்ளவனாகவும், சரீரம்-சரீரத்தை, ரதம் ஏவது - ரதமாகவேயும், வித்தி - அறிவாயாக.

போழிப்புரை :—வெய்யிலும் அதன் பிரதிபிம்பமும் அதன் பிரகாசத்திலேயே விளங்குகின்றது. ஆண்டு ஒருவன் பிரோகன்

வியாக்யானம் :—இந்திரியை : - இந்திரியங்களோடும், மனஸா-
மனஸோடும், யுக்தம் - கூடிய, பூருஷம் - ஆன்மாவை, போக்தா-
ரம் - போக்தா என, வித்தி-அறிக, ஏவம் - இவ்வாறு, சார்ந்த்யாதி
யுக்தஸ்ஸந்-சமம்முதலியவைகளை யுடையவனாய்க்கொண்டு, ஸதா-
எப்போதும், ய:த்விஜ: - எந்த அந்தணன், உபாஸ்தே - உபாசிக்
கின்றானோ, யதா ஏவ - எங்ஙனம், கதஸீதரோ: - வாழைமரத்
தின், வல்கலாநி - பட்டைகளை, ஏகமேகம் - ஒவ்வொன்றாய்,
உத்காட்ய உத்காட்ய - பிரித்து பிரித்து, தத:பச்சாத் - அதன்
முடிவினில், உத்தமம் - சிறந்த, ஸாரம் - தண்டை, லபதே-அடை
கின்றானோ, ததா ஏவ - அங்ஙனமே, பஞ்சகோசேஷ - பஞ்ச
கோசங்களில், மந: - நமஸ்ஸை, க்ரமாத் - முறையே, ஸங்க்ராம
யந் - நன்குசெலுத்துகின்றவனாய்க்கொண்டு, தத: - அதன்பின்
னர், தேஷாம் - அக்கோசங்களின், மத்யே - நடுவினில் உள்ள,
ஸாரம் - சாரமாகிய, ஆத்மாநம் அபி - ஆன்மாவையும், விந்ததி -
அடைகின்றான்.

பொழிப்புரை:—இந்திரியங்களோடும் மனஸோடும் கூடிய ஆன்
மாவையே போக்தாவென்றறி. இவ்விதம் சமம் முதலியவைகளை
யுடையவனாய்க்கொண்டு எவ்வந்தணன் எப்போதும் உபாவிக்கின்
றானோ எங்ஙனம் வாழைமரத்தின் பட்டைகளைத் தனித்த
னியே ஒவ்வொன்றாகப் பிரித்துப் பிரித்து தடுக்கின் அதன் நடுவி
னில் உள்ளதண்டை யடைவானோ அவ்வாறே பஞ்சகோசங்களில்
அறிவை நன்கு செலுத்துகின்றவனாய்க்கொண்டு ஒன்றொன்றாகத்
தள்ளுவானாயின் அவைகளின் நடுவினிலுள்ள ஸாரமாகிய ஆன்
மாவை அடைகின்றான். (௩௧)

ஸ்லோகம்.

வனவஃநஃஸஜாயாயஸ்யதொநவலிஜிஃ ।

சுயபுருவதயெயுதிதநிராகாரெவராஜநி ॥

௩௨.

ஏவம்மநஸ்ஸமாதாயஸம்யதோமநவித்விஜ:

அதப்ரவர்தயேச்சிதம் நிராகாரேபராத்மநி

வியாக்யானம் :—ஏவம் - இவ்வாறு, ஸம்யத: - இந்திரியங்
களை யடக்கியவனாய், மநவி - மனவிலேயே, மன: - மனஸை,
ஸமாதாய - ஸமாதானம் செய்தவனாய்க்கொண்டு, அத - அதன்

பின்னர், சித்தம் - சித்தத்தை, நிராகாரே - அருவனாகிய, பராத்
மநி - பரமான்மாவினிடம், ப்ரவர்த்தயேத் - செலுத்துவோனாகுக.

போழிப்புரை :—இவ்வாறு இந்திரியங்களை அடக்கி மனவிலேயே மனனையும் அடக்கும் அந்தணன் அதன்பின்னர் சித்தத்தை அருவனாகிய பரமான்மாவிடம் செலுத்துவோனாகுக.

ஸ்ரீலோகம்.

தெதாஜிந்ஃபுமுஹாதிவரா தாநஃஹிகெவயம் ।

யதெழுஸ)சிமுஹ)சிஸு-௫௮௮)பதிமாவா ॥ ௩௩.

ததோமநஃப்ரக்ருஹ்ணாதிபராத்மாநம்ஹிகேவலம்
யத்தத்ரேச்யமக்ராஹ்யமஸ்தூலாத்யுக்திகோசரம்

வியாக்யானம் :—ததஃ - அதன்பிறகு, மநஃ - மனமானது, கேவலம் - எத்தன்மையு மிராதவனும், அத்ரேச்யம் - காணமுடியாததும், அக்ரஹ்யம் - அடைய ஒண்ணாதவனும், அஸ்தூலாத்யுக்திகோசரம் - அஸ்தூலம்முதலிய சொற்களுக்கு இலக்கியமாயுள்ளவனும், பராத்மநம் - பரமான்மாவை, பரக்ருஹ்ணாதி - உள்ளபடி அறிந்துகொள்ளுகின்றது.

பொழிப்புரை :—அதன்பின்னர் மனமானது எத்தன்மையும் இராதவனும் காண ஒண்ணாதவனும் அடைய ஒண்ணாதவனும் அஸ்துலம்முதலிய சொற்களுக் கிலக்கியமாயுள்ளவனுமாகிய பரமான்மாவை உள்ளபடி அறிந்துகொள்ளுகின்றது. (௩௩)

ஸ்ரீலோகம்.

ஸ்ரீ ராமர் சொன்னார்.

ஹமவ ஹவணெநெநவபுவத-^ஆனெஜநாஃகயடி ।

வெடிசாஸாய-ஸென்வனாயஜாநஸ்துவாழிநம் || நசு.

ஸ்ரீராமனொவித்யா தாந்ஜாநதெநவகௌந ।

ஐக்காவிநுதெரித்ராக்கிடு தத்வரியபா || ௩௫.

பகவச்சரவணேநைவ ப்ரவர்த்தந்தே ஜநாஃகதம்

வேதசாஸ்த்ரார்த்தஸம்பந்நாயஜ்வாநஸ்ஸத்யவாதிநஃ

ச்ருண்வந்தோபிததாத்மாநம் ஜாநதேநைவகேசந
ஜ்ஞாத்வாபிமந்யதேமித்யாகிமேதத்தவமாயயா

வியாக்யானம் :—பகவந் - ஓ பகவனே, வேதசாஸ்த்ரார்த்த
ஸம்பந்நாஃ-வேதசாஸ்திரார்த்தங்களை யறிந்தவர்களும், யஜ்வாநஃ-
வேள்வியைச் செய்கின்றவர்களும், ஸத்யவாதிரஃ-ஸத்தியத்தையே
பேசுகின்றவர்களுமாகிய, ஜநாஃ - ஜனங்கள், ச்ரவணே - சிரவணஞ்
செய்வதில், கதம் - ஏன், ந ப்ரவர்த்தந்தே - பிரவர்த்திக்கின்றவர்
களாக இல்லை, ததா கேசந - அங்ஙனம் மற்றும்சிலர், ச்ருண்வந்
தோபி - சிரவணஞ் செய்கின்றவர்களேயாயினும், ஆத்மாநம் -
ஆன்மாவை (ஏன்), ந ஜாநதே-அறிகின்றனரில்லை, ஜ்ஞாத்வா அபி-
அறிந்தும், மித்யா - மித்தை என, மந்யதே - எண்ணுகின்றனர்,
ஏதத் - இது, தவ - உமது, மாயயாகிம் - மாயையினாலா என்ன ?

பொழிப்புரை:—ஒ பகவனே வேதசாஸ்திரார்த்தங்களை யுணர்ந்தவர்களும், வேள்வி செய்கின்றவர்களும், சத்தியமே பேசுகின்றவர்களுமாயிருந்தும் ஜனங்கள் சிரவணஞ்செய்கின்றதில் ஏன் பிரவர்த்திக்கின்றதில்லை. மற்றும் சிலர் சிரவணஞ்செய்கின்றவர்களே யாயினும் ஆன்மாவை ஏன் அறிகின்றதில்லை. அறிந்தும் சிலர் மித்தையாகக் கொள்கின்றனரே ஏன்? இது உமது மாயையினாலா என்ன.

(௩௫)

ஸ்ரீலோகம்.

சிவபெருமான் கூறினார்.

வனவடுவெஹாஸாஹாநாதுகாய-காலிவாணா ।

தெடிவீதெழுஷா மணியீழிஜாயாடி ரா தியா ||

நட்சா.

காரெவயெபுஷெனெயாரெதாந்தாநிதெ ।

சுலகாயெஹாஸாஹாஸிஸ்யஜாவிவஜி-தாஃ ॥

॥ ५८ ॥

வயங்காஜியாராநாடுவெவ்வாறிகாலை-மலிகாஜிகுடி

சூத்யிஷ்டு ஂஸா திஸ்யஂ த தஃசுஜிஃவயஂஜி தடி ||

159.

தடிவிஜாயகலி-பாணியெக-வ-தி நராயணம் ।

பாதம்வதநிதமவெஃபுத்யாவஃகூவஃநஃவஃநஃ॥

ஏவமேவமஹாபாஹோநாத்ரகார்யாவிசாரணை
 தைவீஹ்யேஷாகுணமயீமமமாயாதூரத்யயா
 மாமேவயேப்ரபத்யந்தேமாயாமேதாம்தரந்திதே
 அபக்தாயேமஹாபாஹோமமச்ருத்தாவிவர்ஜிதாஃ
 பலம்காமயமாநாஸ்தேவைஹிகாமுஷ்மிகாதிகம்
 க்ஷயிஷ்ணவல்பம்ஸாதிசயம்ததஃகர்மபலம்மதம்
 ததவிஜ்ஞாயகர்மாணியேசூர்வந்திரராதமாஃ
 மாதுஃபதந்திதேகர்பேம்ருத்யோர்வக்த்ரேபுநஃபுநஃ

வியாக்யானம் :—மஹாபாஹோ - ஓ மஹா பாஹுவாகிய
 ராமனே, ஏவம் ஏவ - இவ்வாறே, அத்ர - இதனில், விசாரணை -
 விசுறுத்தல், கார்யாந் - செய்யவேண்டியதில்லை, ஏஷா - இது,
 தைவீ - தேவஸம்பந்தமாயுள்ளதும், குணமயீ - முக்குணமயமா
 யுள்ளதும், தூரத்யயா - மீற அரிதாயுள்ளதுமாகிய, மமத்மாயா -
 எனது மாயையே, யே - எவர், மாம் ஏவ - என்னையே, ப்ரபத்
 யந்தே - உபாவிக்கின்றனரோ, தே - அவர்கள், ஏதாம் மாயாம் -
 இம்மாயையை, தரந்தி - தாண்டுகின்றனர், மஹாபாஹோ - ஓ
 மஹாபஹுவாகிய ராமா? ச்ரத்தாவிவர்ஜிதாஃ - சிரத்தையில்
 லாதவர்களும், மம - எனக்கு, அபக்தாஃ - பக்தரல்லாதவர்களுமா
 யிருக்கின்றனரோ, தே-அவர்கள், ஐஹிகாமுஷ்மிகாதிகம்-இம்மை
 மறுமை ஸம்பந்தமாயுள்ள, பலம் - பயனை, காமயமாநாஃ - விரும்
 புகின்றவர்களா யிருக்கின்றனர், ததஃ - ஆதலின், கர்மபலம் - கர்ம
 பலமானது, க்ஷயிஷ்ணு - அழிகின்றதும், ஸாதிசயம் - தாரதம்மிய
 முடையதும், அல்பம் - அற்பமுமானது என, மதம் - நிச்சயிக்
 கப்பட்டதாம், தத - அதனை, அவிக்ஞாய - அறியாமல், யே - எந்த,
 நராதமாஃ - நராதமார்கள், கர்மாணி - கர்மங்களை, சூர்வந்தி - செய்
 கின்றனரோ, தே - அவர்கள், மாதூர் - அன்னையின், கர்பே - கர்ப்
 பகோசத்திலும், ம்ருத்யோஃ - எமனின், வக்த்ரே - வாயினிலும்,
 புநஃ புநஃ - அடிக்கடி, பதந்தி - வீழ்கின்றனர்.

பொழிப்புரை:—ஓ மஹாபாஹுவாகிய ராமா இது இவ்வாறே
 இதனில் சிறிதும் விசாரணைசெய்யவேண்டாம் இது தாண்டிதற்
 கரியதும் குணமயமுமாயுள்ள எனது மாயையேயாம். என்னையே
 எவர் உபாவிக்கின்றனரோ அவர்களே இம்மாயையைத் தாண்டு

கின்றனர். சிரத்தையில்லாதவர்களும் எனக்கு அபக்தர்களுமாய்
எவரிருக்கின்றனரோ அவர்கள் இம்மை மறுமைப்பயன்களைக்
காழுறுகின்றவர்களா யிருக்கின்றனர். ஆதலின் கர்மபலமானது
அழிகின்றதும் அற்பமும் தாரதம்மியமுடையதும் என நிச்சயிக்கப்
பட்டது. அதனையறியாமல் எந்த நராதமர்கள் கர்மங்களைச்
செய்கின்றனரோ அவர்கள் அன்னையின் கருப்பபையிலும் எமன்
வாயினிலும் அடிக்கடி வீழ்கின்றனர். (௩௬)

ஸ்லோகம்.

நாநாயோநிஷ-ஜாதஸ்யதேஹிநோயஸ்யகஸ்யசித் ।

கோடிஜந்மார்ஜிதைஃபுண்யைமயிபக்திஃப்ரஜாயதே ॥

நாநாயோநிஷ-ஜாதஸ்யதேஹிநோயஸ்யகஸ்யசித்

கோடிஜந்மார்ஜிதைஃபுண்யைமயிபக்திஃப்ரஜாயதே

வியாக்யானம் :—நாநாயோநிஷ- - எண்ணிறந்த பல யோநிக
ளில், ஜாதஸ்ய - தோன்றிய, யஸ்ய கஸ்ய சித்தேஹிநஃ - எந்த
தேஹியானவனுக்கும், கோடி ஜந்மார்ஜிதைஃ - எண்ணிறந்த பல
ஜன்மங்களில் சம்பாதிக்கப்பட்டுள்ள, புண்யை - புண்ணியங்க
ளால், மயி - என்னிடம், பக்திஃ - பக்தியானது, ப்ரஜாயதே - ஏற்
படுகின்றது.

போழிப்புரை :—எண்ணிறந்த பல யோநிகளில் பிறந்தவனாயி
னும் எந்த தேஹியாயிருக்கினும் எண்ணிறந்த பல ஜன்மங்களில்
சம்பாதிக்கப்பட்ட புண்ணியங்களாலேயே என்னிடம் பக்தி ஏற்
படுகின்றது. (௪௦)

ஸ்லோகம்.

ஸவனவமஹதஜாநஃஹிதஃஸ்யபாநிதஃ ।

நாநுகர-காணிக-வ-காணாஜநகொபிஸொதாவி ॥ ௪௧.

ஸவலபதேஜ்ஞானம்மத்பக்தஃசரத்தயாந்விதஃ

நாந்யகர்மாணிசூர்வானோஜன்மகோடிசதரபி

வியாக்யானம் :—எவன், மத்பக்தஃ - என்னிடம் பக்தியுள்ளவ
னுமாய், சரத்தயா அந்விதஃ-சிரத்தையுடையவனுமாய், ஜன்மகோடி
சதைஃ அபி - எண்ணிறந்த பலகோடி ஜன்மங்களைப் பெறினும்,
அந்யகர்மாணி-காம்யமெனும் கர்மங்களை, நசூர்வாணஃ - செய்யா

யத்கரோஷியதச்நாவியஜ்ஜஹோஷிததாவியத்
யத்தத்பச்யவிராமத்வம்தத்குருஷ்வமதர்பணம்
ததஃபரதரம்நாஸ்தி பக்திர்மயிரகூத்தம

வியாக்யானம் :—யத் - யாதொன்றை, கரோஷி - செய்கின்
றனையோ, யத் - யாதொன்றை, அச்நாவி - புதிக்கின்றனையோ,
யத் - யாதொன்றை, ஜஹோஷி - ஹோமம் செய்கின்றனையோ,
யத்தத் - எவ்வெதனை, பச்யவிரா - பார்க்கின்றனையோ, ராம - ஓ
ராமா, த்வம் - நீ, தத் - அதனை, மதர்ப்பணம்-எனக்கு அர்ப்பண
மாக, குருஷ்வ - செய்வாயாக, ரகூத்தம - ஓ ரகுசுலோத்தமனே,
மயி - என்னிடம், பக்திஃ - பக்தியானது, ததஃ - அதனிலும், பரத
ரம் - மேலாகியது, நாஸ்தி - இல்லை.

பொழிப்புரை:—யாதொன்றைச் செய்கின்றனையோ யாதொன்
றைப் புதிக்கின்றனையோ யாதொன்றை ஹோமம் செய்கின்ற
னையோ யாதொன்றைப் பார்க்கின்றனையோ ஓராமா நீ அதனை
எனக்கு அர்ப்பணம் செய்வாயாக ஓரகுசுலதிலகனே என்னிடம்
பக்தியானது அதனிலும் மேலாகியது யாதுமில்லை. (சச)

பதினான்காவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ப க தி யோ க மெ ன் னு ம்

பதினேந்தாவது அத்தியாயம்.

ஸ்லோகம்.

ஸ்ரீராமர் கூறியதாவது.

ஹதிஸ்தேகீத்யஸீதேவஜாயதேஸாகதம்சஸா ।

யயாநிவ-பாணா-புவந்த-யஹதெதொகூஷி-தூரி ॥

க.

பக்திஸ்தேகீத்யஸீதேவஜாயதேஸாகதம்சஸா

யயாநிர்வாணரூபம்துலபதேமோக்ஷமுத்தமம்

வியாக்யானம் :—தேவ - ஓதேவனே, தே - உனது, பக்திஃ -
பக்தியானது, கீத்யஸீ-எப்படிப்பட்டது, ஸா - அந்தபக்தியானது,

கதம்ச - எப்படி, ஜாயதே - உண்டாகின்றது, யயாது - எந்த பக்தியினாலேயே, நிர்வாணரூபம் - கைவல்ய வடிவமாகிய, உத்தமம் - சிறந்த, மோக்ஷம் - மோக்ஷத்தை, லபதே - அடைகின்றானே.

பொழிப்புரை:—ஒத்தவனே உனது பக்தி எப்படிப்பட்டது அந்தபக்தியானது எப்படி உண்டாகின்றது எந்தபக்தியினாலேயே கைவல்யமாகிய உத்தமமான மோக்ஷத்தை அடைகின்றானே. (க)

ஸ்லோகம்.

தஜ்ஞஹி கிரிஜாகாந்தப்ராப்யதே யேநநிர்வ்ருதி: ௨.

தத்ப்ருஹி கிரிஜாகாந்தப்ராப்யதே யேநநிர்வ்ருதி:

வியாக்யானம்:—கிரிஜாகாந்த - ஓ கிரிஜாகாந்தராகிய இறைவனே, யேந - எதனால், நிர்வ்ருதி: - ஸுகமானது, ப்ராப்யதே - அடையப்படுகின்றதோ, தத் - அதனை, ப்ருஹி - சொல்லும்.

பொழிப்புரை:—ஓ கிரிஜாகாந்தராகிய இறைவனே எதனால் ஸுகமானது அடையப்படுகின்றதோ அதனைச் சொல்லும். (உ)

ஸ்லோகம்.

பகவான் கூறியதாவது.

யொவெஷாய்யநயஜ்ஞாநாநிவிவியாநிவ ।

ஜிவஹ்ணயியாகூயகாதுஜெஹகூஸஜெஷி ய: ॥

௩.

யோவேதாத்யயநம்யஜ்ஞம்தாநாநிவிவிதாநிச

மதர்பணதியாகூர்யாத்ஸமேபக்தஸ்ஸமேப்ரிய:

வியாக்யானம்:—ய: - எவன், வேதாத்யயநம் - வேதாத்தியயனத்தையும், யஜ்ஞம் - வேள்வியையும், விவிதாநி தாநாநி ச - பற்பல விதங்களாகிய தானங்களையும், மதர்பணதியா - எனக்கு அர்ப்பணம்செய்யும் பாவனையோடு, குர்யாதி - செய்வானே, ஸ: - அவன், மே - எனக்கு, பக்த: - பக்தன், ஸ: - அவன், மே - எனக்கு, ப்ரிய: - பிரியன்.

பொழிப்புரை:—எவன் வேதாத்யயனத்தையும் வேள்வியையும் பற்பலவகைகளாகிய தானங்களையும் எனக்கு அர்ப்பணம் செய்யும் பாவனையோடு செய்கின்றானே அவன் எனது பக்தன் அவன் எனக்கு பிரியன். (௩)

ஸ்லோகம்.

நய-ஹஸஸஜாஜாயவிஸ-ஹஸஸா தியாயயாகு ।

சுநிரித்யாஜிவிஜ-ஹஸஸா தியாயயாவியி ॥

சு.

உஹஸஸா தியாயயாவியி தநயாஜ-ஹஸஸா தியாயயாவியி ।

நர்யபஸ்மஸமாதாயவிசுத்தம்ச் ச்ரோத்ரியாலயாத்

அக்நிரித்யாதிபிர்மந்த்ரைரபிமந்தர்யயதாவிதி

உத்தூளயதிகாத்ரணிதேநசார்ச்சதிமாமபி

வியாக்யானம் :—ச் ச்ரோத்ரியாலயாத் - வேதமோதியவனிடத்தினின்று, விசுத்தம் - மிக்கத் தூய்மையாயுள்ள, நர்யபஸ்ம - அக்கிரிஹோத்திர விபூதியை, ஸமாதாய - எடுத்து, அக்நிஃ இத்யாதிபிஃ - “ அக்நிரிதபஸ்ம ” என்பது முதலிய, மந்த்ரைஃ - மந்திரங்களால், அபிமந்த்ரிய - அபிமந்திரித்து, யதாவிதி - விதிப்படி, காத்ரணி - அங்கங்களில், உத்தூளயதி - பூசுகின்றான் (என்பதும்), தேநச - அதனாலேயே, மாமபி - என்னையும், அர்ச்சதி - அர்ச்சிக்கின்றான் (என்பதுமாகிய) யாதொன்றுளதோ.

பொழிப்புரை:—வேதமோதியவனிடத்தினின்றும் மிக்கத் தூய்மையாயுள்ள அக்கிரிஹோத்திர விபூதியை எடுத்து அக்நிரிதி என்பதுமுதலிய மந்திரங்களால் அபிமந்திரித்து விதிப்படி அங்கங்களில் பூசுகின்றதென்பதும் அதனாலேயே என்னையும் அர்ச்சிக்கின்றதென்பதுமாகிய யாதொன்றுளதோ. (சு)

ஸ்லோகம்.

தஸ்யா தராதாஹஸஸா தியாயயாவியி தநயாஜ-ஹஸஸா தியாயயாவியி ॥

ஸவ-ஹஸஸா தியாயயாவியி தநயாஜ-ஹஸஸா தியாயயாவியி ॥

வஹஸஸா தியாயயாவியி தநயாஜ-ஹஸஸா தியாயயாவியி ॥

௩.

தஸ்மாத்பரதராபக்திஃமமராமநவித்யதே

ஸர்வதாசிரஸாகண்டேருத்ராஹஸஸா தியாயயாவியி தநயாஜ-ஹஸஸா தியாயயாவியி ॥

பஞ்சாஹஸஸா தியாயயாவியி தநயாஜ-ஹஸஸா தியாயயாவியி ॥

வியாக்யானம் :—ராம - ஓராமா, தஸ்மாத் - அதனிலும், பரதரா - சிறந்ததாகிய, பக்திஃ - பக்தியானது, மம - எனக்கு, நவித்யதே - இல்லை, ஸர்வதா - எப்போதும், ருத்ராஹஸஸா - ருத்ராஹஸஸா களை, யஃ - எவன், சிரஸா-சிரஸினிலும், கண்டே - கழுத்தினிலும்,

தாரயேத் - தரிக்கின்றானே, பஞ்சாக்ஷரீஜபரஃ - பஞ்சாக்ஷர ஜபத்
தைப் பாரமாகக்கொண்டவனுமாவனே, ஸஃ - அவனே, மே -
எனக்கு, பக்தஃ - பக்தன், ஸஃ - அவன், மே - எனக்கு, ப்ரியஃ -
பிரியன்.

பொழிப்புரை:—ஓராம அதனிலும் சிறந்ததாகிய பக்தி எனக்
கில்லை எப்போதும் எவன் ருத்திராக்ஷங்களை சிரவிலும் கண்
டத்திலும் தரிக்கின்றானே பஞ்சாக்ஷரஜபத்தை முக்கியமாய்க்
கொண்டு மிருக்கின்றானே அவனே எனக்குப் பக்தன் அவனே
எனக்குப் பிரியன். (௩)

ஸ்லோகம்.

ஹஸ்யஹொஹஸ்யஸாயீஸவ-ஹாவிஜிதேதீயிஃ ।

யதூ-ரா-ஹி-ஜபெநித்ய-ஹி-நயேநாநிநயஃ ॥
ஸதேதநவசதேதேஹநஸிவஸஸம்ஜாயதேதஸ்வயம் ।

பஸ்மச்சந்நோபஸ்மசாயீஸர்வதாவிஜிதேந்த்ரியஃ
யஸ்துருத்ரம்ஜபேந்நித்யம்சிந்தயேந்மாமநந்யதீஃ
ஸதேதநவசதேதேஹநஸிவஸஸம்ஜாயதேதஸ்வயம்

வியாக்யானம்:—பஸ்மச்சந்நஃ-விபூதிபூசியவனும், பஸ்மசாயீ,
விபூதியில் படுப்பவனும், ஸர்வதா - எப்போதும், விஜிதேந்த்ரியஃ-
இந்திரியங்களை வென்றவனுமாயிருந்து, யதூ - எவன், ருத்ரம் -
ருத்ரத்தை, நித்யம் - தினந்தோறும், ஜபேத் - ஜபிப்பவனே, மாம்-
என்னை, அநந்யதீஃ - வேறு சிந்தையில்லாதவனாய், சிந்தயேத் -
சிந்திப்பானே, ஸஃ - அவன், தெந ஏவ தேதேஹந - அதேதேஹத்
தோடு, ஸ்வயம்-தானே, சிவஃ-சிவனாக, ஸம்ஜாயதே-ஆகின்றான்.

பொழிப்புரை:—விபூதி பூசியவனும் விபூதியைப் படுக்கை
யிட்டுப் படுப்போனும் எப்போதும் அடங்கியுள்ள இந்திரியங்களை
யுடையோனுமாக யாதொருவன் ருத்திரத்தைத் தினந்தோறும்ஜபிக்
கின்றவனும் வேறு சிந்தையில்லாதவனாக என்னைச் சிந்திப்பவனு
மாயுள்ளனே, அவன் அதேதேஹத்தோடு சிவனாக ஆகின்றான். (௪)

ஸ்லோகம்.

ஜபெநெஜார-ஹி-ஸ-ஹி-தயாய-ஹி-ஸிவ-ஹி-
கெவெஜாவநிஷ-ஹி-ஹி-தாஸ-தாஸெவ-ஹி-

ஸ்ரீலோகம்.

நய-ஹஸஸஜாஜாயவிஸ-ஹஹெஸாதி யாயயாகு ।

சுதிரிதாழிவிசெநாவிசுதிரயயாவியி ||

५.

உய்யுதைய திவா குரணித நவா உகிஜிவி ।

நர்யபஸ்மஸமாதாயவிசுத்தம்ச்ரோத்ரியாலயாத்

ஆக்ஷிரித்யாதிபிர்மந்தரைரபிமந்தர்ய்யதாவிதி

உத்தூளயதிகாத்ராணிதேநசார்சதிமாம்பி

வியாக்யானம் :—ச்ரோத்ரியாலயாத் - வேதமோதியவனிடத்
தினின்று, விசுத்தம் - மிக்கத் தூய்மையாயுள்ள, நர்யபஸ்ம - அக்
கிரிஹோத்திர விபூதியை, ஸமாதாய - எடுத்து, அக்நிஃ இத்யா
திபிஃ - “ அக்நிரிதபஸ்ம ” என்பது முதலிய, மந்த்ரைஃ - மந்திரங்
களால், அபிமந்தர்ய - அபிமந்திரித்து, யதாவிதி - விதிப்படி, காத்
ராணி - அங்கங்களில், உத்தூளயதி - பூசுகின்றான் (என்பதும்),
தேநச - அதனாலேயே, மாமபி - என்னையும், ஆர்ச்சதி - ஆர்ச்
சிக்கின்றான் (என்பதுமாகிய) யாதொன்றுளதோ.

பொழிப்புரை:—வேதமோதியவனிடத்தினின்றும் மிக்கத்தாய்
மையாயுள்ள அக்கிரீஹாத்திர விபூதியை எடுத்து அக்ரிநிதி
என்பதுமுதலிய மந்திரங்களால் அபிமந்திரித்து விதிப்படி அங்கங்
களில் பூசுகின்றதென்பதும் அதனாலேயே என்னையும் அர்ச்சிக்
கின்றதென்பதுமாகிய யாதொன்றுளதோ. (சு)

குறிப்பு — பஸ்மமானது ஐஸ்வர்யத்தைக் கொடுக்குந் தன்மையால் விபூதி, பூதியெனும் பெயர்பெற்றதாக “ஐஸ்வர்யகராணாத் பூதி” என்னும் பிருஹஜ்ஜாபாலோபநிஷத்.

பஸ்மமணியாத நெற்றியைச்சுதி, சிவாலயமில்லாத கிராமத்
தைக்கொளுத்து, சிவார்ச்சனை யில்லாதவனது ஜன்மத்திலே தீயை
வை, சிவனையாசிரயிக்காத சாஸ்திரத்தை யெரித்துவிடு.

பிருஷு ஜ்ஜாபாலம்.

“திட்பஸ்மரகிதம்பாலம் திக்கிராம மசிவாலயம்
திநீசார்ச்சநம் ஜந்ம திக்வித்யா மசிவாச்ரயாம்.”

எந்தப் பிராமணனால் கிரகில் விபூதித் திரிபுண்டரதாரணம்
செய்யப்பட்டதோ அவனால் வேதமெல்லாம் ஆத்யயனம் பண்

ணப்பட்டனவாயின. சற்கரும மனைத்தும் அனுஷ்டிக்கப்பட்டனவாயின, தனது வருணத்திற்குரிய நல்லாசாரத்தை யிழந்தவனேனும், சற்கருமங்களை விட்டவனேனும், பஸ்மங்கொண்டு திரிபுண்டரத் தரித்துக்கொண்டவன் பூஜிக்கப்படுவோனாய் விடுவன். எவர்கள் பஸ்மதாரணத்தைத்தள்ளிக் கருமங்களைச் செய்கிறார்களோ அவர்களுக்குக் கோடி ஜன்மமாயினு சமுசாரத் துக்கமில்லாத மோட்சவழி கிட்டாது.

பிருஹஜ்ஜாபலோப நிஷத்.

தேநாதீதம் ச்ருதந்தேநதே நஸ்ரவமதுஷ்டிதம்
 யேநவிப்ரேண சிரஸித்ரிபுண்டரம் பஸ்மநாத்ருதம்
 த்யக்தவர்ணாச்ரமா சாரோலுப்தஸர்வக்ரி யோபிய:
 ஸக்ருத்திரயக் த்ரிபுண்டராங்கத தாரணாத்ஸோபிபூஜ்யதே
 யேபஸ்மதாரணம் த்யக்தவர்கர்ம குர்வந்திமாநவா:
 தேஷாம் நாஸ்திவிநிர்மோக்ஷஸ் ஸம்ஸாராஜ் ஜன்மகோடிபி:

தருமராஜனே ! ஆயுள் விருத்தியடைய அவாவோரும், செல்வத்தை யிச்சிப்போரும், வீடுபேற்றை விரும்புவோருமான துவிஜர் நாடோறும் பஸ்மதாரணம் செய்யவேண்டும்.

மஹாபாரதம் சாந்திபருவம்.

“ ஆயுஷ்டிகாமோதவா ராஜந்பூதிகாமோதவாநர:
 நித்யம்வைதாரயேத் பஸ்மமோட்ச காமீசவைத்விஜ: ”

பிரமதேவர் சிருஷ்டிசெய்கையிலேயே பஸ்ம மஹாத்மியத்தைக்கூறி, அதனையணிந்து கோடற்காகவே நெற்றியைக் குறுக்காகப் படைத்தார். மேனோக்காகவும், வட்டமாகவும் படைத்தாரல்லர். அப்படி செய்திருந்தும் மூர்க்கர் சிலர் நெற்றியிலே திரிபுண்டரமணிவதில்லை.

கூர்ம புராணம்.

“ ஸ்ரஷ்டாஸ்ருஷ்டிச்சலே நாஹத்ரிபுண்ட்ர ஸ்யப்ரசஸ்த
 [தாம்

ஸஸர்ஜஸலலாடம் ஹிதிர்யங் நோர்த்த்வம் நவர்த்துலம்
 ததாபிமாநவா மூர்க்கா நகுர்வந்தி த்ரிபுண்ட்ரகம் ”

இவ்விபூதியினைப்பற்றி யஜுர்வேத காலாக்கிருதம், தைத் திரீயம், யோகதத்வம், ஸாமவேத ஜாபாலி, ஸந்நயாசம், வாசுதே வம், அதர்வவேத பஸ்மஜாபாலம், பிருஹஜ்ஜாபாலம், நாரதபரி விராஜம், ராமரஹஸ்யம், சாண்டில்யம், திரிபுரதாபரி, அதர்வ சிரம் முதலிய உபநிஷத்துக்களும், யஜுர்வேத முதலியனவும் பூஜிக்கின்றன.

ஸ்லோகம்.

தஷா தூர தராஹக்ஷிஃஸிராஜநவிடிதே ॥

ஸவ-ஃஷாஸிரஸாஹக்ஷிஃஸிராஜநாபயேதயஃ ।

பஞ்சாஹக்ஷிஃஸிராஜநாபயேதயஃ ॥

(௫)

தஸ்மாத்பரதராபக்திஃமமராமநவித்யதே

ஸர்வதாசிரஸாகண்டேருத்ராஹநந்தாரயேத்துயஃ

பஞ்சாஹக்ஷிஃஸிராஜநாபயேதயஃ

வியாக்யானம் :—ராம - ஓராமா, தஸ்மாத் - அதனிலும், பர தரா - சிறந்ததாகிய, பக்திஃ - பக்தியானது, மம - எனக்கு, நவித் யதே - இல்லை, ஸர்வதா - எப்போதும், ருத்ராஹநந்தார - ருத்ராஹங்களை, யஃ - எவன், சிரஸா-சிரவிலும், கண்டே - கழுத்தினிலும், தாரயேத் - தரிக்கின்றானே, பஞ்சாஹக்ஷிஃஸிராஜநாபயேதயஃ - பஞ்சாஹக்ஷிஃஸிராஜநாபயேதயஃ பாரமாகக்கொண்டவனுமாவனே, ஸ - அவனே, மே - எனக்கு, பக்திஃ - பக்தன், ஸ - அவன், மே - எனக்கு, பிரியஃ - பிரியன்.

பொழிப்புரை:—ஓராம! அதனிலும் சிறந்ததாகிய பக்தி எனக் கில்லை எப்போதும் எவன் ருத்திராஹங்களைச் சிரவிலும் கண் டத்திலும் தரிக்கின்றானே பஞ்சாஹக்ஷிஃஸிராஜநாபயேதயஃ முக்கியமாய்க் கொண்டு மிருக்கின்றானே அவனே எனக்குப் பக்தன் அவனே எனக்குப் பிரியன். (௫)

குறிப்பு.—அனைவருக்கும் அநுக்கிரகம் செய்யும்பொருட்டு உருத்திராட்சங்களுண்டாயின. அவற்றின் பெயரைச் சொன்ன மாத்திரத்திலேயே பத்துக்கோதானபலனும், அவற்றைக் காண்டல் தீண்டல்களுக்கு மேலும் மேலும், இரட்டிப்பாகுபலனும்.

ருத்ராட்ச ஜாபாலம்.

“ருத்ராட்சாஜாதாஸ்ஸர் வாதுக்ரஹார்த்தாயதேஷாம்
[நாமோச்சாரணமாத்ரேணச
கோப்ரதாநபலம் தர்சநஸ்பர்சநாப்யாம்த்விருணபலம்”

மகாதேவன் (குணருத்திரன்) விஷ்ணு பிரமன் மற்றைத்தே
வர்கள் யாவரும் எப்போதும் உருத்திராட்சத்தைப் பக்தியுடன்
தரிக்கின்றனர். பாவிகளான மனிதர்கட்கு, வேதத்தினுற் சிந்தி
த்ததும் முக்தியைக் கொடுப்பதுமான உருத்திராட்ச தாரணத்திற்
சிரத்தை யுண்டாவதில்லை.

பாரசுரபுராணம்.

மகாதேவச்சுவிஷ்ணுச்சப்ரஹ்மாதேஷாம் விபூகய:
தேவாச்சாந்யேஸதா பக்த்யாகலுருத்ராட்சதாரிண:
பாபிஷ்டாநாம் மனுஷ்யானாம் ருத்ராட்சாணஞ்சத
சுரத்தாநஜாய தேஸாக்ஷாத்வேத வித்தேவிமுக்திதே

உருத்ராட்சம் எக்காலமுமணியத்தக்கது.

ருத்ராட்ச ஜாபாலம்.

ஸுப்தேபீதே ஸதாகாலம் ருத்ராட்சம் தாரயேந்நர:

எவனுடைய நெற்றியில் விபூதியில்லையோ, உடம்பில் உருத்
திராட்ச மணிகலில்லையோ, எவனுடைய கிருகத்தில் சிவபூஜை
யில்லையோ, அந்தவிப்பிரன் நாய் மாமிசத்தை தின்கிறவனிலும்
கீழ்ப்பட்டவனாவன், மாமிசத்தை யுண்பவனாயினும், மதுவைக்
குடிப்பவனாயினும், நீசஸ்திரீயைப் புணர்பவனாயினும் அவனது
தலையில் உருத்திராக்க மிருப்பின் பாவத்தினின்று விடுபவன்.

மகாஸ்காந்த புராணம்.

நவிபூதிர்யஸ்ய பாலேநாங்க ருத்ராட்சதாரணம்
சம்போர்பவநே பூஜாஸ்விப்ரச்ச்வ பசாதம:
காதந்மாம்ஸம் பிபந்மத்யம் ஸங்கச்நநந்த்ய ஜாமபி
பாதகேப்யோவிபுச்யேத ருத்ராட்சே விரவிஸ்திதே:

உருத்திராட்சத்தைப்பற்றிப் பஸ்மஜாபாலம், பிருஹஜ்ஜா
பாலம், ராமரஹஸ்யம், ருக்வேத அக்ஷமாலிகை, யஜுர்வேத

ஐபேத்யோருத்ரஸூக்தாநிததாதர்வசிரஃபரம்
கைவல்யோபநிஷத்ஸூக்தம்சுவேதாச்வரமேவச
ததஃபரதரோபக்தோமமலோகேநவித்யதே

வியாக்யானம் :—யஃ - யாதொருவன், ருத்ரஸூக்தாநி - ருத்
திரஸூக்தங்களையும், ததா - அங்ஙனமே, பரம் - சிறந்துள்ளதா
கிய, அதர்வசிரஃ - அதர்வசிர உபநிஷத்தையும், கைவல்யோப
நிஷத்ஸூக்தம் - கைவல்யோபநிஷதஸூக்தத்தையும், சுவேதாச்வ
தரம், ஏவச - சுவேதாச்வதர உபநிஷதத்தையும், ஐபேத் - ஐபிப்
பானோ, ததஃ - அவனிலும், பரதரஃ - சிறந்தவனாகிய, பக்தஃ -
பக்தன், மமலோகே - எனது உலகில், நவித்யதே - இல்லை.

போழிப்புரை :—யாதொருவன் ருத்திரஸூக்தங்களையும் அத
ர்வசிரத்தையும் கைவல்யோபநிஷதஸூக்தத்தையும் சுவேதாச்
வதரத்தையும் ஐபிப்பவனோ அவனிலும் சிறந்த பக்தன் என்னுல
கில் இல்லை. (அ)

ஸ்லோகம்.

ஊநுத்யயஜ்ஞாநுஷ்டாநுத்யாஷ்டாநுத்யாக்ருதாஃ
ஊநுத்யவஹுதாஃவ்யாதுயத்யவக்ஷாநித்யுணௌ || ௬.

அந்யத்ரதர்மாத் அந்யஸ்மாத் அந்யத்ராஸ்மாத்தக்ருதாஃருதாத்
அந்யத்ரபூதாத்பவ்யாத்சயத்ப்ரவக்ஷயாமிதத்சுருணு

வியாக்யானம் :—தர்மாத்-தர்மத்திலும், அந்யஸ்மாத் - அதர்
மத்திலும், அந்யத்ர - வேறுவகையாயுள்ளதும் (விலக்ஷணமாயுள்
ளதும்), அஸ்மாத் - இந்த, க்ருதாஃருதாத் - கார்யகாரணங்களி
லும், அந்யத்ர - விலக்ஷணமானதும், பூதாத் - சென்றதிலும், பவ்
யாத்ச - இனிவருவதிலும், அந்யத்ர - விலக்ஷணமாயுள்ளதுமா
கிய, யத் - யாதொன்றை, ப்ரவக்ஷயாமி - சொல்லுவேனோ, தத் -
அதனை, சுருணு - கேட்பாயாக.

போழிப்புரை :—தர்மாதர்மங்களிலும் கார்யகாரணங்களிலும்
விலக்ஷணமாயுள்ளது காலவரையினில் அகப்படாததுமாகிய
யாதொன்றைச் சொல்லுவேனோ அதனைக் கேட்பாயாக. (௬)

ஸ்லோகம்.

வடிநியதூஷ்வொஸாஸூணிவிவியாநிவ ।

ஸரோபநிஷதாம்ஸாரம் ததநோக்ருதமிவோத்த்ருதம் ॥ ௧௦.

யதிஷ்ணொஸு ஹ்மசர்யம் சரந்திமுநயஸ்ஸதா ।

தததேபதம்ஸங்க்ரஹேணப்ரப்ரவிஷ்யாமியத்பதம் ॥ ௧௧.

வதந்தியத்பதம்வேதா: சாஸ்த்ராணி விவிதாநிச
ஸர்வோபநிஷதாம்ஸாரம் ததநோக்ருதமிவோத்த்ருதம்
யதிச்சந்தோப்ரஹ்மசர்யம் சரந்திமுநயஸ்ஸதா
தததேபதம்ஸங்க்ரஹேணப்ரப்ரவிஷ்யாமியத்பதம்

வியாக்யானம் :—வேதா: - வேதங்களும், விவிதாநி - பலவா
றாயுள்ள, சாஸ்த்ராணிச - சாஸ்திரங்களும், யத் - யாதொரு, பதம்-
பதத்தை, வதந்தி - சொல்லுகின்றனவோ, தத்ந: - தயிரினின்றும்,
உத்த்ருதம் - கடைந்தெடுக்கப்பட்ட, க்ருதமிவ - வெண்ணெய்
போல, ஸர்வோபநிஷதாம் - ஸகல உபநிஷதங்களுக்கும், ஸாரம் -
ஸாரமாயுமுள்ளதோ, முநய: - முநிவர்கள், யத்-எதனை, இச்சந்த:-
விரும்புகின்றவர்களாய், ஸதா - எப்போதும், ப்ரஹ்மசர்யம் -
பிரஹ்மசரியத்தை, அசாந்தி - அனுஷ்டிக்கின்றனரோ தத் - அந்த,
பதம் - பதத்தை, தே - உனக்கு, ஸங்க்ரஹேண - சுருக்கமாக,
ப்ரப்ரவிஷ்யாமி - சொல்லுகின்றேன்.

போழிப்புரை :—வேதங்களும் பலவகை சாஸ்திரங்களும் எந்த
பதத்தைச் சொல்லுகின்றனவோ தயிரினின் நெடுக்கப்பட்ட
வெண்ணெய்போல எது ஸகலோப நிஷதங்களின் ஸாரமாயுள்ள
தோ முநிவர் எதனைவிரும்பி எப்போது ப்ரஹ்மசரியத்தை
அனுஷ்டிக்கின்றனரோ அப்பதத்தை உனக்குச் சுருக்கமாகச்
சொல்லுகின்றேன். (௧௧)

ஸ்லோகம்.

வனதடிவாக்ஷரம்ஸு ஹ்வனதடிவாக்ஷரம்பரம் ।

வனதடிவாக்ஷரம்ஜாக்ஷாஸு ஹ்வொகெஹீயதெ ॥ ௧௨.

ஏததேவாக்ஷரம்ப்ரஹ்ம ஏததேவாக்ஷரம்பரம்
ஏததேவாக்ஷரம்ஜ்ஞாத்வாப்ரஹ்மலோகே மஹீயதே

வியாக்யானம் :—ஏதத் - இந்த, அக்ஷரம் ஏவ - அக்ஷரமே, ப்ரஹ்ம - ப்ரஹ்மமாய், ஏதத் அக்ஷரம் ஏவ-இவ்வக்ஷரமே, பரம் - பரமாயுள்ளது, ஏதத் அக்ஷரம் ஏவ-இவ்வக்ஷரத்தையே, ஜ்ஞாத் வா - அறிந்து, ப்ரஹ்மலோகே - ப்ரஹ்மலோகத்தினில், மஹீயதே-சிறப்புறுகின்றான். (பர சிவப்பேற்றை யடைகின்றான்.)

போழிப்புரை :—இந்த அக்ஷரமே ப்ரஹ்மம் இவ்வக்ஷரமே பரம் இவ்வக்ஷரத்தையே அறிந்து பரசிவப்பேற்றை யடைகின்றான் (கஉ)

ஸ்லோகம்.

உநஸாஂயஸுஂயெநஂநாஜ்யஷஹக்ஷெநவொஜிதஃ।

ஐஜஜெவபயிஃஸைதஂநாஜ்யதஸ்யுஂயாரணாக் ||

கங.

சந்தஸாம்யஸ்துதேநூநாம்ருஷபத்வேநசோதிதஃ

இதமேவபதிஃஸேதுரம்ருதஸ்யசதாரணாத்

வியாக்யானம் :—யஃ - யாதொன்று, சந்தஸாம் - வேதங்களாகிய, தேநூநாம் - பசுக்களுக்கு, ருஷபத்வேந - ருஷபமாக, சோதிதஃ - போதிக்கப்பட்டதோ, இதம் ஏவ - இதுவே, பதிஃ - பதியாம், அம்ருதஸ்ய சதாரணாத் - அம்ருதத்தையும் தரிக்கின்றமையின், ஸேதுஃ - சேதுவுமாம்.

போழிப்புரை :—யாதொன்று வேதங்களாகிய கோக்களுக்கு வ்ருஷபமாகச் சொல்லப்பட்டுளதோ அவ்விதுவே பதியாம் அம்ருதத்தை (மோக்ஷஅம்ருதத்தை)த் தரிக்கின்றமையின் சேதுமிதுவே.

ஸ்லோகம்.

ஜெயஸாவிஹிதெகொஸௌஹயதூரொஜிதி।

மேதஸாபிஹிதேகோசேப்ரஹ்மயத்பரமோமிதி

வியாக்யானம் :—மேதஸா-மாம்ஸவிசேஷத்தினால், பிஹிதே, மறைப்பட்டுள்ள, கோசே - கோசத்தில் இச்சடலத்தில், யத் - யாதொரு, பரம்ப்ரஹ்ம - பரப்ரஹ்மமுளதோ அது, ஓம் இதி - ஓம் என்பதற்குப்பொருளாம்.

போழிப்புரை :—மேதஸால் மூடப்பட்டுள்ள இச்சடலத்தில் (ஸர்வஸாக்ஷியாய் விளங்கும்) பரப்ரஹ்மமே ஓம் என்பதனால் சொல்லப்படுவதாம், (கசு)

ஸ்லோகம்.

உதஸு ஹஸுஜோ துரஸுஜோ ரகாரொகாரகௌ தயா ।

லிகார ஹாவஸாநெய-ஹோஜெ திவரிகீந்திதா ॥

கரு.

சதஸ்ரஸ்தஸ்யமாத்ராஸ்யுரகாரோகாரகௌ ததா
மகாரஸ்சாவஸாநேர்தமாத்ரேதிபரிகீர்த்திதா

வியாக்யானம் :—தஸ்ய - அந்தப்பிரணவத்திற்கு, சதஸ்ரஃ - நான்கு, மாத்ராஃ - மாத்திரைகள், ஸ்யு - ஆகும், அகாரோகாரகௌ - அகார உகாரங்களும், மகாரஃச - மகாரமும், அவஸாநே-இறுதியில், அர்த்தமாத்ரா - அரைமாத்திரை, இதி - என்று, பரிகீர்த்திதாஃ - சொல்லப்பட்டன.

போழிப்புரை :—அந்தப் பிரணவத்திற்கு மாத்திரைகள் நான்காம் அகாரம் உகாரம் மகாரம் இறுதியில் அரைமாத்திரை எனச் சொல்லப்பட்டுள்ளன. (கரு)

விரி உரை :—இங்கு நான்கு மாத்திரை எனக்கூறியதில் உள்ள மாத்திரை எனும் சொல்லுக்கு. அவயவம் அதாவது அம்சம் எனப் பொருள்கொள்க. அல்லாவிடில் இறுதியில் அரை மாத்திரை என்றது முற்றும்.

ஸ்லோகம்.

வ-ஓவ-ஓது வ-ஓஹஸீஹொஸு ஹாஷ்வஸவஸுயா ।

மாஹ-ஓவத்யுஹாயதீ மஹாபுராதஸவஸுயா ॥

ககூ.

பூர்வத்ரபூஸ்சருக்வேதோப்ரஹ்மாஷ்டவஸவஸ்ததா
கார்ஹபத்யஸ்சகாயதரீ கங்காப்ராதஸவஸ்ததா

வியாக்யானம் :—பூர்வத்ர-அகாரத்தில், பூஸ்ச - பூ என்பதும், ருக்வேதஃ - ருக்வேதமும், ப்ரஹ்மா - ப்ரஹ்மனும், அஷ்டவஸவஃ - எட்டுவஸுக்களும், கார்ஹபத்யஃச - கார்ஹபத்யமெனும் அக்நியும், காயதரீ - காயதரீயும், கங்கா - கங்கையும், ததா - அவ்வாறே, ப்ராதஸஸவஃ - காலேஸவமும் அடங்கினவாகக் கொள்க.

போழிப்புரை :—அகாரத்தில் பூ என்பதும் ருக்வேதம் ப்ரஹ்மா அஷ்டவஸுக்கள் கார்ஹபத்தியமெனும் அக்நி காயதரீ கங்கை காலேஸவனம் எனும் இவை அடங்கினவாகக் கொள்க.

ஸ்ரீலோகம்.

தி தீயா துஹுவொவிஷ்ஞா நுஷி ஸுயா ।

பரமநாதக்கிணாயிஸாயநிநஸவஸுதஃ॥

தௌ.

தவிதீயாதுபுவொவிஷ்ணுருத்ரோருஷ்டுப்யஜுஸ்ததா
யமுநாதக்ஷிணக்ரீஸ்சமாத்யந்திரஸவஸ்ம்ருத்

வியாக்யானம் :---த்விதீயாது - இரண்டாவதாகிய உகாரமாத்
திரையே எனின், புவஃ - புவஃ என்பதும், விஷ்ணுஃ - விஷ்ணுவும்,
ருத்ரஃ - ருத்ரரும், அநுஷ்டுப் - அநுஷ்டுப் எனும் சந்தஸும்,
யஜுஃ - யஜுர்வேதமும், யமுநா - யமுநாநதியும், தக்ஷிணாக்ரிஃச -
தக்ஷிணாக்ரியும், மத்யந்திரஸவஃ-மத்தியானஸவனமும், ஸ்ரும்தஃ -
எனச் சொல்லப்பட்டது.

போழிப்புரை :—இரண்டாவதாகிய மாத்திரையில் புவஃ
என்பதும் விஷ்ணுருத்திரர்களும்கூட நுஷ்டிப்சந்தஸும் யஜுர்வேத
மும் யமுநாநதியும் தக்ஷிணக்ரீயும் மத்தியானஸவனமும் அடங்
கிய தென்பதாம். (௧௭)

ஸ்ரீலோகம்.

தஞ்சையா உஸைவம்ஸாரி நபாஜித்யுஜிஹஸாரம் :

சு_நபிராஹ்மநீபஸஜமதீஉஸாஸுதீ ||

த. அ.

திருதீயம்ஸவநம்பொருதீயவகெநயநசு0 ।

தருதீயாசஸுவஸாமாந்யாதித்யஸ்சமஹேச்வரஃ

அ க்நி ரா ஹவநீ யஸ் சஜகதீ சஸ ரஸ்வதீ

தருதீயம்ஸவநம்ப்ரோக்தம் அதர்வத்வேநயந்மதம்

வியாக்யானம் :—த்ருதீயாச - மூன்றாவதாகிய மாத்நிரையா
னது, ஸுவஃ - ஸுவஃ என்பதும், ஸாமாநி - ஸாமவேத வாக்கி
யங்களும், ஆதித்யஃச - ஆதித்தியனும், மஹேச்வரஃ - மஹேச்வர
னும், அக்நிஃ - அக்நீயாகிய ஸரஸ்வதீ, ஆஹவநீயஃச - ஆஹவனீய
மும், ஜகதீச - ஜகதீ எனும் சந்தஸும், த்ருதீயம்ஸவநம் - மூன்
றாவது ஸவனமுமாம், யத் - யாதொன்று, அதர்வத்வேந - அதர்
வமென, மதம் - கொள்ளப்பட்டதோ.

பொழிப்புரை:—மூன்றாவதாகிய மாத் திரையில் ஸுவஃ என்பதும் ஸாமவேதமும் ஆதித்தியனும் மஹேச்வரனும் ஆஹவ நியு

மெனும் அக்கிரியும் ஜகதீ எனும் சந்தஸும் முன்றுவதாகிய ஸாயம்
ஸவனமும் அடங்கியுள்ளது யாதொன்று அதர்வமெனக் கொள்
ளப்பட்டதோ, (௧௮)

ஸ்லோகம்.

உதயி-யாவஸாநெநய-பிராதுவாஸோஜியொகமா ||

சுயவ-பிராஸுஸ்வத-பிராதுவிஸுஸுயா ||

விராடஸுஸுயாவஸுஸுயாஸுஸுயாஸுஸுயாஸுஸுயா || ௨௦.

சதுர்த்தியாவஸாநேர்த்தமாத்ராஸாமலோககா

அதர்வாங்கிரஸுஸம்வர்த்தகோக்நிஸ்சமஹஸ்ததா

விராட்ஸப்யாவஸத்யௌசசுதுத்ரிர்யஜ்ஞபுச்சக:

வியாக்யானம் :—யா - யாதொன்று, அவஸாநே - இறுதியி
லுள்ளதாகிய, சதுர்த்தீ - நான்காவதான, அர்த்தமாத்ரா - அரை
மாத்திரையுளதோ, ஸா - அது, ஸாமலோககா - சந்திரலோகத்
தைச் சொல்லுவதாம், அதர்வாங்கிரஸு - அதர்வாங்கிரஸமும்,
ஸம்வர்த்தக - ஸம்வர்த்தகமெனும் அக்நி:ச - அக்கிரியும், மஹ:-
மஹ: என்பதும், விராட்-விராட் என்பவனும், ஸப்யாவஸதௌச-
ஸப்யம் ஆவஸத்தியம் எனும் அக்கிரிகளும், ஸுதுத்ரு: - சுதுத்ரு
எனும் நதியும், யஜ்ஞபுச்சக: - யக்ஞங்களை புச்சமாய்க்கொண்டது
மாயுள்ளதென்பதாம்.

போழிப்புரை :—யாதொன்று இறுதியிலுள்ள நான்காவதான
அரைமாத்திரையுளதோ அதனில் சந்திரலோகம் அதர்வாங்கிர
ஸம் ஸம்வர்த்தகாக்கிரீ மஹர் என்பது விராட்டேவதை ஸப்யாவ
ஸத்யாக்கிரிகள் சுதுத்ரு எனும் நரவேள்வியைப் புச்சமா(வாலா)
கக்கொண்டிருத்தல் எனும் இவையடங்கியுள்ளன. (௨௦)

ஸ்லோகம்.

புயி-பிராதுவண-பிராதுவிஸுஸுயாஸுஸுயாஸுஸுயா ||

சுயவ-பிராஸுஸ்வத-பிராதுவிஸுஸுயாஸுஸுயா || ௨௧.

ப்ரதமாரக்தவர்ணஸ்யாத்விதீயாபாஸ்வராமதா

த்ருதீயாவித்யுதாபாஸாசதுர்த்தீசுக்லவர்ணிரீ

வியாக்யானம் :—ப்ரதமா - முதலாவது மாத்திரை, ரக்த
வர்ணஸ்யாத் - சிவந்த நிறமுடையதாகும், த்விதீயா - இரண்டா

வதுமாத்திரை, பாஸ்வரா - மிக்கச் சொலிப்பது (சூரியன்போன்றது) த்ரிதீயா - மூன்றாவதானது, வித்யுதாபாஸ்யாத் - மின்னல் நிறமுடையதும், சதுர்த்தீ - நான்காவது மாத்திரையானது, சக்ல வர்ணினீ - வெண்ணிறமானது.

பொழிப்புரை :—முதலாவதுமாத்திரை சிவந்தநிறமும் இரண்டாவது மாத்திரை சூரியநிறமுடையதும் மூன்றாவது மாத்திரை மின்னல்போன்றதும் நான்காவதுமாத்திரை வெண்ணிறமுடையதுமாம். இங்கு பிரணவத்தின் மாத்திரையளவும் மாத்திரையின் நிறமும் ஸர்வப்ரத்தியக்ஷமென்பதல்ல. மற்று யோகிகளாலேயே அறியப்படுவதென சாஸ்திரங்களின் துணிபென ஆறிக. (௨.௧)

ஸ்லோகம்

ஜாதம்ஜாயமாநம்சததோங்காரேப்ரதிஷ்டிதம் ।

விஸ்வம்பூதம்சபுவனம்விசித்ரம்பஹுதாததா ॥

ஜாதம்ஜாயமாநம்சததவஃஸர்வம்ருத்ர உச்யதே ।

௨௨.

ஜாதம்சஜாயமாநம்சததோங்காரேப்ரதிஷ்டிதம்

விஸ்வம்பூதம்சபுவனம்விசித்ரம்பஹுதாததா

ஜாதம்சஜாயமாநம்சததவஃஸர்வம்ருத்ர உச்யதே

வியாக்யானம் :—ஜாதம்ச - உண்டாகியதும், ஜாயமானம்ச - உண்டாகின்றதுமாகிய ஸகலமும், ஓங்காரே - ஓங்காரத்தில், ப்ரதிஷ்டிதம் - ப்ரதிஷ்டிக்கப்பட்டுள்ளது, விசித்ரம் - விசித்திரமானதும், பஹுதா - பலவாறுனதும், ஜாதம் - உண்டானதும், ஜாயமானம்ச - உண்டாகின்றதுமாகிய, விஸ்வம் - ஸகல, புவநம் - புவனமும், பூதம் - பூதமும் ஆகிய, தத்ஸர்வம் - அஃதெல்லாம், ருத்ரஃ - ருத்திரனென்று, உச்யசே - சொல்லப்படுகின்றது.

பொழிப்புரை :—உண்டானதும் உண்டாகிறதுமாகிய ஸகலமும் ஓங்காரத்தில் பிரதிஷ்டிக்கப்பட்டுள்ளது விசித்திரமானதும் பலவாறுனதும் உண்டானதும் உண்டாகின்றதுமாகிய ஸகல புவனமும் பூதமும் ஆகிய இவையெல்லாம் ருத்திரனென்று சொல்லப்படுகின்றது.

விரி உரை :—இங்கு சொல்லப்படுகின்றதென்பது வேதத்தில் என்பதறிக. அதாவது,

த்ரேதாக்கே: ஸ்மார்த்தவஹ்நேர் வாஸைவாகநேர்வா

[ஸமாஹிதம்

பஸ்மாபிமந்த்ரியோமாம்து ப்ரணவேநப்ரபூஜயேத்

வியாக்யானம்:--த்ரேதாக்கே: - கார்ஹபத்தியம், ஆஹவநீயம் - தக்ஷிணாக்கீ எனும் மூன்றக்கிரியிலிருந்தாவது, ஸ்மார்த்தவஹ்நே: வா - ஸ்மார்த்த அக்கிரியிலிருந்தாவது, வைவாக்நே:வா - சைவாக்கிரியிலிருந்தாவது, ஸமாஹிதம் - எடுக்கப்பட்ட, பஸ்ம-விபூதியை, ப்ரணவேந - ப்ரணவத்தினால், அபிமந்த்ரிஸ - அபிமந்திரித்து, மாம்-என்னை, ய: - யாதொருவன், ப்ரபூஜயேத் - நன்கு பூஜிப்பானே.

பொழிப்புரை :--கார்ஹபத்தியம் முதலிய முவ்வக்கிரியிலிருந்தாவது ஸ்மார்த்தாக்கிரியிலிருந்தாவது சைவாக்கிரியிலிருந்தாவது எடுக்கப்பட்ட விபூதியை ப்ரணவத்தினால் அபிமந்திரித்து என்னை என நன்கு பூஜிப்பானே. (௨௫)

ஸ்லோகம்.

தஸூ தூரொஹதூரீரொகநவிடித ।

ஸாரொஹதூரீராவஹ்வொஹஸூநீயாலிரிதிதழி ॥ ௨௬.

யொவிலிவதிமா தூரணிஸஸூரொவிவிரிவடித ।

தஸ்மாத்பரதரோ பக்தோமமலோகே நவித்யதே

ஸாலாக் நேர்தாவவஹ்நேர்வா பஸ்மாநீயாபி மந்த்ரிதம்

யோவிலிம்பதி காத்ராணி ஸஸூத்ரோபி விமுச்யதே

வியாக்யானம்:--மம - எனக்கு, தஸ்மாத் - அவனிலும், பரதா: - சிரேஷ்டனான, பக்த: - பக்தன், லோகே - உலகில், நவித்யதே - இல்லை, சாலாக்நே: - ச்ரோத்திரிய நிலத்திலிருக்கும் அக்கிரியிலிருந்தாவது, தாவவஹ்நே:வா - காட்டுத் தீயினின்றாவது, ஆநீய - எடுத்து, அபிமந்திரம் - அபிமந்திரிக்கப்பட்ட, பஸ்ம-விபூதியை, காத்ராணி - அங்கங்களில், ய: - எவன், விலிம்பதி - பூசிக்கொள்கின்றனே, ஸ: - அவன், சூத்ர: அபி - சூத்ரனாயினும், முச்யதே - முக்தனாகின்றான்.

பொழிப்புரை:--எனக்கு அவனிலும் சிறந்த பக்தன் உலகில் இல்லை வைதிகரது இல்லத்து (அடுப்பு) அக்கிரியிலிருந்தாவது காட்டுத் தீயினின்றாவது எடுத்து அபிமந்திரித்து விபூதியை எவன்

அத்தியாயம்] மூலமும் உரையும்.

நுக

அங்கங்களில் பூசிக்கொள்கின்றாணே அவன் சூத்ரனாயினும் முக்தி
படைக்கின்றான். (உசு)

ஸ்ரீலோகம்.

[மெவம் :]

யொஜாஜிஉத்தெநித்யுண்ணவெநய்யொஹிஸு: || ௨௭.

குசுபுஷ்பை: பில்வதளே: புஷ்பைர்வா திரிஸம்பவை:
யோமாமர்ச்யதே நித்யம்ப்ரணவேநப்ரியோஹிஸ: (௨௭)

வியாக்யானம்:—குசபுஷ்பை: - குச (நாணற்புல்) புஷ்பங்களி
 னாலாவது, பில்வதனே: - பில்வதளங்களினாலாவது, கிரிஸம்பவை: -
 மலையில் தோன்றும், புஷ்பைர்வா, - புஷ்பங்களினாலாவது, மாம் -
 என்னை எவன், நித்யம் - தினந்தோரும், ப்ரணவேந - பிரணவத்தி
 னால், ஆர்சயதே - ஆர்ச்சிக்கின்றானே, ஸ: - அவன், ப்ரிய:ஹி - பிரிய
 னேயாகின்றான்.

பொழிப்புரை: — குசபுஷ்பங்களினாலாவது பில்வளங்களினாலாவது மலையில் உண்டாகும் மலர்களினாலாவது என்னை எவன் தினந்தோறும் பிரணவத்தினால் பூசிக்கின்றானோ அவன் எனக்குப் பரியனாகின்றான்.

ஸ்ரீலோகம்.

புறவழியை மூலமாகக் கொண்டுள்ளவர்கள் தவிர்த்துக் கொள்ளுமா ? ௨௮.

யொடி. துணவொஹுந்தெ தாடிமஹி தஹவெசு ||

புஷ்பம் பலம் ஸமுலம் வாபத்ரம் ஸலிலமேவவா
யோதத்யாத் ப்ரணைவர்மஹ்யம்தத் கோடிசுஹிதம்பவேத்

வியாக்யானம்:—புஷ்பம் - புஷ்பமாயாவது (மாலையாவது), பலம் - பழமாயாவது, ஸமூலம் பத்ரம்வா - வேறுடன் கூடிய தளத்தையாவது, ஸலிலம் ஏவவா - ஜலத்தையேயாவது, யஃ - எவன், ப்ரணர்வைய - ப்ரணவத்தினால், மஹ்யம் - என்பொருட்டு, தத்யாத் - கொடுப்பானோ, தத் - அது, கோடிசூஹிதம் - கோடி பங்கதிகமாக, பவேத் - ஆகும்.

போழிப்புரை:—மலரையாவது கனியையாவது வேறுடன் கூடிய தளத்தையாவது ஜலத்தையேயாவது எவன் எனக்குப் ப்ரணவத்தினால் ஸமர்ப்பிப்பானோ அது எனக்கு கோடிபங்கதிகமாகும்.

ஸ்லோகம்.

ஃஹிம்ஸாஸத்யஸ்தேயம் ஸௌசமிந்த்ரியநிக்ரஹம் | ௨௬.

யஸ்யாஸ்யயநம்நித்யம்ஸமேபக்தம்ஸமேப்ரியம் ||

அஹிம்ஸாஸத்யமஸ்தேயம் ஸௌசமிந்த்ரியநிக்ரஹம்
யஸ்யாஸ்யத்யயநம்நித்யம் ஸமேபக்தம் ஸமேப்ரியம் (௨௬)

வியாக்யானம்:—யஸ்ய - எவனுக்கு, அஹிம்ஸா - ஹிம்ஸையின்மை, ஸத்யம் - பொய்யின்மை, அஸ்தேயம் - திருட்டின்மை, ஸௌசம் - சுசித்தன்மை, இந்த்ரியநிக்ரஹம் - இந்த்ரியஜயம், அத்யயநம் - வேதாத்யயனம், (எனும் இவை) நித்யம் - எப்போதும் மாறாமல், அஸ்தி உஸ்தோ, ஸ: - அவன், மே - எனக்கு, பக்த: - பக்தன், ஸ: - அவன், மே - எனக்கு, ப்ரியம் - இஷ்டன்.

போழிப்புரை:—எவனுக்கு அஹிம்ஸை ஸத்தியம் அஸ்தேயம்ஸௌசம் இந்த்ரியஜயம் அத்யயனம் அவை நித்தியமாயுளதோ அவன் எனது பக்தன் அவன் எனது பிரியன்.

ஸ்லோகம்.

ப்ரதோஷே யோமமஸ்தாநம் கத்வாபூஜயதேதுமாம் |

ஸபராம்ஸ்ரீயமாப்நோதிபஸ்சாந்மயிவிலீயதே || ௩௦.

ப்ரதோஷே யோமமஸ்தாநம் கத்வாபூஜயதேதுமாம்
ஸபராம்ஸ்ரீயமாப்நோதிபஸ்சாந்மயிவிலீயதே (௩௦)

வியாக்யானம்:—ப்ரதோஷே-ப்ரதோஷகாலத்தில், ய: -எவன் மம ஸ்தாநம் - எனது இருப்பிடத்தை (ஆலயத்தை), கத்வா - அடைந்து, மாம்து - என்னையே, பூஜயதே - பூஜிக்கின்றானோ, ஸ: - அவன், பாரம் - சிறந்த, ஸ்ரீயம் - செல்வத்தை, ஆப்நோதி - அடைகின்றான், பஸ்சாத் - மரித்தபின்னர், மயி - என்னிடம், விதேயதே - லயமடைகின்றான்.

பொழிப்புரை :—பிரதோஷகாலத்தில் எவன் என் ஆலயத்தை அடைந்து என்னையே பூஜிக்கின்றானோ அவன் சிறந்த ஐச்வரியத்தை யடைகின்றான் இறுதியில் என்னிடம் லயமடைகின்றான்.

குறிப்பு :—ஒருகாலத்தில், தேவர்களும், அசுரர்களும் திருப்பாற் கடலில் மந்தரமலையை மத்தாக நட்டு, ஆதிசேஷனை நாணகப்பூட்டிக் கடையும்போது அக்கடலில் பஞ்சதருக்களும், காமதேனுவும், இலட்சுமியும், சந்திரனும், வெள்ளை யானையும், மற்றுமனேகமான திரவியங்களுமுண்டாயின. இவற்றை யெல்லாம் தேவர்கள் கிரகித்துக்கொண்டார்கள், அப்போது ஆதிசேடன் உபத்திரவம் பொறுக்காமல் விஷத்தினைக் கக்கிவிட்டான். அவ்விஷம் எப்பக்கத்திலும் வீசச் சமீபத்திலிருந்த விஷ்ணு கறுத்து விட்டனர். சிறிது தூரத்திலிருந்த பிரமன் புகை நிறமாயினர். உடனே தேவர்கள் பயந்து சிவபெருமானை நோக்கி முறையமிட, அவர் மனமிரங்கி அவ்விஷத்தினைக் கடுகளவாக்கித் திருவமுது செய்தருளிக் கண்டத்தினி றுத்திக் கொண்டனர். இவ்விஷமுண்டான காலம் திரயோதசி தினம் இரஜனி முகவேளை அதாவதுமஞ்சள் வெயில் காய்கிற சாயுங்காலம். இக்காலமே பிரதோஷகாலம்.

இப்பிரதோஷகாலத்தில் தேவர்கள் முதலியவர்கட்கு இடபவாகன ரூடராய்ச் சூலஞ்சுழற்றி யொருசாமம் திருநடனஞ் செய்து அனுக்கிரகித்த தென்றும், அஸ்தமித்த மூன்றே முக்கால் நாழிகையாகிய பிரதோஷகாலம் பார்த்த சிவதரிசனத்திற்குப் பரியாய பட்சகால மெனவும் சொல்லப்படும். இப்பிரதோஷகால நிர்ணயமானது சிவாலயங்கட்கும், சிவதரிசனம் பண்ணுகிறவர்களுக்கும், விரதமனுஷ்டிப் பவர்கட்கும், ஆத்மார்த்த பூசை பண்ணுகிறவர்கட்கும் விதித்திருக்கின்றது. பிரதோஷகாலத்தில் பிரமவிஷ்ணு முதலிய தேவர்களெல்லோரும் சிவபெருமான் சந்நிதியிலிருப்பார்களாகையால், அந்த வேளையில் சிவபெருமான் ஆலயத்தை நீங்கி வேறு ஆலயத்திற்குப் போகிறவர்கள் நரகத்தினையே யடைவார்கள். விநாயகர், சுப்பிரமணியர், அம்பாள் இவர்கட்கும் சிவபெருமானுக்கும் சிறிதும் பேதமின்மையால் இவ்வாலயங்கட்குப் பிரதோஷகாலத்தில் போய்த்தரிசிக்கலாம். இப்பிரதோஷ காலத்தில் சிவாலயத்தில் ஒருதீபமேற்றி வைக்கின்ற

வர்களடையும் பலனை அம்மம்மா! ஆதிசேடனாலும் சொல்ல முடியாதெனின் அனேக தீபமேற்றி வைப்போர் அடையுற்பலனை யாரெடுத்துச் சொல்லவல்லவர். அச்சிவமாகவே விளங்குவார் களே யல்லது வேறில்லை. பிரதோஷ காலத்தில் நந்தியம்பெரு மான் கழுத்தில் ஒரு மாலையிடுவோர் சிவசாயுச்சியமே யடைவர். பிரதோஷகாலத்தில் நந்திதேவராகிய இடபதேவருடைய இரண்டு கொம்புகளின் மத்தியில் சிவலிங்க தரிசனஞ்செய்தல் வேண்டும். விஷமுண்டகாலம் சனிக்கிழமை யானதினால், சனிப்பிரதோஷம் மிகுந்த சிறப்புடைத்து. பிரதோஷ காலத்தில் சோம சூத்திர மாகப் பிரதட்சணஞ் செய்யவேண்டும்.

அதாவது முதலில் நந்திதேவரைத் தரிசித்துக்கொண்டு, அங் கிருந்தவண்ணமே இடமாகச்சென்று சண்டேசுர நாயனரைத் தரி சித்துச் சென்றவழியே திரும்பிவந்து மறுபடி நந்திதேவரைத் தரி சித்து, பின்பு சிவலிங்கந்தரிசனஞ் செய்யவேண்டும். இவ்வாறு ஒரு பிரதட்சணம் செய்தால் அனந்த பலனுண்டு. ஒருவன் இவ் விரதத்தினை எக்காலமும் அனுஷ்டித்து வருவானாயின் அவனுக்கு மறுசென்மமில்லை. ஒருவன் தான் வாழும் ஊரிலுள்ள சிவா லயத்தில் பிரதோஷ தரிசனம் செய்யாது அன்னம் உண்ணுவா னேயானால் அவ்வன்னம் மலத்துக்குச் சமானமாகும். அவனுக்கு ஆபத்துகள் அடிக்கடி நேரிடும். நாளுக்குநாள் குடும்பம் க்ஷீணித்து விடும். முடிவில் அவமானமான மரணவேதனைப்பட்டு இறந்தபின் நரகத்தினையே யடைவன். பிரதோஷத்தினைத் தன்னாலியன்றளவு திரவிய சகாயத்தால் நடத்துபவனும், அதற்கு உதவிசெய்பவ னும், அக்காலத்தில் தீபம் வைப்பவனும், அக்காலத்தில் தரிசிப் பவனும் அடையும் பலன் ஒரு சிவாலயத்தினை நூதனமாகப் பிர திஷ்டை செய்ததனுலுண்டாகிய பெரும் புண்ணியத்தினை யடை வார்கள். இத்தகைய அருமையான உயர்ந்த பிரதோஷத்தினுக்கு இடையூறு செய்பவர்கள் அடையும் கதியினை இவ்வளவெனச் சொல்லிமுடியாது. கோடானு கோடிகாலம் நரகத்தில் வீழ்ந்து துன்பத்தையே யனுபவிப்பார். ஒருவனுக்கு நல்லமனைவியேண்டு மாயினும் பிரதோஷ தரிசனமே செய்துவரல் வேண்டும்.

இப்பிரதோஷம் சுக்கிலபட்சம் திரயோதசியாவது, கிருஷ்ண பட்சம் திரயோதசியாவது உதயாதி உதயாந்தம் அறுபது நாழிகையிருப்பது உத்தமம். உதயாதி முப்பது நாழிகையிருப்பது மத்திமம். உதயாதி இருபத்தாறேகால் நாழிகைக்குமேல் ஒரு வினாடியாவது இருப்பது அதமம். துவாதசிகலந்த திரயோதசியென்பது முதலில் துவாதசி முப்பது நாழிகைக்குமேல் திரயோதசி பிரவேசித்து மறுநாள் இருபத்தாறேகால் நாழிகை யிருக்குமேயானால் முதலில் பிரதோஷ கிரியைகள் நடத்தவேண்டியது. ஒருவேளை மறுநாள் உதயாதி இருபத்தாறேகால் நாழிகைக்கு மேல் ஒருவினாடி நாழிகையாவது இருக்குமேயாகில் அன்றைய தினமே நடத்தவேண்டியது. திரயோதசி உதயாதி இருபத்தாறேகால் நாழிகை முதல் இராத்திரி மூன்றேழுக்கால் நாழிகைவரைக்கும் நாழிகை ஏழரை. இந்த நாழிகை ஏழரையில் ரஜனிமுக காலத்தில் சம்பவிக்கும் பிரதோஷ காலத்தினை யொப்புக்கொள்ள வேண்டியது. நாள் ஒன்றிற்கு முகூர்த்தம் பதினாறு இவற்றுள் மத்தியான முகூர்த்த மெட்டு, மத்தியான முகூர்த்தமெட்டில் உதயாதி முதல் ஏழு முகூர்த்தத்தைக் கழித்து எட்டாவது முகூர்த்தம் பிரதோஷ காலமாம். இந்தமுகூர்த்த மூன்றேழுக்கால் நாழிகையை மூன்று பிரிவாகப் பிரிக்கப்பிரிவு ஒன்றுக்கு நாழிகை ஒன்றேகால் இம்மூன்று பிரிவுகளில் முதற்பிரிவிற் பிரதோஷம் நடத்துவது உத்தமம். இரண்டாம் பிரிவில் நடத்துவது மத்திமம். மூன்றாவது பிரிவில் நடத்துவது அதமம். இம்மூன்று பிரிவினால் உண்டாகும் பயன் ஒன்றுக்கொன்று பேதித்ததல்ல. பிரதோஷமென்றால் முற்பவத்திற்செய்த தோஷ நிவாரணம். அல்லது இராத்திரியின் முன்காலம் அதாவது ரஜனிமுகவேளை மஞ்சள் வெயில் காய்கிறசமயம்.

ஸ்ரீலோகம்.

കുളിപ്പാലം ഉയർന്നു - ശ്യാംപ്രഭം - നെന്താ - യെന്താ

ஊடுதிலுஷி தஸவாண்டு மாயம்புஜயதிரோந்திரி ।

சுபரஹ்மெக்ஷிஸொஷணஸுஜக்தம்ஸஜேப்ரி யம் || ௩௨.

அஷ்டம்யாம்ச சதுர்தஸ்யாம் பர்வணோருபயோரபி

புதிப்புஷித ஸர்வாங்கோ யஃபுஜயதி மாம்நிசி

க்ருஷ்ணபட்ச விசேஷேண ஸமேபக்த: ஸமேப்ரிய: (௩௨)

வியாக்யானம்:—அஷ்டம்யாம் - அஷ்டமியிலும், சதூர்த்தஸ்யாம் ச - சதூர்த்தசியிலும், உபயோ அபி பர்வணை: - இரண்டு பருவங்களிலும் (பூர்ணிமை அமாவாஸ்யைகளிலும்) விசேஷேண-விசேஷமாக, க்ருஷ்ணபக்ஷ - க்ருஷ்ணபக்ஷத்திலும், பூதி பூதிதஸர்வாங்க: - தேகமுழுதும் விபூதி பூசியவனாய், நிசி-இரவில், மர்ம்-என்னை, ம: - எவன், பூஜயதி-பூஜிக்கின்றானோ, ஸ: - அவன், மே-எனக்கு, பக்த: - பக்தன், ஸ: - அவன், மே - எனக்கு, ப்ரிய: - இஷ்டன்.

போழிப்புரை:—அஷ்டமியிலும் சதூர்த்தசியிலும் இருபர்வங்களிலும் விசேஷமாக க்ருஷ்ணபக்ஷத்திலும் உடம்புமுழுதும் விபூதிபூசியவனாய் எவன் என்னை இரவில் பூஜிக்கின்றானோ அவன் எனது பக்தன் அவன் எனது பிரியன்

ஸ்லோகம்.

வனக்ஷாடிஸ்யாபிவொவெஷ்யவயம்புஜயதிபாந்திஸி ।

ஸொபிவாரொவிஸெஷணஸுரெஹகூநநஸ்யதி ॥ ௩௩.

ஏகாதச்யாமபோஷ்யைவ ய: பூஜயதிமாம்நிசி

ஸோமவாரே விசேஷேண ஸமேபக்தேதாந நச்யதி

வியாக்யானம்:—ஏகாதச்யாம் - ஏகாதசியில், உபோஷ்ய ஏவ - உபவாஸமாகவே யிருந்தும், விசேஷேண - விசேஷமாக, ஸோமவாரே - ஸோமவாரத்திலும், நிசி - இரவில், ய: - எவன், மாம் - என்னை, பூஜயதி - பூஜிக்கின்றானோ, ஸ: - அவன், மே - எனது, பக்த: - பக்தன், நநச்யதி - கேட்டை, அடைகின்றதில்லை.

போழிப்புரை:—ஏகாதசியில் உபவாஸ மிருந்தும் விசேஷமாக ஸோமவாரத்தன்றும் இரவில் எவன் என்னைப் பூஜிக்கின்றானோ அவன் என் பக்தன் ஜனனமரணக் கேட்டையடைகின்றதில்லை.

ஸ்லோகம்.

(௩௩)

வஹ்யாபிவெஷ்யவயம்புஜயதிபாந்திஸி ।

வஹ்யாபிவெஷ்யவயம்புஜயதிபாந்திஸி ॥

பஞ்சாம்ருத: ஸ்நாபயேத்ய: பஞ்சகவ்யேநவாபுந:

புஷ்போதக: குசஜலை ஸ்தஸ்மாந்நாந்ய: ப்ரியோமம

பொழிப்புரை:—எவன் என்னைப்பஞ்சாம்ருதங்களினாலும்பஞ்ச
கவ்யத்தினாலும் புஷ்ப தீர்த்தங்களினாலும் தார்ப்ப தீர்த்தங்களி
னாலும் ஸ்நானம் செய்விப்பானோ எனக்கு அவனிலும் அந்நியனா
கிய பிரியன் இல்லை. (௩௪)

பொழிப்புரை :—பாலினாலும், நெய்யினாலும், தேனினாலும், கரும்புச் சாற்றினாலும், பக்குவமாகிய மாங்கனியினாலும், இளநீராலும், சந்தன பரிமள தீர்த்தத்தாலும் ருத்திர மந்திரத்தை உச்சரி

ப்ருஹத்ரதந்தரம் வாமதேவ்யம் தேவவ்ரதாநிச
தத்யோகயாஜ்யதேஹாம்ஸ் சயோகாயதிமமாக்ரதஃ
இஹஸ்ரீயம் பராம்பூக்த்வா மமஸாயுஜ்யமாப்துயாத்

வியாக்யானம்:—ப்ருஹத்ரதந்தரம் - ப்ருஹத்ரதந்தரம் எனும்
வேதபாகத்தையும், வாமதேவ்யம் - வாமதேவ்எனும் மந்திரபாகத்
தையும், தேவவ்ரதாநிச - தேவவ்ரதமந்திரங்களையும், தத்யோக
யாஜ்யதேஹாந்ச - அதன் ஸம்பந்தமாகப் பூஜிக்கப்படும் தேஹங்
களையும், மம - எனக்கு, அக்ரத: - எதிரிலிருந்து, ய: - எவன்,
காயதி - ஒதுகின்றானோ, அவன், இஹ - இங்கு, பராம் - சிறந்த,
ஸ்ரீயம் - ஐச்வரியத்தைப் புக்த்வா - புகித்து (பின்னர்) மம- எனது,
ஸாயுஜ்யம் - ஸாயுஜ்யத்தை, ஆப்துயாத் - அடைவான்.

பொழிப்புரை:—ப்ருஹத்ரதந்தர மந்திரத்தையும் வாமதேவ
மந்திரத்தையும் அதனில் பிரதிபாதிக்கப்படும் தேகங்களையும்
என்னெதிரில் எவன் ஒதித் துதிக்கின்றானோ அவன் இங்கு உத்தம
மாகிய ஐச்வரியத்தைப் புகித்துப் பின்னர் என்னை யடை
கின்றான் (௩௮)

ஸ்லோகம்.

ஈஸாவாஸ்யாஜிஹ்வாந்யொஜவெதித்யுஃஸித்யு: ||

ஐஸாயுஜ்யொஹ்வாதிஹ்வொஹ்வெதித்யு: || சய.

ஈஸாவாஸ்யாதிமந்த்ரார் யோஜபேத்நித்யம்மமாக்ரதஃ
மத்ஸாயுஜ்யமவாப் நோதிமமலோகே மஹீயதே

வியாக்யானம்:—ஈசாவாஸ்யாதி மந்த்ரார் - ஈசாவாஸ்ய என்
பது முதலிய மந்திரங்களை, ய: - எவன், மம - எனக்கு, அக்ரத: -
எதிரில், நித்யம் - தினந்தோறும், ஜபேத் - ஜபிப்பானோ, அவன்
மம - எனது லோகே, உலகில் மஹீயதே - பூஜிக்கப்படுகின்றான்.
மத்ஸாயுஜ்யம் - எனது ஸாயுஜ்யத்தையும் - அவாப்நோதி அடை
கின்றான்.

பொழிப்புரை:—ஈசாவாஸ்யம் முதலிய மந்திரங்களை எவன்
எனக்கெதிரிலிருந்து தினந்தோறும் ஜபிக்கின்றானோ, அவன்
எனது உலகில் பெருமை பெறுவதும் தவிர என்னோடு ஸாயுஜ்யத்
தையும் அடைகின்றான். (௪0)

ஸ்லோகம்.

ஹத்யொமொஸ்யாஹ்ரோகூஹ்வனவாஸ்யஹ்ரோஹ் |
ஸவக்ஷாஹ்ரோஹ்ரோகூஹ்வனவாஸ்யஹ்ரோஹ் || சக.

பக்தியோகோமயாப்ரோக்தஃ ஏவம் ரகுசுலோத்வஹ
ஸர்வகாமப்ரதோ மர்த்யஃ கிமந்யத்ச்ரோது மிச்சவி

வியாக்யானம்:—ரகுசுலோத்வஹ - ரகு குலத்தைப் பெரு
மைப்படுத்துவோனாகிய ஓராம, ஏவம்-இவ்வாறு, அமர்த்யஃ - நித்
தியமாயுள்ளதும், ஸர்வகாமப்ரதஃ - ஸகல கோரிக்கைகளையும் தரு
வதுமாகிய, பக்தியோகஃ - பக்தியோகமானது, மயா - என்னால்,
ப்ரோக்தஃ - சொல்லப்பட்டது, அந்யத் - இன்னம் வேறு, கிம் -
எதனை, ச்ரோதும் - சிரவணம் செய்ய, இச்சவி - இச்சிக்கின்றனை,

போழிப்புரை:—ஓரகுசுல ச்ரேஷ்டனே இவ்வாறு நித்திய
மும் ஸகல காமங்களையும் தருவதுமாகிய பக்தியோகமானது
என்னால் சொல்லப்பட்டது இன்னம் யாதைக்கேட்க விரும்பு
கின்றனை. (சக)

பதினேந்தாம் அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

கீதாதிகாரி நிருபணம்.

ஸ்ரீராம உவாச - ஸ்ரீராமர் சோன்னதாவது.

ஸ்லோகம்.

ஹவந்நோக்ஷாமோயஸ்யபாஸிஸ்யஹ்ரோஹ் |
தத்ராபிகாரிணம் ப்ருஹிதத் ரமேஸம்ஸயோமஹாந் || க.

பகவந்மோக்ஷ மார்தோயஸ்த் வயாஸம்ஸ குதாஹ்ருதஃ
தத்ராபிகாரிணம் ப்ருஹிதத் ரமேஸம்ஸயோமஹாந்

வியாக்யானம்:—பகவந் - ஓபகவனே! த்வயா - உம்மால் யஃ -
யாதொரு, மோக்ஷமார்கஃ - மோக்ஷமார்க்கமானது, ஸம்ஸயக் -
நன்கு, உதாஹ்ருதஃ - சொல்லப்பட்டதோ தத்ர - அதனில் அது

காரிணம் - அதிகாரியை, ப்ருஹி - சொல்லும், தத்ர - அதனில், மே - எனக்கு, மஹார் - பெரிய, ஸம்சயஃ - ஸம்சயமுள்ளது.

பொழிப்புரை:—ஓ பகவனே உம்மால் யாதாமொரு மோக்ஷ மார்க்கம் நன்கு சொல்லப்பட்டதோ அதனில் அதிகாரியைச் சொல்லும் அதனில் எனக்கு மிகவும் ஸந்தேஹமுள்ளது. (௧)

ஸ்ரீபகவாந் உவாச - பகவான் கூறியதாவது.

ஸ்லோகம்.

ஐஹக்ஷத்ருவிஸுஸுஹிதாஃஸூயஸாதுராயிகாரிணஃ ।

ஐஹவாஸீஹஹஸூவாநஹநீதோயவாஹிஜஃ ॥ ௨௦

வநஹஸூவாஹிவநஹஸூவாயதிஃவாஸஹதவ்ரதீ ।

பஹநாத்ரகிமுக்தேநயஸ்யபக்திஸ்ஸிவார்ச்சநே ॥ ௩௧

ஸௌவாத்ராதிகாரீஸ்யாந்நாந்யசித்தஃ கதம்சந ।

ப்ரஹ்மக்ஷத்ரவிஸுஸுஹிதரஃ ஸ்த்ரியஸ்சாத் ராதிகாரிணஃ

ப்ரஹ்மசாரீக்ருஹஸ்தோவாநுபநீதோதவாத்விஜஃ

வநஸ்தோவா மவநஸ்தோவாயதிஃ பாசுபதவ்ரதீ

பஹநாத்ரகிமுக்தேநயஸ்யபக்திஸ்ஸிவார்ச்சநே

ஸௌவாத்ராதிகாரீஸ்யாந்நாந்யசித்தஃ கதம்சந

வியாக்யானம் :—அத்ர - இதனில் (மோக்ஷமார்க்கத்தில்),

ப்ருஹ்மக்ஷத்ரவிஸுஃ - பிராம்மணக்ஷத்திரிய வைசியர்களும், ஸுஹித்

ரஃ - சூத்ரர்களும், ஸ்த்ரியஃ ச - ஸ்திரீகளும், அதிகாரிணஃ - அதி

காரிகள், ப்ரஹ்மசாரீ-பிரரும்மசாரி, க்ருஹஸ்தஃ வா-கிருஹஸ்தன்,

அதவா - அல்லது, அநுபநீதஃ - உபநயநம் செய்யப்பெறாத,

த்விஜஃ - ப்ராம்மணன், வநஸ்தஃ - வனத்திலுள்ளவன், அவநஸ்தஃ

வா - வனத்திலில்லாதவன், யதிஃ - ஸந்நியாஸி, பாசுபதவ்ரதீ -

பாசுபதவ்ருதமுடையோன் எனுமிவர்களாம், அத்ர - இவ்விஷயத்

தில், பஹநா உக்தேந - மிக்கக்கூறுதலால், கிம் - யாதா, யஸ்ய -

எவனுக்கு, சிவார்ச்சநே - சிவார்ச்சனையில், பக்தி - பக்தி

யுளதோ, ஸௌவ-அவனே, அத்ர-இறுதில், அதிகாரீஸ்யாத்-அதி

காரியாவன், அந்யசித்தஃ - என்னையவைகளில் சித்தமுடையோன்,

கதம் சந- எவ்வாற்றாலுமல்ல.

பொழிப்புரை:—இதனில் ப்ராஹ்மண ஷத்திரியவைசிய சூத்
ரர்களும் ஸ்திரீகளும் அதிகாரிகளாம் ப்ரம்மசாரீ, கிருஹஸ்தன்,
உபநயனமாகாத பிராஹ்மணன், வானப்பிரஸ்தன், வனத்திலில்லா
தவன், ஸந்நியாஸி பாசுபதவ்ருதமுடையோன் ஆகிய இவர்கள் அதி
காரிகளாம். மிக்கக்கூறுவதேன் எவனுக்குச் சிவார்ச்சனையில்
பக்தியுளதோ அவனே மோக்ஷமார்க்கத்தில் செல்லத்தக்கவன்
வேறுசித்த முடையோனல்ல. (ச)

ஸ்லோகம்.

ஜயொநோபாயிரொஜி-கொநிஸுள உஃகூவஜி தஃ ||
சுஜோவஹாஸாவகூஸூல-குதிரு-ஹி-ராஷ்யாரிணஃ |
லி-மி-நாயஸுவா-ஷி-தெ-நயா-தூயிகாரிணஃ || ௩.

ஜடோந் : தாபதிரோமுகோ கிஸ்ஸௌச : கர்மவர்ஜிதஃ
அஜ்ஞோபஹாஸாபக்தாஸ்ய பூதிருத்ராஷ்ணதாரிணஃ
லிங்கிநோயஸ்சவாத் வேஷ்டிதேநயாத்ராதிகாரிணஃ

வியாக்யானம்:—ஜடம்-மஹாமூடன், அந்தம்-குருடன், பதிர:-
செவிடன், மூகம்-ஊமையன், கிஸ்ஸௌச:-ஸ்நானம்முதலிய செளச
மில்லாதவன், கர்மவர்ஜித:- விதிக்கப்பட்ட கர்மானுஷ்டாநங்களில்
லாதவன், அஜ்ஞோபஹாஸாபக்தாஸ்ச - அதுக்ரஹத்திற்குத் தக்க
மூடர்களிடம் கருணையின்றி ஏளனம் செய்வோர் பக்தியில்லாத
வர், பூதிருத்ராஷ்ணதாரிணஃ - விபூதி ருத்ராஷ்ணதாரிகளாகிய, லிங்
கிந:- சிவசின்னம் தரிப்பவர்களை, யச்ச - எவன், த்வேஷ்டி-துவே
ஷிக்கின்றானோ, தே - இவர்கள், அத்ர - மோக்ஷமார்க்கத்தில்,
அதிகாரிணஃ ௩ - அதிகாரிகளல்ல.

பொழிப்புரை:—மஹாமூடன், குருடன், செவிடன், ஊமை
யன், ஸ்நானாதி செளசமில்லாதவன் விதிக்கப்பட்ட கர்மங்களை
அனுஷ்டியாத வ்ராத்த்தியன் மூடர்களிடம் கருணையின்றி ஏளனம்
செய்வோன், பக்தியில்லாதவன், விபூதிருத்திராஷ்ணதாரிகளான சிவ
சின்னகாரர்களை துவேஷிப்பவன் ஆகிய இவர்கள் இதனில்
அதிகாரிகளே யல்ல. (௩)

ஸ்லோகம்.

யொ-ஜா-ம-ஹ-ஹ-வா-ஸ-வ-த-வ-த-ஷி-ந-ரா-ஜி-வ- |
லி-ஷ-ஹ-வா-ஸ-ந-ஹ-ஹ-த-ஜ-ந-கொ-பி-ஸ-தெ-ர-வி- || சா.

யோமாம்குரும் பாசுபதம்வ்ரதம்த்வேஸ்டிராதிப
விஷ்ணும்வாஸநமுச்யேத ஜந்மகோடிசதரபி

வியாக்யானம் :—யஃ - எவன், மாம் - என்னையாவது, குரும் -
தனது குருவையாவது, பாசுபதம் வ்ரதம் - பாசுபதவ்ருதத்தை
யாவது, விஷ்ணும்வா - விஷ்ணுவையாவது, த்வேஷ்டி - துவேஷிக்
கின்றானோ, நராதிப - ஓ அரசனே, ஸஃ - அவன், ஜந்மகோடி
சதஃ அபி - ஜந்மகோடி சதங்களாலும், நமுச்யேத - முக்தி
யடையமாட்டான்.

பொழிப்புரை:—எவன், என்னையாவது தனது குருவையாவது,
பாசுபதவ்ருதத்தையாவது விஷ்ணுவையாவது துவேஷிக்கின்றானோ
ஓ அரசனே அவன் கல்ப்புகோடி சதங்களாலும் முக்தியடையான்.

ஸ்லோகம்.

சுநெநகுகுஃஸுநெகூவிஸிவஜ்ஞாநவிவஜி-ஃதஃ ।

ஸிவஹிஹீநஸுஸம்ஸாரீநெநவமுச்யதே ॥ எ.

அநேக கர்மஸக்தோபி ஸிவஜ்ஞானவிவர்ஜித:

ஸிவபக்திவிஹீநஸ்ச ஸம்ஸாரீநைவ முச்யதே

வியாக்யானம்:—அநேக கர்மஸக்த: அபி - பல கர்மங்களை
அநுஷ்டிக்கின்றவனாயினும், ஸிவஜ்ஞான விவர்ஜித: - சிவஜ்ஞான
மில்லாதவனும், ஸிவபக்திவிஹீநஸ்ச - சிவபக்தியில்லாதவனுமான
ஸம்ஸாரீ - ஸம்ஸாரியானவன், நமுச்யதே ஏவ - முக்தியடை
கின்றதில்லை.

பொழிப்புரை:—பற்பல கர்மங்களை அநுஷ்டிக்கின்றவனாயி
னும் சிவஜ்ஞானமும் சிவபக்தியுமில்லாத ஸம்ஸாரியானவன் முக்தி
யடைகின்றதே யில்லை. (எ)

ஸ்லோகம்.

சுஸகூஃமயஸுநெநெபகுவெவிகுகுகு-ஃணி ।

ஜுஷ்டிஜாசுமயாஸுதநெநகூவயிகாரிணஃ ॥ அ.

ஆஸக்தா: பலஸங்கேநயேதவ வைதிககர்மணி

த்ருஷ்டமாத்ர பலாஸ்தேது நமுக்தர்வதிகாரிண:

வியாக்யானம்:—யேது - எவர்கள், பலஸங்கேந - பயனின் விருப்பத்தினால், அவைதிக கர்மணி - அவைதிக (வேதவிரோத) மாகிய கர்மத்தில், ஆஸக்தா: - பிரவர்த்திக்கின்றவர்களை, த்ருஷ்ட மாத்ரபலா: - பிரத்தியக்ஷப்பயன் மாத்திரத்தை யுடையவர்களாகிய, தேது - அவர்களோடுவனின், முக்தௌ - முக்தியினில், அதிகாரிண: - அதிகாரிகளல்ல.

போழிப்புரை:—எவர்கள் பயனின் விருப்பத்தினால் வேதவிரோதமாகிய கர்மங்களில் செல்லுகின்றனரோ அப்போதே காணப்படுவதாகிய பிரத்தியக்ஷமாத்திரப் பயனையுடையவர்களாகிய அவர்கள் முக்திக்கு அதிகாரிகளல்ல. (அ)

ஸ்லோகம்.

சுவிஸ்தேஷு தாரகாயாஸ்ரீஸெவெவாஸீககெ ।
தேஹாதே தாரகஸ்ரீஹவதே தஜநாஸுஹாதீ ॥ சு.

அவிமுக்தேத் வாரகாயாம் ஸ்ரீசைலே புண்டரீககே
தேஹாதே தாரகம் ப்ரஹ்மலபதே மதனுக்ரஹாத்

வியாக்யானம்:—அவிமுக்தே - காசியிலாவது, த்வாரகாயாம் - துவாரகையிலாவது, ஸ்ரீசைலே - ஸ்ரீசைலத்திலாவது, புண்டரீககே - சிதம்பரத்திலாவது, தேஹாதே-மரித்தால், மதனுக்ரஹாத் - என்னுடைய அநுக்கிரஹத்தினால், தாரகம் ப்ரஹ்ம - தாரகப்ரஹ்மத்தை (மோக்ஷஹேதுவாகிய பிரணவப்ரும்மோபதேசத்தை) லபதே - பெறுகின்றான்.

போழிப்புரை:—காசியிலாவது துவாரகையிலாவது ஸ்ரீசைலத்திலாவது சிதம்பரத்திலாவது மரிப்பவன் எனது அனுகிரஹத்தால் தாரகப்ரும்மோபதேசத்தைப் பெறுகின்றான். (க)

குறிப்பு:—தாரகம் = ஓம், இது பிரணவம், பிரணவமாவார் சிவபெருமான் “ அகாரம் ப்ரஹ்மானம் ” “ உகாராவிஷ்ணும் ” “ மகாரம்ருத்ரம் ” “ ஓங்காரம்ஸர்வேசுவரம் ” என்னும் நிருவிஹ்மோத்தரதாபிந்யுப விஷத்தால் அறிக. “ அத்ரஹி ஜந்தோர் முமூர்ஷோ: ” எனும் ஜாபாலோபநிஷத் வாக்யத்தால், பிரானோதகிரமணகாலத்தில், காசிப்பதியின் கண்ணே மூர்ச்சிதர்களாகிய

ஸர்வபிராணிகளுக்கும் ஸ்ரீ நுத்ரபகவான் தாரகமாகிய பிரணவத்தை யுபதேசிக்கிறாரென்பதாஹு முணர்க.

ஸ்லோகம்.

யஸ்ய ஹஸ்தௌ ஹபாஷௌ ஹநநௌ ஸ்வஸுஸ்யதம் ।

விஜ்ஜாதவஸுஸீகி-ஹஸதீய-ஹமயஸுஸு-தே ॥

௧௦.

யஸ்ய ஹஸ்தௌச பாநௌச மநஸ்சைவஸுஸம்யதம்

வித்யாதபஸ்ச கீர்த்திஸ்ச ஸதீர்த்தபலமஸ்துதே

வியாக்யானம்:—யஸ்ய - எவனுக்கு, ஹஸ்தௌச - கைகளும், பாநௌச - கால்களும், மநஸ்ச - மனமும் ஸுஸம்யதம் - மிக்க அடக்கங் கொண்டுள்ளனவோ, வித்யா - வித்தையும், தபஸ்ச - தவமும், கீர்த்திஸ்ச - கீர்த்தியும் (ஸாத்விகமாயுள்ளதோ), ஸ: - அவன், தீர்த்தபலம் - தீர்த்த பயனை, அஸ்துதே - அடைகின்றான்.

பொழிப்புரை:—எவனுக்கு கை, கால், மனம் இவை மிக்க அடக்கமுள்ளனவாகவும் வித்தை, தவம், கீர்த்தி இவை ஸாத்விகங்களாகவும் இருக்கின்றனவோ அவனே தீர்த்தபயனை அடைகின்றான். (௧௦)

நுட்பம்:—பூர்வம் காசிமுதலிய இடங்களில் மரிப்பவனுக்கு மோக்ஷ ஹேதுவாகிய தாரகப்ரஹ்மோபதேசம் செய்யப்படுகின்ற தாகச் சொல்லப்பட்டதானது காசிமுதலிய இடங்களில் பாவங்களைச் செய்துக்கொண்டு நியமம் தவறி மரிப்பவனுக்கும் நிகழ்மோ எனும் சங்கை நிகழ இந்த சுலோகத்தினால் அவ்வுண்மை உபதேசிக்கப்பட்டது. அதாவது காசிமுதலிய இடங்களிலிருந்து கொண்டு விதிவழி நடப்பவனுக்கு அதோகதியே யன்றி வேறில்லை என்பதே இவ்வுண்மையானது.

சுஸநவ்யஸ நவாஸுக்ஸாஸ்யாஷோஜிம-ஃ ॥

கீகடு-நஸஜாகாஸீ ம-மாவ்ய-மாரவாஹிநீ ॥

அவர்கள் காசியில் விதிமுறை வழி ஆகார வியவஹாரங்களில் உழன்றுகொண்டு வலிக்கின்றார்களோ அவர்களுக்கு காசி நரகத்திற்கு சமானமாகவும் கங்கை அக்நி யாற்றிற்கு சமானமாயும், ஆகின்றது. என்பது முதலிய வாக்கியங்களால் காசிகாண்டம் முதலியவைகளில் உபதேசிக்கப்படுகின்றது. (௧௦)

ஸ்லோகம்.

விபுஸ்யாந-உபநீதஸ்ய விதிரோவமுதாஹுதஃ ।
நாபிவ்யாஹாரயெஹி ஹஸ்யாநிநயநாடிதே ॥

கக.

விப்ரஸ்யாநுபநீதஸ்ய விதிரோவமுதாஹுத:
நாபிவ்யாஹாரயேத்ப்ரஹ்மஸ்வதாநி நயநாத்ருதே.

வியாக்யானம்:—அநுபநீதஸ்ய-உபநயனமாகாதவனான, விப்ரஸ்ய - அந்தணனுக்கு, ஏவம்-பின்வருமாறு, விதி: - விதியென்று, உதாஹுத: - உதகரிக்கப்பட்டது, ப்ரஹ்ம-வேதத்தை, ஸ்வதாநி நயநாத்ருதே - உபநயன ஸம்ஸ்காரமின்றி, நாபிவ்யாஹாரயேத் - சொல்லக்கூடாது.

பொழிப்புரை:—உபநயனம் பெறாத அந்தணனுக்குப் பின் வருமாறு விதியாம். வேதத்தை உபநயன ஸம்ஸ்காரம் பெறாமல் சொல்லக்கூடாது.

ஸ்லோகம்.

ஸஸ-ஓதேரணஸமஸ்தாவத் யாவத்வேதேநஜாயதே ।
நாபிஸங்கீர்த்தநே த்யானேஸர்வ ஏவாதிகாரிணஃ ॥

கஉ.

ஸஸ-ஓத்ரேணஸமஸ்தாவத் யாவத்வேதேநஜாயதே
நாமஸங்கீர்த்தநே த்யானேஸர்வ ஏவாதிகாரிண:

வியாக்யானம்:—எவன், யாவத்-எதுவரையில், வேதாத் - வேதத்தால் (உபநயனச் சடங்கால்), ந ஜாயதே - பிறக்கின்றதில்லையோ (ஸம்ஸ்கரிக்கப்பட்டவனாகவில்லையோ) தாவத்-அதுவரையில், ஸ: - அவன், ஸ-ஓத்ரேண - சூத்திரனோடு, ஸம: - ஸமனானவன், நாமஸங்கீர்த்தநே - நாமோச்சாரணத்திலும், த்யானே - தியானத்திலும், ஸர்வே ஏவ - எல்லோருமே, அதிகாரிண: - அதிகாரிகளாகின்றனர்.

பொழிப்புரை:—எவன் எதுவரையில் உபநயன ஸம்ஸ்காரம் பெறவில்லையோ அதுவரையில் சூத்திரனுக்கு நிகராம். நாமோச்சாரணத்திலும் தியானத்திலும் எல்லோருமே அதிகாரிகள். (கஉ)

ஸ்லோகம்.

ஸம்ஸாராந்நுஹுதெஜந்தஸிவதாஜா துலாவநாக்
யயாஜாந் தவொவெஜாய்ய நஹா நுகுஃவா ।

ஸஹஸ்ராஸஞ்நாஹந்திஸவஃஜாய்யாநகுகுஃணஃ ॥ க௩.

ஸம்ஸாராந்முச்யதே ஜந்து: ஸிவதாதாத்ம்யபாவநாத்
யதாதானம்தபோ வேதாத்யயநம்சாந்யகர்மவா
ஸஹஸ்ராப் ஸந்து நார்ஹந்திஸர்வதாத்யபாநகர்மண:

வியாக்யானம் :—ஜந்து: - ஜீவன், ஸிவதாத்ம்யபாவநாத் -
ஸிவனோடு தாதான்மியத்தியானத்தினால், ஸம்ஸாராத்-ஸம்ஸாரத்தி
னின்றும், முச்யதே - முக்தியடைகின்றான், யதாதானம் - விதிப்
படியுள்ள தானம், தப: - தவம், வேதாத்யயநம்ச - வேதாத்திய
யனமும், அந்யகர்மவா - மற்றுமுள்ள புண்ணிய கர்மமும், ஸர்வ
தா - எப்போதும், த்யானகர்மண: - தியானித்தலெனும் கர்மா
வுக்கு, ஸஹஸ்ராஸந்து - ஆயிரத்திலோர் அம்சத்திற்கும், நார்
ஹந்தி - அர்ஹமா தக்கதா என்றறிக.

பொழிப்புரை:—ஜீவன் சிவதாதான்மிய பாவனையால் ஸம்ஸா
ரத்தினின்றும் முக்தனாகின்றான். விதிப்படியாகிய தானம் தவம்
வேதாத்யயனமும் மற்றுமுள்ள புண்ணியங்களும் தியானத்தின்
ஆயிரத்தில் ஓர் பங்குக்கும் நிகராகா. (க௩)

ஸ்லோகம்.

ஜாதிரோஸுஜிஹாநிஷெஸங்காவஜயாவிவா ।

சூஸநாதீநிகுஃபாணிய்யாந்நாவெக்ஷதௌலிசு ॥ க௪.

ஜாதிமாச்ரமமங்காநி தேசம்காலமதாபிவா
ஆஸநாதீநி கர்மாணி த்யாநம் நாபேக்ஷதே க்வசித்

வியாக்யானம் :—த்யானம்-தியானமானது, ஜாதிம்-ஜாதியை
யாவது, ஆச்ரமம்-ப்ரம்மசரியம் முதலிய ஆச்ரமத்தையாவது, அங்
காநி - யமநியமாதி அங்கங்களையாவது, தேசம் - இடத்தையா
வது, அதகாலம் அபிவா - காலத்தையாவது, ஆஸநாதீநி - ஆஸநம்
முதலியனவாகிய, கர்மாணி - கர்மங்களையாவது, க்வசித் - ஒரு
போதும், ந அபேக்ஷதே - அபேக்ஷிக்கின்றதில்லை.

பொழிப்புரை. — இத்தியானத்திற்கு இடையூறு யாதும் நிகழ்
தவில்லை (மாறுபட்டால்) பிரத்தியவாயமுமில்லை இது ஸ்வல்பமாய்
அனுஷ்டிக்கப்படின்மும் அதனால் நிகழும் தர்மமானது பெரிய பயத்
தினின்றும்கூடாக்கின்றது. (கௌ)

ஸ்லோகம்.

சூஸ்வரோவாஹயெஸாகெக்ஷுதேவாஜநாஜயஃ ।

வ்யாஜெநாஸிஷ்டரெநூத-ஃஸ்யாதிவாஜாஹதி ॥ கௌ.

ஆஸ்சர்யே வாபயேஸோகே க்ஷுதேவாமமநாமயஃ

வ்யாஜேநாபிஸ்மரேந்மர்தயஃஸ்யாதிபரமாம்கதிம்

வியாக்யானம் :—ஆஸ்சர்யே - அற்புதமாகிய செய்கை நிக
ழும்போதாவது, பயேவா - பயம் நிகழும்போதாவது, சோகே -
சோதம் (துக்கம்) நிகழும்போதாவது, க்ஷுதேவா - தும்மல் நிக
ழும்போதாவது, மம - எனது, நாம - பெயரை, யஃ - எவன்,
வ்யாஜேந அபி - வியாஜத்தினாலாவது, ஸ்மரேத் - ஸ்மரிப்பானோ
(எண்ணுவானோ), ம்மர்தயஃ - அம்மனிதன், பரமாம் - உத்தம
மாகிய, கதிம் - பதத்தை, யாதி - அடைகின்றான்.

பொழிப்புரை :—ஆஸ்சர்யம், பயம், சோகம், இவை நிகழும்
போதாவது தும்மல் நிகழும்போதாவது வியாஜத்தினாலாவது
எவன் எனது நாமத்தை ஸ்மரிக்கின்றானோ அவன் பரமகதியை
யடைகின்றான். (கௌ.)

ஸ்லோகம்.

மஹாபாபைபரபிஸ்ப்ருஷ்டோதேஹாந்தேயஸ்துமாம்ஸ்மரேத்
பஞ்சாக்ஷரீம்வோச்சரதி ஸமுக்தோநாத்ர ஸம்ஸயஃ ॥ கஅ.

மஹாபாபைபரபிஸ்ப்ருஷ்டோதேஹாந்தேயஸ்துமாம்ஸ்மரேத்
பஞ்சாக்ஷரீம்வோச்சரதி ஸமுக்தோநாத்ர ஸம்ஸயஃ

வியாக்யானம் :—மஹாபாபைஃ - மஹாபாபங்களினால், ஸ்ப்
ருஷ்டஃ அபி - பற்றப்பட்டவனாயினும், யஃ - எவன், தேஹாந்தே-
சரீரான்த (மரணகால)த்தில், மாம் - என்னை, ஸ்மரேத் - ஸ்மரிப்
பானோ, பஞ்சாக்ஷரீம்வா - பஞ்சாக்ஷரத்தையாவது, உச்சரதி -
உச்சரிக்கின்றானோ, ஸஃ-அவன், முக்தஃ-முக்தனாகின்றான், அதஃ-
இதனில், ஸம்ஸயஃ - சம்சயம், ந - இல்லை,

பொழிப்புரை:—மஹாபாவங்களினால் பற்றப்பட்டவனாயினும் எவன் மரணகாலத்தில் என்னை ஸ்மரிப்பானோ அல்லது பஞ்சாக்ஷரத்தை யுச்சரிப்பானோ அவன் முக்தனாகின்றான் இதில் ஸந்தேகமில்லை.

(கஅ)

ஸ்லோகம்.

விஸுஸ்ரிவய்யஸுபஸு த்யாநா தாநரோ தநா ।

தஸ்யுக்ஷத்ரேஷு தீர்த்தேஷு கிம்கார்யம்வாந்யகர்மஸு

விஸ்வம் ஸிவமயம் யஸ்து பஸ்யந்நாத்மாநமாத்மநா

தஸ்யுக்ஷத்ரேஷு தீர்த்தேஷு கிம்கார்யம்வாந்யகர்மஸு

வியாக்யானம் :—யஃ - எவன், ஆத்மாநம் - தன்னையும், விஸ்வம் - ஸகலத்தையும், ஸிவமயம் - சிவஸ்வரூபமாக, ஆத்மநா - புத்தியினால், பஸ்யந் - காண்கின்றானோ, தஸ்ய - அவனுக்கு, க்ஷத்ரேஷு - புண்ணிய க்ஷத்திரங்களிலாவது, தீர்த்தேஷு - தீர்த்தங்களிலாவது, அந்யகர்மஸு-வேறு கர்மங்களிலாவது, கார்யம்-செய்யவேண்டியது, கிம் - யாதுளது ?

பொழிப்புரை :— எவன் தன்னையும் ஸகலத்தையும் சிவஸ்வரூபமாக அறிவினால் காண்கின்றானோ அவனுக்கு க்ஷத்திரங்களிலாவது தீர்த்தங்களிலாவது வேறு கர்மங்களிலாவது செய்யவேண்டியது யாதுளது ?

(கக)

ஸ்லோகம்.

ஸவெணஸவ-ஃஜாகாய-ஃஹ-நிதிர-ஃஜாக்ஷதாரணம் ।

ய-ஃகெநாப்ய-ஃகெநஸிவஹிதிர-ஃஜாக்ஷதாரணம் ॥

உய.

ஸர்வேணஸர்வதாகார்யம் பூதிருத்ராக்ஷதாரணம்.

யுக்தேநாப்யயுக்தேந ஸிவபக்தி மபிப்ஸதா

வியாக்யானம்:—யுக்தேந - கர்மாநுஷ்டான முடையோனாயினும், அயுக்தேந-கர்மாநுஷ்டான மிராதிருக்கின்றவனாயினும், ஸிவபக்திம்-சிவபக்தியை, அபிப்ஸதா-விரும்புகின்றவனாகிய, ஸர்வேண-எவனாகிலும், ஸர்வதா-எப்போதும், பூதிருத்ராக்ஷதாரணம்-விபூதிருத்திராக்ஷங்களைத் தரித்தல், கார்யம் - செய்யவேண்டியது,

போழிப்புரை:—ஸிவபக்தியை விரும்புவோனாயின் கர்மா னுஷ்டானத்தோடிருக்கின்றவனாயினும் அங்ஙன மிராதவனாயினும் அவனால் விபூதிருத்திராஷங்களை அவசியம் தரிக்கவேண்டியது.

ஸ்லோகம்.

நய-ஹஸ்யஸாராய-தொரா-ஹ்ராஷா-நுஷ-யாரயெசு ।

ஹாராவாவொவிஸ்யுஷா-ஹ்ரெதநா-குஸம்ஸயஃ ॥

நர்யபஸ்மஸமாயுக்தோ ருத்ராஷாந்யஸ்துதாரயேத்

மஹாபாபைர பிஸ்ப்ருஷ்டோ முச்யதே நாத்ரஸம்ஸயஃ

வியாக்யானம் :—யஃ - எவன், நர்யபஸ்மஸமாயுக்தஃ - அக்நி ஹோத்திரபஸ்மாவை (விபூதியை) அணிந்துகொண்டவனாய், ருத்ராஷாந் - ருத்திராஷங்களை, தாரயேத் - தரிப்பானே, மஹாபாபைஃ - மஹாபாபங்களினால், ஸ்ப்ருஷ்டஃ - ஸ்பரிசிக்கப்பட்டவனாயிருக்கினும் அவன், முச்யதே-அவைகளினின்றும், விடுபடுகின்றான், அத்ர - இதனில், ஸம்சய - சம்சயம், ந - இல்லை.

போழிப்புரை:—எவன் அக்நிஹோத்திர விபூதியை அணிகின்றவனாய் ருத்திராஷங்களைத் தரித்துக்கொள்ளுகின்றானே அவன் பாபங்களைச் செய்திருந்தவனாயினும் அவைகளினின்று விடுபடுகின்றான். இதனில் ஸம்சயமில்லை. (உக)

ஸ்லோகம்.

சுந்ரானிஸெவக-ஹ்ரணிகரோத-நகரோத-வா ।

ஸிவநாஜஜெஷ்யுஷ-ஸவ-ஹ்ரா-ஹ்ரெதத-ஸஃ ॥ ௨௨.

அந்நாநிசைவ கர்மாணிகரோது நகரோதுவா

சிவநாம ஜபேத்யஸ்து ஸர்வதாமுச்யதேதுஸ:

வியாக்யானம்:—அந்நாநி - ஏனையவைகளான, சைவகர்மாணி - சைவாசாரங்களை, கரோது - செய்யட்டும், (அல்லது) நகரோது - செய்யாமலிருக்கட்டும், யஃ - எவன், சிவநாமது - சிவநாமாவையே, ஸர்வதா - எப்போதும், ஜபேத் - ஜபிப்பானே, யஸ்து - அவனே, முச்யதே - முக்தனாகின்றான்.

பொழிப்புரை:—எவன் அந்தக்காலத்தில் பில்வமுல் மண்ணைச் சாரத்தில் பூசிக்கொள்ளுகின்றானோ அம்மனிதன் யமதூதர்களால் தூரத்திலேயே தவிர்க்கப்படுகின்றான். (உச)

ஸ்ரீராம உவாச—ஸ்ரீராமர் சொன்னார்.

ஸ்ரீலோகம்

ஹவநூ-இஜிதஃவநதுகநதுவாகவஃவ ஸீடிஸி ।

தமிழ் ஓவியம் ஜிஜ்ஜாஸாவ துடு தழை தீவிடுவா ||

2. ⑮.

பகவந்புஜிதஃபுத்ர குத்ரவாத்வம் ப்ரஸீதவி

த த் ப் ரு ஹி ம ம ஜி ஜ் ரு ஸா வர்த தே த ம ஹ தீ வி பே ர

வியாக்யானம்:—பகவன் - ஓ பகவனே, த்வம், நீர் - குக்ர - எங்கு, பூஜித: - பூஜிக்கப்படுகின்றீர், குத்ரவா - எதனிடம், ப்ரவீ - தவீ - ப்ரஸன்னராகின்றீரோ, தது - அதனை, ப்ருஹி - சொல் லும், விபோ - ஓ இறைவனே, மம - எனக்கு, ஜிஜ்ஞாஸா - அநி வதில் விருப்பம், மஹதி - மிகவும், வர்ததே - இருக்கின்றது.

பொழிப்புரை :—ஒ பகவனே, தேவரீர் எதனிடம் பூஜிக்கப்படுகின்றீரோ எதனிடம் அனுக்கிரஹிக்கின்றீரோ அதனைத் தெரிந்து கொள்வதில் எனக்கு மிகவும் விருப்பமுள்ளது. ஆதலின் சொல்லுங்கள்.

ஸ்ரீபகவான் உவாச—ஸ்ரீபகவான் சொன்னார்.

ஸ்ரீலோகம்.

ஜிஜாவாடு மாரியெ நாவி ஹஸநா உந்நெ நநவா ।

வலிகுதாவிஃஜாரா-ணாவாபாஷாணெ நாவிநிதி-தா ||

யொஹ்நவாயரஜெண்காஸ்யவபாவி தஜெஃ ।

தாழ் ரொளபுலு - வண்ண - வ - கார - தெரு - கா - நாவி - யெ

ரஹி ||

சுயவாபாரத்தெனவகவ-டு-ரெண-யுவாகூதா ।

பு திராஸிவலிம்மவாடிவெவெதெக்கூதந்தபுத ॥

தஞ்சாவூர் ஜெயெந்திரவராயன் கோட்டி மன்னா தரம் உக.

ம்ருதாவாகோபயேநாபி பஸ்மநாசந்தநேநவா
 லிகதாபி: தாருணவா பாஷாணேநாபிநிர்மிதா
 லோஹேநவாதரங்கேண காம்ஸ்யகர்பாபித்தனே:
 தாம்ரரௌப்ய ஸுவர்ணேர்வா ரத்னேர்நாநாவிதைரபி
 அதவாபாரதே நைவகர்பூரேணுதவாக்ருதா
 ப்ரதிமாசிவலிங்கம் வாத்ருவைரேதை:க்ருதம்துயது
 தத்ரமாம்பூஜயேத்தேஷு பலம்கோடி குணோத்தரம்

வியாக்யானம்:—ம்ருதாவா - மண்ணுலாவது, கோமயே
 நாபி - பசுவின் சாணத்தினுலாவது, பஸ்மநா - விபூதியினுலாவது,
 சந்தநேநவா - சந்தனத்தினுலாவது, லிகதாபி: - மணலினுலா
 வது, தாருணவா - சடையினுலாவது, பாஷாணேன - சிலையினு
 லாவது, நிர்மிதா - செய்யப்பட்டதாயினும், (அல்லது) லோஹே
 னவா - இரும்பினுலாவது, ரங்கேண - ஈயத்தினுலாவது, காம்ஸி
 யக்கர்பாபித்தனே: - வெங்கலம், துத்திநாகம், பித்தனே, இவைகளி
 னுலாவது, தாம்ரரௌப்ய ஸுவர்ணேர்வே - செம்பு, வெள்ளி,
 பொன் இவைகளினுலாவது, நாநாவிதை: - பற்பல வாறாயுள்ள,
 ரத்னே: - ரத்னங்களினுலாவது, அதவா - அல்லது, பாரதேநைவ -
 பாதரசத்தினுலாவது, கர்பூரேண - கர்ப்பூரத்தினுலாவது, க்ருத -
 செய்யப்பட்ட, ப்ரதிமா - ப்ரதிமையாவது, ஏதை: தாவைக்
 ருதம் - இப்பொருள்களினால் செய்யப்பட்ட, லிங்கம்வா - லிங்க
 மானது எத் - யாதொன்று உளதோ, தத்ர - அதனில், த்வாம் -
 என்னை, பூஜயேத் - பூஜிக்கவேண்டும், தேஷு - அவைகளின் மூல
 மாய், பலம் - நிகழும் பயனுனது, கோடிகுண உத்தரம் - கோடி
 பங்கு அதிகமாம்.

பொழிப்புரை:—மண், பசுவின் சாணம், விபூதி, சந்தனம்,
 மணல், சடை, சிலை இவைகளினுலாவது இரும்பு, ஈயம், வெங்
 கலம், துத்திநாகம், பித்தனே, செம்பு, வெள்ளி, பொன் பலவித
 மாயுள்ள ரத்னங்கள், பாதரசம், கர்ப்பூரம் இவைகளினுலாவது
 செய்யப்பட்ட ப்ரதிமையாகிய லிங்கம் யாதொன்று உளதோ அத
 னில் என்னை பூஜிக்கவேண்டும், அதனால் உண்டாகும் பயன் உத்த
 ரோத்தரம் கோடிபங்கு அதிகம். (உக)

ஸ்லோகம்.

புஜாநகாஸ்யுயொஹஸுவாஷாணநாவிநிப்தா ।
 ஹ்விணாபுதிர்காயபாஸிவஸஸுஹஸ்தா ।
 சூயஸ்யிரியங்குயஸ்யபிபைதூநாநொதிதெஃகூராக ॥

ம்ருத்தாருகாம்ஸ்யலோஹைச்சபாஷாணநாபிநிர்மிதா
 க்ருஹிணாப்ரதிமாகார்யாசிவம் சச்வத்யபீப்ஸதா
 ஆயுஃஸூரியம்குலம் தர்மம் புத்ராநாப்நோதிதைஃக்ரமாத்

வியாக்யானம்:—சிவம் - ஷேமத்தை, சச்வது - அடிக்கடி,
 அபீப்ஸதா - மிகவும் விரும்புவோனாகிய, க்ருஹிணா - கிருஹஸ்த
 னால் (இல்லறத்தோனால்), ம்ருத்தாருகாம் ஸ்லோஹைச்ச - மண்,
 சடை, வெங்கலம், இரும்பு இவைகளாலும் பாஷாணேந - சிலையி
 னால், நிர்மிதா - செய்யப்பட்டதாகிய, ப்ரதிமா - ப்ரதிமையானது,
 கார்யா - பூஜிக்கத்தக்கது, தைஃ - அவைகளினால், க்ரமாத் -
 முறையே, ஆயுஃ - ஆயுளையும், ஸூரியம் - செல்வத்தையும், குலம் -
 குலத்தையும், தர்மம் - தர்மத்தையும், புத்ரான் - புத்திரர்களையும்,
 ஆப்நோதி - அடைகின்றான்.

பொழிப்புரை:—அடிக்கடி சுபத்தை விரும்பும் இல்லறத்
 தோன், மண்ணினாலாவது, சடையினாலாவது, வெங்கலத்தா
 லாவது, இரும்பினாலாவது, சிலையினாலாவது, நிர்மிக்கப்பட்டப்ரதி
 மையை பூஜிக்கவேண்டும். அங்ஙனம் பூஜிப்பானாயின் முறையே
 ஆயுள், செல்வம், குலம், தர்மம், புதல்வர் இவைகளை அடை
 கின்றான். (௩௯)

ஸ்லோகம்.

பிவ்வருஷேதத்பலேவா யோபாம்பூஜயதேநரஃ ।
 பராமுனியம் இஹப்ராப்ய மமலோகேஹீயதே ॥ ௩௯. ௨.

பில்வவ்ருஷேதத்பலேவா யோபாம்பூஜயதேநரஃ
 பராமுனியம் இஹப்ராப்ய மமலோகேஹீயதே

வியாக்யானம்:—பில்வவ்ருஷே - பில்வ விருஷத்திலாவது,
 தத்பலேவா - அதன் கனியிலாவது, மாம் - என்னை, ரஃ - எந்த,
 நரஃ - மனிதன், பூஜயதே - பூஜிக்கின்றானோ, (அவன்) இஹ -

இங்கு, பராம்பூர்யம் - அபாரமான செல்வத்தை, ப்ராப்ய - பெற்று, மமலோகே - (இறுதியில்) எனது உலகில், மஹீயதே - விளங்குகின்றான்.

பொழிப்புரை: — எந்தமணிதன் பில்வ விருகத்திலாவது, அதன் கனியிலாவது என்னை பூஜிக்கின்றானோ அவன் இம்மையில் மிக்கச் செல்வமுடையோனா யிருந்த, மறுமையில் என்னுலகிலேயே விளங்குவான். (௩௨)

ஸ்லோகம்.

ஸிவ்யுக்ஷம்ஸோஸி த்யொஜனாநிநாஜபெசு ।

வனகெந திவஸெநெவ தத்புரஸ்சரணம்பவேத் ॥ ௩௩.

பில்வவிருகம்ஸமாச் நித்யயோமந்த்ராந்விதிநாஜபேத்
ஏகேன திவஸேநைவ தத்புரச்சரணம்பவேத்

வியாக்யானம்:—ய: - எவன், பில்வவிருகம் - பில்வமரத்தடியை, ஸமாச்ருத்ய - அடைந்து, மந்த்ரான் - மந்திரங்களை, விதிநா-விதிப்படி, ஜபேத்-ஜபிப்பானோ, ஏகேன - ஒரு, திவஸேன ஏவ - தினத்தினாலேயே, தத்புரச்சரணம் - அந்த மந்திரத்தின் புரஸ்சரணம் (ஸித்திஸமயத்தில் செய்யுங்கிரியை) பவேத் - செய்யப்பட்டதாகும்.

பொழிப்புரை:—எவன் பில்வவிருகத்தின் அடியில் உட்கார்ந்து மந்திரங்களை விதிப்படி செபிப்பானோ அவன் ஒரே தினத்தில் அம்மந்திரத்திற்கு புரஸ்சரணஞ் செய்யத்தகும். (௩௩)

ஸ்லோகம்.

யஸுஸிவ்யெநநித்யுக்ஷுடிக்ஷுக்ஷாவஸெனா: ।

ஸவெஃஜனாஃவ விரிஜிதிஜபோதெனகெவயம் ।

வவ-ஃ தாமெநநிதீரோஸிவ்யு-நெஸிவாயயெ ।

கநிஹோதெகெஸவஸ்யஸந்தியஸ உஜெயெ-ய: ॥

நெவாஸ்யிவ்யுக்ஷ-வ-ஃ திஜாநவாயக்ஷராக்ஷஸா: ।

தம்நஸ்யுதிவாவாநிஸிவஸாய-ஃஜிஜேஜதி ॥ ௩௪.

யஸ்து பில்வவநேநித்யம்குடம்க்ருத்வாவஸேநந: :

ஸர்வேமந்த்ரா: ப்ரஸித்யநதி ஜபமாத்ரேணகேவஸம்

பர்வதாக்ரேநதீதீரே பில்வமூலேஸரிவாலயே
 அக்நிஹோத்ரேகேஸவஸ்ய ஸந்நிதௌசஜபேத்துயஃ
 நைவாஸ்யவிக்நம்சூர்வந்தி தானவாயக்ஷராக்ஷஸாஃ
 தம்நஸ்ப்ரசந்திபாபாநி ஸிவஸாயுஜ்யம்ருச்சதி

வியாக்யானம் :—யஃ - எந்த, நரஃ - மனிதன், பில்வவநேது - பில்வவனத்திலேயே, குடம் - ஆசிரபத்தை, க்ருத்வா - அமைத்துக் கொண்டு, நித்யம் - எப்போதும், வஸேத் - வஸிப்பானே, (அவனுக்கு) ஸர்வே மந்த்ராஃ - ஸகலமந்திரங்களும், கேவலம் ஜபமாத்ரேண - கேவலம் ஜபத்தினாலேயே, ப்ரஸீத்யந்தி - வித்தி ஆகின்றன, பர்வதாக்ரே - மலையின் சிகரத்திலாவது, நதீதீரே - நதிக்கரையிலாவது, பில்வமூலே-பில்வவிருகூத்தி னடியிலாவது, ஸிவாலயே - ஸிவாலயத்திலாவது, அக்நிஹோத்ரே - அக்நிஹோத்ர சாலையிலாவது, கேஸவஸ்ய - கேஸவனது (விஷ்ணுவினது) ஸந்நிதௌ - ஸந்நிதியிலாவது, யஃ - எவன், ஜபேத் - ஜபஞ்செய்வானே, அஸ்ய-அம்மனிதனுக்கு, தானவாஃ அசுரர்களும், யக்ஷராக்ஷஸாஃ-யக்ஷராக்ஷஸர்களும், விக்நம் - இடையூறு, நவசூர்வந்தி - செய்யவேமாட்டார்கள், தம் - அவனை, பாபாநி - பாபங்கள், நஸ்ப்ரசந்தி - ஸ்பரிசித்தின்றனவல்ல, ஸிவஸாயுஜ்யம் - ஸிவஸாயுஜ்யத்தை, (அவன்) ருச்சதி - அடைகின்றான்.

பொழிப்புரை :—எந்தமனிதன் பில்வவனத்திலேயே ஆசிரபத்தை அமைத்துக்கொண்டு எப்போதும் வஸிப்பானே அவனுக்கு ஸகல மந்த்ரங்களும் கேவலம் ஜபத்தினாலேயே வித்தி ஆகின்றன. மலையின் சிகரத்திலாவது, நதிக்கரையிலாவது, பில்வவிருகூத்தினடியிலாவது, ஸிவாலயத்திலாவது, அக்நிஹோத்ர சாலையிலாவது, விஷ்ணுவினது ஸந்நிதியிலாவது எவன் ஜபம் செய்வானே அம்மனிதனுக்கு அசுரர்களும் யக்ஷராக்ஷஸர்களும் இடையூறை செய்யவே மாட்டார்கள். அவனை பாபங்கள் ஸ்பரிசித்தின்றனவல்ல அவன் சிவஸாயுஜ்யத்தை அடைகின்றான். (௩௯)

ஸ்லோகம்.

ஸுணீரெவாஜரெவெ ஹவாயாவாகாஸவவவா ।
 பிரௌஸா தநிவாயொரீஃ-ஓஜெயதயெதா நரஃ ॥

ஸக்யதம்மயோபொதிவயோதௌணராவவா ।

சூதவ-ஓஜாஸஸி நாலிவ-ஓஜாஸவ-க-யொஹா ॥ ௩௮.

ஸ்தண்டிலேவா ஜலே வஹ்நெளவாயாவாகாஸவவா
கிரௌஸ்வாத்மநி வாயோமாம்பூஜயேத்ப்ரயதோநரஃ
ஸக்ருத்ஸ்நம்பலமாப்நோதி லவமாத்ரேணராகவா
ஆத்மபூஜாஸமாநாஸ்தி பூஜாரகுக்வேலாத்வஹா

வியாக்யானம்:—ஸ்தண்டிலேவா - பூமியிலாவது, ஜலே - ஜலத்திலாவது, வஹ்நெளவா - அக்நியிலாவது, வாயௌ - வாயுவிளாவது, ஆகாசேவா - ஆகாசத்திலாவது, கிரௌ - மலையிலாவது, ஸ்வாத்மநிவ - தனது இருதய கமலத்திலாவது, யஃ - எந்த, நரஃ - மனிதன், ப்ரயதஃ - நியமத்தை யுடையவனாய்க்கொண்டு, மாம் - என்னை, பூஜயேத் - பூஜிப்பானோ, ராகவா - ஓ ராகவனே, ஸஃ - அவன், லவமாத்ரேண - ஸ்வல்ப பூஜையினாலும், க்ருத்ஸ்நம்பலம் - ஸகல பலத்தையும், ஆப்நோதி-அடைகின்றான், ரகுக்வேலாத்வஹா - ஓ ரகுக்வுலச்ரேஷ்டா, ஆத்ம பூஜாஸமா - தன்னிருதய கமலத்தில் இறைவனைக் குறித்துச் செய்யும் பூஜைக்கு, ஸமா - நிகராகிய, பூஜா - பூஜையானது, நாஸ்தி - இல்லை.

பொழிப்புரை :—பூமியிலாவது, ஜலத்திலாவது, அக்நியிலாவது, வாயுவிளாவது, ஆகாசத்திலாவது, மலையிலாவது, தனது இருதய கமலத்திலாவது எந்த மனிதன் நியமத்தை யுடையவனாய்க்கொண்டு என்னைப் பூஜிப்பானோ ஓ ராகவா அவன் ஸ்வல்ப பூஜையினாலும் ஸகல பலத்தையும் அடைகின்றான். ஓ ரகுக்வுலச்ரேஷ்டா தன்னிருதய கமலத்தில் இறைவனைக் குறித்துச் செய்யும் பூஜைக்கு நிகராகிய பூஜையில்லை. (௩௮)

ஸ்லோகம்.

தீதாய-ஜ்யேவாபொதிவணாபொய்யா த்வ-ஓஜயா ।

ஸாவ-ஓநாஸி நவாபொதிந-ஷ்யைக்ஸ்யாஸநெ ॥ ௩௯.

மத்ஸாயுஜ்ய மவாப்நோதி சண்டாலோப்யாத்ம பூஜயா
ஸர்வாங்காமாந் அவாப்நோதிமதுஷ்யஃகம்பலாஸனே

வியாக்யானம்:—சண்டாளஃ அபி - புலையனாயினும், ஆத்ம பூஜயா - இருதய கமலத்தில் என்னைப் பூஜித்தலால், மத்ஸாயுஜ்ய

வியாக்யானம்:—கருஷ்ணாஜிநே - மான்டோலில் ஜபித்தால், முக்தி: - முக்தி, பவேத் - நிகழும், வ்யாக்ரசர்மணீ - புவித்தோலில், மோக்ஷஸ்ரீ: - மோக்ஷச் செலவமாம், குசாஸநே - தர்ப்பையால் செய்யப்பட்ட ஆஸனத்தில், ஜ்ஞானம் - ஜ்ஞானமானது, பவேத் - நிகழும், பத்ரநிர்மிதே - இலையால் நிர்மிக்கப்பட்ட ஆஸனத்தில், ஆரோக்யம் - வாதபித்தங்கள் வைஷம்யமுறாக திருத்தலாம், பாஷாணே - கருங்கல்லில், துக்கமரப்நோதி - க்வேசம் நிகழும், காஷ்டே-கட்டையினில் செபிப்பவன், நானாவிதான்-பலவகைப்பட்ட, கதான் - வியாதிகளை அடைவான், வஸ்த்ரே - வஸ்திரத்தில் செபிப்பவன், ஸ்ரிபம் - செல்வத்தை அல்லது காந்தியை, அவாப்நோதி அடைகிறான், பூமௌ-பூமியில் ஜெபித்தால், மந்த்ர: - மந்திரமானது, நவித்யதி - ஸித்திக்கின்றதில்லை,

பொழிப்புரை:—மான்தோலில் ஜபித்தால் முக்தி நிகழும், புலித்தோலிலிருந்து ஜெபித்தால் மோக்சச் செல்வமாம் தர்ப்பையால் செய்யப்பட்ட ஆஸனத்தில் ஜ்ஞானம் நிகழும் இலையால் செய்த ஆஸனத்திலிருந்து ஜெபித்தால் ஆரோக்கியமாம் கருங்கல்லில் க்லேசம் நிகழும் கட்டையினிலிருந்து ஜெபிப்பவன் பல வகைப்பட்ட வியாதிகளை அடைவான். வஸ்திரத்தில் ஜெபிப்பவன் செல்வத்தை அல்லது காந்தியை அடைகின்றான். பூமியிலிருந்து ஜெபித்தால் மந்திரமானது சித்திக்கின்றதில்லை. (சுக)

ஸ்லோகம்.

உஜந்நுபவபுரநுபவொவாஜவபைநுபாஸோஹரெத் ।

சுகுபாஸாரவியிவகெஷுநுபணுஷ்வாவஹிதொநுப ॥ சஉ.

உதன்முகப்ரான் முகோவா ஜபம் பூஜாம்ஸமாசரேத்

அக்ஷமாலாவிதம் வக்ஷயேஸ்ருணுஷ்வாவஹிதோந்ருப

வியாக்யானம்:—உதன்முக: - வடக்கு முகமாகவாவது,ப்ரான் முக:வா - கிழக்குமுகமாகவாவது (திருந்து), ஜபம் - ஜபத்தையும், பூஜாம்-பூஜையையும், ஸமாசரேத் - செய்யவேண்டும், ந்ருப - ஓ அரசனே, அக்ஷமாலாவிதம் - அக்ஷமாலையைப்பற்றியவிதியை, வக்ஷயே - சொல்லுகின்றேன், அஹித: - சாவதானமாக, ஸ்ருணுஷ்வா - கேள்.

பொழிப்புரை:—வடக்குமுகமாகவாவது, கிழக்கு முகமாகவாவது ஜபத்தையும், பூஜையையும் செய்யவேண்டும். ஓ அரசனே அக்ஷமாலையைப் பற்றிய விதியைச் சொல்லுகின்றேன். சாவதானமாகக் கேள். (சஉ)

ஸ்லோகம்.

ஸாராஜ்யஸுபிகொதத்யா துத்யுஜீவஃபராஸ்ரியம் ।

சுதஜாநகஸமுநிரபுஜாக்ஷஸவககாஜிடி ॥ சங.

புவாவெஸுத்யதாராயாஸவக்யொகவஸபுஜா ।

ஜொக்ஷபுஜாஹாராயாஸ்யாஜாஜிக்யாஃவெஸுத்யதா ॥ சச.

புதாவெஸுத்யதாராயாஸவகவிஜ்யாபுஜாயிநீ ।

ஜாணிக்யாஜிதாராயாஸெத்யொக்யஸுபஸங்கரீ ॥ சரு.

நீநெய்-பாசுதெவ-பாவிசு தாஸத்யவபுடா ।

ஸ-வ-புண-ரஜி தாபாபாஜாபெபெஹதீஸ்ரி யம் ॥

சுசு.

தயாரொளவுபுயீரோபாகந்யாயபுதிகாபிதா ॥

உகூநாஸவ-பகாபாநாஸாயிநீவாரபெஃசுதா ॥

சுஎ.

ஸாப்ராஜ்யம்ஸ்படி கோதத்யாத்புத்ராஜீவஃ பராம்ஸ்ரியம்

ஆத்மஜ்ஞானம் குசக்ரந்திருத்ராக்ஷஸர்வகாமதஃ

ப்ரவாலை ஸ்சக்ருதாமாலாஸர்வலோக வசப்ரதா

மோக்ஷப்ரதாசமாலாஸ்யாத் ஆமலக்யாஃ பலைக்ருதா

முக்தாபலைக்ருதாமாலா ஸர்வவித்யாப்ரதாயினீ

மாணிக்யரஜிதாமாலா த்ரைலோக்யஸ்யவஸங்கீ

நீலைர்மரகதைத்ரவாபிக்ருதா ஸத்ருபயப்ரதா

ஸுவர்ணரஜி தாமாலாத் த்யாத்வை மஹதீம் ஸ்ரியம்

ததாரொளப்யமயீமாலா கந்யாம்யச்சதிகாமிதாம்

உக்தானாம் ஸர்வகாமானாம் தாயீநீபாரதைக்ருதா

வியாக்யானம்:—ஸ்படிக: - ஸ்படிக மணியானது ஸம்ராஜ்யத்தை, தத்யாத் - தரும், புத்ராஜீவ: - தாம்பிரமணி, பராம்ஸ்ரியம் - மிக்கச்செல்வத்தை ஆனிக்கும், குசக்ரந்தி: - குரம் எனும் ஓர் வகை நாணல் முடியானது, ஆத்மஜ்ஞானம் - ஆத்ம ஞானத்தைத் (தரும்), ருத்ராக்ஷ: - ருத்திராக்ஷங்கள், ஸர்வகாமதா: - சகல காமனைகளையுந் தரும், ப்ரவாலை: - பவளங்களால், க்ருதா - செய்யப்பட்ட, மாலா - மாலையானது, ஸர்வலோக வரப்ரதா - ஸர்வலோகத்தையும் வஸ்யமாகச் செய்யும், ஆமலக்யா: - நெல்லியின், பலை: - கனியால், க்ருதா - செய்யப்பட்ட, மாலா - மாலையானது, மோக்ஷப்ரதா, ஸ்யாத் - மோக்ஷந்தருவதாகும், முக்தாப நிலை: - நல்ல முத்துகளால், க்ருதா - செய்யப்பட்ட மாலா - மாலையானது, ஸர்வ வித்யா ப்ரதாயினி - ஸகல வித்தையையும் தருவதாம், மாணிக்ய ரஜிதா - மாணிக்கத்தினால் செய்யப்பட்ட, மாலா - மாலையானது, த்ரைலோகஸ்ய-திரிலோகத்தையும், வரங்கீ - வரப்படுத்தும், நீலை: - நீலங்களினாலாவது, மரகதை: - வாஅபி - மரகதங்களினாலாவது, க்ருதா - செய்யப்பட்ட மாலை, ஸத்ருபயப்ரதா - பகைவருக்குப்பயன் தருவதாம், ஸுவர்ணரஜிதா - பொன்

னால் செய்யப்பட்ட, மாலா - மாலையானது, மஹதீம் ஸ்ரீயம் - பெருஞ்செல்வத்தை, தத்யாத் - தரும், ரௌப்யமயீ - வெள்ளி யினாலாகிய, மாலா - மாலையானது, காமிதாம் - விரும்பப்பட்ட, கந்யாம் - கன்னிகையை, யச்சதி - கல்யாணஞ் செய்விக்கும், பாரதை: க்ருதா - பாதரசங்களால் செய்யப்பட்ட மாலை, முக்தா னம் - (இதுவரையிலுஞ்) சொல்லப்பட்ட, ஸர்வகாமானாம் - ஸகல காமனைகளையும், தாயினி - நிறைவேற்றுவீப்பதாம்.

பொழிப்புரை:—ஸ்படிக மணியானது ஸாம்ராஜ்யத்தைத் தரும், தாம்பிரமணி மிக்க செல்வத்தை அளிக்கும். ரூரம் எனும் ஓர் வகை நாணல் முடியானது ஆத்ம ஞானத்தை தந்து ருத் ராக்ஷமாலை ஸகல காமனைகளையும் தருவதாய். பவளமாலை ஸர்வ லோகத்தையும் வசப்படுத்துவதாய். நெல்லிக்கனிமாலை மோக்ஷம் அளிப்பதாய். முத்துமாலை ஸர்வ வித்தைகளையும் தருவதாய். மாணிக்கமாலை மூவுலகையும் வசப்படுத்துவதாய். நீலமாலையும் மாகத மாலையும் பகைவருக்குப் பயத்தை விளைவிப்பன. ஸுவர்ண மணிமாலைப் பெருஞ்செல்வத்தைத் தரும் வெள்ளிமணிமாலை விரும்பிய கன்னிகையைக் கிடைக்கச் செய்வதாய். பாதரசங் களாகிய மாலை இதுவரையிலுங்கூறிய ஸகல காமனைகளையும் நிறை வேறச்செய்யும். (சௌ)

ஸ்லோகம்.

சுஷ்டிதா தாஸ தௌவா தத்ருஸ்யா தத்ருஸ்யா துதரோ துதரோ ।

ஸதஸுஹெவ்யா துதரோவாவஸாந்நுப்யோதிதா ॥

சஅ.

உதௌவஸா தரயா தாஹீ யதரிஸவ்விஸதி: ।

சுதௌவஸவிஸ த்யாபிஸ்யா துதநிதி-தா ॥

சக.

வஸாஸ தாஸாந்நுதாந்நொபிஸ்திநொதித: ।

ஐ.தெ.வஸாஸவ்யே துஷ்டௌ நகஸெஸுவித்யுஸ-யெசு ॥ ரும.

அஷ்டோத்தரிசதம் மாலாதத்ரஸ்பாதுத்தமோத்தமா

சதசங்க்யோத்கமாமாலா பஞ்சாஸன்மத்தியமாமதா

சது:பஞ்சாஸதாயாத்வாஹ்பதமாசப்தவிம்ஸதி:

அதமாபஞ்சவிம் சத்யா யதிஸ்பாச்சதநிர்மிதா.

பஞ்சாஸதக்ஷராண்யத்ராது லோமப்ரதிலோமத:

இத்யேவம் ஸ்தாபயேத்ஸ்பஷ்டம் நகஸ்மைசித்ப்ரதர்சயேத்

வியாக்யானம்:—தத்ர - அங்கு, அஷ்டோத்தரசதம் - நூற்
றெட்டு மணிகள் அடங்கிய, மாலா - மாலையானது, உத்தமோத்
தமஸ்யாத் - மிகவும் உத்தமமாம், சதசங்கியா - நூறுமணிக
ளடங்கிய, மாலா - மாலையும், உத்தமா - உத்தமமாம், பஞ்சாஸத்-
ஐம்பது மணிகளடங்கிய, மாலா - மாலையானது. மத்யம்மதா -
மத்யமமாம், யத்வா - அல்லது, சது:பஞ்சாஸது - ஐம்பத்து
நாலு மணிகளால் செய்யப்பட்டது (மத்தியமமாம்), ஸப்தவிம்
ஸதி: - இருபத்தேழுமணிகளாலாகிய மாலையானது, அதமா - அத
மமாம், பஞ்சவிம்சத்யா - இருபத்தைந்தினால் ஆகியதும், அத
மா - அதமாம், யதிஸதநிர்மிதா ஸ்வாத் - நூறு மணிகளால் நிர்
மிக்கப்பட்ட மாலையாயிருப்பின், அத்ர - அம்மணிகளில், பஞ்சா
ஸத் அக்ஷராணி - ஐம்பது அக்ஷரங்களும், அனுலோம ப்ரதிலோ
மத: - ஏற்ற முறையாலும். இறக்க முறையாலும் அடங்கியவை,
இதிஏவம் - என்று இங்ஙனம், ஸ்தாபயேத் - ஸ்தாபித்துக்கொள்ள
வேண்டும், கஸ்மைசித் - ஒருவனுக்கும், ஸ்பஷ்டம் - விளக்கமாய்,
நப்ரதர்ஸயேத் - காண்பிக்கக் கூடாது.

போழிப்புரை:—அங்கு நூற்றெட்டு மணிகளடங்கிய மாலே
யானது மிகவும் உத்தமமாம், நூறுமணிகளடங்கிய மாலையும்
உத்தமமாம், ஐம்பது மணிகள் அடங்கிய மாலையானது மத்தியம
மாம், அல்லது ஐம்பத்துநாலு மணிகளாலாகியதும் மத்யமமாம்,
இருபத்தேழு மணிகளாலாகிய மாலையானது அதமாம், இருபத்
தைந்து நாலாகியதும் அதமாம், நூறுமணிகளால் நிர்மிக்கப்பட்ட
மாலையாயிருப்பின் அம்மணிகளில் ஐம்பது அக்ஷரங்கள் ஏற்ற
முறையாலும் இறக்க முறையாலும் அடங்கியவை என்று ஸ்தா
பித்துக்கொள்ளவேண்டும், ஒருவனுக்கும் விளக்கமாய்க் காண்
பிக்கமுடியாது. (௫0)

ஸ்லோகம்.

வெணைவிநயபாயவாஹியதேதோயாஜவ:।

வனகவாரொணகெஸுவபாஸாஸாக்யதாஹவக:॥ ௫௧.

வர்ணீர்வியஸ்தயாயஸ்து க்ரியதேமாலயாஜபஃ
ஏகவாரேணதஸ்யை வபுரச்சர்யாகிருதாபவேத்

வியாக்யானம்—வர்ணீஃ - அக்ஷரங்களினால், வியஸ்யா - வின்
யாஸஞ் செய்யப்பட்ட (அக்ஷரேச்சாரணத்தோடுகூட), மாலய -
மாலையால், யஸ்து - யாதொரு, ஜபஃ - ஜபமானது, க்ரியதே - செய்
யப்படுகிறதோ, தஸ்யைவ - அந்த ஜபத்திற்கே, ஏகவாரேண -
ஒருதடவை ஜபமாத்திரத்தால், புரச்சர்யா - புரச்சரணமானது,
கிருதாபவேத் - செய்யப்பட்டதாகும்.

பொழிப்புரை:—அக்ஷரங்களோடு வின்யஸிக்கப்பட்ட மாலே
யால் செய்யப்படும் ஜபமானது ஓர் முறைமாத்திரத்தினாலும் புரச்
சரணஞ் செய்யப்பட்டதாகும். (ருக)

ஸ்லோகம்.

ஸவ்யபாணிம்ஹபெஷ்யாப்யுதக்ஷிணம்ஸிரியோவஸி |
யொநிஜெஹ்நாஸநவனவஹவெஷாஸநஜெஹ்நஜி || ௩௨.

யொநிஜெஹ்நாஸநவநிஷ்வாப்யஜெவெஷிஸ்தாஹிதம் |
யங்குஹிஷிவாஜிநுதஸ்யஸ்யுஹ்ஸவஹிஷ்யம் || ௩௩.

விஹாநஹ்நாஸநிஷ்வாஹிதாஸ்யிவிதாஜெஹ்நிஷ்வாஸ்யா |
ஸஹ்நாஜிதாஹிநவ்ய-ஹ்நாஜிதாஸ்யிஷ்வாஸ்யிஷ்வாஸ்யம் || ௩௪.

ஸாவாயளவநஜிதாஸ்யிஷ்வாஸ்யிஷ்வாஸ்யெஜிதாஃ |
யொநிஜெஹ்நாஸநவநிஷ்வாஸ்யிஷ்வாஸ்யிஷ்வாஸ்யிஷ்வாஸ்யம் || ௩௫.

தஸ்யிஷ்வாஸ்யிஷ்வாஸ்யிஷ்வாஸ்யிஷ்வாஸ்யிஷ்வாஸ்யம் ||

ஸவ்யபாணிம்குதேஸ்தாப்ய தக்ஷிணஞ்சசிலோபரி
யோநிமுத்ராபந்தஏவம் பவேத்ஜுஸநமுத்தமம்

யோநிமுத்ராஸநேஸ்தித்வா ப்ரஜபேத்யஸ்ஸமாஹிதஃ
யங்கஞ்சிதபிவாமந்த்ரம் தஸ்யஸ்யஃ ஸர்வஸித்தயஃ

சின்னாருத்தாஃ ஸ்தம்பிதாச்ச மிஸிதாபூர்ச்சிதாஸ்ததா
ஸக்தாமத்தாஹீநவீர்யா தக்தத்ராஸ்தாநிபக்ஷகாஃ

பாலாயெளவநமந்த்ராச்ச வ்ருத்தாமந்த்ராச்சயேமதா:

யோநிமுத்ராஸநேஸ்தித்வா மந்த்ராநேவம்விதாந்ஜபேத்

தஸ்யவித்த்யந்திதே மந்த்ராநாந்யஸ்ய துகதஞ்சந

வியாக்யானம்:—ஸவ்யபாணிம் - இடதுகையை, குதே - ஆஸனத்திலும், தக்ஷணம் ச-வலதுகையை, த்வஜோபரி - லிங்கத்திற்கு மேலும், ஸ்தாப்ய - வைத்து, ஏவம் - இப்படிப்பட்ட, ஆஸனம் - ஆஸனமானது, யோநிமுத்ராபந்த:-யோநிமுத்ராபந்தனம், எனும் உத்தமம் - உத்தமமான (ஆஸனம்), பவேத் - ஆகும், ய: - எவன், யோநிமுத்ராஸநே - யோநிமுத்ராஸனத்தில், ஸ்தித்வா-இருந்து, ஸமாஹித் - ஏகாக்ரப்பட்ட சித்தமுடையவனுய்க் கொண்டு, யம்கம்சித் - யாதேனும் ஓர், மந்த்ரம் - மந்திரத்தை, ப்ரஜபேத் - ஜபிப்பானோ, தஸ்ய - அவனுக்கு ஸர்வவித்தய: - ஸகலவித்திகளும், ஸ்யு: - ஏற்படும், யெ - எந்த, மந்த்ரா: - மந்திரங்கள், சிந்நர: - சின்னங்களாக (கண்டிதங்களாக) வாவது, ருத்தா:-ருத்தங்களாகவாவது (தகையப்பட்டவைகளாகவாவது), ஸ்தம்பிதா: - ஸ்தம்பிதங்களாகவாவது (நிறுத்தப்பட்டவைகளாகவாவது), மிவிதா: - மிவிதங் (சேர்ந்துள்ளவை) களாகவாவது, மூர்ச்சிதா: - மூர்ச்சித்த (மோஹத்தையடைந்த) வைகளாகவாவது, ஸுப்த: - ஸுப்தங்க (ஸ்ஷுப்தியடைந்தவை) களாகவாவது, மத்தா: - மத்தங்களாகவாவது (மதித்தவைகளாகவாவது) ஹீநவீர்யா: - ஹீநவீர்யங்க (வீர்யமற்றவை) களாகவாவது, தக்தத்ரஸ்தாரிபக்ஷகா:-தஹிக்கப்பட்டவைகளாகவாவது (பயந்தவைகளாகவாவது சத்துருபக்ஷத்தைச் சேர்ந்தவைகளாகவாவது), பாலா: - பாலங்களாகவாவது, யௌவநமத்தா: - யௌவநத்தால் மதித்தவைகளாகவாவது, வ்ருத்தா: - கிழத்தன்மையுடையவைகளாகவாவது, மதார்: - கொள்ளப்பட்டவைகளா யிருக்கின்றனவோ, ஏவம்விதாந் - இம்மாதிரியான, மந்த்ராந் - மந்திரங்களை, யோநிமுத்ராஸநே - யோநிமுத்ராஸனத்தில், ஸ்தித்வா - இருந்து, ஜபேத் - ஜபிப்பானோ, தஸ்ய - அவனுக்கு, தேமந்த்ரா - அம்மந்திரங்கள் வித்திக்கின்றன, அந்யஸ்யது - மற்றவனுக்கோ எனின், கதம்சநந - எவ்வாற்றாலுமல்ல.

போழிப்புரை :—இடதுகையை ஆஸனத்திலும் வலதுகையை
லிங்கத்தின்மேலும் வைத்திருத்தலாகிய இப்படிப்பட்ட ஆஸன
மானது யோகிமுத்ராபந்தனமெனும் உத்தமமான ஆஸனமாம்
எவன் யோகிமுத்ராஸனத்தி லிருந்துகொண்டு ஏகாக்கிரசித்த
முடையோனாய் யாதேனும் ஒருமந்திரத்தை ஜபிப்பானாயின் அவ
னுக்கு ஸகலவித்திசளும் கைகூடும் எந்த மந்திரங்கள் சின்னங்க
ளாகவாவது, ருத்தங்களாகவாவது, ஸ்தம்பிதங்களாகவாவது, மிஸி
தங்களாகவாவது, மூர்ச்சிதங்களாகவாவது, ஸுப்தங்களாகவா
வது, மத்தங்களாகவாவது, ஹீநவீர்யங்களாகவாவது, தஹிக்கப்
பட்டவகைகளாகவாவது, த்ரஸ்தங்களாகவாவது, சத்துருபக்ஷங்க
ளாகவாவது, பால்யத்தன்மையையுடையவைகளாகவாவது, வருத்
தங்களாகவாவது உள்ளனவோ இத்தகைய மந்திரங்களை யோகி
முத்ராஸ நத்திலிருந்து எவன் ஜபிக்கின்றானோ அவனுக்கே அம்மந்
திர வித்தியன்றி மற்றவர்களுக்கு எவ்வாற்றாலுமல்ல. (௫௫)

ஸ்லோகம்.

வாஹுஃஹுஃத-ஃராரஹுஃயாஹுஃபுஜவெநநஃ॥

சுதஹு-ஃகூடுதஜாவெவிநாஸொஹவதிடிவம் ।

வஃராரஹுஃராவியாவெவஸவ-ஃகூடுவெஷுவி ॥ ௫௬.

நிதெநிநெநிதிசெவாவிதபஸ்ய-ஃஸ-ஃவாவநஃ ।

ஸவ-ஃஃஷெவஜவஃகூடுய-ஃநஷெஷுஷுசுசுந ॥ ௫௭.

ப்ராஹ்மம்முஹூர்த்தமாப்யாமத்யாஹ்நம்ப்ராஜபேந்மதம்

அதஹூர்த்வம் க்ருதேஜாப்யே விநாசோபவதித்ருவம்

புரஸ்சர்யாவிதாவேவம் ஸர்வகாம்யபலேஷ்வபி

நித்யேநமித்திகேவாபி தபஸ்சர்யாஸுவாபுநஃ

ஸர்வதைவஜபஃ கார்யோநதோஷஸ் தத்ரகஸ்சந

வியாக்யானம்:—ப்ராஹ்மம் முஹூர்த்தம் - ப்ராஹ்ம முகூர்த்
தம் (விடிய ஐந்துநாழிகைக்கு முன்னராகிய காலம்), ஆரப்ய -
முதற்கொண்டு, ஆமத்யாஹ்நம்-மத்தியாஹ்நம் வரையிலும், மதம்-
மந்திரத்தை, ப்ராஜபேத் - ஜபித்தல்வேண்டும், அதஃ ஹூர்த்வம் -
அதற்குமேல், ஜாப்யே - ஜபம், க்ருதே - செய்யப்பட்டின்,
விநாஸஃ - நாசம், பவதி - ஏற்படும், த்ருவம் - நிச்சயம், ஏவம் -

வியாக்யானம்:—யஃது - எவன், நிஷ்காமஃ - வீருப்பமில்லாதவனும், நிர்ஜிதேந்த்ரியஃ - இந்திரியங்களை நன்கு வென்றவனும், மம - எனது, ஆக்ருதம் - வடிவத்தை, த்யாயமாநஃ - தியானம் செய்கின்றவனுமா யிருந்துகொண்டு, நித்யம் - தினந்தோறும், ருத்ரம் - ருத்திராத்தியாயத்தை யாவது, ஷடாக்ஷரம் - ஷடாக்ஷரத்தையாவது, ப்ரணவம் - பிரணவத்தையாவது, அதர்வ சிரோமந்த்ரம் - அதருவசிர உபநிஷத்தையாவது, கைவல்யம்வா -

கைவல்ய உபநிஷத்தையாவது, ஜபேத் - ஜபிப்பானே, ரகூத்தம-
ஓரகுகுல ஸ்ரேஷ்டனே, ஸஃ-அவன், தேநதேஹேந ஏவ - அத்தே
ஹத்தோடுகூடவே, ஸ்வயம் - தானே, சிவஃ ஸஞ்ஜாயதே - சிவனா
கின்றான்.

பொழிப்புரை:—எவன் காமமற்றவனும் இந்திரியங்களை
வென்றவனும் என்வடிவத்தை த்யானம்செய்கின்றவனுமா யிருந்
துகொண்டு தினந்தோறும் ருத்திரத்தையாவது ஷடாக்ஷரத்தையா
வது பிரணவத்தையாவது அதர்வ சிரோமந்திரத்தையாவது
கைவல்ய உபநிஷத்தையாவது ஜபிப்பானே ஓரகுகுலஸ்ரேஷ்டனே
அவன் அத்தேஹத்தோடு கூடவே தானே சிவனாகின்றான். (௬௦)

ஸ்லோகம்.

சுயீதெஸிவநீதாஹ்யாநிக்யுஜெதாஹ்வெதூயஃ ।

ஸ்ருணுயா தூஸஜிஹ்வஸ்யா தூஸாராஹா தூஸம்ஸயஃ ॥

அதீதே சிவகீதாஹ்யோ நித்யமேதாம் ஜபேத்துயஃ

ஸ்ருணுயாத்வா ஸமுக்தஃஸ்யாத்ஸம் ஸம்ஸாரநாத்ரஸம்ஸயஃ

வியாக்யானம்:--யஃ - எவன், ஏதாம் - இந்த, சிவகீதாம் -
சிவகீதையை, நித்யம் - தினந்தோறும், அதீதே - அத்தியயனம்
செய்கின்றானே, யஃ - எவன், ஜபேத் - ஜபிப்பானே, ச்ருணு
யாத்வா - சிரவணமாவது செய்வானே, ஸஃ - அவன், ஸம்ஸாராத்-
ஸம்ஸாரத்தினின்றும், முக்தஃ ஸ்யாத் - முக்தனாவான், அத்ர -
இதனில், ஸம்ஸயஃ ந - ஸம்ஸயமில்லை.

பொழிப்புரை:—இச்சிவகீதையை தினந்தோறும் அர்த்தவிசா
ரம் செய்கின்றானே அல்லது ஜபிக்கின்றானே அல்லது சிரவண
மாவது செய்கின்றானே அவன் ஸம்ஸாரத்தினின்றும் விடுபடுகின்
றான். இதனில் ஸம்ஸயமில்லை. (௬௧)

ஸூத்ர உவாச - ஸூத்ரர் கூறுகின்றார்.

ஸ்லோகம்.

வனவஜிஹ்வாஹாஜெவஸுதெவாஹாயீயத ।

ராஜிக்யுதாய-ஜா தூநஜிந்யுதகயெவஸஃ ॥

௬௨.

ஏவமுக்த்வாமஹாதேவஸ்தத்ரைவாந்தரதீயத
ராமுக்ருதார்த்தமாத்மான மமந்யதததைவஸஃ

வியாக்யானம்:—ஏவம் - இவ்வாறு, உக்த்வா - சொல்லி, மஹாதேவ:—மஹாதேவன், தத்ர ஏவ - அவ்விடத்திலேயே, அந்தரதீயத - அந்தர்த்தானமாயினர், ஸ:ராம: - அந்தராமன், ஆத்மானம் - தன்னை, க்ருதார்த்தம் - க்ருதார்த்தனென்று அமநயத - எண்ணினார்.

போழிப்புரை:—இவ்வாறு சொல்லி மஹாதேவன் அவ்விடத்திலேயே அந்தர்த்தானமாயினர், ராமனும் தன்னை க்ருதார்த்தனென்றெண்ணினார். (சுடெ)

ஸ்லோகம்.

வனவம்யாஸஜாஸெநஸிவநீதாஸமீரிதா ।

வனதாம்பபுஜவெநித்யுஸ்யாஸஜாஸித:॥ சுரு.

வனகாமுவிதேதாயாஸித்யு:—தஸ்யுஜைக்ஷெஸிதா ।

சுத்யுஸ்யாஸஜாஸித்யுஜைதாஸஜாஸிதா:॥ சுசு.

சுநாயாஸெநவாஸித்யு:—சுநாயாஸித்யு:॥

காயகெஸெஸாஸித்யு:—காயகெஸெஸாஸித்யு:॥ சுரு.

நவீயாஸ்யவணாஸெஸாஸித்யு:—நவீயாஸ்யவணாஸித்யு:॥

ஸிவநீதாஸித்யு:—ஸிவநீதாஸித்யு:॥ சுசு.

ஏவம்மயாஸமாஸேந சிவகீதாஸமீரிதா

ஏதாம்யப்ரஜபேங்கித்யம் ச்ருணுயாத்வாஸமாஸித:

ஏகாக்ரசித்தேதாயோமர்த்ய: தஸ்யமுக்தி: கரேஸ்திதா

அதச்ருணுத்வம்முநயோநித்ய மேதாம்ஸமாஸிதா:

அநாயாஸேநவாமுக்தி: பவிதாநாத்ரஸம்சய:

காயக்லேசோமன: க்ஷாபோதநஹாநிர்நசாதுந:

நபீடாச்ரவணாதேவயஸ்மாத் கைவல்யமாப்துயாத்

சிவகீதாமதோநித்யம் ச்ருணுத்வம்ருஷிஸத்தமா:

வியாக்யானம்:—ஏவம் - இவ்வாறு, சிவகீதா - சிவகீதையானது, மயா - என்னால், ஸமாஸேந - முழுதும், ஸமீரிதா - சொல்லப்பட்டது, ஏதாம் - இதனை, ய: - எவன், ஸமாஸித: - ஏகாக்ரசித்தமுடையோனாயிருந்து, நித்ய - தினந்தோறும், பிரஜபேத் - ஜபிப்பாடு, ஏகாக்ரசித்த: - ஏகாக்ரசித்தமுடையோனாகிய,

அத்யப்ரப்ருதிநஸ் ஸுதத்வமாசாரிய: பிதாகுரு:

அவித்யாயா: பரம்பாரம் யஸ்மாத் தாரயிதாஸிந:

உத்பாதகப்ரஹ்மதாத்ரோ: கரீயாந்ப்ரஹ்மத: பிதா

தஸ்மாத்ஸுதாத்மஜத்வத்த: ஸத்யம்நாந்யோஸ்திநோகுரு:

வியாக்யானம்:—ஸுதா-ஓ ஸுதமுனிவரே, அத்யப்ரப்ருதி, இதுமுதல், த்வம்-நீர், ந:-எங்களுக்கு, ஆசார்ய:- ஆசாரியர், பிதா-தந்தை, குரு:- குரு, யஸ்மாத் - யாதொரு காரணத்தால், ந:-எங்களை, அவித்யாயா:- அவித்யையின், பரம்பாரம் - முடிவாகிய கரையை, தாரயவி-தாண்டச்செய்கின்றீரோ, உத்பாதகப்ரஹ்மதாத்ரோ:- பிறப்பித்தவர், பிரஹ்மஜ்ஞானம் அருளினவர், இவ்விருவர்களுள், பிரஹ்மஹத:- பிரஹ்மஜ்ஞானமருளிய, பிதா - பிதாவே, கரீயான் - சிறந்தவர், தஸ்மாத் - ஆதலால், ஸுதாத்மஜ - ஓ ஸுதபுத்திரரே, ந:- எங்களுக்கு, த்வத்த:-உம்மிலும், அந்ய:- இதரமாகிய, குரு:- குரு, நாஸ்தி - இல்லை, ஸத்யம் - உண்மை.

பொழிப்புரை:—ஓ ஸுதமுனிவரே! இன்றுமுதல் நீரே எங்களுக்கு ஆசாரியர், பிதா, குரு யாதொரு காரணத்தால் எங்களை அவித்யையின் முடிவாகிய கரையைத் தாண்டச் செய்தவரோ, பிறப்பித்தவர் பிரஹ்மஜ்ஞான மருளியவரெனும் இவ்விருவர்களில் பிரஹ்மஜ்ஞானமருளியவரே சிறந்த பிதா ஓ ஸுதபுத்திரரே, ஆதலால் உம்மிலும் அன்னியமாகிய குரு ஒருவருமில்லை இது ஸத்யம்.

வியாச: உவாச-வியாசர் கூறுகின்றார்.

ஸ்லோகம்.

ஐத்யுக்ஞாப்யயஸ்வெ-ஸாயஸ்யுராஜ-வாலிதம் ।

ஸுவஜ்ஸ-ஓதவ-கு-தஸ-த-ஷாமொகிதிதடம் ॥

இத்யுக்த்வாப்ரயயு:ஸர்வே ஸாயம்ஸந்த்யாமுபாஸிதம்

ஸ்துவந்த:ஸுதபுத்ரந்தே ஸந்துஷ்டாகோமதிதடம்

வியாக்யானம்:—இதி - இவ்வாறு, உக்த்வா - சொல்லி, தேஸர்வே-அவர்கள் எல்லோரும், ஸுதபுத்ரம் - சூதபுத்திரரை, ஸ்துவந்த:-ஸ்துதிசெய்துகொண்டு, ஸந்துஷ்டா:-ஸந்தோஷங்கொ

ண்டவர்களும், காமம்ஸந்தியாசனம்ஸந்தியாசனம், உபாஸி
தும்-உபாஸிப்பதின் பொருட்டு, உபாஸித காமதிருதிக்
கரையை, (நோக்கி) பதம்

பொழிப்புரை:—
ஸுதபுத்திரன், உபாஸித காமதிருதிக்
முடையோர், உபாஸித காமதிருதிக்
கரையை நோக்கி விரைவினிற் சென்றார்கள். (சுரு)

உதிசுபுஷ்பவாராண உதாரவாண ஸிவநீதாஸு

உவநிஷு ஸுஸ ஹவிஷ்யாயாயொமஸாஸு

ஸிவராவய ஸவாஷு

ஷொஸாயாயம்.

பதினொருவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

சிவகீதை ஸம்பூர்ணம்.

